Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZ.
XLVI
E
19
NAPOLI

XLVI.
C.
C.
19.

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XLVI
E
19
NAPOLI

CHRONOLOGICARVM DEMONSTRATIONVM LIBRI TRES

IOANNIS TEMPORARII
Juriſconſulti Bleſenſis.

RVPELLÆ.
Ex officina Hieronymi Haultini.
1600.

ILLVSTRISSIMO
AC POTENTISSIMO DOMINO D. CLAVDIO TREMOLIO, DVCI
Thuartij, Franciæ Patritio, Principi Talmundi, &c.
Ioannes & Adamus Temporarij fratres.

S. P. D.

CVM *publica calamitas pluribus ocium faceret*, VIR ILLVSTRISSIME, *eadem pluribus ocium ſuſtulit, quos præcipuè vexit ad æthera virtus: Habent igitur publici tumultus ſua quædam commoda; fremant omnes licet, Cyclopiciſque agitentur furoribus, felices animas ſola Virtus excitat. Cum enim ſuperioribus bellorum procellis Ioannes Temporarius à forenſib. ceſſaret, animum ad altiora appulit: Et cum cœlorum motus mirabili ſolertia diſquireret; horum cognitionem aliquot diagrãmatis adeo facilem tradidit, vt vel mediocriter verſantibus in numerorum cognitione, quæcunque ſint cœlorum arcana nota fecerit. Idem temporum notationes cum Sacris & cœli voluminibus cõtulit, & in vnum volumen congeſſit, cui titulum dixit* Chronologicarum demonſtrationum. *Fecit & de ponderibus & menſuris, vſúmque earum, qualis apud veteres fuerit, ad noſtra tempora reduxit. Quæ omnia cùm ſint ſtudioſis quam-maximè & vtilia & neceſſaria, ſilentio ſupprimi non debuerunt. Vt*

igitur in lucem prodirent, impulit nos cum multorum expoſtulatio, tum patris commiſſum fidei noſtræ relictum: neque enim paternæ ſolùm rei, ſed voluntatis etiam hæreditas ad liberos pertinere ſolet. Chronologicas igitur demonſtrationes, quas nunc primùm in lucem edere commodum fuit, tibi meritò offerimus, patris voluntatem ſequuti. Ille enim ſanctiſſimæ Chriſti Eccleſiæ dicauit: inter cuius alumnos primas partes, cum pietate, tum nobilitatis genere facilè tueris. Has ſi grato animo exceperis, breui ſperamus ſub tuo felici nomine cætera publicare. Deus te in multos annos feliciter prouehat.

IOANN. TEMPORARIVS SANCTISSIMÆ CHRISTI ECCLESIÆ PACEM.

VERA Temporum cognitio quam ſit jucunda, vtilis, neceſſaria, qui neſcit, is veri & honeſti prorſus ignarus meritò cenſeatur. Sermones conferantur de Mundi origine, de primo homine, Diluuio, Moſe, Dauide, Chriſto, de Cyro, Alexandro, Cæſare, Troia euerſa, Roma condita, de Olympiadibus, de quacunque re præterita, ſtatim mẽs & cogitatio fertur ad ea tempora quibus & quorum mẽtio facta eſt extiterunt, nec vnquam placidè quieſcit, donec quod quærit aſſequatur. Prætereo prudens fundorum, regionum, regnorúmque poſſeſſiones, quæ nunquam certæ & ſtatæ cenſentur, niſi tempus eas confirmarit. Quantum verò conferat ad pietatem & ad ſacra vaticinia intelligenda, quid in ijs prius, quid poſterius habitum factúmve ſit, dicere nihil neceſſe eſt. Hiſtoria ſanè, quæ à Cicerone teſtis temporum, lux veritatis, vita memoriæ, magiſtra vitæ, nuncia vetuſtatis appellatur, omnino cæca eſt abſque Chronologiæ luce. Eſt igitur notitia temporum ad vitam benè beatéq; tranſigendam maximè neceſſaria. Temporum verò priſcorum rationem nondum ſatis exploratam perſpectámque eſſe, teſtantur tot doctiſſimorum virorum ſcripta, quæ de temporibus in dies edũtur, inter ſe diuerſa: nec tamen vllus eſt, qui non quidpiam cæteris perfectius aut probabilius adferre ſe putet. Sed & qui temporis à condito mũdo ad Chriſtum præteriti menſuram perueſtigare conati ſunt, in tanta ſententia-

rum & opinionum varietate reperiuntur, vt qui minimum huic interuallo tribuunt, ſupputent annos 3508. qui plurimũ, 6984. Ad hæc ſi Chronologias omnium & Chronographias, & quidquid de temporum & annorum cẽſu proditum eſt, conferre lubeat; omnia non ſolum inter ſe, ſed etiam cum ſacris, multa etiam cum cœli voluminibus comperies diſſentire. Eapropter nos operæpretium facturos eſſe duximus, ſi à primordio rerum tempora denuo recenſeremus, plenámque & ſuis numeris abſolutam annorũ dimenſionem exhibere periclitaremur. In longinqua illa peragratione cum ſcriptores omnes varia diuerſaq; ſentientes ſuſpectos haberemus, duos tantùm itineris duces adſumpſimus, omnis errationis expertes, & quos nemo ſanæ mentis ſequi recuſauerit, nempe DEI VERBVM, & COELVM. Id quod demonſtrationes liquido teſtabuntur, in quibus extruendis, quemadmodum Geometræ ad contexendos apodixeὧn ſyllogiſmos, nonnulla ſibi dari poſtulant & κοινὰς ἐννοίας proferre ſolent; quibus conceſſis, quæ proponunt neceſſariò conſequuntur. Sic nos duo nobis concedi poſtulamus: vnum, vt ſacræ Scripturæ ſumma fides & autoritas omnino tribuatur: alterum, vt Cœlum æqualibus temporibus, æqualia conuerſionũ ſpatia conficiat. Et in hoc quidem poſteriore omnes nobis ſponte aſſenſuros putamus qui cœlum intuentur, & dierum annorúmque recurſus agnoſcunt. Illud verò ab omnibus pijs atque adeo ab ipſis Iudæis qui ſcripta Prophetica amplectũtur, nos facilè impetraturos eſſe confidimus. Siquidem literæ ſacræ tũ dignitate vetuſtatis, tum authoritatis pondere, omnia quæcunque ſcripta monimentáve adeo ſuperant, vt earum teſtimonium nullus vnquam eorum reiecerit, qui ex ijſdem literis

ris didicerunt Deum æternum verbo ſuo cœlum terrámque ſine vlla materia, temporis initio condidiſse: hominem creaſſe bonum, vidit enim omnia quæ fecerat eſſe valde bona: deinde Satanæ dolis in extremam perniciem demerſum, in integrum reſtituiſſe, per Chriſtum filium ſuum Deum & hominem. Eapropter ex illis ſcriptis, Chronologiæ fundamenta excitamus. Quibus fœtent oracula ſacra, fidemq; illis omnem detrahere conantur; iſtis per nos liceat elemẽta Mundi haurire ex antiquata ſuorum Philoſophorum hyle, Platonis ideis, atomis Democriti, Ariſtotelis entelechia, Pythagoræ numeris, & profanorum huiuſmodi Theologorum placitis, vt ab ijs diſcant nihil ſcire de rerum principijs & temporis origine. At nos dari nobis efflagitamus in ipſo principio Deo, principij nihilominus experte, temporis fundamenta ponere, noſtráque confirmare diuinis oraculis. Temporibus autem eouſq; prolatis quò nos Sacrã ducunt, reliqua ad noſtram vſque ætatem quã produximus ad annum Epochæ Chriſtianæ 1580. ex ipſo Coelo, quod omnibus patet, certiſſima via deducemus. Deum interim omnis autorem principij & vniuerſi temporis ducem obſecrantes, vt temporibus, quæ ſuos ortus & interitus habent, ad exitum perductis, nos euehat ad æterna illa ſæcula quæ nullum finem habitura ſunt. Cæterum, opus tripartitum eſt. Ac primo quidem libro, temporum ſeriem exhibemus in decadas æqualiter diſtinctam: quas rurſus, vt opus eſſe viſum eſt, partimur in ſingulos annos, horum numeris in ſcalarum lateribus adſcriptis; dextro quidem, à Chriſto, porrò & retrò: ſiniſtro verò ab vniuerſi exortu. Intra ſcalas inſeruntur ſumma hiſtoriæ capita quæ ſeculorum memoriam illuſtrarunt. Altero libro demonſtrationes ex-

truimus, ex ſacris & coeli voluminibus depromptas. Poſtremo docemus vniuerſam hiſtoriam Temporum ordinibus explicatis & demonſtratis planè conſentire. Hanc verò meam operam tibi, ſanctiſſima Chriſti Eccleſia, dicare & conſecrare volui, & multis nominibus debui. Primùm enim in gremio tuo, Dei Opt. Max. beneficio, natum me & in ſinu tuo fotum educaſti: deinde à teneris annis in Dei notione & Chriſti Seruatoris fiducia animum meum informaſti; eúdémque ſanctis inſtitutis imbuiſti: præterea totum hoc ſyntagma verè tuum eſt. In eo certè nihil meum, præter ſcriptionis & diſpoſitionis operam, quæ profectò manſiſſet imperfecta & mutila, niſi abſolutionem abs te perfectionémque conſecuta fuiſſet. Nam qui extra Dei Eccleſiam temporum ortus & exitus perſcrutari conati ſunt, illi ſemper hæſerũt in ſcopulis, nec ad portum nauem vnquam appellere potuerunt. Romanus Varro, qui omnium diuinarũ humanarúmque rerum nomina, genera, officia, cauſas, aperuiſſe dictus eſt; cùm temporum deſcriptionem ſibi perficiendam ſumpſiſſet, eorum initium ſic exorſus eſt: Primum tempus, inquit, ſiue habuit principium, ſiue ſemper fuit, comprehendi non poteſt. At verò nos in ſchola tua edocti, & temporum principium, eorúmque decurſum tenemus, & finem intelligimus. Tua igitur, te rogo, vt placidè accipias, & temporum ordines & explicatus ex tuis adytis erutos agnoſcas. Ac ſi quid in his exarandis exciderit ſecus quàm inſtituta ſacra ferant, deleas, expungas, eradas. Chriſtus Dei filius idémq; Deus, Eccleſiæ ſponſæ ſuæ chariſſimæ caſtitatem deffendat, & dignitatem tueatur. Bleſis ab occiduo limite diſsitis, grad. 21. ab æquatore, 47.32. anno Chriſtianæ metæ 1582. Meſsiæ nati 1584. Mũdi conditi 5604. Cal. Nouẽb.

DEMONSTRATIONVM CHRONOLOGICARVM LIBER PRIMVS.

Ante mundi conſtitutionem quidquid fuit, certum eſt in luce fuiſſe.

Anni Mundi.		Anni Christi.
10	*INITIVM Temporis.* ADAM formatus à DEO, de puluere terræ. vixit annos 930.	4020
20	Mundi vſus ſine homine, nullus eſſe potuit. Et hominum genere, ſuo tempore ſublato, mundus in nihilum redigetur.	4010
30		4000
40		3990
50		3980

Demonſtrat.

GENESIS. Cap. 1.

PRINCIPIO creauit DEVS Cœlum & Terram: Iuſsítque vt Lux exiſteret: Quam ſecreuit à tenebris. Et has, noctem: lucem, diem appellauit. Tum Cœlo diſtinxit aquas ſuperiores ab inferioribus, & ab his terram. Quam parere voluit ſtirpes, herbas, & arbores, in quibus ſuum ineſſet ſemen. In Cœlo autem poſuit luminaria, quæ ſigna & tempora, dies & annos efficerēt. Voluit præterea vt aqua ederet animantes natatiles, & volucres, quæ ſupra terram per aërem volarent: eáque fœcundauit. Iuſsit deinde, vt ederet terra animalium genera, pecora, feras, ſerpentes. Viditque omnia quæ fecerat eſſe valde bona. Poſtremò, Hominem qui toti terræ dominaretur, ad ſuam ſimilitudinem formauit de puluere terræ, eíque vitalem ſpiritum inſpirauit, eúmque collocauit in horto, vt eum coleret. Tum ad eum adduxit beſtias omnes quas è terra formauerat; & aëreas volucres. Quibus cùm Adam nomina impoſuiſſet, eum Deus immiſſo ſomno conſopiuit, & ex eius coſta mulierem conſtruxit, quam Adamo idoneum adiumentum coniugio accommodauit. Vidit enim Deus non eſſe commodum, vt homo ſolus eſſet. Eos itaque fœcundauit, in piſces, volucres, & beſtias imperio cōceſſo. At poſteaquam de arboris fructu vetito comederunt

mederũt,eiecti ſunt ex horto,Euangelio priùs accepto,SEMEN MVLIERIS CONTERET CAPVT SERPENTIS.

Paradiſus. Arbor ſcientiæ boni & mali. Cap. 2.

HORTVS ſiue Paradiſus, in quo fuit collocatus Adam,quæſitum eſt à multis vbi terrarũ eſſet.Nonnulli vniuerſum terrarũ orbem hortum voluptatis faciunt. Sunt qui in India, qui in Meſopotamia, qui extra Zonam torridam ponant: alij alibi. Nec defuere ſtulti, qui in æthere collocarint. Sanè tetrarum orbis homini à Deo donatus fuit,vt illius voluptatibus inſeruiret,& in eo poſitus Adamus. Adamum tamen certo aliquo terrarũ loco circunſcriptum fuiſſe oportet: non enim totum orbem impleuit. Nullam autem terrarum partem cum hac voluptate nouit, quam illã in qua creatus & poſitus fuit. Ideo pars illa ſola deliciarum paradiſus meruit nuncupari. Vnde expulſus quidem fuit non ſoli verſione,ſed terræ naturæq; permutatione. Terra enim ante execrationem,paradiſus erat & hortus voluptatis: poſt verò ſpinas ferens & tribulos, laboribus & ſudoribus multis exercenda fuit,vt victum ſuppeditaret: vt meritò regio illa in qua miſerabilis vitæ fuit exordium, & vbi primùm peperit mulier cum dolore, Hauila nominata ſit: Quæ vox dolentem & parturientem ſonat. Sunt enim initio nomina ex rei

Anni mundi.		*Anni Chriſti.*
		3970
60		
		3960
70		
		3950
80		
		3940
90		
		3930
100		

Anni mundi.		*Anni Christi.*
		3920
110		
		3910
120		
		3900
130	* Seth filius Adam, na-	
	tus anno patris 130. vixit annos 912. Geneſ. 5.	3890
140	Abelem occiſum fuiſſe à Caino, anno Mundi 130. natum annos 100.	
	Rabbinorũ traditiones docent, Cainum verò maiorem natu fuiſſe annis 15. Sed Rabbinorum commentis propter manifeſta eorum deliria, tantum tribuendũ eſt, quantum è ſcriptis diuinis attulerint. Illud	3880
150		

Demonſtrat.

natura impoſita. Eiectus itaque Adam eodem loco manſit, ſed diſpari admodum conditione. Cherubin verò ab Orientali parte horti collocatus, iuſtitiæ diuinæ adminiſter eſt, eáq; de cauſa gladium habet iuſtitiæ ſignum, qui flammare dicitur, propter iram diuinã flammæ comparatam, quà primorum parentum facinus, pro eo atque clementia patiebatur, punitum eſt. Angelis neque gladius, neque flamma citra figuram tribuenda ſunt. Paradiſus igitur eo loci referẽdus eſt, quo primum Adamus poſitus fuit. Nulla porrò terræ pars nulláve regio magis congruere videtur, quàm India. Fuit enim conſitus hortus ad Orientem in Eden, hoc eſt in voluptate ſiue loco amœnitatis & deliciarũ. Phiſon fluuius, qui à multiplicando & diffundendo nomen habet, hortum irrigabat. Eſſe autem Phiſon Gangẽ Indiæ omnes conſentiunt. India verò Orientalis regio omnium beatiſſima eſt. Quam qui deſcribunt, omnibus præferunt, tum ſalubritate, tum vbertate maxima, non plantarum modò, ſed animalium quoque omnis generis, auri præterea & lapidum pretioſorum, vt & de Heuila ſacra Scriptura teſtatur. Fauonij flatu, Plinio & Solino teſtibus, ſaluberrima eſt: binas meſſes, binas æſtates in anno habet: medijs inter illa eteſijs hyemis loco ſpirantibus: mare nauigationibus tutum, gentes & vrbes innumerabiles, aromatũ genus omne, arbores altitudine

ne incredibili. Illic ſaccarea creſcit arundo, dulcia cui nequeũt ſucco contendere mella: illic delicatiſſimæ veſtes in arboribus creſcunt, lana xylina, bombycina tela. Quòd ſi fluminum concurſus & irrigatio requiratur, Aceſines in alueo 20. cubitis altus, ad alios 20. extra attollitur: & omnẽ camporum circa latitudinem longè latéq; inundat, & oppida inſulas efficit, vt Nilus in Ægypto. In Alexandri tranſitu Cophes primus occurrit. Hunc ſecutus Indus, poſt Hydaſpes, inde Aceſines, & Hyarotis, poſtremò Hypaſis ſiue Hypanis. Confluunt autem omnes in vnum Indum, in quem antequã deſcendant, Hyarotis & Aceſines in vnum coëunt. Inter Hydaſpem & Aceſinem interiacet Pori regnũ trecentarum ciuitatum, imprimis opulẽtum. Certè omnium conſenſu, regio ad Aceſinem fœcunditate eximia eſt inſignis. Sed inter cætera vnum habet, cuius ſolius argumento, tutò poſſemus affirmare, in India primò poſitum fuiſſe Adamum. Arborem ſcientiæ boni & mali in medio horto fuiſſe teſtatur Scriptura, cuius guſtu abſtinere iuſſi ſunt primi parentes. At mulier cùm videret arborem, & ad veſcendum accommodam eſſe, & oculis gratam, & ad diſcendum optabilem; ſumpſit de fructu eius, comeditque, & viro ſuo dedit, qûi & ipſe comedit. Tum animaduerterũt ſe nudos eſſe, conſertisque ficulneis folijs, fecerunt ſibi ſubli-

Anni mundi.		*Anni Christi.*
160	conſtat ex hiſtoria ſacra, Cainum pietatem exoſum, veram religionem in Abele oppreſſiſſe. At parricidium vlciſcitur Deus. Aliquot tamen Apoſtatæ Caïni familias recenſuit Moſes, quòd in impijs e-	3870
170	tiam refulgeant radij lucis diuinæ. Nam à gentibus incredulis defluxit ad homines multarum artium, & aliarum rerum inuentio, quæ ad communem vitæ vſum maximè valent.	3860
180		3850
190		3840
200		3830

Anni mundi.		*Anni Christi.*
210		3820
220		3810
230		3800
240	* Enos filius Seth, natus anno patris 105. Vixit annos 905. Tum cœptũ eſt vocari nomen Domini.	3790
250	אָז הוּחַל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה׃ Voces Hebræas ſic accipiendas eſſe, vt ipſæ ſonant, hiſtoria demonſtrat.	3780

gacula. Deinde audita Dei voce, ex eius conſpectu ambo ſeſe in media arbore horti abdiderunt. Hęc arbos non alia eſſe cenſeri poteſt, quàm ficus Indica, viſu pulcherrima, fructu magnitudine ciceris ficui ſimili, eximiæ ſuauitatis, quæ naſcitur ad amnem Aceſinē, in media India, ſiue in medio Paradiſi: de qua Theophraſt. lib. 4. de Plant. & Strabo Geograph. 15. Plinius verò lib. 12. c. 5. ſic eam deſcribit. Ficus ibi exilia poma habet: ipſa ſe ſemper ſerens, vaſtis diffunditur ramis, quorum imi adeò curuantur in terram, vt annuo ſpatio infigantur, nouámque propaginem ſibi faciant circa parentem, in orbem, quodam opere topiario. Intra ſepem eam æſtiuant paſtores, opacam pariter & munitam vallo arboris, decora ſpecie ſubter intuenti, proculve fornicato ambitu. Superiores eius rami in excelſum emicant, ſpecioſa multitudine, vaſto matris corpore, vt 60. paſſus pleræq; orbe colligant: vmbra verò bina ſtadia operiant. Foliorum latitudo peltæ effigiem Amazonicæ habet: ea cauſa fructum integens creſcere prohibet, rarúſque eſt, nec fabæ magnitudinem excedens, ſed per folia ſolibus coctus, prædulci ſapore, dignus miraculo arboris: Gignitur circa Aceſinem maximè amnem. Idem Plin. alibi proditum docet ſub vna ficu turmas equitum condi. Strabo ſcribit ramos auctos & iam ad 12. cubitos progreſſos, reflecti in terram, indéque

radices

radices agere, ac rurſus excreſcentes truncum facere, è quo iterum incremento ſimili deorſum reflexos, aliam propaginem in terram demittere, & ita aliam & aliam, eodem deinceps modo: ita vt ab vna arbore ingens vmbraculum fiat, tabernaculo multis columnarum ordinibus diſtincto ſimile. Nulla arbor alia eſſe poteſt, quæ cum hiſtoria Moſis magis quadret. In medio eſt Paradiſi, eóq; loco vbi ſerpentum magna vis ex humore & calore producitur, fructum fert dulciſſimum: nec vlla alia duos homines in medio ſui abſcōdere poteſt. Tum enim in primo vigore fuerunt arbores, integræ, non exeſæ, aut eroſæ. Ac diſertè Moſes ait in medio arboris ambo ſe abſcondiſſe, ne quiſquam putaret poſt arborem ſtetiſſe. Hęc igitur ipſa eſt arbor, cuius fructum primi parentes deguſtarunt, è cuius folijs peltatis ſubligacula conſuerunt, ſub cuius fornice media ſeſe occultarunt. Nam in ipſo eſu, apertis eorū oculis, nudos ſe conſpexerunt, ideóque ſtatim folia ficus conſuerunt, ad corpus velandū: nempe eiuſdem arboris, ex qua fructum decerpſerant. Non enim nudos ad aliam arborem contra pudorem & ſine vlla ratione confugiſſe credēdum eſt. Itaque ficus Indica fuit, ex cuius fructu comederūt, ex cuius folijs corpus texerunt, ſub qua delituerunt in eiuſdem intercolumnijs. Non potuit eſſe noſtra ficus, cuius in medio nemo ſe ab-

Anni mundi.		Anni Chriſti.
260	Cœperunt enim tunc tēporis denominari pij, à nomine Dei, vt hac velut nominis teſſera, diſcernerentur ab impijs. Facta eſt igitur hominum bipartita diuiſio, alijs in cultu Dei manentibus, alijs ab eo de-	3770
270	ſciſcentibus. Atque hi filij hominum, illi filij Dei vocati ſunt. Id quod poſtea Moſes confirmat Geneſ. c. 6. v. 2.	3760
280		3750
290		3740
300		3730

Anni mundi.		Anni Christi.
310		3720
320		3710
330	Kainan naſcitur anno * patris Enos 90. Vixit annos 910.	3700
340		3690
350		3680

ſcondere poteſt, nec folijs eius aſperrimis & affrictu ſanguinem elicientibus, quiſquã vellet corporis tenerrimi partes cooperire, modò aliarũ arborum vlla daretur. Ex quibus conſentaneum eſſe conſequimur, Adamũ in India principio collocatũ fuiſſe, & in India conſitum paradiſum, inter Gãgem & Aceſinem: vbi primum hominũ genus multiplicatũ eſt, atq; inde ad cętera regiones progreſſum. Luſitani qui noſtro ſeculo nauigationes Indicas exercent, aſſerunt in inſula Cori (Zeilanda vocatur ab incolis, varijs frugibus, aromatis, cinamomo, gemmis, & elephãtis abundans) montem præcelſum aſſurgere, in cuius faſtigio ſacellum viſitur, in quo duo protoplaſtorum ſepulcra mira religione coluntur.

Res ante Diluuium geſtæ. Cap. 3.

IN deſcribendo Patrum catalogo, nõ inſtituit Moſes genealogias omnes contexere, aut præclara Heroum geſta, vel impia Tyrannorum facinora ante Diluuiũ geſta recenſere. Sic enim breuiter orationem claudit. Et fuerũt Adamo poſtquam genuit Sethum, octingenti anni, & genuit filios & filias. Similiter in reliquis Patribus. Illos videtur ſelegiſſe, à quibus ſemen promiſſum proditurum eſſet. Interim docens in magna hominum turba ſemper exiguum Dei cultorum numerum fuiſſe cœleſti pręſidio mirabiliter conſeruatum. Bella tamen extitiſſe teſtãtur Cai-

ni facinora, impietas, atrocitas, parricidium, vrbes ad vim inferendam & propulſandam conditæ. Extat inſuper Sibyllę teſtimonium bellorum per varias ætates ante inundationem geſtorum. Ἦσαν δ' ἂρ μύαροι κακορύθμενοι αἵματι φοίτων, ϗ πολέμους ἐποίουν. Item, Καὶ τοὺς δ' ὑσμίνη ἀνδρεκτασίαι τε μάχαι τε συνεχέως ἤλισκον ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας. Quæ ſic Latinè verſa ſunt, *-Peruerſi ſanguine pleni Humano, neq; nõ crudelia bella gerebãt, & Cædibus aſsiduis acie pugnáque peribant -Indomitis animis.*

Tempus autem ab initio rerum ad cataclyſmum in quinque geneas ſiue ætates Sibylla diſtribuit. In prima ætate canit ædificandi artem inuentam fuiſſe. In ſecunda mechanicam, agriculturam, nauigationem, aſtronomiam, medicinam, auguria. In tertia & quarta bella tantum illata, & cruentas hominum ſtrages memorat. Quintam verò prioribus longè deteriorem & intolerabiliorem. Γύγαντας σκολιοὺς μυαρῶς δυσφημιὰ χέοντας. Creſcente itaque multitudine & malitia Cainitarum, conſentaneum eſt Adamum paulatim conſortium vitioſæ ſobolis declinaſſe, & Cainitis Orientali plaga relicta, in quam poſt Abelis parricidiũ Cain ſeceſſerat, ſedes promouiſſe cum filio Setho, ad Occidentem & Septentrionem, à Gange ſcilicet verſus Indum. Effecítque hæc diuiſio vt Setho nati, filij Dei: Caini verò nepotes, filij hominum vocarentur. Quod Enoſi tem-

Anni mundi.		Anni Christi.
360		3670
370		3660
380		3650
390		3640
400	Malaleel, natus anno * patris Kainan 70. vixit annos 895.	3630

Anni mundi.		Anni Chriſti.
		3620
410		
		3610
420		
		3600
430		
		3590
440		
		3580
450		

Demonſtrat.

poribus contigiſſe ex eo conijcitur, quòd eius ætate homines pij, filij Dei: alij vocati ſunt filij hominum. At Caïnitarum imperio longè latéque prolato, coacti ſunt filij Dei tyrannorum iugo colla ſubmittere. Vnde ſenſim commercio cum Caïnitis hàbito familiaritates interceſſerunt, ſocietates initæ, neceſſitudines coniunctæ, connubia etiam ſecuta & affinitates. Atque eo modo Caïnitarum conſuetudine deprauati in hoſtium caſtra tranſierunt, nomine tamen à parentibus ſeruato, qui in vero Dei cultu permanſerant. Inde nati ſunt Gigātes, Nephelim Hebręis nominati, quorum fama celebris fuit inter homines ab omni ſeculo.

Gigantes. Cap. 4.

GIGANTES ex eo dici putāt, quòd terra geniti ſint, γηγενεῖς dicti poëtis. Verùm Scythica lingua, ex qua multæ voces ad vicinas gentes dimanarunt, verbi notationem exprimit. Vuijt gehant, extra compoſitionem is diceretur, qui manus habet longè latéque extenſas. Wyt enim vocali longa, ſignificat lōgum & latum. Gehant is dicitur, qui manus habet promptas. Inde compoſitum Wigant. Quæ vox id paſſa eſt quod pleræque aliæ, quæ duplex W initio habēt, Wilielm. Guillelmus. Wilbert Gilbertus. Sic Wigant effecit Gigant, & Gręca terminatione gigas. Fatentur Gręci, & literas & voces antiquiſſimas à Barbaris habuiſſe. Theologiam fabuloſam ab Orpheo

Thrace mutuati ſunt. Thracum vetuſta lingua eadem fuit quæ Dacorum & Getarum, cui cõformis eſt Cimbrica & Germanica. Galli voce Gehant vulgo vtuntur, ſed impropriè pro homine monſtroſæ proceritatis. Gigantes igitur non alij ſunt, quàm qui omnia manibus violentis, latéque extenſis agere contendunt: quibus ita confidunt, vt omni ratione iuſtitiáq; poſthabita, ſpreto numine, Cœlo ipſi manus inijciant. Vnde etiam prouerbium ἐν χἑρῶν νόμῳ Quicunque igitur manuũ lege, populorũ gubernationem inuadunt, non ex ratione & æquabili iure, ij Gigantes dicti ſunt, è terra geniti, quia terrenis toti inhiant, nec quidquam habent cœleſte. Ex eadem origine fluxit Tyrannus. Turhant ſignificat per manum, quia διὰ χἑρῶν νόμον omnia metitur. Sanè Gigãtas ſiue Tyrannos ante Diluuium extitiſſe, teſtatur diuinus Moſes: Sed non ea magnitudine qua vulgo putatur. Neque enim Gigantis appellatio vllã corporis magnitudinem ſignificat, nec Hebræorum nomen Nephelim, quo vtitur Moſes, deductum à Naphal, quod cadere eſt: A Cœlo enim ad terram ceciderunt, nempe à mente & ſpiritu, ad terram & ſanguinem prolapſi. Chaldæi Gibaraia loco Nephelim poſuerunt, id eſt potentes. Sic Nembrod potens vocatur Gibbor. ſed potentia venatoria, quæ vi tantum conſtat. Nihil enim faciem Domini veritus, vim ho-

Anni mundi.		*Anni Christi.*
460	Iared natus anno patris *Malaleel 65. vixit annos 962.	3570
470		3560
480		3550
490		3540
500		3530

Anni mundi.		*Anni Chriſti.*
510	Doctrina de Deo propagata eſt à Patribus: Ideóq; longiſſimæ vitæ ſpatia multis conceſſa fuerunt, vt eſſent teſtes de cõtinuis patefactionibus Dei:de forma, collectione, & defenſione Eccleſiæ, & totius do-	3520
520	ctrinæ illuſtratores. Vt verò Patrum ſeries adnotaretur, opus fuit literis. Ideo & figuras literarũ initio excogitatas eſſe neceſſe eſt. Sed & anni rationem ſtatim initio & cognitam, & traditam eſſe o-	3510
530	portet, quia ſeries annorum in ſacris literis diligenter recitata eſt: vnde conſtat ſcientiam motus aſtrorum, certè Solis & Lunæ ab ipſo mundi exordio excultam fuiſſe, & numeris comprehẽſam. Alioqui	3500
540	nec anni magnitudo, nec menſium diſcrimina certa eſſe poterant.	3490
550		3480

minibus non ſecus atque feris inferebat, Caïno peior,qui præ pudore dicitur fugiſſe à facie Domini. Nuſquã proditum eſt maiore ſtatura fuiſſe homines quàm nunc ſunt. Memorãtur in ſacris,ab egreſſu ex Ægypto aliquot monſtroſæ proceritatis, ſed perpauci, cuiuſmodi magnitudine viſuntur omnibus ætatibus.Noſtro ſeculo reperta eſt inſula Gigãtum,ab ijs qui Occidua maria ſulcarũt. Og Rex Baſan,quãtus fuerit non expreſſit Scriptura. Lectus eius 9.cubitos fuit longus,latus 4.Potuit lectus aliquot cubitis longior eſſe quàm ipſe tyrannus. Latitudo autem tantum non communis fuit hominum mediocrium, quanta eſt hodie lectorum noſtrorum, qui ad 4.ferè cubitos lati ſunt.Declaratur verò lecti menſura cubito viri, ne quis putet Gigantis cubitum intelligẽdum eſſe.Fuit igitur Ochus, non maior 7.cubitis. Goliath dicitur fuiſſe 6.cubitorũ, & vnius palmi;qui tamen inter maximos numeratur.Hęc magnitudo ſi multorum communis fuiſſet,neque terrori,neque miraculo fuiſſet Iſraëlitis. Eadem igitur fuit hominum & primi ſeculi & inſecutorum magnitudo : paucíque fuerunt primis illis ætatibus, vt & nunc ſunt pauci,ſtaturæ illius inſolitæ: quæ tamen 10.pedum altitudinem vix vnquam ſuperauit. Fuerint illi quidem, qui Diluuium anteceſſerunt, vita diuturniore donati;nihil tamen diuturnitas adijcere potuit corporis magnitudini.

dini. Illis enim ſingulari Dei prouidentia, vitæ longitudo conceſſa eſt; quo & genus humanum multiplicaretur,& artes abſoluerentur : ad quarum perfectam cognitionem, præſertim Medicinæ,Aſtronomiæ,& Mathematicarum,multa ſecula requiruntur. Vitã quidem ante Diluuium perduxerunt ad annos 900.800.700. At qui poſt Inundationem nati ſunt, eorum nullus ad annum 500. perueniſſe memoratur : & ſenſim deuentum eſt ad 400. 300. 200. Thare exegit annos 205. Abrahamus huius filius,non exceſſit annos 175. Ab exceſſu ex Ægypto pauci annum 100. tranſegerunt. Moſes ipſe apud Dauidem Pſalm. 90. ætatis noſtræ ſpatium terminat ſeptuagenario, aut validioribus octogenario.Certè à Dauidis ſeculo, nihil in hominum ætate immutatum eſſe reperias. Et quamplurimi in dies occurrunt maiores octogenarijs, nonnulli etiam centenarium trãſgrediuntur.Duos ipſi vidimus,qui agreſti manuum labore vitam traduxerunt,alter ad annos 112.alter ad 116.vitæ commodis nihilominus fruentes, mente ſana in corpore ſano. Iam tot ſeculis viuitur ſine vlla ſtaturæ immutatione. Igitur eodem modo & ſeculis priſcis trãſacta eſt vita;cuius lõgitudo corporis magnitudini nihil adiecit. Cornix hominem facilè vincit vitę diuturnitate, nec ideo tamen maius corpus ſortita eſt.Proinde ſtatuẽdum eſt Gigan-

Anni mundi.		*Anni Christi.*
		3470
560		
		3460
570		
		3450
580		
		3440
590		
		3430
600		

Anni mundi.		*Anni Christi.*
		3420
610		
		3410
620		
	Henoch natus anno * patris Iared 162. vixit annos 365.	3400
630		
		3390
640		
		3380
650		

tas in ſacris non pro inſuetæ proceritatis hominibus, ſed pro tyrãnis accipiendos eſſe, ex ipſius vocis etymo.

Sibylla. Sibyllina oracula. Cap. 5.

EFFATA Sibyllina quorum teſtimonio vtimur, de Mundi creatione: de Adamo, Noa, Diluuio: de Deo Patre, Filio, Spiritu ſancto: de Chriſto, Virgine matre: de Antichriſto, Dei Iudicio, & alijs quæ diuinis oraculis prodita ſunt, adeò manifeſtè canunt, vt ſuſpicio eſſe poſſit, Sibyllarum carmina à Chriſtiano quopiam poëtices non ignaro, condita fuiſſe poſt rerum euentum. Quî enim fieri poteſt, vt Sibyllæ Gentibus iudicium & ſalutem nuncient, multo dilucidius quàm Prophetæ Iſraëlitis & populo Dei? Num gentes dicemus Deo chariores fuiſſe populo ſuo? Deinde qualis Dei inſtinctus eſſe potuit in Sibylla, Apolline & cacodæmone afflata? & quis mentis vel à Dæmone, vel à Deo inflammatæ furorem probet, cum in poëmate, tum in Acroſtichide, quæ magis artis & induſtriæ ſunt, quam incitationis & motus? vt eſt apud Ciceronem lib. 2. de Diuinat. Et hæc quidem ita ſe habere videntur. Verùm multa in contrarium vrgent. Primùm, quis genio ſuo adeò iniquus fuerit, vt poëmatis laudem & laborem, vnde nominis famam conſequi poſſit, alteri potius quam ſibi tribuat? Deinde veteris Eccleſiæ Patres ea pro Sibyllinis agnoſcunt, Iuſtinus Martyr, Clemens, Theophilus Antiochenſis

chenſis,Lactãtius,qui antequam Chriſtum agnouiſſet , Sacerdos fuit Capitolinus , eíque fas fuit legere Sibyllina quæ in Capitolio aſſeruabãtur. Euſebius etiam & Auguſtinus Sibyllina citant , & approbant. Sed hi quidem (obijciet aliquis) Chriſto poſteriores fuerunt , & falli potuerunt . Verumenimuero Virgilij , qui Chriſti natales anteceſſit, quarta Ecloga tota Sibyllina eſt. Cicero Virgilio ſuperior,Acroſtichidis meminit,quæ primis verſuum literis contexitur. Quis , quæſo, Acroſtichidis artifici patefecit Ieſum Chriſtum Dei filium , Seruatorem,Crucifixum Regem (quæ vox Ciceronem perculit)in iudicium venturum, multis annis antequam Chriſtus naſceretur? Voluit Deus omnem excuſationis veniam Gentibus præcidere . Neque enim ſolum quod Dei cognoſci poteſt id eis aperuit , dum quæ eius inaſpectabilia ſunt,cuiuſmodi eſt ſempiterna eius potentia atque diuinitas , ea ex mundi creatione patefecit, vt ad Romanos ſcripſit Paulus , verumetiam per Sibyllas . Cur magis demiramur in Sibyllis vaticinium, quas tamē Ethnicas & reprobas fuiſſe haud ſatis cōpertum , quàm Prophetiam in Balaamo , Euangelium in Iuda proditore,teſtimonium de Chriſto Dei filio in Ioſepho hiſtorico.Nullam Deus gentem ſuo verbo deſtituit. Primùm enim per ſe allocutus eſt,non ſolum electos Adamum , Noam, Abrahamum , ſed

Anni mundi.	Lib. I.	*Anni Chriſti.*
		3370
660		
		3360
670		
		3350
680		
		3340
690	Methuſalem natus anno patris Enoch 65. vixit annos 969. Mortuus eſt anno Diluuij.	
		3330
700		

Anni mundi.		Anni Chriſti.
		3320
710		3310
720		3300
730		3290
740		3280
750		

Demonſtrat.

etiam prauos, Caïnum, Pharaonem, Abimelechum. Deinde per Prophetas ſanctos, Moſem, Eliam, Heliſeum: peruerſos, Balaamum, Caïpham, & fortaſſe per Sibyllas. Poſtremò, Euangelium patefactũ eſt per Filium ſuum Chriſtum, & prædicatum per Apoſtolos, in quibus fuit proditor Iudas: Et quammulti hodie Euãgelium indigni profitentur & prædicant! Multa quidem ex Prophetis videntur Sibyllæ tranſtuliſſe, ſed eò magis amplexandę ſunt, quod cum Prophetis conſentiãt. Nam & ipſi Prophetæ non minoris fiunt, quòd multa ex Moſe mutuati ſint, & eadem ſæpe quæ Moſes enunciarint. Sunto quidem clariora Prophetis oracula Sibyllina. Sanè gentibus quæ de Chriſto prædicta ſunt apertiora eſſe oportuit, quòd Moſe & doctrina Prophetica deſtituerentur. Quæ tamen nobis poſt res geſtas clariſſima ſunt, ea cùm futura prædicebantur, erant obſcuriſſima. Quis vnquam intellexit, virginẽ fore matrem? Deum naſciturũ ex homine morti obnoxium? Nihil igitur cauſæ eſt cur Sibyllina reſpuamus, aut pro nihilo habeamus, in quibus ea continentur, & prænunciantur tum de Chriſto, tum de cæteris omnibus ferè rebus, quæ euentu comprobata ſunt: atque etiam Deum colere docent, & à falſorum deorum cultu abhorrere. Illud nihilominus nõ inficiamur, Sibyllinis oraculis quæ typis edita circunferũtur; non-

nulla à Chriſtiano quopiam intermixta videri, cuiuſmodi ſunt poſtremi totius operis verſus,

Τοῦνεκ' ἄρ' ἡμεῖς καὶ ὅσιοι χρειστοῖο γενέθλης
Οὐρανίης προφυόντες ἐπικλήμεθα συνῆμέν γε
Μνήμην εὐφροσύνης ἱερῇ θρησκείην κατέχοντες.
Nos igitur ſancta Chriſti de ſtirpe creati,
Cæleſtis nomen retinemus proximitatis,
Lætitiæ memorem ſeruantes relligionem.

Sibylla, verbi notatione vatem ſignificat, σιὸς Deus, βουλὴ cōſilium. Decem memorantur Sibyllæ; Chaldæa ſiue Perſica, quæ proprio nomine Sambetha dicta eſt: Libyſſa: Delphica: Italica, mater Euandri: Erythræa: Samia, quæ Phyto vocata eſt: Cumæa, quæ Erophila & Paraxandra Virgilio: Deiphobe, Glauci filia, quæ Tarquinio Priſco oraculorum libros vendidit 300. Philippeis: Helleſpōtina: Phrygia: Tiburtina. Pauciores tamen fuiſſe videntur, quàm vulgò creditum ſit. Nam quę Erythræa vocatur, aſſerit ſe nurum eſſe Noæ, & cum eo euaſiſſe ex Diluuio, & Babylone profectā, vaticinari per Gręciam, falsóque ex Erythra natam dici. Docet præterea ſe iam ardoribus & æuo confectam eſſe, à tempore conſumptum iri, neque ſemper victuram. Itaq; eius vitæ longitudo in cauſa fuit, vt quæ vna eadémque eſſet, plures eſſe putarentur, quòd ea diuerſis locis apparens, plurium ſpeciem præberet. Apud Pauſaniam proditum eſt Erophilen, de ſaxo quod Delphi oſtendunt, oracula canere ſolitam, eámque Iouis & Lamiæ filiam fuiſſe, quę viguerit an-

Anni mundi.		Anni Chriſti.
		3270
760		
		3260
770		
		3250
780		
		3240
790		
		32 30
800		

Anni mundi.		Anni Chriſti.
		3220
810		
		3210
820		
		3200
830		
		3190
840		
		3180
850		

te bellum Troianũ, & prædixerit Helenam Spartæ educatum iri, propter quam Ilium euerteretur à Græcis. Sed ipſa non Erophilen, ſed Dianam ſe vocat. Eſt vbi vxorem ſe, vbi vel ſororem, vel filiam Apollinis eſſe dicit. Alibi immortali matre, patre homine ſe natam dixit. Apollinis Sminthei ædituam fuiſſe tradunt, magnam vitæ partem egiſſe Sami. Venit & Claron, & Delon, & Delphos. Mors in Troade contigit. Cuius ſepulcro inciſi ſunt Elegi Græci in hanc ſententiam.

Illa ego ſum Phœbi interpres non vana Sibylla,
Hic quæ marmoreo contineor tumulo.
Vocalis quõdam æternum, nunc muta puella
Heu nimis, heu fati compede preſſa graui.
Mercurio tamen & Nymphis ſociata quieſco,
Quòd fuerim Phœbo grata ferens pretium.

Erythræi antrum in Corico monte oſtendunt, in quo natam Erophilen dicunt. Aliam è Cumis Demo appellatam fuiſſe tradunt, Hebræi Sabbam celebrant patre Beroſo, matre Erymanthe genitam, quam alij Babyloniam & Ægyptiam vocant. Itaq; duas vel tres ad ſummum fuiſſe colligas. Sambetham quæ Sabba, Chaldęa, Babylonia, Perſica, Ægyptia, Libyſſa, dicta fuerit. Erophilam, quę Phyto, Delphica, Samia, Helleſpõtina, Erythræa, Paraxandra, & Deiphobe. Tertiam Demo, quæ Cumęa, & Tiburtina. Hęc non admodum vetuſta eſſe poteſt, ſi Beroſi qui Chaldaicam hiſtoriã ſcripſit, filia fuit, vt narrat Iuſtinus Martyr. Annis enim tantum 250. Chriſti

natalem pręcedit. Nec eſſe poteſt quę cum Tarquinio congreſſa eſt, qui annis ſupra 600. à Chriſto diſſitus eſt. Non ſunt illa Tarquinij quæ Sibyllina habemus. fuerãt enim Latinè conſcripta, & incendio conſumpta Syllę temporibus, anno V.C. 670. Poſt incendium Sillanus, Gabinius, & alij ex SC. Erythras profecti, mille verſus Sibyllæ Erythrææ ſumma diligentia conquiſitos, in ſacrario collocarunt. Quæ ſimiliter inçenſo Capitolio perierunt, belli Socialis tempore. Tum Auguſtus ſacerdotibus negotium dedit, vt per omnem Samum, Ilium, Erythras, Africam, Siciliam, Italiam conquirerent omnia Sibyllæ carmina, veráq; diſcernerent, & interpretarentur. Ex poſtremis potuit excipere Lactantius, quæ ſcriptis ſuis protulit. Etſi enim poſt Auguſtum non ſemel conflagrarit Capitolium, Sibyllina tamen ſeruata fuiſſe ad Galieni Imper. tempora, quibus in luce fuit Lactantius, Ammianus teſtatur.

Ἀκροστιχὶς περὶ Χριστοῦ.

Ἰδρώσει δὲ χθὼν κρίσεως σημεῖον ὅτ' ἔσται,
Ἥξει δ' οὐρανόθεν βασιλεὺς αἰῶσιν ὁ μέλλων
Σάρκα παρὼν πᾶσαν κρῖναι, καὶ κόσμον ἅπαντα.
Ὄψονται δὲ θεὸν μέροπες πιστοὶ καὶ ἄπιστοι,
Ὕψιστον, μετὰ τῶν ἁγίων, ἐπὶ τέρμα χρόνοιο
Σαρκοφόρων ψυχὰς ἀνθρώπων βήματι κρίνων
Χέρσος ὅταν ποτὲ κόσμος ὅλος καὶ ἄκανθα γένηται.
Ῥίψουσι δ' εἴδωλα βροτοὶ, καὶ πλοῦτον ἅπαντα,
Ἰχνεύον φλέξει δὲ πύλας εἱρκτῆς ἀΐδαο.
Σὰρξ τότε πᾶσα βροτῶν εἰς ἐλευθέριον φάος ἥξει
Τῶν ἁγίων, ἀνόμους δὲ τὸ πῦρ αἰῶσιν ἐλέγξει
Ὁππόσα τις πρήξας ἔλαθεν, τότε πάντα λαλήσει.
Στήθεα γὰρ ζοφόεντα θεὸς φωστῆρσιν ἀνοίξει,
Θρῆνος δ' ἐκ πάντων ἥξει, καὶ βρυγμὸς ὀδόντων,

Anni mundi.		Anni Christi.
860		3170
870		3160
880	Lamech natus anno patris Mathuſalem, 187. vixit annos 777.	3150
890		3140
900		3130

Anni mundi.		*Anni Christi.*
		3120
910		
		3110
920		
		3100
930	Adam moritur.	
		309ɔ
940		
		3080
950		

Demonſtrat.

Ἐκλείψει δὲ φάος σέλας ἠελίοιο καὶ ἄστρων
Οὐρανὸν εἱλίξει, μήνης δέ τε φέγγος ὀλεῖται.
Ὑψώσει δὲ φάραγγας, ὀλεῖ δ' ὑψώματα βουνῶν.
Ὕψος δ' οὐκέτι λυγρὸν ἐν ἀνθρώποισι φανεῖται.
Ἶσά τ' ὄρη πεδίοις ἔσται, καὶ πᾶσα θάλασσα
Οὐκέτι πλοῦν ἕξει. γῆ γὰρ φρυχθεῖσα κεραυνῷ,
Σὺν πηγαῖς ποταμοὶ δὲ καχλάζοντες λείψουσιν,
Σάλπιγξ δ' οὐρανόθεν φωνὴν πολύθρηνον ἀφήσει,
Ὠρύουσα μύσος μελέων, καὶ πήματα κόσμου,
Ταρτάρεον δὲ χάος τότε δείξει γαῖα χανοῦσα,
Ἥξουσιν ἐπὶ βῆμα θεοῦ βασιλῆες ἅπαντες,
Ῥεύσει δ' οὐρανόθεν ποταμὸς πῦρ ἠδέ τε θεῖον.
Σῆμα δὲ πᾶσι βροτοῖσι τότε σφραγὶς ἐπίσημος
Τὸ ξύλον ἐν πιστοῖς, τὸ κέρας τὸ ποθούμενον ἔσται
Ἀνδρῶν εὐσεβέων ζωὴ, πρόσκομμα δὲ κόσμου
Ὕδασι φωτίζον κλητοὺς ἐν δώδεκα πηγαῖς,
Ῥάβδος ποιμαίνουσα σιδηρείη τε κρατήσει.
Οὗτος νῦν προγραφεὶς ἐν ἀκροστίχοις θεὸς ἡμῶν
Σωτὴρ ἀθάνατος βασιλεὺς ὁ παθὼν ἕνεχ' ἡμῶν.

IVdicij ſignum tellus ſudoribus edet,
Exq; polo veniet Rex tẽpus in omne futurus.
Scilicet vt carnẽ omnem, vt totũ iudicet orbẽ,
Vnde Deum fidi diffidenteſque videbunt,
Summum cum Sanctis in ſceli fine ſedentem,
Corporeorum animas hominũ quo iudicet, olim
Horrebit totus eum denſis vepribus orbis.
Reijcient & opes homines ſimulacráque cuncta.
Incendétque fores anguſti carceris Orci,
Sanctorúmque omnis caro libera reddita, lucem
Tunc repetet, ſemper cruciabit flãma ſceleſtos.
Vtque quis occultè peccauerit, omnia dicet,
Sub lucémque Deus reſerabit pectora clauſa.
Dentes ſtridebunt, crebreſcent vndique luctus,
Et lux deficiet, Solémque, nitentiáque aſtra.
Inuoluet cælos, & Lunæ ſplendor obibit.
Foſſas attollet, iuga deprimet ardua, montes,
Impediétque nihil mortales amplius altum.
Longa carina fretum non ſcindet, motibus arua
Ipſa æquabuntur, nam fulmine torrida tellus
Vnáque & ſicci fontes & flumina hiabunt.
Sidereiſque ſono triſti tuba clanget ab oris,
Stultorum facinus mærens, mundíque dolores.
Et chaos oſtendet, & tartara terra dehiſcens,
Regéſque ad ſolium ſiſtentur numinis omnes.
Vndique de Cœlo fluet ignea, ſulphure mixto,
Atque omnes hominis ſignum præſigne notabit

Tempore eo lignum,cornu peramabile fidis,
Oppoſitus mundo caſus,ſed vita piorum
Reſpergendo lauans duodeno fonte vocatos.
Compeſcétque pedo ferrata cuſpide gentes.
Rex tibi nunc noſtris deſcriptus in ordine ſũmo
Verſibus,hic noſter Deus eſt,noſtræque ſalutis
Conditor æternus,perpeſſus nomine noſtro,
Sanguine per crucem profuſo crimina tollens.

+ Ambulauit Enochus coram Deo, peruerſos ſæculi ſui mores aſpernatus. Fide autem à Deo tranſlatus eſt, ne videret mortem.Hebr.11.

In huius raptu prçclarum ſpecimen editum fuit immortalis vitæ, quo animi ſanctorum certa fiducia erigerentur, & mortis terror, qui eorum auribus inſonabat, hoc ſolatio mitigaretur. Fuit autem Enochi tranſitus, qualis aliorum hominum futurus erat,ante peccatum: placida nempe lætáque

Anni mundi		Anni Chriſti
960		3070
970		3060
980		3050
990	+ Enoch in Cœlum tranſlatus. +	3040
1000		3030

Anni mundi.		*Anni Christi.*
		3020
1010		
		3010
1020		
		3000
1030		
		2990
1040		
	+ Seth moritur.	2980
1050		

Demonſtrat.

ex hoc mundo migratio. Ex Enochi ſcriptis, Iudas Apoſtolus hoc vaticinium citat; Vēturus eſt Dominus cum ſuis ſanctis legionibus, vt in omnes iudicium exerceat: omnéſque eorum impios conuincat, omnium quæ patrauerint impiè factorum, omniúmque quæ contra eum atrociter dixerint ſontes impij. Literarum vſum ante Diluuium viguiſſe, Enochi vaticinio comprobatur.

Noa, Prometheus, Deucalion, Ogyges, Hercules, Saturnus, Oſyris. *Diluuium. Cap.6.*

NOAH multa & diuerſa nomina apud Græcos & Latinos ſortitus eſt, vnde non pauci errores in hiſtoria manarunt. Gigantes & illuſores impij, cùm illum Arcam moliri cernerent, omniúmque animantium interitum prædicere audirent, niſi reſipiſcerent, Prometheum ironicè nominarũt: atq; etiam cauillati ſunt, Vulturem in viſceribus alere cor eius depaſcẽtem, atque hunc illi tortorem eſſe datum à Ioue: propterea quòd diceret totum orbem vndis obruendum, quaſi omnem ignei elementi vim Ioui ſurrepturus eſſet, huiúſque furti non patrati quidem, ſed cogitati pœnas pendere. Caucaſo verò alligatũ dicebant, quòd ad Caucaſi radices Arcam machinaretur, operi aſſiduè incũbens. Hos ſarcaſmos cùm poſt cataclyſmum poſteri Noæ vulgaſſent, Promethei fabulæ occaſionem dederunt. Quæ à Poëtis poſtea veræ hiſtoriæ ignaris variè tractata eſt. Prometheum enim Iapeti filium fecerunt, cùm hic illius fuerit. Item Prometheũ à Deucalione ſeparᴀrunt, & hunc illius monitu larnacem compegiſſe dixerunt, aduerſus Iouis conſiliũ, quo vniuerſos mortales perdere ſtatuiſſet. Atqui vnus idémq; eſt Prometheus & Deucalion. Siquidem Prometheus fuit ante Diluuium, dum

Anni mundi.		*Anni Christi.*
1060	NOAH naſcitur anno patris Lamech 182. vi-*xit annos 950. nempe 600. ante Diluuium, 350. poſt Diluuium. Dictus eſt Ianus à prophanis, à voce Iain, quæ	2970
1070	vinum Hebræis ſignificat. Sed Noæ nomen à quiete, Lamech afflatu diuino impoſuit, dicens: Hic nos recreabit à negotijs noſtris, & manuũ laboribus, quos exhibet terra à Deo maledicta. Prȩuidit terram quietu-	2960
1080	ram eſſe in diebus Noæ. Ceſſauit enim quandiu Noa fuit in Arca, ſed modum & finem non intellexit.	2950
1090		2940
1100		2930

Anni mundi.		*Anni Christi.*
		2920
1110		
		2910
1120		
		2900
1130		
		2890
1140	Enos moritur.	
		2880
1150		

Demonſtrat.

Arcæ præſidium pararet, licet ironicè ab impijs ſic fuerit appellatus. In Diluuio fuit Deucalion, dictus, à nimia humoris copia. δεύεσαι, τὸ ὑπὸ τοῦ διὸς ὕεσαι, à Ioue cõplui. Eique Pirrham vxorem adiunxerunt, quia tum demum homines generare cœperunt, cũ terra ignei elemẽti virtute deſiccata fuiſſet. Quaſi homines perinde ex humore & calore naſcerentur, atque lapides fiunt ex argilla in fornace decocta, & ideò λαοὶ nominati. Vnde etiam Prometheus è luto & igne de Cœlo furtim ſurrepto, homines finxiſſe dictus eſt. Noah item Ogyges appellatus eſt, ab οἴγω ſiue ὤγω τὸ γένος, propterea quod generis humani ianuam aperuerit. Latini Cimbrica voce Saturnum indigetant. Significat enim Saturnus, magnum & potens ſemen. Sat, ſemen eſt: Vr, magnus & excellens: quia de eius ſemine poſt Inundationem genus humanum proceſſit. Dictus Hercules eadem ratione. Nam ea voce Scythæ teſticulum cõmunem ſignificant. Her, cõmune, ſiue publicũ, & ad omnes ſpectans. Herman, monitor publicus. Heralt, Senator. Cul, teſticulus. Græci vocem deformarũt in Ἡρακλῆς. Atq; Hercules quidem Prometheũ liberauit. Quandiu Noah cataclyſmum prӕuidit, Prometheus fuit. Quandiu grauiſſimis curis & doloribus cõfectus eſt, ob futuram omnium hominum ſubmerſionẽ, Vulturem intus aluit. Simulatque verò hæc diffugerunt, Hercules eſſe cœpit, quia aduerſis

uerſis viriliter ſuperatis, iam de ſolius ipſius teſticulo, tota generis humani cōmunitas pendebat. Hoc modo Hercules Prometheum liberauit, detracta prouidentiæ cura, & tranſlata cōmiſeratione ad fortem animum, diuino fœdere cōfirmatum, de ſemine ipſius, genus humanum reparatū iri. Hinc Herculis in India res geſtæ, vt & Bacchi, & Liberi patris, vt mox dicemus. Quemadmodum verò vnum Noah in plures partiti ſunt, ita plura diluuia ex vno cōmenti ſunt: vetuſtū, Ogygium, Deucalioneum. Nam dum è veteri memoria Diluuij, & aliarum rerum circa id temporis geſtarū mentionem accepiſſent, alius aliam pro ſuæ cuiuſq; gentis antiquitate inundationem finxerūt: quomodo Bacchum, Herculem, gēti quiſque ſuę vindicauit. Ac diluuia quidem Ogygium & Deucalioneū vetuſto minora nonnulli faciunt. Sed Pindarus, Virgilius, Ouidius, alijque Poëtæ, qui Deucalionei meminerunt, illud faciūt vniuerſum: & Theophilus Alexandrinus Epiſcopus, Noam à quibuſdā vocatum fuiſſe Deucalionem ſcribit. Sed Plutarchus eo libro quo docet brutis non deeſſe rationem, omnem dubitationem tollit. Colūbam enim à Deucalione emiſſam fuiſſe, ab ijs proditum refert, qui fabulas ſcripſerunt, ex qua didicit terras exſiccatas eſſe. Ægyptij vanarum ſuperſtitionū principes, omnia quæ Noæ ſunt, Oſyridi ſui tribuerunt. Eundē etiam Nilum, Ammonem,

Anni mundi.		Anni Christi.
		2870
1170		
		2860
1160		
		2850
1180		
		2840
1190		
		2830
1200		

Anni mundi.		*Anni Christi.*
		2820
1210		
		2810
1220		
		2800
1230		
		2790
	Kenan moritur.	
1240		
		2780
1250		

Demonſtrat.

Dionyſium, Serapin, Plutonē, Iouem, Panem, Solē, nominant: & omnia confundunt, ignorantia veteris hiſtoriæ.

Arca, Liber, Bacchus, Bachanalia. Cap. 7.

CVM filiarum pulchritudine capti eligerent quas ducerent vxores homines potentiſſimi, Sethíque nepotes cū Caini poſteris, affinitate & neceſſitate iungerentur, vitiáque graſſarentur per vniuerſum orbem, Deum pœnituit hominem feciſſe. Quibus tamen 120. annorum ſpatium conceſſit, vt pœnitētiam agerent. Noæ iuſſit vt Arcā extrueret, οἶκον δουράτιον vocat Sibylla, qua Noa, vxor, tréſque filij, horúmq; vxores, ſimul & volucrum, quadrupedúmq; genus ſeruarentur. Ad latus Caucaſi, quod Indiam ſpectat Arcam extructam fuiſſe, cōiecturis minimè dubijs conſequi poſſe videmur. Siquidem à primis iam ſæculis Caïnitæ partes Oriētales occuparant: & ab ijs Adamus, Sethóq; nati, ſeceſſerant verſus Occidentē, quo paulatim progreſſis, occurrit mons Caucaſus, ad cuius radices locus maximè idoneus fuit: tum ne peſſimorum hominum multitudine turbaretur opus, tū quo & copia lignorum magna eſſet & facilis ad euehendam, amnibus ad id ſeruientibus, in quos arbores deuolutæ citra iumentorum opem, ad locum fabricæ raperentur. Præter loci cōmoditatem Promethei fabula Caucaſo alligati, & eiuſdem antrum ab Arriano cōme-

moratum, illuc etiam nos adducunt. Potuit autem Noah Cedrinum opus facere, cum Nyſæi qui alterã partem habitant, omnia ſepulcra cedrinis extruxerint, quæ flamma inuaſit in tranſitu Alexãdri. Qui & ipſe non procul eo loco cõſtruxit claſſem. Noa igitur Arcam molitus eſt, ea magnitudine quã Deus præceperat, ima, altera, tertiáq; contignatione diſtinctam, necnon loculis & receptaculis inſtructam: cuius longitudo tenuit ſextuplam latitudinem. Planum, terræ iugerum occupauit, & ſextam paulo minus iugeri partem. Quod ſpatium tribus ſuperſtructum contignationibus, cum tecto ad trianguli formã faſtigiato, ſatis ſupérque ſufficere potuit ad ea quæ Noa iuſſus eſt in Arcam recipere. Sed huc Dei iuſſum adferamus, quòd fuit huiuſmodi. Arcã è cedrina materia, eámque loculatam & pice intus foríſque illitam, tibi conſtruito. Longitudo pateat 300. cubitos: latitudo 50. altitudo 30. Eam tibi præſidiũ facito, quáq; præſcripſi altitudine ad cubitum abſoluito: portam in eius latere facito. Arcam infima, altera, tertiáque contignatione diſtinguito. In terras equidẽ aquarum Diluuium immittam, quo omnia quæ ſunt in terris extingantur. Diuinum autem iuſſum cum Noa executus eſſet, rurſus eum Deus ſic allocutus eſt. Ingredere tu vnà cũ tua familia in Arcã. Ex omnibus quadrupedibus mũdis ſeptena tibi paria maſcu-

Anni mundi.		Anni Christi.
		2770
1260		
		2760
1270		
		2750
1280		
		2740
1290	+ Malaleel moritur.	
		2730
1300		

Anni mundi.	Anni Chriſti.
	2720
1310	
	2710
1320	
	2700
1330	
	2690
1340	
	2680
1350	

Demonſtrat.

lini & fœminini ſexûs aſſumito, ex immundis autem bina: ex volucribus ſeptena; vt eorum ſemen cõſeruetur. Sic Noa facere iuſſus eſt. Sed vt ἀθέοις & ſycophantis anſam cauillandi præcidamus, hîc operæpretiũ fuerit Arcam ab ipſis fundamentis architectari, ex menſurarum prçſcripto (quas intra ipſum opus accipiendas eſſe nemo non intelligit) deinde demõſtrare quomodo facilè potuerint animantia cuncta eorúmq; cibaria in Arcam recipi. Primùm 100. trabes perpetuæ, ſeſquipedales, quadratæ, longæ cubitis 52. æqualibus interuallis collocabantur: duas tamẽ extremas, quæ minora baſis latera claudebãt, cæteris craſſiores eſſe oportuit. Has trabes ſupra infráq; diſtinebant palmipedalia tigna, inciſuris ſeſquipedalibus ad mediam craſſitudinem factis, quibus vtrinq; trabium capita inſerebantur, relictis dextra ſiniſtráque trabium proiecturis, in quas arrectariorum pedaliũ, angulariorum verò bipedalium baſes, ad 30. cubitos ſublimium, ſecuriclatis cardinibus immittebantur. Omnium autem arrectariorum capita ſupernè cardinatis trabibus concludebantur, quas in extremo quatuor obliquæ 12. pedes longæ ſub angulis inſertæ, anconéſque ferrei reuinciebant. Arrectaria quoque per circuitum forinſecus poſtes tranſuerſi, trientales, veſtiebant. Intrà verò catenationibus præcinctionibúſque arctè continebantur. Oram autem Arcæ ſu-

periorem validè firmabant, præter latera duo minora, ſeptem compactilia tranſtra, quæ ſpatijs æqualibus in latitudinem procurrebāt, ſupremis trabibus adglutinata, eáque tranſtra 14. columnæ perpetuæ 30. cubitis ſublimes, ſingula binæ paraſtatis duabus ſubnixæ, fulciebant. Super media tranſtra duóq; minora latera, nouem ſcapi altitudine 12. cubitorum attollebantur, capreolis dextra ſiniſtráq; ſuffulti, faſtigij columen excipientes, vnde canterij vtrinq; proclinati extra longiora ſuperioris oræ latera æqualiter prominebant. Atq; his coaſſatio ſuperimpoſita ædificiū tegebat, ipſis ſubgrundis ſtillicidium extra perpendiculum Arcæ propellentibus. Intra ædificium ſupra baſis trabes ſolum beſſali materia contextum fuit, ſupra quod pedamentorum fultura prima contignatio in 8. cubitorum altitudinem attollebatur: hanc ſequebatur mediana, cubitis 12. ſublimis: poſt ſuprema, 10. cubitorum altitudine: Quas & paraſtatæ circa columnas, aliæque fulturæ inferiorum perpendiculo reſpōdentes, ſuſtinebant. His tectum impoſitum, faſtigiatum fuiſſe architecturæ ratio poſcit, quod pluuijs arcendis & reijciendis multò cōmodius eſt camerato, & volucrum generi recipiendo, eorúmq; volatui exercendo, & nidis cōpingendis valdè neceſſarium. Prætereа baſis partem imam nauigationi accommodatam fuiſſe par eſt, quod architecti

Anni mundi.		*Anni Christi.*
		2670
1360		
		2660
1370		
		2650
1380		
		2640
1390		
		2630
1400		

Anni mundi.		*Anni Christi.*
		2620
1410		
		2610
1420		
	+ Iared moritur.	2600
1430		
		2590
1440		
		2580
1450		

Demonſtrat.

prudentię Deus reliquit, vt alia multa. Etenim Deus ſtructuræ menſuram & firmamentum indicauit, quod hæc ab homine comminiſci non poterant. De emiſſarijs ad vrinã & egeſtus animalium, vel retinendos, vel eijciendos, de forma ad nauigandum apta, de luminibus & feneſtris, nihil quidquam præcepit. Hæc enim latêre nõ poſſunt prudentem patremfamil. Oſtium quidem in Arcæ latere collocari voluit, quod ita fortaſſè cõmodius fuerit ad recipiendum intus animalia. Feneſtræ autẽ mentio quam habent Latinæ verſiones, nulla eſt in Hebræis & Gręcis. Græca habẽt, Επισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτον, καὶ εἰς πυχὴν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν. Quaſi dixerit Deus, Collecta dimenſione tibi præſcripta, longitudinis ſcilicet, latitudinis & altitudinis, Arcam abſolues ad cubitum: hoc eſt, vt menſuræ definitæ ne cubitus quidem deſit. In Hebræis eſt tſoar, maſculinæ terminationis, ad quam ſequentia rectè accommodari non poſſunt. Nam *thecalena*, hoc eſt perficies eam, poſitum eſt in genere fœminino. Quod ſi ad tſoar redderetur, debuit eſſe *thecalenu* in maſculino. Potiùs tſoar firmamẽtum & præſidium, quàm feneſtram ſignificat, à verbo צָרַח quod eſt cõcludere, coarctare, munire. Eſt igitur ſenſus; Arcam tibi conſtruito, eam tibi firmamẽtum ac præſidium facito, & abſoluito ea magnitudine & ſublimitate, quam tibi præſcripſi, vt ne cubitus quidem

quidem deſit. Igitur quēadmodum citra præceptum emiſſaria facta ſunt, & baſis forma & figura, ad nauigationē habilis & accommodata: ſic non vna modò feneſtra (quod plerique omnes aſſerunt) ſed quod opus eſſe viſum eſt architecto, ita paratæ ſunt & tectæ, vt lumen quidem immitterēt toti ædificio, pluuiam tamē admittere non poſſent. Quod verò poſtea Moſes ait, aperiens Noa feneſtram quam ipſe fecerat, coruum emiſit: non arguit vnā tantum fuiſſe feneſtram, ſed eam aperuiſſe, quam de induſtria ita machinatus erat, vt poſſet recludi cùm opus eſſet. Reliquę enim feneſtrę pice & bitumine conglutinatæ fuerant, quæ licet lumen intromitterent, proſpectum nihilominus prohibebāt: quia non eſſent tranſparentes, fortaſſe conſtantes linteis alba cera, ſepóq; caprino perūctis. Sanè vitro lapidéve ſpeculari haudquaquam conſtructæ fuerunt. Si enim pellucidæ fuiſſent & perſpicuæ, nihil opus fuiſſet emittere coruum de feneſtra, ex qua ne ſuſtinuit quidem pius Noa ipſis oculis aquas inſpicere, quæ conſanguineorum, familiarium, propinquorum, orbiſq; totius interitū luctuoſum repræſentabant, ſed periculū facere voluit in coruo & colūba. Qui feneſtram tantum vnam cubitalem faciunt, diſpiciant ædificij magnitudinem, cuius embadon terræ iugerum ſexta parte ſuperat: cogitent molem 45. pedes ſublimem, in tres diſtinctam

Anni mundi.		*Anni Chriſti.*
1460		2570
1470		2560
1480		2550
1490		2540
1500		2530

Anni mundi.		*Anni Christi.*
1510		2520
1520		2510
1530		2500
1540	*Noa iuſſus eſt Arcam extruere.	2490
1550.		2480

contignationes,in plura loculamenta diuiſas.Singulis opus fuit lumine,opus fuit aëre, ſine quo nec quod ſpirat ali ſuſtẽtarive poteſt,nec ignis foueri:qui non minùs fuit neceſſarius,quam aër & aqua.At verò quantum aëris aut lucis infundi poteſt è cubitali feneſtra, quam ſi vel permagnam conſtruxeris, ſiue in tecto,ſiue in contignatione: ſuprema, media, ima, reliqua domicilia priuata luce & ſpiritu animantia ſuffocabunt.Igitur neſſariæ fuerũt feneſtræ & ſpiramẽta,quibus & lumen inferretur, & aër inflaretur & reflaretur. Potuit quidẽ ſine his Deus animantia ſeruare:ſed idem potuit ſine cibarijs quæ Noa iuſſus eſt in Arcã importare, potuit & ſine Arca.At voluit Arcam ædificari,vt in Arca & cõmuni luce, & vita communi conſuetáque, animantia fruerentur. Cubilia porrò & latebræ quadrupedũ omnium & reptilium ſuo cuiq; generi cõmoda,in imo Arcæ pauimento locabãtur,aſſamentis & cancellis cõcluſa,ambulationibus in longum trãſuerſúmq; diſpoſitis, per quas poſſent homines facilè cuncta proſpiſcere,vſuíq; neceſſaria ſuppeditare:emiſſarijs etiã vbi opus fuit relictis,per quę prolaberentur,vel eijcerentur excremẽta in ſentinam ſubiectam, quam ſaburra onuſtam fuiſſe par eſt. In media regione apothecę tabulatis diſtinctæ annonã omne genus continebant. fœnilia,palearia,frondes,glandes,caſtaneas,legumina,fruges,farraginem,

viciam,

viciam,eruum,& ſimilia : intérq; apothecas ſpatia relicta, quibus ad eas iter eſſet.foramina etiam pręſepijs imminebãt,per quæ pabulum in aliquot dies miniſtraretur animalibus.Quibus potus aliquot epiſtomijs, ſiphonibus, alijsve organis facilè diſpēſaretur. In ſuprema regione hominū fuit habitatio. Illic andronitæ & gynecia conſtructa.cella etiam penaria.culina.focus lapideus,lignile,cella carbonaria, horreum frumentis & fructibus refertum. Potuit & locus eſſe clibano,& molis truſatilibus, ſi horum tum temporis vſus fuit.Sed nondū in vſu fuiſſe clibanum,argumēto eſt Abrahami factum,qui Genijs prætereūtibus panes ſubcineritios appoſuit. & Plinius longo poſt æuo teſtatur, Romanos non pane,ſed pulte ſiue farre cocto vixiſſe per multos annos.Potuit verò piſcina fieri,ſi piſcibus fuit opus in cibum:ſicut in Hieronis Syracuſani memorabili naue factum fuiſſe Athenęus refert.Et cùm intelligeret Noa aquarū illuuie omnia corruptum iri,copioſam ſupellectilem, tam ruſticam quam vrbanā, ferramentorúmq; omne genus fabrilium,locis opportunis repoſuiſſe credēdum eſt.Reliquum ædificij ſpatium inter ſupremam cōtignationem & tectum faſtigiatū volucres facilè capiebat, nidis & caueis vndiq; diſcriminatum.Horum verò omnium diſtributio ea fuit,vt oneris ratio vbique haberetur: quo ſuper aquis nauigium ferre-

Anni mundi.		*Anni Chriſti.*
1560	* Iaphet natus anno patris Noæ 500. * Sem naſcitur biennio	2470
1570	poſt Iaphetum. *Erat enim 100. annorum cùm genuit Arphaxat, biennio poſt Diluuium.* *Cham fuit minimus natu, Gen. 1. 5. & 10.* *Cham Hebreis Ham ſcribitur, & pronunciatur aſpiratione denſa vel duplici.*	2460
1580	*Hinc Iupiter Hammon, & Iouis Hammonis templum.*	2450
1490		2440
1600		2430

Anni mundi.		*Anni Christi.*
		2420
1610		
		2410
1620		
		2400
1630		
		2390
1640		
		2380
1650	✝Lamech moritur.	

tur æquo libramēto: cuius forma longior, oneri ferundo fuit percōmoda. Nec mirum cuiquam videatur quòd trabes perpetuas in Arcæ latitudine cubitorum 52. ſiue pedū 78. & in celſitate pedum 45. ſtatuerimus: quaſi ad id magnitudinis materia vix inueniatur. Diſcat ex hiſtoria arbores in quibuſdā inſulis ad 144. pedes adoleſcere. Trabs in Cypro ſucciſa eſt ad Demetrij vndeciremem, longa 130. pedes, craſſa ad trium hominum cōplexum. Aliam è larice Tiberius Ponti naumachiario iunxit ad miraculum, pedes longam 120. craſſitudine bipedali. Sed abietes hodie frequentes in mōtibus viſuntur 80. pedib. altiores.

Iam verò demonſtremus quomodo omnium quæ ſunt in terris animātium genera, cum annuo ſingulorū alimento, Arcæ magnitudo capere potuerit. Hoc vt facilius intelligatur, vniuerſa bruta, in tria genera maximè nota cōparatione diſtribuantur; nimirum in boues, oues, & lupos. Terreſtrium autem omnium, maximum eſt Elephas, boue maior quadruplo, vt autor eſt Ariſtoteles. propterea elephātes duo ratione magnitudinis atque victus æſtimabūtur boues 8. Vri in Hercinia ſylua magnitudine ſunt paulo infra elephantes. Itaque duo æquabunt 6. boues. In ea ſylua bos eſt vnicornis. duo bobus duobus ponantur æquales. Camelus Arabicus, Bactrianus, Dromeda, Camelopardalis, Rhinoceros: ſingula

gula bobus duobus æſtimentur:ita vt paria quinque valeant 20 boues. Monocerotes 2. Biſontes 2. Bubali 2. Bonaſi 2. Oryges 2. Tarandi 2. Equi pennati ſiue Pegaſi 2. Struthiocameli 2. Boues Indici ſiue vnicornes 2. domeſtici boues 7. At cerui 7. æquabũt boues 4. Tragelaphi ſiue Hircocerui 7. ſimiliter valebunt 4. boues. Hippelaphi 2. Equi domeſtici 2. Equi feri 2. Hippardia 2. Hippopotami 2. Aſini 2. Onagri 2. Aſini Indici vnicornes 2. Vrſi 2. Sues 2. Apri 2. In quibus nõ apponitur æſtimatio, ea pro pari boum ſumenda ſunt. Omnia proportione reſpondẽt paribus boum 49. Sed vt ſuppleatur quod omiſſum fuerit, ſexaginta boum paria cõputentur. Oues porrò tum feræ, tum cicures, quoniam eas mundas facimus, ſeptenarium quater explebũt, hoc eſt oues 28. Capræ, Capreæ, Rupicapræ, Ibices, Oryges pilo contrario veſtiti, Damę, Pygargi, Strepſicerotes: omne caprinum genus immũdum, æſtimatur ad oues 30. Simiarum genus, Simia, Cœbus, Cynocephalos, & huiuſmodi, ponãtur pro 10. ouibus. Lepores vulgares, Lepores candidi, Daſipodes, caniculi domeſtici, Cuniculi feri, Meles, Sciuri, Glires, Mures, Talpę, Herinacei, Hiſtrices, minuta hæc animalia à lepore numerata, valeant oues 4. Summa ſupradictorum creſcit ad ouium paria 36. ſed in ſupplementum valeant 40. Nunc ad Lupũ

Anni mundi.		*Anni Christi.*
1660	✝ Mathuſalem obijt. ✝ DILVVIVM. * Arphaxat natus anno patris Sem 100. vixit annos 438.	2370
1670		2360
1680		2350
1690		2340
1700	* Sela filius Arphaxat natus anno patris 35. vixis 433.	2330

Anni mundi.		Anni Christi.
		2320
1710		
		2310
1720		
		2300
	* Heber filius Sela, natus anno patris 30. vixit annos 464.	
1730		
		2290
1740		
		2280
1750		

Demonſtrat.

qui notiſſimus eſt, carniuora referantur. Leones, Pardi, Leucoorutæ, Calæ, Serpentes Indici, Boæ: horum ſingula paria lupis 4. æſtimata, reddunt lupos 24. Tauri cornua habentes mobilia, 2. Manticoræ 2. taxentur lupis 12. Pantherę, Tigrides, Lupi, Lupi canarij, Lupi ceruarij, qui & Thoes dicuntur, Chai, Cephæ, Lynces, Sphinges, Crocutæ, Axes ferę, Vituli marini: duo pro totidem lupis, cumulabunt 24. Laraces 2. Fibri 2. Satheria 2. Satyræ 2. Lutræ 2. valeant lupos 2. Hyenæ, Lycaones, Vulpes, Feles, Ichneumones, Viuerræ, Muſtelæ, cùm modico ſint corpore, horum paria 7. ponantur pro 2. lupis. Summa facit luporum paria 32. Sed in ſupplementum ponantur paria 40. Paribus autem ſingulis ad victum quatridui, ouis vna ſtatuatur. Itaq; pro omnium cibarijs oues 10. ſingulis diebus abſumātur: quę in annum faciunt 3650. Omnium brutorum terreſtrium ſumma eſt, Boum 120. Ouium 3730. Luporū 80. Quæ quomodo ſtabulari queant in ima Arcę regione, hîc nobis inſpiciendum eſt. Pedis longitudo nota eſt. Pes quidem Gallicus, Romano paulò vberior eſt: Sed Gallicū è ſumma vetuſtate ſumptum fuiſſe credendum eſt, & Græco æqualē cuius magnitudinem hic adpinximus, in ſex vncias diſtributam: qui triplicatus, cubitum cōſtituit. Arcę longitudo 300. cubitorum, ducta in latitudinem 50. efficiet embadon 15000. cubitorū: quod omnia

SEMIPES GALLICVS.

omnia bruta terreſtria facilè recepit. Etenim brutis maioribus ad 60. boum paria æſtimatis potuerunt ſtabula 60. collocari, per Arcæ longitudinem, ſingula quinque cubitos longa, lata 4. Primus autem ſtabulorum ordo ſtatuatur in latere portæ oppoſito, totam longitudinem occupans. Altero deinde ordine minorum animalium paria 40. totidem ſepimentis incluſa fuerint, ternorum in longum & latum cubitorum, in Arcæ dextra parte. Siniſtra verò locentur ſimiliter 40. carniuororum paria, quorum latibula teneant ſingula 4. longitudinis Arcæ cubitos cum triente: tres verò latitudinis. Itaque reſtabunt ex Arcæ longitudine cubiti 6. ad conſtituendum iter inter dextram ſiniſtrámque ſtabulationem, quo itum eſt ad ſtabula primi ordinis, qui à ſecundo ſeparandus fuit via tres cubitos lata: vt iam latitudinis Arcæ cubiti 10. occupati fuerint, & reſtent 40. in quibus recipientur oues cibariæ 3650. His tertius ſtabulationis ordo tribuetur, ſecundo coniunctus, ad quem ab Arcæ latere quod portam habet, via relinquenda eſt, quinque cubitos lata, qua per Arcæ longitudinem facilis ad omnia latibula pateat acceſſus. Relinquũtur latitudinis Arcæ cubiti 35. qui in 294. cubitos longitudinis ducti, reddunt cubitos 10290. ſpatium multo laxius quàm opus ſit ouibus 3650. diſtributis ſiquidem 10290. cubitis, in oues 3650. ſingulis obuenient ferè terni cubiti. His autem quæ gregatim viuunt, nec diſſo-

Anni mundi.			Anni Christi.
1760	Phaleg filius Heber natus ann. patris 34. * Vixit annos 239. Huic nomen indi-		2270
1770	tum eſt à terræ diuiſione, quæ facta eſt in eius diebus, ſub eius exortum in linguarum confuſione. Gen. c. 10. 11.	NEMBRODVS	2260
1780		Regni Aſſyriorum fundator.	2250
1790	Reu filius Phaleg, natus anno patris * 30. Vixit 239.		2240
1800			2230

ASSYRIORVM Monarchia.

Anni mundi.		*Anni Christi.*
1810		2220
1820	Sarug filius Reu, natus anno patris 32. Vixit 230.	2210
1830		2200
1840		2190
1850	Nachor filius Sarug, natus anno patris 30. Vixit annos 148. — Belus Rex Aſ.	2180

ciari facilè patiuntur, non opus eſt multis loculamentis, ſed caulæ duæ ſufficient, dextra ſiniſtráque locatæ. Quocirca regio Arcæ infima cuncta laxè animantia terreſtria potuit recipere, præter multa ad victum ſpectantia, quæ in tabulatis ſupra animantium ſepimenta diſpoſitis potuerunt aſſeruari. Quæ tamen in ſecunda regione facillimè recondi potuiſſe, nunc nobis demonſtrãdum eſt, vt locus imæ regionis à ſtabulorum ſepimentis vacuus, relinquatur liberiori animalium reſpirationi, & exhalationi vaporum, quos excitant excrementa concluſa. Cibaria carniuororum, quæ ad oues 3650. æſtimata ſunt, hîc repetere neceſſe non eſt, cùm ea iam collocata ſint in ima regione, tertio ſtabulationis ordine. Sed earum paſtus aliorúmque animalium, præterquã carniuororum locus quærendus eſt. Atque hic animaduertendum oues cibarias 3650. decade in dies decreſcere. Ideóque conſumptarum cibus ab anni ſumma deduci debet. Quo fit, vt oues 3650. non plus impendant in annum, quàm oues eodem ſemper numero 1820. vt progreſſio logiſtica docet. Ouibus 1820. iunge 80. quæ ſeruantur in propagationem, facies ſummam 1900. Ponamus autem quinque ouium paſtum vnius bouis alimentum æquare: ita oues 1900. ſupplebunt vicem 380. Sed concedamus eſſe 400. boues, eóſq; per annum paſcendos fœno pratenſi, quod multo plus loci occupat quam ordeum, auena, vicia, cæteræque fruges.

fruges. Scribit Columella, quod experientia etiam teſtatur, Ianuario menſe ſingulis bobus in cibum diurnum fœni pondo 30.ſatis eſſe. Martio & Aprili, quia terra proſcinditur, pondo 40. Sed bobus recluſis qui otio & quiete pingueſcunt,ſufficerent in diem 20.pondo. Veruntamen, vt contentioſis ſatisfiat, dabimus pondo 40.hoc eſt vncias 480. Habet enim pondo ſiue libra, vncias 12.Fœnum porrò compreſſum,ſicut ſolet in magnis fœnilibus condi, poſtquam exaruit, ſi quis dimetiatur, comperiet menſuram cubiti ſolidi, paulo-plus quam fœni pondo 40. continere. Boues igitur 400. totidem cubos paſtu diurno vorantes, abſument annuo ſpatio cubos cubitales 146000. At media regio longa cubitos 300. lata 50.ſublimis 12. dabit ſolidum cuborũ 180000. Remanent cubiti vacui 44000. Ex quibus conſequens eſt, hanc contignationem non ſolum ſufficere,ſed etiam vberiorem eſſe, & laxiorem omnium beſtiarum alimentis. Suprema contabulatio hominum habitationi attributa, nihil habet dubitationis. Tecti verò faſtigium ad cubitos tantum 12.excitatũ eſt,quod ea tecti inclinatio ſatis ſit ad pluuias dextra ſiniſtráque propellendas. Æquilateri trianguli forma quæ nonnullis placuit, longius ab Arcæ forma recedit, quę quamuis aquas celerius deijciat, minus tamen Arcæ neceſſaria fuit tanta tecti altitudo, quippe quod ad breue tempus parabatur. Cubiti verò 12.altitudi-

Anni mundi.			Anni Christi.
1860		ſyuorum regnauit anno 65.	2170
1870			2160
1880	Thare filius Nachor, natus anno patris 29. vixit annos 205.		2150
1890			2140
1900			2130

Anni mundi.		*Anni Christi.*
		2120
1910	* 3 Ninus regnauit an. 52.	2110
1920		2100
1930		2090
1940		2080
1950		

Demonſtrat.

nis, in 300. longitudinis, & 50. latitudinis ducti, ſolidum triangulare conſtituunt cubitorum 9000. Quod ſpatium nemo negauerit volucrum nidulationi & volatui, quo exerceri gaudet hoc animalium genus, plus ſatis ſufficere. Igitur euidenter demonſtratum eſſe putamus, cuncta animantia terreſtria, & aëria, cum ſuis alimentis, in Arca laxe recipi potuiſſe.

Arca igitur Dei mandato extructa, aquarum vi in ſublime elata eſt, & ventis Auſtrinis ad Septētriones propulſa, donec contrario Aquilonis flatu ad Meridianam plagam relata, ſtetit in Paropaniſo. Quod ex hiſtoria ſacra colligimus, quæ narrat Arcam in montibus Ararat primum cōſtitiſſe: Deinde liberos Noæ cùm ab Oriente diſcederent, nactos eſſe campum in terra Sinnear, vbi cōmorati ſunt. Arca igitur ſubſtitit in Oriente, vnde longa profectione per cōtinua montium dorſa paſcendo commorandóque peruenerunt filij Noæ ad campos Babylonios. Si enim retro legamus iter per mōtes verſus ortum, primum eos aſcendemus qui Suſianæ, deinde Perſidis, mox Carmaniæ, poſt Drangianæ lateri Septentrionali incumbunt: quibus ſuperatis, ad Paropaniſos perueniemus, quos Ptolomæus ſcribit Caucaſios propriè nominari. Ad hos credibile eſt Arcam reſediſſe. Eſt enim Caucaſus Aſiæ mons altiſſimus & longiſſimus, variarum gentium domicilia continens, variáque diuerſis in locis nomina ſortitus. Quæ Plinius

nius lib.5. cap.27. diligenter perſequitur. à quo totus mons, Taurus appellatur. Sed nomen hoc nonnullis etiam partibus tribuit. Arrianus Caucaſum nominat. Sed Ptolemæo propriè Caucaſus eſt inter Paropaniſum & Imaum, vbi altiſſimus aſſurgit: & ab Arriano ea parte caluus eſſe dicitur, quòd totus glacie ſit obſitus. Vnde Plinius Graucaſum Scythica voce appellari refert, quod ſit niue cādidior. Sed Graugaſus verius diceretur. Graugas, Scythico vel Cimbrico ſermone, canam viam notat. & Scythæ fortaſſe Grauglaſum vocauerunt. Eſt enim glas, vitrum. Hinc Alpium cana cacumina glasbergen appellantur, montes vitrei. Sed & Paropaniſus è loci natura ſic vocari etymon docet. Phar, remotum: op, ſuperius vel aſcenſum: an, ad ſiue propinquum: is longa vocali, glaciem ſignificat. Compoſita dictio paropanis, eſt remotus aſcenſus ad glaciem. Illos porrò qui montes Ararat in Armenia ponunt, errare perſpicuum eſt. nec Gordiæi eſſe poſſunt, quibus Ptolemæus 75. partes longitudinis ab Occidente tribuit. Sennaar verò ſiue Babylon ab Occidēte recedit totis 79. grad. Vrſam ſpectans quinque gradibus inferiorem, quàm Gordiæi montes: vt qui à Gordiæis Babylonem peterent, à Septentrione aut Circio potius quàm ab Oriente proficiſci dicerentur. Nicolaus Damaſcenus apud Ioſephum montem Barim nominat, in quo Arca ſtetit: cúmque in Armenia collocat, vulgarem

Anni mundi.	Lib.I.		*Anni Christi.*
1690			2070
1970		Semiramis Regna	2060
1980		annos 42.	2050
1990			2040
2000	+ Phaleg moritur. + Nachor morit.	Za-	2030

Anni mund.			*Anni Christi.*
2010	+ Noa moritur. * Abraham natus anno patris 130.	5 Zameis Ninias	2020
2020	Erat enim annorum 75. cùm pater exceſſit, exactis ann. 205. vixit 175. * Sara naſcitur. Erat enim annorum 89. cum Abrahamo an-	R. ann. 48.	2010
2030	num agenti 99. Circuncifio mandatur. Geneſ. 17. + Reu moritur.		2000
2040		*	1990
2050	+ Sarug moritur:	Arius regnauit ann. 30.	1980

Demonſtrat.

errorem ſequutus. Illis aduerſatur coſmographica demōſtratio, atque etiam Moſes ipſe, qui filios Noæ ab Oriente profectos, Babylonem appuliſſe non obſcurè ſcribit. Baris tamen Cimbrica vox eſſe apparet: & parti Tauri montis impoſita, quæ plurimum glaciei habet. Is enim glaciem ſignificare diximus: Bar, purum notat: vt Bargelt, pura pecunia. Sic Baris congruit cum Paropaniſo, vndecunque Damaſcenus hoc nominis hauſerit. ſed in eo fallitur, quod Barim in Armenia collocat. Paropaniſo proxima eſt regio Margiana, vitium adeò ferax, vt imum truncum vix duo homines complecti queant. Q. Curtius in ea regione Nyſam locauit, in cuius monte, Mero nomine, exercitus Alexandri totos 10. dies epulis vino & corollis Deo operatus eſt. Arrianus ad Paropaniſadas non ſolum Nyſam refert, ſed Promethei etiam antrum: vt dubium non ſit & Promethei & Liberi patris fabulas ad Noam referendas, qui in ea regione vſum vini reperit. Omnia verò Bacchanalia, eorum ritus & ceremoniæ, à Noæ ebrietate originem ſumpſerunt. Dictus eſt Liber à Ianigenis, id eſt populos in lucem producens. Bar enim Scythica lingua, pario ſignificat: & ad viros etiam refertur. Li, populi. Liber, eſt populorum procreator. Non igitur à libertate dictus. Noa Indus erat. Diodorus Dionyſium omnium antiquiſſimum facit, & apud Indos natum. Dictus eſt Hyes, & Hyeus, à cataclyſmo.

clyſmo. vnde Hyades Bacchi nutrices à pluuia. Quod ad illud ferè tẽpus Arcam ſit ingreſſus, quo Sol Hyadibus coniungẽdus erat. Bacchus à vitis cultura. Bac, vas potorium, poculum: Got, Deus. Bacgot, poculorum Deus. Hinc Grçcis Βάκχος, cui deinde varia impoſita nomina.

Scythiſmus. Babylon. Monarchia. Cap. 8.

ARCA ad eum fermè locum reuecta, vnde ab aquis & ventis fuerat ſublata, Noa Deo liberatori ſacrificijs peractis montana incoluit: nimirum Margiana, Nyſæa, Bactriana, Sogdiana, viciniáque Scythica: non auſus aquarum horrore qui illius animo inſidebat, vallibus & planiciei ſe committere. Retinent autem ea loca Scythicas appellationes. Nyſa enim quæ vinum protulit, à libando dicta eſt. Nutten ſiue nutſen & eliſione t, nuſen libare eſt, & ſobriè cum reuerentia deguſtare ad vtilitatem & neceſſitatem, id quod vſum vini oſtendit. Merum, à monte Mero dictum eſt, & inde Bacchi de femore naſcentis fabula, quia μηρὸς Græcis femur ſignificat: Qui etiam Win, dixerunt ϝ, quia reſpuunt digamma Æolicum W, vel F. addiderunt tamen Grçcam terminationem οἶνον: vt Latina terminatio adiecta, fecit Vinum. Margiana vel à limite Marc appellata, quod illa regio limes & terminus eſſet Scytharum ad Occidentem: vel potius à medulla. Marg enim medulla eſt, quæ regionis fertilitatem indicat. Fuit enim vitis optimæ adeò ferax, vt

Anni mundi.				Anni Christi.
2060				1970
2070			*	1960
2080	Abrahamo in Meſopotamia, ante quàm veniſſet Charras, Deus iuſſit vt pa-		Aralius R. ann. 40.	1950
2090	† Thare moritur.	tria excederet. Tum è Chaldæa Charras Abrahamus ſe contulit. Inde eum, patre mortuo,		1940
2100	* Iſmaël naſcitur. † Arphaxat mor.	Deus in Chananeã tranſtulit. Geneſ. 12. Act. 7.		1930

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
2110	Iſaac naſcitur anno patris 100. vixit annos 180. Abrahami	*	1920
2120	ſemini ſeruitutis anni 400. inter extraneos prͼſtituti ſunt.	Xerxes, qui & Balaneus, regnauit	1910
2130		annos 30.	1900
2140			1890
2150	Sara annis 127. exactis, ſepulta eſt in Ephronis fundo, empto ſiclis 400. *Isaac quadragenarius, Rebeccã ducit vxorem.	Armathrites regnauit an. 38.	1880

Demonſtrat.

truncus inferior à duobus viris vix cingi potuerit, racemos ferens duorum cubitorum, authore Strabone. Eiuſdem ſortis Bactriana fuit, quòd locuplete fide panem redderet, & frumentum copioſum produceret. Bac, panem facio ſignificat: Bec, panem: tru, fidem. Sogdij montes, à lactis & pecudum lactantium copia nomen traxerunt. Sog, lac exuctum: Dun, montis nomen, generale eſt. Sunt igitur Sogdij montes, à quibus plurimum lactis exugitur. Sed & mons ipſe Taurus, vox Scythica eſt. Tau, paro vel efficio: Ru, omnem aquam defluentem ſignificat. Vnde Græci ῥοῦς & ῥέω mutuati ſunt. Tauru, eſt opifex, ſiue factor fluminum: plurima enim & maxima flumina mons Taurus effundit. Hæ locorum appellationes vetuſtæ, Scytharum antiquitatem teſtantur, penes quos initio iuſtum imperium fuiſſe par eſt: vt non ab re tradiderit Epiphanius, tempus ab egreſſione ex Arca, ad prͼputium ab Abrahamo poſitum, Scythiſmum appellari. Vnde enim ætatis appellatio potior, quàm ab ijs à quibus leges vitæque inſtituta, & ius petendum fuit? Fuerunt Scythæ nepotes Iapeti, cui ſtirpis amplitudo ex voto patris obtigit. Itaque pars Aſiæ quæ à Tauro & Amano montibus ad Tanaim vſque protenditur, totáque Europa, ceſſit Iapetidis. Cæterùm Noæ proles breui tempore in immenſum creuit. Fuerunt enim longæui, corporibus validis, & integris viribus, vxores fœcundiſſimæ, quæ perſæ-

pe

pe geminos & tergeminos ediderunt. Anno igitur ab aquis ferè cẽteſimo, permulti ex Noæ liberis cùm ab Oriente diſcederent, vel quòd multitudinẽ regio non caperet, vel quòd tæderet montanæ & duræ vitæ, in lætiſſimos & fœcundiſſimos campos deuenerunt. Vbi loci amœnitate & fertilitate allecti, vrbem & turrim quæ faſtigio Cœlum attingeret, ædificare inſtituerunt, quo famam ſibi compararent. At Deus ventorum vi & turbinibus, turre diſiecta, vt Sibylla canit, ſermonem confudit, illóſque per omnes terras diſſipauit. Ideóque omiſſá eſt vrbis conſtructio, quæ à confuſione Babylon eſt appellata. Vrbem longo poſt æuo Nabuchodonoſor amplificauit, & cinxit triplici muro, vt autor eſt Beroſus Babylonius, Græcos vanitatis arguens, qui à Semiramide conſtructam ſcriptis ſuis falsò prodiderunt. Itaque à Noæ nepotibus diuiſi ſunt gentium inſularum fines, & iuxta ſuam cuiuſque linguam variæ propagatæ ſunt variarum gentium nationes, anno vt apparet natiuitatis Phaleg: qui nomen ab ea diuiſione ſortitus eſt. Atque hoc fuit coloniarum deducendarum initium. Primus poſt Cataclyſmum, Nembrodus, Chami nepos, Chuſi filius, fines ſuos exceſſit, vt teſtatur hiſtoria ſacra, bello finitimis illato: Id quod Iuſtinus alijque hiſtorici Nino tribuunt imperitè. Nembrodus enim mox à diſperſione imperium arripuit, regni caput conſtituit Babel, Erech (quæ eſt Edeſſa autore Hie-

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
2160	+ Sem moritur.		1870
2170	Eſaus & Iacobus ** nati anno patris Iſaaci 60.		1860
2180	Vixit Iacobus annos 147.	* 17 Belochus Priſcus regnauit 35.	1850
2190	+ Abrahamum vita functum cùm annos compleuiſſet 175. ſepelierunt Iſaac & Iſmaẽl in Ephronis fundo. + Heber obijt.		1840
2200	Gen. 25.		1830

Anni mundi.			*Anni Christi.*
			1820
2210			1810
		* 11. Baleus regnauit 52.	
2220			1800
2230	✝ Iſmaël moritur.		1790
2240			1780
2250			

Demonſtrat.

ronymo)Acad,& Calne. Vnde egreſſus in Aſſur, quæ Aſſyria eſt, ædificauit Niniuen, & alias vrbes, regnúmque Aſſyriorum fundauit. Monarchiam hanc adúſque Sardanapali interitum ſtetiſſe per annos 1360. Diodorus è Cteſia prodidit. Incurrit hoc tempus, à Sardanapalô extincto retro numeratum, in annum 24. ætatis Phaleg. Cum Cteſia conſentit Calliſthenes, qui vt Simplicius retulit, conquiſitis Chaldæorum monimentis, hiſtoriam reperit annorum 1903. Quos ſi ab Alexandri obitu in anteriora perſequaris, peruenies ad annum ætatis Phaleg 28. Sub hæc tempora, potuit Nembrodus Niniuen condidiſſe, Ninum & Ninam appellatam ab hiſtoricis, qui Aſſyriorum imperium auſpicantur à Nino, eúmque Niniues conditorem perperam faciunt. Verius à Nina vrbe Ninus dictus eſt, Nembrodi filius, vel nepos: vel vrbem à ſe conditam Nembrodus de nomine filij Niniuen appellauit, vt Henochia condita & appellata fuerat à Caïno, de nomine filij Henoch. Etenim Ninum aiunt ſignificare filium: & Niniuen, Nini ſiue filij domum & habitationem. Iuſtinus hiſtoricus Aſſyriæ imperium ſtetiſſe narrat annis 1300. qui numerus ad vnguem tempori congruit quod à Belo ad Sardanapalum ſublatum poſuimus. Nino ſiquidem Belum Aſſyriæ caput præpoſuit Euſebius. Sed verius Moſes, qui Nembrodum regni principem conſtituit. Cteſias 30. reges Aſſyrios

memorat

memorat adusque Sardanapalum. Sed neque horum nomina, neque quanto quiſque tempore regnarit, explicat, quia nihil præclari geſſerint. Euſebius non 30. tantùm, ſed 36. nomina Regum edidit, à Nino ad Sardanapalum. Ex quibus perſpici poteſt, Ethnicos non ignoraſſe tempora delapſa, vel à Diluuio, vel ab initio Monarchiæ Aſſyriorum, quam vetuſtiſſimam & primam faciunt. Quæ non aliunde conſecuti ſunt, quam ex Imperiorum & Monarchiarum annalibus. Sic Varro à Cataclyſmo ad primam Olympiadem, recenſet annos ferè 1600. Abundat numerus 10. tantum annis. ſed eos eximit particula ferè. Bellè igitur cum hiſtoria ſacra conuenit profana. Ægyptij quidem quorum iam ab Abrahami ſæculo celebris potentia fuit, de originis antiquitate certarunt cum Aſſyrijs. Sed enim Chami filium Miſraimum (à Chamo ſiquidem ortum habuerunt Ægyptij, Æthiopes, & vicinæ gentes) ſtatim à linguarum cõfuſione regnum Ægyptium condidiſſe par eſt, nec mitiorem tyrannum fuiſſe Nembrodo, fratris filio. Verùm Ægyptiorum antiqua monimenta funditus interierunt, præter pauca ab Herodoto & Diodoro prodita, fabularum mendacijs mirè deformata, vt & Aſſyriorum, ex quorum tabulis ſuperſunt tantum nuda Regum nomina, & tempora, quibus illi continua ſerie imperio præfuerunt. At verò non ſolum in Aſſyria vel Ægypto fuerunt à poſteris Noæ

Anni mundi.			Anni Christi.
2260	*Ioſephus naſcitur.		1770
2270		Altades regnaut 12.	1760
2280	Ioſephus vænijt Iſmaëlitis 20. nummis argenteis.	12.	1750
2290	Iſaacus obijt. Ioſephus annos 30. natus, æquatur Pha		1740
2300	raoni, præter quàm in ſolio. Iacobus annos natus 130. ſiſtitur coram Pharaone.	Mamitus 12.	1730

Anni mundi.			*Anni Christi.*
		regnauit an. 50.	1720
2310			
	✝ Iacobus obijt, annis vitæ exactis 147.		1710
2320			
		* 14 Mancaleus	1700
2330			
			1690
2340			
			1680
2350			

Demonſtrat.

regna conſtituta, ſed in alijs etiam orbis terrarum partibus, in quas fuerunt coloniæ deducendæ. Atque adeò fortaſſis imperarunt Monarchæ ante Diluuium. Certè iam illis temporibus formidoloſa fuit tyrannis & effrænata Gigantum potentia, vnde tot bella, tantæ hominum ſtrages, tot impia facinora, Sibyllinis carminibus decantata, quæ ante Diluuium patrata ſunt. Quapropter qui quatuor Monarchias tantùm nobis proferunt ex Danielis oraculo, quaſi quatuor Imperiorum terminis vniuerſus terrarum orbis coercendus ſit, næ illi Prophetæ ſcopum minus aſſecuti ſunt, illos manifeſtè refellunt innumera Imperia veteri noſtráque memoria celebrata: Æthiopum, Arabum, Parthorum, Indorum, Scytharum, Tartarorum, Moſchouitarũ, Turcarum, aliáque permulta, atque adeò ipſum Romanum propè deletum, cuius præter nomen nihil penè ſupereſſet, niſi renouatum & continuatum fuiſſet in Ioue Romano; qui tergemino diademate caput reuinctus, enséque præcinctus gemino, res cœli, terræque gubernat, multò ſanè auguſtius, quàm vllus vnquam veterum Auguſtorum. Cuius Imperium ad ſeculorum exitum peruenturum eſſe, permulti iam ex oraculis ſacris collegiſſe putant. Itaque Romanorum fato perennitatem Imperij vltro concedamus, quam ſuus olim vates carmine fatidico ſic effatus eſt,

Hiſ ego nec metas rerum, nec tempora pono,

Imperium

Imperium ſine fine dedi: Monarchię tamen æternitas non euincit, quatuor tantum Imperijs ſubijci debere terrarum orbem vniuerſum. Neque enim Danielis viſiones, ex quibus quatuor illas Monarchias hauriunt, ad hiſtoriam vniuerſam ſpectant, ſed ad ea tantum Imperia ſub quibus Dei populus grauiſſima paſſurus erat. Sed nec ad præterita, verùm ad futura tantum referuntur. Voluit enim Deus Prophetæ ſuo patefacere, quænam futura eſſet populi ſui conditio ætatibus inſecuturis. Anxius erat Propheta captiuus de populi captiui liberatione, proſpiciebat Cyrum venturum, ab Iſaia iampridem prædicatum: expectabat lapſum annorum 70. ab Ieremia præſtitutum. Quibus exactis ſperabat non ſolum Propheta, ſed populus etiam vniuerſus, poſt tot exantlatos labores, ſe dulci quiete fruituros. Admonet Deus, vt animos parent ad fortiter ſuſtinenda, tolerandáque pericula, illos Monarchis quatuor potentiſſimis ſeruituros, nimirum Babylonio, Perſæ, Græco, & Romano, antequam adueniat regnum illud æternum, & nunquam euertendum, quod reliqua omnia conteret. Hæc oraculi ſententia eſt, quam euentus maxima iam ex parte comprobauit. Monarchias verò quatuor, quia Danielis vaticinio ſunt inſignes, continua ſerie per ſingulorum Monarcharum nomina & tempora, ſuis locis perſequemur.

Anni mundi.			Anni Chriſti.
2360		* 15. Spherus	1670
2370	Ioſephus obijt.	regnauit 20.	1660
2380		* 16 Mamelus	1650
2390		regnauit 30.	1640
2400			1630

341. efficiunt annos 11366. quos ſi menſtruos accipias, vt nonnulli conciliatores volunt, concurret initium regni Ægyptij cum anno ferè aduentus Iacobæorum in Aegyptum, nec vllus Regum ad annos quinque imperium protulerit. Sin Solares intelligamus, vt intelligi debent, Regum vetuſtas rerum initium ſuperabit permultis annorum millibus. Diodorus multa fabuloſiora ab illis accepiſſe tradit: nempe Deos & Heroas primum in Aegypto regnaſſe, annos ferè 18000. homines verò annos 15000. vſque ad 180. Olympiadem. Nihil certi colligi poteſt ex iſtis narrationibus Sacerdotum, quos noſtrorũ Monachorum vulgo ſapientiores fuiſſe minimè credendum eſt. Illud conſtat, Regnum Aegyptium vetuſtiſſimum eſſe. Cæterùm quandiu Ioſephus eiúſque fratres fuere ſuperſtites, tandiu benignè actum eſt cum Iſraëlitis in Aegypto. Mortuo verò Ioſepho, Iſraëlitarum multitudo adeò creuit, vt formidabiles eſſe cœperint Aegyptijs; itaque aſperius tractari. Ac primum operæ ab ijs durius exactæ ſunt. Deinde mandatum obſtetricibus, vt in ipſo enixu mares enecarent. Poſtremò ab Aegyptio imperatum, vt Hebræorum pueros maſculos in profluentem proijcerent. Eo tempore natus Moſes, tres menſes domi paternæ clam enutritus fuit, deinde expoſitus. Hunc Pharaonis filia ſuſtulit, & pro filio educauit. Annos autem quadraginta natus, Aegyptium, quòd ad-

Anni mundi.			*Anni Christi.*
		tades regnauit ann. 40.	1570
2460			
			1560
2470	* Caleb naſcitur.		
			1550
2480			
			1540
2490		+ 19. Amyntas	
		regnauit 45.	1530
2500			

Anni mundi.			Anni Chriſti.
2510	❦ EXITVS de Ægypto.		1520
2520	Lex in Sinai data eſt poſt annos 430. quàm fœdus à Deo cum Abrahamo ſancitum eſt in Chaldæa. Gal. 3. Act. 7.		1510
2530			1500
2540		20. Belochus regnauit 25.	1490
2550	❦ Moſe mortuo, IOSVA populo præeſt.		1480

Demonſtrat.

uerſus Iſraëlitam inſolentius inſultaret, interfecit, arbitratus Iſraëlitas intelligere Deum eis per ipſum ſalutem daturum eſſe. Sed cùm Pharao, re audita, cum ad ſupplicium quæreret, fuga ſalutem ſibi conſuluit, ac in Madianitide peregrinatus eſt, annis quadraginta. Quibus peractis, Deus ei in ignea flamma de medio rubo apparuit, iuſsitque vt Iſraëlitas ex Aegypto educeret. Eos igitur eduxit Moſes, miráque & portentoſa fecit, tum in Aegypto, & in mari Rubro, tum in ſolitudine, per annos quadraginta. Obijt natus annos 120. in terra Moabitarum, ante os Domini, qui eum ſepeliuit. Neque quiſquam hominum hactenus eius ſepulcrum ſciuit. De cuius corpore diſceptauit cum Michaële Archangelo Diabolus. Exod. 1. 2. Deuteron. vlt. Act. 7. & Iudæ epiſtola.

Exodus. *Cap.* 10.

ÆGYPTO exceſſerunt Iſraëlitæ plenilunio vernum Aequinoctiũ inſecuto, menſis die 14. Nam cùm veſpere, ex Moſis mandato, toſtum agnum manducaſſent, cuius ſanguine ſuper liminaria & vtroſque domorum ſuarum poſtes infecerant, Deus media nocte omnes Ægypti primigenios occidit. Tum verò ea nocte ſurgens in maximo tumultu Pharao, Moſe & Aarone accerſitis, populum dimiſit. Illius igitur diei nox dicata Deo eſt, & ſolennis habita, vt à veſpera 14. primi menſis, ad veſperam 21. eiuſdem menſis, azymis veſcerentur,

rentur, propterea quod vrgentibus Aegyptijs, morari, & viaticum ſibi parare non potuerint, ſed maſſam non fermentatam veſte ſua inuolutam, humeris ſuis extulerint in mactris. Exod. 12. & Deuteron. 16. Iam inueſtigemus quoto menſis Iuliani die plenilunium noctem illuſtrarit. Ab exitu ex Aegypto ad Chriſtianam epocham anni fluunt 1514. Huius temporis ſubductæ Solis Lunæque verſiones, nouilunium poſt Aequinoctium vernum proximè tranſactum proferunt Aprilis die decimo, Pharmuthi 7. Plenilunium Aprilis vigeſimo quinto, hora ſeptima: hoc eſt, hora vna poſt occaſum Solis, feria quinta, Romano more: ſexta verò ineunte, ex Iſraëlitarum inſtituto, qui diem ab occaſu incipiunt. Igitur exceſſerunt ex Aegypto, anno Mundi 2509. quem ſequebatur annus Biſſextilis 2510. Hîc temporum ordines à nobis digeſti cum ſacris exquiſitiſſimè quadrant. Ab eo enim tempore Iudæi paraſceuen Paſchatis Agno & Azymis celebrarunt, vſque ad Meſſiam, qui & ipſe ſimili veſpera agnum comedit cum diſcipulis; mox ipſe mactandus Agnus, in ſuorum ſalutem. Ab agno in Aegypto mactato, ad Agnum immolatum in cruce, dies intercurrunt 564655. cum horis ſeptem. Ex quibus conflantur anni Iuliani 1546. minus diebus 22. horis 7.

Anni mundi.			*Anni Christi.*
2560	Ceſſat manna. Terrę diuiſio facta eſt à Ioſua, an. Sabbatico primo, Quo nefas fuit terram colere.	* 22. Belopares regnauit 30.	1470
2570	IVDICES. * Othoniel gubernauit annos 40. Cuſanum Raſathaimum, Regem Meſo-		1460
2580	potamiæ, cui ſeruierunt Iſraëlitæ annos 8. ſuperauit.		1450
2590		* 32. Lamprides regnauit an. 32.	1440
2600			1430

Anni mundi.			Anni Christi.
2610	* Aod gubernauit annos 80. Eglonem Moabitarum Regem,		1420
2620	cui parebant Iſraëlitæ, confodit, ſica in ventrem adacta, ſpecie arcani colloquij.	* 15.	1410
2630		Soſares regnauit 20.	1400
2640		* 24.	1390
2650		Lampares regnauit 30.	1380

Demonſtrat.

Joſue. Iudices. Cap. 11.

MOSE ſublato, Ioſue populi gubernationem ſuſcipit : ſed non multis annis, vt ſacra hiſtoria indicat. Siquidem terræ Chananææ diuiſionem perfeciſſe videtur ex Dei mandato, anno quadrageſimo ſeptimo à diſceſſu ex Aegypto. Altero enim anno à tranſitu Rubri maris, miſſi ſunt in Chananæam exploratores, in quibus Chalebus tum quadragenarius. Cui abhinc annis quadraginta quinque, ceſſit Hebron in hæreditatem, cùm terra diuideretur. Numer. 14. Ioſ. 14. Conſumpſerint igitur ſexennium Ioſue in debellandis Chananæis poſt Moſis exceſſum : biennium in terra diuidenda : altero biennio propter ſenium quieuerit. Superabat enim centenarium. anno decimo orationem habuerit ad populum, quæ continetur Ioſ.cap.23.deinde fatis conceſſerit.Poſt eius exceſſum, conſuluerunt Deum Iſraëlitæ, quínam ſuorum primi bellum Chananæis inferrent (neque enim omnes Ioſue deleuerat.) Atque ex oraculo Iudæi primi Chananæos & Phereſæos fuderunt,aliáque præclara belli facinora geſſerunt quæ narrantur Iudic.1. Quibus obeundis, & rebus ſuis poſt eas gentes deuictas componendis, tempus debetur non minus triennio. Sed parta pace populus ex felici rerum ſucceſſu otio quadriennium diffluit, delabitur ſenſim ad neceſſitudines cum finitimis conciliandas, cõtrahit matrimonia cum externis,eorúmque deaſtros colit.Vnde indignatus

indignatus Deus, Chuſanum Meſopotamiæ Regem aduerſus illos excitauit, qui tyrannidem exercuit annos 8. Verùm Deus populi ſui miſertus, tyranno Othonielem oppoſuit. Ita anni ſeptendecim intercedunt inter obitum Moſis & Othonielis magiſtratum. Vnde conijciunt multi Ioſuam clauum gubernationis tenuiſſe annos 18. Sed his refragatur Scriptura, quæ illum ætate prouecta conſenuiſſe, & à bellis quieuiſſe tradit, antequam terram diuideret: & poſt eius exceſſum, Iudæos illa patraſſe quæ retulimus, & verboſius explicantur in libris Ioſuæ & Iudicum; antequam Othoniel, quem Ioſuæ ſucceſſorem faciunt, adminiſtrationi præficeretur. Annorum autem ſeptendecim interuallum ex temporum ſerie neceſſario conſequitur. Nam ab exceſſu ex Aegypto ad initium Ioſuæ, anni ſunt quadraginta. Ab Othonielis initio, ad annum quartum Salomonis, anni 423. Fit ſumma 463. quæ ablata ab annis 480. quot intercedunt inter migrationem ex Aegypto, & Templi exordium, relinquit annos ſeptendecim, Ioſuæ gubernationi attributos. Hic illud ab obſeruatione dignum eſt, à diuiſione terræ Chananææ ad Samuelis initium, annos colligi 350. ſi Iudicum annos tantum numeraueris. Sin cum his coniunxeris annos tyrannidis, conflari 450. Hunc numerum, qui ex Iudicum libro perperam intellecto collegerat, in locum τριακοσίοις ſubſtituit τετρακοσίοις. Act. cap. 13. vbi pu-

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
2660			1370
2670		+ 25.	1360
2680		Pannias regnauit 45.	1350
2690	Debora * Barac ann. 40. Iabinis Regis Chananæorum, cui ſeruiebant Iſraëlitæ,		1340
2700	copias ceciderũt, & fuderũt. Siſaram eorum ducem, Iael Hebris vxor, clauo in tempus malleo adacto, interfecit.		1330

Anni mundi.			*Anni Christi.*
			1320
2710			
		* 26	1310
2720		Sosarmus regnauit an. 19.	
			1300
2730	Gedeon ann.40. Noctu lucum patris, & aram Baali ſacratam, euertit. * Madianitas innumeros fractis amphoris; ſplēdore facium, tubarúmque clangore profligauit.		
		* 27.	1290
2740		Mytreus regnauit an. 27.	
			1280
2750			

Demonſtrat.

tant multi pro τριακοσίοις lubrico lapſu τετρακοσίοις irrepſiſſe. Cuius loci ſcripturam qui animoſius quam verius tueri nituntur, annos 450. ad Iſraelitarum in Ægypto habitationem ineptiſſimè referunt: horúmque fatuitas apparet ex ipſius Apoſtoli verbis, qui tempora diſertè definit ac diſtinguit. Poſt annos inquit, quadraginta exactos in deſerto, poſt Chananæos deletos, poſt Chananæam diuiſam, Iudices dedit ad annos 450. vſque ad Samuelem. Exinde poſtularunt Regem: dedit eis Deus Saulum annis 40. Anni 450. neque cum annis 430. neque cum annis 480. qui 3. Reg. 6. liquido exprimuntur, conciliari poſſunt. Anni manſionis in Ægypto, nihil commune habent cum annis exceſſum ex Ægypto inſecutis. Ab annis verò 480. ſi auferas annos 46. ab egreſſu ex Ægypto ad terræ diuiſionem, & annos 84. à Samuele ad inchoatum Templum, reſtabunt anni 350. non 450. Nec vlla alia via eſt, qua in explicandis temporum ordinibus anni 450. calculum ſubeant, quàm ea quæ tyrannidis tempora coniungit cum Iudicum magiſtratu. Calculi vtriuſque veri & fallacis abacum ſubijcimus.

Verius

Verus annorum calculus ab exitu ex Aegypto, ad Tēpli exordium.		Calculus fallax.	
Moſes rexit populum annis 40.			40
Ioſue ante diuiſionem terræ annis	6.		6
Poſt diuiſionem	11	Chuſan	8
Othoniel	40		40
		Eglon	18
Aod	80		80
		Iabin	20
Debora	40		40
		Madian.	7
Gedeon	40		40
Abimelech	3 } 350		3
Thola	23		23
Iair	22	450	22
		Philiſt.	18
Iephthé	6		6
Abeſan	7		7
Elon	10		10
Abdon	8		8
		Philiſt.	40
Samſon	20		20
Heli	40		40
Samuel	40		40
Dauid	40		40
Salomon	4		4
Summa	480	Summa	580

Troiæ excidium. *Cap.* 12.

TROIANAM cladem in hæc tempora conferunt hiſtorici. Diony-

Anni mundi			Anni Christi
2760		* 18.	1270
2770	* Abimelech ann. 3. * Thola ann. 23.	Teutamus regnauit 32.	1260
2780			1250
2790	✠ TROIÆ excidiū.	*	1240
2800	* Iair ann. 22.	19. Teuteus regnauit 40.	1230

Anni mundi.			*Anni Christi.*
2810			1220
2820	Iephthé ann.6. * Ammonitas vicit. * Abeſan, 7.		1210
2830	* Elon,10.	*	1200
2840	* Abdon,8.	30. Tyneus regnauit 30.	1190
2850	* Samſon annis 20. Paleſtinorum vires debilitauit. Sed plures moriens obtriuit, quàm occidit viuens.		1180

Demonſtrat.

ſius Troiam captam fuiſſe ſcribit, ante annos 432. quàm Roma conderetur, die 23. Thargelionis, 17. diebus ante Solſtitium. Diodorus ante Olympiad. annis 408. Conſentit cum Dionyſio. Ephorus ab vtroque differt. Diuellit enim Ilij caſum ab Iphiti ſacro, annis tantum 405. Velleius addit Ephoro annos decem. Horum diſſentio arguit incertam valde fuiſſe Troianam Epocham. Cęterum ex Cteſiæ & Euſebij monimentis, ſi non vera, certè veræ proxima elici poteſt. Scribit Cteſias ex Perſarum & Aſſyriorum annalibus, Teutanium Aſſyriorum Regem Priamum iuuiſſe, miſſo Memnone Tithoni Perſarum Regis filio, copiarum auxiliarium duce. Euſebius autẽ adſcribit Ilij fatum, anno primo Demophoontis, Athenarum Regis, Teutanio Aſſyrijs imperãte. Addamus igitur Dionyſiano calculo, annos 50. quos iniquè ſubreptos è temporum cenſu docebimus, incidemus in annum Teutanij 32. Mundi 2789. Aberrat igitur Ephorus annis ſupra 50. Omnium tamen Epochis, quòd in ſuis quiſque ſcriptis tẽpora ſæpe numeret à clade Iliaca, ſignum adpinximus, nempe Demophoontis ☧. Velleij, ✖ Dionyſij & Diodori ❦ Ephori ☧.

Iſraelitarum Iudices abrogati. Cap. 13.

AB Ioſue ad Samuelem per annos ſupra 360. populum Iſraëliticum aſſeruit diuina prouidentia, per Iudices & vindices. Sed cum Heli fuiſſent filij nequiſſimi, Deíq; contemptores, & ſtupratores, auari, rapaces; eorum ſceleribus auditis, pater blandè monuit vt deſinerent. Illi verò patri audientes non fuerunt, quia Deus eos perdere volebat. Itaque filij duo Hophnis & Phinées, prælio cum Paleſtinis commiſſo, eodem die occubuerunt. Clade nunciata, Helis ipſe de ſella delapſus, fracta ceruice interijt, cùm annos 98. exegiſſet. Poſt Helim, Samuel populi gubernationem excepit, Iudicum poſtremus. Eo enim ætate confecto cùm eius filij iura peruerterent, populus Regem ſibi conſtitui poſtulauit.

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
2860		*	1170
2870	* Heli ann. 40. Vixit ann. 48. 1. Reg. 4.	11. Dercylus regnauit 40.	1160
2880			1150
2890			1140
2900		* Eup.	1130

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
	* Samuel,ann.40.	32. Eupales regnauit 38.	1120
2910			
	* DAVID naſcitur.		1110
2920			
			1100
2930			
		* 33.	1090
2940			
	DAVID Rex an.40. Annos natus 30. * Regnum inijt in Hebron. Obijt ſeptuagenarius.	Laoſthenes regnauit 45.	1080
2950			

Demonſtrat.

*Reges Hebræorum. Cap.*14.

HEBRÆI, Deo repugnãte, omnium gentium morem inſecuti, Regem petierunt. Illorum poſtulatis accommodauit ſe Deus, & Regem Saulum dedit, qui non multis annis imperaſſe potuit. Etenim cùm Samuel conſenuiſſet, & eius filij gubernationi præpoſiti, iura muneribus accipiendis peruerterent, Regem Iſraëlitæ poſtularunt. Tum Saulus Dei mãdato inungitur. ſed mox Deo infenſus eijcitur, & vngitur Dauid, in quẽ perpetuas inimicitias ita exercuit, vt eum tandem coegerit ad Achim Gethæ Regem, populi Dei hoſtem, confugere. Samuel autem dicitur annis 40. populo præfuiſſe. Verùm ſicut in annis Iudicum cenſendi ſunt anni Tyrãnorum, ſimiliter in annis 40. Samuelis continentur anni Sauli, quos Scriptura non aliter exprimit. Saulo mortuo, Dauid in Hebronem ſe recipit, vbi denuo Rex à Iudæis inunctus eſt, annum agẽs triceſimum. Regnauit ann. 40. ſcilicet Hebrone in Iudæos an.7.& 6.menſes: Hieroſolymis autẽ, in omnes Iſraëlitas, atque Iudæos, ann.33. Succeſſit Salomo filius, qui quo ætatis anno inauguratus fuerit, variè proditum eſt. Ioſephus ſcribit anno ætatis 14. ſolio inſediſſe: regnaſſe autem annos 80. Sed Ioſephus in annis regni à Scriptura diſcedit. Interpretes 70. annum duodecimum proferunt. Sed illorum interpretatio, ad hiſtoricam narrationem quod attinet, ab Hebraica veritate nonnunquam recedit longius, quam vt probari poſſit.

poſſit. Certè regnauit Salomo annis 40. Ei ſucceſſit Roboamus filius, annum agens 41. Oportuit igitur ſi interpretatio 70. admittenda eſt, natum eſſe Roboamum patris anno vndecimo. Quod cum naturæ & honeſtatis legibus apertè pugnat, & cum hiſtorica fide, quæ Salomonem conſenuiſſe teſtatur, 3. Reg. c. 11. Hebræa nihil habent de Salomonis ætate, cùm regnum inijt. Diuitijs & ſapientia mortales omnes ſuperauit. Pondus auri, quod ei ſingulis annis proueniebat, 606. auri talentûm fuit, præter ea quæ pendebantur à mercatoribus. Itaque Ieroſolymæ non minor fuit auri copia, quam lapidum. Audiendæ autem ſapientiæ cauſa, totus orbis conſpectum eius requirebat. Diſſeruit de ſtirpibus & plantis à Cedro ad Hyſſopum. Item de quadrupedibus, volucribus, ſerpentibus, & piſcibus. Habuit vxores 700. & 300. concubinas, per quas in eius ſenecta mens eius ad Deos alienos inclinata eſt, vnde poſtea regni dilaceratio & bella ciuilia inſecuta. Nam duæ tantum tribus Iudah & Beniamin adhæſerunt Roboamo, Salomonis filio: In reliquas decem imperium ſuſcepit Ieroboamus Nabati filius, qui & Rex Iſraël dictus eſt, Roboamus autem Rex Iudah. Regnatum eſt in Iſraël Regibus 18. per annos 260. Deletum eſt regnum à Salmanaſſa poſt annos quindecim quam Romæ vrbis fundamenta iacta fuiſſe feruntur. Regnum autem Iudah à Dauide ad excidium Templi & Vrbis, ſtetit annis

Anni mundi.			Anni Christi.
2960			1070
2970			1060
2980			1050
2990	* Salomo reg. an. 40 ❦ Templi fundamenta iacta ſunt anno 480. ab exi-	* 14. Pyrrhiades regnauit	1040
3000	tu ex Ægypto. 4 Reg. 6.	50.	1030

Anni mundi.				*Anni Christi.*
3010				1020
3020			* 35. Ophrateus regnauit	1010
3030	Reges Iudah. Roboã filius Salomonis Rex *Iudah, regnum inijt annos natus 41. Regnauit an.	Reges Iſraël. Ieroboam, fi*li*Nabat rex Iſraëlitarũ ann. 22. 1. Reg. 12. 14.	20.	1000
3040	17. 3. Reg. 14.		* 36 Ophratanes regna	990
3050	*Abias regna. 13. *Aſa reg. annos 41	* Nadab 2 *Baaſa 24	uit 50.	980

Demonſtrat.

460. Regnarunt in eo Reges 22.

Prophetæ. Cap. 15.

ÆTAS Regum alias antecellere videtur Prophetarum vbertate & præſtantia. Nam prioribus ſæculis perpauci Prophetæ memorantur, & à Moſis obitu vſque ad Samuelis tempora Prophetia ferè obdormiuit. Vbi verò Samuel exortus eſt, cœtus Prophetarum apparent: Quos inter Saulus, qui nuper à Samuele vnctus fuerat, princeps vaticinatur. Dauid ipſe Rex & Propheta Nathanis & Gadi Prophetarum oracula exaudit. Salomoni deaſtrorum cultum minus improbanti, Ahias Silonita Vates regni dilacerationem minatur. Iado Vates alius Salomonis res geſtas conſcribit. Semeias Dei nomine Roboamo nunciat, ne bellum inferat Ieroboamo. Addo Roboami & Ahiæ facta literis commendat. Ieroboamo ad aram adolenti Vates alius Ioſiam prædicit, ante annos 300. quam Ioſias naſceretur, ſuper eam aram ſacerdotes mactaturum. Abiæ filium Aſam, Obedus exhortatur. Hananis quod Aſam obiurgaſſet, in carcerem conijcitur. Michææ colaphum impegit pſeudopropheta Sedecias. Iehu Hananis filius, & Eliezer, Ioſaphati fœdus cum impijs ictum improbant. Zacharias Ioiadæ Pontificis filius, Ioæ iuſſu, lapidibus obruitur. Amaſiam ab Iſraëlitico milite conducendo, vates innominatus dehortatur, eidémque paulo pòſt exitium nunciat, quòd Idumæorum deos coleret. Amaſiæ filius

lius Ozias, Zachariæ Prophetæ temporibus, Deo ſecundò vſus eſt: & Achazo Oziæ nepote Iudæis imperante, Obedus Vates captiuos Iudæos Samariam adduci vetat. Elias igneo turbine rapitur in Cœlum. Eliſæus, & cum eo vates Bethelenſes & Ierichuntini cœleſti doctrina clarent. Amos, Ionas, Hoſeas, qui annis non minus 70. docuit, Michęas alter, Nahum, Sophonias, Ieſaias, Olda fœmina, Ioel, Abdias, Abacuc, Ieremias, Vrias, omnes diuinæ ſapientiæ Intetpretes, antequam Vrbs & Templum excinderentur: Et populo apud hoſtes Babylonios captiuo, Deus dedit Prophetas Ezechielem, Danielem: ſolutàque captiuitate, Haggæum, Zachariam, Malachiam, imperante Dario Perſa. Ex quo ad Chriſtum vſque, rurſus Prophetia quieuit. Tempus Prophetarum à Samuele ad Zachariam & Haggæum, annorum fuit 600.

Anni mundi.				*Anni Chriſti.*
3060				970
3070		* Ela 2.		960
3080		* Zambris diebus 7. Ambris annis 12.		950
3090	* Ioſaphat R. an. 25.	* Achab 22.	17. Aſcrazapes regnauit 42.	940
3100				950

Anni mundi.				*Anni Christi.*
3110	* Ioram fil. Ioſaphat, Prorex. Idem * poſtea Rex an. 8. ſed 4. cũ patre.	* Ochoſias fili⁹ Achab. 2. Ioram filius Achab. 12.		920
3120	* Ochoſias, 1. *Atalia 6. *Ioas, 40.	*Iehu, 28.		910
3130			* 38. Sardanapalus regnauit 20. *	900
3140				890
3150		*Ioachas, ann. 17.	1. ARBACES Medor. R. an. 28	880

REGNVM MEDORVM.

Demonſtrat.

Aſſyriorum, Medorum, & Chaldæorum ſiue Babyloniorum regna.

Cap. 16.

ASSYRIORVM Imperium ad Sardanapalum vſque proferunt hiſtorici. Quo extincto, Arbacem Medum imperium ad Medos tranſtuliſſe prodiderunt, Babyloniorum Satrapia ex pacto, Beleſo conceſſa, Ninámque Aſſyriorum regiam à ſolo euertiſſe: tum Regem ſalutatum, Ecbatana ſe recepiſſe. Medorum Reges ad Cyrum vſque Diodorus è Cteſia recenſet. Sed conſtat è ſacris & Herodoto, Medos vel nunquã vel paucis annis Aſſyrijs imperaſſe. Atq; vt Ninam euerterint, eam tamen inſtauratam mox fuiſſe, colligi poteſt ex Ionæ vaticinio, qui Sardanapalum annis ferè 30. ſecutus, Niniuæ excidium minatus eſt. Nahumus quoque annis poſt Sardanapali caſum 140. execrationes effundit aduerſus Niniuen, eiúſque exitium prænunciat, quòd aduerſus Iſraëlitas aſperius egiſſent Aſſyrij. Cui Tobiæ narratio accedit, qui Niniuen à Nabuchodonoſore & Aſſuero, qui eſt Cyaxares, dirutam fuiſſe tradit. His conſentanea refert Herodotus, Cyaxerem Ninam expugnaſſe. Ea verò euerſa, Babylonem Aſſyrijs regiam fuiſſe. Fuerunt enim Medi & Babylonij fœderibus & affinitatibus coniuncti. Siquidem Nabuchodonoſoris vxor genere Medica fuit. Igitur Aſſyriorum regno deleto, Chaldæi Babylonem regiam ſibi conſtituerunt, quam Herodotus Aſſy-

riorum

riorum regiam vocat. Minimè credendum eſt Sardanapalo ſublato, Aſſyrios quieuiſſe. Sed potius Arbace Ecbatana reuerſo ſtatim rebellaſſe, Ninam reparaſſe,& à Medorum Rege ſe ſubduxiſſe. Sarſomenes Arbacis nepos, tum Medis imperabat, cùm Phul Aſſyriorum Rex fœdus cum Manahemo Iſraëlitarum Rege ferijr, acceptis argenti mille talentis. Teglat Phalaſſar auxilio fuit Achazo Iudæo, cùm præeſſet Medis Articarmis, Sarſomenis filius. Salmanaſſar Iſraëlitas non in Aſſyriam ſolùm, ſed in Mediam etiam abduxit: vnde perſpicuum eſt Aſſyrios in Mediam inuaſiſſe, & Medos in Aſſyriam. Salmanaſſarem ſecutus eſt Sennacheribus agnitus ab Herodoto. Hic Ezechia regnante Ieroſolymæ obſidionem ſoluit, hominum 185 millibus ab Angelo noctu percuſſis. Succedit Aſſarabdon. Qui verò poſtea regno potiti ſunt, nullibi proditum eſt. Phraortem Aſtiagis auum, qui Medis Artines appellatur, refert Herodotus Perſas primum ſubegiſſe, mox Aſiam: deinde aduerſus Ninam incolentes expeditionem ſuſcepiſſe, in qua perierit. Sed Ninam à Cyaxare patre Aſtiagis expugnatam fuiſſe, poſt multa bella cum Lydis, Aſſyrijs, & Scythis confecta. Aſſyriorum igitur monarchia in Sardanapalo prorſus extincta non eſt, ſed fortaſſe debilitata, propter Medorum regnum excitatum. Videntur itaque Aſſyrij poſt Sennacheribi cladem in caſtris Ieroſolymitanis acce-

Anni mundi.				*Anni Chriſti.*
3160	* Amaſias an. 19. ſed vno cum	* Ioas fili° Ioachas ann. 16.		870
3170	patre.			860
3180		* Ieroboã ann. 41.	* 2. Mandanes Medor.	850
3190	❦ Interregnum annor. 11.		regnaue 50.	840
3200	Azarias * qui & Ozias an. 52.			830

Anni mundi.				*Anni Christi.*
3210				820
3220		❦ Interregnum annorum 22.		810
3230			* 3. Soſarmus regnauit 30.	800
3240		Zacharias menſ.6. * Sellum menſ.6. Manahé ann.10.		790
3250	OLYMpiadas ❦ inſtituit Iphitus. * Ioathã 16	Phaceia * ann.2. * Phaca ann.20.		780

Demonſtrat.

ptam ſenſim euiluiſſe. Tum Medos & Babylonios viribus coniunctis in Aſſyriam irruiſſe. Hic euerſa eſt Niniue à Nabuchodonoſore, & Aſſuero Aſtyage, copiarum paternarum duce. Sic interijt Aſſyriorum monarchia. Nam poſt Nabuchodonoſorem & Aſſuerum, Aſſyriorum ingens vbique ſilentium. Hinc illa Imperij magnitudo Aſſuero attributa, in Eſtheræ hiſtoria, 127. prouinciarum, ab India vſque ad Æthiopiam. Ceſſerunt enim Aſſuero Medorum & Perſarum Regi, prouinciæ quæ ad Ortum ſpectant: Babylonio, quæ ad Occaſum. Hunc enim aduſque Gades Imperium protuliſſe ferunt. Cæterùm ſimultates poſtea exortæ ſunt inter fœderatos & affines, vt ex Xenophonte liquet. Hinc Dario Medo Aſtyagis filio, qui Græcis, de nomine patris & aui, Cyaxares dictus eſt, & Cyro huius genero oblata occaſio eſt Babyloniæ inuadendæ. Sanè credibile eſt Aſſyrios & Medos multis & diuturnis bellis inter ſe conflixiſſe, atque interim Babylonios modo his, modo illis paruiſſe. Salmanaſſar Babylone colonias deduxit in Samariam: quod argumento eſt Babylonijs imperaſſe. Concurrit autem Nabonaſſar cum Salmanaſſare: Quare conſentaneum eſt, hunc à Salmanaſſare Satrapiæ Babyloniæ Regem fuiſſe conſtitutum. Oportet enim Nabonaſſarem dignitatem ſummam adeptum fuiſſe, cùm ab eo Babylonij cœleſtes Epochas deduxerint. In ſacris ante Merodachum

dachum nulli Babyloniorum Reges memorantur. Primus Merodachus regio inter Babylonios nomine inſignitur, Quare eundem fuiſſe Nabonaſſarem neceſſe eſt, poſt quem Mardocempadus à Ptolemæo nominatur, cuius annus primus concurrit cum 23. Ezechiæ. At Merodachus anno 14. Ezechiæ, Solis regreſſi prodigio perculſus eſt: ideoque errant, qui Merodachum eundem faciunt cum Mardocempado. Tamen poſt Mardocempadum, vel eo regnante, Aſſyriæ Regis Duces Deus excitauit aduerſus Manaſſen, qui eum compedibus vinctum, Babylonem abduxerunt. Vnde conſtat Babylonios, licet regia dignitate ornatos, Aſſyrijs ni-

ROMA.

Romanvm Imperium, quod Rabbini Regnum nequam appellant, Daniel Quartam beſtiã, terrificam, horribilem, præualidam, ferreis dentibus magnis comedẽtem, & comminuentem, & reliquum pedibus conculcantem, exoritur, quo tempore Iſraëliticum deletum eſt: aç ſenſim creſcit latrocinio, parricidio, adulterijs, virginũ, matronarúmq; raptu, fraude, perfidia, ferro, ſanguine. Prima Romanis arma illata ſunt à Latinis finitimis, nempe Cœninenſibus, Cruſtuminis, Antennatibus, Sabinis. Hos omnes ad bellum dolor acceptæ à Romano Rege iniuriæ accendit, quos amicè cum vxoribus ad ludos inui-

Anni mundi.				*Anni Chriſti.*
3260			* † Arucarmis	770
3270	*Achas, 16.	❦Oſea regnum in-	regnauit 50.	760
3280	❦Romam hic conditam ferũt. ❦ Nabonaſſar rex Babyl. 26. *Ezechias	uadit annos 7. *Oſea R. ann. 9.		750
3290	ann. 29. Quo anno regnum Ezechias inijt, Meſſenijs propter virgines Lacænas in tẽplo ſtupratas bellum intulit Teleclus Rex Lacedæmoniorum, an. 2. Olymp. 9. Pauſan.	Anno 4. Ezechię, †Oſeæ 7. Salmanaſſar Samariam oppugnauit, cámque cepit anno Ezechiæ ſexto, qui non⁹ fuit Oſeæ.		740
3300				730

REGNVM CHALDÆORVM.

⊙ regreſſu.

Demonſtrat.

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
3310	❦ Mardocẽpades regnau. Babyl. an. 46. * Manaſſe ann. 55.	* 5. Arbiaces regnauit 12.	720
3320			710
3330		* 6. Anticus regnauit 40.	700 690
3340			
3350	❦ Ben Merodach regnau. Babyl. ann. 21.		680

tatos raptis in vrbe ex compoſito mulieribus, grauiſſima ille contumelia affecerat. Sed ij intra paucos dies deuicti ſunt, Sabinis cum Romano fœdere cõiunctis. Regni fundatorem Romulum faciunt. cui ſucceſſit Numa. Poſt quem Tullus Hoſtilius. Ancus Martius. L. Tarquini⁹ Priſcus. Ser. Tullius. Tarq. Superbus. Numa egit pacificè, magicæ vanitati addictus. Reliqui vicinos bellis oppreſſerunt, & de ijs ampliſſima ſpolia reportarunt. Triumpharunt de Cœninenſibus, Antennatibus, Veiẽtibus, Albanis, Sabinis, Latinis, Etruſcis, Volſcis. Principes Romani libro tertio recenſebuntur.

hilominus tum tẽporis paruiſſe. Sed & Aſſyriæ Reges in ſacris memorati, luculenter oſtendunt Aſſyriorum potentiam minimè fuiſſe deletam in Sardanapalo, ſed Niniue demum exciſa à Cyaxare & Nabuchodonoſore, vt Tobias atteſtatur.

Medorum porrò Imperium ab interitu Sardanapali ad cladem Aſtiagis, complectitur annos 322. Et hoc quidem Imperium Herodotus & Trogus terminant in Aſtiage. Xenophõ verò longè aliter narrat. Scriptura ſanè docet Medos viguiſſe cùm Babylon caperetur. Scribit enim Daniel, qua nocte Baltaſar digitos vidit in pariete ſcribẽtes, regnum Chaldæorum, occiſo Baltaſare, Medis, Perſiſque

ſiſque traditum fuiſſe.

Præterea diſcimus ex Xenophonte Cyaxarem, qui Darius Aſſueri filius è gente Medorum Danieli dicitur, Aſtiagi patri ſucceſſiſſe: & Medorum Perſarúmque Imperatorem in caſtris agnitum fuiſſe ab ipſo Cyro, & militibus, cùm aduerſus Lydos, & Chaldæos, exercitum ducerent. Sed & ipſe Darius Medus Chaldæorum regno potitus eſt poſt captam Babylonem. Eo verò vita functo rerum ſumma in Cyrum recidit. Cuius bellica virtus & fama celebris Cyaxaris imperio tenebras offudit.

Chaldæorum Reges eorúmquè tempora, ſic definiri poſſe videntur. Nabonaſſaris initiũ Cœlo à Chaldæis inſculptum eſt, ideoque certiſſimum ſtatuitur anno Mundi, 3276. Chriſti, 747. Romæ conditæ ſexto: Iphiti, 30. Anno 18. Nabonaſſaris, Sol retroceſſit, & vmbra in Achazi horologio, per decem gradus retracta eſt. Quo oſtento ſtupefactus Chaldæorum Rex, Merodachus, Legatos ad Ezechiam miſit. Igitur Nabonaſſar, Merodachus etiam dictus eſt. Anno Epochæ 27. Nabonaſſaris, Mardocempadus ſolio potitur. Huius annus primus defectione Lunæ inſignitus eſt, ſeiunctus annis 100. à quinto Nabopolaſſaris, qui in ſacris Nabuchodonoſor haud dubiè appellatur, quo anno Luna rurſus defecit. Mardocempado ſucceſſit Ben Merodach annis 21. vt teſtis eſt

Anni mundi.			Anni Chriſti.
3360			670
3370	* Amon, ann. 2. * Ioſias, ann. 31. Nabuchodonoſor ♣ qui & Nabolaſſar reg. Babyl. an. 29.	* 7. Artines regnauit 24.	660
3380			650
3390	* Hoc anno Ioſias PHASE celebrauit, quale non fuit à tempore Samuelis. Annus eſt 833. ab Ingreſſu in Chananęam: IVBILEVS 17.	*	640
3400	SABBATHVM 119. Ioachas, menſes 3. * Eliacim, qui & Ioachim, ann. 11. NABVCHODO♣noſor, qui & Nabopolaſſar, reg. Babyl. ann. 44.	8. Aſtibaras, qui & Cya.	630

Anni mundi.			*Anni Christi.*
3410	Annus primus Nabuchodonoſor. eſt 23. à decimo tertio Ioſiæ. Ierem. cap. 25. ⁎Ioachin, qui & Ieco⁎nias, menſes 3. Sedecias, ann. 11.	xares regnauit an. 40.	620
3420	Vrbem & Templum ❦ capit & ſucendit Nabuchodonoſor.		610
3430	❦ Annus exilij Eze-	*	600
3440	chielis 25. eſt 14. Vrbis ſubactæ. Ezech. cap. 40.	9. Aſtiages, qui & Apanda reg. ann.	590
3450	❦ Euilmerodach regnau. Babyl. an. 18. Anno ipſo quo regnum inijt, 37. abductionis Ieconiæ, eum eduxit è carcere.	15.	580

Demonſtrat.

Euſebius. Poſt quem regnauit Nabolaſſar, pater Nabuchodonoſoris, annis 29. teſte Beroſo Babylonio. Itaque ſuperſunt Mardocempado anni 46. Nabuchodonoſori Scriptura tribuit annos 44. Ioſephus Euilmerodacho, Nabuchodonoſoris filio, ann. 18. Baltaſar anno regni 17. interfectus eſt à Cyro, capta Babylone, qui annus eſt 72. ab excidio Templi, quod ſuccendit Nabuchodonoſor, anno Imperij 19. Relinquuntur Nerigliſſoori, qui Euilmerodacho ſucceſſit, anni 11. Imperarunt Chaldæi à Nabonaſſare ad Cyrum, per annos 209. Daniel. Xenoph. Beroſ. Ioſeph. Ptolem. ſacra Biblia.

Excidium Hieroſolymæ. Iudæorum captiuitas, & Regionis vaſtatio.
Cap. 17.

SALMANASSAR Aſſyrius Iſraëlitas in exteras regiones abduxit, ſine vlla ſpe reſtitutionis, & colonias in Samariam deduxit: Nabuchodonoſor Babylonius Iudæorum regionem vaſtauit, & populum tranſtulit Babylonem, ad annos 70. nullis in Iudæam miſſis colonijs, vt interea regio quieſceret, ſuiſque Sabbathis iuxta vaticinia frueretur. Ab ea enim vaſtatione initium annorum 70. haud dubiè faciendum eſt. Ierem. c. 25. Anno certè Ioacimi tertio, poſtquã Nabuchodonoſoris Imperium ferre coactus eſt, ſed regni vndecimo, Nabuchodonoſor Ieroſolymam obſedit, expugnauit, Ioacimum vinculis conſtrictum

ctum, & Iudæorum pluſquam tria millia, in quibus Daniel, cum vaſis domus Domini, Babylonem tranſtulit. Daniel. cap.1.4.Reg.23.24.Ierem.c.52. Ezech. cap.19. Is Ioacimus à Neco Ægyptio Rex conſtitutus fuerat. Regnauit Ieroſolymis ann. 11. Eo regnante, Nabuchodonoſor regnum adeptus, aduerſus Ægyptium mouit, & ab Euphrate ad Nilum cepit quidquid Ægyptij fuerat. Ideoque deinceps Neco finibus ſuis egreſſus non eſt. Tum Ioacimus in Nabuchodonoſoris poteſtatem venit, anno quinto Nabuchodonoſoris, cui cùm triennio ſubditus fuiſſet, ab eo defecit, anno ſcilicet Nabuchodonoſoris 7. deſinente, Ioacimi vndecimo & poſtremo, quem Daniel tertium appellat. Igitur octennio tributum Ægyptio ferre coactus eſt: Nabuchodonoſori triennio. Daniel Babylone captiuus, Ioacimi regnum auſpicatur ab eo tempore quo Babylonius in Ioacimum & Iudæos imperium exercuit. Similiter Ieremias annum Sedeciæ primum vocat annum 4. Fuit enim quartus à primo Ioacimi, hoc eſt à quinto Nabuchodonoſoris. Ioacimo ſucceſſit Ioachin filius, qui & Ieconias dictus eſt. Hunc tribus regni menſibus exactis, Nabuchodonoſor Babylonem tranſtulit, vnà cum Ezechiele, Mardochæo, Eſthera, & alijs ad 17000. 4.Reg.24. Eſther.2. In cuius locum ſuffectus eſt Sedecias, qui ſub Nabuchodonoſore regnum adminiſtrauit annis 11. non integris. Anno enim Sedeciæ

Anni mundi.				Anni Chriſti
3460	Piſiſtratus Athenis tyrannidem occupat. Verſus Homericos in vnum corpus redigit. * Nirigliſſoroor, reg. Babyl. ann. 11.			570
3470		* 1. Cyrus Perſarum regn. ann. 30.	* 10. Cyaxares qui & Darius Medus, regnauit 26.	560
3480	Nabonidus, qui & Baltaſar, regn. Babyl. an. 17. * Crœſus à Cyro captus.			550
3490	Babylone capta, Cyrus Iudæorũ * captiuitatẽ ſoluit, annis 70. cõpletis. Ierem. 25.		*	540
3500	Occiſo Baltazare, regnũ eius occupauit Darius Medus. A quo Daniel triumuir præfectus eſt toti regno. Dan. 5.6.	* 1. Cambyſes.	CYRVS Monarcha	530

REGNVM Perſarum.

Anni mundi.		*Anni Christi.*
3510	* 4. Darius regnauit 36. * 3. Smerdes.	520
3520	Romæ CONSVLES creati, Regibus eiectis. ♑	510
3530		500
3540	† Clades Marathonia. Xerxes Rex à patre Dario paulo ante mortem inſtitutus. + 5. Xerxes.	490
3550	Xerxes Vere ineunte traijcit in Europam. Fugit ſub tempus ſementis. ARTAXERXES Longimanus, Rex inſtitutus à patre.	480

Demonſtrat.

nono, menſis 10. die decimo, obſeſſa eſt Ieroſolyma. Anno vero vndecimo, 4. menſis, die 9. capta eſt. Is fuit annus Nabuchodonoſoris 19. exilij Exechielis 12. Ierem. 34. 52. Ezechiel. 33. Ezechiel anno 30. Iubilæi Ioſiæ, quinto abductionis Ieconiæ, vaticinatur ad fluuium Chobar. Ezechiel. cap. 1. Daniel igitur abactus eſt cũ Ioacimo, anno regni Ioacimi 4. Nabuchodonoſoris 8. Ieconias eodem anno deſinente. Itaque Hieronymus ad Ezech. duas tantum facit tranſmigrationes: Vnam Ioacimi, qua Daniel, Ezechiel, & alij deportati ſunt, nec diſtinguit Ioacimi abductionem à Ieconia, quia eodem anno vterque captus & tranſlatus eſt. Alteram Sedecię qua poſt Vrbem ſubactam, & euerſam, Templúmque crematum, totus populus abductus eſt. Sed Ieremias tres abductiones narrat, cap. 52. Sed vnam tãtum Ioacimi & Ieconiæ facere videtur. Hi ſunt homines, inquit, quos

♑ Romæ regnatum eſt per 7. Reges an. 243. Tum Roma vix vbi plurimum ad quindecimum milliarium poſſidebat. Regibus eiectis, Conſules creati ſunt anno V. C. 244. vt ſcribit Eutropius. Sed cùm plebs poſt annos 17. in montem ſacrum ſeceſſiſſet, Tribuni pleb. creati ſunt, & Sacrata lege conſtitutum, vt hic Magiſtratus ſacroſanctus eſſet.

quos Nabuchodonoſor tranſtulit. Anno 7. Iudæorum tria millia & vigintitres. Anno 18. capita 832. Anno 23. Nabuzardan capita 745. Quorum omnium capitum ſumma efficitur 4600. Capita familiarum tantum commemorat. Nam 4. Reg. 24. ad 18. hominum millia cum Ieconia tranſlata ſunt. Qui poſt Vrbis excidium, & ſtupendam regionis vaſtitatem, Nabuchodonoſori, eiúſque filio & nepoti, ſeruierunt annis 70. Quibus exactis, Cyrus Perſarum Rex, Babylone capta, Baltaſſarem Nabuchodonoſoris nepotem occidit, & populum libertate donauit.

Perſarum Imperium. Cap. 18.

BALTASSARE interfecto, regnũ Chaldæorum diuiſum eſt, & Medis Perſíſque traditum. Darius qui & Cyaxares, regno Babyloniorũ biennio præfuit. Quo defuncto, ad vnum Cyrũ recidit principatus. Vnde fit vt ſeptennium quod inter captam Babylonem & Cambyſis dominatũ intercedit, vni Cyro ſæpius tribuatur.

Anno V C. 302. Mundi 3572. Decẽuiri Romæ creãtur legum ferendarum. Hinc anno 3. altera ſeceſſione, Decemuiris abdicatis, Tribuni plebis creantur 10. & anno ſequente Lex 12. tabularum in æs inciſa eſt.

Anno 309. Tribuni militum Conſulari poteſtate creati ſunt, mox abdicati.

Anno 310. Cenſo-

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
	* Socrates naſcitur.		470
	—+ Xerxes obtruncatur ab Artabano.		
3560			
		Artaxerxes Longimanus regn. 40.	460
	Anno Artaxerxis 20. Nehemias impetrat inſtaurationem Ieroſolymæ. * Hinc DANIELIS		
3570	HEBDOMADES 70. ineunt.		450
3580			
	* Plato naſcitur.		440
3590			
	Bellum Peloponeſiacum.		430
	Olympicum ſacrum celebratum. Thucyd. lib. 3.	9. Da- ſ. Sogdianus 7. Xerxes.	
3600			

O

G

Anni mundi.			Anni Chriſti.
3610	Claſſis Attica ad Syracuſas deleta, Nicia Duce interfecto.	Darius Nothus regnauit 19.	420
3620	Carthaginienſes Annibale Duce 100000. hominum, Siciliam aggreſſi ſunt. Xenophon.	* 10.	410
3630	* Aduerſus Mnemonem Cyrus frater aſcendit. Cuius anabaſin deſcribit Xenophon.	Artaxerxes Mnemon reg. an. 41.	400
3640			390
3650			380

Demonſtrat.

res creati ſunt.

Anno 315. tres Tribuni militum, Cõſulari poteſtate

Anno 347. V C. Mundi 3617. ſtipendium de publico Romæ primùm militibus datum.

Quarto poſt anno hibernacula primum ad Veios obſidionis cauſa, fieri cœpta ſunt.

Anno 363. Roma à Gallis capta, recuperata eſt Camillo. Qui anno 367. Volſcorum ciuitatem capit, Æquorum vrbem occupauit, Sutrinorum recuperauit, deletis Ethruſcorum exercitibus. Tres ſimul egit triumphos. Atque hîc cœpit res Romana creſcere.

Anno 377. à Tribunis militũ Conſulari poteſtate, ad Tribunos plebis, Reipub. adminiſtratio recidit. Sed lapſo quinquennio, Tribuni militum rurſus creati ſunt.

Hic Darius Danielem præcipuè coluit, quem nihilominus, Aulicorum dolo, Leonibus obiecit.

Poſt Dariũ & Cyrum imperauit Cyri filius Cambyſes ann. 7 menſ. 5.

Deinde Smerdis Magus, menſ. 7. Quo per vim ſublato, Darius, Hyſtaſpis filius, equi hinnitu, regnũ ſortitus eſt. Cuius poſteri Perſis imperarunt ad Alexandrum vſque.

Anno V C. 387. Mundi 3657. Prætor primum creatus Furius Camillus, Camilli Dictatoris filius. Poſt annos 124. alter eſt additus, qui inter peregrinos ius diceret. Atque hic Peregrinus dictus, ille Vrbanus. Additi ſunt & alij poſtea.

Anno 390. Dictator claui figendi cauſa dictus eſt. Perſuaſum enim fuit ſapientiæ Romanæ, clauo figendo peſtilentiam ſedari.

Græcorum Imperium. Cap. 19.

DARIO in Arbelide victo, Alexander Macedo Imperator Aſię ſalutatus eſt, Calend. Octobr. ante annos 328. quàm Chriſtus naſceretur, anno Mundi 3692. Natus eſt Alexāder Hecatombæonis plenilunio, quo die templum Dianę Epheſi conflagrauit. Quotquot Magi tum Epheſi fuerunt, facies ſuas percutientes, vociferabātur magnam eo die perniciem, infortuniúmque Aſiæ natum eſſe. Eo-

Anno 410. Bellum Samniticum ſuſceptū eſt, quod geſtum eſt per annos 70.

Anno 413. Pub. Decius Cōſul bello Albano aduerſus Latinos, Dijs manibus ſe deuouit. De Latinis triumphatum eſt, & ſtatuæ Conſulibus victoribus poſitæ pro Roſtris, anno 416.

Anno 424. L. Aimilius Mamertinus de Priuernatibus triumphauit. L. Papirius Curſor de Samnitibus, anno 429.

Anni mundi			Anni Christi
3660	Clades Leuctrica Lacedæmoniorum.		370
3670	* Alexander naſcitur.	* 11. Ochus regnauit ann. 23.	360
3680			350
3690		* 12. Arſes regn. 3. * 13. D	340
3700	* Alexander Darium vicit in Arbelide. ❦ PERIODVS Calippica à Solſtitio æſtiuo. Obitus Alexandri.	Darius regnau. an. 6. * ALEXANDER.	330

REGNVM GRÆCORVM.

Anni mundi.			Events		*Anni Christi.*
3710	LAGIDÆ.	PTOLEMÆVS LAGVS Æ	* Ptolemæus Lagi filius, Ægypti Præfectus, Regis nomen adſumit annis 40.	SELEVCIDÆ.	320
3720		Ægypti Rex. an. 40.	Seleucus Babylone capta, caput diademate cingit. Hinc anni Seleucidarum, qui Græcorum appellantur in libro Machab. Chaldæorum verò apud Ptolem.	* 1. SELEVCVS Syriæ Rex an. 24.	310
3730					300
3740		* 1.		* 1. Antiochus	290
3750		Ptol. Philadelphus 38.	Philadelphus amicitiam pepigit cum Romanis, Pyrrhi clade audita.	Soter, an. 19.	280

Demonſtrat.

Anno 458. Mundi 3728. P. Decius, exemplum patris ſecutus, adhibito M. Liuio Pontifice, deuouit ſe, & morte ſua, populo Romano victoriã tradidit. Q. Fabius Max. de Sãnitibus, Ethruſcis & Gallis triumphauit.

Anno 470. victis Gallis Senonibus, ab Æſi fluuio quõdam Italiæ termino, vſque ad Rubiconem, fines Italiæ producti ſunt.

Anno 472. bello Tarẽtino Elephanti primum in Italia viſi.

Anno 478. De Pyrrho triumphatum. nec vllus pulchrior in Vrbem, aut ſpecioſior triũphus intrauit, quũ ante hunc diem nihil niſi pecora Volſcorum, greges Sabinorum, carpenta Gallorum, fracta Samnitium arma vidiſſet. Tum ſi dem die pater Philippus nũcium accepit victoriæ certaminis Olympici, ad quod quadrigarum currum miſerat. Annus eſt Iphiti 421. Vixit annos 32. Per annos 12. trementem ſub ſe orbem ferro preſſit. Eius ſucceſſores principes dilaniauerunt, & velut prædam opimam à magno Leone proſtratam, auidi catuli diſcerpſerunt. In ijs variæ mutationes & viciſſitudines extiterunt. Verum Ægyptus penes Lagidas perpetuo fuit, ad pugnam vſque Actiacam: Aſia fere penes Seleucidas vſque ad Tigranem. Ideoque horum ſeriem proſequimur.

captiuos

captiuos aſpiceres, Moloſſi, Theſſali, Macedones, Brutius, Appulus, atque Lucanus: ſi pompas, aurum, purpura, ſigna, tabulæ Tarentinæque delitiæ. Sed nihil libentius populus Rom. aſpexit, quàm illas quas timuerat cum turribus ſuis belluas, quæ non ſine ſenſu captiuitatis, ſummiſſis ceruicibus victores ſequebantur.

Anno 481. bellum Samniticum & Tarentinum cōfectum eſt, actis de Samnitibus 31. triumphis. Victis porrò Tarentinis, Pyrrho, Samnitibus, Lucanis, & paulo ante Ethruſcis, magna pars Italiæ in poteſtatem Romanorum redacta eſt.

Anno 484. expugnato caſtello quod occupauerat Lollius Samnis Romæ obſes, qui fuga euaſerat, magna vis pecuniarum Romanis acceſſit, vt denarius argenteus ſignatus & vſurpatus fuerit.

Anno 486. Salentini, Brunduſiníque capti Romanas opes mirum in modum auxerunt. Tertio poſt anno, bellum Punicum primum excitatum eſt, & anno proximo ſuſceptum. Nondum ante hæc tempora mota arma fuerant extra Italiam, quamuis ab Vrbe cōdita nunquam arma ceſſaſſent. Expugnati circa id tempus Vulſini, & oppidum à M. Fuluio Flacco propter duo millia ſtatuarum euerſum. Anno 492. claſſem belli gerendi cauſa Romani primùm habuerunt 100. quinqueremium, & triremium 20.

Anno 512. fœdera Carthaginienſium cū Romanis, Amilcaris manu ſcri-

Anni mundi.				*Anni Christi.*
3760		❦ Philadelphus Pyrrhi clade audita, amicitiam pepigit cum Romanis. Anno regni 17. ſacra volumina in linguam Græcam conuerſa ſunt à 70.		270
3770		Secunda PERIODVS Calippi. ❦	* 3. Antio-	260
3780	* 3. Ptol.		chus Deus. 15. * 4.	250
3790	Euergetes an. 26.		Seleucus Callinicus 20.	240
3800			* 5. Seleu-	230

Anni mundi.					Anni Chriſti.
3810	* 4. Ptol. Philopator an. 17.		* 6. Antiochus Magnus an. 36.	Seleucus Ceraunus. 2.	220
3820	*				210
3830	5. Ptol. Epiphanes an. 24.				200
3840	*		* 7.	Sele-	190
3850	6. Ptol. Philometor 35.	❦ Tertia PERIODVS Calippi.	* 8. Ant.	ucus Philopator. an. 12.	180

Demonſtrat.

pta ſunt. Pœni Sicilia & omnibus inſulis quæ inter Italiam & Africam ſunt, excedunto. Duo millia & 200. talenta in annos 20. pendunto. In præſens 1000. captiuos Rom. ſine pretio reddūto. Vtriuſque populi ſocij apud vtrunq; populum tuti ſunto. Alterius ſocios neuter in amicitiam recipito, neuter in alieno imperio imperato, néve in amicitiā recipito.

Anno V.C. 518. Mundi 3788. Sardinia ſubacta prima populi Rom. prouincia facta eſt. Anno 525. Illyrij ſubacti deduntſe Romanis.

Anno 538. Mūdi 3808. Bellum Punicum ſecundum ſuſceptum. Cuius anno 3. clades Cannenſis incidit. Anno 538. omnes prope populi Hiſpanię ad Romanos defecerunt. In Sicilia, Hierone mortuo, Hieronymus nepos eius, fœdus cū Annibale fecit. ac poſt à coniuratis interfectus eſt. Anno ſequente, Marcellus Syracuſas oppugnat, quas ne caperet, vnius Archimedis induſtria prohibuit.

Anno 540. Syracuſis ſubactis, tota Sicilia prouincia Rom. facta eſt. Anno 549. Magna mater Idæa Romam accita eſt ex Phrygio Peſſinunte, ac legatis Ro. tradita per Attalum Regem Aſię, & Romam deportata: cui Ludi Megalēſes inſtituti. Idęa iſta Mater, lapis fuit non magnus, qui manu ferri potuit, coloris atri, indolatus, & aſper, quem matrem Deûm incolæ vocabant. Liuio, Arnobio.

Anno 552. Pacis conditionibus ab Afris reiectis, pugna inita cum Annibale, Scipio victor euaſit. Inuenta in caſtris

Annibalis

Annibalis argenti pondo 200.millia.auri 800.pondo. Pax facta cum Carthaginienſibus argenti talẽtum 10. millia deſcripta, penſionibus æquis in annos 50. ſoluere iuſſis. Scipio triumpho Vrbem inuectus,argenti tulit in ærarium pondo 100023. Tum bellum Macedonicum initum pro Athenienſib.Re proſperè geſta,pax Philippo Macedoni data eſt,terna millia pondo argenti per annos 10. ſoluere iuſſo. De eo & Macedonia triũphatum à Flaminio. Inuecta eo triumpho auri conflati pondo 3703. argenti 43270. aureorũ Philippeorum 14514.

Anno 563. triumphatum eſt de Antiocho Magno, & Ætolis. Rurſus anno 564. de Antiocho triumphatum, cui ex lege pacis imperatum vt 15. millia talentum Euboicorum daret, & 1000. talentum,per annos 12.penderet.

Anno 587. de Perſe Rege Macedonum, & Gentio Illyrij Rege triumphatum. Bis millies centies HS. in ærarium ab L. Aimilio Paulo illatum. HS. ducenties ex præda redactum, à Cn.Octauio, præter aurum & argentum quod in ærarium illatum eſt.

Anno 604. bellum Punicum tertium ſuſceptum, quod intra quadrienniũ Carthaginis exitio terminatum eſt.Africa in poteſtatem redacta. P. Scipio in triumpho quater millies quadringinta 70.millia pondo argenti præ ſe tulit,anno 607. Quo anno Achæis deuictis, Corintho, Thebis,Chalcide dirutis,Græciæ tributum impoſitum eſt,& à Q.Cæcilio Me-

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
3860	Templum ab Antiocho Epiphane profanatum, Idolo Iouis in altari extructo. Matathias. Iudas Machabæus.	Antiochus Epiphanes an. 11.	170
3870	Ionathas.	9. Antiochus Eupator 3. 10. Demetrius Soter an. 9.	160
3880	7. Simon.	11. Alexander Nobilis an. 5. 12. Demetrius	150
3890	Phyſcon, vel Euergetes an. 29. Hircan.	Demetrius Nicanor an. 4. 13. Antiochus Deus Alexandri filius 4. 14. Tryphon. an. 3. 15. Antiochus Sedetes 9.	140
3900		16. Nicanor 4. 17. Alex.	130

Anno Græcorum 143. ſceleratiſſimus Antiochus Ieroſolymam diripuit. Anno 145. Tẽplũ prophanauit, Idolo Iouis abominando, in altari extructo. Tyranno reſtitit Matathias ſacerdos, eiuſq. filij Iudas Machabæus, Ionathas, Simon.

Anni mundi.		*Anni Christi.*
3910	✦ 8. Lat- ; Alexander Zebina 8. ; * 18. Antiochus Gryphus 12.	120
3920	hyrus an. 15. ; *Varro naſcitur. ; *Ariſtobulus. ; *Alexander. ; * 19. Antiochus Cyzicen-	110
3930	* 9. Alexander an. 10. ; -us 18.	100
3940	* ; * Lathyrus iterum 8. ; * 25. ; * 24. Phi- ; * 23. Deme- ; * 22. Antiochus ; * 21. Antiochus ; * 20. Seleucus filius Gryphi 2.	90
3950	10. Auletes an. 30. ; Tigranes an. 18. ; *Alexandra. ; -lippus ſolus 2. ; -trius & Philippus an. 1. ; frater Seleuci an. 1. ; Euſebius Cyziceni filius an. 1.	80

Demonſtrat.

tello triumphatum.

Anno 620. Mundi 3890. Numantia deleta, Scipio Hiſpaniã in Romanorum poteſtatem redegit. In triumpho 12. millia pondo argenti tranſlata.

Anno 622. Mundi 3892. Gallia Narbonenſis in prouinciam redacta eſt.

Anno 642. Mundi 3912. bellum Iugurthinum initum, quod Marius confecit anno 649. Iugurtham & eius filios duos in triumphum egit. Illata ſunt auri pondo 3007. argenti non ſignati pondo 5775. ſignati 28700. Numidia in poteſtatem populi Romani peruenit.

Anno 647. Cepio Conſul Toloſa Tectoſagũ vrbe direpta, auri pondo 11000. argenti quinquies decies centum millia, è Templis abſtulit. Quod Cepioni & vniuerſo exercitui malè ceſſit, vt & Caſſio, qui anno ſuperiore cum Tigurinis idem fecerat. Sequentibus annis bella multa ingruunt: Luſitanicum, Cimbricum, Seruile, Siculum, Marſicum ſiue Italicum, Sociale, Mithridaticum, Marianum ciuile, Sertorianum, Spartacium, Piraticum, Creticum. Bello Mariano Sulla victoria potitus anno 671. eam crudelitate quanta in nullo homine vnquam fuit, inquinauit. 8000. dedititios in villa publica trucidauit. tabulam proſcriptionis fixit. Vrbẽ & vniuerſam Italiam cædibus repleuit. Præneſtinos inermes concidi iuſſit. M. Marium Senatorij ordinis virum, cruribus brachijſque fractis, auribus præſectis, & effoſſis oculis, necauit. Fœlicem ſe vocari voluit, &

Dictatorem

Dictatorem perpetuum. creari, primúſque faſcibus 24. prælatis, & cuſtodibus corporis ſui aduocatis, Dictatoria poteſtate abuſus eſt, poſt annos 400. quàm primus Dictator T. Lartius dictus fuerat: Quinquennio tamen eam tantùm retinuit. Tum publico à ſe dimiſſo præſidio, palàm dixit ſe omnium à ſe geſtarum rerum paratum eſſe rationem reddere.

Anno 687. Pompeius Tigranem in deditionem accepit, eique adēptis Syria, Phœnice & Sicilia, regnum Armeniæ reſtituit. Idem Templum Ieroſolymitanum capit anno 690. & Iudæis tributum imperat, Imperiúmq; Rom. ad Euphratem vſque protēdit. Per id tempus Catilinæ coniuratio patefacta eſt, & conſilio Ciceronis Cos. oppreſſa.

Anno 692. Pompeius totius orbis triumphū egit. Tum fit conſpiratio inter tres principes ciuitatis, Cn. Pompeium, M. Craſſum, & Cæſarem, anno 693.

Anno 695. Bellum Gallicum Trāſalpinum, quod Cæſar per 9. annos geſſit.

Anno 696. Ptolemæus Rex Ægypti regno pulſus, Romam venit, reductus eſt à Gabinio.

Anno 697. Ptolemæus Rex Cypri, Romanis fœderatus & ſocius, proſcribi ſine vlla culpa iuſſus, ob ærarij Rom. anguſtias, veneno mortem ſibi conſciuit. Cypro in prouinciam redacta, regias opes quæ pretioſiſſimæ fuerunt, Romam Cato aduexit. Sic Craſſus in Parthos, Cæſar in Gallias, vtroſque pacatos, &

Anni mundi.			*Anni Christi.*
		* Hircanus Ariſtobulus.	70
3960		* Auguſtus naſcitur 9. Calend. Octob.	
			60
3970	*		
	Cleopatra Regina ann. 21.		50
3980		Triumuiratus Romæ. 5. Calend. Decemb.	
		Herodes capit Ieroſolymam.	40
3990			
		* AVGVSTVS Antonio ad Actium ſuperato, extinctaque Cleopatra, rerum potitur.	30
4000		+ Varro moritur.	

REGNVM ROMANORVM.

Anni mundi.		*Anni Chriſti.*
		20
4010	Romæ Triumphi deſie-runt, triumphalibus tan-tum ornamentis decretis in poſterum.	10
4020	CHRISTVS Dei filius homo natus ex Virgine Deus, exhibitus vltimis temporibus, propter eos qui per eum Deo confidunt.	
4030		10
	Auguſtus exceſſit 14. Calend. Septemb. Tiberius Imperium excepit.	
4040		20
4050		30

EPOCHE CHRISTIANA.

Demonſtrat.

innoxios, arma mouerunt.

Anno 705. Pompeius in Pharſalia victus à Cæſare, fugiens, occiditur in Ægypto, annos natus 59.

Anno 707. Mundi 3977. Cęſar triumphis 4. actis, annum ordinauit, & anno proximo emendationem promulgauit.

Anno 709. interfectus eſt in curia Pompeij, natus annos 56. C. Octauius ſororis Cæſaris nepos, Cæſaris nomen ex teſtamento ſumpſit.

Anno 710. Mundi 3980. Octauius Conſulatum inijt, antequam 20. annos impleſſet, 10. Calend. Octob. Idem & M. Antonius, & M. Lepidus, ſe Triumuiros Reip. cum ſummo imperio in quinquennium renunciarunt. Quo exacto, in alterum quinquennium Triumuiratum protulerunt. Sed anno 717. coactus eſt ab Octauio Lepidus abdicare. Anno 722. victo ad Actium Antonio, & Cleopatra anno ſequenti extincta, vniuerſum Imperium Rom. ad Cæſarem Octauium recidit. Ægyptus Imperio Rom. adiecta eſt 6. Cal. April. eique præpoſitus eſt Cn. Cornelius Gallus, quem primum Ægyptus Romanum Iudicem habuit.

Artibus iſtis Roma rerum domina facta eſt.

CHRISTVS.

CHRISTVM Dei filium natum eſſe ex Virgine, anno 42. Auguſti, conſtans omnium ferè ſententia eſt, Eccleſię Romanæ natalitium celebrant, 8. Cal. Ianuarij, in anni exitu. Inde creditum eſt natum

natum fuiſſe bruma. Mathematici Epochen Chriſti inſtituerunt initio Ianuarij inſequentis, quem ordiuntur à poſtrema Decembris meridie; annis exactis, ab Vrbe Roma 752. à prima Olympiade 776. Sed 15. annus non poteſt eſſe 42. Auguſti, cuius initium ducunt à Triumuiratu, ſed eſt 43. incipiens. Hinc nobis oblata occaſio eſt de annorum Chriſti initio accuratius exquirendi. Sacris igitur & Cœlo conſultis, comperimus Chriſtum natum fuiſſe anno Auguſti Imper. 41. ſub Veris initium, anno Mundi 4021. Romæ 751. Iphitis 774. Et Chriſti natalem duobus annis poſteriorem adnotatum fuiſſe. Qua de re pluribus egimus lib. 2. cano. 7. Baptizatus eſt anno Tiberij 15. Cruci affixus, anno Tiberij 19. Iphiti 808. 3. Non. April. feria 6. ♀. natus annos 34.

☿ Cùm Ieroſolyma à Veſpaſiano obſideretur, coiit ad ſacrificandum, quo tempore Paſcha agebatur, Iudæorum ingens multitudo. Nam in ſacrificijs ſocietas quædam erat ex 10. hominibus minimùm collecta. Neque enim licebat vt vnus ſacrificaret ſolus, vel epularetur, ſed ſæpe 20. in vnum congregabantur. Numerata ſunt ſacrificia 255600. quibus ſi denos tantum diſtribuas, efficies 2556000. Euſebius.

Anni mundi.		*Anni Chriſti.*
	* CHRISTVS baptiſatus in Iordane.	
	* CHRISTVS damnatus ob Eccleſiæ proceribus, morte ſuperata, reuiuiſcit, & aſcendit in cœlos.	
4060	* Caligula.	40
	* Claudius.	
4070		50
	Nero Cæſarum vltimus, Chriſtianos grauiſſimè oppreſſit. *	
4080		60
	Galba. Otho. Vitellius.	
4090	* Veſpaſianus, à quo Ieroſolyma euerſa eſt. *	70
	☿	
4100	* Titus Chriſtianorum hoſtis.	80

Anni mundi.		*Anni Chriſti.*
4110	* Domitianus, vt Dominus Deuſque noſter, coli voluit.	90
4120	* Nerua, Chriſtianos ab exilio reuocauit. * Traianus Chriſtianos rurſum afflixit, ne religionis cauſa detrimentum adferret Imperio Rom.	100
4130		110
4140	* Adrianus.	120
4150		130

Demonſtrat.

Domitianus ſummam in Chriſtianos ſæuitiam exercuit, ſtirpem Dauidicam delere conatus, quòd à regno Chriſti metueret. Apoſtoli Iudæ nepotes duo ab eo acciti, quòd eſſent de genere Dauidico, reſponderunt ſe poſſidere nouem millia denariorum, non in argento, ſed in cenſu agrorum quos habebant ad 39. iugera.

Neruæ decreto, S. Ioannes ab exilio reuocatus eſt. Epheſi conſcribit Euangelium. Exceſſit ſub initium Traiani.

Adrianus Chriſto templum extruere, eúmque inter Deos referre cogitauit. Chriſtianos ſine criminis obiectu & probatione damnari vetuit. Lamprid. Oroſ.

Antonius

Antoninus Pius in Chriſtum impius, tantæ fuit æquitatis & gratiæ, vt pluri-mæ nationes, quæ Romanorum vim repulerant, quæque ab ijs deſciuerant, vltro ſe ei ſubiecerint.

Hic primùm Auguſti duo ſimul regnant, Antoninus & Aurelius fratres. Per id tempus Mauri, omnes prope Hiſpanias vaſtarunt. Capitol.

Anni mundi.		Anni Chriſti.
4160	* Antoninus Pius Chriſtianos oppreſſit.	140
4170		150
4180		160
4190	M. Antoninus Philoſophus, * * & L. Aurelius Verus fratres. Hic 9. ille 20. annis imperauit, & in Chriſtianos ſæuijt atrociſſimè.	170
4200		180

Anni mundi.		*Anni Christi.*
4210	* Commodus.	190
4220	* Hel Pertinax. Seuer. Iulianus Peſcennius Nigerinus, Albinus. L. Septimius Seuerus Pertinax. Chriſtianos ſub graui pœna fieri vetuit.	200
4230		210
4240	* Caracalla. * M. Opelius, Macrinus, Alagabalus.	220
4250	* Seuerus Alexander Chriſtianis propitior. Huius mater ab Origene Chriſtianam religionem edocta eſt.	230

Demonſtrat.

Didius Iulianus data pecunia, primus Imperium mercatus eſt.

Anno Chriſtiano 200. Perſæ Imperium, quo ab Alexandri temporibus caruerant, recipiunt. Artaxerxe Perſa Rege creato, & necato Artabano Parthorum Rege: idque retinuerunt vſque ad Hormiſdam à Saracenis interfectum, anno 623.

Decius

Decius in Chriſtianos omnem atrocitatem exercuit. Eo imperante, Gothi primùm Romanis bellum intulerunt, quo Decius demerſus eſt, filius occiſus. Fœdere cum Gothis icto, Gallus Imp. eis tributum pendit.

Valerianus cum Chriſtianos immaniter laceraſſet, à Sapore Perſarum Rege captus, illi conſcenſuro equum, ceruicem loco ſubſellij ſubijcere coactus eſt.

Galieno principe, libidini & helluationi vacante, Scythæ Bithyniam inuadunt, ac præter bellicas clades quibus Romanus orbis concuſſus eſt, etiam terræ motus fuit, & tenebræ per multos dies, tonitruum auditum, terra mugiente, non tonante Ioue, hiatus terræ plurimis locis fuerunt, mota Roma, mota Lybia, maria multa vrbes occuparunt. Peſtilentia tanta extitit, vt vno die quinque millia hominum pari morbo perirent. Pax Deûm quæſita, inſpectis Sibyllæ libris, factúmque Ioui ſalutari ſacrificium. Ammian. Marcell.

Anni mundi.		*Anni Chriſti.*
	Maximinus cum filio Maximo. *	
	* M. Antonius Gordianus Senior.	
4260		240
	Balbinus. Pupienus. Gordianus.	
	* Philippus. Primus Romanorum principum Chriſtianus.	
4270	* Decius.	250
	* Gallus.	
	* Æmilianus.	
	Valerianus.	
4280		260
	* Galienus.	
	* Claudius.	
4290		270
	* Aurelianus.	
	* Tacitus.	
	* Florianus.	
	* Probus.	
4300		280

Anni mundi.		*Anni Christi.*
4310	* Carus. * Carinus. * Numerianus. Diocletianus. Herculius.	290
4320		300
4330	Galerius. * Conſtantius. CONSTANTINVS. * Maxentius.	310
4340	Licinius. * * Maxentius victus à Conſtantino.	320
4350	* Licinius abdicare coactus	330

Demonſtrat.

Diocletianus, Amilini Senatoris filius, matre atque oppido nomine Dioclea, Diocles appellatus eſt. Imperio ſumpto, Graium nomen in Romanum conuertit. Eo imperante, Chriſtiani extrema paſſi ſunt. Anno Imperij 19. edixit vt Eccleſiæ ſolo æquarentur, & ſacra volumina exurerentur. Is & Herculius tandem abdicarunt. Suffecti ſunt Conſtantius Chlorus, & Galerius Maximianus. Hic annis 7. imperauit, ille vita functus eſt anno 2. Olymp. 271. 8. Cal. Auguſt. Cuius filius Conſtantinus declaratus eſt Imperator in Britannia, Romæ Maxentius.

Annis 362. ab Auguſti imperio ſiue Actiaca victoria tranſactis, Conſtantinopolis dedicata eſt à Conſtantino, & lex in columna lapidea inciſa, vt Byzantium Conſtantinopolis diceretur. Socrat. Suid. Zonar. Annus eſt Mundi 4354. Epochæ Chriſtianæ 332.

Conſtantino

Conſtantino vita functo, ad tres recidit orbis Romani dominatio; Conſtantinum, Conſtantium, & Conſtantem, Conſtantini Magni filios. Conſtantinus Iunior cuncta trans Alpes obtinuit: Conſtantius à freto Propontidis Aſiam atque Orientem: Conſtans Illyricum, Italiam, Africam, Dalmatiam, Thraciam, Macedoniam, & Achaiam. Sed poſt occiſum à Magnentio Conſtantinum, imperauit Conſtans etiam in Gallijs & Occidente. Ita diuiſum eſt Imperium in Orientale & Occidentale.

Valente & Valentiniano principibus, Occidentis Imperium corruit: Francis, Gallias: Anglis & Scotis, Britanniam: Vandalis, Africam & ipſam Romam populantibus: Hunnis Europam vexantibus & Italiam.

Anni mundi.		*Anni Chriſti.*
4360	* Conſtantinopoleos encænia. Conſtantinus obijt. * Conſtantinus filius cum fratribus Conſtantio & Conſtante imperat.	340
4370		350
4380	Magnentius Imperator in Gallijs. *	360
4390	* Iulianus. * Iouianus. * Valentinianus Imperator in Occidente. Valens in Oriente.	370
4400	Valentinianus Iunior, & Gratianus in Occidente. *	380

Anni mundi.	Orientis.	Occidentis.	*Anni Christi.*
4410	* Theodoſius.	* Eugenius. * Honorius.	390
4420	* Arcadius.		400
4430	* Theodoſius 2.		410
4440		* Alaricus Romam diripit.	420
4450		* Fl. Ioānes. Fl. Placidius * Valentinianus.	430

Demonſtrat.

Anno Chriſtiano 399. Gainas Gothus, magiſter vtriuſque militiæ, Imperium in Oriente arripit, aduerſus Arcadium. Occiſus eſt menſe Februario an. 401.

Anno 406. prid. Calend. Vandali & Alani Gallias, traiecto Rheno, ingreſſi ſunt.

Anno 410. a. d. 9. Calend. Septemb. Roma à Gothis primùm capta eſt, Alarico duce. Qua obſeſſa, caſtaneæ loco frumenti fuerunt, & nōnullis etiam cibo fuit caro humana. In Capitolio & reliquis templis Dijs ſacrificatum eſt, accitis ab Vrbis Hyparcho Thuſcis, qui fulminibus & tonitruis abacturos eſſe barbaros pollicebantur. Socrat.

Anno 413. Burgundiones partem Galliæ Rheno propinquam obtinuerunt.

Anno 415. Gothi ad Hiſpanias migrant.

Anno 426. Clodius Pharamundi filius, in Gallias irrumpit.

Anno 427. Vandali ab Hiſpania in Africam tranſeunt.

Anno

Anno Chriſtiano 430. a.d.9.Calend. April. Vrbs Venetiarum in riuo alto condi cœpta eſt. Quò mox confugiunt multi, Attilæ Hunni metu, qui Gallia pulſus, in Hungariam, indéque in Italiam irruperat.

Anno 435. Vandalis facta pace, Africæ regio Hipponenſis, data eſt ad habitandum in triennium.

Eodem anno, Luciano & Herodiano Coſſ. Burgundiones Rhenum traiecti in Heduorum, Lingonum, & Sequanorum agris ciuitatibuſque conſidere cœperunt. A quibus regio Burgundia dicta eſt.

Anno 439. Carthago capta eſt à Genſerico Vandalorum Rege, 14. Calend. Nouemb.

Anno 442. Hunni Thraciam & Illyricum depopulantur.

Anno 455. prid. Id. Iunij, Genſericus Romam captam deprædatur per dies 14.

Anni mundi.	Impp. Orientis.	Occidentis.	*Anni Chriſti.*
4460			440
4470			450
4480	* Martianus * Leo.	Anicius Maximus. * Fl. Auitus. * Valerius Maiorianus.	460
4490		Quo abdicante, Vibius Seuerus imperat. * Anthemius.	470
4500	* Leo Iunior. * Zeno. Martianus * contra Zenonem.	Olybrius. * Leo Iunior. * Glic. Nep. Momill. Auguſtulus. ODOACER Gothorum primus Imperat. Roman.	480

Anni mundi.			*Anni Christi.*
4510			490
4520	Anaſtaſius. * Dicorus.	Theodoritus * Amalus Rex Gothorum & Italiæ.	500
4530			510
4540	Anicius Iuſti- * nus.		520
4550	Anicius Iuſti- * nianus.	* Athalaricus.	530

Demonſtrat.

Anno Chriſtiano 508. Romanus Comes domeſticorum, & Ruſticus Comes Scholæ, cum 100. nauibus armatis, totidémque dromonibus, 8. millia armatorum ſecum ferentibus, Italiæ littora vſque ad Tarentum, deprædati ſunt; & turpem victoriam Romani ex Romanis partam Anaſtaſio reportarunt.

Anno

Anno 534. Carthago erepta eſt Gothis.

Anno Chriſti 546. menſe Decemb. Romam quæ ſuperiori ſæculo Alarici & Genſerici clades pertulerat, biennium obſeſſam, & fame oppreſſam, Totilas capit. Miles obuios paſſim interficit, rebus direptis captiuos abducit, ædificia incendit, & vrbem ita vaſtam reddit, vt beſtiæ tantum in ea morarentur: fitque ex oraculo Sibyllino, Ῥώμη ῥύμη: ſpiritu quodam Totilam ad id accendente. Marcell. Niceph.

Anno 553. Gothi Italia pulſi ſunt, eáque addita Orientis Imperio. Biennio poſt Longobardi, gens Scythica, Pannoniis egreſſi, duce Alboino Andoini filio, Italiam inuaſerunt, pulſis Imperatoris præſidijs, ibíque Longobardorum Regnum conſtituerunt ad annos 206.

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
4560		* Theodatus. * Vitiges.	540
4570		* Ildoualdus. * Araricus Rogus Totilas. Romam diripit.	550
4580		Theias, Quo occiſo, Narſes Gothos Italia expulit.	560
4590	* Iuſtinus Iunior.	ALBOINVS Rex Longobardorum.	570
4600	* Tiberius Anicius Conſtantinus.	* Clephis regnat anno 1. Poſt quem 1. Interregni ann. 10.	580

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
	* Tib. Mauricus.	Romæ deſitū eſt Latinè loqui. Sabell. * Autharis. * Agilulph⁹.	
4610			590
4620			600
	* Phocas Imperium arripit. Mauricij filijs abdicare coactus.		
4630			610
	* Heraclius	* Aldouald⁹.	
4640			620
4650			630

Demonſtrat.

Romæ deſitum eſt Latinè loqui. Sabellius.

Phocas Mauricio perfidioſè interfecto, Imperium adeptus, Bonifacium 3. Rom. Epiſcopum, omnium principem declarauit. Cum paulò antè Vniuerſi elogium Antichriſto Gregorius Magnus attribuiſſet. Inde Româ cenſita Cœli Terræque domina. Egnat.

Mahumet, qui & Muhamed, tyrannidem aſſumit. Hinc anni Alhigeræ. Quorum initium ducunt, ab anno Chriſtiano currente 622. Iulij die 16. feria 6.

Anno 638. Saraceni Ieroſolymam capiunt, & diripiunt, poſtquam biennium obſeſſa fuiſſet.

Anno 640. Perſide potiuntur. Per id tempus Gothi Hiſpaniæ ciuitates à Romanis ſubtrahunt. Atque hîc deſijt in Hiſpania Romanum Imperium.

Conſtans Imper. Romam ſpoliat, & pretioſa quæque Byzantium deportari curat. Sabellius. Per id tempus Saraceni, duce Muhauia Gizid, expulſis Vandalis & Romanis, Africam occuparunt.

Vitalianus populus Romanus organa muſica in eccleſiâs inuexit.

Anni mundi			Anni Christi.
4660		Rotharis ✱ Harodus.	640
4670	Heraclius ✱ Conſtantinus. Heracleonas Conſtans		650
4680		✱ Rodoaldus. ✱ Aribertus.	660
4690		✱ Gundebert' ✱ Grimoaldus. cum fratre Perthari tho.	670
4700	✱ Conſtantinus Pogonatus.	Garibald' mẽ- ✱ ſes 3. Quo fugato Perttharthus regnum recepit.	680

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
4710	* Iuſtinianus.		690
4720	* Leontius.	* Cunibertus.	700
4730	* Tiberius Abſimarus. Iuſtinianus * Abſimaro abdicare coacto, rurſus imperat cum filio	* Luithbertus. * Ragumbertus. Aribert.	710
4740	Conſtantino. * Philippicus Bardanes. * Arthemius Anaſtaſius. Theodoſius Adramitenus. Leo Conon	Aſprandus. * Luithprandus.	720
4750	Iſauricus. εἰκονομάχος		730

Anno 708. Saraceni Hiſpaniam inuadunt.

Anno 721. Burdegalam diripiunt, mox à Carolo Martello repreſſi.

Conſtantinus.

Anni mundi			Anni Christi
4760			740
4770	Conſtantinus * Copronymus.	Hildebrãdus. * Quo mox eiecto, Rachis imperat.	750
4780	Leo, Copronymi filius, * imperat cum patre.	* Aiſtulphus. * Deſiderius.	760
4790			770
4800	* Leo poſt exceſſum patris, imperat cum fratribus.	Carolus Magnus Deſiderio capto, & in exilium acto, regnũ Longobardorum ad Francos trãſtulit.	780

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
4810	Conſtantinus * Porphyrogenitus cum Irene matre, annis 10. Poſt ſolus annis 6. Rurſus Irene ann. 5. ſed tandem abdicare coacta.	* Pipinus R. Italiæ.	790
4820			800
4830	* Cl. Nicephorus.	CAROLVS * Magnus, Impetator Romanus.	810
4840	Stauratius. * Michaël Rangabes. Leo Armenius.	Ludouicus * Pius in Frãcia Imperator Romanus.	820
4850	Michaël Balbus. *	* Lotharius.	830

Demonſtrat.

Anno 787. Nicenum Concilium ſecundum ab Irene coactum, templis imagines reſtituit. Non multo pòſt Conſtantinus adultus matrem Imperio deijcit: Nicephorum imperatorio ſtẽmate inſignem, oculorum & linguæ vſu priuat: Theodoram concubinam, Maria vxore monaſterio incluſa, inducit matris conſilio: Sed eadem paulò poſt à Nicephoro pellitur, & in Lesbum inſulam relegatur. Egnat.

Anni mundi.			*Anni Christi.*
4860	* Fl. Theophilus.		840
4870	* Michaël 3.	Ludouico Pio * vita functo, Lotharius filius imperat.	850
4880		* Ludouicus 2.	860
4890	* Baſilius Macedo.		870
4900		* Carolus Caluus. * Ludo. Balbus.	880

Anno 870. Turcæ primùm capiunt Perſidem, deinde Babylonem, ac paulatim Regnum Saracenicum occupant.

Anni mundi.			*Anni Christi.*
4910	Albategnij æquinoctium autum. * Leo Porphyrogenitus.	* Carolus Craſſus. * Arnulphus.	890
4920			900
4930	Fl. Alexander * Pius.	* Ludouic' 4.	910
4940	* Fl. Conſtantinus 8. imper. ann. 50. Sed primum 12. cũ matre Zoa.	* Conradus.	920
4950	Romanus Lecapenus * cũ Conſtantino 8. genero ſuo annis 26.	* Henricus Auceps.	930

Demonſtrat.

Anno Chriſti 961. Enecus Regnum Nauarræ auſpicatur.

Anni mundi.			Anni Chriſti.
4960		* Otho Magnus.	940
4970	Roman' Porphyrogenitus Aug. Imp. cũ * patre an. 15.		950
4980			960
4990	* Romanus puer Porphyrogenitus. * Nicephorus. Phocas.		970
5000	* Ioan. Zimiſca. Baſilius Porphyrogenitus. *	* Otho. 2.	980

Anni mundi.			*Anni Christi.*
		* Otho 3.	
		*	
5010			990
5020			1000
		Héricus Iunior * Claudus.	
5030			1010
5040			1020
	Conſtantinus * frater Baſilij.	* Conradus Saliquus.	
5050	* Romanus Argyropolus.		1030

Demonſtrat.

Michaël

Anni mundi.			*Anni Christi.*
5060	* Michaël Paphlagon.		1040
5070	Michaël Calaphatus. * * Zoe & Theodora ſorores, imperãt menſ. 2. Deinde Conſtantinus Monomachus ducta Zoa in vxorẽ imp. an. 13.	* Henricus 2.	1050
5080	* Theodora ſola imperat ann. 2. * Michaël Stratioticus *	* Henricus 3.	1060
5090	Iſaacus Comnenus Conſtãtinus Ducas. Eudocia Conſtantini vxor, cum filijs, imperat menſ. 7 * Qua in vxo-		1070
5100	rem ductã, Romanus Diogenes imperat ann. $3\frac{1}{2}$. Poſt quem Michaël Ducas Parapinacius eiecto Diogene, ann. $6\frac{1}{2}$. Nicephorus Bryẽnius eie-		1080

Demonſtrat.

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
5110	ϐo Diogene ann. 6½. Nicephorus Bryennius. Nicephorus Botoniates. Alexius Comnenus.		1090
5120			1100
5130		* Hẽricus 4.	1110
5140	Caloioannes * Comnenus.		1120
5150		* Lotharius.	1130

Anno 1098. Ieroſolyma Saracenis erepta, Godefridus Bullionius Rex creatur.

Anno 1138. Alphonſus Alphonſi 6. Hiſpaniæ Regis ex Taraſia nepos, Rex Portugalliæ primus ſalutatus eſt.

Anni mundi.			Anni Christi.
5160			1140
5170	* Manuel Comnenus.	* Conradus.	1150
5180		* Fredericus Ahenobarbus.	1160
5190			1170
5200			1180

Demonſtrat.

Anni mundi.			*Anni Christi.*
5210	Alexius Comnenus. * Andronicus Comuenus. * Iſaacius Angelus. *		1190
5220	Alexius 3. Angelus Cõnenus excęcato fratre Alexio. *	Henricus 5. *	1200
5230	Iſaacius Imperio recepto, mox obijt. Alexius filius, ſtrangulatur ab Alexio Duca, qui cùm duobus menſibus imperaſſet, fuga	Philippus, Frederici filius contra Othoné 4. an. 9. Otho contra Philippum ann. 19. * Philippo occiſo, Otho ſolus. *	1210
5240	ſe ſubduxit. Succedit Theodorus Laſcaris. Imperat extorris vrbe an. 18	Fredericus cõtra Othoné excõmunicatum, & mox Imperio priuatum, ab Innocentio Pp. Imper. ann. 40. *	1220
5250	Ioannes Ducas 3. Imp. ann. 33. *		1230

Anno 1203. Conſtantinopoli capta, Balduinus Imperator Conſtantinopolitanus declaratur. Anno proximo capitur à Scythis, & miſerè trucidatur.

Anno

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
5260			1240
5270		Guilelmus * Holãdus aduerſus Fredericum & Conradum ann. 9.	1250
5280	* Theodorus Laſcaris.	Cõradus 4. an. * $3\frac{1}{2}$. Sed cũ patre Frederico iam imperarat ann. 17. Richard⁹ Anglus * aduerſus Alphonſum.	1260
5290	* Ioannes Laſcaris. * Michaël Palæologus Latinos eiecit è Græcia.	Alphõſus Hiſpanus cõtra Ricardũ an. 15	1270
5300		* Rodolphus Habſpurgenſis abdicãte Alphonſo imp. an. 18.	1280

Anni mundi.			*Anni Christi.*
	* Andronicus Palæologus.		
5310			1290
		* Adolphus Naſſauienſis.	
5320		Albertus Dux * Auſtriæ.	1300
5330		Henricus 6. * Lutzemburgenſis.	1310
		* Ludouicus Bauarus.	
5340			1320
5350	Andronicus Iunior inauguratus eſt Imperator. Quarto poſt anno Conſtantinopoli noctu * capta, auo ſuo Imperium eripit.		1330

Demonſtrat.

Bombarda

Bombarda, Sathanicum Bertholdi Schuuartij Chymici monachi inuētum.

Anni mundi.			Anni Chriſti.
5360	Ioannes Cantacuzenus. *		1340
5370		Carolus 4. in ſchiſmate contra Ludouicū 5. excōmmunicatum an. 3. *	1350
5380	Ioannes 6. Palæologus. *	* Gunterus contra Carolum 4. ann. 6.	1360
5390			1370
5400		Vēceſlaus, Caroli 4. filius, annis 24. Cui poſtea Imperium abrogatum eſt. *	1380

Anni mundi.			*Anni Christi.*
5410	Andronicus 4. * Palçologus. * Manuel.		1390
5420			1400
5430		Fredericus 4. * Imper. paucis diebus. Eo occiſo, Robertus paruus Palatinus Rheni, ann. 10.	1410
5440	* Ioannes 7.	Ioannes Barbatus mẽſ. 6. * Sigiſmundus Caroli 4. filius.	1420
5450	* Ioannes 8.		1430

Demonſtrat.

Typographia

Typographia ab Ioanne Fauſto, quem Gutmannum vocant, & Petro Schœfero Moguntiæ prolata; Donum Dei præſtantiſſimum, quo Deus extremis temporibus vniuerſum orbem inexcuſabilem reddit: Quia iam non ex rerum creatarum conſideratione, ſed ſuo ipſius verbo in omnes terrarum partes, in omnes familias palam effuſo, ſeſe patefacit.

Anni mundi.			*Anni Christi.*
5460		* Albertus 5.	1440
5470	Conſtantinus * Palæolog.	Fredericus 5. * ann. 53 ½	1450
5480	Mahometes * capta Conſtantinopoli poſtridie Pentecoſtes 4. Cal. Iunij.		1460
5490			1470
5500			1480

Anni mundi.			*Anni Christi.*
	* Baiazetes.		
5510			1490
		* Maximilianus ann. 25.	
5520			1500
	* Selimus.		
5530			1510
5540			1520
	* Solimanus.	* Carolus 5. ann. 38 $\frac{1}{2}$	
5550			1530

Demonſtrat.

Anno 1492. Auguſto menſe, Chriſtophorus Colombus nauigationem ſuſcepit in Orbem Heſperium, quò peruenit menſe Octobri.

Anno 1497. 7. Idus Iulij, Claſſis Luſitana, auſpicijs Emanuelis Regis, portu ſoluit, quæ verſus Ortum dirigens, Calecutium Indiæ appulit, anno 1498. 14. Cal. Iulij.

Anno

Anni mundi.			Anni Christi.
5560			1540
5570			1550
5580		Ferdinandus abdicante Carolo fratre.	1560
5590		Maximilianus Ferdinandi frater.	1570
5600		Rodolphus.	1580

Anno Chriſtiano 1577. Mundi 5599. die ♃. Septemb. 26. hora pomeridiana 10. 56. orbis Lunæ mutilari cœpit. Annus eſt à Nabonaſſ. 2324.

Anni mundi.			Anni Christi.
5610			1590
5620			1600
5630			1610
5640			1620
5650			1630

Demonſtrat.

5660

Anni mundi.			Anni Christi.
5660			1640
5670			1650
5680			1660
5690			1670
5700			1680

Anni mundi.			*Anni Christi.*
5710			1690
5720			1700
5730			1710
5740			1720
5750			1730

Demonſtrat.

5760

Anni mundi.			*Anni Christi.*
5760			1740
5770			1750
5780			1760
5790			1770
5800			1780

Anni mundi.			*Anni Christi.*
5810			1790
5820			1800
5830			1810
5840			1820
5850			1830

Demonſtrat.

5860

Anni mundi.			Anni Christi.
5860			1840
5870			1850
5880			1860
5890			1870
5900			1880

Anni mundi.			*Anni Chriſti.*
5910			1890
5920			1900
5930			1910
5940			1920
5950			

Demonſtrat.

5960

Anni mundi.			Anni Christi.
5960			1940
5970			1950
5980			1960
5990			1970
6000			1980

SYNOPSIS
TEMPORIS
PERPETVI.

Anno	
4020	INITIVM temporis. ADAM creatus à Deo de puluere terræ
3900	* Seth naſcitur.
3800	* Enos n.
3700	* Kenan n. * Malaleel n.
3600	* Iared n.
3500	
3400	* Henoch n. * Methuſalem n.
3300	
3200	* Lamech n.
3100	† Adam moritur. Enoch in cœlum tranſlatus.

Anno	
3000	† Seth moritur. * NOAH naſcitur.
2900	† Enos m.
2800	† Kenan m. † Malaleel m.
2700	
2600	† Iared m.
2500	Noa iubetur arcam extruere. * Iaphet n. * Sem n.
2400	† Lamech. m. * † Methuſalem m. DILVVIVM. Arphaxat. n. * Sela n.
2300	Heber n. * Phaleg n. * Reu n. * Sarug n.
2200	* Nachor. * Thare.
2100	Phaleg. m. Nachor m. † † Noah m. * Abraham n.

Anno	
2000	† Reu m. † Sarug. m. Abraham euocatur è Chaldæa. † Thare m. † Arphaxar. * Iſaac n.
1900	† Sem. m. * * Eſau. Iacob. n. † Abraham m. † Heber m.
1800	* Ioſephus n. † Iſaac m. † Iacob m
1700	† Ioſeph m.
1600	* * Aaron n. Moſes n. * Caleb. n EXITVS de Aegypto
1500	Moſes m. IOSVE IVDICES.
1400	
1300	Gedeon Troiæ excidium Iephthe
1200	Samſon. Samuel
1100	DAVID Rex Salomo

1000 Roboam. Ieroboam.

900

800 OLYMpiades.
Roma
Nabonaſſar

700

Templi & Ieroſolymæ excidium

600

Babylon à Cyro capta.

500

Danielis hebdomades 70. incipiunt

400

Obitus Alexandri

300

Bellum Punicum I.

Bellum Punicum II.

200

Iudas Machabæus

Bellum Punicum III.

100

Auguſtus rerū potitur

CHRISTVS Dei filius homo

100 Templum ſecundum ſolo æquatum.

200

300

Conſtantinus.

400

Roma capta ab Alarico.

Genſericus Romam deprædatur.

500 Gothi Romanis imperant.

Longobardi.

Totilas Romam euertit ac diripit

600

Mahumet.

700

800

Carolus Magnus Imp. Auguſtus.

900

Enecus Regni Nauarræ conditor.

1000

ELECTORES 7. Imperij.

1100

1200

1300

Bombarda.

1400

Typographia donum Dei præſtantiſſimum.

1500

1600

1700

1800

1900

2000

SYNOPSEOS
FRVCTVS.

QVI DE ARTE memoriæ præcepta ſcriptis tradiderunt, hoc vnum ſpectaſſe vidētur, vt certos ſibi locos haberent, in quibus ea quæ memoria tenere vellent,ita collocarent, vt ordinē rerum, locorū ordo conſeruaret.Ita enim primū Simonidem ferunt artem memoriæ protuliſſe. Cui apud Scopam cœnāti,cùm nunciatum eſſet vt prodiret,iuuenes ſtare ad ianuam duos quoſdam,qui eum magnopere euocarent, ipſe egreſſus neminem vidit. Hoc interim ſpatio, conclaue, vbi epulabatur Scopas, concidit.Ea ruina Scopas oppreſſus cum ſuis interijt,quos cum humare vellent ſui,neque poſſent obtritos internoſcere vllo modo, Simonides dicitur ex eo quod meminiſſet quo eorum loco quiſque cubuiſſet,demonſtrator vniuſcuiuſque ſepeliendi fuiſſe. Hac tum re admonitus,inueniſſe fertur ordinem eſſe maximè, qui memoriæ lumen adferret. Locos igitur & ordines temporum, Synopſis non multo labore ſuppeditabit. Ea ſex annorum chiliadibus conſtat in centenas partes diſtributis, quarum centeſima quæque decennium capit. Iam animo complectamur cuiuſque chiliadis initia. Ac prima quidem apparet conſpicua temporis principio. Secunda Noam naſcentem exhibet. Tertia Abrahamum euocat è Chaldæa: Quarta Salomonis idolatriam caſtigat regni dilaceratione. Quinta regem Meſſiam natum ex Virgine profert. Sextam illuſtrant electores Imperii. Profuerit & medias chiliadum partes in memoria habere. Itaque primæ chiliadis medium, hoc inſigne habebit, quòd nullum in eo notabile ſignum extet. Medio ſecundę, Arca Noæ conſtruitur. In tertiæ medio,excedunt AEgypto Iacobæi. Quartæ, Babylon à Cyro capta eſt.Quintæ,Roma diripitur à Genſerico. Vltimę, Typographia cœlitus demiſſa, mētes hominum craſſis ignorantiæ tenebris circunfuſas & ſemiſepultas, in rerum humanarum diuinarumque lucem reuocat. His locis perſpectis omnium ætatum & ſæculorum ordines memoria facilè tuebitur.

CHRONOLOGICARVM DEMONSTRATIONVM LIBER SECVNDVS.

SVPERIORE LIBRO Temporum ſeriem ab initio rerum, ad hunc annum Epochæ Chriſti vulgatæ 1580. per annos 5602. ſigillatim deduximus, eamque ita digeſſimus, vt & memoriam maximè juuet,& facillimam viam ſternat ad tempora non animo ſolùm, ſed oculis etiam percurrenda. Vno ſiquidem conſpectu ſingula ſæcula ſe offerunt; in decadas æqualiter diuiſa, quas rurſus in annos ſingulos, vbi opus eſſe viſum eſt, ſecuimus. Itaque quot chartas, tot ſæcula numeraueris. Sequitur quod eſt inſtituti operis præcipuum ac ſummum, vt certis & indubitatis argumentis quę nullomodo conuelli queant, demonſtremus, tempora ritè & ordine à nobis conſtituta eſſe, nec quidquam in annorum ſerie vel deeſſe vel abundare doceamus. Quod vt explicatiùs exequamur,demonſtrationes noſtras partimur in octo Canones.

Chronologiæ Canones octo.

Ab initio temporis ad exitum diluuij numerantur anni	1656.	1656.
Ab exitu diluuij ad exortum Iſaaci anni	452.	2108.
Ab exortu Iſaaci ad exitum ex Aegypto	400.	2508.
Ab exitu ex Aegypto ad Templi Salomonici fundamenta	479.	2987.
Ab inchoato Templo ad eiuſdem euerſionem	428.	3415.
Ab euerſione Templi ad Alexandri imperium	276.	3691.
Ab Alexandri imperio ad Meſſiam	329.	4020.
A natali Meſſiæ ad finem anni Chriſti 1580.	1582.	5602.

Hic veriſſimus eſt Epilogiſmus annorum mundi. Chronologias omnes tum veteres tum recentes, quæ alium temporis cenſum proferunt, manifeſti erroris è ſacris & cœli voluminibus conuinci demonſtrationibus indubitatis confirmamus.

Canon primus.

Ab initio temporis ad exitum diluuij anni *1656.*

Demonſtratio primi Canonis.

Tempus eſt menſura cœleſtis motionis. Ante cœlum tempus eſſe non potuit. Motio porro cœleſtis dilucidius percipi non poteſt, quàm è Solis & Lunæ conuerſionibus. A Deo ſiquidem poſita ſunt ea luminaria in Cœlo, vt tempora, dies, & annos efficerent. Itaque priſci, temporis menſuram à Sole & Luna duxerunt: Annum vocantes, ſpatium temporis quo Sol in eum locum reſtituitur, vnde moueri cœpit: eámque reſtitutionem fieri obſeruarunt diebus 365. quadrante ferè: Lunam verò à Sole digreſſam, eundem rurſus conſequi diebus ferè 29.$\frac{1}{2}$: idque ſpatium menſem vocarunt, à Luna quę *μηνὴ* Græcis dicta eſt, quaſi Lunarem circuitum dicerent. Sol præterea diem efficit, vel ab ortu ad ortum, vel ab occaſu ad occaſum, vel à cœli medio ad eundem limitem. Tres hæ menſuræ annus, menſis, dies, è cœlo petitæ ſunt: Ideóque immutabiles & perpetuæ. Horæ verò, Luſtrum, Olympias, Indictio, Seculum, & ſi qua ſunt aliæ temporum menſuræ, ex hominum ſunt inſtituto: ideo perpetuæ non ſunt. Cœlum diuiſerunt in partes 12. quæ ſigna vocarunt. Spatium verò quo ſignum exoritur, horam appellarunt. Quæ vox aliàs tempeſtatem ſignificat. Fuitque primum hora pars diei duodecima. vſu poſtea receptum eſt vt lux in horas 12. nox in totidem diſtribueretur. Sed initio fuit veſpere & mane dies vnus. Horarum vſus Romæ ſerò receptus eſt. Sic Olympias, Luſtrum, Seculum, Indictio, hominum recentiorum inuentum eſt. Cęterum nos in hac temporum recenſione Annum adſumimus, tanquam menſuram omnibus notam, nempe dierum 365$\frac{1}{4}$. Quę licet non vſque quaque cœleſti motioni reſpondeat, prope tamen accedit, adeo vt in annis 600. menſis tantum vnus ſuperfluat. Sed de anni vera magnitudine & reſtitutione ſuo loco agemus. Hic demonſtrationem ordiamur.

Adam genuit Seth anno ętatis & mundi	130	130
Seth anno ætatis 105. genuit Enos	105	235
Enos natus annos 90. genuit Cainam	90	325
Cainan anno ætatis 70. Malaleel	70	395
Malaleel anno 65. Iared	65	460
Iared anno 162. Henoch	162	622
Henoch anno 65. Methuſalem	65	687
Methuſale anno 187. Lamech	187	874
Lamech anno 182. Noam	182	1056
Noa anno ætatis exeunte 600 Arcam egreſſus eſt.	600	1656

Nu-

Numeri collecti conſlant annos ab initio temporis ad egreſſum ex Arca 1656. Geneſ.c.5.&7.

Et hæc quidem enumeratio, nullam habere videtur dubitationem. Eorum enim qui ſacra verſant (nam qui profana tantum ſcripta cōtrectant, nihil ab ijs expectandum eſt de mundi principio) nullum reperias qui hunc annorum numerum elici non aſſerat, ex Geneſi Moſis. Et nos in eorum ſententiam non ſolum pedibus, ſed etiam ſcriptis & animis non inuiti concedimus. Nos tamen aliquando tentauimus num temporis cenſus à Rabbinis proditus annorum 4000. rerum initio ad Meſſiam, certiore via quam cabalica poſſet è ſacris erui. Admiſſa etenim numerandi conſuetudine, quę in libris Regum & Paralipomenon, atque adeo in Euangelicis obſeruatur, non temerè ſtatui poſſe videntur Canones huiuſmodi.

1. A condito mundo ad diluuium anni	1646.	1646.	
2. Hinc ad Iſaaci natalem	442.	2088.	
3. Ad Exodum	399.	2487.	Summa.
4. Ad Templum	479.	2966.	
5. Ad excidium Templi	427.	3393.	
6. Ad Alexandri Imperium	276.	3669.	
7. Ad Chriſtianam Epocham	331.	4000.	

Ea verò Scripturæ conſuetudo eſt, vt annum temporis anteacti extremum, conjungat & commiſceat cum primo futuri, quod Canone quinto luce clariùs demonſtratur. Cùm enim Scriptura dicit Iotanem regnaſſe annis 16. Achaſum 16. Ezechiam 29. Manaſſen 55. Putat vulgus annos 116. cùm 113. tantùm ſint in ſumma. quia annus poſtremus Iothanis eſt primus Achaſi: & huius vltimus, primus eſt Ezechię. ita in cęteris. Sic apud Marcum cap.8. docet Chriſtus oportere Filium hominis grauia pati, improbari, occidi, & poſt tres dies reſurgere. Quod Marcus poſt tres dies, alij Euangeliſtæ dixerunt tertio die; & nemo neſcit Chriſti corpus conditum die Paraſceues, hoc eſt, feria ſexta cùm adueſperaſceret, excitatum autem ſub ſolis ortum, cùm pręterijſſet Sabbathum: Quod alibi Chriſtus enunciauit; Soluite Templum hoc & in tribus diebus inſtaurabo illud: Vix tamen quieuit in ſepulchro horis 36. More itaque Scripturę ſeruato, Canon primus hoc modo conſtabit.

Adam anno ætatis 130.genuit Seth	129.	
Seth anno ætatis 105.Enos	104.	
Enos natus annos 90.Cainan	89.	
Cainan anno ætatis 70·Malaleel	69.	
Malaleel anno 65.Iared	64.	Summa 1646.
Iared anno 162.Henoc	161.	
Henoc anno 65.Methuſalem	64.	
Methuſalem anno 187.Lamech	186.	
Lamech anno 182.Noa	181.	
Noa anno ætatis 600.arcam ingreditur	599.	

Secundus Canon ſic habebit.

Arphaxat natus eſt poſt diluuium anno ſecundo	1.	
Anno ætatis 35.genuit Sala	34.	
Sala anno 30.Heber	29.	
Heber anno 34.Phaleg	33.	
Phaleg anno 30.Reu	29.	
Reu anno 32.Sarug	31.	Summa 442.
Sarug anno 30.Nachor	29.	
Nachor anno 29.Thare	28.	
Thare anno 130.Abraham	129.	
Abraham anno 100 Iſaac	99.	

Eodem modo conſtabunt cæteri Canones.Sed hoc malè habet,quod hic calculus Methuſalem natum eſſe ſtatuit anno mundi 680. vixit annos 969. pertinentes ad annum mundi 1648. Eoque modo ſuperaret diluuij tempus, quo iam cum patribus obdormuiſſe conſtat:quia in arca octo tantum animæ ſeruatæ ſunt. Quare reſpuenda eſt è ſcriptis Moſaïcis hæc numerandi ratio.

Sed fortaſse nobis objiciet quiſpiam 70.Interpretes. Ex quorum lectione tempora colliguntur multo plura quàm exhibeat noſter Abacus. Haud verò paruifaciendam eſſe Græcam Scripturæ tranſlationem, docent Apoſtoli, qui huius teſtimonia ſcriptis ſuis paſſim inſerunt. Sanè cur Interpretes 70.Hebraïcos libros in annorum calculo ſuperarint, vix ratio reddi poteſt:conjecturis tamen aliquid conſequi poſſe nonnullis viſum eſt. Aegyptij cunctos mortales antiquitate ſuperare nunquã non gloriati ſunt. Annos enim dictitabant à primo eórum rege ad Sethonem, qui cùm Sennacheribo pugnauit, interceſſiſſe 11346.vt teſtis eſt Herodotus.Plato quoq;lib.de Legib. ait Aegyptios annorũ decem millia egiſſe ante alios homines.Sic apud Diodorum Sacerdotes aſſerunt deos & homines imperaſſe per annos 33000.Sed

idem accuratiùs didiciſſe narrat, Aegyptios ab initio regni cõputare 4700. annos ad Amaſim vſque; qui in aduentu Cambyſis in Aegyptum, fatis conceſſit. Ad iſtum annorum cenſum credibile eſt 70. Interpretes accommodare ſe vtcunque voluiſſe, veritos ne ſi multo pauciores annos adſcripſiſſent, quàm in Aegypto regnatum eſſe crederetur, hiſtoria ſacra vt falſi ſuſpecta & inuiſa rejiceretur ab Aegyptijs, qui tam pertinaci ſtudio antiquitatem ſuam tuerentur. Cupiebant ſanè Iudæi gratiam regum Aegyptiorum demereri. Ptolomæus enim Lagi filius paucis antè annis, ſpecie religionis, Ieroſolymam diripuerat, captiuis 120000. in Aegyptum abductis, quos filius Ptolomæi Philadelphus qui 70. Interpretes coëgit, liberos eſſe iuſſit, 400. talentis in eorum redemptionem expenſis, vt Ioſephus autor eſt. His de cauſis 70. videri poſſunt annos illos adieciſſe in ea temporis parte, cuius nulla certa monimenta apud Aegyptios extarent, & vbi nihil Prophetis & ſacris literis noxæ maioris inferretur: eoque modo errandi cauſam dediſſe poſteris ſi modo illorum eſt verſio Græca quæ hodie circumfertur, de qua video doctos dubitare. Quia huic non prorſus reſpondent loci ab Apoſtolis de 70. excepti. Verùm luce Hebraïcæ veritatis affulgente, erroris tenebræ in priſcorum temporũ rationem inuectæ, iampridem depulſæ ſunt.

Canon ſecundus.

Ab exitu diluuij ad exortum Iſaaci, anni 452.

Demonſtratio.

Sem biennio poſt diluuium genuit Arphaxat	2.	Summa 427.
Arphaxat natus annos 35. genuit Sale	35.	
Sale anno ætatis 30. Heber	30.	
Heber anno 34. genuit Phaleg	34.	
Phaleg anno 30. Reu	30.	
Reu anno 32. Sarug	32.	
Sarug anno 30. Nachor	30.	
Nachor anno 29. genuit Thare	29.	
Mortuus eſt Thare cùm exegiſſet annos	205.	

Tum Abraham natus annos 75. profectus eſt in Chananæam, vbi decennio tranſacto, Agarem ei ancillam Sara dedit in matrimonium, ex qua ſuſcepit Iſmaëlem annũ agens 86. Annis vero 14. poſt editum Iſmaëlem, natus eſt Iſaacus, Abrahamo centenario, nimirũ annis 25. tranſactis ab obitu Thare. Anni 25. additi 427. cumulant annos 452. à diluuio ad exortũ Iſaaci quot habet Canon ſecundus. Geneſ. c. 11. 12. 16. 17. 21. Atq; hic omnes Chronologi hæſerunt in luto, qui Abrahami natalẽ ſtatuunt in anno ætatis Thare 70.

aduerſus apertã Scripturæ ſententiã. Sed hunc errorem poſtea excutiemus.

Igitur à diluuio ad Iſaaci natalem anni 452.

Ab orbe condito ad Iſaacum 2108.

Hoc temporis curriculo annis 100. exactis ab aquarum receſſu Phalegus editus eſt in terrarũ diuiſione, vnde nomen ei inditũ, cùm Babylonia moles ædificaretur. Quã aggreſſi ſunt Noæ nepotes paulo ante Phalegi exortum. Iam enim opus proceſſerat cùm linguæ confuſæ fuerunt. Sed cùm alter alterius ſermones nõ intelligeret, derelicta eſt vrbis & turris ædificatio, terrarũque diuiſio facta, vt familiarũ principes iuxta linguas ſuas ſecederent in regiones quas illis ſors dediſſet. Nẽbrodo Babylon obtigit: vbi præter Babel, alias etiam vrbes extruxit, Erecham, Acadam, & Calanẽ: & illic principium conſtituit ſuæ tyrannidis. Aſſyriã deinde inuaſit, quæ Aſſur Semi filio obuenerat: vbi multas Nembrodus condidit ciuitates, Niniuẽ Robothi, Chalam & Reſem, vt Moſes narrat c. 10. & 11. Itaq; primus Nembrodus Aſſyriorum Monarchiæ fundator extitit. Id quod multi vix poſſunt cõcoquere. Vnde, inquiunt, ex quatuor tantũ viris ex vniuerſo hominũ genere ſuperſtitibus, tanta populorum multitudo excitata eſt, intra centeſimũ annum, vt terrarum orbis fuerit in regiones diſtribuendus, coloniæ deducendæ, conſtituendaque imperia? Ideo Moſem ita interpretãtur, vt & turris Babel extructa; & terrarũ orbis diuiſus fuerit, multis annis poſt exortũ Phalegi, cui nomen anticipatione & prænotione prophetica inditũ fuiſſe ferunt; quia huius pater præuiderit terrã in diebus filij diuidendam eſſe. Atqui ſi hoc ita ſe haberet Reu potius, aut huius filio Sarug id nominis contigiſſet, quia eorũ exortus ad tempus diuiſionis propius accederet. Sunt qui Nembrodũ cum Nino conferãt, quod eadem narret de Nembrodo Scriptura, quæ hiſtoriographi de Nino: hunc ſcilicet primũ ſuos fines egreſſum bella finitimis intuliſſe. Næ iſti neq; natare neque numeros. Voluit Deus poſt omnium hominum internecionẽ, terrarum orbem cultoribus replere: Ideoq; Noæ & filijs eius ex Orci faucibus ereptis, fœcunditatem dedit, vt teſtatur Moſes c. 9. Fœtificate, inquit, terramq; genere veſtro multipliciter propagando frequentate. Fuerunt ea tempeſtate viri robore præſtantes, firma valetudine, vitam perducentes ad multa ſæcula, vxores fœcundiſſimæ, quæ nunquã non geminos ederent, nõ raro tergeminos, & plures. Sem ſuſtulit Arphaxat anno diluuij ſecundo. Sed ante Arphaxat recenſentur Elam & Aſſur, qui fortaſſe anno ſuperiore gemini editi fuerant. Non enim in arca, in qua octo tantum animæ ſeruatæ ſunt: Noa ſcilicet cum coniuge, tres filij, treſque nurus. Sed hic Chami tantum, qui fuit auus Nembrodi, ſobolem proſequamur. Vnius enim progenie

nie cognita, reliquorũ quoque familias explicatas habebimus. Linguarum confuſionem non ſtatim ſecuta eſt nationum in diuerſas orbis partes diſtractio. Non enim parum temporis conſumptum eſt cogendis concilijs, & capiendis deliberationibus, terraque diuidenda, in tanta ſermonum rerumq; perturbatione, tantaque hominum multitudine quam mox explicabimus. Fuerit igitur populorum facta diſceſſio anno tertio Phalegi. Huius enim anno primo poſtquam ceſſatum eſt ab ædificatione, propter vocum barbariem à Deo immiſſam, ſuſceptæ ſunt deliberationes in frequenti populorũ conuentu, terrarumque diuiſio cœpta, quæ anno proximo abſoluta eſt: tum parati diſceſſus, & profectiones inſtructæ. Tertio demum anno iter inſtitutum ad regiones quæ ſorte obtigerunt. Is fuit annus ab eluuionis exitu 103. Annis igitur 102. à diluuio tranſactis, potuit Chamus exhibere 102. filios totidemque filias. Sed in abaco mares tantum cenſebimus, ex quorum numero fœminæ æſtimabuntur. Maſculis poſtquam ad annum viceſimum peruenerunt, vxores connubio iunctæ ſunt, quæ alios fœtus ediderunt. Horum item liberi, poſtquam adoleuerunt, ſtirpem quiſque ſuam propagarunt. Itaque primus liberorum Chami, anno ætatis 20. filium vnum ſuſtulit: anno 21. alterum: anno 22. tertium: & deinceps vſque ad ſecundum & octogeſimum. Secundus Chami filius, prolem ſuſcepit anno diluuij 21. & anno 102. pater extitit liberorũ 81. Similiter editi ſunt tertio Chami filio liberi 80. Quarto 79. & deinceps ad vnum vſque. Progreſſio logiſtica ex Chami filijs 82. in totidem annis, cumulat nepotes 3403. pronepotes 41664. Abnepotes 148134. Atnepotes 65780. Collecti faciunt 259070. Adde parem fœminarum numerum, habebis 518140. Iunge progeniem Iapheti & Semi, conflabis 1554420. Hæc eſt trium virorum ſoboles in annis 102. Deſunt liberi Noæ, quem minimè effœtum fuiſſe credendum eſt: Deus enim ab egreſſu ex arca eum fœcundauit. Horum ſanè mentio nulla eſt in terrarum ſortitione. Sed credibile eſt illos cum optimo patre Noa manſiſſe, ſedibus ſuis contentos. Reliqui vel montana & aſpera loca pertæſi, vel quod effuſior multitudo colonias expeteret, nouas ſedes quæſierunt, & ab Oriente verſus Occaſum progreſſi, deuenerunt in lætiſſimos campos Meſopotamiæ. Hic Nembrodus poſt nationum diſperſionem, aliquot annis conſtitit cum ſuæ linguæ hominibus. Quibus ſanxit leges, reddidit iura, creauit Magiſtratus, & cum multitudo excreuiſſet, vrbes condidit, ad colonias deducendas. A paruis enim initijs breui tempore maxima fecit incremẽta. Siquidem Chami poſteritatem anno ab aquis 102. diximus fuiſſe ad 518140. Quorum partem tantùm quartam & viceſimam tribuimus Nem-

M

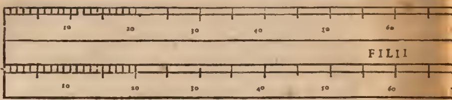
brodo: Quia Moſes in narratione diſperſionis populorum, videtur ſignificare ex Chami progenie gentes ortas eſſe 24. Proinde Nembrodus imperauit tantum 21589. In quibus fœminæ fuerunt 10795. mares 10794. Sic enim Atticis accidit, vt virorum numerus vna tantum muliere ſuperaretur, quæ nomen Athenis fœmineum dedit. Eorum qui maiores annis 20. fuerunt, numerus fuit 2327. puberum autem maiorum quidem annis 15. ſed 20 minorum, 1688. Reliqua multitudo imbellis & munijs obeundis, laboribuſque capeſsendis minus idonea. Hæc Nembrodi tenuia ponimus initia: Quem regnaſse par eſt ad Belum vſque, cui Ninus ſucceſſit. Tempus principatus Nembrodi annos habet 83. Non ſtatim irruit tyrannus in finitimos. Quorſum enim aduerſus eos mouiſſet, qui ſtatas ſedes & fixa domicilia vixdum habere poterant? Oportuit initio fundare Imperium in ſuos: idemque armis & legibus ſtabilire: ac vires interea paulatim comparare. Ponamus igitur Nembrodũ poſtquam Aſſyriam ſubegit, imperaſſe vicẽnio, cadet tempus in annum diluuij 164. qui annus eſt mundi 1820. Mouerit in Aſſyrios anno diluuij 160: vt eos quadriennio debellarit. Docebimus tum potuiſſe Nembrodum è domo ſua educere bellatores ſupra 200000. præter auxiliares qui ei aliunde adfuerunt. Etenim anno diluuij 160. nati ſunt Chamo liberi 160. horum 140. annis 20. maiores, nepotes ediderunt 9870. quos notat Schema in C. Ex quibus prodierunt pronepotes 295240. in D. Inde abnepotes 4418414. in E. Atnepotes 30837576. in F. Trinepotes 81418070. in G. Horum liberi 53524680. Nepotes 2220075. Summa fit 172724085. Pars quarta & viceſima quæ Nembrodo competit, 7196836. Qui horum editi ſunt ante annum diluuij 120. certum eſt annis 20. fuiſſe majores. Atque hi numerantur ex progreſſione 767749. Qui in lucem exierũt poſt annũ 120. vſque ad 125. puberos fuerunt, & annis quindecim maiores. Hac enim ætate pubertatẽ ordimur, licet Romanę leges, 14. annos tantũ requirant. Horum numerus fuit 534844. Superſunt impuberes 5894237. Ex maioribus 767749. Ablata pars dimidia quę mulierib. debetur, relinquet mares 383874. Ex quibus potuit Nẽbrodus exercitũ conſcribere 200000. Reſtabunt 183874. Vnde vrbiũ pręfecti alijq; Magiſtratus ordinati, & conſtituta præſidia, ad ciuitatum prouinciarumq; tutelam. Reliqua plebs cum puberibus 534844. Impuberibus 5894237. turbaque mulierum 383875. partim vrbes partim agros incoluerunt, artes exercẽtes ad vitã, animique, & corporis cultũ neceſſarias. Nemo iam inficias eat, regna, principatus, monarchias, temporibus Nembrodi cõſtitui potuiſſe. Quod vt cuiuis pateat, Schema propagationis, & Arithmeticæ progreſſionis tabulã ſubiecimus.

SCHEMA

Schema propagationis l

ANNI A D

A

B

C Nepotes Chami 9870. ex filijs 140. anno diluuij 160.

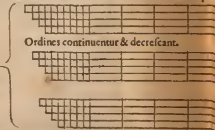
C

Progreſſionis ordines continuentur & decreſcant ad vnitatem vſque

D Pronepotes 295240.

D

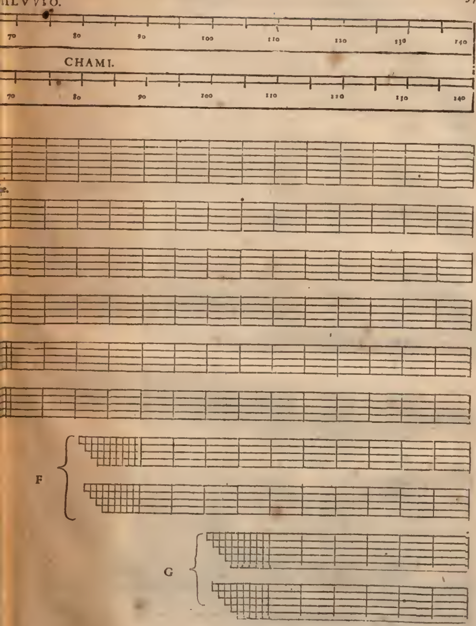
E Abnepotes 4418414.

E

F Atnepotes 32837576.

G Trinepotes 81418070.

ILVVIO.
70
80
90
100
110
120
130
140
CHAMI.
70
80
90
100
110
120
130
140
F
G

ARITHMETICA PROGRESSIO.

1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	3	4	5	6	7	8	9	10
3	6	10	15	21	28	36	45	55
4	10	20	35	56	84	120	165	220
5	15	35	70	126	210	330	495	715
6	21	56	126	252	462	792	1287	2002
7	28	84	210	463	924	1716	3003	5005
8	36	120	330	792	1716	3432	6435	11440
9	45	165	495	1287	3003	6435	12870	24319
10	55	220	715	2002	5005	11440	24310	48620
11	66	286	1001	3003	8008	19448	43758	92378
12	78	764	1365	4368	12376	31824	75582	167960
13.	91	455	1820	6188	18564	50388	125970	293930
14	105	560	2380	8568	27132	77520	203490	497420
15	120	680	3060	11628	38760	116280	319770	817190
16	136	816	3876	15504	54264	170544	490314	1307504
17	153	969	4845	20349	74613	245157	735471	2042975
18	174	1140	5985	26334	100947	346104	1081575	3124550
19	190	1330	7315	33649	134596	480700	1562275	4686825
20	210	1540	8855	42504	177100	657800	2220075	6249100
21	231	1771	10626	53130	230230	888030	3108105	
22	253	2024	12650	65780	296010	1184040	4292145	
23	276	2300	14950	80730	376740	1560780	5852925	
24	300	2600	17550	98280	475020	2035800	7888725	
25	325	2925	20475	118755	593775	2629575	10518300	
26	351	3276	23751	142506	736281	3365856	13884156	
27	378	3654	27405	169911	906192	4272048	18156204	
28	406	4060	31465	201376	1107568	5379616	23535820	
29	435	4495	35960	237336	1344904	6724520	30260340	
30	465	4960	40920	278256	1623160	8347680	38608020	
31	496	5456	46376	324632	1947792	10295472	48903492	
32	528	5984	52360	376992	2324784	12620256	61523748	
33	561	6545	58905	435897	2760681	15380937	76904685	
34	595	7140	66045	501942	3262623	18643560	95548245	
35	630	7770	73815	575717	3838380	22481940	118030185	
36	666	8436	82251	658008	4496388	26978328	145008513	
37	703	9139	91390	747398	5245786	32224114	177232627	
38	741	9880	101270	850668	6096454	38320568	215553195	
39.	780	10660	111930	962598	7059052	45379620	260932815	
40	820	11480	123410	1086008	8145060	53524680	314457495	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

ARITHMETICA PROGRESSIO.

41	861	12341	134890	1220898	9365958	62890638
42	903	13244	148134	1369032	10734990	73625628
43	946	14190	162324	1531356	11266346	84891974
44	990	15180	177504	1708860	12975206	97867180
45	1035	16215	193719	1902579	14877785	112744965
46	1081	17296	211015	2113594	16991379	129736344
47	1128	18424	229439	2343033	19334412	149070756
48	1176	19600	249039	2592072	21926484	170997240
49	1225	20825	269864	2861936	24788420	195785660
50	1275	22100	291964	3153900	27942320	223727980
51	1326	23426	315390	3469290	31411610	255119590
52	1378	24804	340194	3809484	35221094	290360684
53	1431	26235	366429	4175913	39397007	329757691
54	1485	27720	394149	4570062	43967069	373724760
55	1540	29260	423409	4993471	48960540	422685300
56	1596	30850	454265	5447736	54408276	477093576
57	1653	32509	486774	5934510	60342786	537436362
58	1711	34220	520994	6455504	66798290	604234652
59	1770	35990	556984	7012488	73810778	678045430
60	1830	37820	594804	7607292	81418070	759463500
61	1891	39711	634515	8241807	89659877	849123377
62	1953	41664	676179	8917986	98577863	947701240
63	2016	43680	719859	9637845	108215708	1055916948
64	2080	45760	765619	10403464	118619172	1174536120
65	2145	47905	813524	11216988	129836160	1304372280
66	2211	50116	863640	12080628	141916788	1446289068
67	2278	52394	916034	12996662	154913450	1601202518
68	2346	54740	970774	13967436	168880886	1770083404
69	2415	57155	1027929	14995365	183876251	1953959655
70	2485	59640	1087569	16082934	199959185	2153918840
71	2556	62196	1149765	17232699	217191884	
72	2628	64824	1214589	18447288	235639172	
73	2701	67525	1282114	19729402	255368574	
74	2775	70300	1352414	21081816	276450390	
75	2850	73150	1425564	22507380	298957770	
76	2926	76076	1501640	24009020	322966790	
77	3003	79079	1580719	25589739	348556529	
78	3081	82160	1662879	27252618	375809147	
79	3160	85320	1748199	29000817	404809964	
80	3240	88560	1836759	30837576	435647540	
1	2	3	4	5	6	7

ARITHMETICA PROGRESSIO.

81	3321	91881	1928640	32766216	468413756
82	3403	95284	2023924	34790140	503203896
83	3486	98770	2122694	36912834	540116730
84	3570	102340	2225034	39137868	579254598
85	3655	105995	2331029	41468897	620723495
86	3741	109736	2440765	43909662	664633175
87	3828	113564	2554329	46463991	711097148
88	3916	117480	2671809	49135800	760232948
89	4005	121485	2793294	51929094	812162042
90	4095	125580	2918874	54847968	867010010
91	4186	129766	3048640	57896608	924906618
92	4278	134044	3182684	61079292	985985910
93	4371	138415	3319099	64398391	1050384301
94	4465	142880	3461979	67860370	1118244671
95	4560	147440	3609419	71469789	1189714460
96	4656	152096	3761515	75231304	1264945764
97	4753	156849	3918364	79149668	1344095432
98	4851	161700	4080064	83229732	1427325164
99	4950	166650	4246714	87476446	1514801610
100	5050	171700	4418414	91894860	1606696470
101	5151	176851	4595265	96490125	1703186595
102	5253	182104	4777369	101267494	1804454089
103	5356	187460	4964829	106232323	
104	5460	192920	5157749	111390072	
105	5565	198485	5356234	116746306	
106	5671	204156	5360390	122306696	
107	5778	209934	5770324	128077020	
108	5886	215820	5986144	134063164	
109	5995	221815	6207959	140271123	
110	6105	227920	6435879	146707002	
111	6216	234136	6670015	153377017	
112	6328	240464	6910479	160287496	
113	6441	246905	7157384	167444880	
114	6555	253460	7410844	174855724	
115	6670	260130	7670974	182526698	
116	6786	266916	7937890	190464588	
117	6903	273819	8211709	198676297	
118	7021	280840	8492549	207168846	
119	7140	287980	8780529	215949375	
120	7260	295240	9075769	225025144	
1	2	3	4	5	6

ARITHM.PROGRES.

121	7381	302621	9378390
122	7503	300124	9688514
123	7626	317750	
124	7750	325500	
125	7875	333375	
126	8001	341376	
127	8128	349504	
128	8256	357760	
129	8385	366145	
130	8515	374660	
131	8646	383306	
132	8778	392084	
133	8911	400995	
134	9045	410040	
135	9180	419220	
136	9316	428536	
137	9453	437989	
138	9591	447580	
139	9730	457310	
140	9870	467180	
141	10011		
142	10153		
143	10296		
144	10440		
145	10585		
146	10731		
147	10878		
148	11026		
149	11175		
150	11325		
151	11476		
152	11628		
153	11781		
154	11935		
155	12090		
156	12246		
157	12403		
158	12561		
159	12720		
160	12880		
1	2	3	4

Demonſtrat.

Tabula conſtructa eſt additione pręcedentis ordinis ad ſequentem, ea lege vt numeri præcedentes vno gradu inferiores adſumantur, hoc modo; Adde 2. primi ordinis, ad 1. ſecũdi, efficies 3. Adde 3. primi ordinis ad 3. ſecundi, facies 6. Adde 4 primi, ad 6. ſecundi, conflabis 10. Ita deinceps. Tertium ordinem ſic componas. Adde 3. ſecundi ordinis, ad 1. primi, cumulabis 4. Adde 6. ad 4. creabis 10. 10. ad 10. 20. 15. ad 20. 35. Sic in reliquis. Hoc etiam in hac progreſſione inſpectione dignum eſt. Seriem ſecũdam tranſuerſam, planè ſimilem eſse primę deſcendenti: Tertiam tranſuerſam, ſecundæ deſcendenti: Quartam tertiæ: Quintam quartæ: & deinceps. Itaque ſi quis error obrepat in vna ſerie, poterit emendari ex altera. Tabulæ vſus hic eſt. Anno diluuij 160. Chamus genuerat liberos 160. mares, totidemq; fœminas: ſed in hac enumeratione fœminæ non cenſentur. Horum 140. maiores annis 20. genuerũt Chamo nepotes 9870: quos tabula profert è regione 140. Ex his qui ante annos 20. editi fuerunt, numero 7260. ſobolem propagarunt pronepotum 295240. quos ordo tertius dabit è regione 120. Horum rurſus qui ante annos 20. exierũt in lucẽ, numero 171700. dederunt abnepotes 4418414. quos tabula exhibet exaduerſo 100. Ita in cæteris.

1	2	3
1	1	1
2	3	4
3	6	10
4	10	20
5	15	35
6	21	56
7	28	84
8	36	120

Canon

Canon tertius.

Ab exortu Iſaaci ad exitum ex Ægypto, anni 400.

Demonſtratio.

Devs Abrahamum in viſione ſic allocutus eſt: Geneſ. 15. Certò ſcias quòd peregrinum futurum ſit ſemen tuum in terra non ſua, & ſeruient eis, & ibi affligent eos 400. annis. Generatione autem quarta, reuertentur huc. Hoc oraculo nihil dilucidius, & Paulus huc ſpectans ad Galat. 3. numerat annos 430. à promiſſione benedictionis Abrahamo facta in Chaldæa, ad Legem datam. Fœdus, inquit, à Deo ſancitum in Chriſtum, Lex data poſt annos 430. non fecit irritum vt abroget promiſſionem. Sic etiam Moſes Exod. 12. Peregrinatio filiorum Iſraël qui manſerunt in Ægypto, triginta fuerunt anni & quadringenti. Sic vertendum eſſe ex Hebræo docent linguæ Hebraïcæ peritiſſimi. Vulgatæ verſiones quæ loco peregrinationis habitationem habent, non ſatis exprimunt Moſis ſententiam: & relatiuum אשר perperam referunt ad habitationem, cùm ad filios Iſraël ſpectare debeat verbum בישב quo vtitur Moſes deducunt à themate יָשַׁב quod habitare quidem ſignificat ſi de peregrinis & incolis intelligatur, id quod Deus oraculo ſuo expreſſit: Semen Abrahæ peregrinum fore & ſeruiturum in terra non ſua. Si quem igitur iuuat habitationis verbum, ſic Moſes illi vertendus eſt. Filiorum autem Iſraël qui commorati ſunt in Ægypto, habitatio in terra non ſua fuit annorum 430. Temporis terminum bis memorat Moſes. Subjicit enim, factumque eſt à fine 430. annorũ, ipſo eodem die egreſſi ſunt omnes exercitus Domini de terra Ægypti. Docere voluit Deũ fideliter pacto ſteti ſſe, & populũ à ſeruitute liberaſſe, ipſo die, in ipſo temporis articulo, qui annos 430. terminabat: Et intra quadringenteſimum annum antequam expleretur quarta generatio, populum vt Abrahamo promiſerat reducem eſſe voluiſſe. Deus enim Abrahamo in Meſopotamia & terrã & gentẽ magnam & ſeminis benedictionẽ promiſerat. Annis verò 30. ferè ab ea promiſſione tranſactis, cùm ſeminis primitias exhiberet in Iſaaco, admonuit Abrahamũ tempus implendæ promiſſionis nondum adeſſe, ſed tum demum cum anni 400. exierint, poſtquã ſcilicet Amorrhæus iniquitates ſuas impleuerit. Promiſſione autẽ illa accepta reliquit Abrahamus Chaldæam, & in Chananæam, quò Deus illum vocabat, iter inſtituit, cũ Thare patre, Sarai vxore, & Lotho filio fratris. Sed propter ſenium aut valetudinem Tharæ, qui annos iam ducentos exegerat, Charris ſubſtiterunt. Ab ea promiſſione & Abrahæ vocatione, Moſes & Paulus initium peregrinationis faciunt. Qui Abrahami natalem in anno 70. Tharæ collocant, numerum annorum 430. mutilare co-

guntur, & ſexaginta iacturam facere, ſententia Moſis non ſatis expenſa. Quia ſic ille ſcripſerit Geneſ. 11. Vixitque Thare 70. annos, & genuit Abraham Nachor, & Harã: Sed hi manifeſtè refellũtur ab ipſo Moſe & Apoſtolo Stephano Geneſ. 12. & Act. 7. Ex quorum verbis hiſtoriæ ſeriem quæ litem definiet hic contexuimus. Deus gloriæ viſus eſt patri noſtro Abraham, cùm eſſet in Meſopotamia, priuſquam moraretur in Charam, & dixit illi. Exi de terra tua & cognatione tua, & de domo patris tui, & veni in terram quamcunque monſtrauero tibi. Et faciam te in gentẽ magnam, & benedicam tibi, & magnificabo nomen tuum, & eris in benedictionem. Benedicam quoque eis qui tibi benedicent, maledicentibus verò tibi, maledicam & ego. Benedicentur in te omnes familiæ terræ. Tunc egreſſus Abrahã è terra Chaldæorũ, habitauit in Charã. Tulit enim Thare Abram filium ſuũ, & Lothfilium Haran, nempe filium filij ſui, & Sarai nurũ ſuam vxorẽ Abram filij ſui, & egreſſi ſunt ſimul de Vre Chaldæorum, vt cõmigrarent in terram Chanaan: venerũtque vſque ad Charam, & habitauerunt ibi. Et inde poſtquam mortuus eſt Thare, cùm vixiſſet annos 205. Abram tum natus annos 75. egreſſus eſt ſicut præceperat ei Dominus, & tulit Sarai vxorem ſuam, & Loth filium fratris ſui, vniuerſamque ſubſtantiam quam comparauerant, ſed & animas quas acquiſiuerant in Charam. Egreſſique ſunt, vt irent in terram Chanaam. Hactenus Moſes & Stephanus. Quorum ſententia lucidior eſt quàm vt alia explicatione indigeat. Quod autem ſcripſit Moſes Thare vixiſſe annos 70. & genuiſſe Abram, Nachor, & Haran, hunc habet ſenſum. Thare ſine liberis vitam egiſſe ad annos 70. Ea verò ætate prolem tum primum ſuſcepiſſe; nec ſequitur Abrahamum natu fuiſſe maximum, quòd primo loco cenſeatur. Sed ei primæ partes datę ſunt, quòd ex eo naſciturum eſſet ſemen promiſſum. Similis eſt locus Gen. c. 5. & 6. de ſobole Noę. Qui cùm eſſet annorum 500. dicitur genuiſſe Cham, Sem, & Iaphet. At ex cap. 9. patet Cham natu minimum fuiſſe. Sem verò non potuit eſſe natu maximus, quia biennio poſt diluuium, cùm ageret annum centeſimum genuit Arphaxat. Geneſ. 11. Igitur diluuij tempore fuit annorum 98. cùm Noah ſexcenteſimum annum viueret, & natus eſt anno ætatis Noah 502. Supereſt Iaphet natu maximus, Eſt & alter locus Paralip. 1. c. 1. v. 28. Abrahami filij Iſaacus & Iſmaël quorum progenies &c. Hic Iſaacus Iſmaëlem præcedit. At nemo neſcit Iſmaëlem Iſaaco natu maiorem fuiſſe. In deſcribenda hiſtoria, non ſemper obſeruatur rerum geſtarum ſeries, ſed permulta ſæpe dicuntur καθ' ὕϛερον πρότερον. Hæc igitur duo conſequimur; natum eſſe Abrahamum anno patris 130. nõ 70. & promiſſionem accepiſſe in Chaldæa cùm illinc migrare iuſſus eſt, an-

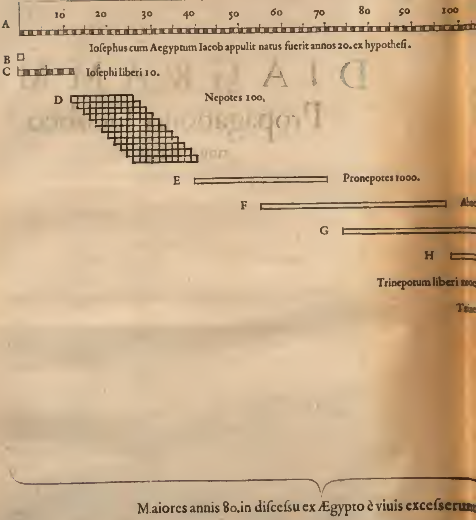
gunt

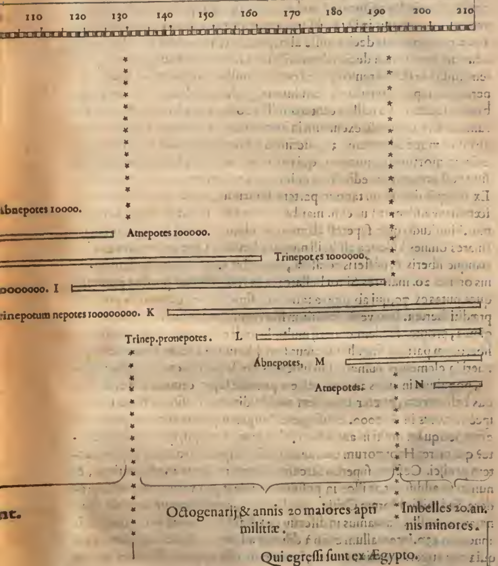
no ætatis 70. Etenim Iſaacus Abrahamo centenario natus eſt, hinc ad Exodum ex oraculo excurrunt anni 400. Summa fit annorum 500. à natalibus Abrahami ad exitum ex Aegypto. Aufer annos 430. quot effluxerunt à fœdere in Chaldæa ſancito, reſtabunt anni 70. Ergo ſancitum eſt fœdus cum Abrahamo annum agente 70. Tum venit Charras, vnde diſceſſit natus annos 75. reſedit igitur Charris quinquennio. Atque hîc Rabbini rectè colligunt annos 210. commorationis Iſraëlitarum in Aegypto ab aduentu patris Iacob. Abrahamus enim anno ætatis 70. euocatur è Chaldęà, hinc ad Iſaacum editum, labuntur anni 30. Iſaacus ſexagenarius ſuſcepit Iacobum, qui annis vitę, 130. tranſactis, ſiſtitur coram Pharaone in Aegypto. Annorum ſumma ab egreſſu ex Chaldęa ad congreſſum Iacobi cum Pharaone fit 220. Ablata ab annis 430. relinquit annos incolatus Iacobęorum in Aegypto 210. Cęterum in peregrinatione filiorum Iſraël, Abrahamus ipſe caput & origo Iſraëlitarum accenſendus eſt. Nam filios Abrahę vocant Hebręi, quod Latinis diceretur domus Abrahæ. Quia filius Hebręis ab ædificando dicitur. Sic à Virgilio dicta eſt domus Aſſaraci pro gente & familia. Et quemadmodum Fabiorum domus continet ipſum Fabium qui genti nomen dedit, ita ſeminis Abrahæ, domus Abrahæ, filiorûmve Iſraëlis appellatione, cenſetur ipſe pater Abraham, cuius migratio è Chaldæa peregrinationis initium facit, exitus idem cum exitu ex Aegypto. Et hoc poſtremum omnibus in confeſso eſt. Annos igitur 430. retexant ab extremo, verſus præcedentia, haud dubiè incurrent in principium. Errant igitur manifeſto, & qui ab exitu ex Charris, & qui ab Iſaaci exortu, peregrinationis & ſeruitutis Iſraëlitarum initium faciunt. Sed meritò exſibilandi ſunt, qui ab Abrahami ortu ad egreſſionem Iacobæorum ex Aegypto, numerant annos 720. & Iacobęorum habitationem in Aegypto, faciunt annorũ 430. Supputent digitis, Abrahamum annorũ fuiſſe 75. cùm digreſsus eſt Charris, Iſaacum editum eſse poſt annos 25. hinc annis 400. oraculo definitis, Iſaacidas reduces fuiſse; Indicabunt digiti annos tantum 500. ab ortu Abrahami ad Exodum. Qui literarum Hebręarum diuinarumque profeſſionem venditãt, qui Gręcorum, Hebręorum, Chaldęorum, Arabum, Perſarum, Indorum monimenta luſtrarunt, mirum eſt non percipere non ſolum in Ægypto ſemen Abrahami ſeruiiſse, ſed ipſum etiam Abrahamum poſt diſceſsum è Chaldęa, perpetuò ſeruum fuiſse & peregrinum, Regumque & tyrannorum dominatui obnoxium. Is & filius Iſaac, proprias vxores flagitioſę Regum libidini permittere coacti ſunt: quæ tamen Dei præſidio ſeruatę & re-

ſtitutæ fuerunt. Iacob Dinę filię ſuę ſtuprum ſuſtinuit. Non igitur Iſraëlitæ in Ægypto tantum ſeruierunt, ſed toto peregrinationis tempore à diſceſſu è Chaldęa. Imò ſeruitus Ægyptia, ſi poſtrema tempora excipias, multo fuit leuior Chananæa. Nam quoad vixit Ioſeph & aliquandiu poſt eius lobitum, benè habuerunt cum Ægyptijs Iacobæi; Quapropter minimè referenda eſt ſeruitus & peregrinatio Iſraëlitarum ad ſolam habitationem in Ægypto. Pugnat apertè Scriptura cum hoc dogmate. Iacob ingreſſus eſt Ægyptum anno ętatis 130. cum eo fuit Cahad auus Moſis, vixit annos 137. Exod. ca. 6. Fuerit Cahad in cunis cùm in Ægyptum appulit, & anno ętatis extremo genuerit Amrąm. Similiter Amram ętate confecta ſuſceperit Moſem, qui octogenarius populum eduxit. Annorum ſumma fiet 350. nec pertinebit ad 430. Sed obijcit iſtorum fumoſa ſapientia, Non potuiſſe tam paucis annis, niſi miraculo peculiari, propagari ſexcenta armatorum millia, abſque pueris & mulieribus, quæ leguntur exijſſe de Ægypto. Excutiamus hoc Miraculum. Ingreſſi ſunt Ægyptum Iſraëlitæ maſculi 70. Geneſ. c. 46. Tum Aſer vix quadragenarius duos jam nepotes ex Beria filio ſuſceperat: vnde intelligimus vxoratum fuiſſe, Beriamque, filium ſuſtuliſſe, circa annum ętatis viceſimum. Generabāt autem id temporis non tantum annos 20. nati, ſed etiam ſexagenarij, octogenarij, & nonagenarij. Accedit polygamia quæ illis temporibus, iure ab Iorientalibus nunquam non recepto, minimè improbabatur. His modis in immenſum breui potuit excreſcere ſoboles Iacobæa. Verum his relictis fingamus Iacobum huiuſque familiam vniuerſam funditus interijſſe in ipſo in Ægyptum aduentu, vno tantum Ioſepho ſuperſtite, quem donemus annos tum 20. fuiſſe natum. Ex hoc vno ſurculo demonſtrabimus armatorum non ſolum millia 600, verum etiam ſupra centies centena millia, in annis 210, ſine vllo naturæ prodigio excitari potuiſſe. Quod vt explicatius habeatur, verſetur ob oculos Schema propagationis Iſraëlitarū quod hìc adpinximus. Ioſeph igitur anno primo aduentus Iſraëlitarum in Aegyptum, vxorem duxerit, ex qua filium ſuſtulerit primum. Anno ſecundo alterum, & deinceps ad triceſimum ætatis annum, quo 10. liberorum pater effectus eſt, ſine vllo miraculo. Donemus etiam Ioſepho natos vna lecti conſorte contentos fuiſſe, vt poſt annum ætatis triceſimum fuiſſe effœtos, & virtute generandi exhauſtos, in reliquum tempus vitæ, quod anno octogeſimo terminamus: licet quamplurimos 90. & 100. annos ſuperaſse & ſupra annum ætatis 60. & 70. genuiſſe teſtetur Scriptura. Sed omnes miraculi cōiecturas reijcimus

DIAGRAMMA

DIAGRAMMA
Propagationis Iacobeorum in AEgypto.

A
10
20
30
40
50
60
70
80
50
100
Ioſephus cum Aegyptum Iacob appulit natus fuerit annos 20. ex hypotheſi.
B
C
Ioſephi liberi 10.
D
Nepotes 100.
E
Pronepotes 1000.
F
G
H
Trinepotum liberi
Maiores annis 80. in diſceſſu ex Ægypto è viuis exceſſeru

110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210
Abnepotes 10000.
Atnepotes 100000.
Trinepot es 1000000.
0000000. I
rinepotum nepotes 100000000. K
Trinep.pronepotes. L
Abnepotes, M
Atnepotes N
nt.
Octogenarij & annis 20 maiores apti militiæ.
Imbelles 20.an. nis minores.
Qui egreſſi ſunt ex Ægypto.

reijcimus. Decem itaque filij Ioſephi quos indicat in ſchemate nota C. anno ſinguli viceſimo vxorem ſibi cooptabunt: & denos in denis annis ſuſcipient liberos, patri Ioſepho 100. nepotes, quos deſignat figura D. Decem ſcalas cõplexa: Quemadmodum vero 10. filij, qui in ſcala C, produxerunt 100. nepotes in D, Sic hi 100. emittent 1000. pronepotes in E, Et ex 1000. pronepotibus decies mille abnepotes excitabuntur in F. Qui rurſus educent atnepotum decies dena millia in G. Et ex his exurgẽt decies centena millia in H. Poſtremò centies centena millia. Nec dum ad annũ 210. peruenimus peregrinationis terminum. Qui dum expletur, interim prodibunt in lucem ſupra millies centena millia poſterorum Ioſephi. Iam ſcalarum numeri coniuncti excurrunt in immenſum. Sed omnes reijciemus qui ab initio vſque ad annum 130, aſteriſmis ſubnotatum poſiti ſunt. Habentur enim in mortuorum numero, quia maiores annis 80, Excipiendi quoque ſunt poſt annum 190. editi. Sunt enim annis 20. minores, nec apti militiæ. Ex reliquis dimidiam tantum partem ſumemus, quia fœminini ſexus & fœminas eiuſdem tribus cum maribus connubio ſociatas etiam concedimus. Multitudo quæ ſupereſt ab anno incolatus 130. ad 190 comprehenſa (mares omnes) idonea eſt belli munijs obeundis. Quę ex trinepotibus horumque liberis & poſteris conflata, ſuperabit 500000000. bellatores annis omnes 20. maiores. Si tot bellatores ex vno germine prodire potuerũt, quot putas ex 70, qui ab anno ætatis 20. vſque ad 60. generandi potentia præditi fuerunt. Imo verò denarium liberorum numerum in hypoteſi ſelegimus, propter facilem denarij multiplicandi rationem. Si enim vel trium liberorum partum ſingulis vxoribus ſemel ſtatuiſse Deum conceſserimus, pueri in elementis numerorum ludentes, facile percipient, ex tribus liberis, populum in annis 210. excreſcere potuiſſe ſupra centum & 80. myriadas bellatorum, præter imbellem multitudinem. Deſinant miraculorum ſpectra nobis in 600000. confingere. Stupeant potius cur tam panci exierint. Sed quàm multi in annis 80. ſublati ſunt, Aegyptij tyranni immanitate? qui mares Hebræorum tum necari iuſſit in ipſo enixu, tum in profluentem proijci. Ceſſent ſuperbo ſarcaſmo deridere lineas mathematicas, & numeros addiſcant, vt illos in poſterum pudeat pro veris portentoſa prodere. Sed miſſis iſtorum Criticorum ſomnijs, amplectamur oracula diuina, atque ex illis ſtatuamus in diſceſſu ex Chaldæa initium peregrinationis annorum 430. Interuallum enim à diluuio ad ortum Iſaaci annorum 452. quia nec augeri nec minui poteſt, immotum eſſe oportet. Similiter immutabile

tabile eſt oraculum annorum 400. præſcriptorum ſeruituti ſeminis Abrahami. Summa fit ab exitu Diluuij ad migrationem ex Ægypto, annorum 852. In eo temporis decurſu, concluſum eſt peregrinationis tempus annorum 430. quos ternimat egreſſus ex Ægypto. Ab hoc termino, ſi in præterita regrediamur, ad annos 430, incidemus in annum diluuij 423. Qui annus eſt ætatis Abrahami 70. Eoque anno cum eo fœdus à Deo ſancitum eſt, qu'od lex data poſt annos 430 non fecit irritum. Ex his liquido conſtat certus annorum numerus ſecundi & tertij canonis, nempe 452: Et 400: atque etiam peregrinationis tēpus terminis ſuis definitum an 430.

Anni ab Iſaaci exortu ad Exodum	400.
A natali Abrahami ad Exodum	500.
Ab Abrahami vocatione ſiue diſceſſu Ex Chaldæa ad Exodum.	430.
Ab origine mundi ad ortum Abrahami	2008.
Ad ortum Iſaaci	2108.
Ad legem datam in Sinai.	2508.

Canon quartus.

Ab exitu ex Aegypto ad Templi fundamenta Anni 479.

Demonſtratio quarti Canonis

Salomo anno regni quarto, & ab exitu Iſraëlitarum de Ægypto 480. Templi domini ædificationem aggreſſus eſt. 3. Reg. 6. & Paral. lib. 2. c. 3. Sed & ex libris Ioſuæ & Iudicum hunc annorum numerum 480. colligere licet. Moſes dux fuit populi annis 40. Anno altero ab egreſſu ex Ægypto miſſus eſt Chalebus, tum annos 40. natus, terram Chananæam exploratum. Hinc annis 45. inſecutis facta eſt terræ diuiſio per ſortes, in qua ceſſit Hebron Chalebo annos emēſo 85. Ab hac diuiſione ad caſum Heli, ſiue Samuelis initium, Paulus Apoſtolus in actis c. 13. numerat annos 350. Sic enim legendum eſt, licet omnes codices habeant 450. ſed de errore mox diſſeremus. Anni verò iudicum ſic habent. Populi iudex fuit Othoniel annis 40. Aod 80. Debora 40. Gedeon 40. Abimelech 3. Thola 23. Iair 22. Iephte 6. Abeſan 7. Elon 10. Abdon 8. Samſon 20. Heli 40. Summa eſt annorum 339. deſunt ad explendos 350. vndecim anni à diuiſione terræ ad Othonielis initium, in quibus acta ea ſunt quæ tribus poſtremis capitibus Ioſuæ & primo atque ſecundo Iudicum, recenſentur: Adde annos 40. Moſis. 6. Ioſuæ gubernationis antequam terra diuideretur 40. Samuelis ſiue Sauli, 40. Dauidis, 4. Salomonis conficies ſummam 480. Sigillatim

collectam ab eductione populi ex Aegypto ad ſtructuram Templi. Anni porro 450. qui Act. 13, vitioſe leguntur, abundant centenario,& pugnant cum ſacra hiſtoria 3.Reg.6. Sed hic inſpectione dignum eſt, Quod in annis Iudicũ è ſacris Biblijs numerandis,ſi tempus quo ab externis hoſtibus populus oppreſſus eſt,componas cum tẽpore gubernationis Iudicum, elicies annorum ſummam 450.quanta in actis Apoſtolicis adſcripta eſt.Hanc ſupputandi rationem ſecutus eſt, qui locum in Actis emendare arbitratus,pro 350.ſubſtituit 450. hæc vitioſa emendatio: quia probabilis ex calculo videbatur, irrepſit poſtea in omnes codices. Verum hæc regula in temporibus Iudicum numerandis tenenda eſt, annos tyrannidis contineri in annis legitimæ adminiſtrationis.Itaque annos octo Cuſani complectuntur anni 40,principatus Othonielis. Anni 18. Eglonis,includuntur in annis 80. magiſtratus Aod: ita in reliquis.Quod igitur in ſacra ſcriptura ſcriptum eſt, Othoniel Cuſanum ſuperauit, atque ita fuit otium vel pax annis 40, hunc habet ſenſum:Othoniele principe qui annis 40.iudicauit,pax fuit & otium, tyranno Iudicis auſpicijs & virtute ſuperato. Formã vtriuſque calculi exhibuimus lib.ſuperiore in Ioſua & Iudicib. ſub annum mundi 2600.

Sunt igitur anni pleni à diſceſſu ex Ægypto, ad ineuntẽ annum quartum Salomonis, quo iacta ſunt Templi fundamenta. 479.

A condito mundo,ad Templi ſtructuram 2987.

Canon quintus.

Ab inchoato Templo ad eiuſdem euerſionem,anni 428.

Demonſtratio.

Colliguntur anni 428.ab exordio Templi, ad eiuſdem conflagrationem. Si quidem Salomo anno regni quarto ineunte, Templum Deo ædificare cœpit. Poſt operis initium,regnauit annos 37. Eo vita functo,diuiſum eſt Regnum. Duæ tantum tribus ceſſere Roboamo Salomonis filio:Reliquæ decem Ieroboamo filio Nabat.Hic dictus eſt Rex Iſraël. Ille Rex Iudah. Collatis autem Regum Iudah & Iſraëlis tẽporibus,ex lib.3.Reg.& 2. Paralipomenon,Anni à diuiſione Regni excurrentes ad excidium templi & vrbis, non difficulter eruuntur.In ea verò diſquiſitione illud obſeruandũ eſt annum Regis deffuncti poſtremum, eundem ſæpiſſimè primum eſſe Regis ſuccedentis.Item regis filium nonnunquam regnaſſe cum patre, ideoque tempus regni filij, cum regno patris interdum commiſceri. Sed & ad interregnum aliquando res adducitur.Quę tamen adeo euidenter illis libris explicantur,vt neceſſaria conſecutione demonſtratio conſtet.

Regnum Iudah.	Anni Mundi.	Regnum Iſraëlis.
	3010	
	3020	
Roboam filius Salomonis Regnum Iudah inijt, natus annos 41. Regnauit annis 17. 3. Reg. 14.	3030	Ieroboam Rex Iſraëlitarum annis 22. 3. Reg. 12. 14.
	3040	
Abias F. Roboam, Regnum ſuſcepit anno 18. Ieroboam. Regnauit ann. 3. Aſa fil. Abiæ patri ſucceſſit anno 20. Ieroboam deſinente. Regnauit annis 41. 3. Reg. 15. 2. Paralip. 13.	3050	Nadab ſucceſſit patri Ieroboam anno 2. Aſæ. Regnauit an. 2, Baaſa interfecit Nadab, anno 3. Aſæ. Regnauit an. 24.

	3060	
	3070	Ela Baaſæ F. inauguratus anno Aſæ 26. Regnauit ann. 2.
	3080	Zambris anno Aſæ 27. Elam interfecit. Regnauit diebus 7. Ambris audita nece Elæ, à militibus creatur Imperator, anno 27. Aſæ. Alij Thebum Regem deſignarunt. Sed eo victo, cœpit Ambris anno Aſæ 31. regnare pacificè. Regnauit ann. 12.
Ioſaphat anno regni Aſæ patris 41. Achab 4. inauguratus eſt. Regnauit an. 25. 3. Reg. 22. 2. Paral. 20.	3090	Achab F. Ambris anno Aſæ 38. ſucceſſit patri annis 22. 3. Reg. 16.
	3100	

Ioram Prorex. Rex inauguratus eſt anno 5. Iorami Iſraëlitæ. Regnauit an 8. Regnaſſe oportet annis. 4. cum patre, à quo antea prorex inſtitutus fuerat. 4. Reg. 8. 2. Paral 21.	3110	Ochoſias F. Achab anno 17. Ioſaphat, Regnauit an. 2. ſed ferè cum patre. 3. Reg. 22. Ioram F. Achab anno 18. Ioſaphat vel 2. Ioram, regnum inijt, quod adminiſtrauit ann. 12. 4. Reg. 1. 8.
Ochoſias qui & Ioachain, anno 12 Ioram Iſraëlitæ, inauguratus regnauit anno. 1. 4. Reg. 8. Athalia Amris filia Ochoſiæ mater, ſtirpe regia exciſa, regnum inuadit ann. 6. Ioas Ochoſiæ F. natus annos 7. inau-	3120	Iehu regnauit an. 18. Ioramum Iſraëlitarum regem & Ochoſiam regem Iudah occidit. 4. Reg. 10.
guratur. Regnauit an. 40. 4. Reg. 11. 12. 2. Paral. 23. 24.	3130	
	3140	
	3150	Ioachas F. Iehu regnum inijt anno 23. Ioæ regis Iudah. Regnauit ann. 17. 4. Reg. 13.

Amaſias Ioæ F. anno 2. Ioæ Iſraëlitæ, patri ſucceſſit. Regnauit ann. 29. 4. Reg. 14. 2. Paral. 25. Gubernaſſe oporret anno vno cum patre. Cum enim Ioas poſt mortem Ioiadæ oblitus Dei eſſet, Zachariamque prophetam	3160	Ioas F. Ioachas, anno 37. Ioæ regis Iudah, regno potitur. Annus enim 38. Ioæ Iudæi, primus eſt regni Ioæ Iſraëlitæ, Quia huius anno 2. Amaſias regnum inijt, anno regni patris 39. Regnauit annis 16: ſed duobus cum patre.
ſuſtuliſſet, victus eſt à Syris. Tum grauiſſimis doloribus affectus, opus habuit filio. Tandem à coniuratis in lecto decumbens occiſus eſt. Vixit Amaſias poſt obitum Ioæ Iſraëlitæ ann. 15. A quo victus & inde ſpretus à ſuis, coniuratione facta, Lachis quò profugerat, interfectus eſt.	3170	
	3180	Ieroboam anno Amaſiæ 15. patri Ioæ ſucceſſit, ann. 41. 4. R. 14.
Interregnum annorum 11. propter turbas in quibus Amaſias occiſus eſt.	3190	
Azarias Qui & Ozias, filius Amaſiæ, anno regni Ieroboam inauguratus regnauit an. 52.	3200	

	3210	
	3220	Interregnum annorum 22.
	3230	
	3240	Zacharias F. Ieroboam,anno 38. Azariæ deſinente,regnum inijt. Poſt 6. menſes eo cæſo, Sellum imperat, menſe 1. Manahem, Sellumo per vim ſublato,anno 39. Azariæ, regno potitur,annis 10. 4. R. 15.
Iotham Oziæ F. anno Phacæ 2. patri ſucceſſit annis 16. 4.Reg. 15. 2. Paral. 27.	3250	Phaceia F. Manahem, anno 50. Azariæ, ſucceſſit patri, ann. 2. Phaca Romeliæ F. occiſo Phaceia, anno 52. Azariæ, regnum occupat, an. 20. 4. R. 15.

	3260	
Achaz F. Iotham, patri ſuccedit anno Phacæ 17. deſinente. Regnauit an. 16. Annus 18. Phacæ, primus eſt regni Achaz. Sic enim Iotham regnauerit ann. 16. Et quartus annus finiens erit primus Oſeæ. 4. R. 16. 2. Par. 28.	3270.	Oſea Elæ F. Phacam interemit, anno 20. Iotham deſinente, vt primus annus Oſeæ, ſit quartus finiens Achaz,& regnum occupat annis 7. Sed
NABONASSAR Chaldæorum Rex primus. annis 26. Ptol. Ezechias F. Achaz, annos natus	3280	fit tributarius regis Aſſyriorum. Anno vero 12. Achaz excuſſo iugo, regno legitimè potitur. anno 9. 4. R. 15. 17.
25. ſucceſſit patri anno 3. Oſeæ deſinente. Quartus enim Ezechiæ ſeptimus eſt Oſeæ. Regnauit ann. 29. 4. R. 18.	3290.	Anno 4. Ezechiæ, Oſeæ 7. Salmanaſſar Samariam oppugnauit, eamque cœpit triennio exacto, anno Ezechiæ 6. Qui nonus fuit Oſeæ. 4. R. 18.
Anno 14. Ezechiæ Sennacheribus Aſſyriorum R. extremam Ieroſolimæ perniciem minatur. Tum Ezechias & morbo & tyrãni manu liberatus, oſtentum habuit vmbræ in horologio per 10. gradus retractæ.	3300	ISRAELIS Regnum deletum, Quod ſtetit annos 260.

Manaſſe filius Ezechiæ regnauit annis 55.4.R.21.	3310	Mardocempadus Chaldæorum Rex ſecundus an. 46. Ptolem. Huius anno primo Luna defecit. Annus eſt ab Epocha Chriſtiana retroactus 719. Centeſimus primus à quinto Nabopolaſſaris. quo ſimiliter Luna defecit. Eſt autem Nabopolaſſar Nabuchodonoſor, qui Ieroſolymã euertit.
	3320	
	3330	Qui Mardocempadum, Merodachum putant, erroris conuincuntur oſtento Ezechiæ, quo perculſus Merodachus, legatos ad Ezechiam miſit ea de re percontaturos. Merodachus igitur Babylonij regni habenas regebat, quo tempore Sol in præcedentia regreſſus, diem ſolitò longiorem mortalibus exhibuit. Quapropter Merodachus eſt Nabonaſ-
	3340	ſar primus rex Chaldæorum, ſi Mardocempadus eſt ſecundus. Filius verò Merodachi tertius.
	3350	Ben Merodach 3. Rex Chaldæorum, an. 21. Euſeb.

	3360	
Amon F. Manaſſes regnauit an.2. Ioſias rex.an.31. 4.R. 21.2.Paral.33.	3370.	Nabolaſſar 4. Rex Chald. annis 29. Beroſ. Ioſephi dictus etiam Nabuchodonoſor.
	3380	Ioſepho.
Anno Ioſiæ 18. Phaſe celebratum, quale non fuit à tempore Samuelis. 4. R. 22. Annus eſt 833. ab ingreſſu in Chananæam. Iubilæus 17. Sabbathum 119.	3390.	
Ioachas F. Ioſiæ anno ætatis 23. regnat menſ.3. Eliacim huius frater natus annos 25. Rex à Pharaone creatus, regnauit an.11. Dictus eſt Ioacim 4. R.23. 2. Paral. 30.	3400	Nabopolaſſar, Qui eſt Nabuchodonoſor 5. Rex Chald. annis 44. Ierem.

Ioachin

Ioachin qui& Iechonias, natus annos 18. ſuccedit patri, menſib. 3. Sed iam cum patre regnarat an. 10. Sedecias regnat an. 11.	3410	Annos Nabopolaſſaris, à Nabonaſſare 127 currente, Luna defecit quadrante, Athyr die 27. ho. 17. hoc eſt April. d. 23. hor. 5. poſt M. N. anno Chriſtianam Epocham antecedente, 621.
Vrbem Ieroſolymam & Templum ſuccendit Nabuchodonoſor, anno regni 19. 4. Reg. 24. 25. 2. Paral. 36.	3420	
Ab initio regni Roboam ad Templi conflagrationem, anni 391. His adde 37. annos Salomonis à fundatione templi, conflabis annos quinti Canonis 428.	3430	
A fundatione Templi ad eiuſdem excidium anni 428. Ab orbe condito ad excidium Templi. 3415.	3440	
CAP. II.	3450	Euilmerodach. 6. Rex Chald. anni. 18. Ioſephus. Anno ipſo quo regnum inijt, Iechoniam, abductionis anno 37, eduxit è carcere. Ierem. 52. 4. Reg. vlt.

VITAS BABYLONICA	3460	Nirigliſſoroor 7. R. Chald. ann. 11.
	3470	
Annorum 70.	3480	Baltaſſar vltimus R. Chal. ann. 17. Nabonidus etiam dictus. Beroſ. Ioſeph.
Babylone à Cyro expugnata, interfecto Baltaſſare; Regnũ Chaldæorũ * Medis Perſiſque traditur. Daniel. Herodot. Xenoph.	3490	Regnum Chaldeorum interijt quod ſtetit à Nabonaſſare an. 212.
	3500	

Hoc quinto Canone tempus explicatum continet inſignes Epochas, Olympiadũ, Romæ, Nabonaſſaris. Quarum ſedes rectè conſtitutas eſſe, proximus Canon è cœlo demonſtrabit. Quando quidem è ſacris huc vſque demonſtrationes hauſtæ ſunt. Quæ ſequuntur extructæ ſunt è cœli phænomenis, quod ſolo Dei verbo verſatur, tenore perpetuo, conſtanti, & æquabili, temporum metas conſtituens ab orbe condito ad finem vſque ſæculorum.

Canon Sextus.

Ab euerſione Templi ad ineuntem annum imperij Alexandri, intercipiuntur anni 276.

Demonſtratio.

Hactenus literæ ſacræ nos ad has temporum metas, expoſitis numeris perduxerunt. Sed vbi ventum eſt ad Chaldæos, ad quos Dei populus abactus eſt à Nabuchodonoſore, hîc nos deſerunt, quaſi moneant de illorum tabulis petendas eſſe temporum notiones. Chaldæi enim primi omnium in motuum cœli diſquiſitionem incubuiſſe dicuntur. Certè nulla hodiè Schemata cœleſtia reperiuntur Chaldæis vetuſtiora. Quorum ratio iniri nullo modo poteſt, niſi temporum momentis exquiſitè conſtitutis. Ptolemæus ex Hipparchi Rhodij ſcriptis Chaldæorum obſeruationes rimatus, cœleſtium motionum limites poſuit in meridie primi diei Thot, primi menſis Aegyptiorum, initio regni Nabonaſſaris Chaldæi, qui Salmanaſſar Aſſyrius à multis eſſe putatur, quia illius principatus cum Salmanaſſaris imperio concurrit. A Nabonaſſaris Epocha ſyderum curſus deducit ad initium vſque imperij Antonini, annorum, menſium, dierumque & horarum interuallis, quæ à dato limite, ad luminum Synodos, & alios ſtellarum poſitus intercipiuntur, ad vnguem definitis. Docent enim Aſtronomicæ tabulę quantum cœli percurrant Sol, Luna, aliaque aſtra, horæ vnius ſpatio, horulæque momento: quantum in die, quantum in menſe, in anno, & in multis annorum millibus. Vnde ille à Nabonaſſare ad Lunarem defectionem, quæ obſeruata eſt Babylone, anno quinto Nabopolaſſaris, numerauit annos Aegyptios 126. (conſtat annus Aegyptius diebus 365. nulla quadrantis intercalatione facta) ad Lunarem defectionem, quæ ſeptimo Cambyſis accidit, 224. Ad Alexandri obitum 424. Ad Auguſti imperium, 718. Ad initium Adriani, 263. Sic nos è cœli conuerſionibus, quę nos falli aut errare nunquam patientur, luminis aliquo defectu diligenter obſeruato, colligemus annos ad noſtra vſque tempora delapſos ab eodem limite, vel alio ritè conſtituto. Sed hîc nobis cœlum cum ſacris ſcriptis conciliandum eſt. Nunc enim ſacris relictis, ex quibus Demonſtrationes temporum huc vſque ex-

ſtruximus,quod demonſtrationum ſupereſt,ad cœlum tranſferimus, vaſtiſſimo quidem hiatu intercedente, niſi conſtet cœli φαινόμενα ſacræ hiſtoriæ ita cohærere, vt alterum ab altero diuelli nequeat. Sane Chaldæis acceptam referre debemus perfectam Chronologiæ rationem, quæ nunquam ad exitum perducta fuiſſet, niſi Chaldæorum artes prodidiſſent Lunarem Nabopolaſſaris defectionem. Atque hinc coniectari licet quanto labore poſteritatem leuaſſent primi ſęculi homines, ſi phœnomenon aliquod ſcriptis commendaſſent. Vtinam verò nobis ſupereſſent Babyloniorum tabulæ de cæleſtibus inſpectionibus conſcriptæ, quas ab aquarum eluuie ad Chaldæorum vſque monarchiam propagatas fuiſſe credibile eſt:ſed harum diſſipationem & interitum proferemus in oſtento Ezechiæ regis. Sacra certè nos adducunt ad annum octauum Nabuchodonoſoris, quo Iechoniam abduxit. Et ad eiuſdem annum decimum nonum, quo templum & vrbem excidit: Et quod populi reliquum fuit à gladio, Babylonem tranſtulit, vt vaſtata regio & incolis vacua, Sabbathum ageret ad annos 70. captiuitati populi & terræ quieti oraculo præfinitos. Quibus exactis, nobis Cyrum producit: Cuius beneficio Iudæi libertatem conſecuti ſunt. Iam Cyrum tenemus notum in hiſtoria. Hic annos 30. regnauit, vt autor eſt Cteſias, cui ſubſcribit Cicero, licet Herodotus 29. tantum regnaſſe ſcripſerit. Cyro ſucceſsit filius Cambyſes, Cuius anno ſeptimo Luna mutilata eſt. Hæc obſcuratio diſsita eſt ab ea quam Nabopolaſsaris annus quintus exhibuit, annis 98, & menſes aliquot. Temporis interuallum oſtendit Nabopolaſsarem nō procul abeſſe à Nabuchodonoſore, niſi ſi idem ipſe eſt Nabuchodonoſor. *Cyrus abſque vlla Hiſtoriarum controuerſia regnum Perſarum adeptus eſt anno primo 55. Olympiadis.* Quod ſi quis inficias iuerit, teſtimonia de cœlo proferemus. Anni 30. Cyri & 7. Cambyſis teſtantur annum quintum Nabopolaſsaris longius abeſſe non poſſe ab initio Cyri, quam annis 62. Scriptura porrò numerat annos Cyri, non ex quo Regno Perſico potitus eſt, ſed à Babylone capta & captiuitatis ſolutione. Daniel verò Cyri tertium annum memorat. Ergo poſt captam Babylonem, regnauit Cyrus ſaltem ad annum tertium. Fingamus itaque Babylonem captam fuiſſe anno Cyri 28. vt hic annus ſit ſeptuageſimus Ieroſolymæ ſubactæ. Nabuchodonoſoris igitur annus primus diſiunctus erit à ſeptimo Cambyſis annis 98. Et annus 99. ab Eclipſi Cambyſis, cadet in annum poſtremum Nabopolaſsaris. Quapropter annus quintus Nabopolaſsaris minimè congruet Nabolaſſa-

ri,quem regnaſse Beroſius Chaldæus refert annos 29. Itaque huius annus quintus diuulſus eſset à ſeptimo Cambyſis annis 122. Oportet verò quintum Nabopolaſsaris à ſeptimo Cambyſis diſsidere annis tantum 98. Quare reiecta eorum ſententia qui ☽ᵃ deliquium ſtatuunt anno quintò Nabolaſsaris quem eundem cum Nabopolaſsare faciunt,nos intrepidè pronunciamus Nabopolaſsarem eſse Nabuchodonoſorem. Cuius anno quinto luna obſcurata eſt: Ab hinc annis 14. templum & Ieroſolyma ſuccenſa: Hinc poſt annos 70.euolutos,Babylon à Cyro capta, anno imperij Perſici 24. excidij templi 72. A Babylone capta ad Lunæ defectionem regnauit Cyrus annos 6. Cambyſes 6. Iunge 6,6,73,14, conflabis annos 98. Lunarium defectionum interuallum. Aufer ab annis 98, tempora Cyri & Cambyſis annorum 36. reſtabunt anni 62,quot intercedunt inter quintum Nabopolaſsaris & initium Cyri. At verò quintus annus Nabopolaſsaris coit cùm quintò Nabuchodonoſoris: Sequitur neceſsariò Nabopolaſsarem eſse Nabuchodonoſorem. Hìc conſpirant cœlum & ſcriptura in annum quintum Nabopolaſsaris qui eſt Nabuchodonoſor. Quapropter deinceps caligini temporum è cœli fulgoribus tutiſsimè lucem adferemus. Addemus tamen & alia teſtimonia hiſtoriæ profanæ: hic enim longius immorari quodammodo cogimur propter eruditiſsima doctiſsimorum virorum de temporũ ratione ſcripta, nuper in lucem edita, noſtro ratiocinio longè diſſentanea. Narrat Ioſephus aduerſus Appionem ex annalibus Phœnicum Nabuchodonoſorem anno Regni 7,Tyrum obſediſse, Ithobale regnante: deinde nomina Regum Tyriorum edit ad Iromum vſque,quem annos 20. regnaſse ſcribit: huiuſque anno 14, Cyrum Perſarum imperium adeptum eſse: Ab obſidione autem ad Cyrum annos intercedere 54. Addantur anni 30. Cyri, & 6. Cambyſis, colligentur anni 90, à ſeptimò Nabuchodonoſ.92.autem à quinto deſunt 6.anni ad explendos 98. Sed apparet numeros in Ioſepho non ſatis emendatos eſse. Proximè tamen accedunt ad ſcopum: Abſunt autem quàm longiſsimè à Nabolaſsare. Sed gratia Ioſepho habenda eſt,qui ex hiſtoria Phœnicum, nobis interuallum edidit annorum 54,ab obſidione Tyri, ad Cyri principatum. Mendoſè verò ſcriptum eſt apud Ioſephum,Tyrum obſeſsam fuiſse anno regni Nabuchodonoſ.7. Sed mendum elui poteſt ex Clemente Stromatographo, qui lib. 1. tradit, Nabuchodonoſorem eadem expeditione Tyrum & Ieroſolymam cepiſse. Obſeſsa eſt Ieroſolyma anno Sedeciæ 9. Nabuchodonoſoris 17, triennio pòſt capta eſt, anno Nabuchodon. 19, Tyrus non minoris ei conſti-

tit.Obſederit igitur anno regni 14.Hinc ad initium Cyri numeremus annos 54. fient anni 62, à quinto Nabuchodonoſoris. Adde tempora Cyri & Cambyſis annorum 36. Cumulabis annos 98,quot cœlum profert à quinto Nabopolaſsaris ad ſeptimum Cambyſis. Ergò quintus annus Nabopolaſsaris eſt quintus Nabuchodon. nec poteſt Nabopolaſsar eſse Nabolaſsar, ſed eſt Nabuchodonoſor. Iam relicta Tyro vela conuertamus & traijciamus in Aegyptum. Aprieus qui Nabuchodonoſori fuit σύγχρονος, vt ex Ieremiæ cap.44.colligas,regnum Aegypti tenuit annis 25. Herodoto teſte. Aprieo ſucceſsit Amaſis, annis 55. Diodoro. Anno 2. Apriei,Ieroſolyma exciſa eſt à Nabuchodonoſore.Clemen.Stromat.1.Aduerſus Amaſim Cambyſes, initio principatus, duxit exercitum, ſed eum viuum nactus non eſt,inquit Herodotus,quia è viuis exceſſerat initio regni Cambyſis.Iunge 24. & 55. efficies annos 79.quot verè intercedunt inter vrbis vaſtationem & principium Cambyſis,quo regnum Cyri terminatur, adde 6.annos vt peruenias ad 7. Cambyſis, quo Luna mutilata eſt, efficies 85. ab excidio Templi ad Lunarem Eclipſim, adde rurſus 14, vt ſurſum gradiendo perducaris ab excidio templi ad quintum Nabuchodonoſoris, habebis annos 99. quot intercedunt inter quintum Nabuchodon.& 7. Cambyſis : Addemus & iſtud abſurdum & diſſentaneum. Concedamus ☾am. defeciſſe anno quinto Nabolaſſaris. Hunc regnum Chaldæorum tenuiſſe annos 29.autor eſt Beroſus apud Ioſephum aduerſus Appionem. Sed quia idem Ioſephus alibi regno Nabolaſſaris tribuit tantum annos 21. minorem numerum adſumemus: Certiſſimum eſt ex Eclipſi Cambyſis,quæ congruit anno Iphiti 254.à bruma, ☽æ. deliquium Nabopolaſſarium incidere in annum Iphiti 156.qui eſt quintus Nabopolaſſaris.Adde 16.vt perficias 21.habebis annos Iphiti 172.Annus autem 173.erit primus Nabuchodonoſoris. Huius annus octauus quo Iechonias abductus eſt,cadet in annum 180. quo captiuitatis Babylonicæ caput ſtatuunt,additi 69. vt aſſequamur annum abductionis ſeptuageſimum,quo Babylonem captam eſſe concedimus,dabunt annum Iphiti 250.Eritque primus annus Cyri,vt ſacra numerant. At verò debetur hic annus tertio Cambyſis. Iam Cyrus apud Maues annum quartum pernoctabat.Quod ſi Nabolaſſaris imperium producas ad annos 29.incurret annus captæ Babylonis vel captiuitatis ſolutæ, in annum tertium Darij Achemenidæ,duodecimum ab obitu Cyri. Ab annis 29. Nabolaſſaris aufer 4. antecedentes ☽æ deliquium, ſuperſunt 25. Adde 8.Nabuchodonoſoris,vt habeas Iechoniæ cladē, & initium captiui-

tatis annorum 70.quos ſimiliter adde. Conflabis annos 103. Aufer 99. interiectos inter quintum Nabolaſſaris & vltimum Cambyſis, reſtabunt 4, concurrentes cum tertio Darij. Proinde neceſſariò & ſine vlla controuerſia, ſtatuendum eſt Eclipſim Lunæ, quæ anno quinto Nabopolaſſaris accidit, nulli Babyloniorum regi accommodari poſſe, quàm vni Nabuchodonoſori. Eſt igitur Nabuchodonoſor, idem qui Nabopolaſſar, Labinetus dictus Herodoto, filius Nabolaſſaris, qui etiam Nabuchodonoſor appellatus eſt. Scribit enim Ioſephus ex Beroſo, lib. 10. Antiq. c. 11. ad finem. Nabuchodonoſorem patrem ætate confectum, copiarum ſuarum partem Nabuchodonoſori filio tradidiſſe. At nobis hic faceſſunt negotium Theologi permulti. Aiunt illi 70. captiuitatis annos, initium ducere, non ab euerſa Ieroſolyma, ſed ab exilio Iechoniæ. Ieremiam autorem laudant, qui c. 29. ita vaticinatur in epiſtola quam ad populum miſit, qui cum Iechonia Babylonem fuerat deportatus. Aedificate domos, ducite vxores, vt quàm maximè ſoboleſcatis. Poſteaquam impleti fuerint anni 70. viſitabo vos & reducam in hunc locum. Hic Ieremias deportatis cum Iechonia liberationem pollicetur poſt annos 70. Ergo tentemus & experiamur num abductio Iechoniæ dederit principium captiuitatis annorum 70. Abductus eſt Iechonias anno octauo Nabuchodonoſoris, igitur anno quarto defectionis lunaris. Annis 4. adde 70. efficies annos 74. deſunt 25. ad explendos annos 99 pertinentes ad annum 7. Cambyſis. Ab annis 25, abijce 7. remanent 18, qui debentur imperio Cyri. Itaque Cyrus regnauerit annos 18. poſt captam Babylonem, quam expugnauerit anno regni 12. concurrente cum anno 4. Olymp. 57. At verò eo anno Sardes in poteſtatem ſuam redegit. Deinde totam Aſiam perdomuit. Cui ſubigendæ multis annis opus fuit, antequam aduerſus Chaldæos mouerit. Neque enim qui vi bellica imperata facere coguntur, ſtatim victori parent. Deficiunt, rebellant, reſpirant ad priſtinam libertatem: ad quam recuperandam nihil non moliuntur. Narrat Herodotus poſt Cræſi cladem, Lydos à Cyro defeciſſe, auctore Pactya: & in eo perſequendo Mezarem longum tempus conſumpſiſſe. Poſtea Prienenſas ſubegiſſe. Meandri Magneſiæ campum incurſaſse. Inde morbo correptum vita exceſſiſse. Huic ſuffectus eſt Harpagus, qui aduerſus Ionas exercitum duxit. Phocæam expugnauit. Sed præſidia illic relicta, mox à Phocenſibus trucidata ſunt. Nihilominus Ionia tandem ſubacta, Caras adortus eſt. Carnios, Lycios, Lydios, partim vi, partim deditione cœpit. Pedaſij diu reluctati ſunt, multumque negotij exhibuerunt, Lycij fortiter ſe geſſerunt. Ita Har-

pagus Aſiam inferiorem euertebat,ſuperiorem Cyrus,vniuerſas gentes ſubigens,nihilque relinquens.Hæc quia breuiter dicta ſunt, putant breuiter peracta fuiſſe.Admonet Herodotus ea ſe duntaxat perſequi quæ ſunt memoratu digniſſima. Nihil eorum quidquam ſcribit quæ geſſit Cyrus ab eo tempore,quo Perſarum regnum adeptus eſt, vſque ad Sardes expugnatas. Num inde concludemus Cyrum initio regni Cræſum cœpiſſe, Sardes expugnaſſe,& Lydium bellum confeciſſe? quæ nondum peregerat anno regni ſui 10. Multis deinde gentibus ſuperioris & inferioris Aſiæ debellatis, exercitum ducit aduerſus Chaldæos. Hic Gyndem fluuium deduxit in riuos 360. in eoque opere totam æſtatem contriuit, Ineunte vere Babylonem perexit.Videmus annum conſumptum in vno flumine deriuando. Nec minus temporis & operæ poſitum in exhauriendo Euphrate longè validiſſimo.Troia decennio triuit obſeſſores. Babylonem muro quadrato cinctam,craſſo pedes pluſquam 130.ſublimi ſuprà 330.ambitu quadrato,leucarum quoquouerſus 15.quæ cingulum 60.leucarum faciunt,clauſam portis 100. æreis cum cardinibus & poſtibus æreis, Euphrate flumine per vrbem fluente,cuius latitudo fuit ad 2.ſtadia,altitudo ad decem pedes, quot putas annos obſidionem pertuliſse? Hìc longo tempore tranſacto cum nihil proficeret Cyrus,inops conſilij fuit. Ac meritò quis aſserat Cyrum, niſi diuinis oraculis quæ tum vulgata erant, & quorum exitum Iudæi captiui conſtanter expectabant,animum fulciſset, obſidionem relicturum fuiſse. Itaque multo labore peruium Euphratem reddidit,quod & teſtatur Xenophon,& prædixerat Ieremias:Siccitas,inquiens, ſuper aquas & exareſcent. Quis illa omnia breui tempore peracta fuiſse credat, præter multa quæ prudens omiſit Herodotus? Proinde quantum temporis excurrit ab inauguratione Cyri ad Sardium cladem, tantum Cyri geſtis tribuamus à Sardibus captis ad Babylonis obſidionem, quam ſtaruamus captam fuiſse anno 72.ab excidio Templi,primò Olympiadis 61. exploſa illorum ſententia qui captiuitatis annos 70. à Iechonia Ordiũtur.Pugnat enim cum ſacris & cœlo. Theologis tamen ignoſcendum, quibus maior ſalutis & rerum diuinarum cura eſt, quàm rationis temporum. Ieremias verò ſeipſe interpretabitur.Sunt enim anni 70.ſeruitutis,de quibus agit cap. 29. referendi ad conciones quas ad populum frequentes habuerat ab anno 13. Ioſiæ ad quartum Ioacimi, quaſque populo exprobrat cap. 25. tum à quarto Ioacimi ad id tempus quo epiſtolam illam ſcripſit poſt abductionem Iechoniæ in quibus non ſemel ſeruitutem annorum 70. comminatus fuerat, poſtquam Iu-

daica regio in ſolitudinem redacta fuiſſet. Nabuchodonoſorem, inquit ſeruum meum adducam in hanc terram, & funditus excindam eos, & ponam in ſtuporem, in ſibilum, in vaſtitates perpetuas, & redigetur iſta terra in ſolitudinem, vt ſeruiant Regi Babylonio 70. annos, Et cum impleti fuerint, anni 70. viſitabo ipſius regis Babylonici iniquitatem. Sed eadem luculentius, cap. 25. quo ſeruitutis ſeptuagenariæ caput, digito videtur indicare. Efficiam (ait Deus) vt in his gentibus neq; voluptas, aut lætitia, neq; ſponſus, aut ſponſa, neq; molæ audiantur, aut lumen ſit lucernæ. Atq; ita omni iſta terra in ſtupendam redacta ſolitudinem, ſeruient iſtæ gentes Babylonio regi, annos 70. Hic vides annos 70. definiri poſt regionis vaſtitatem. Hanc interpretationem confirmat Eſdras 5. 1. & liber Paralip. 2. cap. his ferè verbis, Immiſit Deus Iudæis Chaldeorum Regem, qui eorum pubem in ipſa Sacrarij domo armis trucidauit, &c. Templum igni crematum eſt, &c. Si qui ferro ſuperfuerunt Babylonem, ducti ſunt, & Nabuchodonoſori eiuſq; filijs ſeruierunt, vſque dum viguit regnum Perſicum: vt id eueniret quod Deus Ieremiæ voce minatus erat, id eſt vt interea terra ſuis frueretur Sabbatis: quæ quidem tandiu feriata eſt, quandiu deſerta fuit ad peragendos annos 70. Anno autem primo Cyri Perſarum regis, vt accederet quod Deus ore Ieremiæ prædixerat, Cyrus edictum promulgauit. Hic audimus non populum ſolum addictum fuiſſe ſeruituti ad annos 70. poſt vrbis & Templi vaſtationem, Sed ipſam etiam terram, vt ipſa fruatur ſuis Sabbatis. Non prius quieuit terra, quam deſerta fuit: nec prius deſerta, quàm vrbs diruta & Templum exciſum. Nam ad hoc vſque tempus ſuos habuit colonos, Regem, pontifices, Sacerdotes, Ciues, qui vrbem incolebant, & in Templo Sacrificia peragebant: agricolas ruri, qui tellurem exercebant. Templo & vrbe deletis, populoque Babylonem tranſlato, terra tum demum feriata eſt ad annos 70. Iam è ſacris & cœlo ſatis perſpicuum eſt annos 70. non à Iechonia, ſed ab vrbis & regionis ſolitudine accipiendos eſſe. Itaque omnium minimè ferendi ſunt qui Babylonicæ captiuitatis initio facto à Iechoniæ caſu, quē adſcribunt anno Iphiti 177. manifeſto errore, debetur enim anno Iphiti 159. Babylonem aſſerunt Darij Medi proditione abſque vlla vi armata Cyro deditam, biennio poſt Sardes expugnatas, poſtquam regnum Chaldæorum Medus tenuiſſet annos 17. Sardes capto Crœſo in Cyri poteſtatem redactæ ſunt, anno 4. Olymp. 57. Iphiti 228. Anno igitur 230. Babylon deditione recepta eſt, & à Iechonia capto ad captam Babylonem anni tantum 53. intercedunt. Aufer annos 17. Medi pro-

ditoris reſtabunt anni 36. ſeruitutis ſub Nabuchodonoſoreis, vbi ſunt anni 70. ab Ieremia pręſcripti, quos ſine piaculo contrahere nefas: Iudæi qui in Ieroſolymæ incendio gladium euaſerunt, addicti ſunt Nabuchodonoſori & filijs eius, vt ſeruirent ad annos 70. At Nabuchodonoſorea ſtirps extincta eſt poſt annos 36. Sunt igitur oracula ſacra vaniora Delphicis. Mendax vates Ieremias, mendaces Eſdræ & Paralipomenon libri. Beroſi & Megaſthenis, qui doctis & cordatis viris caliginem obduxerunt, deliria reſpuimus, nec pluris facimus Megaſthenem Græcum, quàm Metaſthenem viterbienſem. Diſcimus è Strabone ſcriptore grauiſſimo, & amantiſſimo veri, quantum fidei debeatur Megaſtheni. Sic enim lib. 2. Eximie, inquit, Diemacho & Megaſtheni fides abroganda eſt. Hi ſunt qui homines in aure cubantes, & oris & naris expertes, ſcriptis ſuis commendant: Simul & monoculos, & tibijs proceros, & digitis retro inuerſis. Innouarunt etiam aduerſus grues decantata pridem ab Homero prælia: trium etiam palmorum homines aſſerunt iſti: præterea formicas aurum effodientes, & Panas cuneato capite, ſerpentes qui boues & ceruos vna cum cornibus deglutiant. Hæc ſunt fidei teſtimonia in hiſtoria Megaſthenis, Sed adferamus quæ de Nabuchodonoſore effutit. Nabuchodonoſor, inquit, Hercule non inferior, ſubacta Libia & Iberia, colonijs ad Pontum deductis, regiam repetijt: vbi Deo quodam afflatus, oratione ad Babylonios habita, futuram cladem prænunciauit. Cyrum nempe Babylonem ſubacturum, huiuſque infortunij autorem fore Medem Aſſyriorum ſpem & præſidium. Hæc vaticinatus & in Medem dira multa imprecatus, ex hominum conſpectu ſublatus eſt, nec viſus poſtea. Et ſucceſſit Euilmerodachus, deinde Nerigliſſares, hunc ſecutus Labaſſoaraſcus: poſtremo Nabonidochus, quem Cyrus erepta Babylone, Carmanię præfecit. Hæc ſumma eſt fabulæ Megaſthenis: A quo fortaſſe Beroſus ſuam mutuatus eſt, qui Megaſthene paulò poſterior eſt, niſi ſit coæuus. Megaſthenes à Seleuco, vel Philadelpho miſſus eſt legatus in Indiam. Beroſus hiſtoriam ſcripſit in gratiam Antiochi Dei, nepotis Seleuci. Sed vnde colligas Labaſſoaraſcum, fuiſſe Baltaſſarem: & Medem fuiſſe Nabonidochum, qui in regem delectus, Babylonem Cyro prodiderit. Et quis credat Nabuchodonoſorem Babylonijs clade ſua prænunciata, mox ex hominum oculis ereptum eſſe? Mirandum cur non ſimul addiderit, in cœlum raptum & in Quirinum transformatum. Fando audierat nugator Megaſthenes, Nabuchodonoſorem regno eiectum fuiſſe, & ex hominum ſocietate depulſum, & hoc diſcimus ex Daniele: Sed eum ſeptennio lapſo, fuiſſe reſtitutum

agnoſcimus

agnoſcimus. Quid igitur ad Megaſthenis fabulam? Ex qua efficere volunt Darium Medum, Baltaſſare noctu interfecto, regiaque ſtirpe exciſa, regem Babyloniorum conſenſu procerum & populi creatum fuiſſe. Non fuit igitur regnum diuiſum, ſed vni Medo oblatum & traditum: & mendacem eſſe Danielem oportet, qui qua nocte Baltaſſar occiſus eſt, manus Diuinæ ſcripturam ita Baltaſſari regi interpretatus eſt: Diuiſum eſt regnum tuum, & Medis Perſiſque traditum. Si populi procerumque conſenſu Medes Rex Babyloniorum inauguratus eſt, debuit profecto patrijs imperare legibus, & iura Chaldaica tueri. Nemo ſiquidem Imperatorem Chaldæorum, Aſſyriorum αὐχημα, qui hoſtiles inimicitias exercebant cum Medis & Perſis, à quibus & Niniue, & Aſſyriorum nomen & imperium deleta nuper fuerant, Medorum Perſarumque legibus obnoxium fuiſſe dixerit. Quapropter vel imperitus Daniel qui ſcripſerit, à Dario Medo non potuiſſe liberari à leonibus, quia perpetuæ Medorum Perſarumque leges obſtarent Imperatori: vel fatuus Imperator Babylonius, qui legum externarum metu, amicum inſontem iniquo iudicio non abſoluerit. Sic enim Daniel c. 6. Magno dolore Rex affectus animum ad Danielem liberandum adiecit, & de eo eripiendo ad occaſũ vſque Solis laborauit: Sed homines ad regem congregati demonſtrant, Medorum Perſarumque inſtitutum eſſe, vt omne regis decretum ratum & immutabile eſset. Igitur Rex Danielem adduci iubet, & in ſpecum leonum conijci, eum his verbis proſequens, Deus tuus quem tu aſſiduè colis, te tueatur. Deinde in Regiam profectus Rex manſit incœnatus, nullis adhibitis fidibus, caruitque ſomno. Cur Babyloniorum regem leges Medicæ & Perſicę adeo terrent, vt earum metu neque cibum neque ſomnum capiat, ſed incredibili dolore conficiatur. Diſcamus igitur non ex Megaſthenis aut Beroſi mendacijs, ſed ex Diuinis oraculis, quæ comprobauit euentus, Baltaſsaris regnum diuiſum fuiſse: nec vni Medo conceſſum à Chaldæis, ſed ad Darium & Cyrum ad Medos & Perſas fuiſse numine diuino tranſlatum. Diſcamus Iudæos captiuos ſeruijſse non Medis aut Perſis, ſed Nabuchodonoſori eiuſque filijs ad annos 70. Quibus exactis liberati ſunt à Cyro, Babylone capta: Autores habemus Ieremiam, Herodotum, Xenophontem, Megaſthene & Beroſo veraciores & vetuſtiores, Babylonem non deditione, nulloque reſiſtente, ſed bellica virtute captam direptamque fuiſse. Audimus Ieremiam clangentem inſultum c. 50. excitabo & adducam contra Babylonem cœtum gentium magnarum de terra aquilonari, qui eam oppugnabunt: deinde capietur, & erunt Chaldæi præda

& omnes prædones eius ſaturabũtur. Gladius ad Chaldęos, ad ciues Babylonis, ad principes eius, ad ſapientes, ad diuinos, ad heroas, ad equos & currus, ad omne promiſcuum vulgus, ad theſauros, qui diripiẽtur. Siccitas ſuper aquas eius, & exareſcẽt. A fragore captę Babylonis contremiſcet terra &c. Eſaias c. 45. annis antè propé ducentis, vaticinatus eſt portas in aduentu Cyrì patefaciendas eſſe, æreaque oſtiá perfringenda, & ferrea clauſtra conuellenda. Quid dilucidius effari potuit? hæccine eſt deditio vrbis, nullo reſiſtente, captę. Blanditus eſt Beli ſacerdos Beroſus ſuis Babylonijs, vt Manethon Iſidis Sacerdos ſuis Ægyptijs. Hic in Aegyptiorum Regũ recenſione, Pharaonis in Mari rubro cladem ſilentio præterijt. Ille regis & populorum ſuorum internecionem alio deflectit, Regis abitu & deditione ciuium. At Herodotus antiquior Beroſo, & cum Ieremię vaticinio, & cum Danielis hiſtoria conſentit. Narrat Cyrum Gyndem & Euphratem fluuios tranſibiles reddidiſſe, vrbem die feſto poſt longam obſidionem cepiſſe, dum ciues choreas ducerent. Similiter Xenophon lib. 7. παιδείας, Cum audiſſet Cyrus, inquit, feſtum eſſe Babylone, quo Babylonij omnes totam noctem bibunt & laſciuis carminibus ſaltationibuſque indulgent, cum primum nocte illa tenebrę factę ſunt, aperuit foſſas in quas manauit aqua, alueo fluminis, qui tendebat ad vrbem, permeabili reddito. Hic audimus vrbem noctu captam die feſto, & Regem occiſum: quem Daniel teſtatur epulum celebraſſe, quod die feſto fieri ſolenne eſt. Sed addit Xenophon, vrbe capta Cyrum iuſſiſſe, vt proclamaretur qui Syriacè loqui ſcirent, intus domi manerent: ne ſi quis extra caperetur, morte plecteretur. Parcebat enim Iudęis, quos Syros appellat: quia ex eorum vaticinijs didicerat victoriam ſibi à Deo promiſſam eſſe, & pręſtitam. Darius Medus Aſſuero genitus eſt, Daniele teſte. Apud Xenophontem, Cyaxares qui idem Aſſuerus, Aſtyagis eſt filius, Ergo Aſtyages ipſe, Aſſuerus ſiue Cyaxares eſt appellatus. Apud Herodotum pater Aſtyagis nominatur Cyaxares: Cteſias verò apud Diodorum vocat Aſtybaram, qui Niniuem euertit cum Nabuchodonoſore, autore Tobia. Eſtherę hiſtoria Aſtyagem haud dubiè vocat Aſſuerum & Artaxerxem. Sic etiam Darius Medus apud Eſdram c. 4. vocatur Aſſuerus, hoc eſt Cyaxares, paterno & auito nomine. Igitur nõ ſolus Daniel Darium Medum agnouit, ſed etiam Xenophon qui & ſocerũ Cyri affirmauit. Hinc Cyrus etſi militibus imperaret, primas tamen ſemper detulit. In caſtris aduerſus Aſſyrios, Lydos, Chaldæos, Cyaxares hoc eſt Aſſuerus Medorum Rex, agnitus eſt Imperator, tum à Cyro, tum à militibus. Ideo ſolus nominatur à

natur à Daniele in vrbis expugnatione. Cyrus igitur & Darius Baltaſſarem interfecerunt & regnum Chaldęorum diuiſerunt, quia vterque Chaldæis imperauit. At Cyrus animo inquieto & vniuerſi dominationem appetens, non multo poſt exercitum duxit in Derbices, Maſſagetas, & alias gentes. Prius tamen Iudæis quibus beneuolus erat, facta poteſtate in Iudæam remigrandi & inſtaurandi templum. Darius ætate grauis Imperij Babylonici adminiſtrationem ſuſcipit, cui paucis annis pręfuiſſe par eſt: cum Daniel poſt annum Darij primum, memoret annum tertium Cyri: qui à capta Babylone proculdubio numerandus eſt: Et ſi enim Darius non alieno, ſed proprio & Regio nomine imperauit, Cyrus tamen non excidit regia dignitate & Imperio. Neq; enim vni Dario regnum Chaldaicum diuina prouidentia conceſſum fuit, ſed diuiſum, & Medis Perſiſque traditum. Quapropter Megaſthenis Beroſique mendacijs profligatis confidenter inficiamur Babylonem proditione Medi, in Cyri poteſtatem veniſſe. Veritatem amplectimur Sacris oraculis patefactam, & à principibus hiſtoriæ literis commendatam. In friuolis ponimus quod addunt, Cyrum poſt Babylonis deditionem Iudæos non ſtatim libaraſſe, ſed parta demum pace & profligatis bellis omnibus: Quia ſic edixerit. Deus Dominus cœli dedit mihi omnia regna terræ. Quę non potuit, inquiunt, Cyrus dicere niſi vltimis temporibus. Medus quem Chaldeorum regno tantum præficiunt, quo tēpore vniuerſi imperium adeptus eſt? cum ita ediceret, Daniel c. 6. Darius Rex, omnibus populis, nationibus, & linguis, in vniuerſa terra. Nobuchodonoſor num fuit vniuerſi dominus, cum ei ſomnium à Daniele ita expoſitū eſt. Tu ô Rex, Regum Rex es, cui Deus cæleſtis Regnum, imperium, poſtetatem, honorēque largitus eſt tantum, vt quod vbicunque degit hominum, ferarum, pecorum, & ærearum volucrum genus, omnia ſub tuum imperium ditionemque ſubiunxerit. Ita etiam edicit ipſe Nabuchodonoſor. Nebuchodonoſor Rex omnibus linguarum populis & nationibus toto orbe degentibus ſalutem dicit. Romani rerum domini quando omnium potiti ſunt? Sed quis diuina ſcripta legēs nō intelligit Cyrum in edicto non obſcure fateri, ex oraculis ſacris didiciſſe, liberatorem ſe à Deo conſtitutum populi captiui. Ita enim edictum ſcriptum, & in toto Imperio ſuo promulgatum eſt, Eſdr. 1. Omnia mihi orbis terrarum regna dedit Dominus Deus cœleſtis, Idemque mihi conſtruendum ſibi templum Ieroſolymis in Iudæa mandauit. Nondum terrarum orbis vniuerſus illi parebat, nec vnquam paruit. Cyrus apud Aſtyagem educatus fuit. Xenophontis enim narrationem, po-

P

tius quàm Herodoti amplectimur, ſcriptis diuinis conſentaneam. Aſtyages idem eſt Aſsuerus, qui & Artaxerxes, Cyaxaris ſiue Darij Medi pater. Eſtheram habuit coniugem, & Mardochæum à conſilijs, ſecundum à rege. A Mardochæo & Eſthera potuerunt Cyaxares & Cyrus, ambo Aſsueri alumni multa de vaticinijs audiuiſse: potuerunt à Daniele multa dedicíſse, cum is eſset Suſis, anno Baltaſsaris tertio: vbi debilitatus oſtento quod ei apparuit, ægrotauit aliquot dies, & recuperata valetudine regia negotia curauit. Annus tertius Baltaſsaris concurrit cum nono Cyri regis Perſarum. Tum Cyrus & Aſsuerus ſiue Cyaxares, copias ſuas effuderant per Aſiam vniuerſam. Harpagus Aſiam inferiorem euertebat, Cyrus ſuperiorem. Iam Cyrus in Chaldæam aduerſus Baltaſsarem acies dirigebat. Ea de cauſa miſsus eſt Daniel Suſas, de belli vel pacis negotijs acturus cum Dario Imperatore Medorum, & Cyro Perſarum rege. Suſas quamplurimi fuerant Iudęi tranſlati. Illic potuit Daniel cum Mardochęo, qui ad ſummum dignitatis gradum ab Aſsuero Aſtyage fuerat euectus, multos ſermones cõferre de bello, de pace, de liberatione populi Iudaici, de vaticiniorum implementis. Mardochęus in Cyaxaris & Cyri caſtris fuiſse potuit, cum multis alijs Iudæis. Capta verò Babylone, Iudęorum primates, Eſdram, Nehemiam, Zorobabelem, Ieſuam, alios Dario & Cyro de victoria congratulatos fuiſse, & manumiſſionem oraculis promiſsam poſtulaſse nemo dubitauerit, horumque nonnullos quorum virtus & integritas Medorum Perſarumque principibus non ignota fuit, merito quis crediderit in conſilium adſcitos fuiſse. Certè Daniel, qui cùm vrbs ipſa caperetur, ſummo dignitatis ſplendore conſpicuus fuit, purpura indutus, aurea torque collum ambiente, & tertius in Chaldæorum regno princeps proclamatus, tantum abeſt vt pro hoſte iudicatus fuerit, vt non multo poſt à Cyaxare Dario, triũuir fuerit præpoſitus 120. ſatrapis, quos Dario viſum eſt toti regno præficere, vt prouinciæ adminiſtrarentur non ex moribus & inſtitutis Chaldæorum, ſed Medorum Perſarumque legibus. Cyrus igitur intellectis vaticinijs, tum Eſaię, qui annis plus 150. antequam Cyrus naſceretur, de liberatore Cyro effatus eſt, tum Ieremiæ, qui captiuitatem annorum 70. præſcripſit, aliorumque prophetarum, ſibi merito quodam perſuaſit vniuerſi Dominum à Deo ordinatum fuiſſe. Sed & ipſos Iudæos vaticinia ita interpretatos fuiſſe conſentaneũ eſt, vt crederent Cyrũ vniuerſi Monarcham fore. Nec dubium eſt edictũ Cyri à Iudæo quopiam vel propheta vel Sacerdote, principi ſuggeſtum & dictatum fuiſſe. Quod profecto Cyro imperandi cupido animos

do animos addidit,vt Maſſagetas,Scythas,Indos,Derbices,vbi lethale vulnus accepit, vt tradit Cteſias, armis laceſſeret: & reliquas quoque nationes adortus fuiſſet, niſi mors illius vota præuertiſſet. Cæterùm nomina Chaldæorum Medorumue regum multiplicia, non magis quemquam torquere debent, quàm ſi Babylonium aut Aſſyrium audiremus Gallorum annales legentem ſuo idiomate conſcriptos, qui admirabundus ſciſcitaretur, cur vnus idemque Dominus Henricus Valeſius modò Gallorũ Imperator, modò Princeps Chriſtianiſs. vel Poloniæ Rex,alijſque nominibus appellaretur. Delectantur principes epithetorum multitudine & varietate, nec rarò patrum auorumque & proauorum nomina cum ſuis coniungunt. Imperatores Romani, Cæſarum & Auguſtorum nomine donati ſunt. Perſarum reges, Darij & Artaxerxes appellati. Exterorum etiam lingua perſæpe variat appellationes & multiplicat.Qui Græcis dicitur Aſtyages,Medis eſt Apanda, idem Cyaxares de nomine patris, & Aſſuerus, & Artaxerxes. Sic Darius Medus,Cyaxares & Aſſuerus. Sic Nabuchodonoſor Nabopolaſſar Labinetus. Et quis non legit in hiſtoria Romana, Imperator Cæſar, Diui Neruę Auguſti filius, Nerua, Traianus, Optimus Auguſtus, Germanicus, Dacicus, Pontifex Max. Tribunitię poteſtatis, Imperator X. Conſul. V. PP. Sed de his ſatis. Redeamus in viam vnde deflexim̃us. Lunaris defectio Cambyſis, nota in Olympiadum calculo,ex initio Cyri,nos deducit ad annum quintũ Nabuchodonoſoris:Inde ad Nabonaſſarem. Vnde Ptolemæus ad obitum Alexandri numerat annos 424. Notus & Alexandri obitus in Olympiadum ſerie. Quapropter latere non poterit Olympiadum Epocha. Hinc annus viceſimuſquintus vrbis Romæ fundationem profert. Iam à Nabonaſſare vel à Nabuchodonoſore,vel à Cambyſe,ſtrata via eſt ad obſcurationẽ Lunæ, quæ Darij vltimi cladem pręceſſit diebus vndecim. Hic Perſis profligatis victor Alexãder,Imperator Aſiæ proclamatus eſt ab exercitu. Nabonaſſaris porro Ianuarius antecedit Chriſtianam Epocham, annis Iulianis plenis 747. congruens anno mundi 3276 A Nabonaſsaris Ianuario ad Ianuarium anni quinti Nabuchodonoſoris, fluxerunt anni 129. hinc ad Ianuarium cladis Darianæ 290. Templum incendio conſumptum eſt anno 19. Nabuchodonoſoris, hoc eſt annis 14. exactis, ab anno lunaris deliquij. Aufer annos 14. ab annis 290.reſtabunt 276, ab incendio Templi ad Alexandri imperium.Sed ex Abaco hæc nobis demõſtranda ſunt. Quod vt conſequeremur, Lunam lumine orbatam inſpeximus anno ab Epocha Chriſtiana decurrente 1577. Septembris die 27. feria 5. ♃. Obſcurationis

initio gnomonis vmbra in pedali ſciotherico iungebatur horę 10.50.Bleſis, cuius ab occidente longitudo eſt grad.21.latitudo ab æquatore 47.32.cum ſenſim διχοτομος appareret, occurentia nubila nobis defectionis exitum expectantibus, ſideris conſpectum ademerunt. Ex numeris tamen & Ptolemæi & Copernici medium plenilunij veri, cadit ferè in vnius horæ ſextantem poſt mediam noctem. Hinc tēpora retexentes ad eam ☽æ defectionem quam Ptolemæus Alexandriæ inſpexit anno 20. Adriani, Pharmuthi die 8. hoc eſt Martij die 6. ante Solis exortum, horis ferè 3. comperimus ab Ianuario anni 1577. ad Ianuarium 20. Adriani, annos Iulianos 1421. Inde regreſſi ad Ianuarium Nabonaſſaris,inueniemus annos 882.Thot verò Nabonaſſaris diem primum, concurrere cum 26. februarij, feria 4. ☿ anni à Chriſtiana Epocha retro numerati 747.Hic annus eſt ab intercalari ſecūdus, congruens anno mundi 3276.Itaque ab epocha Nabonaſſaris,ſubduximus annum vnum & dies 56. vt haberemus Epocham Nabonaſſaris annis Iulianis congruentem: ac Iulianam Nabonaſſaris Epocham ſtatuimus in meridie pridie Cal. Ian. anni 748. ineuntis ab Epocha Chriſtiana in præcedentia numerati, qui eſt mundi 3275 incipiens primus ab intercalari.In tabulis enim Aſtronomicis annorum Iulianorum ſeries ita digeſta eſt,vt quartus quiſque tres ſingulos antecedentes vno die ſuperet, voceturque intercalaris, ſiue biſſextilis, ob illius diei intercalationem, quæ fit ſexto Calendas Martij.Dies enim biſſextus appellatur,quia ſextus ille à Calendis Martij Dies,bis nominatur & pro vno die biduum accipitur. Sed propius abacum ſpectemus. Anni Aegyptij principio, quo Regnum inijt Nabonaſſar, Meridie primi diei Thot, primi menſis Ægyptiorum,Solis & Lunæ motus ab artificibus obſeruati ſic habuerunt.

	Solis motus æqualis ab Apogæo.	Lunæ motus æqualis à Sole.	Anomaliæ ☽æ motus.	Latitudinis ☽æ
	S g′ ″	S. g. ′ ″.	S. g. ′.	S. g. ′.
Epoche Nabonaſſ. Aegpy.	4.25.15.0	1. 10.37. 0	4.28.49.	5 54.45.

Sol motu verò tenuit ♓ 3.8.Luna ♉ 8.20. Abeſt hæc Epoche à Chriſtiana annis Aegyptijs plenis 747. diebus 130. Poſterior eſt Epocha Iuliana, diebus 421.Diſſita eſt autem Iuliana à Chriſtiana, annis Iulianis 748. Motus Epoches Iulianæ hi fuerunt. Anomaliæ Latitud.

Solis

	Solis motus ab apogæo.	Lunæ a Sole.	☽	☽
	S g ' "	S gr. ' "	S g '	S. g. '
Epoche Nabonaſſaris Iuliana	3. 29. 18. 42.	5. 26. 7. 17.	2. 35. 24.	2. 51. 57.

Verus locus Solis ♉ 6. 1. Lunæ ♏ 27. 26.

Ab his Epochis, quæ ſunt termini ſiue limites in cœlo poſiti, tempora inſequentia pendent, è cœli vertigine ſubducta. Enimuero ante Nabonaſſarem phænomenà quæ ſpectata fuerint, nulla memorię prodita ſunt. Scribunt tamen permulti extitiſſe Solis defectiones in Romuli conceptu, & obitu, atque etiam in vrbis fundatione. Sed has poſtea excutiemus, nunc canonen perſequimur.

Abacus Lunaris deliquij, quod annus quintus Nabuchodonoſoris exibuit: Ab Epoche Nabonaſſaris in annis Aegyptijs.

		☉ ab apog. S gr ' "	☽ a ☉ S g. ' "	Anom. ☽ S gr. '	Latit. ☽ S g. '
Epoche Nabon. Aegyptia		4 25 15 0	1 10 37 0	4 28 49	5 54 45
Anni Aegyptij	100	5 35 41 15	0 2 15 47	3 51 52	1 51 19
	26	5 53 40 43	2 10 11 18	2 26 41	4 26 32
Dies	60	0 59 8 17	0 11 26 41	1 3 54	1 13 46
	26	0 25 37 35	5 16 57 34	5 39 41	5 43 58
Horæ	16	0 0 39 26	[illegible] 8 7 38	0 8 43	0 8 49
Scrip	47 2½	0 0 1 50	24 2	26	26
Summa Medij motus.		5 20 4 12	3 0 0 0	5 40 6	1 19 35
προσθαφαίρεσις		add. 1 28 30	1 34 0	☉ præcedit.	h. 0 14
Med. mot ☍ veræ		5 20 3 31	2 59 52 30	5 39 58	1 19 27
Verus locus ☉ ☽		0 27 1	3 27 1		1 20 52

Latiudo ☽. 0 48. hor.
Semidia. ☽ 16.
Vmbræ 41.
Summa ſemid. 57.
Reliqua de ſumma. 9.
Digiti ecliptici 3½

Tempus Epeph d h ſ
Medię ☍ 27. 10. 41.
Verę ☍ 27. 10. 33.

Abacus eiuſdem deliquij, in annis Iulianis ab Epocha Nabonaſſaris Iuliana.

		☉ ab apog.	☽ a ☉	Anom. ☽	Latit. ☽
Epoche Nabon. Iuliana		3 29 18 42	5 26 7 18	2 35 24	2 51 57
Anni Iuliani	100.	0 0 19 43	5 7 1 55	3 18 30	1 22 3
	27.	5 59 21 0	5 32 57 19	5 13 48	2 14 38
Martius		1 28 42 26	0 17 10 2	1 35 51	1 50 38
Dies	22.	0 21 41 2	4 28 11 47	4 47 26	4 51 3
Horæ	16.	0 0 39 26	0 8 7 38	0 8 43	0 8 49
Scrip.	47 ⅓	1 56	24 2	26	26
Summa eadem quæ in abaco Aegyptio		5 20 4 15	3 0 0 0	5 40 8	1 19 34

Abacus defectionis Lunaris, quæ Perſarum exitium ad Arbelam dieb. 11. præceſſit, in annis Aegyptijs

Epoch. Nabon. Aegyp.		4 25 15 0	1 10 37 0	4 28 49	5 54 45
Anni Aegyptij	400.	4 22 45 2	0 9 3 9	3 27 30	1 25 15
	16.	5 56 6 35	4 33 17 44	5 39 30	3 39 25
Dies	300.	4 55 41 26	0 57 13 27	5 19 30	0 8 48
	10.	0 9 51 23	2 1 54 27	2 10 39	2 13 8
Horæ	14¼	0 0 35 7.	7 14 13	7 45	7 51
Summa æqualium motuum.		1 50 14 33	3 0 0 0	3 13 43	1 28 12

Abacus eiuſdem defectionis in annis Iulianis.

Epoche Nabon, Iuliana		3 29 18 42	5 26 7 18	2 35 24	2 51 57
Anni Iuliani	400.	0 1 18 50	2 28 7 39	1 14 0	5 28 11
	17	5 59 48 35	1 32 20 49	2 0 29	1 1 2
Auguſtus		3 59 30 33	1 22 21 6	4 54 47	5 34 35
Dies	30	0 19 42 46	4 3 48 54	4 21 18	4 24 35
Horæ	14¼	0 0 35 7	7 14 14	7 45	7 51
Summa		1 50 14 33	3 0 0 0	3 13 43	1 28 11
Aequatio		Subt. 1 11 20	add. 1 18 30	☉ præcedit	hor. 4½
Motus horarum 4. auferend.		10 45	2 12	2 21	2 23
Motus æqualis Veræ ☍		1 50 3 48	2 57 48	3 11 22	1 25 49
Aequatio		Subr. 1 11	add. 1 2	ſubt. 40	add. 1 2
Verus locus ☉ ☽		2 54 23	5 54 23	3 10 42	1 26 51

Latitudo ☽	16.	0
Semidiameter ☽	17	30
Vmbræ	45	30
Summa Semidiametrop	63	0
Reliqua de ſumma	47	0
Digiti	16	

Septembr.

Tempus	d	h	i
Med. ☍	20	14	15
Veræ ☍	20	9	55

Ad meridianum Alexandriæ

Babylon

Babylon cui vicina eſt Arbela, orientalior eſt Alexandria ho.o 56 Vera ☍ ſiue medium defectionis, incidit in Arbelide hora pomerid. 10. 5′ defectionis initium ho. 8. 25. ſecunda noctis hora, vt ait Plinius. In Sicilia verò Luna exoriente, paulo poſt occaſum Solis, qui eo die merſus eſt in Oceanum, hor. 6. 8. Vndecima poſt id deliquium nocte, Darius acies inſtruxit, proxima luce pugnauit infeliciter, ad Gaugamela aduerſus Alexandrum, Calendis Octobris, feria 6. ☿, annis ante Chriſtianam Epocham 331. Tum Alexander Aſiæ Imperator ab exercitu ſalutatus eſt.

Interuallum duarum Eclipſeon annorum eſt Iulianorum 290. d. 151. Aufer annos 14. ab eclipſi Nabuchodonoſoris delapſos, ad incendium Templi, reſtabunt anni 276. quot habet ſextus Canon.

His ita expoſitis, elicitur Methodus conuertendi annos Aegyptios Ptolemæi, in annos Iulianos. Tempori dato, adde annum 1, dies 57. Compoſito aufer biſſexta. Reliquum dabit annos Iulianos ab Epocha Nabonaſſaris Iuliana, & dies excurrentes ſiqui ſint. Confer dies cum menſibus anni Iuliani, habebis diem menſis Iuliani reſpondentem menſi Aegyptio, Exemplum illuſtrabit regulam. Anno 55. ſecundæ periodi Calippi, Luna defecit tota, nono die Mechir. Tempus eſt datum à Nabonaſſare Aegyptio annorum 547, dierum 158. Additione facta anni vnius & dierum 57. tempus erit compoſitum, annorum 548. d. 215. A diebus ablata biſſexta 131. relinquūt dies 78. Sunt igitur à Nabonaſſare Iuliano, anni Iuliani 548. dies 78. Collati dies 78. cum menſibus Iulianis, incidunt in 19. Martij. Methodus comprobatur ex annorum Aegyptiorum & Iulianorum conſenſu in vtroque Abaco.

Anni ab euerſione Templi ad Imperium Alexandri	276.
Ad Imperium Cyri perſicum	48.
Ad captam Babylonem	71.
A condito mundo ad Ianuarium Olympiadis primæ	3246.
Ad Ianuarium vrbis Romæ	2270.
Nabonaſſaris	3275.
Excidij templi	3415.
Cyri	3463.
Babylonis captæ	3486.
A condito mundo ad Ianuarium Imperij Alexandri	3691.

Canon Septimus.

Ab Alexandri Imperio ad Meſſiam, anni 329.

Demonſtratio.

Imperium Alexandri in annum Mundi incurriſſe 3692. ſuprà demonſtratum eſt, diſſitum ab initio Cyri, quod cõgruit anno Mundi 3464. annis 228. Statutæ ſunt Olympiadum ſedes, Romæ, Nabonaſſaris. Inde ſcripta Herodoti, Thucididis, Xenophontis, Diodori, Dioniſij, Liuij & aliorum, ex annis Olympiadum, vrbis Romæ, Perſarum, Græcorum, qui Aſiam, Macedoniam & Aegyptum tenuerunt, certam & continuam temporum ſeriem ad Auguſtos vſque proferũt. Sed his omiſſis, quia labi & errare cenſeri poſſunt, neque coniecturis ab hiſtoria profana mutuatis agimus, ſed demonſtrationes inſtituimus, quæ nullo modo labefectari queant, cœleſtes vias conſectabimur, omnis errationis expertes. Communis omnium ferè ſententia eſt, Chriſtum anno 42. imperij Auguſti natum eſſe. Epiphanius notat conſules Romanos Auguſtum XIII, & Silanum. Qui in marmoribus Capitolinis Siluanus exaratur. Et veré quidem Epiphanius conſules indicauit. Sed ij non anno 42. Imperij Auguſti, conſulatu functi ſunt, verum anno 41. Nam Auguſti Imperium orditur hiſtoria Romana à Triumuiratu, quem cum Antonio & Lepido arripuit Auguſtus, anno V. C. 710. ex A. D. V. K. Dec. ad Pr. C. Ian. Sex. Hoc eſt ex 27. die Nouembr. in Quinquennium. Ergo initio facto á Calendis Ianuarii proximis Romano, more, annus primus Imperij fuit, V. C. 711. Annus 42. incurrit in annum V. C. 752. Conſules verò ab Epiphanio proditi, adſcribuntur anno 751. Atq; hunc annum tribuit Tertullianus natiuitati Chriſti. Eccleſiæ Romanæ diem Chriſti natalitiũ ſtatuunt ſub finem Decembris, VIII. Cal. Ianuarii. Theophaniam Græci ſub initium Ianuarij. Clemẽs ſtromatographus tradit Chriſtũ natũ eſſe anno 28. Auguſti: Sed nonnullos accuratius ſcrutatos, eum diem cõtuliſſe, partim in menſis Pachon, partim in menſis Pharmuti diem 25. Pharmuti dies 25. tum temporis cõcurrebat cum 20. Aprilis: Pachon dies 25. cũ 20. Maij: Annus 28. Auguſti cadit partim in annum V. C. 750. partim in annum 751. Quia Alexandrini Auguſti imperiũ auſpicantur ab interitu Antonij & Cleopatræ, anno altero ab Actiaca victoria, V. C. 723. quo Ægyptus Imperio Romano adiecta eſt. Gloſa ordinaria c. 2. Eſter, Chriſtum incarnatum fuiſſe menſe Ianuario ſcribit. Sententiarum varietas teſtatur diem quo Chriſtus homo natus eſt, non ſatis

nõ ſatis compertum fuiſſe veteribus,& nobis etiam relictũ eſſe de hac quæſtione diſputandi locum.Quoniam igitur è ſacris & cœlo demonſtrationes exigimus,videamus quid in vtriſque nobis offeratur. Ioannes, vt ſcribit Lucas c.3.de Chriſti regno predicationes inſtituit, anno 15. Tiberij Cæſaris: & in Iordane Chriſtũ abluit annos ferme 30. natum. Poſt baptiſmum Chriſtus in deſertum ſeceſſi dies 40. ieiunus, & tentatus à Diabolo. Quo ſuperato redijt ad Iordanis oram,vbi Ioannes luculenta de eo teſtimonia palam edidit. Tum cœpit Chriſtus diſcipulos ſibi adſciſcere. Mox cum matre & diſcipulis vocatus interfuit nuptijs, Canæ in Galilæa,in quibus diuinam potentiam primum exeruit, aqua in vinum conuerſa. Poſtmodum concedit Capernaum,ſed ad paucos dies.Inſtabat enim paſcha, cuius gratia mox Ieroſolymam aſcendit,& mercatores eiecit è templo.Hæc peragi potuerunt ſpatio minore trimeſtri. Neque enim multum temporis interceſſit inter baptiſmum & Paſcha, vt ex Luc. c.3.& Ioan.c.1.&2.facilè percipias. Annus porrò Tiberij decimuſquintus,incipit à die 19.mẽſis Auguſti, deſinens in annum vrbis Romæ 781. Anno igitur vrbis 781. Tiberij 15. Chriſtus egit primum Paſcha, poſt baptiſmum, verno æquinoctio, quod tum temporis coïbat cum 23. Martij. Plenilunium verò quo Paſcha Ieroſolymis agebatur,ſecutum eſt die Aprilis 28. Tum potuit Chriſtus annos 30. impleſſe, cum in templo doctoris munus obijt. Accedebat enim ad annum 30.cum ab Ioanne baptiſmum ſuſceperet, menſe Februario. Sic enim Lucas accipiendus eſſe videtur cũ ait, καὶ ὁ ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ὤν. Incipiebat eſſe 30. fermè annorum, quia nondum triceſimũ exegerat,deerant enim duo treſue menſes.Atque inde cõſequimur Chriſtum verno tempore natum eſſe. Iam ſi ab anno 15.Tiberij,Chriſti triceſimo,vrbis 781.regrediamur in præterita,ad annos 30. occurret nobis annus V.C.751. Auguſti Imperij 41. Conſules Auguſtus XIII.& M.Plautius Siluanus,qui Silanus ab Epiphanio nominatur. Benè igitur Epiphanius conſules indicauit, ſed in anni deſignatione lapſus eſt,vt & alij,qui Chriſtũ anno Imperij Auguſti 42.deſinẽte,vel ineunte 43.in ipſa bruma natũ aſſerũt.Ideoque annũ baptiſmi Chriſti apud Lucã accipiunt triceſimũ incipiẽtẽ.Sed illorũ ſẽtentiæ repugnat Euãgeliũ Mathei c.2. Qui Herodem Iudæę regẽ narrat infantes trucidaſſe infra bimatũ, pro tempore quod à Magis perquiſierat, At verò Herodes obijt ineũte anno Auguſti 42. Si eodem anno deſinente natus eſt Chriſtus, Ioſephus vir Mariæ virginis, nihil cauſæ habuit cur in Aegyptum aufugeret. A cane mortuo nihil ei fuit metuẽdum. Interitus autem Herodis certiſſima nota cœlo inſculpta eſt,à Io-

ſepho hiſtorico, lib. 17. c. 8. 9. Is Herodem ſcribit ſeptuagenarium, cum à ſuis ſe veneno & inſidijs impeti comperiſſet, grauiſſime ęgrotaſſe, cumque ad ſeuitiam & immanitatem conuerſum, omnia deinceps inhumane & atrociter geſſiſſe: Mathiam ſacerdotem in crucem egiſſe, quo tempore Luna noctu lumine deficit: Tum ad Callirrhoës calidas aquas deferri voluiſſe: Indeque receſſiſſe Ierichuntem, atque illic Antipatrum filium tolli iuſſiſſe, & poſt quinque dies diris cruciatibus oppreſſum interijſſe, poſtquam regnaſſet annis 34. A capta Ieroſolyma, quam expugnauerat M. Agrippa & Caninio Gallo Coſſ. hoc eſt anno V. C. 716. Lunaris deliquij tempus incidit in 9. diem Ianuarij feria 5. ♃ media nocte quæ ad decimum diem ferebatur anno V. C. 752. Auguſti Imp. 42. ineunte, Cuius abacum ſubijciemus. Obijt Herodes paulo ante Paſcha, vt teſtis eſt Ioſephus c. 10. Oportet Chriſti natalem Herodis exceſſū præcedere. Quapropter neceſſario natus eſt anno 41. Auguſti. Ac ne quiſpiam ſuſpicetur annū Herodis extremum qui fuit 35. alio ☽æ deliquio poſſe deſignari, ſciat in annis regni Herodis 32. 33. 34. nullam fuiſſe conſpicuam ☽æ defectionem: Sed nec in anno eius obitum proxime ſequēte: Ideoque in Herodis obitu temporis errorem ſubeſſe non poſſe. Annus præterea Tiberij 15. è cœlo certiſſimus eſt. Exceſſit enim Auguſtus, anno imperij 56. V. C. 766. 4. Cal. Septemb. Quo die Tiberius Imperium ſuſcepit. Eo anno, vt Tacitus autor eſt, 27. Septemb. Luna defecit. Cuius abacum etiam exhibebimus. Hic annus deliquio ☽æ illuſtris, ad 15. Tiberij deducit, ſpectantem partim ad annum V. C. 780. partim ad annū 781. Sed annus 780. non quadrat in baptiſmum Chriſti. Obſtant enim abſona duorum quia 30. annis in antecedentia retextis, longius recederemus ab Epocha Chriſtiana, quæ triennio ſequeretur verum Chriſti Natalem: tum quia non incideremus in Conſules ab Epiphanio verè proditos: Eò itaque nos adducunt neceſſario, & cœli, & ſacræ profanæque hiſtoriæ volumina, vt annū 15. Tiberij à Luca memoratū, accipiamus eum qui eſt vrbis Ro. 781. quo anno conſulatum geſſerunt C. Rubellius Geminus & C. Fuſius Geminus. Eo anno menſe Februario Chriſtus baptiſmum ſuſcepit, & Vere proximo exegit annum 30. Igitur editus eſt in lucem anno V. C. 751. Auguſto XIII. & Siluano Coſſ. verna temperie, die 25. Pharmuthi, Aprilis 20. anno Imp. Auguſti 28. ab Ægypto recepta, vt Clemens adnotauit. Qua tempeſtate paſtores in agro excubias agebant, ouilia noctu cuſtodientes, plenilunio noctem illuſtrante. Eóque lumine freti paſtores ab Angelis moniti de Meſſia nato, Bethleem contenderunt. Brumæ rigor tecta vix relinquere patitur, & in agris

in agris excubare. Accedit Magorum aduentus è Perſide, leucis 250. à Iudæa diſſita. Hos biennio ſtellam Meſſiæ iam conſpicatos, veriſimile non eſt rigentem brumam expectaſſe, ſed potius vernum tempus captaſſe, quo longum iter capeſſerent. Hoc autem conficere potuerunt menſtruo ſpatio. Itaque paulopoſt natum Meſſiam, in viam ſe dederunt ſub Aprilis exitum. Bethleem verò peruenerunt Maio deſinẽte, cùm Virgo iuſta puerperæ dierũ 40. ferè peregiſſet. Adorato Meſſia, muneribus oblatis, in Perſidem reuertuntur. Ioſeph cum Virgine matre & puero, in Aegyptum aufugit, exeunte Maio, vel Iunio ineunte. Anni tempeſtas congruit hiſtoriæ rerum geſtarum. Cætera etiam conſpirant cum harmonia temporum. Ex quibus efficitur, annorum Chriſti principium deberi anno mundi 4021. qui eſt 28. ab Aegypto recepta. Et in annis Chriſti, quos in actionibus tum publicis, tum priuatis vulgò numeramus, deeſſe biennium. Itaque annum hunc quem dicimus 1580, abeſſe à Chriſti principio, annis 1582. Neque tamen numeros epochæ Chriſtianæ mutandos eſſe cenſemus: Sed Epocha retinenda eſt, ab hiſtoricis & mathematicis poſita, multiſque iam ætatibus in vſum recepta, ne quid turbetur in hiſtoriarum & actionum ſerie hactenus obſeruata. Hîc enim vſum libenter populo concedimus, ſcientia doctis reſeruata. Procliuis fuit lapſus in annorũ Chriſti limite cõſtituendo; propterea quod multis poſt natum Chriſtum ſęculis, temporum notatio non à Chriſto ſumpta eſt, ſed ab vrbe Roma, Conſulibus, Olympiadibus, Alexandri morte, Auguſti imperio, Diocletiani, & ſimilibus Epochis. Temporis curſum à Chriſto numerare, primus ſapienter docuiſſe fertur Dionyſius exiguus Abbas Romanus, circa annum Chriſti 532. imperante Iuſtiniano, Iuris conditore, Is quia non ſatis accuratam haberet Chronologiæ peritiam, duobus annis ab errauit à ſcopo. Alfonſus, Rex Caſtulonenſis & qui deinceps ſecuti ſunt Mathematici, cœleſtes Epochas accommodarunt inſtituto Dionyſiano; ex quibus in ſingulos annos errore biennij nihil officiente, certiſſima cœli phænomena mirabiliter ſuppeditant. Sed hîc in mentem ſubit eorum ridere inſaniam, qui horoſcopum Chriſti extruunt, ex vulgato annorum numero, ac de Chriſti vita & moribus, de religione, de ſectis, & alijs huiuſmodi, mira ſomnia in vulgus edunt, cum neque diem, neque annum, ac multo minus horoſcopum, vnquam habuerint notum: Quibus minus exploratis aſſerunt ipſi fatidici fata genethliaca prorſus ignorari. Illis porrò aſſentiri non poſſumus, qui Magos ex ſtellæ viſæ poſitu, & ſiderum apoteleſmatis, tempus naſcendi Meſſiæ percepiſſe prodiderunt. Potius admonitos oſten-

to fuiſſe arbitramur, vt ſcripta Prophetica quæ apud Chaldæos & Perſas, iam inde ab exilio Babylonico vulgata fuerunt, accuratiùs ſcrutarentur. Oportet enim ſtellam annis aliquot ante Chriſti conceptum, quaſi huius prenunciam illuxiſſe, quod ex laniena bimulorum & natu minorum ab Herode patrata colligitur, qui pueros á bimatu iuſſit trucidari; quia ex Magorum ſermone intellexerat ſtellam iam ferè biennio apparuiſſe. Non fuit ſtella de Cometarum vulgarium genere; cuiuſmodi ſi fuiſset, quid ex ea certi intelligere potuiſsēt de Meſſia, cùm nemo hactenus ab omni ſeculo, cometarum motū, ortum, occaſum, vllùm-ve apoteleſma potuerit explicare ante rerum euentum. Quæ enim de his Arabes cōmēti ſunt, planè futilia ſunt. Intellexerunt Magi cometam non fuiſse vulgarem, ſed ſtellam Meſſiæ. Vidimus, inquiunt, illius ſtellam in Oriente; ideo eum adoratum venimus. An fuerit illis dux itineris, incertum eſt; nec narrat Mathæus eam in itinere viſam. Sed vbi ab Herode Magi digreſſi ſunt, rurſus eis apparuiſse, eos anteceſſiſse ac tandem ob oculos ſtetiſse vbi puellus quieſcebat. Cometæ in æthere naſcentes etſi proprio motu, aliàs ad ortum, aliàs ad Boream & Auſtrum ferantur, nihilominus ſumma cœli celeritate rapti, torquentur in Occaſum, & orbem abſoluunt, nec interdiu apparent. Non fuit illis temporibus abſconditum Meſſiæ naſcituri tempus. Simeoni oraculum fuerat editum, non viſurum ſe mortem, donec Chriſtum vidiſſet. Rabbinus Haccados, vt eſt in Iudæorum monimentis, paulò antè multa de Chriſto breui naſcituro ſcriptis vulgauerat: Et alius Rabbi Heccanę filius poſt annos 50. Chriſtum venturum ſcriptis affirmarat, filio ſuo gratulatus, quòd Meſſiam viſurus eſset. Eo modo Magi ſtella noctu diuque primùm viſa, non ex illius horoſcopo, aut cœli cardinibus aſtrorúm-ve apoteleſmatis, ſed voluendis & conſulendis Prophetarum vaticinijs, tempus Meſſiæ venturi rimati ſunt. Iacobi Patriarchæ vaticinium perſpiciebant, quo ſignificatur ſceptrum ſiue principatum à Iuda non receſsurum, donec Meſſias veniſset. Fama perferebat Herodem Idumæum & extraneum, à Romanis Iudæorum Regem creatum eſse, & ab ipſo Herode Rege Hircanum & vniuerſum genus regium ſublatum fuiſse: itaque in Iuda ceſsaſse dominatum, & Meſſiæ tempus veniſſe. Quo intellecto iter, Dei inſtinctu, inſtituerunt in Iudæam, & longis itineribus Iudęorum Regem quæſierunt. At Iudæi, apud quos Rex illis natus eſt, ne pedem quidem mouerunt, vt eum obſeruarent.

Abacus

Abacus defectionis ☽ quæ Herodis obitum præceſſit

		Mo. ☉ ab Apog. S	gr	'	"	☽ a ☉ S	g.	'	"	Anom. ☽ S	g	'	Lat. ☽ S	g	'
Epoche Nabonaſſaris Iuliana		3	49	18	42	5	26	7	18	2	35	24	2	51	47
Anni	700.	0	2	17	59	5	49	13	24	5	9	30	3	24	19
	47.	5	59	24	57	1	46	21	42	5	53	30	4	55	2
Dies	9.	0	8	52	15	1	49	43	0	1	57	35	1	59	4
Horæ	16 53.	0	0	41	36	0	8	34	36	0	9	12	0	9	18
Summa.		3	40	35	29	3	0	0	0	3	45	11	1	29	30

Vera ſyzygia præceſſit mediam hor. 3. 55. vera latitudo ☽ gr. 0. 5. Defectio valde atra fuit, Digitorum 20. Summum caliginis contigit Ieroſolymis hora 0.18. poſt mediam noctem, quæ nonum Ianuarij diem à decimo dirimebat. Inibat annus mundi 4021. vrbis Romæ 751. Currebat annus ſecundus Olympiadis 194. à diebus æſtiuis. Decembris inſequentis diem 25. Chriſti natalem Eccleſia Ro. perperam ſtatuit.

Plenilunium eclipticum, quod Auguſti mortem ſecutum eſt, præceſſit medium, horis 12.45. Defecit digit. 19. Summa caligo Romæ incidit in diem 27. Septemb. feriam 7. ♄ mane hor. 4. 8. à media nocte diſſitum eſt à ſuperiore, annis 14. menſ. 7. Annus fuit mundi 4036. V. C. 766. Secundus olympiadis 198. Quartuſdecimus ab Epocha Chriſtiana.

Abacus tēporis & motus ☽ᵉ in eclipſi quę Auguſti mortē ſecuta eſt.

		S	g.	'	"
Epoche Nabonaſſaris Iuliana		5	26	7	18
Anni	700	5	49	13	24
	61	2	49	50	30
Auguſt.		1	22	21	6
Dies	27	5	29	9	1
Horæ	6 3'1	0	3	18	41
Summa		3	0	0	0

Iam Chriſti natali patefacto, non erit alienum ab inſtituto Chronologico, de eius exceſsu quęrere. Cuius tempus nos ignorare nō ſinit lumen Solis, præter naturę leges obſcuratū, in plenilunio, anno quarto Olympiadis 202. vt Phlegon egregius Olympiadum Supputator, veriſſimè adnotauit.

Chriſtus enim plenilunio quod Æquinoctium vernum proxime ſecutum eſt, ſecundum legem, cum diſcipulis Paſchate peracto, mox agnus pro nobis immolatus eſt. Teſtantur autem cœleſtes conuerſiones, Æquinoctium tum temporis incurriſſe in 23. diem Martij: Plenilunium verò proximum, in tertium diem Aprilis. Vera ſyzygia poſterior fuit media horis 10. $\frac{1}{4}$. Itaque Luna diametrum Solis occupauit, hora 5. $\frac{1}{4}$, à meridie, 3. Aprilis Ieroſolymę 6. ☿. Annus fuit 33. ab Epocha Chriſtiana, mundi 4055. Iphiti à diebus æſtiuis, 808.

Nabonaſsaris Ptolem. 780. die 21. Pharmuthi. Nec ſi pluribus annis vltra citraque triceſimũ tertium annum Epochæ Chriſtianę, luminum Syzigias ſubduxeris, vllam reperias quæ congruat ætati Chriſti ſimul, & feriæ ſextę. Vnde manifeſtũ eſt Chriſtum in crucem actum eſse anno ætatis 34 propè confecto, regni Tiberij 19, vrb. Ro. 785. Ser. Sulp. Galbà & L. Cornel. Sulla, Coſſ. Noſter porrò epilogiſmus hiſtoriæ ſacræ cœlòque conſentiens, quinque Chriſti paſchata luculenter patefacit. Primum enim egit an. 15 Tiberij, vrb. Ro. 781. duob. Geminis Coſſ. cùm paucis antè menſibus ab Ioanne ablutus fuiſſet. Quintum & poſtremum pridie quàm pateretur, anno Tiberij 19. Sed requirit hæc diſquiſitio, vt hiſtoricę veritatis ſpeciem ponamus ob oculos.

Abacus Aequinoctij			
Nabonaſſar		☉	
Iulianus	3	29	19
Anni 700	0	2	18
80	0	0	16
Februar.	0	58	9
Dies 22	0	21	41
Summa	4	51	43
Aequatio ad		2	10
Apogæon	1	5	30
Locus ☉	5	59	23

in meridie 22. Martij. Poſt horas 15 Sol vernam ſectionem aſſecutus eſt.

Abacus Plenilunij			
Nabonaſſar	☽	a	☉
Iulianus	5	29	7
Anni 700	5	49	14
80	2	53	38
Martius	0	17	10
Dies 2	0	24	23
Horæ 18.37.	0	9	28
Summa	3	0	0

A. An-

A. Annus incipiens Imperij Auguſti quadrageſimus primus vrbis 751. Secundus Olymp. 194. Herodis 35. Circa veris principium Chriſtus natus eſt.

B. Luna defecit 9. die Ianuarij media nocte, quę ad decimum ferebatur. Annus eſt Herodis 35. qui Aprili proximo interijt paulò ante Paſcha.

C. Chriſti Epocha Chriſtiana à Cal. Ianuarij, biennio ferè poſterior Chriſti natali.

D. Annus eſt vrbis Ro. 766. Imperij Auguſti 56. à Trium-viratu: 45. ab Actiaca victoria: 44. ab Aegypto recepta: 14. ab Epocha Chriſtiana. 789. Iphiti: finiens in diebus æſtiuis proximis. Exceſſit Auguſtus 14 Cal. Sept anno Iphiti 790. quo defũcto Tiberius imperium ſuſcepit diebus 40. inſecutis, nempe 27. Septemb. ☽a defecit mane hora à media nocte 4.

E. Annus Tiberij dicimuſquintus incipiens ab Auguſto menſe, deſinens in eundem menſem. Annus eſt Chriſti triceſimus, au-

CONSVLES ROMANI.		Auguſti.	Anni Chri.	Aetatis Chri.	Vrb Ro.	Olym.
						194
L. Corn. Lentulus M. Valerius Meſſalin' Cotta	A *	40			750	1
Imp. Cæſ. Auguſtus XIII M. Plautius Siluanus.		41		1	751	2
Coſſus Cornelius Lentulus C. Culphurnius Piſo, Augur.	B *	42		2	752	3
C. Iulius Aug. F. D. N. Cęſar L. Aimillius Paulus.	C *	43	1	3	753	4 195
P. Vinicius. P. Alfenus Varus.		44	2	4	754	1
P. Ailius Lamia N. Seruilius		45	3	5	755	2
Sext Ailius, Q. F. Catus C. Sentius Saturninus.		46	4	6		3
Cn. Corneli' Cinna Magnus. L. Valerius potit. F. Meſſalla		47	5	7		4 196 1
M. Aimilius Lepidus L. Arruntius.		48	6	8		2
A. Licinius Nerua Silianus Q. Cecilius Metellus Cretic.		49	7	9		
M. Furius Camillus Sext. Nonius Quintilianus.		50	8	10	760	3 4
Q. Sulpitius Camerinus C. Poppæus Sabinus.		51	9	11		197 1
P. Corn. Dolabella C. Iunius Silan' flam. Mart.		52	10	12		
T. Statilius Taurus M. Aimilius Lepidus.		53	11	13		2
Germanic' Cæſ. T. F. Aug. N. C. Fonteius Capito.		54	12	14		3
C. Silius L. Munatius Plancus.		55	13	15	765	4 198
Sext. Pompeius Sex. fil. Sext. Apuleius Sex. fil.	D *	56 Tib.	14	16		1
Druſus Cæſar, T. F. C. Norbanus Flaccus.		1	15	17		2
T. Statilius Siſenna Taurus L. Scribonius Libo		2	16	18	168	3 4

tôre Luca. Quo deſinente, ablutus eſt in Iordane. Inde ſeceſſit in deſertum ad dies 40. Ieiunus. Reuerſus interfuit nuptijs in Galilæa. Audito Ioannis carcere, concedit Capernaū ad paucos dies, quia Paſcha inſtabat.

F. Annus 19. Tiberij, ætatis Chriſti 34. deſinens in Paſchate, V.C. 785. quartus Olymp. 202. Chriſtus mortem ſubijt 3. die Aprilis, feria 6. ♀ in plenilunio, quotēpore lumen Solis obſcuratū eſt meridie, cùm Luna imum cœli teneret. Sed reuertamur ad Canonem, & calculum temporis ineamus, quod intercedit inter defectionem Lunarem, quæ pugnam ad Gaugamela 10. diebus anteceſſit, & eam quæ ante Herodis obitum apparuit. Prius deliquium abeſt à Nabonaſſare Iuliano annis plenis 417. in 8. d. 20. Poſterius ab eodem limite diuulſum eſt, annis integris, 747. d. 9. Ablati 417. à 747. relinquunt annos 330. Aprili præcedēte natus eſt Chriſtus. Itaque annus vnus

CONSVLES ROMANI.		Tiber.	Anni Chriſti	Aetatis Chriſti	Vrb Ro.	Olym.
C. Cæcilius Rufus L. Pomponius Flaccus.		3	17	19	769	4
Ti. Cæſar, Auguſti F. IIII. Germanic' Cæſar, Ti. F. II.		4	18	20	770	199 1
M. Iunius Silanus L. Norbanus Flaccus.		5	19			2
M. Valerius Meſſalla M. Aurelius Cotta.		6	20			3
Ti. Cæſar, Auguſti F. III. Druſus Iulus, Ti. F. II.		7				4
D. Haterius Q. F. Agrippa C. Sulpicius Galba.		8				200 1
C. Aſinius Pollio C. Antiſtius Vetus		9		25	775	2
Ser. Cornelius Cethegus Viſellus L. F. Varro.		10				3
M. Aſinius M. F. Agrippa Coſſ. Corn. Lentulus		11	25			4
Cn. Cornelius Lentul. Getul. C. Caluiſius Sabinus.		12				201 1
M. Licinius Craſſus C. Calpurnius Piſo.		13				2
App. Iunius Silanus P. Silius Nerua.	E	14		30	780	3
C. Rubellius Geminus C. Fuſius Geminus.	E	15		31		4
M. Vinicius Quartinus L. Caſſius Longinus.		16	30	32		202 1
Ti. Cæſ. Auguſt. German. V. L. Aelius Seianus		17		33		2
Cn. Domitius Ahenobarb. M. Furi' Camill' Arũtuis Se.		18		34		3
Seru. Sulpitius Galba L. Cornel. Sulla.	F *	19		35	785	4
P. Fabius Priſcus L. Vitellius Nepos.		20		36	786	203 1
		21	35	37	787	2

vnus

vnus auferendus eſt ab annis 330. reſtabũt 329. quot habet ſeptimus canõ·

Et iſthæc quidem ita commentabamur, antequam prodiret in lucem opus Ioſephi Scaligeri, de temporum emendatione, quo errores in temporum rationem admiſſos, è cyclis Iudaicis, & alijs ad Neomeniarum inueſtigationem excogitatis, caſtigare conatur. Profectò meritam Scaligero gratiam memori mente perſoluet omnium ſæculorum poſteritas, qui opere illo præſtantiſſimo veterum annos, ſitu vetuſtatis prorſus obductos, & ab ipſis indigenis ignoratos, ex tenebris in lucem eduxerit. Emendationi verò temporum quàntum cycli ſui contulerint, aliorum iudicio ſtatuendum relinquo. Hic contendit Chriſtum patibulo ſuffixum fuiſſe L. Vitellio Nepote, & P. Fabio Priſco Coſſ. anno Tiberij 20 Exodi 1530. ineunte, primo Olympiadis 203. Vrbis Ro. 786. ætatis Chriſti 35. Aprilis d. 23. Et Phlegontem in ius vocat, qui tetram Solis eclipſim, quæ in paſſione filij Dei plenilunio, contra naturales orbium cœleſtium vices, terrarum orbi tenebras offudit, in annum 4. Olymp. 202. coniecerit. Verùm in eiuſdem operis prolegomenis, cyclis ſuis diffiſus, in Iudæorum Europæorum ſententiam concedit, qui baptiſmum in annum 15. paſſionem in 19. Tiberij conferunt: eorùmque ratiocinia mirificè congruere priſcorũ obſeruationi, qui die 3. Aprilis Chriſtum paſſum volũt: & vtram mauis opinionem in medio relinquit. At verò vtraque ſententia ſimul conſtare non poteſt. Nam Phlegontis narratione admiſſa, corruunt cycli Iudaici à Scaligero proditi. A Phlegonte verò diſcedere, temerarium videri poteſt. Is enjm Adriani Imp. libertus Olympiadum libros 16. fertur conſcripſiſſe, in quibus eclipſim illam admirabilem commemorat, archiuis publicis adnotatam, vt ſcribit Tertullianus, qui Phlegonti fuit coæuus. Non latuerunt Phlegontem Auguſti libertum monimenta publica. Fallax igitur cyclor um regula, quæ Niſan poſt Aequinoctium vernum perpetuo conſtituit, nũquam anteuertit. Etenim ſi tertio Aprilis, ☽ 14ª feſtum Azymorum edidit, diem Martij 21. nouilunium habuiſſe, & Niſan inchoaſſe neceſſe eſt. Aequinoctium verò tum temporis incidit in diem 23. Martij, quod menſis Niſan biduo anteuertit. Proinde nobis valdè ſuſpecta eſt vniuerſa illa cyclorum Iudaicorum ratio, à Scaligero prolata, quæ à Rabbinis recentioribus concinnata eſſe videtur. Veteres Iudæos aliam Neomeniarũ rationẽ inijſſe apparet ex Phlegontis hiſtoria. Statuamus igitur è ſcriptis Euangelicis & cœli teſtimonio, Chriſtum verna temperie editum eſſe, anno mundi 4021. Iphiti 774. à diebus ęſtiuis, vrb. Ro. 751. April. die 20. in plenilunio Auguſto XIII. & Siluano Coſs. ablutũ fuiſse anno V. C.

781. Tiberij 15. duobus Geminis Coſs. Paſſum anno ætatis 34. abſoluto, Mundi 4055. Iphiti 808. V.C. 785. plenilunio Paſchali Aprilis d. 3. feria 6. Addenius Hieronymi calculum in Chronic. qui annum Conſulatus Fla. Valentis Aug. VI. & Valentiniani Aug. II facit trecenteſimum quinquageſimum primum à Chriſti baptiſmo, quod noſtro Epilogiſmo congruit. Falluntur igitur qui baptiſmum anno Tiberij 16. adſcribunt.

Anni ab Alexandri imperio ad Meſſiam,	329.
A condito mundo ad Triumuiratum,	3980.
Ad Monarchiam Auguſti,	3992.
Ad Meſſiam natum,	4020.

Canon octauus.

Ab Ianuario anni Meſſiæ natalitij ad exitum anni Epochæ Chriſtianæ 1580. intercedunt 1582.

Demonſtratio.

Canonis demonſtratio pendet è ſuperiore, qua demonſtratum eſt annum Meſſiæ natalitium anteire biennio Chriſtianam Epocham, ex qua vulgò ducimus initium annorum Chriſti. Itaque annus epochæ Chriſtianæ primus, tertius eſt à vero natali. Et annus Chriſti 1500. eſt annus 1502. annus 1580. eſt 1582. Cœleſtes Lunæ agitationes id neceſſariò comprobant. Ianuarius enim Meſſiæ anno vno dieb. 9. diſſidet à deliquio ☽ quod mortem Herodis præceſſit. Hoc deliquium diſiunctum eſt annis plenis 2577. dieb. 260. ab ea Lunæ obſcuratione quam ex vmbra ſciotherici pedalis de cœlo ſeruauimus, anno Chriſti decurrente 1577. Septemb. d. 26. feria 5. ♃ hora pomerid. 10. 50. adde dies 96. qui ad abſoluendum annum requiruntur, habebis annos 1578. Sed à Ianuario Meſſiæ annos 1579. Ergo annus epochæ Chriſti 1580. diſsitus eſt ab exordio anni Meſsiæ, annis 1582.

TEMPORVM

Ab orbe condito ad	Diluuij exitum Anni	1656.
	Linguarum confuſionem	1757.
	Abrahami natalem.	2008.
	Abrahami diſceſſum è Chaldæa	2078.
	Iſaaci exortum	2108.
	Iacobi deſcenſum in Aegyptum	2298.
	Exitum ex Aegypto	2508.
	Manna ſublatum	2548.
	Templi exordium	2987.
	Regni Iſraëlitici excidium	3285.
	Ioſię Iubilæum	3380.
	Templi & Ieroſolymæ incendium	3415.
	Babylonem à Cyro captam	3487.
	Meſsiam natum	4020.
	Chriſtianam epocham	4022.
	Ieroſolymæ excidium vltimum	4090.
	Conſtantinum	4327.
	Olympiadem primam	3246.
	Romam conditam	3270.
	Nabonaſſarem	3275.
	Cyrum	3463.
	Alexandri imperium	3692.
	Alexandri obitum	3699.
	Cædem Cæſaris	3978.
	Pugnam Actiacam	3991.
	Aegyptum redactam	3992
	Conſtantinum.	4327.

Finis Libri ſecundi.

CHRONOLOGICARVM DEMONSTRATIONVM LIBER TERTIVS.

ANNORVM ſeculorúmque numeros & ordines ab orbe cõdito, non modò percenſuimus, verùm etiã demõſtrauimus, non humanis cõmentis aut cõiecturis, quæ in varias partes perſæpe trahi ſolent, ſed ſyncero diuinæ veritatis verbo, cœlique conſtantia, omnium errorum experte. Atque illa quidem ad inſtituti ſummam ſatis eſſe videre poſſint: Verùm vt hiſtoria temporum explicatior habeatur, & emendatior, imperia maxima quæ veterum ſcriptis celebrata ſunt, planiùs declarabimus, atque docebimus cum ea temporum dimenſione quam tradidimus, optimè conueuire: multáque in his emendabimus, ſacris oraculis & cœli voluminibus confirmata: ex quibus aliorum tempora facilè percipientur. Interim multas diſputationes quę in temporum rationem plerunque incidunt, excutiemus, de initio exitióque mundi, de Iubilæis, Sabbathis, Danielis hebdomadibus, Oſtento Ezechię Aſſuero, Eſthera, & ſimilibus. Tum anni Ciuilis reſtitutione prolata, opus inſtitutum ad exitum perducemus.

Initium mundi Elementa quatuor.

Initium rerum, annis 4020 ab exortu Meſſiæ diſſitum eſſe docuimus, & abhoc anno Chriſti vulgato 1580. diſſidere annis 5602. Mundum autem cuius vſus à Deo hominibus donatus eſt, ſex diebus creatum eſſe, non ex quatuor elementis aut hyle, quapiámue materia, ſed ſolo Dei verbo, ex nihilo; in confeſſo eſt omnibus qui fidem adhibent ſcriptis diuinis. Sed hîc video nobis occurrere Philoſophorum ſcholam vniuerſam, aſſerentium ex 4. elementis omnia conſtare, terra, aqua, aëre, igne: & piaculum putant iſthæc inficiari. Illos verò rogo, ex quo fonte eruperunt hęc quatuor? Hyle

Hyle, inquiunt, iſta protulit. Sed vnde Hyle? hîc rerum epocha eſt, quam tranſilire nefas. Ergo hyle 4. elementorum mater: ex quibus homo, canis, aquila, murena, quercus, ſilex, adamas. Iam ſi vel ſilicem, vel adamantem in terra concretum, 4. elementa componũt; cur non etiam terram ex iiſdem quatuor conflari dicemus? eóque modo elementum ex 4. elementis conſtabit; quod erit perabſurdum. Philoſophorum filijs Moſem opponimus, non ſolùm in omni ſcientia Aegyptiorum, hoc eſt in omni Philoſophiæ cognitione, quam Græci Philoſophi ab Ægyptijs mutuati ſunt, inſtructiſſimum, ſed à diuina mente etiam edoctum. Ille hominem non ex hyle aut 4. elementis, ſed ex puluere terræ formatum eſſe docet: feras, ſtirpes ex terra eductas: piſces & volucres ex aquis. In rerum quidem natura, 4. qualitates apparere, humidam, ſiccam, frigidam, calidam, nemo negauerit: elementa 4. eſſe nullus hactenus demonſtrauit. Fatentur omnes ignem, quo vtimur, elementum non eſſe. Sed ignem alium quis vnquam vidit aut percepit? Supra æthera conſcendit, αὐτὸς ἔφα, illic viget ſub cœlo Lunæ, adeo purus vt neque ardeat, neque adurat, adeo tenuis vt aſpectum effugiat. Sed ignis propria ſunt ardere, vrere, lucere: ſi his ſpolietur, iam ignis non eſt. Ignem alium eſſe pernegamus, quàm eum quo frigoris rigorem arcemus, & quo edulia coquimus. Opticæ rationes euincunt igneam regionem in æthere eſſe non poſſe. Radium lucis, qui natura rectus eſt, occurſu medij preſpicui frangi, norunt etiam imperiti, quibus pertica in aquam demiſſa, recta quidem conſpicitur ab oculo ad aquam, fracta verò in aqua apparet. Proinde ſi ignis ſupra æthera reſideat, neceſſariò Solem, Lunam, ſidera, per plura diaphana intuebimur: certè per aëra & ignem, quem multis partibus aëre rariorem faciunt: & radius Lunæ, vbi ad ignis regionem peruenerit, haud dubiè frangetur, quia ignea ſedes denſior cœleſti: rurſus frangetur, poſtquàm igne tranſmiſſo aërem attigerit: eapropter alieno loco nunquam non apparebit. Sic ſidera omnia, niſi verticem teneant, multò quam ſint depreſſiora videbuntur. Nam Solis radius quinquies infringetur, antequam ad oculos perducatur, per Venerem, Mercurium, Lunam, ignem, aërem. Volunt enim erronum cuique ſuum cœlum aptari: quod quo ſublimius eſt, eo rarius, ex ſuis decretis conſtituũt. Ergo fallax prorſus aſtronomicus calculus, fallacia analẽmata, ſciotherica, & quotquot horologiorũ ex altitudine, ex vmbra, ex loco vel Solis, vel Lunę, vel aliorum ſiderum extruuntur. At verò tabularum aſtronomicarum veritatem, Lunæ viciſſitudines, luminum defectiones, aliáque phęnomena multis iam ſæculis comprobarunt, analemmatum ho-

rologiorumque fidem vſus quotidianus & communis experitur. Nulla eſt igitur radiorum refractio ab aſtris ad oculos demiſſorum, ſed ſuis locis, ſemota inferiorum parallaxi, à nobis conſpiciuntur. Vnde conſequens eſt nullum eſſe ignei elementi ſupra ęthera locum: nec diuerſam eſſe cœleſtem aſtrorum regionem, ab hac noſtra aërea in qua ſpiramus & viuimus. Quod palam demonſtrant Cometæ quos ex aridis terrę halitibus in ſublime ferri dictitant. Hi ſupra Lunam & ſidera ſubuecti, modò in terras dilabuntur, qualis à Iulio Scaligero viſus, & memorię proditus eſt, modò in ipſo cœlo extenuantur & contabeſcunt: vt pręgrandis ille qui anno 1577 nobis per multos dies ſpectantibus exhauſtus eſt in Pegaſo: aliàs ſupra ſidera ſcandunt & euaneſcunt: qualis ille qui in Bartholomaïca ſtrage anno 1572. Ro. carnifices ad Dei tribunal euocauit. Horum figuras, locos, agitationes, Aſtrologiæ peritus perquirit & diſcernit, quæ nunquam aſſequeretur, niſi aër & aſtra in vno eodemque perſpicuo eſſent. Sanè Hebræi, qui linguę ſuæ originem ab initio rerum repetunt, nullam habent vocem, qua aëra ſignificent, præter cœlum. Hinc in ſacris volucres cœli: quod & vulgus agnoſcit, cœlum pluit, tonat, fulgurat: fulmen de cœlo miſſum. Sed audiamus ipſius rerum authoris vocem. Simulacrum, inquit, vllius rei quę extet, aut ſupra in cœlo, aut infra in terra, aut in aquis ſub terra, ne facito. Hic aëris aut ignis nullum verbum: quidquid ſupra terram eminet, cœli nomine complectitur. Quod Gręcè ἀὴρ, αἰθὴρ, οὐρανός dicitur, id Hæbręis eſt liquidum, ſiue cœlum. Ideo Moſes die ſecundo liquidum aliquid diſiunctum fuiſſe dixit, hoc eſt aquam ab aqua, liquidum craſſum, à liquido tenui. Idem in diluuio ſcribit apertos fuiſſe cœli meatus. Terram mare non inundauit, ſed aquæ de cœlo manantes in terras effuſæ. Ignem profectò non aliunde, quàm ex luce elicimus: eſt enim lux ſubſtantia ab æterna & incomprehenſa luce, in vſum hominum creata, antequam Sol luceret. Atque hîc etiam diſcedimus à Philoſophis, qui lucem ad qualitatem referunt, aduerſus diuina monimenta. Ignem enimuerò nihil aliud eſſe, quàm lucem cumulatam & coactam, experientia teſtatur. Criſtalinam ſphærulam obijce radijs Solis, hi frangentur in criſtallo: & poſt criſtallum, refringentur in aëre, & coibunt in punctum: vbi multiplicata lux & aggregata igneſcet: & quod fortaſſe magis mireris, ex aqua frigidiſſima vitro ſphærico incluſa, & hiëme rigente, Soli expoſita, ignem accendes. Sic è ſpeculo ad rationem parabolæ comparato, radij lucis reflexione colliguntur, & adeo coguntur, vt plumbum, æs, ferrum, vi cumulatę lucis liquefiant, vel in cineres conuertantur. Haud ſecus ex colliſione ſilicis&

licis & ferri coacta luce flamma excitatur, etiam in tenebris nocturnis. Lux enim noctu non interit, nec à noſtra regione recedit, diſſipata ſuffocatur à tenebris,& eius munia impediuntur obiectu terræ,vel corporis opaci, propter umbras ſplendore Solis, qui totus igneus eſt,cumulatiſſima luce compactus excitatas.Verum ſilice & ferro cõpreſſa, aut aliter coacta, vires ſuas exerit, & fomento retinetur,& tenebras illuſtrat.Sed de igne & luce hæc ſatis ſunto.Terram, aquam, aëra, ignem, agnoſcimus, & intuemûr,in hiſque viuimus:elementa hæc eſſe confidenter inficiamur: nec vllum aliud rerum creatarum elementum fuiſſe, quàm verbum Dei, intrepidè profitemur.Epicuro ſuum relinquimus axioma, Nihil ex nihilo, & illud veterum libenter amplectimur, Ἐστὶν ὁ Θεὸς καὶ τὰ ὄντα, καὶ τὰ μὴ ὄντα. τὰ μὲν γὰρ ὄντα ἐφανέρωσε. τὰ δὲ μὴ ὄντα ἔχει ἐν ἑαυτῷ. Statuamus igitur ſummum opificem Deum,lucem, cœlum, & terram,& quæcũque in eis eſſe voluit,ex nihilo creaſſe:creatis rebus ſuas indidiſſe qualitates, frigoris, caloris,humoris,ſiccitatis, & alias: nec magis elementa eſſe illas qualitates,quàm tria Paracelſi, qui noua Philoſophia didicit experimentis chymicis,è quibuſque ſpeciebus elici ſalem,mercurium, ſulfur;ex quibus ipſe cuncta compoſita eſſe voluit:neque tamen elementa illa eſſe rerum,quis vnquam dixerit.Sed iam tempus eſt vt ad id vnde diſceſſimus reuertamur, & diſquiramus quo anni tempore mundus eſſe cœperit, æſtatè-ne an hyeme, vere vel autumno .Sunt qui verna temperie conditum eſſe volunt, quod ea pars anni rebus generandis & renouandis maximè accommoda eſſe videatur: Nec Deus iuſſerit terram autumno germinare, vt mox inſtante hyemis rigore germina perirent. Hoc certè anni principium Moſes populo ſuo inſtituit, perpetuum & ſolemne liberationis monimentum; quod ea tempeſtate Deus ſuos liberaſſet ab Ægyptia ſeruitute. Aſtrorum periti mundi natalẽ faciunt veris initium, cùm ſol Arietem ingreditur, cœleſtium ſignorum ducem. Quibus videtur ſuccinere Virgilius,

Ver illuderat, ver magnus agebat Iupiter.

Alij æſtatem præferunt, quia tum annus maximè vigeat, homo verò in integro perfectòque vigore creatus ſit.Atque hoc principiũ ſecuti ſunt veteres Aſtrologi, Æſculapius & Anubuis, qui Solem,naſcente mundo, Leonis partem dicimam quintam tenuiſſe crediderunt.At huiuſmodi dogmatis aduerſabuntur Aethiopes Auſtrini, alijque populi,qui Polum Antarcticum intuentur. Eadem enim ratione ſtatuent ortum mundi in Solſtitio Capricorni; vel in Aquario: quo tempore illis viget æſtas: vel etiam in Libra, quam Sol ingreſſus, illis refert temperiem vernam. Contrà ſi hyemem collo-

cemus in exordio Mundi, quia tum Sol, ad nos regredi & veluti renaſci, nóſque nouo calore fouere incipiat, Auſtrinæ gentes Cancri Solſtitium vindicibunt, quod brumam illis conſtituit. Qui autumnum malunt, ea ratione ducuntur, quòd Deus hominis gratia cœlum terràmque parauerit: ideoque voluerit tellurem homini ſubminiſtrare fructus maturos, vnde veſceretur: Eàmque fuiſſe veterum Hebrçorum opinionem dictitant, qui ante Moſem annum ſuum ordiebantur ab autumno. Putamus Moſem Ægyptium, anno Ægyptio vſum fuiſſe, qualem deſcribit in Diluuij narratione. Verùm cùm Hebræi ex Ægypto diſcederent, prima meridies Thot concurrebat cum quinta meridie Septembris, anni Iuliani. Itaque tum Autumnus annum inchoabat: Inde creditum Hebrçorum annum ante Moſis conſtitutionem ab autumno cepiſſe, id quod obiter dictũ ſit. Cæterùm qui in mundi origine, anni & aëris temperamentum ſpectant, illis ante omnia quærendum foret quonam terrarum loco homo primùm collocatus fuerit. Statuamus hortũ voluptatis in Breſilia, quæ ab Æquatore recedit partibus 45. verſus Auſtrum, quantum Lugdunum verſus Boream. Si noſtri veris initio conditus eſt mundus, Adamo certè conditus erit ineunte autumno. Nomina Veris, Æſtatis, Hyemis, Arietis, Librę, Cancri, Capricorni, ex hominum Borçalium ſunt inſtituto; quorũ cõſilium Deus minimè ſpectauit in extruendo mundo. Potiùs opificis ſummam benignitatem agnoſcamus, certo perſuaſi omnia homini, quoquo terrarum fuerit, valde fuiſſe bona, ſummeque accommodata. Proinde nec ſolis æſtus, nec hyemis rigor, nec vlla pars anni, vllaué terrarum regio, nec quid aliud huiuſmodi moleſtum illi eſſe potuit. Æſtus frigoris, inedię labores, ex peccato ſunt, non ex mundi origine. Sanè Moſes teſtatum reliquit hominem principio in Eden poſitum fuiſſe, vnde literis immutatis India fortaſſe dicta eſt, regio temperatiſſima, feraciſſima, & populoſiſſima. Deus enim, vt ante ſecula præſciuit hominis lapſum & ærumnas, ita & ante mundi conſtitutionem, hominis rationibus prouiſum eſſe voluit, eique cœlum, terram terrenaque alimenta & alia neceſſaria decreuit. Sed eorũ ſententia potiùs cõprobanda eſſe videtur, qui hominem tum formatum eſſe cenſent, cùm terra maturis fructibus veſtita & ornata hominem alere poſſet. Et hominis peccatũ in eſu pomi teſtatur arbores tum, fuiſſe pomis onuſtas. homo certè ἐκ τῶν ἀκρεμόνων, quæ ſunt tenellæ ramorum ſummitates, potuit victum ſibi comparare, non ſecus atque Ioannes Baptiſta. Arbores multas fert India perpetuò virentes, odoras, guſtui non ingratas, fert radices edules, ex quibus Peruuianorum inſtar panis vel cibus optimus

confici

conficipotuit. Sed eſus pomi arguit arbores adultas & maturas. Quapropter illis aſſentiri non poſſumus, qui mundum verna temperie creatum eſſe contendunt. Indiæ ſitus minimè nobis ignotus eſt, vbi collocatum initio fuiſse Adamum diximus, ad Aceſines oram, quæ ficum illam fornicatam edit, eidem ferè cœli inclinationi ſubiacens, cui Ægyptus. Illic pomum ſiue ficus vere non maturuit, ſed potiùs per folia peltata ſolibus æſtiuis coctus, vt ait Plinius, ſaporem prędulcem acquirit. Pręterea quemadmodum hominem Deus non humano ſemine, ſed puluere terræ formauit, ætate & viribus præſtantem: Volucres non ex ouo excluſit, ſed pennatas & alatas ex aquis eduxit: beſtias ſimiliter protulit è terra, iuſta magnitudine & robore prędítas. Sic arbores, in iuſtam altitudinem extulit, frondibus veſtitas, ramis diffuſas, ſuis ornatas & onuſtas fructibus, in quibus inerat ſemen; vt docet diuinus Moſes. Cuius teſtimonium, omnem illis derogat fidem, qui temporum momenta curioſè ſcrutantes, aſserunt Luminaria in Æquinoctij verni plenilunio primum creata fuiſſe: quia poſuerit Deus in cœlo duo luminaria magna. Luna verò magna non eſt in interlunio. Hoc ſanè arguit Lunam orbe pleno creatam fuiſſe, vt & cætera quæ naſcendo plenitudinē & perfectionem acceperunt. Sed non ſolùm Æquinoctio, verùm etiam æſtate, autumno, hyeme, *Auro tota fulget aurea Phœbe.* Non ignoramus Lunam nunquam non plenam eſse lumine Solis: ſed Deus in ſcripturis, hominum ſenſibus ſeſe accommodat. itaque magnum etiam lumen vocauit Lunam, quia ita appareat, quæ tamen aſtrorum minima eſt. Minus etiam audiendi ſunt, qui luminaria cōdita fuiſse affirmant interlunio verno, & diem definiunt Aprilis 21. anno Meſſiam præeunte 3948. hoc ſolo argumento ducti, quia Luminarium coitio cyclis ſuis & periodis conueniat. Atque inde multis aſseuerationibus affirmatè contendunt, nullam eſse in hac temporum inueſtigatione eruendæ veritatis methodum, cyclica certiorem. Nos verò ad ſtatuendas temporum metas Iudęorum cyclis, periodis, ſabbatis, Iubilæis non parum diffidimus. Cæcutiunt Iudæi in ordinibus temporum finiendis. Perfacile eſt tempora cyclis accommodare, ad plumbeam ædificationis Lesbiæ regulam, annorum dimenſione, pro nutu reſtricta vel laxata. Temporum fundamenta Cyclis firmiora quærimus. Deus hanc ſuo verbo prærogatiuam largitus eſt, vt ex eo ſolo, mundi rerumque principia repetantur. In eo creationis momentum nobis non declarauit; ideoque ab eius inueſtigatione libenter abſtinemus. Sed annorum ſumma qui ab initio temporis ad Chriſtum excurrunt ſemel depręhenſa, nempe 4020. princi-

pium anni ſtatuimus,quod cuique genti commodiſſimum cenſeatur,veteribus Græcis æſtiuũ Solſtitium:ver vel autumnũ Hebræis:Romanis,brumam. Itaque nobis,qui anno Romano vtimur, à brumę principio, ſiue ab Ianuario viſum eſt annorum Iulianorum ſeriem ordinare, ab vtraque Epocha Mundi & Chriſti digeſtam,literiſque diuinis confirmatam,quoad Nabonaſſarem cõſequeremur.Fruſtra enim alibi quam in hiſtoria ſacra,temporis notam vel indicem quæras ante Chaldæorum inuenta. Quæ poſt Nabonaſſarem ſola deinceps ſufficiunt ad comprobanda ſecula inſecuta. Sed reuertamur ad initium. Hominis lapſum ſtatim pœna ſecuta eſt, dolor in partu, labores, ſudores, ærumnę in comparando victu,vitaque tuenda, mors tandem. Non enim multo poſt frater impius, fratrem pietatis cultorem trucidat.Mox à patre filiorum fit ſeceſſio. Deinde ſobole multiplicata,religionis diſcrimen diſſidia maxima parit, adeo vt temporibus Enoſi, alteri filij Dei, alteri filij hominum vocati ſint. Nec dubium eſt quin inde multa etiam bella excitata ſint. Verùm filij Dei cedunt potentioribus. Tandem numinis obliti, filias hominum ſibi vxores adſciſcunt. vnde pietate ſpreta, tyrannis & atrocitas, aliaque flagitia per terrarum orbem graſſantur.Quibus ira Dei accenſa, hominum brutorùmque genus vniuerſum aquis obrutum interimit, anno ab orbe condito 1656. á Meſſia naſcituro 2365.

Scytharum Imperium.

Scythiſmum vocari temporis interuallum, quod inter Cathaclyſmum & Præputium ab Abrahamo poſitum interiacet, author eſt Epiphanius.quod indicio eſt Scythas primos iuſtum Imperium habuiſſe, Iapeti genus, qui ſobolis amplitudinem voto patris nactus eſt. Itaque cùm ante alios Noæ liberos, in multam gentem excreuiſſent Scythæ,meritò illis imperium delatum eſt. Sed horum tempora & geſta in obſcuro latent.

Aſſyriorum tempora & Medorum.

Nembrodi imperium planè tyrannicum fuit, quem primũ poſt Cataclyſmum,Monarchiæ fundatorem fuiſse apud Babylonios & Aſſyrios,antè demonſtrauimus. Hic ignotus eſt hiſtoricis, qui Ninum authorem Monarchiæ faciunt. Cteſias imperium Aſſyriorum metitur annis 1360. ad vſque Sardanapali interitum: Calliſthenes 1903. ad Babylonem ab Alexandro captam.

tam. Annis tantùm 7. diſcrepant. Tempus incidit in annum 30. à diſperſione populorum, quæ facta eſt poſt linguarum confuſionem, in exortu Phaleg. Varro apud Cenſorinum, tria diſcrimina temporum eſſe tradidit, primum terminat Cataclyſmo; ſecundum, Olympiadum inſtituto, quod Mythicon vocat; Tertium, quod hiſtoricum, ſuo ſæculo finit. Primum tempus ſiue habuit principiũ, inquit, ſiue ſemper fuit, cõprehendi non poſſe putat: Secundum non planè ſciri, ſed tamen ad mille circiter & ſex annos eſse credi. De tertio tempore, aliquam fuiſse inter authores diſsenſionem, in ſex ſeptémve annis tantùmodo verſatam. Varro itaque Chriſtianis Chronologis perſpectiùs, interuallum à Diluuio ad Iphiteũ certamẽ percepit, annorũ ferè 1600. literis diuinis valde cõſentiens. Abundant enim tãtùm anni 10. Sic Velleius à Nino ad Carthaginem ſubactã colligit annos 1995. Superfluunt anni tantùm 20. Veteres itaque etſi literarum ſacrarum luce deſtituti fuerunt, annorum tamen periodos à Diluuio non prorſus ignorarunt. Euſebius è Cæſarienſi bibliotheca inſtructiſſima, Regum Aſsyriorum nomina edidit, quæ Chronologiæ ſuis locis inſcripſimus. Cteſias illa neglexit, quia nihil præclari geſſerint. Poſt Sardanapalum, Euſebius Medorum Reges recenſet vſque ad Cyrum, ex Herodoto & alijs. Sed eo interuallo videtur non ex annaliũ fide tempora reddidiſſe, ſed ex animi ſententia potiùs accommodaſſe. Profectò niſi Diodorus è Cteſia nobis reliquiſſet tẽpora Medorum, ingens hîc lacuna hiaſſet: Euſebius enim cùm Aſſyriorũ nomina & tempora ex probatis authoribus collecta, Chronologiæ inſereret, Abrahami natalẽ ex catalogo Moſis perperam acceptam ſtatuit anno 70. ætatis Tharæ, concurrente cum anno 43. Nini, qui debebatur anno 130. Tharæ, vt ſuperiore libro docuimus. In eo calculo facta eſt iactura annorum 60. ex quibus poſtea ſarciuit quinque, in eo ſpatio quod interiacet inter Abrahami vocationem & legem datam in Sinai, annorum 430. Quorum initium duxit ab exceſſu Tharæ, quod inchoandum fuerat à diſceſſu ex Chaldæa. Itaque reſtabant Aſſyriorum anni 55 ſuperflui, quibus tamen locum in Chronologia dare neceſſe fuit Euſebio. Subductis igitur temporum ſpatijs, cùm à Nino ad Cyrum collegiſſet annos 1502. propter errorem in ortu Abrahami admiſſum, videretque annos 55. deeſſe in minore ſumma; operæ-pretiũ putauit à maiore ſumma annos 55. abijcere, vel exinanire, vt hiſtoria profana cum ſacra coaptaretur. His autem conſumendis nullum reperit cõmodiorem locum, quàm in Monarchiæ tranſlatione ab Aſſyrijs ad Medos. Quapropter è Medorum catalogo ſuſtulit Mandanem, filium Arbacis, qui Pharnaces à Vel-

leio nominatur,& Arbaci ſubiecit Soſarmum,Mandanis filium. Eoque modo Medorum tempora annis 50 mutilauit, quot regnarat Mandanes. Alia quidem Regum nomina ſunt in Euſebio & Herodoto, alia in Cteſia. Sed regum par numerus, & regnorum paria ferè tempora. Verùm Cteſias nomenclaturam Medicam retulit: Euſebius & Hærodotus aliam ſecuti ſunt, vt ex catalogo patet hîc ſubiecto.

Diodori è Cteſia		*Euſebij.*	
Arbaces Rex annis	28.	Arbaces an.	28.
Mandanes	50.	*.	
Soſomenes	30.	Soſarmus	30.
Articarmis	50.	Medidus	40.
Arbianes	22.	Cardiceas	13.
Ariſteus	40.	Deioces	40.
Artines	22.	Phraortes Pauſanias Aphraortem vocat.	24.
Aſtibaras	40.	Cyaxares	32.
A panda	35.	A ſtyages	38.

De appellationum variatione nos anxios eſſe nihil debere,antea docuimus. Hanc enim efficere ſolent partim linguarum diſcrimina,partim variæ & diuerſę appellationes, quibus Principes ornari geſtiunt. Sardanapalus Gręcis dictus, Tonoſconcoleros fuit Aſſyrijs:huius pater Aſcrazapes, Straboni dicitur Anacyndaxares. Sic Apanda eſt Aſtyages, authore Diodoro; & Aſtibaras, Cyaxares. Quantum porrò crucis fixerit Euſebius omnibus Chronologis in ea temporis mutilatione,vix dici poteſt.Nam dum quiſque hos reges inſtituto ſuo accommodare ſtudet, alius horum tempora laxat, alius cogit, & reſecat: alius filiorum imperia cum patrum imperijs permiſcet, alius alias coniecturas promit. Eſt qui ex Aſſaradon Phul, Sardanapalum cōponit.Eſt qui bicipitem Arbacis familiam commentus eſt, alteram à Soſarmo, alteram à Mandane.Indeq; duos Cyros excitat, Perſam & Medum, ex quibus mirabiles & portentoſas temporum conciliationes eruït. Vna eſt & ſimplex veritatis via. Noſter Epilogiſmus nihil addit, nihil adimit hiſtoriæ. A Cyro retroactus, & Medorum & Aſſyriorum reges ſuis ſedibus ſtatuit, ſingulis ſuos annos tribuit, quot ſunt in annalibus proditi,eóque modo ad caput Aſſyriorum perducit, quod hiſtoria prophana Nino adſcribit, Anno ab exitu Diluuij 250. Similiter è ſacris calculus eſt planiſſimus. Ab origine rerum ad obitum Tharæ, tempus eſt ſigillatim colluctim

annorum

annorum 2083.hîc Abrahamus exegerat annos 75.poſt annos 25.Iſaacum ſuſtulit centenarius,anno mundi 2109 decurrente. Hinc ſeruitus annorum, 400. in aliena terra præfinitur Abrahami ſemini, quæ terminatur in Exodo, anno Mundi ineunte 2508.hinc ad Templū Salomonicū anni definiti 480. incurrẽtes in annū Mundi 2988.Inde ad excidiū tẽpli anni 428.deſinẽtes in 19.Nabuchodonoſoris.Cuius annusquint⁹,Lunę deliquio inſignitus eſt.At cœlo ſemel appręhẽſo,deinceps ad inſecutura ſecula ne diecula quidẽ nos fugere poteſt.Hic nulli ſerpunt ſcrupuli,conciliatio nulla requiritur. Omnia tum ſacra, tū profana ſūma cõſenſione conſpirant in harmoniam pleniſſimã. Cęterùm Scriptura nos docet hiſtoricis veteribus Aſſyriorū Medorūque tẽpora nõ ſatis perſpecta fuiſſe. Neque enim Aſsyriorum imperium in Sardanapalo prorſus extinctum eſt, vt primo libro docuimus. Neque Medorum in Aſtyage:Nam quod ſcribit Herodotus de Cyro ab Aſtyage feris expoſito, vanum eſse conſtat ex Xenophonte, qui Cyrum ab Aſtyage liberaliter educatū fuiſse prodidit.Minimè tamen culpãdus eſt Herodotus,qui de Cyro ſcribere ſe dicit,quę ex aliorum ſermonibus acceperat,ἐπιςάμενος περὶ Κύρου ϗ τριφασίας ἄλλας λόγων ὁδοὺς φῆναι.Scribit Xonophon,annales veriores nactus, Cyaxarem Cyri auunculum, Aſtyagi patri in Medorum Imperio ſucceſſiſſe.Ad quem Cyrus iam grandior factus, à patre Cambyſe, Perſarum Rege miſsus,Perſicas copias adduxit,aduerſus Aſsyrios, Chaldæos,Lydos,quos omnes ſubegit Cyaxares,ſolertia virtuteque Cyri.Aſtyages igitur fatis iam conceſserat, antequam Cyrus Perſarū Regno potiretur,vel certè ſub idem tempus vita functus eſt;vt & Cambyſes Cyri pater.Aſtyage vita fūcto,Cyaxares Medis & Perſis imperauit,& in omnibus expeditionibus quas aduerſus Lydos & Chaldæos ſuſcepit, Medorum Perſarūque imperator agnitus eſt, & à Cyro officiosè obſeruatus.Babylone capta cùm Regno Chaldæorum anno vno aut altero potitus eſset,exceſſit è viuis.Tum Medorū, Chaldæorū, Aſięq; totius imperium, in Cyrum Perſarum Regem, Cyaxaris generum recidit. Medorum igitur imperium in Aſtyage non excidit, ſed ſtetit vſque ad Darij Medi exceſsum, annis ab Arbace 343. Aſtyagẽ porrò, conſentaneã in Chronologia ſedem obtinere teſtatur Solis illa defectio,à Thalete primum Ionibus prænuntiata, qua ſexto anno belli inter Medos & Lydos geſti,dies in noctem verſus eſt.Plinius hanc Eclipſim ſtatuit anno 4. Olymp. 48. V. C. 170. Verùm cœli voluminibus explicatis, duas eclipſes comperimus: Vnam anno V. C. 171. Mundi 3441.Olym.49. tertio.Aſtyagis 13.Nabonaſs. 166. Pachon. d. 9. Ante Chriſtianam metam 582. Septemb.

d. 21 feria 4. ☿ hor. ferè 2. ante merid. Lydis obſcuratio fuit dig. 10. Sol corniculatus apparuit. Altera horribilor fuit inſequente Martio. d. 16. ſub ipſam meridiem, qua Solem tetra caligo prorſus obduxit. Et hanc Herodotum & Thaletem indicaſſe putamus, quam ad Cyaxarem Aſtyagis patrem refert Herodotus. Sed Aſtyages Cyaxares etiam dictus eſt, dux copiarum patris ætate confecti. Ea de cauſa Herodotus, cui plenè Medica hiſtoria non fuit nota, quæ ſunt Aſtyagis, tribuit Cyaxari patri. In Medorum tempora varij & memorabiles rerum humanarum caſus & mutationes incurrunt: Chaldæorum regnum excitatum: Aſſyriorum deletum: Regni Iſraëlitici interitus: Ioſię Iubilęum: Templi & Ieroſolymę excidium: Regni Iudaici vaſtatio & ſolitudo: Olympiadum inſtitutio: Romæ fundatio: Oſtētum Ezechię Eſtherę & Mardochęi ſors admirabilis. De Aſſyrüs, Medis, Iſraëlitis, & Iudeis, iam ſatis pro inſtituto diſſeruimus: de reliquis dicendi locus hîc videtur accommodus.

Olympias. Roma. Romulus.

Ante Perſarum Imperium, hiſtoria profana tempora neque diſcernere, neque certo definire poteſt. Memorat quidem Argonautas, Pelopidas, Heraclidas; Profert bellum Troianum: De Nino, Semiramide, & Aſſyrijs quędam effundit: nonnulla etiam de Medis, ſed craſſis tenebris omnia circumfuſa & obducta. A Cyro & Darijs lux quędam fulgere tantum incipit. Ideoque temporum Epochę, quæ Cyri ætatem antecedunt, valde incertæ ſunt Nimirum euerſionis Troiæ, Agonis Olympici, Romæ conditæ. Sunt enim ab hiſtoricis ex coniectura poſitæ, quo haberent vnde ſeriem temporum deducerent. Hinc in annis vrbis Romæ recenſendis & digerendis, magna inter antiquos ſcriptores orta diſſenſiò & inconſtantia. Animaduertit Sigonius à quinquageſimo vrbis anno, conſtantem inter eos eſſe controuerſiam, quòd alij alios vno, alij duobus, alij tribus, alij quatuor annis antecedunt, aut ſubſequuntur, hoc modo.

Liuius	Eutropius	Dion Velleius Valerius	Capitolinæ tabulæ Rufinus Solinus	Cicero Plinius
500.	501.	502.	503.	504.
501.	502.	503.	504.	505.
502.	503.	504.	505.	506.

Annor-

Annorum hæc variatio manifeſtò arguit Romæ ortum planè incertum eſſe. Cœlos tamen appellant Romani originis ſuæ teſtes. Certè L. Tarrutius Firmanus, vt ſcribit Plutarchus in Romulo, Varroni & Ciceroni familiaris, Romuli actis inſpectis, audacter pronuntiauit, Romulum conceptum fuiſſe anno ſecundæ Olympiadis primo, 23. die Choeac hora 3. cum Sol totus deliquium pateretur: natum eſſe, menſis Thot d. 27. circa Solis ortum. Romam ab eo conditam, 9. die menſis Pharmuthi inter ſecundam & tertiam horam. Addit Plutarchus, fuiſſe tum Solis & Lunæ coniunctionem, illiuſque defectum, quem Antimachus Teius obſeruauerit, anno 3. 6. Olymp. Aiunt pręterea Solem defeciſſe in exceſſu Romuli. Quis iam tot teſtimoniorum conſenſum improbauerit, præſertim cùm Phoenomena à viris Philoſophis & Mathematicis excuſſa narrationem confirment. Inficiamur nihilominus Romulum vnquam in rerum natura fuiſse, vlláſue Solis defectiones & in eius conceptu exceſsuque, & in Romæ conditu abparuiſse. Non enim dubitamus, quin omnes hoc nobis facilè concedant, mortalium nullum poſt protoplaſtum, in terris extitiſse, ſine patre, ſine matre, ſine educatione, & qui vita functus tandem non obierit. Edant Romani authoris ſui patrem. Alij Martem Deum dicent, alij ſpectrum putidum & infandum. Edant matrem: Hic Rheam, Ille Syluiam: Alius Iliam Veſtalem pronunciabit. Si quæras nutrices, belluas proferent, Lupam & auem Picum. Quæris quonam mortis genere perierit, vbi ſepultus rex iaceat. Reſpondebunt, raptum fuiſſe in cœlum, & in Deum Quirinum transformatũ. Vnde hæc Apotheoſis cognita? Quia nuſqum cõparuit. Quę huius vxor? qui liberi? Vixit cœlæbs, virginum matronarùmque raptor. Ecquis ſanæ mentis iſta de Romulo figmenta inter aniles fabulas non poſuerit? Illud in ambiguo eſse non debet, Poetas vaniloquos cûm vrbis neſcirent originem, à Roma Romulum confinxiſse: vt fere fit vbi in tenebris latent vrbium conditores. Atque vt vrbis ortus mirabilior eſset, & conditoris fabula plauſibilior, Dei filium fecerunt, Veſtali virgine natum, infantem expoſitum à feris educatum, fratricidam, raptorem, bellatorem, poſtremò nuſquam viſum, ſed in cœlos ſublatum, Deumque factum. Veriſſimum eſt hoc Pindaricum μέλος. Και θαῦμα τὰ πολλὰ, ἤ πού τι καὶ βροτῶν φρένα δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι. Igitur hiſtorici minus ſagaces commenta illa verè tragica ſecuti ſunt, quia non haberent Imperij Romani principium illuſtrius. Plutarchus Romuli hiſtoriam ſcenici figmenti ſimilem eſse ſcribit, ſed eam à Diocle Peparethio, homine Græco, pri-

meridiem Romanam ab Alexandrina diſſitam hor. 1. $\frac{2}{3}$ ſic accommodatur

Choeac	d.	h.	′	Iunij	d.	h.	′
Med. ☌	23.	7.	22.		24.	7.	22.
Ver. ☌	22.	21.	40.		23.	21.	40.
Apparens	22.	20.	37.		23.	20.	37.

Hoc eſt die Choeac 23. vel Iunij, 24. feria 7. ♄ hora poſt mediam noctem 8. 37. quę tertiam diei horam ab ortu Solis indicat, vt Tarrutius prodidit. Sol enim tenebat ♊ 26. 20. Ortus eſt eo die Romæ hora poſt med. noctem 4. 28. antemerid 7. 32. itaque tertia diei hora ab ortu ☉ cadit in horam 8. $\frac{2}{4}$. Annus eſt Mundi 3251. Olymp. primæ quartus deſinens, à ſolſtitio Græca ſupputatione: primus verò ſecundo Olymp. à Ianuario, more Romano. Videmus hîc Tarrutium Romanam conſuetudinem amplecti, in Olympiadum deſignatione: harùmque ſtationem à nobis conſtitutam confirmare anno Epocham Chriſtianam antecedente 776. primo ab intercalari in emendatione Cæſaris. Apparet autem calculũ huius ſyzygiæ non admodum accuratè à Tarrutio initum fuiſse. Nam quammis non procul à nodo coierint Lumina, & fuerit Latitudo ☽ borea, ſcrip. 63. tamen maior fuit ea latitudo, quàm vt à parallaxi cõſumeretur, quæ fuit tantùm ſcrip. 2′ 5. Quare non potuit Luna quidquam è corpore Solis delibare, tantum abeſt vt totum extinxerit. Sed pergamus ad reliqua Romuli inſignia. Natus eſt, ait Tarrutius, 21. die Thot. Id nõ didicit ab obſtetricibus, ſed hauſit ex aphoriſmis genethliacis, quibus vel ex loco ☽æ, vel ex locis apheticis, mora fœtus in vtero prȩfinitur. Geſtauit igitur vterum Ilia Deo prægnans, dieb. 274. peperit Martij die 25. feria 1. ☉ Cuius filius Romulus Romam condidit, 9. die menſis Pharmuthi, anno 3. ſextæ Olympiadis, in Lunæ iugo, inter ſecundam & tertiam horam, Sole deliquium patiente. De Solis deliquio nihil Tarrutuis, id Plutarchus aliunde expiſcatus eſſe videtur. Tarrutiano apoteleſmati repugnat vniuerſa hiſtoria, quæ Romæ iacta fuiſse fundamenta aſserit Palilibus, vndecimo Cal. Maij, die Aprilis 21. qui tum fuit menſis dies vltimus, ineunte vere. Pharmuthi dies 9. reſpondet 4. Non. Octob. Si eo menſe, inſtante hieme, Romulus vrbis rerum dominatricis initia fecit, malè cõſuluit Architectonicen. Certè niſi Solis & Lunæ cõcurſũ 23. die Choeac, Tarrutius adnotaſset, exiſtimari poterat Pharmuthi menſem pro Aprili dixiſse, quia cùm horoſcopum vrbis meditaretur, Varroni gratificaturus, Pharmuthi conueniebat Aprili. Nundum tamen Aegyptij ſuos menſes accommodarant anno Romano, vt fecerunt poſtea quam Ægyptus Romanæ

roſcopo, veris initio Solem occumbentem aſpicit. Hic ſtatuat æquus Iudex quantum fidei tribuendum ſit iſtis Romæ vindicibus, ex diametro ſecum pugnantibus. Iam Romuli exceſſum expendamus, quem conferunt in annum primum 16. Olymp. Nabon. 33. Choeac d. 5. Maij 24. Quo die Solem defeciſſe tradunt ex Ciceronis & Senecę teſtimonio. Atqui nulla toto eo anno Solis defectio in finiente Romano ſpectari potuit. Neque ſynodus incurrit in 24. Maij, aut 6. Choeac, Sed conuenerunt Lumina die Maij 27. h. 2. 11. poſt med noctem, quo tempore Romæ conticinium fuit. Anno certe ſuperiore, Iphiti 61. Romana ſupputatione, ☉. ☽ ☌ in ipſum prope nodum incidit, Choeac d. 19. Iunij 6. feria 3. ho. 8. 40. poſt M. N. Sed latitudo ☽ Auſtrina ſcript 12. adiuncta parallaxi ſcrip. 35. Lunam reiecit in Auſtrum, ad ſcrip. 47. ideo non potuit Solis aſpectum intercipere. Tarrutius igitur, vel quiſquis ea deliquiorum figmenta in vulgus edidit, Luminum ſynodos defunctoriè ſcrutatus eſt: & Romuli conceptum, obitum, eiuſdemque & vrbis natalem, ex coniectura poſuit, illaque Chaldaicis apoteleſmatis exornauit, vt amicos quibus ſciebat arcana iſta minimè patere, his oblectamentis deliniret. Non pluris conſtitit Tarrutio ſcopum aliquem ſtatuere Romę Romulique natalibus, & apotheoſi, & annis Ægypiorum cœlique flexibus accommodare, quam Ephoro Troię excidium. Hic enim cùm hiſtoriarũ quas 30. libris complexus eſt, principium ſtatuiſſet in Troiana clade, huius tempora diſiunxit ab Olympiade prima annis 475. menſemque & diem quo expugnatum fuerit Ilium anno Attico aptauit. Sed ea concinnatio nihilo certiorem reddit Epocham Troiæ captæ, cum ab ea diſtaret Ephorus annis non minus 780. floruit enim Olymp. 93. Veracior Ephoro Cteſias, qui Perſarum & Aſſyriorum annales euoluit. Is Teutanium, Aſſyriorum regem, ſcribit miſiſſe Priamo auxilia poſtulanti. 10000. Suſianos, totidemque Æthiopas, cum ducentis curribus, duce Memnone, Tithoni Perſarum regis, filio. Cui ſubſcribit Euſebius, qui Troiam captam fuiſſe prodidit anno primo Demophoontis, regis Athenienſium, Teutanio Aſſyrijs imperante. Atqui Monarcharum Aſſyriorum ſeries, exceſſum Teutanij ſtatuit anno Mundi 2789. diſſitum ab Iphiti inſtituto, annis plenis 457. vnde palam faciemus in temporibus Gręcorum, Athenienſium idem quod Medorum principes paſſos fuiſſe: & ab illis annos 50. ſubreptos. Dionyſius & Diodorus Iphiti ſacrum diſiungunt à clade Iliaca, annis 408. Redde annos 50. iniquè ſubreptos, peruenies ad annum Teutanij 32. Mundi 2789. Ephori calculus abeſt à vero nõ minus annis 50. Oportet enim Troianum bellũ concurrere

cum regno Teutanij. Sed redeamus ad Romuli Romæque principia, quę veteris hiſtoriæ cœlique teſtimonio carent. Proinde Romam à Romulo fundatam fuiſſe, atque adeo ipſum Romulũ in rerum natura vnquam extitiſſe, meritò inficiari poſſumus. Romam enim multis ante ſeculis fuiſſe conditam quàm Romuli nomen fuerit excogitatum aut confictum, ſcriptores antiquiſſimi teſtantur, qui à Dionyſio, Plutarcho, Onuphrio, & alijs indicati ſunt. Epocham Romanã nihilominus retinemus, eamque ſtatuimus in Ianuario, quem proximo ſolſtitio ſecutus eſt ſacer agon ſeptimus, comprobatam marmoribus capitolinis, quę doctè & accurratè Sigonius digeſſit. Vnde principum Romanorum ſeriem & tempora deſcripſimus cœli phænomenis maximè congruentia. Olympiadum verò caput ſiſtimus in anno 776. ab Epocha Chriſtiana: Mundi 3247. primo ab intercalari. Ea enim ſedes, pręter Tarrutij teſtimonium, quod ſuprà edidimus, multis argumentis confirmatur. Nec tamen ignoramus Plutarcho perdifficile viſum fuiſſe, tempora perſequi ex Olympicis agonibus, quia victorum Olympiæ deſcriptionem, inquit, ſero Hippias Elius protulerit, nullo ſubnixus neceſſario ad fidem argumento. Sed concedamus à ſcopo Hippiam aberraſſe: ſcopo tamen ſemel conſtituto, cætera deinceps, quæ ab Iphiti Epocha manant, ordines temporum rite conſequuntur. Itaque Xenophontis temporum accuratam deſcriptionem libenter amplectimur, qui in libris quos de Græcorum geſtis conſcripſit, Olympiadas non ſolùm magiſtratibus Athenienſium & Lacedæmoniorum deſignat, ſed etiam adiungit cœli phœnomena, quorum ductu rectam viam facilè tuebimur. Olympiadem 93. notat archonte Athenis Euctemone: annum alterum, archonte Antigene: Tertium, Callia, quo Luna defecit: Quartum, archonte Alexio, & clade Athenienſium ad Ægos potamos: Olympiadem verò 94. ſignat archonte Pythodoro, & Olygarchia, Soliſque defectu: Quo anno, inquit, finis bello impoſitus eſt, æſtate exeunte, poſt annum 28. & ſextum menſem. Luminum obſcurationes non ſolùm Olympiadis primæ caput, ſed belli etiam Peloponeſiaci terminos certiſſimos definient. Anno igitur 3. Olymp. 93. archonte Callia, Luna defecit occidua, Octobris die 10. feria 5. ♃ hora 4. 11. à media nocte quæ nonum diem à decimo diſcriminabat. Annus eſt Mundi 3617. Epochæ Chriſtianæ retroactę 406. In media oppoſitione cæleſtes motus hi fuerũt.

☉ ab	apog.	Anomal. ☽	Latitud.
2. 8.	35.	0. 21. 9.	1. 36. 13.

Solis

Solis lumen denſis tenebris obductum fuit in ipſo nodo, Septembris die tertio feria 6. ♀ hora 9 ½. a media nocte. Media ſyzygia hos habuit motus.

☉	ab	apog.	Anom.		☽	Latit. ☽		
2.	3.	30.	0.	2.	2.	4.	6.	19.

Vera ſyzygia anteceſſit mediam horis 14. 35. Latitudo ☽ borea 0. 21. Parallaxis longitud. 25. Latitud. 20. quę Lunę latitudinem apparentem reliquit vnius tantùm ſcrupuli. Annus fuit Mundi 3619. Iphiti 373. Olympiadis 94. primus: Epochæ Chriſtianę 404. Æſtate deſinente finis impoſitus fuit bello Peloponeſiaco, poſteaquam Lyſander Athenarum muros ad tibiarum cantū deſtruxit. Ergo initium belli incidit in annū Mundi 3591. Iphiti 345. Epochæ Chrſti 432. Thucidides tamen principium belli anno vno facit poſterius. Itaque videtur Xenophon à deliberationibus de bello ſuſceptis initium facere; Thucidides verò ab incurſionibus Lacedæmoniorum in Atticam factis. Nam Thucididis principium conuelli non poteſt, Solis deliquio inſignitum, quod accidit anno mundi 3592. Iphiti 346. Epochæ Chriſti 431. Auguſti die 3. feria 7. ♄ hora 2. pomeridiana. Sol tenuit ♌ 5. 37. Mediæ ☍ hi fuerunt motus.

☉	apog.	Anom. ☽			Latitud.		
1	1. 56.	1.	19.°	13.	1.	22.	18.

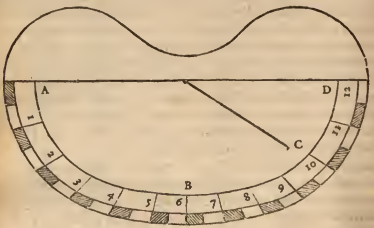
Vera ſyzygia poſterior fuit media horis 5. 40. Latitudo ☽ borea fuit ſcrip. 24. Parallaxis latitudinis 33. igitur apparens latitudo vnius ſcrip. arguit Solis lumen proſus extinctum fuiſſe, hæc cœli ſigna annis Olympiadum deſcripta certiſſimam Iphitei inſtituti ſedem ſtabiliunt anno Mundi 3247. ab Epocha Chriſti. 776. Quo anno Solſtitium incidit in diem Iunij 26. Nouilunium inſecutum Iulij d. 9. h. 2. poſt mediam noctem quæ diem octauum terminabat. Plenilunium quo ſacer agon primum actus eſt, Iulij d. 23. h. 3. ab initio diei quàm media nox orditur. Illud obiter adnotādum eſt, Quadriennium Olympiadum concurrere cum biſſextili Romanorū quadriennio: ſed hoc intereſt, quod initio quadriēnij Olympici ſacer agon celebratur æſtiuo ſolſtitio: Biſſextus verò intercalatur anno quadriennij poſtremo, ſexto Calendas Martij. Itaque Diodorus non malè ſcripſit, Quadriennium Olympicum id eſſe quod Romani Biſſextum vocant.

Oſtentum Ezechiæ.

Anno regis Ezechiæ 14. cùm Sennacheribus Aſſyriorum rex, Ieroſolymæ extremam perniciem moliretur, Ezechias lethaliter ęgrotauit. Hunc Deus & morbo liberauit, & à manu tyranni vindicauit: ætatiq; Ezechiæ addidit annos 15. & in ſignum promiſsæ liberationis, vmbram in Achazi analemmate retraxit per decem gradus. Eoq; oſtento ſtupefactus Babyloniorum Rex Merodachus, legationem ad Ezechiam miſit, ea de re percontaturam 4. Reg. 20. 2. Paral. 32. Eſai. 38. Tempus morbi diſertè exprimitur; Regnauit enim Ezechias annis 29. Aufer quindecim adiectos, habebis 14. Regnabat igitur annum decimum quartum, nec dum Sennacheribus cladem acceperat. Sic enim habet oraculum; Teque & vrbem iſtam à manu Regis Aſſyriorum tuebor. Legatio verò quo tempore miſſa fuerit, quærendum eſt. Scriptura haud obſcurè innuit non multò poſt Sennacheribi fugam, Merodacum literas & munus Ezechię miſiſſe, quem ægrotaſſe audiuerat. Sera & intempeſtiua fuiſſet gratulatio, poſt multos annos receptæ ſalutis. Tamen Merodachum putant omnes eſſe Mardocempadum, qui ex Chaldæorum monimentis à Ptolemæo relatis, regnum Babyloniorum inijt, anno 27 Nabonaſſaris, Mundi 3302, Epochæ Chiſt. 721. quo anno Luna defecit, Thot d. 20. Martij 29. Incidit autem annus 14. Ezechiæ in annum 18. Nabonaſs. Mundi 3293. Cuius rei demonſtrationem ſic aſſequeris. Luna defecit anno 5 Nabopolaſſaris ſiue Nabuchodonoſoris; Huius anno 19. Nabonaſſaris 141. Sedecias Iudæorum rex Ieroſolyma euerſa, Babylonem abductus eſt, anni ab Ezechię initio ad exitum Sedeciæ ſubducti, nempe Ezechiæ 29. Manaſſis 54. Ioſiæ 31. Ioacimi 11. Sedeciæ 11. componunt 136. quos aufer ab annis 140. ſuperſunt 4. anni Nabonaſſaris: adde 14. Ezechiæ, habebis 18. Nabonaſſaris. Mardocempadus igitur poſt annos 9. quā Ezechias liberatus eſt, regni Chaldaici habenas capeſſit. Eapropter Mardocempadus non poteſt eſſe Merodachus, vt hactenus falſò creditum eſt. Sed alius eſt Merodachus qui regno Babylonico præerat quo tempore Ezechias ęgrotauit, alius Mardocempadus qui poſt Merodachum regno potitus eſt. Merodachum igitur primum regem Chaldæorum agnoſcamus, qui Nabonaſſar à Ptolemæo dicitur. Et hunc certe regni Chaldaici principem & authorem facit Ieremias c. 50. Neque enim dubitandum eſt quin Chaldęorum reges pluribus nominibus appellarentur. Nabuchodonoſor & Nabopolaſſar & Labinetus vocatus eſt. Huius pater & Nabuchodonoſor & Nabolaſſar. Proinde Nabonaſſar

naſſar Merodachus Baladan Baladanis filius primus Chaldæorum rex,audita Sennacheribi exercitus prodigioſa ſtrage, qua cæſi ſunt ab Angelo noctu 185000. Soliſque regreſſu à Chaldæis rerum cœleſtium ſpeculatorib. animaduerſo, legatos ad Ezechiam miſit, qui & de ſalute recuperata, & de hoſte cæſo fugatoque gratularentur, ſimul & de oſtento ſciſcitarentur. Solem porrò per 10.gradus receſſiſse, interpretantur plerique per 10. horas. Sunt qui vmbram regreſsam fuiſſe putant breui momento, Sole nihilominus curſum naturalem tenente,nec diem illum alijs fuiſſe lõgiorem. Iſtos refellit hiſtoria ſacra, quæ & ſolem retroceſſiſſe, & vmbram per 10.horologij gradus retractam fuiſſe docet;& ratio ipſa euincit.Si enim momento vmbra ceſſit in precedentia,nulla diei mora accedente,non potuit oſtentum ab vllo percipi, nec vlla Babylonijs cauſa fuit cur ſtuperent. Dies igitur naturali fuit longior, & Chaldæis admirationi fuit. Sed longè falluntur qui putant horas decem indicari per 10. gradus, analemmatis ſtructura minus conſiderata, in quo non plures quàm 12. horæ diei inſcribi poſſunt. Concedamus,quod illi volunt,10.horas diei tum Solem confeciſſe,vt duæ tantum reſtarent horæ diei: Inde contrario motu ad ortum per 10. horas receſſiſse: poſtremò ab ortu ad occaſum redeundò, diem horarum 12. abſoluiſſe. Summa fiet, horarum 32. diurnæ lucis. At verò Scriptura teſtatur, eum diem quo Ioſua cum Amorrhæis ad Gabaonem conflixit, eiuſmodi fuiſse, qualis neque antè, neque poſtea fuit. Sol nempe apud Gabaonem reſtitit,&Luna ad vallem Aialonem,ſpatio circiter vnius diei.Tum Sol meridianum conſcenderat. Erat enim ſupra Gabaonem, vbi Ioſue cum hoſtibus præliabatur. Diem igitur medium Sol confecerat horarum 6. Stetit per horas 12. deinde curſu naturali repetito, ſex reliquas horas abſoluit. Ita dies ille horas lucis habuit 24. ſuperatus nihilominus ab Ezechiæ die prodigioſo,horis 8. ſi vera ſunt quæ de 10.gradibus retroactis paſſim prodiderunt. Toto cœlo profectò aberrant, qui Solem putant per horas 10. retroceſſiſſe. Peccant ſimiliter qui ſenſim ad ortum Solem remeaſse dicunt. Quod vt luculentius explicemus,hîc adpingemus ſpeciem analemmatis.Sic enim faciliùs intelligetur hæc tota diſputatio. Eſto A B C D. analemma parieti adfixum, quod horas 12. diei diſtinctas habeat.Sol ad occaſum deſcendens vmbram faciat horæ 10. in puncto C. Hic Ezechiæ data eſt optio, Vis vmbram inquit Propheta, 10. gradibus prouehi: an 10.gradibus regredi? Facile eſt, inquit Ezechias,vmbram 10.gradibus promouere:Retrocedat potiùs vmbra 10. gradus. Tum Deus vmbram in Achazi ſolario 10.

gradibus retraxit. Sol igitur 10. diei horas confecerat, ſi gradus horarum fuerint indices; tantum horę duæ reſtabant. Sed quomodo Sol potuiſset 10. gradus in occaſum tranſuolare, cùm duobus confectis vmbra deſijſset,

Sole ſub finientem merſo? Itaque neceſſe eſt ſolarij gradus ita conſtituere, vt tũ vmbra quæ iam 10. gradus vel plures confecerat, potuerit alios 10. percurrere, antequam Sol. occumberet. Quod fieri non poteſt, niſi horarum ſemiſſibus deſcriptis. Neque enim in horologijs horarũ tantum notas inſcribere ſolemus, ſed etiam horarum ſemiſses, & quadrãtes aliaſue partes. Ea de cauſa gradus, non horas Propheta effatur. Itaque Sol 10. gradus, exempli cauſa, hoc eſt horas quinq; confecerat, cùm Ezechiæ ſignum oblatum eſt. Poſt quam verò Ezechias vmbræ regreſsum optauit, Sol ſtatim reuolauit ad ortũ. Ita enim vmbra per 10. gradus, hoc eſt per 10. horarũ ſemiſses retracta eſt. Eoque modo dies ille quinq; horis auctior factus eſt, fuitque horarũ 17. Potuiſset Sol ad occaſũ proſilire per 10. gradus, ſi Ezechias id poſtulaſset. Hoc eſt ab hora quinta ad decimam, atq; hîc horæ tantùm duæ reſtitiſsent ad diem explendum, fuiſsètque dies breuiſſimus, horarum tantùm ſeptem. Vnde hæc duo neceſsario conſequuntur, nimirum Analemmati gradus inſcriptos fuiſse non minus bis decem: & ſolem momento temporis 10. gradus euolaſse. Etenim ſi Ezechias vmbram progredi petijſset, Sol ſtatim à 10. gradu ad 20. prolapſus eſset: hoc eſt ab hora quinta, ad 10. Nam ſi motu naturali

naturali & conſueto Sol proceſſiſset, quid inde ſigni vel miraculi elici potuiſset? Qua igitur celeritate ad occaſum procurriſset, eadem ad ortum exilijſsę credendum eſt. Hic audio viros doctos & abaci Chaldaici non imperitos ſubdubitare, num ſolaris regreſſionis huius quæ facta eſt in Ezechię oſtento, aut ſtationis in pugna ad Gabaonem, ratio haberi debeat in ſyderũ cõuerſionibus ſubducẽdis, luminúmq; ſyzygijs & defectionibus explicãdis, & alijs huiuſmodi aſtronomicis quæ temporum exquiſita momenta requirunt. Præterea quærunt, vtrum Sol tantùm, an verò cœlum ipſum totum cũ ſyderibus ad ortum redierit: & an Sol in eundem locũ vnde proceſſerat reſtitutus fuerit: nẽpe tenuerit Sol exoriens primam partẽ Arietis, hora decima peruenerit ad partem ſecundam: vtrum Sol redierit in primam ♈. an potiùs pars ſecunda, cui Sol inhærebat, cum eo tranſlata ſit? Et magis puto ſecundam ♈. partẽ cum ipſo ſole totóque adeo cœlo ad ortũ relapſam fuiſse: ideoque rationes abaci aſtronomici fuiſse conturbatas, in quibus nihil immutatum fuiſſet, ſi in idem loci redijſsent: tantùm pars illa quę diei acceſſit, pro non adiecta haberetur. Quemadmodũ in ſtatione Solis à Ioſuẽ imperata, dies quidem longior factus eſt, ſed nihil quies illa cœli totius, obfuit abaco aſtronomico. At in Solis regreſsu per 10. gradus, exiſtimandum eſt aſtrònomicas leges fuiſse diſsutas & diſturbatas. Fingamus Solem cùm retraheretur in ortum, conjunctum cum Luna fuiſse, hora diei quinta. Docent leges aſtronomicæ Lunam rurſus cum Sole cõgreſsuram poſt dies 29. horas 12. $\frac{3}{4}$. Sed hìc te fallet abacus, quem Syzygia anteuertet horis quinque, propter 10. gradus quibus lumina retracta ſũt. Eaq; de cauſa nulla nobis ſuperſunt Chaldęorũ monimẽta de cœli ſpeculationibus ante Mardocẽpadum, quia Chaldæorũ rationes Solis regreſſio diſſipauit. Certè lunares defectiones quæ in annum primum Mardocempadi incurrunt, explicari non potuerunt, ſine aſtronomici calculi peritia, quæ comparari non potuit niſi multis & diuturnis cœlorũ obſeruationibus. Permulta igitur cœli phænomena in Chaldæorum ſcriptis adnotata eſſe oportet, quæ nunc deſiderãtur; quia poſteri cũ nequirẽt priores illas inſpectiones cũ poſteriorib⁹ cõponere, propter aſtrorũ regreſſionẽ non animaduerſam, illas neglexerunt, arbitrati non ſatis accuratè adnotatas & literis cõmendatas fuiſſe: ideoq; interierũt. Cùm igitur quicquid de cœlorũ ſyderũq; ſciẽtia ex omniũ ſæculorũ memoria nobis reliquũ eſt, Nabonaſsaris epochã nõ ſuperet, quę tamẽ vetuſta nõ eſt, ſed à Ptolemęo poſt annos 880. in pręcedẽtia cõſtituta eſt, fruſtra in cœlorũ reuolutionibus ſubducẽdis, dè Solis regreſsu aut ſtatione diſputatio ſuſcipitur.

Iubilæum Sabbathum.

Medis imperabat Artines, auus Aſtyagis, Aſſueri pater, quo anno Ioſias Phaſe celebrauit, quale non fuit à tempore Samuelis. Annus hic ad Iubilæorum & Sabbathorum caput nos adducit. Eſt enim annus 833. à Manna ſublato, & terra exerceri cœpta poſt ingreſsum in Chananæam: Iubilęum 17. Sabbathum 119. Chronologorum porrò permulti tempora vel reſtituere, vel emendare conati ſunt, è Sabbathis & Iubilæis. Quæ ſi vel literis ſacris patefacta, vel à Iudæis ex veteri memoria conſeruata fuiſſent, optimè conſultum fuiſset Chronologiæ. Verùm in vniuerſa Scriptura Iubilæi nomem vix reperias, præterquam in lege, qua illud ſancitum eſt. Sabbathi vox aliquot locis repetitur. Sed quibus annis acta ſunt Sabbatha, Scriptura non exprimit. Ea verò Iudæi, vt periodos & Cyclos, ad Lesbiam regulam digerunt, & quantum libet producunt verſus initia mundi. Sed quæ ab illis de temporum ratione ſcripta ſunt, eos miſerabilis inſcitiæ arguunt. Quamuis enim Perſarum principes, ipſos à Babylonia ſeruitute in libertatem vindicarint, Templo & Ciuitate donarint, multiſque & præclaris beneficijs affecerint, Perſarum tamen & regum beneficorum nomina & tempora prorſus ignorant. Ioſephus quidem Cyrum, Cambyſem, Darium, Xerxem, breuiter perſtringit: Sed Xerxem confundit cum Longimano: Mox tranſuolat ad Cyrum iuniorem, cui ſubijcit Darium vltimũ. Atque his hiſtoriam Eſdrę & Nehemiæ permiſcet. Cyrum ait Artaxerxem à Græcis vocari, eumque Aſſuerum facit, qui Eſtheram duxerit in vxorem. Ecquis tantum inſcitiæ non miretur, vel potiùs non exhorreat, in ſacerdote omnium Iudęorum doctiſſimo? Sed quis Rabbinorum Chronologias, Seder Olam Rabba, Seder Olam Zutta, Cabbalam hiſtoricam legat abſque cachinno? Proinde non ſunt Iubilæa Sabbatháue ex iſtorum delirijs haurienda, quę ſine plena temporum notitia percipi & cõtinuari non poſſunt. Lex Sabbathi ſic habet, Leuit. 25. Cùm perueneritis in terram quam vobis do, terra ipſa Domino feriator: Sex annis fundum colito, ſeptimo autem anno terra quietem Deo agito. Legis verò Iubilæi, quod eſt Sabbathum Sabbathorum ſumma hæc eſt. Vbi annorum 7. Sabbatha confeceritis (quibus anni conflantur 49.) tum menſis ſeptimi die decima, quæ propitiatoria erit, annum quinquageſimum in omnibus finibus veſtris, edito tubæ clangore conſecratote, libertatemque per omnem regionem omnibus incolis edicitote. Sacra iuſſio digito nobis indicat Sabbathorum & Iubilęorum initium nimirũ in aduentu in

tu in Chananæam: Ait enim, cùm perueneritis in terram. Tum enim terra fuit excolenda manna ceſſante. Poſt Moſis exceſſum anno Mundi 2549. Ioſua gubernationem ſuſcepit. Paſcha celebrat in Galgalis, die 14. menſis, veſpere, deque illius terrę frugibus panes Iſraëlitæ comederunt: neque manna deinceps habuerunt. Ioſu. c. 5. Anno igitur Mundi 2555. ab ingreſſu in Chananęam ſeptimo, actum eſt primum Sabbathum eoque anno Ioſua terrę diuiſionem exorſus eſt, Anno 2562. Alterum Sabbathum: Tertium anno 2569. atque alia deinceps. Annus Mundi 2597. primus fuit Iubilæus. Annus 2646. ſecundus. Iubilæus 17. & vltimus ante Ieroſolymam ſubactam, incidit in annum 18. Ioſiæ, Mundi 3381. quo Phaſe ſolemniter egit Ioſias. Verum enimuero nos in temporum reputatione de Iubilæis & Sabbathis ne cogitauimus quidem. Etenim cùm nullam temporis notam haberemus ante excidium Templi, præterquam è ſacris, ea tantùm decerpebamus, quę nobis ſuppeditabat ſcriptura. Sed cùm animaduertiſſemus, à Chronologis tanti fieri Sabbatha, vt ex ijs veram annorum ſeriem & numerum inſtaurari, aut certè emēdari poſſe crederent; nos quoque Sabbathorum & Iubilæorum rationem ineundam eſſe putauimus. Annis itaque ab ingreſſu in Chananæam, mannaque ſublato ſubductis ad Phaſe Ioſiæ, comperimus temporis interuallum definitè compleri annis 833. ex quibus exeunt Sabbatha 119. Iubilæa 17. maximum profectò ſupra demonſtrationes indubitatas, Chronologiæ noſtræ firmamentum. Ad hoc Ioſię Iubilęum ſpectat temporis notatio Ezechiel c. 1. Anno inquit, 30. die 5. quarti menſis, anno quinto exilij Iechonię, habitus eſt Dei ſermo ad Ezechielem. Eſt enim annus quintus deportationis Iechoniæ, triceſimus Iubilæi. Solebant quondam Iudæi temporū Epochas ducere à Iubilæo proximè præterito. Qui propter deprauatam Chronologiam, Ioſię Iubilæum non ſpectant, concedunt nihilominus in ſententiam interpretis Chaldæi, qui locum Ezechielis refert ad tempus quo liber legis repertus eſt. Eſt autem repertus anno Ioſię 18. quo Iubilæum actum eſt. Sod libri recuperatio non eò traxit Ezechielem, vt in ea temporis terminum cōſtitueret: ſed potius vulgato more & ſuæ genti notiſſimo tempus deſignauit. Qui ad Nabolaſſaris Epocham referunt Ezechielis Chronographiam, palam refelluntur ex interuallo temporis. Regnauit Nabolaſſar annos 29. autore Beroſo. Cui ſucceſſit filius Nabopolaſſar, huius anno 5. Luna defecit, Concurrit hîc annus cum quinto Nabuchodonoſoris. Vnde neceſſariò colligimus Nabuchodonoſorem eſſe Nabopolaſſarem. Annus porrò quintus abductionis Iechoniæ coït cum 13. Nabuchodonoſo-

ris. Interſunt igitur anni 42.nedum 30. inter initium Nabolaſſaris, & quintum abductionis Iechonię.Sed nihil cauſę fuit cur Ezechiel de Nabolaſſaris annis cogitaret, cùm Prophetica viſio Iſraëlitis ſcriberetur, ad quos, vt ipſe fatur, non ad populos abſtruſi ſermonis impeditæque linguæ Propheta mittebatur. Ad Sabbatha pertinet annus Ieroſolymæ ſubactæ. Eſt enim Sabbathum 124. diſſitum abaduentu in Chananæam annis 868. Iubilæus 18.incurrit in tempus captiuitatis, quod minimè celebrari potuit. Ceſſarunt enim Sabbatha in exilio Babylonico: verùm ipſamet Iudęa regio poſt vaſtationem Sabbatha ſua peregit ad annos 70. Recte Rabini conijciunt annos 14. hoc eſt duo ſabbatha deeſſe ad Iubilæum 18. Incidit enim excidium Templi in quintum Sabbathum à Iubilæo 17. Ioſiæ. Repetita ſunt Sabbatha à Iudæis reducibus anno primo Cyri, 72. ab excidio Templi, Mundi 3488. Eſtque hic annus Epocha Sabbathorum captiuitatis ſolutionem inſecutorum. Deſtructa eſt Ieroſolyma anno Mundi 3416. die nono quarti menſis, quod tempus æſtiuo ſolſtitio congruit: adde annos 70. captiuitatis, incurres in annum 3486. Tum obſeſſam fuiſſe Babylonem exiſtimandum eſt, nec tamen captam ipſo momento quod annos 70. terminabat. Capta igitur fuerit in anni inſequentis exitu. Ea propter annum primum Cyri tribuimus anno Mundi 3488. Quem nobis indicant anni Sabbatharij. Sabbathum fuiſſe quo anno Herodes Ieroſolymam obſidebat, author eſt Ioſephus Antiq. lib. 14. c. 28. Annus fuit Mundi 3986. Olymp. 185. quartus à bruma Romana, ratione Vrb. Ro. 716. Coſſ. M. Agrippa Vipſanius & L. Caninius Gallus 37. ab Epocha Chriſtiana. Annis ab Herode ad Cyrum retextis comperiemus annum ſecundum Darij, qui Cambyſi ſucceſſit, Sabbathariũ fuiſſe. Quo anno vaticinantibus Haggæo & Zacharia, excitati ſunt Zorobabel Ieſua totuſque populus ad Templum extruendum, cuius inſtauratio à tempore Cyri fuerat intermiſſa. Annus quoque Cyri ſecundus, Mundi ſcilicet 3489. Sabbatharius fuit: quo anno Tarquinius Superbus Romæ regnũ inijt, V. C. 219. Anno enim ſuperiore, quem Eſdras primum Cyri nominat, menſis ſeptimi die ſecundo, vmbraculorum feſtum ſeptendiale reſtitutum eſt, & die 24. poſtquam Deum omni laudum genere Leuitæ celebrarunt, fœdus percuſſum & ſcriptum eſt, quo reduces ſeſe iureiurando obſtrinxerunt ex lege diuina victuros, Sabbatha ſeruaturos, & annum ſeptimum remiſſuros. Eſd. c. 2. 3. Nehem c. 8. 9. 10. Itaque Scenopegia celebrata eſt, anno primo Cyri, menſe 7. qui Autumno cõgruit, & anni Sabbathum inchoatum nulla temporis veterum Sabbathorum ratione habita. Excurrit autem

autem illud Sabbathum in annum ſecundum Cyri, ad Autumnum vſque. Ex his perſpicuum eſt, cur poſteriora Sabbatha prioribus minimè cohæreant, vt operam ludant qui ſabbatha in hiſtoria Ioſephi memorata connectunt cum Sabbathis Templi excidium antegreſſis. Neque ea poſsunt Iudæi perpetuare, vt putant nonnulli, quia ſine temporum perpetua ſerie, Sabbathorum coniunctio & continuatio fieri nequit. Sunt verò Iudæi in temporibus tum Chaldęorum, tum Perſarum, ſub quibus ſabbathorum ſeries & continuatio luxata eſt, talpa cæciores. Priora Sabbatha hoc modo conſequaris. Ceſsauit manna anno Mundi 2549. hic annus eſt primus primi ſeptenarij. Præceſserunt igitur inſtitutionem Sabbathorum anni Mundi 2548. aufer à dato annorum Mundi numero, annos 2548. Reliquum partire in 7. ſi nihil remanet, annus datus erit Sabbathicus inchoatus ab Autũno præcedēte. Sin quid excurrit, numerus abũdans proferet annos ſeptenarij currētes. Numerus autē ex diuiſione factus indicabit quot ſabbatha exierint à manna ſublato. Iechoniæ abductio cadit in annũ mũdi 3406. ablatis 2548. reſtāt 858. quibus in 7. diuiſis, exeunt 122. ſabbatha iam à manna ſublato præterita. Numerus abundans 4. indicat annum quartum ſeptenarij currentis: Quem ſi auferas ab annorum numero dato 3406. habebis annum 3402. ſabbathicum proximè pręteritum. Poſteriora ſabbatha haud ſecus obtinebis. Annus Cyri ſecundus, mundi 3489. fuit ſabbathicus primus à captiuitate ſoluta inchoatus ab Autumno anni 3488. Annus 3503. ſecundus eſt Darij. Auſer 3489. à 3503. reliqui ſunt 14. qui in 7. diuiſi, nihil relinquunt. Eſt ergo ſecundus annus Darij ſabbathicus. Pugnant cum ſacris qui ſabbatha & Iubilæa aliter inſtituunt.

Eſthera.

Aſtyages, quem aduerſus authoritatem Scripturę, Medorum Regum poſtremum faciunt, ad Eſtheræ & Mardochæi tempora diſquirenda nos inuitat. Aſtyagem enim Aſſuerum à Daniele vocari docuimus. Eſtherā porrò connubio iunctam fuiſſe Aſſuero, qui centum & viginti ſeptem prouincijs imperabat, ab India ad Aethiopiam vſque, teſtatur hiſtoria ſacra. Quis autem fuerit hic Aſsuerus, quòue tempore regnarit, in ambiguo eſt. Ioſephus narrat Artaxerxem Longimanum Eſtheram duxiſse. Sed Ioſephi inſcitiam nuper notauimus. Alij Darium Hyſtaſpis filium proferunt: nonnulli Darium Medum, qui apud Eſdram Aſsuerus appellatur, & Cyaxares apud Xenophontē. Sed Olam rabba, indoctiſſimum Iudaicæ Chronologiæ commen-

tum, Aſſuerum edit qui Cyro ſucceſſit. Eſt qui nuper mirificam exhibuit conciliationem; Darius, inquit foris Rex Xerxes ſiue Aſſuerus domi, duxit Eſtheram in vxorem, ex qua genuit Longimanum. Iſtorum omnium errores refellit Eſdras c.2. Mardochæū recenſens inter primarios Iudæos, qui anno primo Cyri, ſtatim à captiuitate ſoluta, in Iudæam remigrarunt. Mardochæus igitur agebat Ieroſolymæ, regnantibus Dario Medo, Cyro, Cābyſe, Dario altero, & Xerxe, modo vitam huc vſque perduxerit. Nullam porrò Iudæorum abductionem accidiſſe conſtat Perſarum temporibus. Atqui ſic fert hiſtoria c.1. Erat Suſis Iudæus quidam nomine Mardochæus, Iairis filius, Semeis filij, Cis filij, Ieminienſis, qui Ieroſolymis fuerat deportatus, vna cum ijs quos cùm Iechonia Iudeę Rege trāſtulerat Nobuchodonoſor. Hęc abductio Templi excidium decēnio antecedit. Puer igitur fuerat Mardochæus abductus, & annum circiter nonageſimum agebat cùm ex edicto Cyri Ieroſolymam redijt. Nec Burgēſis Iudæi, qui Chriſtum amplexus eſt, ſcrupulum tanti facimus, vt nos à veritate abducat. Is relatiuum ſubiectum nomini Cis, tam ad Cis, quàm ad Mardochæum referri poſſe tradit. Sed apparet Iudæos etiamdum fuiſſe captiuos, quo tempore Aman illorum internecionem exagitabat. Eſth. capite tertio. Ipſa etiam Eſthera in oratione quam ad Deum effundit in Amanis furore, de acerbitate ſeruitutis conqueritur, & ad incircuncìſi concubitum neceſſitate cogi, à quo ſemper abhorruerit. Præterea ex eadem oratione liquet ipſam cum Mardochæo fuiſſe tranſlatā. Se enim à teneris annis in tribu patria audiuiſſe fatetur, Iſraëlem à Deo in æternam poſſeſſionē adſcitum eſſe; & ab eo tempore quo deportata fuit, ſemper in mœrore fuiſſe. Nuptias igitur Eſtheræ captiuitatis ſolutio ſecuta eſt. Proinde non potuit nubere Dario Medo, multominus Xerxi, aut Artaxerxi, aliiſve Perſarum regibus, ſub quibus liberi fuerunt Iudæi. Et cùm Babylon expugnaretur, annum agebat Eſthera ſupra octuageſimū. Quæ tamen in ætatis vigore & formæ præſtantia, ducta eſt ad Aſſuerum. Non igitur nobis alius Aſſuerus quærendus eſt, quam is ipſe qui à Daniele nominatur, Darij Medi pater, Aſtyages à Græcis appellatus: à Medis Apanda. Cuius pater Aſtibaras, qui & Cyaxares dictus eſt, Medis & Perſis imperauit annos quadraginta: Ninam Aſſyriorum Regiam (ea eſt Niniue) expugnauit, euertit: Aſſyrios ſubegit: cum Halyatte Lydorum Rege quinquennale bellum geſſit: Pax deinde conſtituta eſt, authoribus conuentionum Sienneſi, Cilice, & Labineto Babylonio, qui alius eſſe non poteſt, quàm Nabuchodonoſor: Cyaxaris enim & Nabuchodonoſoris tempora

pora concurrunt. Hi pacis arbitri, quo pax ſtabilior fieret, decreuerunt ab Halyatte Halyattis filiam Aſtyagi nuptui dandam. Ea fortaſſe eſt Vaſthi, propter cuius repudium, fax belli rurſus accenſa eſt inter Lydos & Medos, vt pax illa minimè diuturna fuerit. Conſtat autem ex hiſtoria Tobiæ ca. vlt. Niniuem deletam fuiſſe ab Aſſuero & Nabuchodoſore. Scaliger doctus, & linguarum peritia perpolitus, docuit Cyaxarem linguæ proprietate Aſſuerum ſignificare. Vnde manifeſtò liquet Herodotum & Tobiam in excidio Niniues conſentire: Et Aſſuerum Tobiæ, Cyaxarem eſſe Herodoti. Atq; hinc conjici poteſt Aſtyagem ætate patris ingraueſcente (erat enim ſenio confectus, authore Diodoro) copiarum paternarum ducem cōſtitutum fuiſſe, regníque adminiſtrationi pręfuiſſe, & cum Nabuchodonoſore affine, qui jam ab Aſsyrio defecerat, viribus conjunctis in Aſsyrios irruiſse, eóſq; Nina diruta, in ſuam poteſtatem redegiſse. Confectis bellis, prouincias quę ad ortum ſpectabant, Aſtyagi ceſsiſse: occiduas Nabuchodonoſori. Hic enim dicitur ad Gades vſque, imperium protuliſse; gentes Lybicas domuiſse; & ad pontum Euxinum expeditionem feciſse, & colonias deduxiſse: Aduerſus Orientales nihil mouiſse proditum eſt. Parta igitur pace, Aſtyages Cyaxaris hæres, qui viuo etiam patre & nomen Cyaxaris ſiue Aſsueri, & regnum jam adeptus fuerat, cùm in otio degeret maximum illud conuiuium ſemeſtre celebrauit, cum principibus amicis, cui Vaſthi intereſse recuſauit. Vnde mox repudium inſecutum Eſtheræ nuptijs locum fecit, anno regni 7. qui annus non ab exceſsu patris Cyaxaris numerandus eſse videtur: ſed ab eo tempore quo pater bellis & ſenio fractus, cum regem inſtituit: vt Xerxes patre Dario ſuperſtite, & Longimanus viuo Xerxe, imperium adminiſtarunt. Nihil igitur mirum quòd Aſſuerus, qui & Artaxerxes dicitur, centum viginti ſeptem prouincias ab India ad Æthiopiam vſque tenuiſse dicatur: quippe cui Medi, Perſæ, Aſsyrij, Bactriani, alijque Orientales Indiam ſpectantes, atque etiam Æthiopes parebant. Cui etiam Babylonij amicitia & neceſsitudine jungebantur, vt ex Herodoto & Beroſo apud Ioſephū colligitur. Erat enim Medica Nabuchodonoſoris vxor, cui hortos ille penſiles Babylone extruxit, qui Mediæ montana referrēt, in quibus proſpectu perflato liberiùs vteretur. Aſtyage defuncto, illæ 127. prouinciæ Dario, qui Cyaxares, hoc eſt Aſſuerus etiam appellatur à Xenophonte, obuenerunt ex hæreditate paterna. Quibus Darius totidem Satrapas conſtituit, atque his Danielem Triumuirum præfecit. Prouinciarum quidem 120. tantùm meminit Daniel, ſed numerum denario compleuit, quia non inſtituerat

prouincias dinumerare, ſed honorem tantùm præfecturæ indicare, cuius cauſa in maximum vitæ diſcrimen conjectus eſt ab aduerſarijs. Sed in Eſdræ apocrypho lib.3.c.3. prouinciæ 127. quot & in Eſthera memorantur. Tres igitur Aſsueros inuenimus; Aſtibaram, quem Herodotus Cyaxarem vocat, Tobias Aſsuerum: Aſtyagem, qui Aſsuerus à Daniele nominatur, & in hiſtoria Eſtheræ Aſſuerus & Artaxerxes: & huius filium Darium, à Xenophonte Cyaxarem appellatum, ab Eſdra Aſſuerum. Primus Ninam euertit: ſecundus Eſtheram duxit: tertius Baltaſſarem interfecit, & Danielem objecit leonibus. Nominum ſimilitudo Herodotum decepit, qui in bellorum narratione quæ inter Medos & Lydos geſta ſunt, quæ ſunt Aſtyagis, tribuit Cyaxari patri; quod teſtatur Solis defectio ſupra explicata, quam ſcribit Herodotus ſub Cyaxare accidiſſe. Veriùs Plinius in Aſtyagem confert. Cœleſtis enim ratio ſtatuit in anno Olym.49. qui fuit annus Aſtyagis 13. Aſtyages procul-dubio eſt Aſſuerus, qui anno regni tertio ſuis proceribus conuiuium ſemeſtre fecit, cui interfuerunt Perſarum & Medorum potentiſsimi quique. Anno regni 7. ad eum ducta eſt Eſthera. Anno 17. Iudæa gens, Eſtheræ beneficio, ab Amanis laqueis erepta eſt. Qui Xerxem Aſſuerum faciunt, Ameſtrim vxorem Xerxis, Eſtheram, quæ Hadaſſa antea dicebatur, etymologias vrgent. Xerxes, inquiunt, eſt Oxyares, Aſſuerus: Eſthera, Ameſtris. Etymon nõ impugnamus: ſed pernegamus Xerxem fuiſſe Aſſuerum, qui Eſtheram duxerit: pernegamus Eſtheram fuiſſe Ameſtrim, Xerxis conjugem. Semeſtre conuiuium quod anno regni tertio magnificum & ſplendidum inſtituit Aſſuerus longè differt à bellicis tumultibus. Xerxes anno regni primo & ſecundo, Ægyptum recuperauit, quæ à patre defecerat. Inde quadriennium ferè conſumit in apparatu belli aduerſus Græcos. Hæc valde pugnant cum Aſſueri otio & quiete. Rurſus Aſſuerus anno 7. Eſtheram duxit in conjugem. Xerxes anno regni ſexto ex Cappadocia mouens cum exercitu pedeſtri, ad Pythiã diuertit, & per Coloſſas itinere facto, venit Sardeis; vbi per hyemem cõmoratur. Anno regni 7. verno tempore cùm Athon montem perfodi curaſſet, mouet Sardibus, Helleſpontum trajicit, pugnat ad Thermopylas, & Atticã inuadit, immiſſis in Græciam hominum plus tricies centum millibus. Claſſe poſtmodum ad Salaminem profligata, fugit ſub tempus ſementis, & Sardes repetit, vbi tempus conterit nuptiis & fœdis amoribus. Anno regni octauo accepta ſuorum clade ad Platæas & Mycalen, in Perſidem properat. Tempus nos fugere non poteſt inſignitum ſacro certamine, in quod conflictus incidit ad Thermopylas. Niſi enim tempus agonis tum incidiſſet, multò plu-

plures Spartani adfuiſſent Leonidæ,vt innuit Herodotus.Attica Sardes longo locorum interuallo diſſident Suſis,vbi lautè & lætè conuiuabatur Aſſuerus.Tanti verò exercitus ſollicitudo, montis perfoſſio,trajectus maris, clades calamitoſa,fuga turpis,quot paraſangis abſunt ab Aſſueri quiete?Estheræ porrò pietas & ſanctimonia illuſtris eſt in ſcriptis Propheticis. Qualis autem fuerit Ameſtris,indicat Herodotus.Otanis filia fuit,zelotypia furens, Maſiſtæ leuiri vxorem excarnificauit,mammillas præſectas canibus objecit, præcidit nares,labra,linguam. Eadem,vt & Amytis filia, nefarias libidines exercuiſſe traditur. Ætate jam prouecta, fertur bis ſeptem Perſarum illuſtrium liberos,viuos defodiſſe, ad referendam pro ſe gratiam Deo, quem ſub terra eſſe credidit. Hunc igitur Aſſuerum Xerxem, hanc Eſtheram Ameſtrim,ſuis autoribus relinquamus.Nobis eſto Aſſuerus,Cyaxares Apanda Aſtyages Artaxerxes, filius Aſtibaræ Cyaxaris Aſſueri, auus maternus Cyri;pater Darij Medi Cyaxaris Aſſueri. Eſthera nobis eſto,non Otanis filia,ſed quæ cum Iechonia,captiua Ieroſolymis Suſas tranſlata eſt,vt & Mardochæus, impubes vterque cùm abduceretur, decennio ſexcenniòve minor.

Tempora Chaldæorum.

Nabonaſſaris Epocha cœlo à Chaldæis conſecrata,demonſtrat initium regni Chaldaïci,quod tamen Aſſyrio paruiſſe primo libro docuimus. Quia verò tum temporis imperabat Salmanaſſar, hunc vnum eundemque eſſe cũ Nabonaſſare hactenus creditum eſt. Sed nuper docuit Scaliger, multiplici linguarum cognitione beatus, Salmanaſsar vocem eſse Aſsyriam, Nabonaſsar Chaldaïcam.In ſacris Nabonaſsar appellatur Merodachus Baladan Baladanis filius, vt in Oſtento Ezechiæ docuimus: vel Merodachus Nabonaſsari ſucceſſit, ſecundus Rex Chaldæorum. Paruit igitur Salmanaſsari Nabonaſsar,ſed qui ſecuti ſunt Chaldæorum Reges,Aſſyriorum jugum ſenſim excuſserunt:& vnà cum Medis Niniuen & Aſſyriorum imperium euerterunt, authoribus Tobia & Herodoto. Nabonaſsaris anno primo, Thot ineunte,meridie prima,Sol tenuit ♓ 3.8. Luna ♉ 11. 22. Annus eſt mundi 3276.antecedens epocham Chriſtianam annis 747.demptis diebus 57.cõcurrit cum anno 30.Iphiti.Secundo Olympiadis octauæ à bruma. Anno Nabonaſsaris 27. qui primus fuit Mardocempadi Thot die 24. Martij 19. feria 3.♂.hora pomerid.8.78.Luna defecit, digitis 18.☉ in ♓ 24. 30.aberat ab æquinoctio verno grad.5.30.quos confecit diebus 5.hor.16.Itaque Sol

exceſſu patris annos 7.menſes 5.Anni reliquum Smerdis occupauit. Quo ſublato, Darius Achæmenida Hyſtaſpis filius, equi hinnitu regnum ſortitus eſt. Cuius anno vigeſimo, Mundi 3521.Nabonaſ.246.Epephi d.29.Nouemb.21.hor.6.20'. Luna defecit quadrante. Rurſus defecit ſemiſse, anno Darij 31.Mundi 3532. Tybi d.3.Aprilis 26.ho.0.30'.ante mediam noctem. Quo anno pugnauit Darius infeliciter aduerſus Græcos ad Marathonem. Anno regni ſecundo, edicto Cyri reperto, imperat inſtaurationem Templi, quod abſolutum eſt anno regni ſexto, & in eo Paſcha celebratum à reducibus, die 14.primi menſis.1.Eſd.ca.6. Poſt Darium cùm regnaſset annos 36. Xerxes imperium ſuſcipit. Hic exercitum hominum 3000000.in Græciam adduxit, trajecto Helleſponto, & Atho monte perfoſſo. Trajectum Xerxis Chronographorum permulti Solis deliquio nobilitarẻ conantur, Herodotum laudantes, qui ſic ſcripſerit: ὁ ἥλιος ἐκλείπων τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕδρην, ἀφανὴς ἦν, ἀντὶ ἡμέρης τε νὺξ γένετο. Aſseruntque Solem defeciſse die Aprilis 19.hor.1 $\frac{1}{2}$. pomerid.anno 3.Olymp.74.Nabon.267.Choiac d.30. Verùm Solis & Lunæ ſubductis agitationibus, comperimus calculum aſtronomicum nullam eo anno in Sardium Horizonte Solis defectionem proferre. Sanè Choiac menſis dies 30. ſyzygiam apparentem exhibuit matutinam, in ipſo exortu Solis, cùm Luna ab Ecliptica recederet ad Boream ſcrip.15.Sed ea ſcripula conſumpta ſunt à Parallaxi; quæ in finiente maxima eſse ſolet. Tum enim habuit ſcrip.44.in latitudine, à quibus ablata latitudo D, reliquit latitudinẽ apparentem ſcrip.29.auſtrinam æqualem ferè duabus luminum ſemidiametris. Quare vix potuit Solis lumen mutilari parte duodecima. Sed nec eo anno Xerxes mouit Sardibus, ſed anno proximo Nabo. 268.in quem incidit Olympicus agon 75: Quo anno Sol tempore verno nullum detrimentũ à Luna ferre potuit. Quare ita Herodotus accipiendus eſt, vt oſtentum indicare voluerit, non Solis Eclipſin, niſi ſi Græcorum commentum fuiſse dicamus, quo Barbarorum in Græciam aduentum memorabiliorem redderent. Apparet autem ex Herodoti narratione, Xerxem quo anno Sardibus mouit, eodem cum Græcis infeliciter pugnaſse & fugiſse. Sardes Abydo diſſitę ſunt leucis Gallicis paulo plus 100. quas minus bimeſtri ſpatio potuit exercitus minimo labore conficere. Sardibus exceſſerit Xerxes initio veris, ſiue exeunte Martio. Abydum medio Maio appulerit, Helleſpontum trajecerit, copias recenſuerit. A trajectu Helleſponti, quo iter ingredi Barbari cœperunt, vnum menſem triuere, tranſeundo in Europam; tres alios, dum in Atticam peruenere. Pugnatum eſt ad Thermopylas plenilunio Iulij, quod

dies 21.eo anno dedit. Medio Septembri claſſis Perſica profligata eſt. Poſt quam aufugit Xerxes ſub tempus ſementis,& Sardes repetit. Tum Peloponenſes murum in Iſthmo extruebant.Nam ij audito Leonidæ caſu, celerrimè ex omnibus vrbibus cōcurſu facto, Iſthmum intercludere aggreſſi ſunt, quo Perſas aditu prohiberent. Hic Lacedæmonij Cleombrotum Leonidæ fratrem copiis ſuis præfecerunt. Qui inter ſacrificandum aduerſus Perſam, Solis defectione adeo territus eſt, vt copias quæ murum in Iſthmo extruebant,domum reduxerit, & paucis poſt diebus exceſſerit. Hoc Solis deliquium cadit in annum Nabon.268.Paum d.17.Octob.2.ho.1.16. poſt meri. Annus eſt 478.ab Epocha Chriſtiana. Sol tenuit ♎ 4.44.defecit beſſe.Iam de tempore Xerxis quo Græciā ingreſſus eſt, ambigi non poteſt, aduerſus illa duo cœli terræque teſtimonia,Olympiadis 75.& Solaris obſcurationis. Annus eſt ab initio rerum 3543. Anno proximo Perſarum reliquiæ deletæ ſunt & fugatæ: Xerxes in Perſidem ſe recipit, vbi contemptus à ſuis, opprimitur ab Artabano, cùm regnaſſet annos 21. Poſt quem Artaxerxes Longimanus Imperator optimus, regnat annos 40.Sed ante patris obitum iam rex inſtitutus fuerat, vt ex Thucydide antea docuimus. Obijt anno 7. belli Peloponeſiaci, quod cœptum eſt anno regni ab exceſſu patris 35. Mundi 3592.Nabonaſ.317.quo anno Sol tetra caligine obductus, ſtellarum ſplēdori ceſſit.Auguſti d.3.ſub horam 1.pomeridianam, vt ſupra explicatum eſt.

Xerxes alter, Artaxerxe vita functo, regnauit dieb.45. Sogdianus,menſibus 7.

Darius nothus annis 19.huius anno 12. Mundi 3610. Iphiti 364. Claſſis Attica ad Syracuſas deleta eſt, Nicia & Demoſthene ducibus interfectis. Niciæ mentem & conſilium euerterat ſuperſtitioſus deliquii ☽ metus,quod contigit anno ante Chriſtianam epocham 413. Auguſti die 27. h. pomerid. 7.14. Summum caliginis hor.9.defecerunt digiti 12 ½. Thucydid. Plutarch. Diod. Artaxerxes Memor poſt Nothum imperium capeſſit.Aduerſus quem Cyrus frater mouit, anno regni 5.Iphiti 376. Mundi 3622. Ἀνάβασις Cyri deſcripta eſt à Xenophonte: Regnauit Memor annis 43.

Sequitur Ochus qui regiam ſuorum ſanguine repleuit, ann.23. Deinde Arſes annis 3.32.

Poſtremò Darius Codomannus Perſarum regum vltimus,ab Alexandro in Arbelide ſuperatus, Calend.Octob.fer.6. ♀ anno mundi 3692. poſt 11. dies quàm Luna defecerat digit.14.Septemb.nocte 20.hor.ante mediam noctem 3.16.Obſcurationis initium hora poſt meri.7.10.paulo poſt occaſum

Solis,

Solis, qui eo die in Oceanum merſus eſt hor. 6.8. Babylone. In Sicilia verò ſumma caligo incidit in hor. 6.25. exoriente Luna, quod & Plinius prodidit. Perſarum regnum ſtetit ab obitu Cyaxaris, qui poſt Baltaſſarē regno Chaldæorum potitus eſt, annis 204. Sed ab initio Cyri profana hiſtoria Perſarũ principium ſtatuit. Vnde ad regni exitum numerat annos 229. quot ferè ſtetit regnum Babylonium.

Perſarum Stemmata.

Aſtibaras Cteſiæ, Cyaxares Herodoto, Aſſuerus Tobiæ, Medorum Rex, annis 40. cum Nabuchodonoſore Niniuem excidit.

Halyattes Rex Lydorum annis 57

Apanda Cteſiæ, Aſtyages Herodoto, Aſſuerus Danieli, Medorum Rex ann. 35. huius vxor fuit — Ariena.

Crœſus victus & captus à Cyro.

Nuptialium conuentionum autor Labynetus Babylonius, qui eſt Nabuchodonoſor.

Cyaxares Xenophonti, Darius Danieli, Aſſuerus Eſdræ, Aſtyagis filius.

Mandane, nupta Cambyſi.

Amitis vxor Spitamæ, deinde Cyri

Cyrus Rex Perſarum ann. 30.

Vxores Cyri:
- Caſſandane obijt viuo Cyro.
- Amytis, Aſtyagis filia, quæ prius nupſerat Spitamę, quem Cyrus interfecit.
- Filia Cyaxaris.

Cyri liberi:
- Cambyſes, Eſdræ Artaxerxes, regnauit ann. 7. m. 5. Eo vita functo Sphendadates, qui & Smerdis, magus, regnum occupat menſibus ſeptem.
- Smerdis vel Tanyoxerxes, occiſus juſſu Cambyſis: in cuius locum ſuffectus eſt ei ſimillimus Sphendadates.
- Atoſſa ſoror & vxor Cambyſis. Deinde Magi Sphēdadatis, poſtea Darij Regis.
- Alia innominata, ſoror & vxor Cambyſis, ab eo interfecta.
- Artyſtona quam Darius virginem duxit regnum adeptus.

Cambyſes patri Cyro ſucceſſit. Nullos reliquit liberos.

Achæmenes,
Cambyſes,
Cyrus,
Theiſpes,
Ariaramnes,
Arſames,
Hyſtaſpes,

Achæmenidarum familia.

Artabanus.	Artaphernes. Sardium præfectus.	Atarnes. Phrataguna nupta Dario.	DARIVS Rex annis 36. Vxores Darij.	Mãdane nupta Gobriæ. Alia nupta Megabyzo.

Mandane Gobrię f.	Atoſſa Cyri f.	Artyſtona Cyri f.	Phrataguna Atarnis f.	Parmys Smerdis f. Cyri neptis.	Phędyma filia Otanis quæ Smerdim magũ prodidit.

DARII liberi.

- Ex Madane
  - Artobarzanes
  - Ariabignes
  - Arſamenes, Vitiorum Dux.
- Ex Atoſſa
  - XERXES Rex
  - Achæmenes, dux Ægypti
  - Maſiſtes. Occiſus juſſu Xerxis. habuit filias ——— Artayntam, Xerxis amaſiam. Alteram nuptam Dario Xerxis filio.
  - Hyſtaſpes Bactriorum & Sacarum pręfectus.
- Ex Phrataguna
  - Abrocomes.
  - Hyperantes.
- Ex Artyſtona
  - Gobryas, dux Maryãdinorum, Lybium, & Syrorũ
  - Arſames, Arabum & Æthiopum dux.
- Incerta matre
  - Harmamitres, Præfectus equitum.
  - Titheus, Præfectus equitum.
  - Artoſeſtre, nupta Mardonio.
  - Sandauca, vel Mandane, nupta Autarcto.

Sandaucæ tres filij Baccho immolati ſunt à Themiſtocle apud Salaminem.

Xerxes

XERXES Darij filius Rex annis 21.

Vxor Ameſtris, filia Otanis Herodoto: vel Onophæ, Cteſię. Biſſeptem Perſarum illuſtrium liberos defodit viuos, ad referendam Deo gratiam, qui ſub terra eſſe fertur. Zelotypia furens, Maſiſtæ leuiri vxorem, Artayntæ matrem, excarnificauit: præſectas mammillas canibus objecit: pręcidit nares, labra, linguam.

XERXIS liberi:
- Achæmenes Herodoto, Achæmenides Cteſiæ, Præfectus Ægypti, ab Inaro Lydio interfectus Ægyptijs opem ferente.
- Darius accuſatus paternæ cædis, capite plectitur, dolo Artabani.
- Hyſtaſpes.
- Tithraciſtes pręfectus claſſi aduerſus Cimonem.
- Artarius, Satrapa Babyloniorum.
- ARTOXERXES Longimanus Rex.
- Paryſatis vxor Ochi, qui & Nothus; poſtea Darius dictus eſt.
- Amytis nupta Megabyzo.
- Rhodogune.

ARTOXERXES Xerxis filius, Μακρόχειρ, Rex ann. 40. vxor Damaſpia. Concubinæ, Coſmartidene, Alogune, Andia, Babyloniæ.

ARTOXERXIS liberi:
- Xerxes ſolus legitimus ex Damaſpia, patri ſucceſſit diebus 45. Occiſus à Secundiano.
- Secundianus ex Alogune, fratri Xerxi interempto ſucceſſit ſex menſibus, Ochi perfidia in cineres coniectus.
- Arſites ex Coſmartidene, coniectus in cineres, dolo Paryſatidis.
- Ochus ex Coſmartidene, poſtea Darius Nothus. ad huius præfectum Tyſſaphernem profugit Alcibiades.
- Bagapæus, ex Andia.
- Paryſatis, ex Andia.

OCHVS, DARIVS NOTHVS. Longimani f. Rex ann. 19. vxorem habuit Paryſatin, amitam, Xerxis filiam.

Liberi Ochi.

Arſaces vel Arſaca, poſt, Artoxerxes. Cyrus, Artoſtes, Oxandras, Oxathres.

ARTOXERXES Mnemon Rex annis 43.

Natus ante regnum patris vxorem habuit Statiram veneno extinctam, dolo Paryſatidis: Pellices 360. quarum Aſpaſia, priùs fratri Cyro chariſſima

Artoxerxis liberi

- Darius, Rex declaratus à patre, annos natus 50. Propter Aſpaſiam, aduerſus patrem conſpirauit cum fratribus 50. quos omnes pater interfecit.
- Ariarates, vel Ariaſpes, veneno mortem ſibi conſciuit, dolo Ochi fratris.
- Arſames nothus, Ochi metu, ſibi manus intulit.
- Ochvs Rex ſucceſſit patri. Regiam cognatorum cæde, & Principum ſtrage repleuit. { Darius. Oxyathres
- Atoſſa, patris Artoxerxis vxor. qua cum rem habuiſſe dicitur Ochus, viuo etiam patre.
- Ameſtris, filia & vxor patris.
- Rhodogune nupta Oronti.
- Apame nupta Pharnabazo.

Ochus trux & ſanguinarius, veneno ſublatus eſt à Bagoa. Regnauit ann. viginti tres.

Arſes filius Ochi, ſucceſſit patri annis tribus. Reliquis Ochi filijs majoribus à Bagoa ſublatis, hunc tandem cum omni prole Bagoas extinxit.

Darivs, Arſamis fratris Ochi filius, Bagoa eurante, Rex à populo cõſtitutus eſt. Regnauit annis 6. Ab Alexandro ſuperatus in Arbelide, à ſuis interfectus eſt.

Excepta ſunt ex Herodoto, Thucidide, Xenophonte, Cteſia, Diodoro, Plutarcho, Ptolemæo, Iuſtino & aliis. Quorum ſcripta licet prorſus conſentiant cum Scripturæ ſacræ cœlique voluminibus, & harmonia temporum, adeo tamen oſcitanter voluuntur, vt Perſarum hiſtoria neglecta ferè jaceat, quàm multum intereſt Chriſtianæ Reipubl. habere perſpectam, propter Danielis hebdomadas. Quarum initium aliunde hauriri non poteſt, quàm ex Perſarum temporibus, quibus atram offudit caliginem Viterbienſis nugator Annius. Qui ſuorum mendaciorum præſtigijs multorum & oculos & mentes adeo faſcinauit, vt putent Perſarum Reges aliter à Græcis appellari: aliter ab Hebræis, Beroſo, Metaſthene. Fucus jampridem à doctis retectus eſt. Non deſunt tamen viri boni, & optimè de literis meriti, qui etiamdum tenentur huius præſtigiatoris faſcino. Quare nos operæ prætium facturos eſſe duximus, ſi iſtius impoſtoris vanitatem, ex ipſius ore patefaceremus, ne quis poſtea dubitet farraginem illam totam vel Deo Lemnio vel Neptuno conſecrare. Bellos igitur iſtos libellos quos Annius nugivendus edidit, ſpurios ac ſuppoſitos eſſe, & ex eodem fonte hauſtos, arguit dictio vbiq; ſimilis,

eodemq;

eodemque ſermone continuatus hiſtoriæ tenor, eadem infantia, iidemque errores in omnibus. Quorum architectus ſui perſæpe oblitus, pugnantia narrat, & minus conſentanea. Scribit Pſeudo-Beroſus Annij, quinque libris hiſtoriam ſuam perduxiſſe ab aquarum eluuie, vſque ad Aſcatadem Aſſyriorum Regem 18. à Nino. Quod tempus octo ſæcula tantum complectitur. Sequitur Manethon, qui, quo loco finit Beroſus deflorationem ſuam (agnoſce verbum Caſtrenſe Anniana facundia dignum) ex eo ſe ordiri Regum Ægyptiorum ſeriem profitetur: Poſt hos prodit perſonatus Metaſthenes, vtrique diſſentiens. Is enim Beroſi Reges Aſſirios producit adusque Sardanapalum, tempus ſæculorum quindecim complexus. Iam audis inter hos nothos diſſidium. Beroſus ait hiſtoriam ſe claudere in Aſcatade. Manethon idem teſtificatur. Metaſthenes de Beroſi ſcriptis certior, quàm ipſe Beroſus, aſſerit eum hiſtoriam proſecutum fuiſſe vſque ad Sardanapalum, annorum amplius 1500. Atqui Ioſephus qui germanâ Beroſi & Manethonis ſcripta habuit, libr. 10. Antiquit. capit. 12. & libr. 1. aduerſus Appion. teſtatur Beroſum Chaldaïca conſcripſiſſe tribus libris, eumque exorſum eſſe à temporibus Noæ, & ipſius verba de libro tertio transfert, quibus memorat res geſtas Nabuchodonoſoris & nepotum, Græcos vanitatis arguens, qui Babylonem à Semiramide conditam fuiſſe prodiderunt. Contrà Beroſus Viterbienſis Græcis aſſentiens, Semiramidem ex oppido maximam vrbem extruxiſſe tradit. Tatianus Aſſyrius Philoſophus poſtea Chriſtianus, Beroſum Beli Sacerdotem fuiſſe ſcribit, & hiſtoriam Chaldæorum tribus libris compoſuiſſe, in gratiam Antiochi eius qui tertius fuit à Seleuco. Potuit Beroſus hiſtoriam continuaſſe ad Alexandrum vſque. Siquidem Clemens Alexandrinus in protreptico, è libr. 3. Chaldaïcorum commemorat Artaxerxem Mnemonem primum ſtatuas erexiſſe ad colendum. Annos igitur Beroſus non quinq; aut pluribus, ſed tribus tantum libris emenſus eſt pluſquã 2000. Ioſephus præterea ex vero Manethone Reges Ægyptios recenſet, & annis pluſquam nongentis ante Ægyptum & Danaum hiſtoriam orditur. Spurius Manethon fabularum ſuarum initium ducit ab Ægypto tantùm. Citat Ioſephus Indica Megaſthenis, Annius Megaſthenem trãsformauit in Metaſthenem, & Indica in judicia, mira metamorphoſi. In Xenophontis Æquiuocis, Homerum Thalete poſteriorem facit. Thales in expeditione Cyri fuit aduerſus Crœſum, & temporibus Aſtyagis & Halliattis. Solis defectionem prædixit anno 3. Olympiad. 49. Homerus Olympiadas antecedit annis plus 250. Sed quis vnquam audiuit Xenophontis Æquiuoca? Enimuero Viter-

rum ſpatia. Nam ab initiò Memoris ad Ieroſolymam à Tito euerſam, decurrunt anni tantùm 470. Qui meliora ſentiunt ab vrbis inſtauratione hebdomadas auſpicantur: Cuius refectio Nehemiæ conceſſa eſt ab Artaxerxe, anno regni 20. Sed hîc tempora Perſarum rurſus in diſcrimen vocant, & quęrunt quis ille Artaxerxes fuerit, qui vrbis: quis Darius, qui Templi inſtaurationem conceſſerit. Atque ex Daniele, Eſdra, Nehemia, & Eſthera, ſeriem regum Perſarum pertexunt, & perducunt ad Alexandrum vſque: ceſſatum eſſe colligunt ab extructione Templi, per annos 107. Nehemiam & Eſdrā vrbis & politiæ inſtauratores, ad Alexandri tempora perueniſſe, vrbem exędificatam fuiſſe anno 20. Memoris, captam 28. Iulij, abſolutā 18. Septemb. dieb. 52. Templum præterea abſolutum anno Darij Nothi ſexto. Eoque modo diuerſa faciunt hebdomadum initia, & diuerſos exitus. Alias alij opiniones & coniecturas adferunt: ſed omnium ſententias hîc recenſere vel refellere non inſtituimus. Veritas in lucem prolata ſatis habet firmamenti & virium ad ſeipſam defendendam. Sanè tantum abeſt vt Eſdras & Nehemias ad Alexandrum peruenerint, vt ne Darium quidem nothum attigerint: tantum abeſt vt vrbs diebus 52. abſoluta fuerit, vt ne decēnium quidem inſtaurationi potuerit ſufficere: ſed attendamus quid nobis ſuggerat ipſa diuini verbi veritas. Scriptura docet anno primo Cyri Iudæos libertate donatos, in Iudæam remigraſſe, ad 49697. Inter primarios reducum duces, fuerunt Zorobabel, & Nehemias, 1. Eſd. c. 1. & 2. Inter ſacerdotes Eſdras. 2. Eſd. c. 12. Eſdras igitur ſacerdos, & dux Nehemias anno primo Cyri nati fuerunt annos non minus 20. Poſt expugnatam Babylonem Cyrus regnauit annos 6. Cambyſes 7. Darius Achæmenida 36. Xerxes 20. Longimanus 40. Adde tēpora Nothi, Memoris, Ochi, Codomani, annorū ſupra 90. conflabis annos 232. Ætas igitur Eſdrę, ætas Nehemiæ, duo ſæcula longè ſupra omnē fidem ſuperauerit. Tempus verò in vrbe reficienda conſumptum, diſertè profert Nehemias Eſd. 2. cap. 5. Anno, inquit, Artaxerxis 20. per ann. 12. ego meique cognati victu prætorio non viximus. Nec ſolum hoc inſtaurandorum murorum opus adjuui ipſe, ſed neque fundum emimus, & omnes famuli mei illic aderant operi. Populus enim ipſe ſatis opere onerabatur. Hic Nehemias palam teſtatur opus adiuuiſſe per annos 12. Nōn fuit igitur opus confectū dieb. 52. Nehemias quidem poſtquam de Sanaballati epiſtola egit, qua illū deterrere conabatur ab opere, ſcribit opus abſolutū fuiſſe die 52. qui dies ad proxima refertur, nimirum ad id tempus quo Sanaballatus epiſtolā miſerat. Sed vt intelligatur qui Perſarum reges Templi & vrbis inſtaurationem in-

uerint, quíve prohibuerint, hiſtoriæ ſummam ex libris Eſdræ huc adferemus. Anno primo Cyri a Babylone ſubacta, vt impleretur Ieremiæ vaticinium, Cyrus Iudæis poteſtatem fecit in Iudæam redeundi, & Templum inſtaurandi, ex captiuis redierunt cum Zorobabele, Ieſua, Nehemia, Mardochæo, & alijs principibus, homines 49697. Anno ſecundo aduentus, Templi ædificationem adoriuntur, vbi multi ſacerdotum & Leuitarum & familiarum primarij ſenes, qui prius templum viderant, cum hoc templum ſpectantibus ipſis fundaretur, flebant ingenti voce. In his Mardochæus eſſe potuit, qui cum Iechonia fuerat abductus, & viderat vtrumque templum. At vero aduerſarij conſilium diſſoluerunt, & opus impediuerunt, toto tempore Cyri vſque ad regnum Darij. Hactenus Eſdras impedimentum indicauit, in genere & ſub tempore Cyri complectitur Cambyſis principatum, quem conſentaneum eſt abſente patre Cyro bellis implicito, regni habenas tenuiſſe. Cyrus enim imperij totius orbis cupidine accenſus nunquam ab externis bellis quieuit. Eſdras deinde impedimenta ſigillatim explicat, hoc modo. Atque initio regni Aſſueri (hic eſt Cyaxares appellatus à Xenophonte) ſcripſerunt aduerſarij criminationem aduerſus Iudæos. Igitur initium Regni Aſſueri, eſt primus annus Darij Medi, Idemque primus Cyri. Nam digiti in pariete ſcribentes, ſignificauerunt, Baltaſſari, regnum Perſis & Medis traditum fuiſſe, Daniel autem, qui apud Darium Medum ſummo in pretio fuit, Darium ſemper imperatorem agnoſcit, nec Cyri meminit quoad Darius fuit ſuperſtes. Eſdras Cyrum nominat quia huius virtute & auſpicijs, Babylon expugnata fuerat, licet Cyrus Dario auunculo primas ſemper deferret. Dario vero vita functo, Daniel Cyri nomen vſurpat. Anno Cyri tertio inquit c. 9. dixiſſet proculdubio anno Darij tertio, niſi tum Darius fatis conceſſiſſet. Daniel porro criminatione illa audita (erat enim a conſilijs Dari Medi ſiue Aſſueri) cùm animaduertiſſet annos 70. calamitatis ab Ieremia prænunciatæ, præterijſſe, nec Templi inſtaurationem procedere, edicto Cyri circumſcripto, precibus ad Deum ſe conuertit, vſus ieiunio centone & puluere. Nam & Daniel & populus vniuerſus annis 70. euolutis, Babylone capta, ſtirpe Nabuchodonoſorea extincta, reſtituta libertate & patria, Templi præterea refectione conceſſa, vitam deinceps quietam & iucundam ſibi pollicebantur. At breui momento hoſtium inſultum percipiunt, & templi inſtaurationem impeditam. Ideoque ſic apud Deum conqueritur Daniel. Propter peccata noſtra maiorumque noſtrorum vitia, Ieroſolyma tuuſque populus infamis eſt,

apud

apud omnes noſtros finitimos. Spectat enim ad criminationem, quam Eſdras ſcriptam fuiſſe dicit initio Aſsueri: quod quidem initium diſertè Daniel exprimit. Anno primo Darij Aſsueri filij. Inter orandum aduolat Gabriel, qui 70. hebdomadas ei patefecit. Sequitur apud Eſdram. Ac temporibus Artaxerxis, epiſtolam ſcripſerunt aduerſus Ieroſolymitanos, cui reſpondit Artaxerxes, edictoque ſuo prohibuit ædificationem templi. Ita intermiſſum fuit opus, vſque ad annum ſecundum regni Darij. Hic Artaxerxes eſt Cãbyſes, qui Cyro ſucceſſit, authoribus Ioſepho & Herodoto. Omnes Perſarum reges Artaxerxis nomine delectabantur. Herodotus ait Xerxem ſignificare bellatorem, Artaxerxem debellatorem victoriſſimum. Sic Aſsuerus in Eſthera, vocatur Artaxerxes. Poſt Dariũ Hiſtaſpis dicti ſunt ferè Darii: Darius Longimanus, Darius Nothus, Darius Memor, Darius Ochus, Darius Codomanus. Sic poſt Cyaxarem, qui Medis & Perſis imperabat, Medorum Reges dicti ſunt Cyaxares, ſiue Aſsueri: vt Aſsuerus Aſtyages apud Eſtherã & Danielẽ: Aſtiagis Aſsueri filius, Darius Medus idẽq; Cyaxares. Cyaxarẽ porro & Aſsuerũ idiomate Perſico eundẽ ſignificare, nuper docuit Scaliger. Iã ergo nihil dubitamus quin Darius Danielis, idẽ ſit Cyaxares Xenophõtis, & Aſsuerus Eſdræ. Sed redeamus in viã. Explicauit Eſdras quomodo toto tẽpore Cyri fuerint impediti Iudæi, vſque ad regnũ Darii Hiſtaſpis. De quo, capite quinto, ſic narrationẽ inſtituit. Vaticinãtibus Haggęo & Zacharia, Zorobabel & Ieſua Ioſedeci filius, cœperunt inſtaurare tẽplum. Et anno Darij ſecundo, Haggæus Dei iuſſu, Zerobabelem Ieſuam reliquũmque populum, his verbis alloquitur. Hagg. c. 2. Qui veſtrum ſuperſtites viderunt ædem iſtam in ſua gloria, cum eam nunc videtis, nonne vobis videtur eſſe nihil? flebant enim ſenes qui prius templum viderant, vt teſtatur Eſdras, quia huius templi ſtructura longe aberat à Salomonici ſplẽdore & magnificentia. Eos ſolatur Haggæus, inquiens: Propediem erit (ait Deus) cum ego cœlum, terram, mare, ſiccumque commouebo, omneſque gentes, vt auidè huc veniant, iſtamque ædem replebo gloria. Quis iam Darium ab Eſdra c. 4. 5. 6. commemoratum ad Nothum referat? cum audiat Haggęũ alloqui ſuperſtites, qui Salomonicum templum viderant. Annus Darij Hyſtaſpis ſecundus abeſt à templi excidio annis 87. Ergo qui ſuperſtites erant, cum Haggæi hortatu templum alterum excitaretur, poterant 90. & 100. annos exegiſſe, quia cum Nabuchodonoſor Ieroſolymam euerteret, puberes annos agebant. Annus vero Darij Nothi ſecundus, ab excidio templi remotus eſt annis 185. adde pubertatis annos, habebis duo

ſecula. Darius igitur qui in Eſdra, Haggæo, & Zacharia memoratur, ad Nothum ſpectare non poteſt, ſed anno Darij Hyſtaſpis ſecundo, templi edificatio cœpta eſt, anno eiuſdē Darij ſexto abſoluta. Aduerſariorum factionibus ceſſatum eſt, ab ædificatione per annos tantum 15. Eſdras porro & Nehemias templo abſoluto, ad Regem Perſarum redierunt, quo munia ſua obirent. Darius interea multis & operoſis occupationibus implicatur, Babylonem, quæ ab eo defecerat, Zopyri opera & fide recipit. Mouet aduerſus Scythas. Inde Græcos adoritur, rebus infeciter geſtis, vires reficit: ſed mors eius conſilia præuenit. Xerxes imperat, qui totus bellis, initio regni incubuit. Ægyptum, quæ à patre defecerat, recuperauit. Quadriennium comſumpſit in exercitu conſcribendo, hominum 3000000. Græcos inuadit, victus fugit, & Perſidem repetit, vbi reliquum vitæ turpiter & libidinoſè tranſigit: tandem à ſuis contemtus, obtruncatur. Succedit Artaxerxes Longimanus, inter Perſarū reges manſuetudine & magnanimitate præſtantiſſimus, cultor Pietatis & Iuſticiæ. Huius anno ſexto Eſdras Babylone proficiſcitur Ieroſolymam, cum regijs mandatis, quibus rex imperat, Deo ſacrificari, ne regis, & regnum & liberi dent pœnas. Sacerdotes templique miniſtros omnes, tributo liberat. Eſdram iubet iudices & præſides ſtatuere per totam Syriam, legis Dei peritos, & morte multari vel exilio, honorumue amiſſione, qui Dei & regiæ legi non paruerit. Nihil narrat hiſtoria ſacra de rerum Iudaicarum ſtatu, per annos 50. de lapſos à ſexto Darij, ad ſextum Longimani. Hoſtes tamen minimè quieuiſſe conſtat ex Nehemia, ſed Iudæis ſemper obſtitiſſe, vrbis ædificationem perpetuo prohibuiſſe, muros qui excitarentur diſſipaſſe, portas incendiſſe, donec Nehemias anno Artaxerxis viceſimo, ſuis opem tulerit ex edicto regio: & renitentibus hoſtibus vrbem inſtaurarit, per annos 12. Qua exædificata ad regem reuerſus eſt. Verum aliquanto poſt, Ieroſolymam conceſſu Regis repetir, vbi non multo poſt extremum diem obijſſe par eſt. Accedebat enim ad annum 120. Siquidem annus Artaxerxis 33. abeſt à capta Babylone annis 97. quibus adde 20. quos iam tranſegerat Nehemias, conflabis 117. Potuit igitur Nehemias æquaſſe Moſis ætatem. Eſdras non pauciores vidiſſe dies cenſendus eſt. Fuerunt igitur longæui Nehemias, Eſdras, Mardochæus. Quos ad Darium Nothum perueniſſe merito pernegamus, tantum abeſt, vt extrema Perſicæ Manarchiæ tempora viderint: In vniuerſa Scriptura nihil quidquam reperias à Longimano ad Alexandrum. Eſdras quinque tantum reges membrat, Xerxe prætermiſſo, Cyrum, Aſſuerum, qui Cyaxares

res & Darius etiã dictus eſt, Artaxerxem cui Cãbyſes, Darium qui Cambyſi ſucceſſit, & Artaxerxẽ longimanũ. Sic Daniel poſt obitũ Darij Medi, reges 4. indicat Cyrum, Cambyſem, Darium Hyſtaſpis, & Xerxẽ, qui regnum Grçciæ concitaturus erat. Poſt Xerxem reliquis omiſſis, Alexandrum profert, atque hic hiatus, omnium Iudæorum luminibus obſtruxit. Vnde fit vt neq; Sabbathorum, neque Iubilæorum caput & ſeriem teneant: neque temporum prçteritorum vllas habeat certas Epochas. Hebdomadas Danielis admittunt, ſed ex illis nullum fructum percipiunt. Quç tamen illos recta duxiſsent ad Meſſiam, ſi Perſarum, liberatorum ſuorum beneficia, & tempora memoriæ commendaſsent. Ioſephus ſacerdos hunc hiatum tranſilit tacitus, & ex ignoratione hiſtoriç domeſticæ, Perſicos reges ſic ordinat.

1 Cyrum, Quem anno captiuitatis 70. ab excidio Templi, Iudæis reditum conceſſiſſe prodidit.

2 Cambyſem, ſiue Artaxerxem: qui Templi ædificationem prohibuit.

3 Darium Hyſtaſpe natum. Cuius beneficio Templum inſtauratũ eſt.

4 Xerxem, quem cum Longimano inſcitè permiſcet.

5 Artaxerxem, quem Aſſuerum ineptè facit, Eſtheræ maritum, & confundit cum Memore. Inde præteritis Xerxe, Sogdiano, Notho, Ocho, ſtatim ad Alexandrum pergit. Ideo Iaduam, qui ſub Longimano inter Ioſedeci nepotes recenſetur, pontificem ſub Alexandro conſtituit. Et quæ de Sanaballato ſubiicit, niſi vana ſunt, certè valdè ſuſpecta ſunt. Sed confidenter aſſerimus Sanaballatum Ioſephi, non illum eſſe poſſe qui negotii plurimum exhibuit Nehemiæ, dum Ieroſolyma inſtauraretur, quo tempore Sanaballatus filiam ſuam matrimonio iunxerat cum Ioiadæ filio Eliaſibi, pontificis nepote, circa annum Longimani 32. Hic annus diuulſus eſt ab Alexandro annis pluſquam 130. Demus Sanaballati filiam cùm nuberet annos 15. fuiſſe natam. Sanaballatus annis non minis 20. filiam ætate ſuperauit. Igitur cum à Dario ad Alexandrum defecit, ſi is ipſe eſt de quo ſcribit Ioſephus, acceſſerat ad annos 166. Ioſephus, ut videre eſt, cum Pontificum ordinem & ſucceſſionem ſibi deſcribendam propoſuiſſet, nec autores vllos haberet præter Eſdræ libros, qui pontifices ederent, accepit quos in Eſdra reperit, & ne ſpatium luxatum relinqueret inter Cyrum & Alexandrum, eos produxit ad Alexãdrum vſque. At vero conſtat ex Nehemia, Ieſuam & Ioacimum non multum temporis ſacerdotio præfuiſſe. Ioacimo ſucceſſit Eliaſibus, Dario, qui templum ædificari iuſſit, imperante. Siquidem Nehemias cap. 12. recenſet qui fuerint Leuitæ temporibus Ioachini & Eliaſibi: Et inter

leuitas ad ſcriptos fuiſſe narrat Ioradam, Ioannem, & Iaduam, familiarum primarios & ſacerdotes vſque ad tempus Ioannis Eliaſibi filij. Ioannes igitur Eliaſibo ſucceſſit ſub extremum Longimani tempus. Hic agnoſcimus Iaduam Leuitem & ſacerdotem primarium imperante Dario Achæmenida. Obijt hic Darius ante principatum Alexandri annis 153. Itaque Iadua, quo tempore dicitur Alexander ingreſſus eſse Ieroſolymam, ſuperauiſset annos 170. Neque Iadua cenſetur inter Pontifices, ſed inter ſacerdotes neque ſucceſſit Eliaſibo, ſed Ioannes: in cuius domum diuertit Eſdras, cum lugeret crimem admiſsum in contrahendis matrimonijs cum externis nationibus. Proinde neceſse eſt in Ioſephi hiſtoria, vel alium fuiſse Sanaballatum, alium Iaduam, quam qui ab Eſdra memorentur: vel quod magis ſuſpicor, vaniſſima eſse Ioſephi commenta de Iadua & Sanaballato. Sanè quotquot ſunt Iudæi ſiue Ioſephus, ſiue Rabbini, Cabbaliſtæ, Thalmudiſtæ, & alij quorum ſcripta edita ſunt, cæcutiunt in Perſarum temporibus. Itaque Danielis hebdomadum neque caput, neque calcem agnoſcete vnquam potuerunt. Noſtri ſimiliter in hebdomadum explicatione in varias iuerunt ſententias propter ignorationem temporum Perſicorum, quæ cum iam notiſſima ſint, & à nobis dilucidè explicata, audiamus Angelum Danieli colloquentem.

1 Septuaginta hebdomades pręfinitæ ſunt populo tuo, & vrbi tuæ ſanctæ, ad conſumandum ſcelus, & perficienda peccata, & expiendam iniquitatem, & ad iuſticiam ſempiternam adducendam, & obſignandam viſionem, & vngendam ſupremam ſanctitatem.

2 Scias ergo & intelligas, ab egreſsu verbi de inſtauranda Ieroſolyma, vſque ad Chriſtum ducem, 7. & 62. hebdomadas.

3 Et reuertetur populus, & reædificabitur platea & murus in anguſtia temporum.

4 Et poſt hebdomadas 62. Chriſtus excindetur: & nihil ei.

5 Vrbem autem & Templum deſtruet populus ducis venientis, & finis eius cum inundatione erit, & ad finem belli definitio deſolationum.

6 Et confirmabit fœdus multis, hebdomada vna & dimidia hebdomade faciet ceſſare ſacrificium & oblationem.

7 Et ſuper expanſionem abominationum ſtupor, & ad finem & deſtinatam conſummationem ſtillabit ſuper ſtupentem:

Hactenus Angelus, cuius orationem in 7. commata partiti ſumus, vt facilior

lior ſit eius comprehenſio. Primò diſertè definit 70. hebdomadas deſtinatas eſſe populo & vrbi, hoc eſt ciuibus Danielis: neque enim diſiungit vrbem à populo, vt nonnulli interpretantur. Intellexerat Daniel annos 70. quos Ieremias calamitati præſcripſerat, exiiſſe. Babylone capta, & Nabudonoſoreis deletis, pars populi redierat in Iudæā, cum poteſtate ædificādi Templi. Cōfeſtim reduces ab aduerſarijs accuſantur, & deferuntur ad regem Aſſuerum ſiue Cyaxarem Medum, à quo Daniel Triumuir cōſtitutus fuerat, ſuper 120. Satrapas. Daniel intellecta criminatione, ad Deum preces fundit in ieiunio, ſacco & cinere. Adfuit Angelus ei ſignificans, non annos ſolùm 70. ſed annorum hebdomadas 70. populo conſtitutas eſſe, ad perficienda ſcelera, & oracula de Meſſia implenda, qui intra 70. hebdomad. iuſtitiam adducet. Altero commate indicat initium hebdomadum, ab eo tempore quo Rex edicto ſtatuet Ieroſolymam inſtaurādam eſſe. Quod Nehemias impetrauit anno 20. Longimani. Sed addit Angelus Chriſtum ducem venturum, hoc eſt, manifeſtatum iri, antequam 70. hebdomades expleantur. Numerat enim 7. & 62. hebdomadas ab edicto regio, quo vrbis inſtauratio permittetur, vſque ad Meſſiam. Et mihi falli videntur qui hebdomadas 7. hoc eſt annos 49 diſiungunt ab hebdomadibus 62. quia putant cœptam fuiſſe murorum ædificationem, anno circiter 50. à populi reditu. Sed hic numerus harmoniæ tēporum non congruit. Fluxerunt enim ab oratione Danielis ad annum Longimani viceſimum, quo Nehemias vrbem excitare exorſus eſt, anni pluſquam 80. Quare nihil aliud Angelus ſignificare videtur, quàm poſt annorū hebdomadas 69. Chriſtum appariturum, nec expectaturum 70. hebdomadum exitum. Hebdomades autem 69. hoc eſt anni 483. definitè cadunt noſtro calculo, in annum 15. Tiberii, quo Chriſtus in Iordane ab Ioanne ablutus eſt. Tum enim Meſſias apparuit, proclamatus in cœlo, Hic eſt Filius meus dilectus: proclamatus in terris, Ecce agnus Dei qui tollit peccata mūdi. Ex eo tempore cœpit Chriſtus munus ſuum obire, ad quod ante ſæcula deſtinatus fuerat. Adſciſcit diſcipulos. In nuptiis, diuinæ potentiæ ſigna exerit. Mercatores è domo patris ſui ejicit, Euangelium publicat, docens completum eſſe tempus, & inſtare regnum Dei. Matth. 4. Marc. 1. Luc. 3. & Ioann. 1. Cur autem 7. & 62. hebdomadas dixerit, potius quàm 9. & 60. nobis non liquet: ſic viſum eſt diuinæ Sapientiæ. Satis eſse debet quòd annorū numerus nō obſcurè expreſsus eſt. Hebræorū tamen idiomati hoc fortaſſe tribui poteſt, cùm Ezechiel cap. 45. eodem genere dicendi vtatur viginti ſicli, & viginti quinq; ſicli & quindecim ſicli minam faciūt. Poterat Prophe-

ta dicere Sexaginta ſicli minam conſtituunt. Tertio commate Danielem ſolatur,& confirmat populum reuerſurum.Multi certè jam redierant,ſed multus adhuc populus Babylone reſtabat,& poſt hęc multos Eſdras ſecum duxit anno 7. Artaxerxis. Et quotidie plurimi ſedes antiquas repetebant. Diſtabat enim Babylon à Ieroſolyma leucis noſtris circiter 250. Vrbem præterea rurſus ædificatum iri ſpondet: ſed in anguſtia temporis, quæ explicatur à Nehemia ca.4.& 6. Quarto commate ait Chriſtum poſt hebdomadas 62. excindendum eſſe. Hoc ita ferè interpretantur, vt ſeptima hebdomade vrbem refectam fuiſſe dicant, deinde poſt hebdomadas 62. ab vrbe tranſactas, Chriſtum cruci affixum fuiſſe.Sed hanc interpretationem minimè quadrare temporum ordinibus docuimus,commate ſecundo, hebdomades 62 æquant annos 434. Qui à Chriſti Cruce retro numerati, cadunt in annum 4 Memoris, diſſitum annis 40. a 32.Longimani, quo anno abſolutus fuit vrbis ambitus. Eſt igitur vbique retinendus numerus hebdomadum. 7 & 62. Anni 490.definiti ſunt ad conſummationem eorum quę de Chriſto Prophatæ prædixerunt. Sed poſt hebdomadas 69.quæ conficiunt annos 483.Chriſtus manifeſtabitur. Dixit tamen hebdomadas 62.tantum, quia prius coniunxerat 7. & 62. hic vero non repetit 7. ſed ex antecedente ſubaudit, vt perficiantur anni 483.qui ab edicto Longimani fluxerunt ad Chriſti baptiſmum. Ea loquendi forma noſtræ non eſt abſimilis. Si quis enim annorum 1580. 1581. 1582. 1583. narrationem inſtituat, non putabit in neceſſe eſſe vt exprimat integros numeros, ſed primo 1580. pronunciato, deinceps edet tantum 81. 82. 83. Et qui indicaturus eſt, annos 81. 82. 83. 84. primum tantum integrum proferet, in reliquis denarios omittet, & auditoribus ſatisfactum eſſe putabit, ſi dicat, 81. 2. 3. 4. Ita Angelus in hebdomadibus annis 7.& 62.Poſterius membrum adſumſit,omiſſo priore quod tamen ſubaudiri voluit. Quinto commate ſubijcit ſupplicium & vindictam impietatis & peruicacię Iudæorũ. Sed hoc obiter dictum eſt ab Angelo,nec magis quam comma ſeptimum,ſpectat ad tempus hebdomadum 70. Neque enim pœna ſtatim noxam ſecuta eſt.Abſurdum eſt quod quidam vrgent 70.Hebdomadas præſtitutas eſse non ſolùm populo, ſed etiam vrbi: atque inde vrbis excidium concludunt intra 70. hebdomadas. Vrbs enim euerſa eſt à Tito, annis 522.euolutis ab edicto inſtaurationis. Quare non poteſt vrbis interitus accommodari ſeptuagenario.Sexto commate redit ad narrationem de Chriſto occidendo in vltima hebdomade, non tamen abſoluta, ſed dimidium hebdomadis ſeptuageſimæ,finem faciet ſacrificijs, & victimis, quæ

vmbra

vmbra fuerunt agni ſemel immolandi. Quòd verò ſeptimo commate addit de ſtupore ſuper abominationum magnitudinem & multitudinem, non pertinet ad 70. hebdomadas, ſed ad vrbis euerſionem, & calamitates inſecutas, quæ perpetuò ſtillabunt ſuper Iudæorum ſtuporem ad finem ſæculorum, niſi reſipiſcant.

Hæc nobis vera videtur eſſe Angeli ſententia plana & dilucida, nullis ambagibus inuoluta, harmoniæ temporum adamuſſim congruens. Si quis meliorem & hiſtoriæ & tempori conſentaneam adferat, libenter amplectemur. Iam intelligimus Gabriëlem & principium & finem hebdomadum non obſcurè expreſſiſſe. Ac de fine quidem nulla dubitatio eſſe poteſt, cùm hebdomade poſtrema Chriſtus ſit excindendus: & in dimidio hebdomadis, ante exitum ſcilicet poſtremæ, Leges Moſaicæ de victimis & holocauſtis abrogandæ ſint. Sunt autem abrogatæ veri agni Chriſti Filij Dei immolatione, poſtquam nullæ deinceps à pijs ſacrificatę vel oblatæ ſunt victimę. Igitur dimidium poſtremæ hebdomadis, morte Chriſti concluditur. Quem cruci affixum fuiſſe anno ætatis 34. euoluto, Mundi 4055. ineunte vere, Iphiti 808 ſuprà demonſtrauimus. Sed interualli noti hebdomadum $69\frac{1}{2}$. altero extremorum dato, alterum latére non poterit. Anni enim 486. quæ 69. hebdomadas & dimidiam componunt, à Chriſti patibulo retro numerati, cadent proculdubio in tempus Artaxerxis Longimani. Atqui Nehemias ca. 1. & 2. palam teſtatur anno Artaxerxis 20. regium edictum impetraſſe de vrbe reficienda, & inſtaurandis muris. Inſpiciendum igitur & diſquirendum an viceſimus annus Longimani diſiungatur à Chriſti mactatione annis 486. Scribit Thucidides Themiſtoclem, qui ad Salaminem claſſem Xerxis profligauerat, Athenis Oſtraco ejectum, ad ipſum Xerxem profugiſſe, ac literas quibus à ſe collata in Xerxem beneficia commemorabat, dediſſe ad Artaxerxem regnum nuper adeptum, annumque ſpatium impetraſſe ad Perſicam linguam perdiſcendam. Quod & Plutarchus & Diodorus prodiderunt. Anno tranſacto liberè cum Rege egiſſe de ſubigenda Græcia. Sed quoniam mors conſilium eius præuertiſſet, promiſſa Xerxi non præſtitiſse. Xerxem verò narrat Diodorus ab Artabano obtruncatum fuiſse, anno 4. Olym. 78. Themiſtoclem verò Athenis pulſum oſtraciſmo, Olympiad. 77. anno 2. nec multum temporis ab oſtraciſmo ſuperfuiſse, ſed fatis conceſſiſse antequam Xerxem in Græciam adducere potuerit. Ex his conſequimur Artaxerxem viuo etiam patre, regni gubernaculis admotum fuiſse, ante Themiſtoclis oſtraciſmum. Igitur ante annum 2. Olym. 77. videtur quidem Plutarchus ita

narrationem Thucididis accipere,vt intelligat Artaxerxem nuper in regno patris defuncti ſucceſſiſſe, cùm Themiſtocles ad eum literas dedit: atque Thucididem excuſat, qui annales ſecutus fuerit non ſatis commodè editos. Sanè Diodorus, Iuſtinus, & alij tradunt Artaxerxem poſt cædem patris regno potitum eſſe, Olympiade 79. Sed nihil obſtat quominus Artaxerxes ante caſum patris, regio nomine & diademate ornatus fuerit, regiaque munia obiuerit. Solebant reges ſibi regni conſortes filios adſciſcere. Quod ab Hebræis ante Perſarum tempora factitatum fuiſſe Scriptura teſtatur. Sed lege Perſarum ab Herodoto prodita, non licebat Regi in expeditionem extra regnum proficiſci, niſi domi priùs creato Rege. Xerxes poſt fugam è Græcia, Pauſaniæ proditoris pollicitationibus illectus, ſecundam in Græcos expeditionem parare decreuerat. Themiſtocles etiam multam ei ſpem injecerat de Græcia ſubigenda. Voluit igitur Artaxerxem filium præcellēti indole præditum, regem inſtituere, ſiue ex animi ſententia, ſiue Perſarum lege id exigente. Proinde nobis ſpectanda ſunt principia duo regni Longimani. Alterum quo Rex à patre inſtitutus eſt, alterum quo patre occiſo hęres extitit. Sic ipſe Xerxes à patre Dario bellum aduerſus Græcos renouāte, Rex fuerat declaratus: poſt exceſſum patris regnum ex hæreditate habuit. Hiſtorici regnum Longimani ordiuntur ab obitu patris. At Iudæi qui ſub Perſarum imperio degebant, regis adoleſcētis adminiſtrationem intuebantur, eumque præcipuè obſeruabant, quippe qui maximis ab eo & præclariſſimis beneficijs ornati fuerint, quæ recitantur in libris Eſdræ. Ea propter regni principium ab adminiſtratione ſumpſerunt, atque in ſuos annales retulerunt. Canone quinto libri ſuperioris, Scripturæ conſuetudinem in regum temporibus enarrandis obſeruauimus: vbi multi Iudæorum Iſraëlitarumque reges pluribus annis regnaſſe dicuntur, quàm vixerint ab exceſſu patrum, quia horum initium Scriptura ſpectauit ab eo tempore, quo patres, illos in regni conſortium adſciuerant. Sed enim perſpicuum eſt ex Diodoro & Thucidide regni jam habenas tenuiſſe Longimanū, anno 2. Olymp. 77. Itaque non indiget Plutarchi defenſione Thucidides. Tum enim hiſtoria narrat Themiſtoclem ad Xerxem confugiſſe, & literas tum dediſſe ad Artaxerxem regem. Anno deinde in Perſica lingua perdiſcenda tranſacto, pepigiſſe cum Xerxe de prodenda Gręcia, non obſcurè ſignificat & Xerxem patrem & Artaxarxem filium reges ſuperſtites eſſe. Quapropter exordium regni Longimani non incommodè ſtatuemus anno vno aut altero ante Themiſtoclis oſtraciſmum: nempe anno mundi 3550. anno primo 77. Olympiadis

A Xerxes à patre Dario paulo ante mortem Rex inſtitutus, anno regni primo armis Ægyptum recuperat quę, defecerat à patre. Herod.

B Xerxes Sardibus mouet, Helleſpontū traiicit. Pugnat ad Thermopylas ſub tempus agonis Olympici 75. Deinde ad Artemiſium. Poſt ad Salaminem claſſe profligata fugit Sardes ſub tempus ſementis. Annus eſt Mundi 3543. Nabonaſ. 268. Sol defecit in Cleombroti ſacro, Paum die 17. Oct. 2. ho. 1. 16. pomerid.

C Artaxerxes Rex inſtituitur à patre. Primus regni Artaxerxis annus.

D Anno 2. Olympiadis 77. Themiſtocles Oſtraco pulſus, Athenis profugit ad Xerxem, literis datis ad Artaxerxē regno nuper inauguratum. Obiit Magneſiæ ad Meandrum. Thucid. Diodor. Plutarch.

E Xerxes obtruncatur ab Artabano. Succedit Xerxi filius Artaxerxes. Primus eſt annus regni Artaxerxis hiſtoricis.

F Anno 20. regni Artaxerxis, à prima inauguratione, ſcilicet edictum regiū impetratum eſt de reficienda vrbe Ieruſalem. Nehem. Hinc initium HEBDOMADVM.

	Anni Mundi.	*Olympiades.*	*Anni à Christo paſſo.*
	3535	73	521
			520
A*			
		74	
	3540		
			515
B*			
		75	
	3545		
			510
		76	
C*			
	3550		
D*		77	505
	3555	78	
			500
E*			
		79	
	3560		
			495
		80	
	3565		
			490
		81	
F*			
	3570		
			485

dis ineunte. Eoque modo Thucididem annales rectè ſecuditum fuiſſe comperiemus. Iam ab hoc principio ſi numeres annum Artaxerxis viceſimum delaberis in annum Mundi 3570. diſſitū ab anno quo Chriſtus in Iordane ablutus eſt, annis 482. ab eo vero quo mactatus eſt, annis 486. Itaque ab exitu Verbi, hoc eſt ab èdita ſanctione de reædificanda & rurſus habitanda Ieroſolyma, ad Chriſtum ducem, hoc eſt ad annum quo Dei filius ſalutis ſuorum ducem ſeſe exhibuit, accitis diſcipulis & Euangelio palam publicato, annorum hebdomades 62. & 7. hoc eſt anni 483. definite concluduntur. Hebdomade vero 70. nondum exacta, Chriſtus occiſus eſt, hebdomadumque numerus ineundus ab anno Longimani 20. ſecundum oraculum Angelicum à Daniele & Nehemia patefactum.

Tempora Græcorum.

Græcia non vnius imperio paruit. Athenienſes, Lacedemonij, Macedones, principem in ea dominatum obtinuerunt. Sed Macedonas, quantum ex veteri memoria repetimus, Athenienſes & Lacedemonij antiquitate longè antecellunt. A Cecrope ad Codrum imperarunt in Attica reges. 17. Horum duodecimum faciunt Demophoonta, cuius anno primo, vniuerſæ hiſtoriæ conſenſu, Troia capta eſt. Conſtat autem ex Perſarum annalibus ad Troiam pugnatum eſſe, Teutanio Aſſyrijs imperante, quem narrat Cteſias apud Diodorum, auxilia Priamo poſtulanti miſiſſe, duce Memnone Tithoni Perſarum præfecti filio. Et rectè Euſebius confert cladem Troianam in regnum Teutanij, à Demophoontis initio ad Olimpiadem primam: ex temporibus regum & archontum, colliguntur anni 405. quot ab Olympiade prima ad excidium Troiæ numerauit Ephorus. Dionyſius & Diodorus addunt Ephoro tres annos, Velleius 10. Scribit enim Romam conditam fuiſse ſexta Olympiade, poſt duos & 20. annos quàm prima conſtituta fuerat, 437. poſt Troiam captam. Anni 22. ablati a 437. relinquunt 415. ab Olympiade prima ad caſum Iliacum, congruentes anno Mundi 2832. Adde Dyoniſiano ratiocinio 50. annos, quos è Chronologia Euſebium iniquè ſubripuiſſe docuimus, habebis annos 458. qui ab Iphiti agone primo in præterita ſubducti, cadunt in annum 32. Teutanij, Mundi 2789. Tantum labis intulit Chronologiæ, annorum 50. mutilatio, in quam inductus eſſe videtur Euſebius, fallaci Ephori calculo & aliorum veterum, qui temporum Troianorum ignari (nihil enim ante Cyrum certi habet hiſtoria profana)

ex animi ſententia & incerta opinione Troianam epocham ſtatuerunt, vt terminum haberent vnde ſuas hiſtorias ordirentur. Quorum errorem iuniores inſecuti, principum & magiſtratuum ſpatia dimenſi ſunt, ad plumbeũ Leſbiorum canonem. Debuit Euſebius tueri Chronologiam ſacrã, cui cõſentit Aſſyria, omniũ vetuſtiſſima. Euſebio tamen habẽda eſt gratia quod in tẽpora Teutanij cladem Troianam contulerit, & nos certam ſedem docuerit, qua conſtitui debeat Demophoontis imperium. Annus igitur 32. Teutanij cui Troianum exitium adſcribimus, abeſt à primo Iphiti agone annis 458. Qui tamen ex principum Athenienſium tẽporibus nimirum à Demophoõtis initio ad annum ſecundum Æſchyli, colliguntur tantum 404. Sed hos produxit Ephorus ad 405. Dionyſius ad 408. Velleius ad 415. Nos quod hiſtoriæ veteri congruit potius amplectimur, & hiatum ex coniectura exæquata, annorum reciſorum diſtributione complemus. Ac primum quidem Melanthi initium coaptamus anno Mundi 2869. nempè 80. à Troiana clade: cuius rei nobis autores ſunt, Diodorus, Velleius, Plutarchus, Pauſanias, Clemens, Euſebius. Eo enim anno Melanthus Meſſeniorum Rex, Meſſena ab Heraclidis eiectus, in Atticam conceſſit. Æſchili verò Magiſtratum immutatum relinquimus, quia huius anno ſecundo ſacer agon ab Iphito inſtitutus eſt. Itaque nobis neceſſe eſt, tempora à Demophoonte ad Melãthum & à Melantho ad Æſchilũ intericcta, ęquata annorũ deficientiũ proportione replere, hoc modo.

Demophoon.	33	46
Phorbas.	12	18
Aphidas.	1	4
Thimœthes.	8	12
Melanthus.	37	40
Codrus.	21	24
Medon.	20	23
Agaſtus	36	39
Archippus	19	21
Therſippus.	41	44
Phorbas.	31	34
Mecades.	30	32
Diogenetus.	28	30
Pheredus.	19	21
Ariphron.	20	22
Theſpieus.	27	27
Agamaneſtor.	20	20
Æſchilus.	23	23

Quod ſi quempiã faſtidio ſum offẽdat hęc repletio, interregnorũ ſuplemento, res illi tranſigenda eſt, maximè poſt interitũ Codri. Tum enim regni forma mutata eſt, & ſumma rerũ archontibus commiſſa, qui rationes redderẽt. In ea conuerſione res Athenienſiũ ad interregnum fortaſſe recidit, vt mox dicemus in Lacedęmonijs. Ab Æſchilo ad democratiã, quę Olympiade 24. inſtituta eſt, certiſſima videtur eſſe temporũ notatio per decẽnales archõtas, quibus archõtes annui ſucceſſerunt. Qui deinceps temporũ ſeriẽ valde mutilam & luxatam habent: ſed ea ſupplenda eſt ex Olympiadibus, vſque ad Xerxis expeditionem in Gręciam, vbi anno primo 75. Olympiadis, ſub ipſum agonis tẽpus pugnauit infeliciter, mẽſe Iulio: nec multo poſt ſolis defectio, Cleõbrotum perterruit, Octobri mẽſe quã ſupra explicauimus. Quo anno Calliã Athenę prętorẽ habuerũt, vt notat Diodorus, qui deinceps ad obitũ

Alexandri, archont.

Alexandri, Archontas annuos perpetua ſerie digeſſit. Eamquam ſeriem Thucidides & Xenophon cōprobāt. Hic enim magiſtratus annuos Olympiadis 93 edit, notato etiam Lunæ defectu: Anarchiam præterea ſcribit incidiſſe in Olympiadem 94. cuius annum primum, Solis lumen obſcuratum, inſignem reddit. Sic Thucydides bellum Peloponeſiacum cœptum fuiſſe teſtatur magiſtratu Pythodori deſiente, atque proxima æſtate Solem defeciſſe ſub meridiem ſtellis internitentibus. Phænomena congruunt ad vnguem ordinationi Diodori. Cuius tamen catalogum anno vno mutilatum eſſe demonſtramus ex Ptolemeo. Hic duas ☽ⁱˢ defectiones prodidit ſub Magiſtratu Phanoſtrati, quæ incidunt in annum 3. Olympiadis 99. Tertiam addidit Archonte Euandro, anno 4. eiuſdem Olymp. At Diodorus Phanoſtratum adſcribit anno 2. Euandrum anno 3. Olymp. 99. Lapſus eſſe videtur in Oligarchia ſiue Anarchia. cuius annum qui fuit primus Olympiadis 94. Athenienſes non nominant: Et ſi Pythodorus eo anno Archon creatus fuerit, ſed magiſtratum veriſimile eſt gerere non potuiſſe, Repub. 30 tyrannis oppreſſa; Quibus graſſantibus annus inſequens exijt ſine magiſtratu, vel ſi quis creatus eſt, huius nomen excidit, propter tyrannidem. Euclides itaque, quem Diodorus tribuit, anno 2. reſtituendus eſt in annum tertium. Olymp. 94. & archontes ſuccedentes, anno vno poſteriores collocandi: eoque modo conciliabimus Diodorum cum Phœnomenis, & Magiſtratibus à Ptolemæo notatis. Cæterùm fruſtra Diodorus laboris & operæ multum inſumſit in Magiſtratibus Athenienſium cum Romanis Conſulibus componendis. Nihil enim integrū ſanum-ve reperias in vniuerſa illa temporum Romanorum & Græcorum conciliatione, quæ tribus, quatuor, quinque, ſex ſeptem-ve annis ab harmonia nunquā non recedit. Non melior Diodoro Pauſanias in temporibus ordinandis Olympiadum, & Archontum Athenienſium ſeriem non raro perturbat. Meſſenicum bellum finem habuiſſe ſcribit, Olymp. 14.ª anno primo, cum Hippomeni Archōti annus iam quartus exactus eſſet. At quartus Hippomenis annus debetur anno ſecundo Olym. 15. Archontes annui Athenis inſtituti ſunt, anno 3. Olym. 24. Tleſias annuo Magiſtratu functus eſt, anno 4. eiuſdem Olymp. hunc annum adſcribit Pauſanias quarto 23ª. Olymp. Sic Miltiadis Magiſtratum tribuit Olympiadi 29. qui 28. debetur, ac paulo poſt eandem Olympiadem ritè coniungit cum Archimedis magiſtratu. Itaque videtur Pauſanias tempora excepiſſe ex diuerſis & diſſentientibus annalibus. Enimuero quas condidiſſent

didiſſent Olympiadas Piſæi vel Arcades, eas Elei in ſuos annales non referebant: appellabant autem Anolympiadas. Atque inde fortaſſe potuit in annalibus oriri diſcrepantia. Illud in Thucydide animaduerſione dignũ eſt, quòd anni belli Peloponeſiaci, deſinunt in hyemis exitu, cùm Archontes annum à Solſtitio æſtiuo, vt & Olympiades auſpicarentur. Scribit enim Thucydides bellum cœpiſſe, cùm ex Pythodori Magiſtratu menſis vnus tantùm reſtaret. Tum Archidamum Spartæ regem non parum temporis contriuiſſe in exercitu cogendo & educendo, necnon in Enoës obſidione: qua tandem relicta, agros Atticæ incurſaſſe, & vaſtaſſe fruges maturas: eaque æſtate Solis lumen ſub meridiem extinctum fuiſſe, ſtellis internitentibus. Hoc Solis deliquium cadit in tertium diem Auguſti. Solſtitium iam præterierat quo Pythodorus exierat Magiſtratu. Et quo tempore Sol defecit, Euthydemus Archon Athenis fuit. Similiter Xenophon Archontas confert cum Olympiadibus. Euctemonem adſcribit Olympiadi 93. Anno eiuſdem Olympiadis ſecundo Antigenem: Calliam tertio, quo Luna defecit occidua, Oct. die 10. Quarto Alexiũ, in cuius anni exitu muri longi à Lyſandro ad tibiã diruti ſunt. Deinde ſequentem annum, inquit, in quem incidit Olympias 94. Archonte Pythodoro, Athenienſes non nominant. Addit eodem anno Solẽ defeciſſe. Ex quo certiſſimũ temporis terminum ſtatuimus. Sed Ptolemeus hanc quęſtionem planiſſimè definit. Tradit ☽am defeciſſe anno Nabo. 366. Thot 26. menſe Poſſideone. Archonte Phanoſtrato. Annus eſt Mundi 3641. Decemb. d. 22. h. 18. Rurſus eodem Archonte menſe Scirrophorione. Annus eſt Mundi 3642. Iunij 18. hor. 7½. Tertio defeciſſe Lunam: Euandro Archonte, menſe Poſſideone ſecundo h. 10. Hic videmus Phanoſtratum Archonta, menſe Poſſideone & Scirrophorione, hoc eſt Decembri & Iunio: Euandrum Phanoſtrati ſucceſſorem menſe Decembri inſecuto. Ex quibus efficitur neceſſariò Archontas æſtiuo Solſtitio Magiſtratum inijſſe: & annos Archontum & Olympiadum eundem curſum tenuiſſe. Sed redeamus ad originem Athenienſium. Demophoontis initium cohæret anno Teutanij 32. Mundi 2789. A Demophoonte ad Cecropem cenſentur 376. Ablati ab annis 2789. relinquunt 2413. initium Cecropis Ægyptij. Vnde colligimus Cecropem Ægypto profectum in Atticam, quo tempore Iſraëlitæ à Pharaone grauiſſima tyrãnide opprimerentur, ante annos 17. quàm Moſes naſceretur. Antiquiſſima eſt igitur Athenienſium origo.

Lacedæmonij originem repetunt à Lacedæmone Iouis filio: qui Eurotę vterino fratri & ſocero ſucceſſit. Regionem de ſuo nomine Laconiam, vrbẽ

quam condidit, vxoris Spartæ nomine Spartam vocauit, quo tẽpore Erichtonius Vulcani filius annis ferè 100. poſt Cecropis aduentum in Atticam, rerum Athenis potiretur. Sed temporum ſeriem & filum abrupit *Tempus edax rerum, tuque inuidioſa vetuſtas.*

Macedones propter Philippum & Alexandrum, illuſtriores habiti ſunt, ortum ducentes à Carano, Iphiteum ſacrum ſuperante annis tantum 36.

Anni Mundi	*Reges Athenienſium.*
2413	1 Cecrops Ægyptius, Biformis appellatus, Rex primus annis 50. Atticæ incolas in 12. oppida coëgit. Cecropiæ, quam poſtea Athenas appellauit, regnum inſtituit. Populum in tribus 4. diſtribuit. Cecropidem, Autochtonem, Actæam & Paraliam. Iudicium conſtituit in Areopago.
2463	2 Cranaus, Cecropis gener, regnauit annis 9. Tribuum nomina immutauit, Cranaidem, Atthidem, Meſogæam, & Diacridẽ appellauit.
2472	3 Amphyction Cranao ſocero ſuo pulſo regnum occupauit. Cõſeſsũ Amphyctionũ ad Thermopylas cõſtituit. Regnauit an. 10.
2482	4 Erichtonius Neptuni fil. Amphyctione exacto, regnum inuaſit. Tribus 4. Diacridem, Athenaidem, Poſidoniadem, & Hepheſtiadem appellauit. Panathenæa minora, & Canephoras virgines inſtituit. Eo regnante Sparta à Lacedæmone condita eſt. Regnauit annos 50.
2532	5 Pandion Erichtonii f. Tereo Traci, Martis filio, Procnen filiam collocauit. Hoc regnante Ceres & Dionyſius in Atticam venerunt. Hic viris, illa frumenti ſationem docuit, vnde ſacra vtrique inſtituta. Regnauit annos 40.
2572	6 Erectheus Pandionis fil. regnum, Butes frater ſacerdotium Mineruæ & Neptuni adeptus eſt. Ab hoc Butadæ ſiue Eteobutadæ: ab illo Erechthidæ profecti ſunt. Bellum Erechtheus geſſit cum Eleuſinijs. Hos iuuit Eumolpus Thrax, quibus ſacra Eleuſiniæ Cereris, Myſteria dicta, tradidit. Ab eo Eumolpidæ appellati ſunt. Erechtheus filiam in bello pro ſalute ciuitatis deuouit. Maiora myſteria Cereris Eleuſiniæ Athenas induxit. Sacra Boëdromia inſtituit. Forum Prytaneum erexit. Tribus quatuor

quatuor nominauit, Agricolas, Armatos, Caprarios, Opifices. Regnauit annos 50.

2622 | 7 Cecrops minor Erecthei f. Rex ann. 40.

2662 | 8 Pandion minor Cecropis f. Rex ann. 25.
Dædalus faber inſignis floruit.

2687 | 9 Ægeus Pandionis f. Rex annos 48.
Androgeo Minoïs Cretę regis filio inſidioſè Athenis interfecto, Athenienſes bello petuntur à Minoë. Eo in bello, Hyacinthi filiæ, placandi Numinis cauſa, mactatæ ſunt. Theſeus ab Ægeo patre ad pœnas Minoi victori ex lege dandas, in Cretam miſſus, Minotaurum in Labyrintho necauit, & Minoïs filias Ariadnam Phædramque abduxit.

2735 | 10 Theſeus Ægei f. Rex ann. 30.
Helenam Tyndarei Spartæ regis filiam rapuit. Bellum cum Amazonibus ad Athenas geſſit, earumque vnam Hyppolitã ſibi deſpondit. Heraclidas ab Euryſtheo Mycenarũ Rege poſt Herculis patris obitum, Peloponeſo ejectos, Athenis excepir. Athenarum vrbem auxit. Oſchophoria, Metæcia, Panathenæa magna, & myſteria parua inſtituit. Populum in Eupatridas, Agricolas, & Opifices diuiſit. Popularem Reipub. ſtatum demonſtrauit.

2765 | 11 Meneſteus Erecthei pronepos: ſeditione in Theſeum abſentem Athenis excitata, regnũ occupat, ope Tyndaridarum, Quorũ ſororem Helenam ille rapuerat. Cum cæteris Græcis ad Ilium profectus moritur. Regnauit annos 24.

2789 | 12 Demophoon Theſei f. Meneſtheo defuncto regnum paternum recuperauit. Palladium forum, & Ephetas, & Phreatrium ſolum inſtituit. Eius regni anno primo TROIA CAPTA EST. Regnauit annos 46.

2835 | 13 Oxyntes Theſei f. R. ann. 18.

2853 | 14 Aphidas Oxynthæ f. Rex an. 4.
Athenienſibus oraculum edit Iupiter Dodonæus, vt Spartanis parcerent, ſi quando ſupplices ad aras Eumenidum, & in Areopagum confugiſſent.

2857 | 15 Thymoëtes Oxynthæ filius nothus. Aphidante fratre interfecto, regnũ occupauit. Vltimus è familia Erechthidarum. Re-

gnauit ann. 12.

2869 16 Melanthus Andropompi f. Meſſenius R. ann. 40.
Domo pulſus ab Heraclidis in Peloponeſum reuerſis, Athenas venit. Singulari certamine interfecit Xanthum, Bœotorum ducem, quibuſcum Athenienſes tum bellum gerebant. Ad regnum euehitur Thymoëte abdicante. Ab eo Melanthidarum familia ducta eſt. Apaturia ſacra Athenis inſtituit.

2909 17 Codrus Melanthi f. R. ann. 24.
Dores, qui Peloponeſum incolunt, Athenienſibus, quòd Megara condidiſſent, bellum intulerunt. Athenienſes, Codro rege duce, cùm ſe ex vaticinio quodam pro patriæ ſalute deuouiſſet, victoriam retulerunt. Spartani qui intra portas eruperant, ad aras Eumenidum ſe receperunt, & incolumes dimiſſi ſunt. Primum fuit bellum cum Lacedæmonijs.

Archontes Athenienſium perpetui.

2933 1 Medon Codri filius, vt putatur, Archon primus annis 23.
Codro à Doribus interfecto, placuit Regum imperium imminuere, & referendis rationibus obnoxium reddere, neque reges in poſterum, verum Archontes creare. Ex quibus Medon fuit, à quo Medontidæ.

2956	2	Agaſtus	39.
2995		Archippus	21.
3016		Therſippus.	44.
3060		Phorbas.	34.
3094		Mecades	32.
3126		Diogenetus.	30.
3156		Pheredus.	21.
3177		Ariphron.	22.
3199		Theſpieus.	27.
3226		Agameneſtor	20.
3246		Æſchylus.	23.

Æſchyli

3269 Æſchyli Archontis anno ſecundo. Iphitus ludos Olympicos inſtituit in Elide. Atque ex hoc tempore anni apud Græcos ex Olympiadibus digeri ac numerari cœpti à Solſtitio æſtiuo, menſe hecatombaëone.

3271 13 Alcmęon Æſchili f. Archon ann.2. Eo vita functo placuit Athenienſib. vt Archontes in decenniũ tãtum obtinerent imperiũ.

Archontes decennales.

14 Charops Æſchyli f. primus Archon decennalis an. 10. Huius anno 1. Olymp. 7. primo Romam conditam fuiſſe ferunt.

3281 15 Æſimedes Aeſchyli f. 10.

3291 16 Clidicus Aeſimedæ f. 10.

3301 17 Hippomenes. 10.

3311 18 Leocrates. 10.

3321 19 Abſander. 10.

3331 20 Eryx. 10. *Archontes annui.*

3341 Poſt Erycis magiſtratum, anno 3. Olymp. 24. Archontum decẽnalium imperio abrogato, ſumma rerum 9. Archontibus quotannis mandata eſt: Regi, Archonti, Polemarcho, & Theſmotetis 6. permiſſumque vt ab Archonte anni ſinguli nominarentur. Primus Archon annuus fuit Creon. Secundus Tleſias. Ab hoc tempore DEMOCRATIA incipit.

3402 Olymp. 39. ann. 4. Draco ciuis Athenienſis, primus leges populo & Democratiæ Athenienſi ſcripſit.

3429 Olymp. 46. an. 3. Solon Archon nouis tabulis inductis, ſeditionem, quæ propter æs alienum excitata fuerat, ſedauit, & Remp. nouis legib. temperauit, Draconis legib. pręterquam de cęde, ſublatis.

3457 Olymp. 53. an. 3. Piſiſtratus Athenis arce occupata, tyrannidẽ exercet. Anno inſequenti Solon annos 80. natus. diem ſuum obijt.

3506 Olymp. 65. ann. 4. Oſtraciſmus inſtitutus eſt.

3532 Olymp. 72. ann. 2. Darij copiæ, quas duce Dati in Atticam immiſerat, ab Athenienſibus profligãtur ad Marathonẽ, duce Miltiade.

34053 Olymp. 74. an. 4. Xerxes Sardib. mouet, trajicit Helleſpontũ, Atticã inuadit, pugnat ad Thermopylas, quo tẽpore 75. agon agebatur deinde ad Arthemiſiũ. poſt ad Salaminẽ. Fugit ſub tẽpus ſemẽtis Iam à Xerxe ad exceſſum Alexandri, Archontum ſeriem cõtinuam hiſtoria profert apud Diodorum.

Anni Mundi	*Olympiad.*	*Archontes annui.*	
3543	75	Callias.	O defecit
		Xantippus.	O&ob. d.
3545		Timoſthenes.	2.ſub me-
		Adimantus.	rid.&Cle
	76	Phædo.	ombrotũ
		Dromoclides.	perterruit
		Aceſtorides.	
3550		Meno.	
	77	Chares.	
		Praxiergus.	
		Demotron.	
		Aphepſio,al. Phædo.	
3555	78	Theagenidas.	
		Lyſiſtratus.	
		Lyſanias.	
		Lyſitheus.	
	79	Archidemides.	
3560		Tlepolemus.	
		Conon.	
		Enippus.	
	80	Phraſiclides.	
		Philocles.	
3565		Bion.	
		Mneſithides.	
	81	Callias.	
		Soſiſtratus.	
		Ariſto.	
3570		Lyſicrates.	
	82	Chærephanes.	
		Antidotus.	
		Eutidemus.	
		Pedieus.	
3575	83	Philiſcus.	
		Timarchides.	
		Callimachus.	

		Archontes annui.	
		Lyſmachides.	
	84	Praxiteles.	
3580		Lyſanias.	
		Diphilus.	
		Timocles.	
	85	Myrrichides.	
		Glaucides.	
3585		Theodorus	
		Euthydemus	
	86	Nauſimachus	
		Antilochides	
		Chares	
3590		Apſeudes	☉♋
	87	Pythodorus	
		Euthydemus	☉ def. Au-
		Apollodorus	guſti. die
		Epaminõdas	3. anno 1.
3595	88	Diotimus.	belli Pelo-
		Euclides.	ponneſi.
		Euthydemus	
		Stratocles.	
	89	Lyſarchus.	
3600		Amynias.	
		Alcæus.	
		Ariſto.	
	90	Ariſtophilus.	
		Archias.	
3605		Antiphon.	
		Euphemus.	
	91	Ariſtomenetus.	
		Chabrias.	
		Piſander.	
3610		Cleocritus, al. Clearchus	
	92	Callias.	
		Theopompus.	

Glau-

Anni Mundi	Olympiades.	Archontes annui.			Archontes annui.
		Glaucippus.			Chariander.
		Diocles.	3650		Hippodamus.
3615	93	Euctenio.			Socratides.
		Antigenes.		102	Aſteus.
		Callias. ☽. def.			Alcitenes.
		Alexius.			Phraſiclides.
		Pythodorus. ἀναρχία			Dyſnicetus.
	94	*** ☉ defecit.	3655	103	Lyſiſtratus.
		Euclides.			Nauſigenes.
3620		Micion.			Polyzelus.
	95	Exænetus.			Cephiſodorus.
		Lachez.	3660	104	Chio.
		Ariſtocrates.			Timocrates.
		Ithycles.			Chariclides.
3625	96	Lyſiades.			Molo.
		Phormio.		105	Nicophemus.
		Diophantus.			Callimedes.
		Eubulides.	3665		Euchariſtus.
3630	97	Demoſtratus.			Cephiſodorus.
		Philocles.		106	Agathocles.
		Nicoteles.			Elpinus.
		Demoſtratus.	3670		Calliſtratus.
		Antipater.			Diotimus.
3635	98	Pyrrhio.		107	Eudemus.
		Theodotus.			Ariſtodemus.
		Miſichides.			Theſſalus.
		Dexitheus.			Apollodorus.
	99	Diotrephes.	3675	108	Callimachus.
3640		Phanoſtratus. ☽ def.			Theophilus.
		Euander. ☽ def.			Themiſtocles.
	100	Demophilus.			Archias.
		Pytheus.		109	Eubulus.
		Nico.	3680		Lyciſcus.
3645		Nauſinicus.			Pythodorus.
	101	Chabrias.			Soſigenes.

Anni Mundi	Olympiad.	Archontes annui.			Archontes annui.
	110	Nichomachus.	3695	113	Cephiſophon.
		Theophraſtus.			Euthicritus.
3685		Lyſimachides.			Chremes.
		Charondas.			Anticles.
	111	Phrynichus. (mus.		114	Soſicles.
		Pythodorus, al. Pythode-	3700		Ageſias.
		Euænetus.			Cephiſodorus.
3690		Cteſicles.			Philocles.
	112	Nicocrates.			
		Niceratus, al. Anicetus.			
		Ariſtophanes. (☽ def.			
		Ariſtophon.			

OBITVS Alexādri. Cujus cadauer Aridæus anno 3. Olymp. 114. Babylone in Aegyptum magnifico ſumptu deportauit.

Lacedæmonij.

Lacedæmoniorum tempora admodum lacera & mirè deformata ſunt. Anno 80. poſt Troiam captam 120. quàm Hercules ad Deos exceſſerat (ait Velleius) Heraclidæ reuerſi in Peloponeſum, Pelopidis expulſis, regno potiuntur. Horum primus Ariſtodemus anno 2. Alethis primi Corinthiorum regis, Tiſameno Oreſtis filio Micenis regnante, ſolium occupat, authoribus Eratoſthene, Diodoro, Velleio, Plutarcho, Pauſania, Clemente, Euſebio. Annus 80. à clade Troiana incidit in annum Mundi 2869. Hinc ad finem belli Meſſenici per ſucceſſiones regum numerant annos 382. vt promit catalogus hîc adſcriptus. Cadunt in annum Mundi 3251. Atqui bello Meſſenico finis impoſitus eſt, ſi Pauſaniæ credimus, anno 1. Olymp. 14. Mundi 3300. Deſunt anni 50. quos iniquè ſubreptos de temporum ratione ſupra conqueſti ſumus. Præterea Teleclus primus in Meſſenios irruit, anno 2. Olympiad. 9. Mundi 3281. Occubuit in prælio. Succeſſit filius Alcamenes, cuius regno tribuunt annos 36. Er-

Reges Lacedæmoniorum ab Heraclidarum reditu in Peloponeſum vſque ad exitum belli Meſſenici.

1	Ariſtodemus R. ann.	7.	17
2	Euryſthenes R. ann.	42.	52
3	Agis R. annis	50.	60
4	Echeſtratus R.	35.	45
5	Leobotes R.	37.	47
6	Doriſtus R.	29.	39.
7	Ageſilaus R.	44.	54
8	Archelaus R.	60.	60
9	Teleclus R.	40.	40
10	Alcamanes R.	36.	16
11	Polydorus.	2.	2
	Summa	380	432

go

go regnauerit poſt bellum Meſſenicum,quod per annos tantum 20. geſtum eſt. Cui tamen finem impoſuit Polydorus Alcamenis filius. Proinde non potuit Alcamenes regnare annos 20. nedum 36. Multa alia occurrent diſſentanea,ſi cuncta ſigillatim excuſſerimus. Sanè meritò quis exiſtimauerit interregnum interceſſiſſe,propter motus rerumque conuerſiones, quas excitarunt Heraclidarum reditus, & regum Peloponenſium ejectio. Quo tempore Athenis etiam regni ſtatus immutatus eſt, & poſt Codrum regem Archontes inſtituti, ſed interregno, vt conjectura eſt, intercedente. Si quis interregna minus admittat, fateatur neceſſe eſt regum tempora ſupra modũ à Chronologiarum & Annalium ſtructoribus decurtata & mutilata fuiſſe. Certè videntur iſti concinnatores ex regum temporibus ab Ariſtodemo ad Archelaum,denos annos ſubtraxiſſe. His enim redditis,vt nos ex minimè vana,vt putamus,conjectura reddidimus,conſtabit harmonia temporum. Itaque licet vaga ſint & dubia regum Lacedæmoniorum tempora, quia in temporum ordinibus ante Cyrum nihil certi nobis adfert hiſtoria profana, tamen propter vetuſtatis memoriam, illorum ſeriem & ſucceſſionem ſubjicimus.

1 In Laconica Lelex indigena primus regnaſſe fertur.

2 Myles patri Lelegi ſucceſſit.

3 Eurotas Rex.

Sparta nupta Lacedæmoni patruo.

4 Lacedæmon R.

filius Iouis, frater vterinus Eurotæ, eiuſdemque gener. Succeſſit fratri quo tẽpore Erichthonius rerum potiretur Athenis,ſub annũ Mundi 2500.

5 Amyclas ſucceſſit patri Lacedæmoni. Oppidum Amyclas condidit in agro Laconico.

6 Argalus R.

7 Cynortas R.

Perſeus Argiuorum Rex.

8 Oebalus R.

Conjunx Gorgophone.

9 Hippocoon R. Victo Tyndareo fratre, regnum ſuſcepit.

10 Tyndareus R. Pulſo Hippocoonte, Herculis auxilio, poſt eum regnat.

Atreus.

Agamemnon Rex Mycenarum. Conjunx Clytemneſtra.

11 Menelaus. Vxor Helena.

Caſtor. Pollux.

Mortuis Tyndaridis, regnum Menelaus adeptus eſt, quia gener eſſet Tyndarei.

12 Oreſtes Rex.
Conjunx :::::::: Menelai filia.
Patrio Mycenarum regno pulſus, regnum Lacedæmoniorũ occupauit.

13 Tiſamenus. Penthelus,
Pulſi ſunt ab Heraclidis. Qui in Peloponeſum Oxylo duce reuerſi ſub annum mundi 2869. Meſſenam, Argos, & Spartam in ſuam poteſtatem redegerunt. Meſſena Melanthus ejectus, Athenas conceſſit, & regnum Athenienſe obtinuit. Heraclidę ſortes duxerunt, Creſphonti Meſſena obtigit: Argi Temeno: Sparta Euryſtheni & Procli, filijs Ariſtodemi nuper defuncti. Itaque Sparta duarum familiarum principibus paruit.

Hercules.

Hyllus.

Clodeus.

Ariſtomachus

Anaſſa nupta Pyrro Achillis f.

Autefion abnepos Polynicis Oedipi filij.

Creſphontes. Vxor Merope Cypſeli Arcadiæ R. filia.

Æpytus. A quo Æpytidæ qui antea Heraclidæ.

Glaucus.

Temenus. Ex quo genus duxit Caranus Rex Macedoniæ.

1 Ariſtodemus R. Lacedæm. annis 17.

Conjunx Argia. Theras.

2 Euryſthenes. R. Spartæ

2 Procles. R. Spartæ.

Glaucus.

Iſthmus.

R. Spartę annis 42.

3 Agis R.ann.60. A quo Agidæ dicti ſunt poſteri Euryſthenis.

R. Spartæ. A quo Proclidæ.

4 Ercheſtratus R.ann.45.

5 Leobotes R.ann.47.

6 Doryſtus, qui Doryagus Herodoto dicitur, R.an.39.

7 Ageſilaus R.an.54.

8 Archelaus R.ann.60.

9 Teleclus R.ann.40.
Bellum intulit Meſſenijs, propter virgines Lacęnas in templo ſtupratas.

10 Alcamenes R.ann. 16.
Bellum Meſſenicum, in quo pater occubuerat, perſecutus eſt, cũ Theopõpo Nicãdri f. Iurarũt Lacedęmonij ſe domũ nõ reuerſuros, niſi confecto bello. Et remiſſa domum non jurata juuentute, permiſſoq; omnium fœminarum concubitu, prolem eorũ propagarunt, qui Parthenię dicti ſunt: & poſt an. 30. duce Phalanto, Tarentum in Italia occuparunt.

11 Polydorus R.ann.2. Cum Theopompo regni partem traduxit. Et cum eodem, bello Meſſenico finem impoſuit, Ithome Meſſeniorum arce

3 Soüs Proclis f.

4 Eurypõ. A quo Eurypõtidę dicti ſunt poſteri Proclis.

5 Prytanis.

6 Eunomus.

7 Philodectes. Lycurgus cũ tutor eſſet Charilaï, leges ſcripſit Lacedæmonijs.

8 Charilaus.

9 Nicander R.an. 48. Hujus annus 34. concurrit cum anno primo agonis Iphitei.

10 Theopompus.
Ephoros inſtituit. Obijt in exitu belli Meſſenici, ann. 1. Olymp. 14. Mundi 3300.

ce exciſa,anno 1.Olymp.14.

12 Eurycrates R.

13 Anaxander R. Anaxandro & Zeuxidamo regnantibus,Meſſenij à Lacedæmonijs defecerũt, anno 39.poſt Ithomen exciſam. Belli dux fuit Tyrtæus poëta claudus, Meſſenij Peloponeſo exacti.

14 Eurycrates R.

15 Leon R.

16 Anaxandrides R. Duas vxores eodẽ tẽpore 1*. ex Lacedæmonijs habuit. Vnde ſoboles illi duplex.

Ex priore. — Ex altera.

Dorieus. 18 Leonidas R. Prælio aduerſus Perſas occubuit ad Thermopylas, anno 1.Olympiad.75. ineunte.

Cleombrotus. Pauſanias Pliſtarchi tutor.

17 Cleomenes R. natu maior, cui regnum ceſſit. Argiuos prę lio fudit. Hippiam Piſiſtrati f.tyrãnum Athenis ejecit.Demaratum regno ſpoliauit, Delphica vate corrupta. Obijt ſine liberis.

19 Pliſtarchus R. Huius tutor Pauſanias patruus. Mardonium ad Plateas vicit. In ipſo regni initio diem ſuum obijt.

20 Pliſtonax Pauſaniæ f. Cleombroti N. R.an.68. Huius tutor fuit Nicomedes Cleomenis f.

* 11 Zeuxidamus Archidami f. Theopompi N.

12 Anaxidamus.

13 Archidamus.

14 Agaſicles.

15 Ariſto R.

16 Demarat' R. pulſus à Cleomene,ad Darium cõfugit. In eius locũ ſuffectus eſt

17 Leotychides Menaris filius Cum Xantippo Atheniẽſiũ duce,Perſas vicit ad Micalẽ. Zeuxidamus f. obijt viuo patre.

18 Archidamus Zeuxidami f.Leotychidis N.R.an.42.

Eo

21 Pauſanias Pliſtonactis f. R.an.14. Lacedæmonij cum Athenienſibus fœdus faciunt in annos 50.ann.10. belli Peloponeſiaci,3.Olymp.89.

22 Ageſipolis R. ann.14.Tutor Ariſtodemus, bellum geſſit cum Argiuis, & cùm Olynthijs bellum pararet,exceſſit è viuis.

23 Cleombrotus R.ann.9.Tutor ei fuit Ariſtodemus. Prælio ad Leuctra occubuit, ann. 2. Olymp.102. Mūdi 3652.

24 Ageſipolis. R.anno 1.

25 Cleomenes. R.ann. 61.

Acrotatus. Patrem reliquit ſuperſtitem.

Cleonymus. Pyrrhum Aeacidæ fil. intra fines induxit, & Lacedæmonem propè cepit.

26 Areus Acrotati f. R. ann. 44. Cleonymum patruū de regno cōtendētem ſuperauit.Cleonymus iratus Pyrrhum euocauit.

27 Acrotatus. R.

28 Areus minor R.Mortuus eſt annū agens 8^m.

29 Leonidas Cleonymi fil. Cleomenis n.ſucceſſit Areo minori grandis admodum natu.

Eo regnante bellum Peloponeſiacum initum eſt.

19 Agis. R.an.42. Rupto fœdere annorū 50. irrupit in Atticam & Deceliā cepit.

Leotychides nothus, regno pulſus eſt ab Ageſilao.

20 Ageſilaus. R. ann. 40. Bellum cū Artaxerxe geſſit, & Tiſſaphernē magno prælio fudit. A ſuis reuocatus vt opem patriæ ferret,per Bœotios iter fecit, vbi Sol ei bicornis apparuit, autore Plutarcho, anno Mundi 3628. Augusti die 14.ho.3.ante meridiem ☉ defecit digit.10.

Ciniſca. Prima fœminarum equos aluit. Prima Olympicā palmam tulit.

21 Archidamus R. ann. 23. Phocenſes bello ſacro adjuuit.Exceſſit in Italia, cùm auxilio eſſet Tarentinis. Quo die ad Coroneā ab Athenienſibus cum Philippo pugnatum eſt.

22 Agis R.an. 9. Adfuit Dario ad Iſſum ſuperato.

23 Eudamidas R. Viuo adhuc Alexādro regnū inijt.

:::: Filia.

30 Cleombrotus. Leonidæ gener, Rex factus eſt in locum Leonidæ ſoceri regno eiecti. Leonidas à ſuis reuocatus, generũ regno exegit.

31 Cleomenes Rex, Eurydamidam ex altera familia regẽ veneno ſuſtulit. In cuius locum Epiclidam fratrem ſuum nouo exẽplo ſubſtituit, primique ex eadem familia duo reges vnà regnarunt. Ephoros ſuſtulit, & bonorũ æqualitate inducta, veteres leges ac Remp. reſtituit. Achęis bellum intulit. Prælio victus eſt ad Sellaſiam, Arato Sicyonio duce. Epiclidas in pugna cecidit. Cleomenes in Ægyptum profugit, ad Euergetem, vbi cùm Aegyptios aduerſus regẽ Philopatorem cõcitaſſet, deprehenſus, mortẽ ſibi conſciuit. Poſt quem Lacedæmonij regum imperium repudiarunt.

32 Epiclidas Rex ſubſtitutus à Cleomene in locũ Eurydamidę.

24 Archidamus R. cum Demetrio Polioꝛcte, pręlio vno & altero commiſſo, vrbem & imperium penè amiſit.

25 Eudamidas R.

26 Agis R. Cùm legem ferre de tollendis æris alieni tabulis, & agris diuidendis in animum induxiſſet, ab Ephoris in carcere necatus eſt.

27 Eurydamidas R. veneno ſublatus eſt à Cleomene adhuc impubes. In cuius locum ſuffectus eſt Epiclidas, Cleomenis frater ex altera familia.

Lacedæmonij regibus liberati ſunt paulò ante Annibalis in Italiam aduentum. Regnarunt Ariſtodemi nepotes, ab Heraclidarum in Peloponeſum reditu, ad Cleomenis exitium, annos pluſquam 30. ſupra 900.

Heraclidarum reditus in Peloponeſum debetur anno Mundi 2869.

Philopatoris Aegyptii initium ſub quo Cleomenes interiit 3803.

Macedones.

Macedones.

Caranus Argiuus decimus-ſextus ab Hercule, duodecimus à Temeno (quem cum Creſphonte & Ariſtodemo fratribus Meſſenē Argos & Sparten in ſuam poteſtatem redegiſſe, in Lacedæmonijs diximus) nouas Apollinis oraculo ſedes in Macedonia quærere juſſus, cum magna Græcorum multitudine eò tranſmigrauit. Regulos ibi dominantes debellat, & regnat annos 28. inauguratus anno mū-
3210 di 3210. ante annos 37. quàm ſacer agon inſtitueretur ab Iphito, ante Chriſtianam Epocham 813.

3238 2 Poſt quem Cœnus regnat annos 12.
3250 3 Tyrinnias R. annos 38.
3288 4 Perdiccas R. 51.
3339 5 Argæus. 38.
3377 6 Philippus. 38.
3415 7 Æropus. 26.
3441 8 Alcetas. 29.
3470 9 Amyntas. I. 50.

3520 10 Alexander 1. ann. 43. Diues appellatus. Legatos à Megabazo miſſos, qui à patre Amynta peterent Dario dari terrā & aquam, interfecit. Placat deinde Megabazum per Bubarem, collocata huic ſorore Gygęa. Itaque Darij tēporibus pacem habuit, & Xerxi ſe adjunxit. Græcos tamen beneuolentia perſecutus, illis Mardonij conſilia retexit. Tantis opibus affluit, vt Apollini Delphos, Ioui Elidē, ſtatuas aureas miſerit. Muſicæ ſtudioſus. Pindarum lyricum fouit.

Gygea nupta Bubari Perſæ, Megabazi f.

Aridæus.

Derdas. Pauſanias. Iuuarunt Philippum contra Perdiccam 2.

3563 11 Perdiccas 2. Regnauit ann. 28. Spoliat fratres regni partibus. Hippocratem medicum familiariſſimum habuit. Vxor fuit Cleopatra. Concubina Simiche fratris Alcetæ ſerua.

Alcetas.

Alexander.

Philippus Θεῤῥάλιος. Bellū intulit Perdiccæ fratri, à quo repulſus eſt.

Stratonice nupta Seuthæ Odryſarum Regi.

Cleopatra vxor. Simiche concubina.

3591 Filius ab Archelao tutore necatus.

12 Archelaus 1.an.24.Alecta & Alexandro filio ſublatis, & Cleopatræ filio in puteũ deiecto, regnum occupat. Coluit Euripidem Tragicum: Herodotum & Hellanicum hiſtoricos.

3615 13 Archelaus 2.Regnauit poſt patrem ann.7.

3622 14 Oreſtes R. occiſus ab Aeropo tutore.

15 Aeropus 2. Temenida, Oreſtis tutor, quo trucidato imperauit ann.6.Pepigit fœdus cum Ageſilao Lacedæmonio.

3628 16 Pauſanias Rex an.1.pulſus eſt ab Amynta.

Alexander.

Philippus Θαῤῥάλεος.

Archibæus Lynceſtarum Rex.

Irrha. Aridæus.

3629 17 Amyntas 2. R.an. 24. Pauſaniam regno expulit. Vxores habuit

Gygeam. Eurydicen.

Illyriam concubinam, ex qua liberos habuit.

Archelaus. Argæus. Menelaus.

A Philippo extincti ſunt.

3653 18 Alexandrũ 2. qui poſt patrem regnauit anno vno. Oppugnatus à Pauſania, defenditur ab Iphicrate.

Ptolemæum. Ἀλωρίτην. A

Perdiccam 3. B

Philippum 2. C

Euryonem.Hęc detegit patri, matris Eurydices inſidias,quę marito ipſius nuptura occidẽdum virum, regnumque adultero tradẽdum ſuſceperat.

3654 19 [a] Ptolemæus Alorites ſub Alexandro fratre rerum ſummam adminiſtrat,deinde regnum occupat annos 3.

Philoxenus à patre datus obſes Pelopidæ Thebano.

3657 20 [b] Perdiccas 3.ſucceſſit Alexandro fratri annis 5.

Amyntas

Amyntas. Fuit ſub tutela Philippi patrui, & ab eo Cynæ filiæ nuptijs honoratus. Alexandro Philippi filio inſidias parat, cæde hujus regnum occupaturus. Quibus detectis pœnas luit.

Eurydice, à matre Cyna militaribus artibus erudita, nupſit Aridæo auunculo. Caſſandrum flagitioſè cognitum ad ſummũ faſtigium euexit. Capta cum marito ab Olympiade, & mori juſſa, laqueo vitam finiuit.

3662 21 [c] Philippus 2. R. an. 25. Obſes obſeruatus à Thebanis, ad omne virtutum genus informatur apud Epaminundam.

Vxores ei fuerunt

Olimpias. filia Neoptolemi regis Moloſſorũ, ex Aecidarum genere.

Andata Illyria. — Cyna. Nupta Amyntæ. Animo virili exercitum duxit. Interempta eſt à Caſſandro.

Phila.

Meda. Cytalę Thracis filia.

Cleopatra. Hippoſtrati & ſororis Attali filia. — Europa. Caranus natus paulò ante Philippi cædem. In pelui ænea ignibus accẽſa ad mortem cruciatus eſt ab Olympiade.

3688 22 Alexander 3. Magnus, regnauit an. 12.

Cleopatra. Nupta Alexandro auunculo. Quo occiſo, cùm multi eam in connubium ambirent, Antigoni juſſu Sardibus interficitur. Philippus pater in Cleopatræ nuptijs, cùm inter 12 deos incederet, occiſus eſt.

Concubinæ Philippi fuerunt hæ tres.

Arſinoë, Quæ ex Philippo prægnans traditur Lago, apud quem peperit Ptolemæum Aegypti regem.

Phylinna, ſaltatrix Lariſſęa. Ex qua

3701 23 Aridęus. Alexandri Babylone ſucceſſor. Regnauit annis 6 ½. Reuerſus in Macedoniam excarnificatur ab Olympiade. Temenidarum poſtremus.

Niſicapolis Pheręa Iaſonis tyrãni ſoror. Ex qua Theſſalonice nupta Caſſandro, ab Antigono interfecta.

♣ Alexandro Magno quatuor fuerunt conjuges.

Barſine.	Roxane.	Paryſatis.	Statyra.
Artabazi f.	Oxyarthæ f.	Ochi f.	Darij Codomani f.
Hercules. Anno ætatis 17. perfidiosè trucidatur à Polyſperchonte, dolis Caſandri.	Alexander captus à Caſandro cum auia & matre veneno necatur.		

Ex 365. Alexandri concubinis hę memorantur.
- Pancaſta.
- Thaïs Attica. Quæ poſtea nupſit Ptolemæo Lagidæ.
- Campaſpe. Quam conceſſit Alexander Apelli pictori. A quo ſolo pingi voluit, vt fingi à Lyſippo.
- Cleophis Regina Megazarum. Ex qua ſuſceptus Alexander Indorum Rex.
- Thaleſtris, Amazonum Regina.

Alexandrum in lucem editum ferunt, Olympiade centeſima ſexta, menſe hecatombæone. Quo die Tēplum Dianæ Epheſi cōflagrauit, & Philippus nuncium accepit victoriæ Olympicæ. Exceſſit Olympiade 114. Plutarchus ex diarijs excepit interijſſe 28. Deſij, hoc eſt ſub exitum Iulij menſis, quod Iuſtino congruit, qui menſem vnum ſupra annos integros vixiſſe prodidit. Sed vitæ tribuit annos 33. Quod peccatum ex vitioſa annalium interpretatione manauit, in quibus cum relatum eſſet, anno ætatis 33. exceſſiſſe, putarunt exegiſſe annos 33. cum ſupra annos 32. menſem tantum ſuperuixerit. Itaque obitus Alexandri temporis meta certiſſima eſt, ad quam numerat à Nabonaſſare Ptolemæus annos 424. Ægyptios, tum deſinentes in 11. Nouembris. Annus fuit ab initio rerum 3699. Ab initio Carani, regni Macedonici fundatoris 490. Ante Chriſtianam Epocham 324. Daniel Prophetarum ſummus capite vndciemo vaticinatus eſt, Alexandri imperium ad ſuos hæredes minimè peruenturum, ſed in regna quatuor dilaceratum iri. Ac in plura quidem diſſectum fuit, ſed quatuor mundi plagas Propheta reſpexit, & præcipua fuere regna quatuor. Syriacum, Aſiaticum, Macedonicum, Ægyptium. Syriam tenuit Seleucus: Aſiam, Antigonus:

Antigonus: Macedoniam Antipater: Ptolemæus Ægyptum. Seleucidarum & Ptolemæorum, qui Lagidæ dicti ſunt, tempora ſeriem perpetuam ſeruant, quam libro primo digeſſimus. Aliorum Alexandri ſucceſſorum tempora ex rebus geſtis prope coniectari licet, cum inter Macedonas, Seleucidas, atque Lagidas bella perpetuo fuerint, quoad eos Romanorum potentia domuerit. Sanè Macedonum exitium, non minus quàm Alexandri exploratum eſt. Quorum dominatum Perſeus terminauit. Cuius cladem Lunæ obſcuratio nobilem reddidit, quæ valde atra conſpecta eſt in caſtris L. Pauli Æmilij ad Pydnam Macedoniæ, ea nocte quam pugna ſecuta eſt; qua Perſeus ab Æmilio ſuperatus & captus eſt, anno V.C. 585. Mundi 3855. ante Chriſtianam metam 168. Iunij d. 21. feria 3. h. 8. 24. poſt merid. defecit digit. 15. Liuius tamen pugnam ad ſcribit prid. Non. Septemb. Sed Liuius aliud Vrbis principium ſecutus eſt, quàm marmora Capitolina edant, & anni modo vtitur à Numa, ex Magiæ ſuperſtitione, aduerſus cœli omniumque gentium iura ſtultè ordinato. Tempus ab Alexandri interitu ad Perſei caſum annorum eſt 156.

Antipatri Macedonis familia.

Iolaus, ſiue Iulius Macedo ex vrbe Paliura.

Antipater.
Militauit Philippo aduerſus Athenienſes. Ab Alexandro Grçciæ & Macedoniæ præpoſitus, eaſdem retinuit poſt obitum Alexandri. Athenienſes ad Cranonem vicit, & præſidio coërcuit, deiectis Oratoribus Demoſthene & Hyperide. Hunc iugulauit execta prius lingua: illum morſem ſibi veneno adferre coëgit. Eurydicen reginam Aridæi vxorem res nouas molientem repreſſit. Obiit anno ſexto ab Alexandri exceſſu, Olympiadis 115. anno 2. Ariſtotelis fuit diſcipulus. Epiſtolas & hiſtorias conſcripſit: Quæ huius fuerit vxor ignoratur.

Caſander.

Huius filia Antigone; ex qua Berenice, patre incerto. Nupſit Berenice Philippo cuidam Macedoni, deinde Ptolemæo Lagi filio. Peperit Philippo Magam Cyrenarum Regem, & Antigonen nuptam Pyrrho Aeacidç. Ptolemęo verò enixa eſt Ptolemæum Philadelphum.

* Caſſander.

Cariæ Satrapiæ præfectus à Perdicca, patris eam beneficio retinet,& Tribunus adiungitur Antigono. In Alexandri domum odium effudit. Olympiadem interfecit. Alexandrum poſtumum veneno ſuſtulit. In Herculis necem Polyſperchontem induxit. Atque ita Philippi poſteritate deleta, Macedoniam ſibi vendicauit. Thebas ab Alexandro deletas inſtaurauit. Perijt intercute. Regnauit annos 18.

2 Phila.

Nupta Cratero, deinde Demetrio Poliorcetæ. Eximia virtute fœmina prædita. Cùm Demetrium regno Macedoniȩ ſpoliatum, militum defectione, aſpicere non ſuſtineret, hauſto veneno vitam ſibi eripuit.

3 Alexarchus.

Condidit Vranopolim,& nouum idioma introducere conatus eſt,

4 Philippus.

Iuuit necem Alexandri Magni. Aeacidem Moloſſum acie victum occídit,& Aetolos debellauit.

5 Iolaus.

Pincernarum princeps apud Alexandrum, quem necaſſe creditus eſt conſilio & iuſſu patris.

9 Eurydice.

Nupta Ptolemæo Lagi filio.

7 Nicæa.

Nupta Lyſimacho. Nicææ Bithyniæ vrbi nomen de ſe reliquit, quæ Antigona antea vocabatur.

8 Pliſtarchus.

Præfectus equitatui & militi conductitio. Infelix equeſtri & nauali certamine.

9 Nicanor.

Occiſus ab Olympiade.

10 Agathon.

A Caſſandro datus obſes Antigono.

* Antipatri Iolao nati liberi

* Caſſander Antipatri f. Cariæ Satrapa, vxorem habuit Theſſalonicam. Philippi Amynthæ notham. Ex qua ei nati ſunt

Philippus. Patri ſucceſſit in regno, ſed mox tabe interijt Olymp. 120.

Antipater. Regnum diuidit cum Alexãdro fratre, & matrẽ peroſus, quòd plus ei, quàm ſibi beneuolentiæ impertiret, ſua eam manu obtruncat. Idcirco bello ab Alexandro fratre petitus, cõfugit ad Lyſimachum ſocerum, cuius filiam Eurydicen duxerat. Inde juſſu Lyſimachi interimitur.

Alexander. Matris cædem vindicaturus, euocat in Macedoniam Pyrrhum & Demetrium. Hunc cum tollere ſtuderet ab eo trucidatur, arrepto Macedonię regno. A quo pulſus eſt à Lyſimacho & Pyrrho, anno Mundi 3732.

Antigoni familia quæ poſtrema in Macedonia regnauit.

Philippus Macedo è Temenidarum genere, cuius majores ignorantur, conjugem habuit quam prius duxerat Priander.

Cui enixa eſt Marſyam. Qui cum Alexandro Magno educatus eſt. Scripſit Macedonica libris 10 Attica 12.

Philipppo autem

Antigonum. Hic dictus eſt μονοφθαλμὸς & κύκλωψ. Sub Polyſperche primum ſtipendia fecit, & latrocinia exercuit. Poſtea duxit ordines ſub Philippo & Alexandro. Phrygiæ præpoſitus, inito fœdere cum Antipatro, Cratero, & Ptolemæo aduerſus Perdiccam, hoc à ſuis in Ægypto jugulato, ſummũ regiarum copiarum obtinuit imperium: & Eumenem Argyraſpidum proditione captum occidit. Inde Argyraſpidum perfidiam vltus omniũ internecione, primus ex Alexandri ducibus Rex ſalutatus eſt. Prælio jaculis confoſſus interijt, cùm ſolus Monarchia potiri vellet, anno 4. Olymp. 119. natus annos 80. Vxor ei fuit Stratonice Corrhæi filia. Ex qua nati ſunt

Demetrium. Huius ſepulturam cõmemorat Diodorus lib. 19.

Ptolemæ[a]. datus eſt obſes Eumeni ab Antigono patruo. A quo defecit ad Caſſandrum & Ptolemæum. Ab hoc cicutam bibere compulſus eſt.

Dioſcorides præpoſitus claſſi ab Antigono.

Demetrius πολιορκήτης. Patrem juuit aduerſus Ptolemæum, quem prçlio nauali vicit ad Cyprum. Græciam ſeruitute liberauit. Cum Seleuco affinitatē contraxit. Alexandrum Caſſandri f. ſibi inſidias molientem occidit, & regnum Macedonicum ad ſe tranſtulit. Inuaſurus Aſiam, vt paterna regna recuperaret, imparatus adhuc opprimitur à Pyrrho & Lyſimacho, anno 4. Olymp. 122. Et aliquanto poſt coactus eſt ſe dedere Seleuco genero ſuo, à quo triennium aduerſatus eſt captiuus ad mortem vſque.

Philippus. A patre miſſus eſt in Helleſpontum, vt contra Phœnicē Ptolemæi patruelis ducem bellum gereret, maturè obijt in Phœnicia.

Conjuges Demetrij πολιορκ.

1 Phila.

- Antigonus Gonatas. Patrem captū à Seleuco liberare omni ſtudio, ſeque obſide conatus eſt. Rejectus pacem cum Antiocho Seleuci filio confirmat, & Macedonia recepta regnat annis 36.*
- Stratonice Nupta Seleuco Nicanori, ab Antiocho priuigno adamata.

2 Illyria quædam. ἀνώνυμος.

- Demetrius tenuis.

3 Ptolemaïs. Ptolemæi filia.

- Demetrius. Rex Cyrenarum. Euocatus Cyrenen ad connubium, Berenices Magæ regis fil. interficitur in Arſinoës reginç concubitu, Sponſa percuſſores ei immittente.

4 Deidamia. Pyrrhi f.

- Alexander.

5 Euridice proneptis Miltiadis.

- Chorrabus.

Concubinæ Demetrij Poliorcetæ.

1 Lamia. Cleanoris f. tibicina. 2 Lamia Athenienſis. 3 Leæna Athenienſis. 4 Damo Mania.

* Antigoni Gonatæ

Coniunx. Phila.

- Demetrius 2. Recuperauit Macedoniam ab Alexandro Epirota patri ademptam, à cuius obitu regno potitur ann. 10.

Concubina. Damo.

- Alcioneus. Adiuuit Argiuos contra Pyrrhū, cuius caput ad patrem attulit. qua de re grauiſſimè obiurgatus eſt a patre

Deme-

Demetrij 2. conjuges duæ.

1 Niçea. Soror Antiochi Dei Syriæ regis. Iuſtino.	Pythia Alexandri Epirotæ f. Pyrrhi neptis.

Philippus.

Antigoni tutoris obitu regnum recepit, cui præfuit annis 42. Fœdus inijt cum Annibale, Demetrij Pharij hortatu. Laceſſit Ætolos, & Romanorum, quos Ætoli ſibi adjunxerant, bellum attrahit. Athenienſes ab Arato, poſt Demetrij 2 obitum, liberatos Macedonum dominatu, latrocinijs infeſtat. Hi Romanos accerſunt, à quibus victus, Græcorum ciuitatibus multatur, quas in Aſia & Europa tenuiſſet: præterea claſſe, & talentis 1000. Quæ pecunia ei remiſſa eſt T. Quinctij ſuaſu, cujus opera & ſocietatem cum Romanis, & Demetrij filij, qui obſes datus erat, reditum impetrauit. Inde cum Romanis aduerſus Antiochum magnum pugnat. Poſt odio contra eos concepto, bellum inferre parantem, mors occupat, Perſei ſcelere interturbatum; à quo Demetrium filium falſo accuſatum necari iuſſerat. In leuiſſimis ducebat noxis hominem veneno tollere. Rex Citiorum nominatur, vt & Perſeus filius, 1. Machab. 8.

tte. Interijt in bello.

Antigonus. Huic cognomen Tutor. καὶ Δόσον ἢ Εὐεργέτης. Philippo impuberi datus tutor moderatione ſua Rex Macedonū creatur, regnatq; annos 15. Nam Philippi matrem duxerat in vxorem. Cleomenem Lacedæmoniorum Regē, accitus ab Arato Sicyonio, Græcia expulit. Spartam in poteſtatem ſuam redegit, & Lacedæmonijs leges ac Remp. reddidit. Inde regreſſus in Macedoniam, Barbaros, qui eam interim depopulati fuerant, ex improuiſo adortus, expellit.	Echecrates. Antigonus. Edocet Philippū de Perſei in Demetrium inſidijs Ideo regni ſucceſſioni ab illo deſtinatus, nefariè à Perſeo occiditur.

Philippi liberi.

Perſeus. Parricidio & fraude regnum adeptus, regnauit annos 10. Coniugem ſua manu iugulauit. Victus eſt à L. Aimilio Paulo, anno ab Alexandri interitu 156. Mundi 5855. Iunij die 22. feria 4. Ante Chriſtianam Epocham 160.	Demetrius, obſes Romæ datus. Vnde reuerſus, à Perſeo veneno tollitur.	Filia ἀνώνυμος. nupta Pruſſiæ regi Bithyniæ.

Nocte quæ eum diem præceſſit Luna lumine defecerat. Captiuus Romam in triumphum abductus eſt, cum tribus liberis, Philippo, Alexandro, & Filis. Hæc & Philippus in carcere perierunt. Alexander tornandi artificium didicit, & Romanis literis imbutus Magiſtratibus ſe Scriptorem ſolertem & gratioſum præbuit.

Lyſimachi, qui Macedoniæ Regnum tenuit, familia.

Agathocles Pellæus.

Lyſimachus. Cuſtos corporis Alexandri. Leonē quo cum in cauea fuerat incluſus, arrepta lingua exanimat. Præpoſitus eſt Thraciæ poſt obitum Alexandri. Belli ſocietatem iniit cum Caſſandro aduerſus Antigonum. Huiuſque exemplo regium nomen ſibi vendicat. Demetrium Macedoniæ regno expellit, Pyrrho & Antigono Gonata deuictis, quo potitur annis 5. Cum Seleuco congreſſus magna clade accepta in prælio occumbit natus annos 74. Olympiade 124. Tum Seleucus Macedoniæ regnum occupat. Eo per inſidias interfecto, Ptolemæus Ceraunus Macedoniam inuadit, anno 2. Olymp. 124.

Philippus. Alexandrum comitatus ad Indicam expeditionnm, cùm à ſuis deſertus eſſet, in Naura regione fortiter defendit aduerſus Barbaros viribus deficientibus manibus regis exceptus extinguitur.

Coniuges Lyſimachi.

Mecrida Odryſias. Ex qua

- Agathocles. Dolis Arſinoës nouercæ veneno extinctus. Coniunx Lyſandra, Ptolemæi Lagi f.
- Alexander. Territus crudelitate patris profugit cum Lyſandra ad Seleucum.
- Arſinoë nupta Ptolemæo Philadelpho
  - Euergetes.
  - Laodice.
  - Bernice.

Nicæa. Antipatri f.

- Euridice. Nupta Antipatro Caſſādri f.

Arſinoë. Ptolemæi Lagi f. Ex qua nati ſunt

- Ptolemæus. Lyſimachus. Philippus. Occiſi à Ptolemæo Ceraunο auunculo in oculis matris, quam is paulo ante in vxorem duxerat.

Ameſtris Oxyatris filia, fratris Darii Codomani.

Pyrrhi

Pyrrhi Epirotæ genus.

Hercules genuit Hyllum. Hic Clodeum, Clodeus Anaſſam. Quam Neoptolemus qui & Pyrrhus, id eſt Rufus, dictus eſt, Achillis filius, duxit in vxorem. Moloſſis imperauit. Interiit Oreſtis inſidiis.

Pyrrho nati ſunt ex Anaſſa

Piales. Patri ſucceſſit, & inde per ordinem Regnum ad Tharrytam deſcendit, decimumquintum ab Hercule.	Pyrrhus.	Filiæ aliquot, quæ viris principibus cõnubio iunctæ ſunt.

Primus, Græcis moribus & literis imbutus, humanis legibus vrbes compoſuit: cùm primi illi reges barbari & ignobiles fuerint.

Tharrytas
|
Alcetas — Theſprotis & Moloſſis imperarunt.
|
Arybas

Hic Senatum & annuos Magiſtratus inſtituit, & Reipubl. formam primus compoſuit. Vxor ei fuit Troias.

Ex qua ſuſcepti ſunt

Neoptolemus. | Olympias nupta Philippo. | Alexãder Magnus	Alexander Poſt Neoptolemũ regnũ Epiri tenuit. Bello in Italia geſto, interiit in Brutiis.	Æacides. Poſt Alexandri fatum regno potitus eſt. Cùm patriam bellis attriuiſſet, in ciuiũ offenſam incurrit, & ab iis in exilium actus eſt. Coniunx ei fuit Phthia. Ex qua

Pyrrhus. Bimulus cùm pater à Moloſſis regno pulſus eſt, Furtim ſubtractus ad Glaucum Illyriæ regem defertur.	Deidamia. Alexandro Roxanæ filio deſponſata eſt. Deinde nupta Demetrio Poliorcetæ.	Troias.

A quo educatus eſt, & annum agens 12. in regnum reſtitutus vnde à ſuis

Z

ciectus, Cum annorum eſſet, 17. ad Demetrium leuirum conceſſit. A quo datus obſes Ptolemęo in Ægypto, Berenices gratiam ſibi conciliauit, eiuſque filiam Antigonen, quam ex Philippo ſuſceperat, antequam vxor Ptolemæi fieret, in matrimonium duxit. Poſtea Demetrium Macedoniæ regno ſpoliauit, quo mox exutus in Epirum ſe recepit. Inde à Tarentinis accitus aduerſus Romanos bellum geſſit per ſexennium, eoſque primus elephantis terruit, Ab ijs nihilominus victus eſt, anno ab Alexandri obitu 49. mundi 3748. Siciliæ rex à Siculis appellatus. Sed ijs non multo poſt deficientibus, in Epirum redijt, & Macedoniæ regnum rurſus inuadit, Antigono pulſo. In Spartanos deinde mouet, in quorum expugnatione Ptolemæum filium amiſit. Ipſe mox dum Antigonum Argis clauſum expugnat, ſaxo de muris à muliere iactato opprimitur.

Coniuges ei fuerunt

Antigone. Philippi & Berenices filia. Ex qua
Ptolemæus regni cuſtos à patre relictus, annos natus tantum 15. dum pater Tarentinis adeſſet, in oppugnatione Spartæ interiit.

Filia Autoleōtis Pãnoniæ Regis.

Filia Ptolemęi Ce rauni.

Bircenna. Bardyllij Illiorũ reg. f.
Helenus in Siciliç regnum à Pyrrho deſtinatus.

Lanaſſa. Agathoclis Syracuſarum regis filia. Quæ relicto Pyrrho, quòd Barbaris quã ſibi eſſet addictior, Demetrio ſe connubio junxit, ſuſceptis antea duobus ex Pyrrho liberis.

Alexandro.
Hic Locris relictus eſt, dum pater Siciliam munit, quę ei ſe dediderat. Poſtea Italiæ regnum ei deſtinatum à patre. Vxor

Olympiade.
Quam frater Alexander in vxorem duxit. Quo amiſſo ad Demetrium Gonatæ filium decurrit, quẽ regno Macedoniæ Pyrrhus expulerat.

Olym-

Olympias ſoror, ex qua ſuſcepti ſunt

Pyrrhus. Patri ſucceſſit.	Ptolemæus. Succeſſit in locũ fratris.	Phthia. Nupta Demetrio Gonatæ	Nereïs. Nupta Geloni Syracuſio Hieronis f.	Laodomia. Interfecta eſt concurſu populi cum Ætoli Epirum diriperent.
		Philippus.		
		Perſeus victus ab L. Æmilio.		

Macedonum reges ex ordine per ſua quiſque tempora hoc modo ſuccedunt. Antipater obijt anno 6. ab Alexandri exceſſu. Poſt quem Caſſander Macedoniæ regnum tenuit, an. 18. Antipater & Alexander Caſſandri filij ann. 4. Demetrius annis 6. Pyrrhus menſib. 7. Lyſimachus ann. 5. Ptolemæus Ceraunus an. 1. Meleager menſib. 2. Antipater dieb. 45. Soſthenes an. 2. Antigonus Gonatas cadit in annum Mundi 3743. Regnauit ann. 36. Demetrius 10. Antigonus tutor 15. Philippus 42. Perſeus anno regni 10. Mundi 3855. captus eſt, à Romanis.

Stemma Seleucidarum. Qui poſt Alexandri fatum Syriæ regno potiti ſunt.

Antiochus vir inter Philippi duces clariſſimus.

Coniunx Laodicea

Seleucus Nicanor Syriæ rex annis 22.
Poſt obitum Alexandri Syriam obtinuit. Antiochiam condidit, & campos vicinos Apollini dicauit, in originis argumentum, quòd eum mater ex Apollinis concubitu concepiſſe diceret, Babyloniam cepit. Bactrianos expugnauit. Tranſitum in Indiam fecit, quæ defecerat, & cum Sandracotto, qui Indiam poſſidebat, pace facta compoſitiſque in Oriente rebus, in bellum Antigoni deſcendit, quo Antigonus occiditur, eiuſque filius Demetrius in fugam vertitur. Poſtremò Lyſimachum prælio victum interemit. Ipſe poſt ſeptem admodum menſes, à Ptolemæo Ceraunо, cuius ſororem Arſinoën Lyſimachus in matrimonio habuerat, per inſidias occiſus, annos emenſus ſupra 77. Cuius coniuges duæ memorantur.

Apame Perſis. Ex qua

Stratonice, filia Demetrij & Philę, à priuigno adamata.

Antiochus Soter. Syriæ R. ann. 29. Stratonicen nouercã deperijt, eamque pater in vxorem ei conceſſit. Ex qua natus eſt

Apame. Nupta Magæ Berenices filio.

Antiochus Deus Rex Syriæ ann. 15.

Conjuges.

Laodice.

Berenice. Vtraque Philadelphi Aegyptij filia. Laodice zelotypia accenſa, Berenicen, huiuſque filium necauit, & Antiochum veneno ſuſtulit. Ipſa mox in facinoris vindictam à patre necata.

Antiochi liberi ex Laodice.

Seleucus Callinicus. Syriæ R. annis 10. Huic magnam regni partem eripuit Euergetes Rex Aegypti, quam recuperauit Hieracis fratris auxilio. Vxor ignoratur.

Antiochus Hierax. Fratrem iuuit aduerſus Ptolemæum Euergetem.

Nicæa. Nupta Demetrio Gonatæ filio.

Seleucus Ceraunus Rex ann. 2. veneno à ſuis ſublatus eſt.

Antiochus Magnus R. an. 36. Succeſſit fratri. Victus eſt à Romanis. Pax facta eſt ea lege, vt in præſens 500. talẽta Euboïca penderet, 2500. poſtquam Senatus pactiones comprobaſſet, & 9500. in annis 12. Vxor ignota eſt.

Liberi.

Seleucus. Philopator R. an. 12. Occiſus eſt ab Heliodoro.

Antiochus. Epiphanes R. an. 11. Interfecto Seleuco impubes adhuc Rex cõſtitutus eſt, Obſes miſſus Romam à patre, poſt Seleucum regno potitus eſt. Bellum intulit Philometori Aegyptio, cuius regno ſpecie tutelę inhiabat. Iuſſus

Laodiceus.

Syra. Quæ & Cleopatra nupta Ptolem. Epiphani.

Antiochia. nupta Ariarathę Cappadocum regi.

Alia, oblata in vxorem Eumeni Pergami regi.

Demetrius Soter R.an. 9. obſes Romam à patre miſſus in locum Antiochi fratris, quem Seleuco Senatus conceſſerat. Iuſſus eſt à Populo Ro. Aegypto excedere. Ieroſolymam deprædatus Templum profanauit. Diris cruciatibus oppreſſus interijt, anno Seleucidarum 149. Antiocho mortuo, Demetrius, cùm Senatus ei reditum negaret, clam effugit. Reuerſus regnum occupat, Antiocho, Eupatore, & Lyſia interfectis. Regno pulſus ab Alexandro, interijt.

Demetrij liberi.

Antiochus Sedetes. Soter R.ann.7. Capto à Parthis Demetrio fratre, Cleopatram Demetrij vxorem matrimonio ſibi jungit. Tryphonē occidit, qui Antiocho Alexandri filio rrucidato, regnum ſibi vendicarat. Demetriū à Parthis recuperat. Poſtremò à Parthis ſuperatus, manus ſibi intulit. Ieroſolymam obſedit anno regni ſui 4. Olymp. 162. Cum Hyrcano pacem fecit, 500. talentis acceptis. Mortuo Antiocho, Demetrius reſtitutus. Quo in Ægypto bellum ſuaſu Cleopatræ ſocrus inferre parante, Syriæ ciuitates ab eo deficiunt, earumque precibus Phyſcon Aegypti rex Alexandrum Zebinam negotiatoris Alexandrini filium, regno præficit.

Demetrius Nicanor R.an.8. regno potitus eſt, anno Seleucidarū 167. quod tenuit ann. 4. Huic Ptolemęus Philometor Cleopatram Alexandro ereptam dedit in vxorem. Captus à Parthis Demetrius, Rhodogunem Parthorum regis ſororem in matrimonium habuit. Tum Cleopatra Antiochum mariti fratrem ad regnū & nuptias pellicit. Demetrius tandē à Parthis liberatus, regnū recipit poſt fratris mortem, quod vix adminiſtrauit ann. 4. Poſt à Cleopatra propter Rhodogunem zelotypa ejectus eſt, & captus ab hoſtibus, interficitur.

Antiochi Epiphanis liberi.

Antiochus Eupator R.ann.3. Nouennis cùm pater obiret, educatus eſt à Lyſia. Vterq; interfectus à Demetrio Sotere.

Alexander, Veles dictus Nothus Rex an. 5. Demetrium Soterē regno expulit. Inde Cleopatram Philometoris Ægyptij filiā duxit. Ex qua

Antiochus à Diodoto Tryphone in regē euectus Quo poſt annum 4. interfecto, Tryphō regnum inuadit an.3.

Cleopatrę liberi.

Cleopatra Philometoris filia nupſit tribus.

1 Alexandro. Antiochi filio notho. — 2 Demetrio Nicanori. — 3 Antiocho Soteri.

Seleucus, à matre interfectus. — Antiochus Gryphus. — Antiochus Cyzicenus

Antiochus Gryphus Rex an. 12. Zebinam victum occidit. Matrem venenũ, quod illa ei parauerat, bibere coëgit. Regno pulſus eſt à Cyziceno. Occiſus Heracleonis inſidiis: Lunę maritus haberi voluit. Coniunx ei fuit Gryphina Philometoris & Cleopatræ filia.

Seleucus. Patri ſucceſſit annis tribus. Cyzicenum regno vitaq; priuauit, quibus mox & ipſe priuatus eſt, à populo in Cilicia exuſtus propter morum truculentiam & atrocitatem.	Antiochus Poſt mortem Seleuci bellũ intulit Euſebio, à quo vita & regno ſpoliatus eſt.	Philippus: Succeſſit Antiocho fratri.

Antiochus Cyzicenus R. an. 18. Inſidiis Gryphi retectis, eum regno expulit. Occiſus eſt à Seleuco Gryphi filio. Lunam in vxorem ſe habere prędicabat.

Antiochus Dionyſius. bello occubuit aduerſus Arabas poſt cuius exceſſum Aretas Syrię inferioris regnum inuadit à Damaſcenis accitus, odio Ptolemæi Mennei.	Philippus victo Demetrio fratre. Antiochiam ſe recepit, vbi rex Syriæ factus eſt.	Demetrius Eucęr captus eſt à Philippo fratre, & ad Mithridatẽ Parthorũ regem miſſus interijt honorificè habitus.	Antiochus Euſebius Lunæ maritus, vt pater. Seleucũ patris interfectorẽ Syria expulit. Huius cõſenſu Syria vniuerſa Tigranis imperio ceſſit, annis 18.

Qui Rex regum appellari voluit. Eo regnante Syria tranquilliſſima fuit: adeò nihilominus terræ motu vaſtata, vt 170 hominum millia & multæ vrbes perierint, prodigio rerum mutationes indicante. Tigrane à Lucullo victo, Euſebius ab eodem Lucullo in regnum

accitus, à Pompeio poſtea rejectus eſt. Itaque Syria in prouinciæ formam redacta eſt.

Lagidarum, qui Ægyptum tenuerunt, ad Auguſtum vſque Stemma.

Lagus.

Arſinoēn à Philippo vterum ferentem, in vxorem duxit: Ex qua ſuſceptus eſt

Ptolemæus Magnus, Alexandri Magni frater: Soter etiam dictus, filius quidem Philippi, verbo tamen Lagi putatus eſt à Macedonibus. Alexandrũ comitatus eſt. Perdiccam in Ægyptum inuadentem expulit. Seleucum Antigoni filium à Seleuco patre ejectum in fidem recepit, & per Magam Berenices conjugis filium, Cyrenem recepit, quę ab eo defecerat.

Conjuges.

Thaïs: Alexandri concubina:

Eurydice. Ex qua

Ptolemęus Ceraunus Antigono pulſo, regnum Macedoniæ occupauit. Pacē cum Antiocho fecit: à Gallis in Macedoniam Belgio duce irruētibus, vita & regno priuatus eſt. Cōjuges ei fuerunt.	Innominatus occiſus à Philadelpho.	Arſinoë. nupta Lyſimacho, deinde Ptolemæo fratri, à quo liberis & fortunis perfidiosè ſpoliata eſt.	Lyſandra nupta Agathocli Lyſimachi filio.	Ptolemaïs nupta Demetrio Poliorcetæ.

Innominata. Ex qua filiam ſuſcepit Pyrrho Epirotæ nuptui traditam.

Arſinoë: Quæ prius Lyſimacho nupſerat.

Berenice. Quam Eurydices comitem Antipater in Ægyptum miſerat. Huius amore captus Ptolemæus, cùm ex Eurydice liberos iam ſuſcepiſſet, filios quoque ex Berenice ſuſtulit. Berenices comam Conon Mathematicus in aſtra retulit. Nupſerat antea Philippo cuidã Macedoni: Ex quo

Magas: Cuius cōjunx Apame Antiochi filia.

Antigona nupta Pyrrho Epirotæ

Ptolemæi & Berenices liberi.

Philadelphus. Soter dictus eſt à Rhodijs.

Arſinoē. Soror & conjunx Philadelphi. Obijt antequã pareret.

Argæus. à fratre Philadelpho interfectus.

Athenienſes juuit aduerſus Antigonum & Macedonas. Interpretes 70. coëgit, qui ſacra volumina in Græcum ſermonem verterunt. Propter imbecillitatem corporis ſemper aliquid noui requirebat quo ſeſe oblectaret. Huius coniuges duæ memorantur.

Arſinoë filia Lyſimachi. Ex qua nati ſunt.

Euergetes. Propter ſororem Berenicen interfectam, bellum intulit Seleuco Syriæ regi, Antiochi & Laodices filio, & magnam regni partem ademit. Quam recuperauit Seleucus, auxilio fratris Hieracis. Cleomenem Spartanum patria profugum benignè excepit, quem occidit Philopator. Euergetis vxor ignoratur. Tres liberi memorantur.

Laodice. Berenice. Vtraque nupta Antiocho Deo. Laodice zelotypia furens Antiochum veneno extinxit. Berenicen huiuſque filium, per Seleucum filium necauit. A patre poſtmodum in facinoris vindictam interfecta.

Arſinoë ſoror Philadelphi germana obiit ſine liberis.

Philopator. Coniunx Eurydice ſoror. Amaſia Agathoclea: ſcortum Agathocles, frater Agathocleæ: horum mater, Oenanthe lena. Philopator patre & matre interfectis, fratris etiam cæde adiuncta, luxuriæ ſe tradidit. Multas eius ciuitates Antiochus Magnus oppreſſit. Quibus recuperatis Agathocleæ illecebris captus, noctes in ſtupris, dies in conuiuiis conſumit. Veneno interiit. Quo mortuo, in cædis Eurydices vltionem Agathocles concurſu multitudinis opprimitur. Agathoclea & mater Oenanthe patibulis ſuffiguntur. Philopatori ſucceſſit filius ex Euridice ſuſceptus

Eurydice. Soror & coniunx Philopatoris, à quo interfecta eſt.

Tertius, innominatus niſi ſit Magas apud Plutarchum, occiſus à Philopatore.

Epiphanes.

Quinquennis cùm pater exceſſit. Eius ætate ſpreta, Antiochus Magnus multas vrbes inuaſit. Sed Alexandrinis poſtulantibus legati Roma miſſi, Antiocho & Philippo nunciant, vt Ægypto abſtineant. Mittitur & M. Lepidus in Ægyptum, qui tutorio nomine regnum pupilli adminiſtret. Et nihilominus Antiochus Magnus Syram filiam, quæ & Cleopatra dicta eſt, in vxorem dedit.

Ex qua

Ex qua

Philometor. Huic bellum intulit Antiochus Epiphanes. Regno pulſus ad fratrem minorem, Alexādriam confugit, participatoque cum eo regno, à Romanis auxilium petunt. Mittitur Popilius Lænas, qui Antiochum circulo circunſcriptum juſſit vt Ægypto abſtineret. In caput præceps equo delapſus, dum Alexandrum perſequitur, interiit, cùm regnaſſet annos 35. Vxorem habuit Cleopatram ſororem. Ex qua

Cleopatra. Nupta Alexandro Antiochi Epiphanis filio notho. Cui poſtmodū erepta eſt à Philometore & Demetrio Nicanori tradita. Quo à Parthis capto, Cleopatra Antiochum mariti fratrem ſibi cōnubio jungit, & Demetrium à Parthis liberatum aſpernatur.

Filius occiſus à Phyſcone patruo.

Filia per vim à Phyſcone priuigno & patruo ſtuprata, deinde in matrimonium accepta, repudiata matre.

Cleopatræ liberi ex

Alexandro.

Alexander à Tryphone occiſus.

Demetrio.

Seleucus. à matre occiſus, quòd is poſt Demetrium occiſum injuſſu ſuo diadema ſumpſiſſet.

Antioch Gryphus matrem venenum quod ipſa ei parauerat, bibere coëgit

Antiocho.

Antiochus Cyzicenus occiſus à Seleuco fratre.

Epiphanes: Qui & Phyſcon dictus: fratrem majorem regno expulit. Sed miſſis à Senatu Rom. legatis, regnum majori reſtituitur: & fœdus ictū inter fratres vt alter in Ægypto, alter Cyrenis regnaret. Ei Philometore mortuo, regnum & vxor Cleopatra regina ſoror ipſius defertur. Statim vbi Alexandriam ingreſſus eſt, quia fratris filium, in regnum à matre Cleopatra & principibus ſub ornari ſenſerat, fautores pueri trucidari juſſit. Ipſum quoque puerum nuptiarū die inter apparatus epularum, in complexu matris interficit. Nec mitior fuit in populares, quorum ſanguine omnia quotidie manabant. Conjugem ſororem repudiat, filia eius per vim ſtuprata, & in matrimonium adſcita. Ob crudelitatem populo inuiſus, à quo regia incenſa fuit, profugit in Cyprum, cum filio quem ex ſorore ſuſceperat, & cū vxore matris pellice, accerſitumq; è Cyrenis filium, ne rex ab Alexandrinis crearetur, interficit. Tum populus ſtatuas & imagines eius deji-

Cleopatra Soror & cōjunx Philometoris, deinde Phyſconis fratrum.

cit. Quod factum ſtudio ſororis exiſtimans, filium quem ex ea ſuſceperat, interficit,corpuſque in membra diuiſum matri, die natali inter epulas offerri curat. Cleopatra bello à fratre illato, dum ſe vrgeri videt, auxilium à Demetrio genero Syriç rege petit, nuper à Parthis reuerſo, ad eumque cum opibus Ægypti nauibus impoſitis in Syriam profugit. Quo comperto, Ptolemæus Alexandrum Zebinam negotiatoris filium immittit, qui Syriæ regnũ armis peteret. Is quaſi ab Antiocho filius adoptatus, nec à Syris aſpernatus, Demetrium vicit. Deinde Ptolemæus, reconciliata ſororis gratia, Alexandrum inſolentia tumentem regno deiicit, opera Gryphi, à quo Alexander captus à latronibus, & ad eum perductus, interficitur.

Coniuges Phyſconis.

Innominata.	Cleopatra.	Philometoris & Cleopatræ filia.	Concubina.
Filius è Cyrenis euocatus interficitur à patre.		Gryphina nupta Antiocho Grypho.	Ptolemæus, Cyrenarum Rex inſtitutus patris teſtamento. Moriens populum Romanum inſtituit hęredem. Eaq; pars Lybiæ, prouincia Romana facta eſt.

Phyſconis & Cleopatræ liberi.

Lathurus.	Alexander.	Cleopatra.	Seleuce.	Filius.
Lathurus. Vxorẽ habuit Cleopatram ſororẽ. qua iuſſu matris repudiata, Seleucen alteram ſororem duxit, eaque à matre ſimiliter abducta, exulare coactus in Cyprum ſeceſſit. Ei ex Seleuce filii duo nati	Alexander. Lathuro à matre pulſo Rex conſtituitur. Sed matris crudelitate territus, eã reliquit, à qua mox reuocatur Cumque ei exitium moliretur ab eo interfecta eſt. Inde concurſu populi ob nefariam matris cædem, in exilium agitur: Lathuro in regnum reſtituto.	Cleopatra. Nupta Lathuro. Eo verò dimiſſo, nubit Cyziceno, ad quem exercitum Cypri adducit. Cyziceno à Grypho deuicto, Cleopatrã Gryphina ſoror, vxor Gryphi, interficit. Cyzicenus poſtea victor, Gryphinæ ſupplicio, vxoris manibus parentauit.	Seleuce. Nupta Lathuro poſt Cleopatram eiectam.	Filius. à patre occiſus

nati ſunt.

Auletes.	Alter innominatus.
Huius vxor ignota eſt.	
Liberi quinque memorantur.	

Filia, natu maior. Patre regno pulſo, regina facta eſt. Nupſit Cibioſactæ. Quopropter ignobilitatē rejecto, Archelao Mithridatis èmentito filio ſe conjunxit.	Cleopatra. Patre vita functo, regno cū fratre majore potita eſt. Inde à fratribus expulſa, à Cæſare in regnum reſtituta eſt. Cui fratrem minorē adjunxit, maiore interfecto. Poſt cladem Actiacā veneno mortem ſibi conſciuit. Tū Aegyptus Romanæ ditionis facta eſt.	Arſinoë. Patri fuit ſuperſtes. Ad quā in Syria degentē, Cleopatra regno à fratribus expulſa, ſeceſſit. Hanc poſtea in Dianæ templo, dum ſacris operaretur, Cleopatra interfecit: & fratrem annos 15. natum veneno ſuſtulit.	Ptolemæus R. Aegypti Pompeium qui patrem Auletem per Gabinium in regnum reſtituerat, vita priuauit. Mox à Cæſare interfectus.	Ptolemæus minor Rex cum Cleopatra à Cęſare conſtitutus, veneno perijt.

Hunc cum vxore interemit Auletes à Gabinio reductus.

Seleucidarum & Legidarum improbitati & impietati oppoſuit Deus Aſſamoneos. Quorum hæc familia eſt.

Aſſamon Sacerdos è ſtirpe Ioaribi.

|

Simon.

|

Ioannes.

|

Mattathias.

Antiocho Epiphani ſumma virtute reſtitit, ætate iam confectus. Epiphanes enim juſſu Romanorum Aegypto diſcedere coactus, anno Seleucidarū 143. Mundi 3853. exercitum adduxit Ieroſolymam, & vrbem deprædatus eſt, ablatis è ſaerario 1800. talentis. Quæ ſummam 1080000. aureorum

Gallicorum conficiunt. Anno 145.ante Chriſtianam metam 168.templum profanauit,ad impia ſacra ciues coëgit,ſtatua Iouis Olympici in templo col locata. Tum Mattathias Iudæum Ioui ſacra facientem interemit. Antiochi ducem gladio transfodit, aramque ſubuertit, populo ad arma conuocato. Obiit anno Seleucidarum 146.Mundi 3856.

Mattathiæ liberi.

Iudas Machabæus dux populi poſt exceſſum patris tẽplum repurgauit anno Mundi 3858.Occubuit in prælio anno 3868.	Ionathas Aphus. Iudę fratri ſucceſſit.Pontifex inſtitutus ab Alexandro anno Mundi 3870. à Tryphone perfidiosè occiſus.	Ioannes Gaddis. Occiſus à filiis Amarei, paulo poſt interitum Iudæ fratris.	Simon Matthes. Poſt Ionatham, remp.admini ſtrauit. Aera Simonis in ſcriptionibus publicis cœpit anno Mundi 3880. Occiſus eſt à Ptolemæo genero ſuo, anno Mundi 3887.	Eleazar Auran. Interiit elephãti caſu ab eo confoſſi an. 3870.

Liberi.

Ioannes Hircanus.Parentum fratrumque necem vlciſci conatus eſt. Pacem ab Antiocho 5. Sotere emit talentis 300000. hoc	Iudas	Mattathias. Cũ patre Simone & matre capti & occiſi à Ptolemæo Abobi filio.	Filia. Nupta Ptolemęo Abobi filio Iericḥuntinę regionis præfecto.

eſt aureis Gallicis 180000000.Templum in Garizim deleuit. Idumæos domuit.Samariam ſolo æquauit.E ſepulchro Dauidis eruit 3000. talenta, ſiue aureos Gallicos 1800000. Pontificum primus milite conductitio vſus eſt. Obiit ânno Græcorum 206. Mundi 3916. cùm regnaſſet annos plenos 31.

Hircani liberi.

Ariſtobulus.Primus Iudæorum ſumpto diademate Rex appellari voluit. Matrem cui regni adminiſtrationẽ Hyrcanus reliquerat,inedia necauit	Antigonus. trucidatus ab Ariſtobulo fratre.	Alexãder Ianneus à Salome, quæ & Alexandra dicta eſt, Rex conſtitutus poſt Ariſtobuli interitum, eam in vxorem duxit. Cum Lathuro fœdus fraudulẽter iniit. Propter res	Abſalom. vixit priuatus.	Ἀνώνυμος. occiſus ab Alexandro.

cauit,fratres carcere incluſit, Antigonum trucidauit.Regnauit ann.1. Vxor Salome.

res infeliciter geſtas ſpretus eſt à ſuis. Quibuſcum & Demetrio Gryphi filio bellum ſexennale geſſit:Tandem cum Iudæis conciliatus,800.in crucem egit. Quartana confectus obijt anno Græcorum 234.mundi 3944.cùm regnaſſet ann.27.

Poſt Alexandri exceſſum vxor Alexandra regnum tenuit an.9.A Tigrane qui Syriam occupabat,pacem ingenti pretio redemit.

Alexandri & Alexandræ liberi.

Hyrcanus 2.

Alexandra regina rerum adminiſtrationẽ Phariſęis conceſſit, regia dignitate retẽta.Interim Hyrcanus ſummi Põtificatus honore potitus eſt.Sed Alexandra fato functa regno pulſus eſt ab Antigono fratre minore,an.mundi 3954. Q.Hortẽſio & Q.Metello Cret.Romæ Cos. anno 3.Olymp.177.Sexennio poſt anno mundi 3960,capta Ieroſolyma reſtituitur à Pompeio. Rurſus eum Ariſtobuli filius Antigonus auxilio Parthorum,regno ſpoliauit: à quibus Hyrcanus captus & abductus eſt, auribus ab Antigono præſectis; Babylone à Iudęis in honore habitus vſque ad Herodis principatum.A quo Ieroſolymã reuerſus vita ſpoliatur,anno Mundi 3962 cùm annos vixiſſet ſupra 80.Reliquit filiam

Alexan-

Ariſtobulus 2.

Regnum aduerſus fratrem vſurpauit. Quod Pompeius Hyrcano reſtituit, & Ariſtobulum cum liberis Romam captiuũ miſit. Is liberatus à Cæſare, mox à Pompeianis veneno extinctus eſt,anno Græcorum 265. Mũdi 3975.Vxor ei fuit Abſalomi patrui filia.

Liberi

Alexander. capite trũcatus eſt à Scipione juſſu Pompeij. Vxorẽ habuit Alexãdram:

Ex qua

Mariamne, nupta Herodi, à quo interfecta eſt.

Ariſtobulus natus annos 4. cũ mater mortem obiret. A quis obrutus eſt ab Herode annos emenſus 18.

Antigonus. **Alexandra** poſt obitũ patris à Ptolem. Mẽneo rege Chalcidis, quæ in Libano ſita eſt,recepti ſunt. Alexandram Philippion Mennei fil. in matrimoniũ habuit. Quo à patre necato, Menneus ipſe conjugio ſibi ſociauit. Poſt hæc Antigonus

Alexandram nuptam Alexandro Ariſtobuli filio, quæ juſſu Herodis interfecta eſt.	gonus,qui regno Hyrcanum dejecerat,captus à Romanis, Antonij juſſu interficitur. Eius filia nupta eſt Antipatro Doridis filio.

Aſſamoneis ſublatis,Herodes Iudęis imperauit,huiuſque nepotes vſque ad Iudaicæ gentis excidium.

Herodum famila.

Antipas ab Alexandro Iudæorum rege,Idumææ præfectus,duos habuit filios.Antipam qui Antipater dici voluit,& Ioſephum.Hic ab Herode cuius ſororem in vxorem duxerat,necatus eſt. Antipatri opera & conſilio plurimum Hyrcanus vſus eſt,ſub quo Antipatri potentia ſupra modum creuit.Illiuſque adminiſtratio Iudæis adeo grata fuit,vt pro rege haberetur,& coleretur. Cæſarem ſtrenuè juuit in Ægypto,Iudæorum copijs: à quo Iudææ tutor creatus eſt,veneno interijt anno altero à cæde Cæſaris. Vxorem habuit Cypron Arabem ditiſſimam.

Antipas.

Antipas, qui & Antipater. Conjunx Cypros Arabs	Ioſephus necatus ab Herode. Conjunx Salome Herodis ſoror.

Phaſelus. Ieroſolymæ & vicinę tegioni pręfectus à patre. Captus à Parthis caput parieti illiſit.	Herodes Magnus. ⁂	Ioſephus Idumęę pręfectus Occubuit bello aduerſus Antigonũ, qui mortui caput fratri Pherorę vendidit talentis 50.	Pheroras. tetrarcha ab Augusto creat*. Amaſia ancilla: Ex qua	Salome. nupta Ioſepho patruo Antipæ filio, deinde Coſtobaro, poſtremo Alexæ. ⁂	Ioſephus. cui nupſit Olympias Herodis ex Marthaca filia.

Phaſelus. Coniunx Salampſo, prius oblata Pherorӕ, Phaſelo enixa eſt	Filius. Cui nupſit Roxanæ Phædræ filia	Filius. Cuius vxor Salome Elpidis filia.	Filia. Nupta Antipatri filio Herodis nepoti.

Antipatrum. Huius nomẽ tãtũ habetur	Herodẽ.	Alexandrũ Exceſſerunt hi duo ſine liberis.	Alexãdram. Nuptui traditam Timio Cyprio.	Cypron. Hęc nupſit Agrippæ Ariſtobuli filio.

Salo-

⁂ Salomæ nati ſunt

Ex Ioſepho.		Ex Coſtobaro (quem Herodes interemit) gentis Idumæę & Gazę principe.		Ex Alexa.
Antipater. cuius vxor Cypros Herodis filia.	Ioſephus. Coniunx Olympias.	Berenice. Quę nupſit Ariſtobulo.	Filius ἀνώνυμος.	Alexas Selcius Cypros vxor.
	Mariamne. nupta Herodi regi Chalcidis, Ariſtobuli filio.			Cypros, nupta Agrippæ 2. Agrippę maioris filio.

** Herodes magnus, Antipatri filius, Antipæ nepos, Infanticida, annos natus 15. Galilęæ a patre præfectus eſt. Antipater enim ſub Hyrcano totius regni negotia curabat. Eam prouinciam Herodes feliciter adminiſtrauit, & latronibus in ea graſſantibus liberauit. Poſt cædem Cæſaris à Caſſio Cœloſyriæ præpoſitus eſt. Poſtea ipſe & Phaſelus Iudææ tetrarchæ ab Antonio creati ſunt. Ieroſolyma autem ab Antigono & Parthis capta, Herodes Romam profugit, vbi à Senatu Antonij & Auguſti ſtudijs rex Iudææ declaratus eſt, anno Mundi 3983. Inde reuerſus, Ieroſolymam capit anno 3986. Actiaca victoria audita, ab Auguſto metuens, quia partes Antonij ſecutus fuerat, Romam ire inſtituit, Auguſtum ſibi conciliaturus. Sed ante profectionem Hyrcanum vita priuauit. Roma reuerſus rebus ex animi ſententia confectis, Mariamnem coniugem mortis ſupplicio affecit. Anno regni 18. Templum exorditur, priore à fundamentis eraſo. In quo exædificando octennium conſumit. Lapide candido extructum fuit ad longitudinem 100. cubitorum. Saxa ingentia cubitos vicenos quinos oblonga, lata duodenos, octonos alta, ędificium attollebant ad 120. cubitos, verum ſubſtructionibus tantæ molis pondere depreſſis, cubiti 20. ſupra 100. excurrentes ſubſiderunt. In Romanorum, quos maiore quam Deos veneratione colebat, gratiam & adulationem, vrbes, Theatra, Templa, extruxit: Ludos & ſacra inſtituit. Vnde tantis muneribus à Romanis affectus eſt, tot regnorum & prouinciarum incrementis auctus, vt tertius in orbe terrarum habitus ſit. Primas enim tenuit Auguſtus. Secundas Agrippa Vipſanius. Herodes tertias. Bella multa geſſit feliciter. Sæuus fuit in ſubditos, mitis in extraneos. Infelix domi, foris beatus. Obijt diris cruciatibus oppreſſus, anno ætatis 70. Mundi 4022. ſub veris initium. Anno ſuperiore audita Chri-

ſti regis natiuitate, regnò metuens, infantes bimulos hiſque minores trucidari iuſſit. Coniuges ei fuerunt 10. Prima Doris Plebeia, aliquando repudiata, deinde recepta, Poſtremò eiecta ſponſalibus ornamentis ſpoliata omnique mundo muliebri, Secunda, Mariamne, Alexandri filia, neptis Hyrcani, ab Herode interfecta 3. Mariamne, filia Simonis, quem ſummi Pontificatus dignitate Herodes ornauit, vt ſplendidius eſſet coniugium. 4. Fratris filia. 5. Conſobrina. 6. Marthaca Samaritana. 7. Cleopatra Ieroſolymitana. 8. Pallas. 9. Phædra. 10. Elpis.

Herodis liberi.

Ex Doride.
- Antipater. A patre, quòd ei venenum paraſſet, morte multatus.
- Coniunx Antigoni filia. Ex qua:
  - Filius. cui nupſit Ariſtobuli filia maior.
  - Filia deſpõſata Agrippę maiori

Ex Mariamne.
- Ariſtobulus interfectus à patre. ¶
- Alexander à patre interfectus. Huic cõiunx Glaphyra, Archelaï Cappadocum regis filia. Ex qua:
  - Alexander. cui nupſit Phæroræ filia. Ex qua:
    - Tigranes. Armeniorũ rex.
- Salampſo nupta Phaſelo.
- Cypros nupta Antipatro, Ioſephi & Salomes filio.

Ex Mariamne Simonis filia. Herodes. Eraſus è teſtamẽto patris, quòd mater Antipatri veneficio conſenſiſſet: vxor Herodias. Ex qua:
- Salome ſaltatrix, quæ nupſit Ariſtobulo.

Ex Marthaca.
- Archelaus. Hæres regni patris teſtamento inſtitutus, quod Auguſtus minimè comprobauit, á quo Ethnarcha Iudææ inſtitutus eſt. Coniunx ei fuit Mariamne. Qua indignè repudiata, Glaphyram, quæ fratris fuerat vxor & liberorum mater, ſibi adſciuit. Cùm regnaſſet annos 10. ab Auguſto in exilium actus eſt.
- Philippus. Tetrarcha Trachonitidis, Batanææ, & Auranitidis: quas rexit annis 37. Obiit anno 20. Tiberii, ſine liberis. Vxor Herodias, quam Philippi frater Antipas rapuit. Nugatur Ioſephus, qui Salomen Philippo coniungit aduerſus fidem Euangelicam.
- Olympias. Nupta Ioſepho.

Ex Cleopatra. Antipater, qui & Herodes Antipas dictus. A Chriſto vulpes appellatus. Tetrarcha factus ab Auguſto Galilææ & Peræ. Truncauit ſanctiſſimum Baptiſtam. Duxit vxorem

Aretæ

Aretæ regis Arabum filiam. Ea rejecta Herodiadem Philippi fratris conjugem marito eripuit. A Caio Imp. Ro. anno Imperij 2. in exilium actus eſt.

Ex Pallade. Phaſelus.
Ex Phædra. Roxane. Quæ nupſit filio Pheroræ.
Ex Elpide. Salome nupta filio Pheroræ.

¶ Ariſtobulus. Herodis Magni & Mariamnes filius, conjugem habuit Berenicen, Coſtobari & Salomes filiam. Ex qua ei nati ſunt

Agrippa major.	Herodes.	Ariſtobulus.	Mariamne.	Herodias.
A	B	C	D	E

A Agrippa major dicitur Herodes Act. Apoſt. 12. Duxit in vxorem Cypron Phaſeli & Selampſus filiam: Ex qua

Agrippa annorum 17. cùm pater exceſſit. Veſpaſiano adfuit in excidio Ieroſolimitano.	Druſus. Obijt antè quàm adoleſceret.	Berenice. Nupſit Herodi patruo, regi Chalcidis, eo mortuo Polemoni Ciliciȩ regi ſe conjungit, à quo propter impudicitiam rejecta eſt.	Mariamne. Nupta eſt Archelao Chelciæ filio. Eo ſpreto ad Demetrium tranſuolat.	Druſilla. Nupſit Azizo regi Emeſeniorum. Quo relicto, Felici cõjuncta eſt. Act. cap. 24.

B Herodes, Rex Chalcidis. Vxores habuit

Mariamnen. Ioſephi & Olympiadis filiam. Ex qua natus eſt Ariſtobulus Armeniæ præfectus à Nerone. Salomen ſaltatricem, quȩ Baptiſtȩ caput ab Herode petijt, duxit in vxorem: Ex qua ſuſcepti ſunt	Berenicen. Agrippæ majoris filiam.

Herodes.	Agrippa.	Ariſtobulus.

C Ariſtobulus ex Iotape Emeſeniorum regis filia, ſuſcepit Iotapen, ſurdam.

D Mariamne nupſit Antipatro Herodis & Doridis filio.

E Herodias. Nupta Herodi Simonis Pontif. nepoti: Ex qua Salome ſaltatrix poſt Herodem conjuncta eſt Philippo Tetrarchæ: cui erepta, nefariè ſe commiſcuit cum Herode Antipa.

Tempus à Ianuario quem inſecutus eſt Alexandri exceſſus, ad Ianuarium Aſſamoneorum, continet annos 156. deſinentes in extremum diem Decembris, anni exeuntis ab initio rerum 3854. Anno 3855. Antiochus Epiphanes præcipuum Antichriſti ſpecimen, Templum Dei diripuit, profanauit, ſtatua Iouis in eo collocata, Sacra legis diuinæ volumina cremauit, populum Dei ad impia ſacra coëgit. Pietatis vindicem Deus excitauit Mattathiam Aſſamoneum. Qui ætate iam confectus, populi reliquias rexit anno tantum vno. Poſt eum filius Iudas Machabæus dux populi conſtitutus, præfuit annis 6. Succeſſit frater Ionathas annis 18. Simon annis 8. Hyrcanus primus annis 31. Ariſtobulus Hyrcani f. qui Iudæorum primus regium nomen ſibi vendicauit, anno 1. Alexander Ariſtobuli frater ann. 26. Alexandra, quæ Ariſtobuli, & eo ſublato, Alexandri coniunx fuerat, annis 9. Huius obitus incidit in annum Mundi 3954. Q. Hortenſio: & Q. Metello Cretico Romæ Conſulib. Hinc ad Herodis principatum Hyrcanus ſecundus: Ariſtobulus, Alexander & Antigonus Ariſtobuli filij per annos 32. de imperio certant, & patriam bellis ciuilibus atterunt. Herodes Rex anno mundi 3986 Ieroſolymam capit, M. Agrippa Vipſanio & L. Caninio Gallo Coſſ. Regnauit Herodes annos 36. Obiit anno mundi 4022. Poſt Herodis exceſſum regnum Iudææ ab Auguſto diuiſum eſt. Archelaum Iudææ, Idumææ, & Samariæ Ethnarcham inſtituit: Antipam Tetrarcham Perææ & Galilææ: Philippũ Tetrarcham Traconitidis, Batanææ, & Auranitidis. Sed Archelaum poſt annos 10. exilio mulctat, eiuſque ditionem Syriæ prouinciæ adjungit. Philippus Tetrarchiam ſuam tenuit annos 33. Obijt ſine liberis, anno Tiberij 20. Tum Agrippa Romæ agebat, quem Tiberius ſub imperij exitum in arctiſſima vincula conjecit. Quæ à Caligula ſoluta ſunt, ſimulatque imperium ei delatum eſt: & ab eodem ornatus eſt Agrippa diademate, & ad ſummum regiæ dignitatis faſtigium euectus, Rex Iudææ creatus eſt, adjecta Philippi tetrarchia. Nec multo poſt Herode Antipa & Herodiade in exilium actis, adjuncta eſt Herodis tetrarchia Agrippæ ditioni . Regnauit annos tantum 7. Interiit ab Angelo percuſſus in theatro, cùm ſibi diuinos honores deferri paſſus eſſet, anno Mundi 4066. Chriſtiani termini 44. Quo tempore filius Agrippa minor, annum agens 17. regni adminiſtrationi impar habitus eſt à Claudio Imp. Ea propter Iudææ res per Cuſpium Fadum procuratæ ſunt. Aliquot tamen regiones Agrippæ poſtea conceſſæ ſunt à Claudio & Nerone, juſque datum creandi ſummum Pontificem, cum ſacri ærarij curatione: eáſque dignitates retinuit in ipſo etiam Ieroſolymitano excidio: in quo Veſpa-

ſiano adfuit. Exciſa eſt Ieroſolyma menſe Auguſto, anno ſecundo Veſpaſiani, Chriſtianæ metæ 69. Mundi 4091. primo Olympiadis 212. ineunte. Itaq; ab Aſſamoneorum initio ad Herodem anni 131. Hinc ad Iudaïcæ gẽtis exitium 105.

Tempora Romanorum.

Aſię, Gręciæ, Ægypti reges & tyrannos, eorumque ſoboles & propagationes, rerumq; ab illis geſtarum ſummam compendio, vt ferebat inſtitutũ, perſtrinximus, temporum, annorumque ſerie breuiter expoſita. Iam ad Romanos Principes deuenimus. Qui ſecundum diuinorum vatum effata, illorũ regna occuparunt, quę ab ipſis ſubigenda erant, antequam adueniret regnũ illud æternum & nunquam euertendum, quod alia omnia excindet & funditus delebit. Horum ſeriem & ſucceſſionem ab hiſtoricis non indiligenter digeſtam, nos cum cœli flexibus, & annis ab orbe condito, ab Iphiti ſacro ab vrbis Romæ exortu prodito, & à Nabonaſſaris termino, ita compoſuimus & coagmentauimus, vt nullus deinceps de temporum annorumq; dimenſionibus & ordinibus dubitandi locus relinquatur. Romani tempora notarunt vel vrbe condita, vel Conſulum magiſtratu: Quomodo & Athenienſes Olympiadibus & Archontibus. Sed annos Olympiadum & Archontum inchoabat æſtiuum ſolſtitium, vt ex Thucidide, Xenophonte, Ptolemæo, demonſtrauimus. Annum verò Romanum bruma ordiebatur: Ideoque Romani etiam Olympiadas à bruma metiebantur, vt ex Tarrutio docuimus: eodemque principio Diodorus vtitur. Itaque Romam fundatam poſuimus anno primo ſeptimæ Olympiadis à bruma. Annorum porrò Olympiacorum & Romanorum conciliatio in multo labore poſita non eſt, cùm Olympias 207. actis publicis Romæ adnotata fuerit, C. Pompeio Longino Gallo, & Q. Veranio Coſſ. autore Solino. Quorum cõſulatũ adſcribimus anno V.C. 801. Mundi 4071. Hic annus decennio tãtum antecedit conſulatum Vipſanij & Fonteij. Quo anno prid. Cal. Maij, autore Plinio, Sol defecit inter horam diei 7. & 8. Solis obſcuratio ex abaco aſtronomico incidit in annum Olympiadis 209. tertium. Nabon. 806. Pachon d. 26. Epochæ Chriſt. 59. Apr. die 30. ho. 2. Anno abhinc 179. Conſulatum geſſerunt Vlpius & Pontianus. Quem Cenſorinus perperam confert in annum Iphiti 1014. Cõgruit enim anno vrbis 989. Olympiadi 254. Inter annum V.C. 801. quo Olympias 207. acta eſt, & annum 989. intercedunt anni tantum 188. quibus Olympiades 47. conſtituuntur. Olympias verò 254. notat annum Iphiti 1013. Grauius

Cenſorini peccatum in annis vrbis. Illum enim conſulatum adſcribit anno 991. Vnde apparet Cenſorinum biennio antiquiorem Romam facere. Cui certè Velleius adſtipulatur, qui Romam prodidit conditam Olympiade 6. poſt 22. annos quam prima acta fuerat. Verùm in annis Conſulum ſæpiſſimè fluctuat Cenſorinus, qui annorum notas à diuerſis autoribus excepit, diuerſa Romæ principia ſtatuentibus. In annis autem Nabonaſſaris manifeſtò hallucinatur. Siquidem Vlpii & Pontiani conſulatum adſcribit anno Nabo. 986. quem celeſtes motiones erroris expertes, tribuunt anno 984. quod vel digitis clicias, nimirum annis 178. adiectis conſulatus Vipſanii & Fonteii, quo cum Nabonaſſaris annus 806. concurrit, vt Solis deliquium neceſſariò euincit. Bellè quidem Cenſorinus animaduertit vrbis exordium quinquennio præcedere Nabonaſſaris Epocham. Idcirco Vlpii & Pōtiani magiſtratu conſtituto in anno V.C. 991. neceſſariò Nabonaſſar illi fuit collocandus inferior quinquennio. Sed cùm Nabonaſſar ſtatam & immotā cœli ſedē teneat, debuit Cenſorinus vrbis initium à Nabonaſſaris limite metiri, non autem Nabonaſſarem ſubiicere vrbis initio, variè à diuerſis autoribus pro cuiuſq; arbitrio poſito. Sic Velleius aberrat biēnio qui certamen Iphiti primū disiungit à Conſulatu Vinicij, annis 823. Conſulatū enim Vinicij reddit exploratiſſimū Solis eclipſis, quæ menſis Auguſti Calendas infecit tetra caligine, anno Chriſtiani limitis 45. Olympiadas verò nobis aperit Xenophon duobus deliquiis, altero Lunæ, quod in annum 3. Olympiad. 93. incurrit, mūdi 3617. Octob. die 10. ſub auroram: altero ſolis, Olympiad. 94. anno Mundi 3619. Septemb. die 3. hor. 2 $\frac{1}{7}$. ante meridiem. Olympias 94. abeſt à 207. quæ publico teſtimonio nititur, annis plenis 452. quibus conflantur Olympiades 113. Solis autem deliquium diſſidet annis 213. menſ. 6. d. 11. ab eo quòd Cornelio Scipione & C. Lælio Coſſ. contigit à Liuio memoratum lib. 35. Hanc Solis obſcurationem Chronologomaſtiges temerè adſcripſerunt conſulatui Glabrionis & Scipionis Naſicæ, aduerſus hiſtoriæ cœlique teſtimonia. Congruit verò anno 2. Olymp. 147. à diebus æſtiuis. Mundi 3833 Martij die 14. hor. 3 $\frac{1}{7}$. ante merid. Hinc edocemur 143. agonem actum fuiſſe anno V.C. 545. Mundi 3815. M. Claudio Marcello v. & T. Quinctio Criſpino Coſſ. annis 18. ante conſulatum Scipionis & Lælij: & oſcitantem Liuiū deprehendimus, qui lib. 27. ſcripſerit ludicrum Olympiæ incidiſſe in conſulatum Claudij Neronis & M. Liuij Salinatoris anno V.C. 546. Æſtate enim ſuperiore actum fuerat anno Mundi 3815. Sed Liuio varios & diuerſos annales ſecuto, perdifficile fuit ſingula quæ ad hiſtoriam conſcribendam ſibi com-

comparauerat, tam aptè concinnare, vt nihil omnino in tanto illo opere hiaret. Retineamus igitur epocham Romanam à nobis antea conſtitutam anno Mundi 3271. Iphiti 25. Olymp. 7. primo incunte, à bruma Romana ſupputatione: vel ſi Græcam mauis anno Iphiti 24. Olympiadis ſextæ quarto: ante annos quinque quàm Nabonaſſar Chaldæorum rex inauguratus eſt: nouē, quàm Ezechias regali Iudæorum ſolio inſideret: quatuordecim, quàm regnum Iſraëliticū deleretur à Salmanaſſare: 752. ante Chriſtianam epocham. Primo libro quæ bella ferè geſſerint Romani, & quantum ex omnium gentium depredatione in ærarium contulerint, quibus ad tantum imperij faſtigium euecti ſunt, breuiter perſtrinximus, temporibus ab V.C. ſubductis. Hic Reges, Conſules, Tribunos, qui rerum ſummam moderati ſunt, horumque ſeriem quæ ad temporum notionem maximè cōducit, percenſemus & Phœnomenis confirmamus. Quibus planum fiet, Romanam hiſtoriam cum ea temporum dimenſione quam demonſtrauimus, ſumma conſenſione conſpirare.

PRINCIPES ROMANI.

ANNI MVNDI | OLYMPIADES | ANNI VRBIS ROMÆ | ANNI NABONASSARIS A primo die Thot.

Clariſſimum omnium ludicrum certamen & ad exercendam corporis animique virtutem efficaciſſimum, Olympiorum initium, autorẽ habuit Iphitum Elium. Hoc ſacrum inſtituiſſe fertur Atreus, ante annos fermè 430. cùm Pelopi patri funebres ludos faceret. Quo quidem in ludicro omnis generis certaminum Hercules victor extitit, inquit Velleius. Acta eſt prima Olympias anno
3247 1 Mundi 3247. plenilunio æſtiui ſolſtitij. Abeſt Ianuarius quem ſecutus eſt primus agon Iphiteus à Ianuario epochæ Chriſtianæ annis plenis 776.

Anno primo ſecundæ Olympiadis, Chœac d.23. Iunij 24. Ilia Rhea Siluia virgo Veſtalis à Marte deo compreſſa eſt. Pregnãs vterum geſtauit diebus 274. Enixa eſt die Thot 21. Martij 25. feria 1.O. Ex Tarrutij calculo, & Romanorum fabulis.

3271 1 Anno Mundi 3271. Iphiti 24. à diebus æſtiuis, Olympiadis 6. quarto deſinente, mox ſequente primo ſeptimę
7 Olympiadis, quo ſacer agon ſeptimus fuit celebrandus, Romulus Marte deo & Ilia virgine genitus, vt ferunt nugæ Romanę, vrbem ROMAM fundauit Palilibus, verna temperie.

3276 6 Anno Mundi 3276. Nabonaſſar, Chaldæorum Rex inauguratus eſt. Vnde Ptolemęus cœleſtes epochas orditur, in annis Ægyptijs, à meridie primi diei Thot, concurrente cum meridie 26. Februarij, anni Iuliani Chriſtianam epocham antecedentis 747. Sol tenuit ♓ & ♈. Luna ♉ 11.22. — Thot 26. Februar.

3302 32 Anno 27. Nabon. die 20 Thot 29. Martij 20. ho. 9. Luna defecit digit. 18. Anno 28 Nabon. Thot 18. Martij 8.
33 hora 11. 10. defecit quadrante. Rurſus Phamenot 26.
3303 15 Septemb. 2. hora 7.40. defecit ſemiſſe.

3307 16 37 Romulus cùm regnaſſet annos 37, nuſquam deinceps comparuit.

38 Interregnum fuit anno 1.

Numa

3309 39 Numa anni Ro. conditor, Rex ann. 43.
3352 82 Tullus Hoſtilius R. an. 32.
3384 114 Ancus Martius Numæ f. R. an. 24.
3402 132 Anno 127. Nabon. Athyr die 27. April. 23. feria 1. O. mane hor. 4. 47. Luna defecit digitis 3. Annus fuit quintus Nabuchodonoſoris. 127 Thot 26. Ianuar.
3408 138 Tarquinius Priſcus R. an. 37.
Anno V.C. 172. Martii d. 16. ſub ipſam merid. Solis lumen extinctum eſt, Aſtyage cum Lydis belligerãte. Herod. Plin.
3445 175 Seruius Tullius R. an. 44.
Luſtrum & populi cenſum inſtituit. Primo luſtro cẽſa ſunt ciuium capita 80000.
3489 219 L. Tarquinius Superbus R. an. 25.
3500 Anno 7. Cambyſis Phamenot 17. Iulii 17. feria 6. ♀ hor. 1. 50. ante mediam noctem Luna defecit ſemiſſe.
Anno poſt V.C. 244. regibus eiectis, Conſules primũ Romæ creati.
3514 244 L. Iunius Brutus Cõſul. In prælio occiſus. In eius locum factus eſt Sp. Lucretius Tricipitinus. In locum mortui factus eſt Horatius Puluillus. 239 Thot 28. Decemb.
L. Tarquinius Collatinus. Coactus eſt abdicare. In eius locum factus eſt Publius Valerius, in hoc honore Poblicola appellatus.
3515 245 P. Valerius Poblicola II. T. Lucretius Tricipitinus. — Quintum luſtrum actũ. Cenſita ciuium capita 130000.
3516 68 P. Valerius Poblicola III. M. Horatius Puluillus II.
3517 Sp. Lartius Flauus. T. Hernimius Aquilinus.
3518 M. Valerius. P. Poſtumius Tubertus. 243 Thot 27. Decemb.
3519 69 P. Valerius Poblicola IIII. T. Lucretius Tricipitinus. — Ludi ſæculares inſtituti.
3520 250 P. Poſtumius Tubertus II.

250 Agrippa Menenius Lanatus.
Opiter Virginius Tricoſtus. Anno Darij 20. Epephi 29.Nouembr.21.
Sp.Caſſius Viſcellinus.
Poſtumus Cominius Auruncus. hor.18.20.☽ defecit digit.13. 247 Thot 26.Decemb.
T.Lartius Flauus.
70 Ser.Sulpitius Camerinus
M.Tullius Longus.
P.Veturius Geminus.
T.Æbutius Elua.
3525 255 T.Lartius Flauus II. Luſtrum actum: Cenſa ſunt ciuium Ro.capita 150700.
Q.Clœlius Siculus.
A.Sempronius Atratinus.
M.Minutius Augurinus. 251 Thot 25 Decemb.
71 A.Poſtumius Albus.
T.Virginius Tricoſtus Cœlimontanus.
M.Claudius Regillenſis Sabinus.
P.Seruilius Priſcus.
A.Virginius Tricoſtus Cœlimontanus.
T.Veturius Geminus Cicurinus.
3530 260 Sp.Caſſius Viſcellinus. 255 Th.24 Decē.
Poſtumus Comimus Auruncus II.
72 T.Geganius Macernus.
P.Minucius Augurinus.
A.Sempronius Atratinus II. Anno Darij 31.Tybi d.3.Apri.26.feria 5.♍. hor.11.30 ☽ defecit ſemiſſe.
M.Minutius Augurinus.
Q.Sulpitius Camerinus Corutus
Sp.Lartius Flauus II.
C.Iulius Iulus. Quo anno pugna Maratonia commiſſa eſt. 259 Th.23 Decē.
P.Pincerius Mamercin.Rufus
3535 73 265 Sp.Nautius Rutilus.
Sex.Furius Fuſus.
C.Aquilius Tuſcus.
T.Sicinius Sabinus.
Sp.Caſſius Viſcellinus III.
Procul.Virginius Tricoſt.Rutilus
Q.Fabius Vibulanus. 263 Th.22 Decē.

Ser.

Ser.Cornel.Maluginenſ. Coſſus. 263 Th.22 Decē.
74 L.Aemilius Mamercus.
C.Fabius Vibulanus II.
3540 270 M: Fabius Vibulanus.
L.Valerius Voluſius Potitus.
C.Iulius Iulus.
Q.Fabius Vibulanus. 267 Th.21 Decē.
K.Fabius Vibulanus II.
Sp.Furius Fuſus.
Cn.Manlius Cincinnatus. o defecit, & Cleombro-
75 M.Fabius Vibulanus. tum ſacrificantem perter
K.Fabius Vibulanus III. ruit. Octob. d. 2. ſub meri-
T.Virgin.Triſcot.Rutilus. diem. Plutarch.
3545 275 L. Aemilius Mamercus.
C.Seruilius Structus Ahala. 271 Th.20 Decē.
Q.Horatius Puluillus.
T.Menenſus Lanatus.
70 A.Virgin.Tricoſt.Rutilus.
Sp.Seruilius Structus.
P.Valerius Poblicola.
C.Nautius Rutilus.
L.Furius Medullinus. Luſtrum octauum condi-
A.Manlius Vulſo. tum, cenſita ſunt ciuium
3550 280 L.Aemilius Mamercus. capita 303000. 275 Thot 19.Decemb.
Vopiſcus Iulius Iulus.
L.Pinarius Rufus Mamercinus.
77 P.Furius Fuſus.
T.Quinctius Capitolinus Barbatus.
Ap.Claudius Sabinus.
L.Valerius Potitus.
T.Aemilius Mamercinus.
A.Virginius Cœlimontanus. 279 Th.18 Decē.
T.Numicius Priſcus.
3555 78 285 T. Quinctius Capitolinus Barbatus.
Q.Seruilius Priſcus Structus.
T.Aimilius Mamercinus II.

Q. Fabius Vibulanus.
Sp. Poſtumius Albus Regillens.
T. Genucius Augurinus. 283 Th.17 Decēb
Q. Fabius Vibulanus — Ciuium cenſus 134000
Q. Seruilius Priſcus Structus. II.
79 A. Poſtumius Albus Regillens.
Sp. Furius Medulla Fuſus.
3560 290 P. Seruilius Priſcus.
L. Ebutius Elua.
Q. Lucretius Tricipitinus.
T. Veturius Genucius Cicurinus.
P. Volumnius Amintin. Gallus
Ser. Sulpicius Camerinus. 287 Thot 16 Decemb.
80 P. Valerius Poblicola. II.
In Magiſtratu mortuus eſt, In eius locum factus eſt. L. Quinctius Cincinnatus.
C. Claudius Regillen. Sabinus.
Q. Fabius Vibulanus. III.
L. Corn. Malugens. Coſſus — Ciuium capita 132409.
3565 295 Q. Nautius Rutilus.
L. Minutius Augurinus.
C. Horatius Puluillus. 291. Th.15 Decēb
Q. Minucius Augurinus
81 M. Valerius Maximus.
Sp. Virgin. Cœlimont. Tricoſtus,
T. Romilius Rocus Vaticanus
C. Veturius Cicurinus.
Sp. Tarpeius Montan. Capitolinus.
A. Aterius Fontinalis. 295 Th.14 Decē.
3570 300 Sex. Quintilius Varus.
P. Horatius Tergeminus.
82 P. Sextius Capitolinus.
T. Menenius Lanatus.
Ap. Claudius Craſſinus Regillens.
T. Genucius Augurinus.

Abdicarunt

Abdicarunt vt xij. Tabnlarum Scribend. cauſa Decemuiri conſulari poteſtate ſine prouocatione crearentur.

Appius Claudius Craſſinus Regillenſ.
Sp. Poſthumius Albus Regillenſ.
T. Genucius Augurinus.
Ser. Sulpitius Camerinus.
Sp. Veturius Craſſus.
P. Seſtus Capitolinus.
C. Iulius Iulus.
T. Romilius Rocus Vaticanus.
A. Manlius Vulſo.
P. Horatius Tergeminus.
App. Claudius Craſſinus Regillenſ. II.
Q. Fabius Vibulanus.
M. Cornelius Maluginenſis.
M. Rabuleius.
L. Minucius Augurinus.
Q. Pœtelius.
T. Antonius Merenda.
K. Duilius.
M. Sergius.
Sp. Oppius Cornicen.
App. Claudius Craſſinus Regillenſ. III. 299 Th. 13 Decē.
Q. Fabius Vibulanus II.
M. Cornelius Maluginenſ. II.
M. Rabuleius II.
L. Minucius Augurinus II.
Q. Pœtelius II.
T. Antonius Merenda II.
C. Duilius II.
M. Sergius II.
Sp. Oppius Cornicen. II.

Coacti abdicarunt. In eorum locum facti ſunt Conſules.

L. Valerius Potitus. M. Horatius Barbatus.

Q. Fabius Vibulanus.
Sp. Poſtumius Albus Regillens.
T. Genucius Augurinus. 283 Th.17 Decẽb
Q. Fabius Vibulanus Ciuium
Q. Seruilius Priſcus Structus. II. cenſus
79 A. Poſtumius Albus Regillens. 134000
Sp. Furius Medulla Fuſus.
3560 290 P. Seruilius Priſcus.
L. Ebutius Elua.
Q. Lucretius Tricipitinus.
T. Veturius Genucius Cicurinus.
P. Volumnius Amintin. Gallus
Ser. Sulpicius Camerinus. 287 Thot 16 Decemb.
80 P. Valerius Poblicola. II.
In Magiſtratu mortuus eſt, In eius locum factus eſt. L. Quinctius Cincinnatus.
C. Claudius Regillen. Sabinus.
Q. Fabius Vibulanus. III.
L. Corn. Malugens. Coſſus Ciuium capita 132409.
3565 295 Q. Nautius Rutilus.
L. Minutius Augurinus.
C. Horatius Puluillus. 291. Th.15 Decẽb
Q. Minucius Augurinus
81 M. Valerius Maximus.
Sp. Virgin. Cœlimont. Tricoſtus,
T. Romilius Rocus Vaticanus
C. Veturius Cicurinus.
Sp. Tarpeius Montan. Capitolinus.
A. Aterius Fontinalis. 295 Th.14 Decẽ.
3570 300 Sex. Quintilius Varus.
P. Horatius Tergeminus.
82 P. Sextius Capitolinus.
T. Menenius Lanatus.
Ap. Claudius Craſſinus Regillens.
T. Genucius Augurinus.

Abdicarunt

Abdicarunt vt xij. Tabnlarum Scribend. cauſa Decemuiri conſulari poteſtate ſine prouocatione crearentur.

Appius Claudius Craſſinus Regillenſ.
Sp. Poſthumius Albus Regillenſ.
T. Genucius Augurinus.
Ser. Sulpitius Camerinus.
Sp. Veturius Craſſus.
P. Seſtus Capitolinus.
C. Iulius Iulus.
T. Romilius Rocus Vaticanus.
A. Manlius Vulſo.
P. Horatius Tergeminus.
App. Claudius Craſſinus Regillenſ. II.
Q. Fabius Vibulanus.
M. Cornelius Maluginenſis.
M. Rabuleius.
L. Minucius Augurinus.
Q. Pœtelius.
T. Antonius Merenda.
K. Duilius.
M. Sergius.
Sp. Oppius Cornicen.
App. Claudius Craſſinus Regillenſ. III. 299 Th. 13 Decē.
Q. Fabius Vibulanus II.
M. Cornelius Maluginenſ. II.
M. Rabuleius II.
L. Minucius Augurinus II.
Q. Pœtelius II.
T. Antonius Merenda II.
C. Duilius II.
M. Sergius II.
Sp. Oppius Cornicen. II.

Coacti abdicarunt. In eorum locum facti ſunt Conſules.

L. Valerius Potitus. M. Horatius Barbatus.

3575 83 305 Lar. Herminius.
T. Virginius Cœlimont. Tricoſtus
M. Geganius Macerinus.
C. Iulius Iulus.
T. Quinctius Capitolinus Barbatus.
Agrippa Furius Fuſus. 303 Thot.
M. Genutius Augurinus. Decē.
C. Curtius. 12
84 A. Sempro. Atratinus.
T. Clœlius Siculus.
L. Atilius Longus.
Tres Tribuni militum conſulari poteſtate primi. Sed vitio facti abdicarũt. In eorum locum facti ſunt Conſules.
L. Papirius Mugil. L. Sempro. Atratinus.
3580 310 M. Geganius Macerinus.
T. Quinctius Capitol. Barbatus.
M. Fabius Vibulanus. 307 Thot
Poſt. Aebutius Elua Cornicen. 11. De
C. Furius Fuſus Pacilius. cemb.
M. Papirius Craſſus.
85 Proculus Geganius Macerin.
L. Menenius Agrippa Lanat.
T. Quinctius Capitolinus. VI.
Agrippa Menenius Lanat.
3585 315 Mamercus Aemil. Macerinus
L. Quinctius Cincinnatus. } Trib. militum.
L. Iulius Iulus.
M. Geganius Macerinus III. 311
L. Sergius Fidenas. Th. 10
86 M. Cornel. Maluginenſis. Decē.
L. Papirius Craſſus.
C. Iulius Iulus II.
L. Virginius Tricoſtus.
C. Iulius Iulus. III.
L. Virginius Tricoſtus. II.

M. Fabius

M. Fabius Vibulanus. — Solſtitium ab Eucte- 315 Th. 9 Decē.
3590 320 M. Foſlius Flaccinator. — mone obſeruatum
L. Sergius Fidenas. — Phamenot die 21. Iu-
Tribuni militum. — nij 28. h. 12. Archon-
87 L. Pinarius Mamercus. — te Athenis Abſeude.
L. Furius Medullinus.
Sp. Poſtumius Albus Regillens.
Tribuni militum. — Solis lumen prorſus
T. Quinctius Pemius Cincinnatus — extinctum anno pri-
C. Iulius Mento. — mo belli Pelopone
L. Papirius Craſſus II. — ſiaci. Nabon, 317.
L. Iulius Iulus. — Mechir 6. Auguſt. 3.
L. Sergius Fidenas III. — ho. 2.
Hoſtus Lucretius Tricipit. — Thucyd. 319 Th. 8 Decē.
3595 88 325 T. Quinctius Cincinnatus Pemius
A. Cornelius Coſſus.

C. Seruilius Structus Ahala.
L. Papirius Mugillanus. II.
T. Quinctius Pemius Cincinnatus.
C. Furius Pacilus.
M. Poſtumius Albus Regill.
A. Cornelius Coſſus.
} Trib. militum.

Tribuni militum.

A. Sempronius Atratinus.
L. Furius Medullinus.
L. Quinctius Cincinnatus.
L. Horatius Barbatus.
} Trib. militum. 323 Th. 7 Decē.

89 Appius Claudius Craſſus.
Sp. Nautius Rutilus.
L. Sergius Fidenas.
Sex. Iulius Iulus.
} Trib. militum.

3600 330 C. Sempronius Atratinus.
Q. Fabius Vibulanus.
} Coſſ.

L. Manlius Capitolinus.
Q. Antonius Merenda.
L. Papirius Mugillanus.
L. Seruius Structus.
} Trib. militum.

T. Quinctius

T.Quinctius Capitol.Barbatus } Coſs. 327 Thot 6.Decemb.
N.Fabius Vibulanus

90 T.Quinctius Pennus Cincinnat. } Tribuni militum.
M.Manlius Capitolinus
L.Furius Medullinus
A.Sempronius Atratinus IV.

Agrippa Menenius Lanatus } Trib.militum.
Sp.Naucius Rutilus
P.Lucretius Tricipitinus
C.Seruilius Axilla

3605 335 M.Papirius Mugillanus } Trib.militum.
C.Seruilius Axilla
L.Sergius Fidenas

P.Lucretius Tricipitinus } Trib.militum. 331 Thot 5 Decemb.
Sp. Veturius Craſſus
Agrippa Menenius Lanat.
L.Seruilius Structus

91 A.Sempronius Atratinus } Trib.militum.
M.Papirius Mugillanus
Q.Fabius Vibulanus
Sp.Naucius Rutilus

P.Cornelius Coſſus } Trib.militum.
Quinctius Cincinnatus
C.Valerius Potitus
N.Fabius Vibulanus

Q.Fabius Vibulanus } Trib.militum.
Cn.Corn.Coſſ.
P.Poſtumius Albus Regill.
L.Valerius Potitus

3610 340 M.Corn.Coſſus — ☽ defecit,cuius obſcuratione ſtupefactus Nicias ſeipſum & Athenienſium claſſem perdidit ad Syracuſas.Thucyd.Plutar. 335 Th.4 Decé.
L.Furius Medullinus

92 Q.Fabius Ambuſtus
C.Furius Pacilius

M.Papirius Mugillanus
C.Nautius Rutilus

M.Aimil.Mamercinus

C.Val.

			C.Valer. Potitus Voluſius.			
			Cn.Cornel.Coſſus.			
			L.Furius Medullin.			339 Th.3. Decē.
3615	93	345	C.Iulius Iulus.	Trib.militum.		
			P.Corn.Coſſ.			
			C.Seruil. Ahala.			
			C.Valerius Voluſius	Trib.militum.		
			C.Seruilius Ahala.			
			L.Furius Medullin.			
			N.Fab.Vibulanus.			
			P.Corn.Rutilus Coſſus.	Trib. milit.	☽ defecit Octob.d. 10.ſub auroram. Xenoph.	
			L.Valerius Potitus.			
			Cn.Corn.Coſſus.			
			N.Fabius Ambuſtus.			
			C.Iulius Iulus.	Trib. militum.	Dionyſius tyrannidem Syracuſis arripuit. Xenop.	343 Th.2. Decē.
			M. Aimil. Mamercin.			
			T.Quinctius Capitolin.			
			L.Furius Medullin.			
			Q.Quinctius Cincinna.			
			A.Manlius Vulſo.			
		350	P.Corn.Maluginenſis.	Trib. milit.	☉ defecit Sept.die 3. hor.2 ½. poſt merid. Xenoph.	
			Sp.Nautius Rutilus			
			Cn.Cornel.Coſſus.			
			C.Valerius Potitus.			
			K. Fabius Ambuſt.			
			M. Sergius Fidenas.			
3620	94		M.Aimilius Mamercinus.	Trib.militum.		
			M.Furius Fuſus.			
			Ap.Claudius Craſſus Regill.			
			L.Iulius Iulus.			
			M. Quinctilius Varus.			
			L.Valerius Potitus.			
			C.Seruilius Ahala III.	Trib. militum.		
			Q.Sulpic.Camerin.Cornutus.			
			Q.Seruil.Priſc.Fidenas.			
			A.Manlius Vulſo Capitol.II.			

L. Virginius Tricoſtus.
M. Sergius Fidenas.

L. Valerius Potitus. IIII. 347 Th. 1 Decē.
L. Iulius Iulus.
M. Furius Camillus.
M. Aemil. Mamercinus. Trib. militum.
Cn. Cornel. Coſſus.
K. Fabius Ambuſtus. II.

95 P. Licinius Caluus Prim⁹ è Plebe.
M. Mælius Sp. F. Capitolin.
P. Mænius.
L. Furius Medullin. Trib. militum.
T. Titinius.
L. Publilius Philo Volſcus.

M. Pomponius.
L. Attilius Longus
C. Duilius.
M. Veturius Craſſus Cicurinus Trib. militum.
Cn. Genucius Augurinus.
Volero Publilius Philo

362 5 355 L. Valerius Potitus V.
L. Furius Medullinus III.
M. Valerius Maximus.
Q. Seruil. Priſc. Fidenas II. Trib. militum.
M. Furius Camillus,
Q. Sulpitius Camerin. Cornut

L. Iulius Iulus II.
L. Furius Medullinus IIII. 351 Th. 30 Nou.
L. Sergius Fidenas.
A. Poſtumius Albinus Regill. Trib. militum.
P. Corn. Maluginenſis II.
A. Manlius Vulſo Capitolin.

96 P. Licinius Caluus.
L. Titinius II.
Cn. Genucius Augurinus. II. Trib. militum.
in prælio occiſus.
Eius loco Attilius Longus.

P. Mælius Capitolinus.
P. Mænius. II.
P. Cornelius Coſſus.
P. Cornelius Scipio.
M. Valerius Maximus
K. Fabius Ambuſtus.
L. Furius Medullinus. V.
} Trib. militum.

Q. Seruilius Priſc. Fidenas III.
M. Furius Camillus III.
L Furius Medullinus.
C. Aemilius Mamercinus.
L. Valerius Poblicola.
Sp. Poſtumius Albinus Regill.
} Trib. militum.

P. Cornelius Scipio. II.
3630 360 L. Lucretius Flauus } Coſſ. 355 Th.29 Nou.

Ser. Sulpitius Camerinus.
97 L. Valerius Potitus.
M. Manlius Capitolin.
} Coſſ.

L. Lucretius Flauus.
Ser. Sulpitius Rufus Prętextat.
M. Aemilius Mamercinus.
L. Furius Medullinus.
Agrippa Fuſius Fuſus.
C. Aemilius Mamercinus.
} Trib. militum.

Q. Fabius Ambuſtus.
Q. Sulpitius Longus.
K. Fabius Ambuſtus.
Q. Seruil. Priſc. Fidenas IIII.
C. Fabius Ambuſtus.
Ser. Cornel. Maluginenſis.
} Trib. militum.

M. Furius Camillus Dictator.

3635 98 365 L. Valerius Poblicola II. 359 Th.28 Nou.
L. Virginius Tricoſtus.
P. Cornelius.
A. Manlius Capitolinus.
L. Aemilius Mamercinus.
} Trib. militum.

L.Poſtumius Regillenſ.Trib.milit.

T.Quinctius Cincinnatus.
Q.Seruil.Priſc.Fidenas V.
L.Iulius Iulus.
L.Aquilius Coruus.
L.Lucretius Tricipitinus.
Ser.Sulpitius Rufus.
Trib.militum.

L.Papirius Curſor.
G.Sergius Fidenas.
L.Aimilius Mamercinus.
L.Menenius Lanatus.
L.Valerius Poblicola.
C.Cornelius.
Trib.militum. 363 Thot 27.Nouemb.

M.Furius Camillus IIII.
Ser.Cornel.Maluginenſ.II.
Q.Seru.Priſcus Fidenas VI.
L.Quinctius Cincinnatus.
L.Horatius Puluillus.
P.Valer.Poblicola Potitus.
Trib.militum.

99 A.Manlius Capitolinus II.
T.Quinct. Capitolinus
P.Cornelius.
L.Quinctius Capitol.
L.Papirius Curſor II.
C.Sergius Fidenas II.
Trib.militum.

3640 370 Ser.Cornelius Maluginenſis III.
P.Valer.Potitus Poblicola II.
M.Furius Camillus V.
Ser.Sulpitius Ruffus II.
C.Papirius Craſſus.
T.Quinctius Cincinnatus II.
Trib.militum.

L.Valer.Poblicola IIII.
L.Lucretius Tricipitinus II
A.Manlius Capitolin.III.
L.Aimilius Mamercinus III
Ser.Sulpitius Rufus III.
Trib. militum.

☽ defecit Archonte Phanoſtrato Anno Nab.366. Thot 26 Decemb.23.h.6.14 p.m.n.Rurſus defe-

M.Tre-

M. Trebonius Flauus. — fecit Phamenot
Sp. Papirius Craſſus. — 23. Iunij 18. ho.
Q. Seruilius Priſcus fidenas. — $7\frac{1}{2}$ p.m. — 367 Th. 26 Nou.
L. Papirius Craſſus.
C. Sulpitius Peticus.
Ser. Cornel. Maluginenſis IIII.
Q. Aemilius Mamercinus IIII.

100 M. Furius Camillus VI.
L. Furius Medullinus
A. Poſtumius Albinus Regill.
L. Poſtumius Albinus Regill.
L. Lucretius Tricipitinus
M. Fabius Ambuſtus.
} Trib. militum.

L. Valerius Poblicola VI.
L. Menenius Lanatus.
P. Valerius Potitus Poblic.
Sp. Papirius Curſor.
C. Sergius Fidenas.
Ser. Cornel. Maluginens.
} Trib. militum.

3645 375 P. Manlius Capitolinus.
C. Sextilius.
C. Manlius Capitolin.
M. Albinus.
L. Iulius Iulus.
L. Antiſtius.
} Trib. militum.

Sp. Furius Medullinus.
P. Chœlius Siculus. — 371 Th. 25 Nou.
Q. Seruil. Priſc. Fidenas. II.
M. Horatius Puluillus.
C. Licinius Caluus.
L. Geganius Macerinus.
} Trib. militum.

101 L. Aemilius Mamercinus. V.
Ser. Sulpit. Rufus Prætextat. II.
P Valer. Potitus Poblic. IIII.
L. Quinctius Cincinnatus II.
C. Veturius Craſſus Cicurinus
} Trib. militum.

C. Quinctius Cincinnatus. Trib. milit.
C. Licinius Caluus II.
C. Sextius Sextin. Lateranus. Tribuni plebis ſine curuli magiſtratu. 375 Th. 24 Nou.
C. Licinius Caluus III.
C. Sextius Sextin.
3650 380 C. Licinius Caluus.
C. Sextus Sextin.
102 C. Licinius Caluus IIII. Trib.
C. Sextius Sextin. Lateran. IIII. pleb.
C. Licinius Caluus V.
C. Sextius Sextin. Lateran. V.
L. Furius Medullinus II.
P. Valer. Potitus Poblic. V.
A. Manlius Capitolinus. Tribun. milit.
Ser. Sulpitius Prætextatus. III.
C. Valerius Potitus. 383 Th. 23 Nou.
Ser. Cornel. Maluginens. VI.
Q. Seruilius Priſc. Fidenas III.
M. Cornel. Maluginens.
C. Veturius Craſſus Cicurin. II. Trib. milit.
Q. Quinctius Cincinnatus
A. Cornelius Coſſus II.
M. Fabius Ambuſtus. II.
3655 103 385 T. Quinctius Capitolin.
Sp. Seruilius Structus.
Ser. Corn. Maluginens. VII. Trib. milit.
L. Papirius Craſſus.
Ser. Sulpit. Prætextat. IIII.
L. Veturius Craſſus Cicurin.
A. Cornelius Coſſus. II.
L. Vetur. Craſſ. Circurin. II.
M. Corn. Maluginenſis. II. Trib. milit.
P. Valer. Potitus Poblic. VI.
M. Geganius Macerinus.
P. Manlius Capitolin. II.
L. Aemilius Mamercinus. Coſſ.
L. Sextius

L. Sextius Sextin. Lateranus.
L. Genucius Auentinenſis.
Q. Seruilius Ahala. 383. Thoc.
C. Sulpitius Potitus. 22.
104 C. Licinius Caluus. Nou.
3660 390 L. Aemilius Mamercinus. II.
Cn. Genucius Auentinenſis.
Q. Seruilius Ahala. II.
L. Genucius Auentinenſis.
C. Licinius Caluus. II.
C. Sulpitius Peticus. II. 387.
105 M. Fabius Ambuſtus. Thoc.
C. Pœtilius Libo Viſolus. 21. Nou.
M. Popilius Lænas.
Cn. Manlius Capitol. Imperios.
3665 C. Fabius Ambuſtus.
395 C. Plautius Proculus.
C. Martius Rutilus. 391 Th. 20
C. Manlius Capitol. Imperios. Nou.
106 M. Fabius Ambuſtus.
M. Popilius Lęnas.
C. Sulpitius Peticus. III.
M. Valerius Poplicola.
M. Fabius Ambuſtus.
T. Quinctius Barbat. Capitol. Criſp. 395.
3670 400 C. Sulpitius Peticus. IIII. Th. 19
M. Valerius Poplicola. II. Nou.
107 P. Valerius Poplicola.
C. Marcius Rutilus. II.
C. Sulpitius Peticus. V.
T. Quinctius Primus Cincinnatus.
M. Popilius Lęnas. III.
L. Cornelius Scipio.
L. Furius Camillus.
P. Claudius Craſſin. Regillens. 399. Th. 1
3675 108 405 M. Popilius Lænas. IIII. Nou.

M. Valerius Coruus.
C. Plautius Venno.
Tit.Manlius Imperios.Torquatus.
M. Valerius Coruus II.
C. Pœtilius Libo Viſolus. 403. Th.17 Nou.
M. Fabius Dorſo.
Ser.Sulpitius Camerinus,
109 C. Marcius Rutilus III.
T.Manlius Imperios. Torquatus. Bellum Samniticum.
3680 410 M. Valerius Coruus. III.
A. Corn.Coſſus Aruinas.
Q. Seruilius Ahala.
C. Marcius Rutil. IIII.
L. Aemilius Mamercinus Priuern. 407. Th.16 Nou.
C. Plautius Venno. II.
410 T. Manlius Imperios. Torquatus. III.
P. Decius Mus qui ſe deuouit.
T. Aemilius Mamercinus.
Q. Publilius Philo.
3685 415 L. Furius Camillus.
C. Manius.
C. Sulpitius Longus. 411. Th.15 Nou.
P.Ailius Pætus.
111 L. Papirius Craſſus.
C. Duilius.
M. Valerius Coruus. IIII.
M. Attilius Regulus.
T. Veturius Caluinus.
Sp. Poſtumius Albinus.
3690 Sine Coſſ. hoc anno Reſpub.fuit. 415. Th.14 Nou.
112 420 A. Cornelius Coſſus Aruma. II.
Cn. Domitius Caluinus.
L. Valerius Potitus Flaccus. ☽Defe.anno Nab.
M.Claudius Marcellus. 417.Epephi 11Se-
L. Papirius Craſſus. II. ptẽb. 20. ho. 8. 5.
L.Plautius Venno. dig. 14. in Arbe- 419 Th.13

			L. Aemilius Mamercinus. II.	lide Calend. O-	Nou.
			C. Plautius Decianus.	ctobr. prox. Da-	
3695	113	425	P. Cornelius Scapula.	rius ab Alexand.	
			P. Plautius Proculus.	ſuperatus eſt.	
			L. Cornelius Lentulus.	Plutarch.	
			Q. Publilius Philo. II.		
			L. Papirius Curſor.		
			Q. Pœtilius Libo Viſolus. II.		423 Th. 12
			L. Furius Camillus. II.		Nou.
			D. Iunius Brutus Sæua.		
	114		L. Papirius Curſor Dictator.		
			Q. Fab. Max. Rullianus Mag. eq.	} Sine Coſſ.	
370		430	C. Sulpitius Longus. II.		
			Q. Aulius Cerretanus.		
			Q. Fab. Maximus Rullianus.		
			L. Fuluius Curuus.		
			T. Veturius Caluinus. II.		437 Th. 11
			Sp. Poſtumius Albinus. II.		Nou.
	115		L. Papirius Curſor. II.		
			Q. Publilius Philo. III.		
			L. Papirius Curſor. III.		
			Q. Aulius Cerretanus. II.		
3705		435	L. Plautius Venno.		
			M. Floſlius Flaccinator.		
			Q. Aemilius Barbula.		431 Th. 10
			C. Iunius Bubulcus Brutus.		Nou.
	116		Sp. Nautius Rutilus.		
			M. Popilius Lænas.		
			L. Papirius Curſor. IIII.		
			Q. Publilius Philo. IV.		
			M. Pœtilius Libo.		
			C. Sulpitius Longus. III.		
3710		440	L. Papirius Curſor. V.		
			C. Iunius Bubulc. Brutus. II.		
	117		M. Valerius Max.		
			P. Decius Mus.		

C. Iunius Bubulc.Brutus. III.
Q. Æmilius, Barbula. II.
Q. Fab. Max. Rullianus. II.
C.Martius Rutilus poſtea Cenſorinus.
L.Papirius Curſor. II. Dictator. Sine 439 Th. 8. Nou.
C.Iunius Bub.Brut.Mag. eq. Coſſ. Agathoglis im-
3715 118 445 P. Decius Mus. II. perij anno 7. Sol
Q. Fab. Max. Rullianus. III. defecit Iuſtino
Ap. Claudius Cæcus. Auguſti.d.15.feria 6.ho.4. ante
L. Volumnius Flamma Violens. merid.digit.9.
Q. Martius Tremulus.
P. Cornelius Aruma.
L. Poſtumius Megellus.
T.Minucius Augurinus In præl. occiſus,in eius loc.fact.eſt M.Fuluius. 443 Thot. 7.Nouemb.
119 P. Sempronius Sophus.
P. Sulpitius Sauerrio.
3720 450 Ser. Cornelius Lentulus.
L. Genutius Auentinenſis.
M. Liuius Denter.
M. Æmilius Paulus.
Q.Fab. Max. Rullian. II. Dict. Sine 447 Th.6 Nou.
M. Æmil. Paul. Mag. Equit. Coſſ.
120 Q. Apuleius Panſa.
M. Valerius Coruus. V.
M. Fuluius Pætinus.
T. Manlius Torquatus,In Mag.mort. in eius loc.f.eſt M.Valerius Coruus.
3725 455 L. Cornelius Scipio.
Cn. Fuluius Max. Centumalus.
Q. Fab. Max. Rullianus. IIII. 451 Th.5. Nou.
P. Decius Mus. III.
121 Ap. Claudius Cæcus. II.
L. Volumnius Flamma Violens. II.
Q. Fab.Max. Rullianus. V.
P. Decius Mus. IIII. qui ſe deuouit.

L. Poſtumius Megellus. II.
460 Attilius Regulus.
3730 L. Papirius Curſor.
Sp. Caruilius Max. 455 Th. 4
122 Q. Fab. Max. Gurges, Nou.
D. Iunius Brutus Scæua.
L. Poſtumius Megellus. III.
C. Iunius Brutus Bubulcus.
Pub. Cornelius Rufinus.
M. Curius Dentatus.
M. Valerius Coruinus. 459 Th. 3
Q. Cædicius Noctua. No.
3735 123 465 Q. Martius Tremulus. II.
P. Cornelius Aruina. II.
M. Claudius Marcellus.
S. Nautius Rutilus.
M. Valerius Potitus.
C. Ailius Pętus.
C. Claudius Canina. 463 Th. 2
M. Aemilius Lepidus. Nou.
124 C. Seruilius Tucca.
L. Cęcilius Denter. In prælio occiſus.
In eius lo. fa. eſt, M. Curius Dentatus.
3740 470 P. Cornelius Max. Dolabella.
Cn. Domitius Caluinus.
C. Fabricius Luſcinus.
Q. Aemilius Papus.
L. Aemilius Barbula. 467 Th. 1
Q. Martius Philippus. Nou.
125 P. Valerius Læuinus.
T. Coruncanius Nepos.
P. Sulpitius Sauerrio.
P. Decius Mus.
3745 C. Fabricius Luſcinius. II.
475 Q. Aemilius Papus. II.
P. Cornelius Rufinus. II.

Solſtitium ab Ariſtarcho obſeruatum anno 50. Primæ periodi Calippi 44. ab Alexandri exceſſu.

Anno V. C. 473. Cenſa 471 Th. 3 Oct.

			C. Iunius Brut. Bubul. II.	ſunt Ciuium ca-	
	126		Q. Fab. Max. Gurges. II.	pita 278227. &	
			C. Genutius Clepſina.	anno 478. cen-	
			M. Curſius Dentatus. III.	ſa ſunt 271224.	
			L. Cornelius Lentulus.		
			Ser. Cornelius Merenda,		
		480	M. Curius Dentatus. IIII.		
3750			C. Fabius Dorſo Licinus.		
			C. Claudius Canina.		475 Th.30
	127		L. Papirius Curſor. II.		Oct.
			Sp. Caruilius Max.		
			C. Quinctius Claudus.		
			L. Genutius Clepſina.		
			C. Genutius Clepſina. II.		
			Cn. Cornelius Blaſio.	Denarius argen	479.
			C. Fabius Pictor.	teus primum ſi-	Th.29
			Q. Ogulinus Gallus.	gnatus.	Oct.
3755	128	485	P. Sempronius Sophus.		
			Ap. Claudius Rufus.		
			M. Atilius Regulus.		
			L. Iulius Libo.		
			Numerius Fab. Pictor.		
			D. Iunius Pera.		
			Q. Fab. Max. Gurges. III.		483
			L. Mamilius Vitulus.		Th.28
	129		Ap. Claudius Caudex.	Cenſita ſunt Ci-	Oct.
			M. Fuluius Caudex.	uium Ro. cap.	
3760		480	M. Valerius Max.	292224.	
			M. Otacilius Craſſus.	Initium belli Pu-	
			L. Poſtumius Megellus.	nici primi anno	
			Q. Mamilius Vitulus.	489.	
			L. Valerius Flaccus.	Bello vrgente li	
			T. Otacilius Craſſus.	bræ pondus æris	
			Cn. Cornelius Aſma.	imminutum, &	
	130		C. Duilius.	aſſes ſextantarij	487 Thot.
			L. Cornelius Scipio.	facti.	27. d. Oct.

			C. Aquilius Florus.		
			A. Atilius Calatinus.		
3765		455	C. Sulpitius Paterculus.		491 Th.26 Oct.
			C. Atilius Regulus		
			Cn. Cornel. Blaſio. II.		
			L. Manlius Vulſo Longus.		
	131		Q. Cædicius in Magiſt. mort. in e. l. f. eſt M. Atilus Regulus. II.		
			Ser. Suluius Pętinus Nobilior.		
			M. Aemilius Paullus.		
			Cn. Cornel. Scipio Aſina.		
			A. Atilius Calatinus. II.		
3770		500	Cn. Seruilius Cępio.		
			C. Sempronius Blæſus.		495 Th.25 Oct.
	132		C. Aurelius Cotta.	Ciuium capita	
			P. Seruilius Geminus.	cenſa 297797.	
			L. Cęcilius Metellus.		
			C. Furius Pacilus.		
			C. Atilius Regulus. II.		
			L. Manlius Vulſo. II.		499 Th.24 Oct.
			App. Claudius Pulcher.		
			L. Iunius Pullus.		
3775	133	505	C. Aurelius Cotta. II.		
			P. Seruilius Geminus. II.		
			L. Cęcilius Metellus. II.	Ciuium capita	
			Num. Fabius Buteo.	cenſa ſunt,	
			M. Otacilius Craſſus. II.	251222.	
			M. Fabius Licinus.		
			M. Fabius Buteo.		
			C. Atilius Bulbus.		503 Th.23 Oct.
	134		A. Manlius Torquat. Atticus.	Ennius poëta	
			C. Sempronius Blaeſus.	naſc.	
		510	C. Fundanius Fundulus.		
3780			C. Sulpitius Gallus.		
			C. Lutatius Catulus.		
			A. Poſtumius Albinus.		

A.Manlius Torquat.Attic.II.
Q.Lutatius Cerco. 507 Th.22
C.Claudius Centho. Oct.
135 M.Sempronius Tuditanus.
C.Mamilius Turrinus.
Q.Valerius Falto.
3785 515 T.Sempronius Gracchus.
P.Valer. Falto.
136 L.Cornel.Lentulus Caudinus. 511
Q.Fuluius Flaccus. Th.21
P.Corn.Lentulus Caudin. Oct.
C.Licinius Varus.
T.Manlius Torquatus.
C.Atilius Bulbus II.
L.Poſtumius Albinus.
Sp.Caruilius Max.
520 Q.Fab. Maxumus Verrucoſ.
3790 M.Pomponius Matho.
M.Æmilius Lepidus. 515 Th.20
137 M.Publicius Malleolus. Oct.
M.Pomponius Matho.
C.Papirius Maſo.
M.Æmilius Barbula.
M. Iunius Pera.
L.Poſtumius Albinus II.
Cn.Fuluius Centumalus.
138 525 Sp.Caruilius Maximus II. 519
3795 Q.Fab. Maxim.Verrucoſ.II. Th.19
P.Valer.Flaccus. Bellum Gallicum. Oct.
M.Attilius Regulus.
M.Valerius Meſſala.
L.Apuſtius Fullo.
L.Aemilius Papus.
C.Atilius Regulus.
139 T.Manlius Torquatus II. 523 Th.18
Q.Fuluius Flaccus II. Oct.

C.Fla-

3800		530	C.Flaminius Nepos.		
			P.Furius Philus.		
			Cn.Cornel.Scipio Calu.		
			M.Claudius Marcellus.		
			P.Corn.Scipio Aſina.		527. Thor.
			M.Minucius Rufus.		17.
	140		L.Veturius Philo.	Cenſita ſunt ciuium capita	Oct.
			C.Luctatius Catulus.	270213.	
			M.Liuius Salinator.		
			L.Aemilius Paullus.		
3805		535	L.Corn.Scipio.	Bellum Punicum ſecundum.	
			T.Sempronius Longus.		
			C.Flaminius II. in præl.occ.in eius loc.f.e.M.Atilius Regulus.		531. Thor.
			Cn.Seruilius Geminus.	Aſſes vnciales facti,	16. Oct.
	141		C.Terentius Varro.	Q. Fabio dictatore,	
			L.Aemilius Paullus II.	an.536. Et denarius	
			L.Poſtumius Albinus III.	16.aſſibus permuta-	
			T.Sempronius Gracchus.	tus. Mox lege Papi-	
			Q.Fab.Max.Verrucoſ.	ria facti ſunt ſemun-	
			M.Claudius Marcellus III.	ciales. Plinius.	
3810		540	Q.Fabius Maximus.		535 Th.15
			T.Sempronius Gracchus II.		Oct.
	142		Ap.Claudius Pulcher.		
			Q. Fuluius Flaccus III.		
			P.Sulpitius Galba Maximus.		
			Cn.Fuluius Centumalis.		
			M.Valerius Leuinus.		
			M.Claudius Marcellus IIII.		
			Q.Fab.Max.Verrucoſ. V.		
			Q.Fab.Flaccus IIII.		539.
3815	143	545	M.Claud.Marcellus V.		Th.14 Oct.
			T.Quinctius Criſpinus.		
			C.Claudius Nero.		
			M. Liuius Salinator.		
			Q.Cæcilius Metellus.		

L. Veturius Philo.
P. Corn. Scipio qui poſtea Africanus. 543
P. Licinius Craſſus Diues. Th. 13 oct.
144 M. Cornelius Cethegus.
P. Sempronius Tuditanus.
3820 150 Cn. Seruilius Cæpio.
C. Seruilius Nepos.
T. Claudius Nero.
M. Seruil. Pulex Geminus. 547
Cn. Cornelius Lentulus. ☾ def. anno Th. 12
P. Aelius Pætus. 54. 2. Periodi oct.
P. Sulpitius Galba maxim. II. Calippi Nabo
C. Aurelius Cotta. 547. meſori 16
L. Corn. Lentulus. Septemb. 8. h.
P. Villius Tappulus. 7. p. m.
3825 555 T. Quinctius Flaminius. Rurſus anno
Sex. Aelius Pactus Catus. Nabon. 548.
C. Cornel. Cethegus. Mechir 9 Mar-
Q. Minucius Rufus. tij 19. ho. 13. 551
146 L. Furius Purpureo. 21. ☽ defecit Th. 11 oct.
M. Claudius Marcellus. di. 15.
M. Portius Cato.
L. Valerius Flaccus.
P. Corn. Scipio Africanus II. Cenſita ciuiũ
T. Sempronius Longus. capita 143704
3830 560 L. Cornelius Merula.
Q. Minucius Thermus. 555
147 L. Quinctius Flaminius. Th. 10
Cn. Domitius Ahenobarbus. oct.
M. Acilius Glabrio.
P. Cornelius Scipio Naſica.
L. Corn. Scipio qui poſtea African.
C. Lælius Nepos. ☉ def. Martij
Cn. Manlius Vulſo. d. 14. Liuius.
M. Fuluius Nobilior.

3835	148	565	C. Liuius Salinator.		
			M. Valerius Meſſalla.		
			M. Aemilius Lepidus.		
			C. Flaminius Nepos.		
			Sp. Poſtumius Albinus.		
			Q. Marcius Philippus.		
			App. Claudius Pulcher.		563
			M. Sempronius Tuditanus		Th. 8
	149		P. Claudius Pulcher.		Oct.
			L. Porcius Licinus.		
3840		570	Q. Fabius Labeo.	Annibal moritur.	
			M. Claudius Marcellus		
			L. Aemilius Paullus.		
			Cn. Baebius Tamphilus.		
			P. Cornel. Cethegus.		567
			M. Baebius Tamphilus.		Th. 7 Oct.
	150.		A. Poſtumius Albinus.		
			C. Calpurnius Piſo in magiſt. mor.		
			In e. l. f. e. Q. Fuluius Flaccus.		
			L. Manlius Acidinus Fuluianus.	Luſtro 50. cenſita ciuium capita 273244.	
			Q. Fuluius Flaccus.		
3845		575	M. Iunius Brutus.		
			A. Manlius Vulſo.		571.
			C. Claudius Pulcher.		Th. 6
			T. Sempronius Gracchus.		Oct.
			Cn. Corn. Scipio Hiſpalus in Magiſt.		
	151		mort. in eius lo. f. eſt C. Valerius		
			Læuinus. Q. Petilius Spurinus In		
			mag. occ.		
			P. Mutius Sçæuola.		
			M Aemilius Lepidus II.		
			Sp. Poſtumius Albinus Paullul.		
			M. Mutius Scæuula.		
3850		580	L. Poſtumius Albinus.	Ciuium Ro. capita 269015	575
			M. Popilius Lænas.		Th. 5 Oct.
			C. Popilius Lænas.		
	152		P. Ailius Ligus.		

P. Licinius Craſſus.
C. Caſſius Longinus.
A. Hoſtilius Mancinus.
A. Aulius Serranus.
Q. Marcius Philippus. 579 Th. 4 Oct.
Cn. Seruilius Cæpio.

☽ Defecit dig. 15 Pachon. d. 21. Iunii 21. ho. p. m. n. 18. 24. Sequenti die Perſeus ab Aemilio ſuperatus & captus eſt. Plutarch.

3855 153 585 L. Aemilius Paulus. II.
C. Licinius Craſſus.
Q. Ailius Pætus.
M. Iunius Pennus.
C. Sulpitius Gallus.
M. Claudius Marcellus.
T. Manlius Torquatus. 583 Th. 3 Oct.
Cn. Octauius.
154 A. Manlius Torquatus.
C. Caſſius Longinus.
3860 590 T. Sempronius Gracchus. II.
M. Iuuentius Thalua.
P. Cornel. Scipio Naſica.
C. Marcius Figulus.
Vitio facti abdicarunt, in eorum locum facti ſunt
P. Cornelius Lentulus.
Cn. Domitius Ahenobarbus.
M. Valerius Meſſala. 587 Th. 2 Oct.
C. Fannius Strabo.
155 L. Anicius Gallus.
M. Cornelius Cethegus.

Cenſita ſunt ciuium cap. 328314.

Cn. Cornelius Dolabella.
M. Fuluius Nobilior.
3865 595 M. Aemilius Lepidus.
C. Popilius Lænas.
Sex. Iulius Cæſar. 591 Th. 1 Oct.
L. Aurelius Oreſtes.
156 L. Corn. Lentulus Lupus.
C. Marcius Figulus.

P. Corn.

			P. Corn. Scipio Naſica. II.		
			M. Claudius Marcellus. II.		
			Q. Opimius Nepos.		
			L. Poſtumius Albinus In m. m. In e. l. f. e. M. Aci-		
		600	lius Glabrio.		
3870			Q. Fuluius Nobilior.		
			T. Annius Luſcus.		595
	157		M. Claudius Marcellus. III.		Th. 30 Septé.
			L. Valer. Flaccus In Mag. mor. eſt.		
			L. Licinius Lucullus.		
			A. Poſtumius Albinus.		
			T. Quinctius Flamininus.	Tertium bellum	599
			M. Acilius Balbus.	Punic.	Th. 29 Septé.
			L. Marcus Cenſorinus.		
			M. Manilius.		
3875	158	605	Sp. Poſtumius Albin. Mag.		
			L. Calpurnius Piſo.		
			P. Cornel. Scipio African. Aemil.	Cenſita ci-	
			C. Liuius Druſus	uium capi	
			Cn. Cornel. Lentulus.	ta 322000	603 Th. 28
			L. Mummius.		Septé.
			Q. Fab. Max. Aemilianus.		
			L. Hoſtilius Mancinus.		
	159		Ser. Sulpitius Galba.		
			L. Aurelius Cotta.		
3880		610	App. Claudius Pulcher.		
			Q. Cæcil. Metellus Macedon.		
			L. Cæcilius Metel. Caluus.	Ciuium	607
			Q. Fab. Max. Seruilian.	cenſus	Th. 27 Septé.
			Cn. Seruilius Cæpio.	428342	
			Q. Pompeius.		
	160		C. Lælius Sapiens.		
			Q. Seruilius Cępio.		
			Cn. Calpurnius Piſo.		
3885		615	M. Popilius Lænas.		
			P. Corn. Scipio Naſica Serapio.		

D. Iunius Brutus. 611 Th.26 Septē.
M. Aemilius Lepidus Porcina.
C. Hoſtilius Mancinus.
161 P. Furius Philus. Cenſus ciuium 323000.
Sex. Atilius Serranus.
Ser. Fuluius Flaccus.
C. Calpurnius Piſo.
P. Corn. Scipio African. II.
C. Fuluius Flaccus. 615 Th.25 Septē.
3890 620 P. Mutius Scæuola.
L. Calpurinus Piſo Frugi.
162 P. Popillius Lænas.
P. Rupilius.
P. Licinius Craſſus Mucian. Cenſita ſunt ciuium cap. 368833.
L. Valer. Flaccus. Flam. Mar.
M. Perperna.
C. Claudius Pulcher Lentulus. 619 Th.24 Septē.
C. Sempronius Tuditanus.
M. Aquilius.
3895 Cn. Octauius.
163 625 T. Annius Rufus.
L. Caſſius Longinus Rauilla.
L. Cornelius Cinna.
Mam. Aemilius Lepidus.
L. Aurelius Oreſtes.
M. Plautius Hypſeus. Luſtrum 60 actum cenſita ciuium capita 390736. 623 Th.24 Septē
M. Fuluius Flaccus.
C. Caſſius Longinus.
164 C. Sextius Caluinus.
Q. Cæcilius Metel. Balear.
3900 630 T. Quinctius Flamininus.
Cn. Domitius Ahenobarbus.
C. Fannius Nepos.
Q. Fab. Max. poſtea Allobrog. 627 Th.22 Septē.
L. Opimius.
P. Manilius.
615

C. Papirius Carbo.
C. Cæcilius Metell. Caluus.
3905 635 L. Aurelius Cotta.
M. Porcius Cato in Mag.mor.eſt.
Q. Marcius Rex.
Q. Cęcil. Metell. Dalmat.
Q. Mucius Scæuola.
156 C. Licinius Geta.
Q. Fab. Max. Eburnus. 631 Th.21
M. Aemilius Scaurus. Cenſus ciuium Septē.
M. Cæcilius Metellus. 394326.
M. Acilius Balbus.
C. Portius Cato.
3910 640 C. Cæcilius Metell. Caprarius.
Cn. Papirius Carbo. 635
167 M. Liuius Druſus. Th.20
L. Calpurnius Piſo Cæſoninus. Septē.
P. Cor. Scip. Naſica.
L. Calpurnius Beſtia.
M. Minucius Rufus.
Sp. Poſtumius Albinus.
Q. Cæcilius Metel. Numidicus.
M. Iunius Silanus. 639
3915 168 645 Ser. Sulpitius Galba. Th. 19
M. Aurelius Scaurus. Septē.
L. Caſſius Longinus.
C. Marius.
C. Atilius Serranus.
Q. Seruilius Cæpio.
P. Rutilius Rufus.
Cn. Mallius. 643
169 C. Marius. II. Th. 18
Cn. Flauius Fimbria. Septē.
3920 650 C. Marius. III.
L. Aurelius Oreſtes.
C. Marius. IIII.

Q. Luctatius Catulus.
C. Marius. V.
M. Aquilius. 647
C. Marius VI. Th.17
170 L. Valerius Flaccus. Septē.
M. Antonius.
A. Poſtumius Albinus.
3925 655 Q. Cæcilius Metel. Nepos
T. Didius.
Cn. Cornel. Lentulus.
171 P. Licinius Craſſus. 651
Th.16
Cn. Domitius Ahenobarbus. Septē.
C. Caſſius Longinus.
L. Licinius Craſſus.
Q. Mucius Scæuula.
C. Cœlius Caluus.
L. Domitius Ahenobarb.
3930 660 C. Valerius Flaccus. 655
M. Herennius. Th.15
172 C. Claudius Pulcher. Septē
M. Perpenna.
L. Martius Philippus
Sex. Iulius Cæſar.
L. Iulius Cæſar.
P. Rutilius Lupus
Cn. Pompeius Strabo. 659
L. Porcius Cato. Th. 14
3935 173 665 L. Cornelius Sulla Felix. Septē.
Q. Pompeius Rufus.
Cn. Octauius In magis. occi. eſt.
Cornelius Cinna ex S. C. mag. ei
abrog. e. In e. l. f. eſt. L. Corn.
Merula Flam. Dial.
L. Cornelius Cima. II.
C. Marius. VII. In ma. mor. e. In e. l. f. e.
L. Valerius Flaccus.

			L. Cornel. Cinna III.	Hoc anno cenſa ſunt ci-	663 Th. 13 Septē.
			Cn. Papirius Carbo.	uium capita 463000.	
	174		Cn. Papirius Carbo II.		
			L. Corn. Cinna.		
3940		670	L. Corn. Scipio Aſiatic.		
			C. Norbanus.		
			C. Marius in mag. occ. e.		
			Cn. Papirius Carbo III.		
			M. Tullius Decula.		667 Th. 12 Septē.
			Cn. Corn. Dolabella.		
	175		L. Corn. Sulla Felix II.		
			C. Cæcilius Metell. Pius.		
			P. Seruil. Vatia Iſauric.		
			Ap. Claudius Pulcher.		
3945		675	M. Æmilius Lepidus.		
			Q. Lutatius Catulus.		
			D. Iunius Brutus.		671 Th. 11. Septē.
			Mam. Æmil. Lepid. Liuianus.		
	176		Cn. Octauius.		
			C. Scribonius Curio.		
			L. Octauius.		
			C. Aurelius Cotta.		
			L. Licinius Lucullus.		
			M. Aurelius Cotta.		
3950		680	M. Terentius Varro Lucull.		675 Th. 10 Septē.
			C. Caſſius Varus.		
			L. Gellius.		
	177		Cn. Corn. Lent. Clodianus		
			Cn. Aufidius Oreſtes.		
			P. Corn. Lentul. Sura.		
			Cn. Pompeius Magnus.	Cenſita ciuium capi-	
			M. Licinius Craſſus Diues.	ta 450000.	
			Q. Hortenſius.		679 Th. 9 Septē.
			Q. Cæcilius Metel. Cretic.		
3955	178	685	Q. Cæcil. Metel. in m. m. c.		
			Q. Martius Rex. Solus conſulatum geſſit.		

C.Calpurnius Piſo.
M.Acilius Glabrio.
M.Æmilius Lepidus.
L.Volcatius Tullus.
P.Corn.Sulla. 683
P.Antronius Pœtus; Antequam inirent damnati ſunt Th. 8.
In eor.l.f.ſ. Sept.
L.Aurelius Cotta.
T.Manlius Torquatus.
179 L.Iulius Cæſar.
C.Marcius Figulus.
690 M.Tullius Cicero.
C.Antonius.
D.Iunius Silanus.
L.Licinius Murena.
M.Pupius Piſo. 687
M.Valer.Meſſala Niger. Th. 7. Sept.

C.Octauius, qui primus Auguſtus appellatus eſt natus eſt Romæ, paulò ante ☉ ortum, 9. Cal. Octob.

180 L.Afranius.
Q.Cæcilius Metell.Celer.
C.Iulius Cæſar.
M.Calpurnius Bibulus.
3965 695 L.Calpurnius Piſo Cęſonin.
A.Gabinius.
P.Cornel.Lentul.Spinter. 691 Th.6.
C.Cæcilius Metell.Nepos. Sept.
181 Cn.Cornel.Lentul.Marcel.
L.Marcius Philippus.
Cn.Pompeius Magnus II.
M.Licinius Craſſus II.
L.Domitius Ahenobarb.
Ap.Claudius Pulcher.
3970 700 Cn.Domitius Caluinus.
Ma.Valer.Meſſala. 695
182 Cn.Pompeius Magnus ſine collega primus. Th. 5.
Q.Cæcil.Metell.Pius Scipio. Ex a.d.k. Sextil. Sept.
Ser.Sulpitius Ruffus.

M.Clau-

M.Claudius Marcellus.
L.Æmilius Paullus.
C.Claudius Marcellus.
C.Claudius Marcellus. 699
L.Corn.Lentulus. Th. 4.
3975 183 705 C.Iulius Cæſar II. Sept.
P.Seruilius Vatia Iſauricus
Q.Fuſius Calenus.
P.Vatinius.
C.Iulius Cæſar III. } Triumphis 4.actis annum ordinauit.
M.Æmil.Lepid.
C.Iulius Cæſar IIII. Sine Collega. Sub anni extremum 703
abdicauit, & in anni reliquum ſuffecit Q. Fabium Thot.
Max.& C.Trebonium. Q.Fabius in mag.mortuus 3.Sep.
eſt. In eius locum factus eſt C. Caninius Rebilus.
184 C.Iulius Cæſar V. Interfectus Idib.Martij. In e. l. f.e.P.
Corn.Dolabella,M.Antonius.
3980 710 C.Vibius Panſa.In mag.occ. In e.l.f.e. C.Iulius Cæſar,
qui poſtea Auguſtus appellatus eſt.Abd. In e.l.f.e. C.
Carrinas.
A.Hirtius.In mag.occ.In e.l.f.e. Q.Pedius.In magiſtr.
mor.In e.l.f.e.P.Ventidius,qui idem Prætor erat.
M.Aemilius Lepidus. } Triumuiri RR. C. Ex a.
M.Antonius. } d.v.k. Dec.ad pr. K. Ian.
Imp.Cæſar.C.F.C.N. } Sex.
M.Munatius Plancus.
M.Aemilius Lepidus.
P.Seruilius Vatia Iſauricus.
L.Antonius M.F. 707 Th.2
185 Cn.Domitius Caluinus II. Abd.In e.l.f.eſt Sept.
L.Cornelius Balbus.
C.Aſinius Pollio.Abd.In e.l.f.e.
P.Canidius Craſſus.
L.Marcius Cenſorinus.
C.Caluiſius Sabinus.

3985		715	Ap.Claudius Pulcher.		
			C.Norbanus Flaccus.		
			M.Agrippa Vipſanius.	Ieroſolyma capta	711
			L.Caninius Gallus.	eſt ab Herode.	Th.1 Septē.
	186		L.Gellius Poplicola Abd.In e.l.f.e.		
			L.Munatius Plancus.		
			M.Cocceius Nerua.Abd. In e.l.f.e.		
			P.Sulpitius Quirinus.		
			L.Cornificius.		
			Sex.Pompeius Sex.f.		
			L.Scribonius Libo poſtquam Cęſar abd.K.Ian.		
			M.Antonius II. abd.K.Ianuar.In e.l.f.e.		
			L.Sempronius Atratinus.		
3990		720	Imp.Cæſar Diui f.Abd.K.Ian. In e.l.f.e.		715
			L.Antronius Craſſus.		Th.31 Augu.
			Ex K.Maij. L.Flauius.		
			Ex K.Iul.M.Atilius. Et alij.		
			Sex.Pompeius Mag.occiſus antequam iniret.In eius lo. fact.eſt L.Volcatius Tullus.		
	187		C.Domitius Ahenobarb.		
			C.Soſius.		
			Imp.Cæſar Octauianus III.	Ad Actium Anto-	
			M.Valer.Meſſalla Coruinus.	nium vicit 4.Non.	
			Imp.Cæſar IIII.	Septemb.	719
			M.Licinius M.f.Craſſus.		Th.30 Augu.
3995			Imp.Cæſar V.		
			Sex.Apuleius.		
	188	725	Imp.Cæſar VI.	Auguſtus annum Iulia	
			M.Vipſanius Agrippa.	num reſarcit. Cenſum	
			Imp.Cæſar VII.	egit poſt alterum & xl.	
			M.Agrippa III.	Cenſita ſunt 400063.	
			Imp.Cæſar Diui f.Auguſt.VIII.		723
			T.Statilius Taurus II.		Th.2 Augu.
			Imp.Cæſar Auguſt.IX.		
			M. Iunius Silanus.		

Imper.

4000	189		Imp. Cæſar. Auguſt. X.	
			C. Norbanus Flaccus.	
		730	Imp. Cæſar. Auguſt. XI. abd. In e. l. f. e.	
			L. Sectius.	
			A. Tarentius Varro Murena. In mag. m.e. In e. l. f. e.	
			Cn. Calpur. Piſo.	
			M. Claudius Marcell. Æſernin.	727 Th.28 Augu.
			L. Aruntius.	
			Q. Aemil. Lepidus.	
			M. Lollius.	
	190		M. Apuleius Sex.	
			P. Silius Nerua.	
			Q. Lucretius Veſpillo.	
			C. Centius Saturninus.	
4005		735	Cn. Cornel. Lentulus.	
			P. Cornel. Lentu.	731. Th.27 Aug.
			C. Furnius.	
			C. Iunius Silanus.	
	191		L. Domitius Ahenobar.	
			P. Cornelius Scipio.	
			M. Liuius Druſus Libo.	
			L. Calpurnius Piſo Cæſonin.	
			M. Licinius Craſſus.	
			Cn. Corn. Lentulus.	
4010		740	Ti. Claudius Nero qui poſtea Ti. Ceſar.	
			Auguſtus appellatus eſt.	735. Th.26 Aug.
	192		P. Quinctilius Varus.	
			M. Valerius Meſſala Barbatus.	
			P. Sulpicius Quirinus.	
			Q. Ailius Tubero.	
			Paullus Fab. Max.	
			Iulius Antoninus.	
			Q. Max. Fab. Africanus.	
			Claudius Nero Druſus German.	
			T. Quinctius Criſpinus.	739 Th.25 Aug.
4015	193	745	C. Martius Cenſorinus.	

C. Aſinius Gallus.
Ti. Claudius Nero. II.
Cn. Calpurnius Piſo. II.
D. Lælius Balbus.
C. Antiſtius Vetus.
Imp. Cæſar Auguſtus. XII.
L. Cornelius Sulla. 743 Th.24 Augu.
194 C. Caluiſius Sabinus.
L. Paſſienus Rufinus.
4020 750 L. Cornel. Lentul.
M. Valerius Meſſalinus Cotta.
Imp. Cęſar. Auguſt. XIII — Chriſtus naſcitur ineunte vere.
M. Plautius Siluanus.
Coſſus Cornel. Lentulus. 747 Th.23 Augu.
L. Calpurnius Piſo Augur.
☽[a] Def. 9. d. Ianuarij ho. 13. 5. poſt merid. Herodes interijt paulo ante paſcha. Ioſepho.
195 C. Iulius Auguſti. f. Diui. N. Cæſar.
L. Aemilius Paullus.

Epocha Chriſtiana, ſiue Romana.

P. Vinicius.
P. Alfenus Varus.
4025 755 L. Ailius Lamia.
M. Seruilius.
Sex. Ailius Q.F. Catus.
C. Sentius Saturninus. 751 Th.22 Augu.
196 Cn. Cornel. Cinna Magnus.
L. Valerius Potiti F. Meſſalla Voluſus.
M. Aemilius Lepidus.
L. Aruntius.
A. Licinius Nerua Silianus.
Q. Cæcilius Metell. Cretic.
M. Furius M. F. Camillus.

Sex. Nonius Quinctilianus.

Q. Sulpicius Camerinus. 755 Th.21 Aug.

197 C. Poppæus Sabinus.

Pub. Corn. Dolabella.

C. Iunius Silanus Flam. Mart.

M. Aemilius Lepidus.

T. Statilius Taurus.

Germanicus Cæſar T. f. Auguſt. N. 759 Th.20 Aug.

C. Fonteius Capito.

4035 198 765 C. Silius.

L. Munatius Plancus.

Sex. Pompeius Sex. F.

Sex. Appuleius. hoc anno Imp. Cæſar Auguſtus ad XIIII. Cal. Septemb. mortuus eſt. Ti. Cæſar Auguſtus imperium excepit. Annus eſt. 14. Epochæ Chriſtianæ quo ☽ defecit Septemb. 14. ho. 4. 10. poſt m. n. dig. 20. Abeſt ab Eclipſi quæ Herodis obitum anteceſſit, annus 14. dieb. 17. Corn. Tacitus deliquij meminit.

Druſus Cæſar Ti. F. 763 Th.19 Aug.

C. Norbanus Flaccus.

T. Statilius Siſenna Taurus.

L. Scribonius Libo.

199 C. Cæcilius Rufus.

L. Pomponius Flaccus.

4040 770 T. Cæſar. Auguſti F. III.

Germanicus Cæſar. T. F. II.

M. Iunius Silanus.

L. Norbanus Flaccus.

M. Valerius Meſſala.

M. Aurelius Cotta. 767 Th.18 Aug.

200 Ti. Cęſar Auguſti F. IIII.

Druſus Iulus T. F. II.

D. Haterius Agrippa.

C. Sulpitius Galba.

4045 775 C. Aſinius Pollio.
C. Antiſtius Vetus.
Ser. Cornelius Cethegus. 771
Viſellus Varro. Th. 17 Aug.
201 M. Aſinius M. F. Agrippa.
Coſſus Cornelius Lentulus.
Cn. Cornel. Lentul. Getulicus.
C. Caluiſius Sabinus.
M. Licinius Craſſus.
C. Calpurnius Piſo.
App. Iunius Silanus. 775 Th. 16
4050 780 P. Siluius Nerua. Aug.
202 C. Rubellius Geminus. Chriſtus ablutus
C. Fuſius Geminus. in Iordane.
M. Vinicius Quartinus.
L. Caſſius Longinus.
Ti. Cæſár. Aug. German. $\overline{\text{V.}}$
L. Aelius Seianus.
Cn. Domitius Ahenobarb.
M. Furius Camillus Aruntius Scribonianus. 779 Th. 15
4055 203 785 Ser. Sulpicius Galba. Chriſtus morte Aug.
L. Cornelius Sulla. ſua vitam ſuis
P. Fabius Priſcus. reſtituit.
555 L. Vitellius Nepos.
C. Seſtius Gallus.
M. Seruilius Rufus Nomanus.
Q. Plautius Plautianus.
S. Papienus Gallienus. 783 Th. 14
Cn. Acerronius Proculus. Aug.
204 C. Pontius Nigrinus. Tiberius Imp. obijt 17
Cal. April. Imperauit an. 22. menſ. 6. d. 26.
Imperium excipit
4060 C. Caligula.
790 C. Iulius Germanic. $\overline{\text{II.}}$
L. Apronius Cæſianus.
M. Aquilius Iulianus.

P. Nonius

P. Nonius Aſprenas.
C. Iulius German. Auguſt. III. Suffecti ſunt.
Idib Ianuar. L. Gellius Poplicola. 787 Th. 13 Aug.
M. Cocceius Nerua.
205 C. Iulius Aug. German. IIII.
Cn. Sentius Saturninus Imperator.
Caligula occiſus eſt 9 Cal. Febr. Tib.
Claudius Druſi f. Nero Imperat.
Ti. Claudius Druſi F. Auguſtus German. II.
C. Licinius Cæcinna Largus.
4065 795 Ti. Claudius Druſi F. Aug. Germ. III.
L. Vitellius. II.
C. Quinctius Criſpinus.
T. Statilius Taurus. 791 Th. 12 Aug.
206 M. Vinicius Quartinus.
M. Statilius Coruinus. ☉ defecit Cal. Auguſti menſis Natali Claudij Romæ hor. 1. 46. ante merid.
C. Valerius Aſiaticus. II.
M. Valerius Meſſala.
Ti. Claudius Dr. F. Cæſ. Aug. IIII.
L. Vitellius. III.
4070 800 A. Vitellius qui poſteà Auguſtus.
L. Vipſanius Poplicola. 795 Th. 11 Aug.
C. Pompeius Longinus Gallus.
207 Q. Veranius.

OLIMPIAS 207.
actis publicis Romę notata eſt.

C. Antiſtius Vetus.
M. Suillius Rufus Seruilianus.
Ti. Claudius Dru. F. Cæſ. Germ. V.
Ser. Cornel. Scipio Orfitus.
P. Corn. Sulla Fauſtus.
L. Saluius Otho. 799 Th. 10 Aug.
4075 208 805 Decius Iunius Silanus.
Q. Haterius Antoninus.
Q. Aſinius Marcellus.

Ee

M· Acilius Amola.

Claudius. Imp. veneno extinctus eſt ab vxore Agrippina 3. Id. Octob. Nero Imperat.

Nero Claudius Dru.F. Cæſ. Aug.

L. Antiſtius Vetus.

Q. Voluſius Saturninus. 803 Th. v Augu.

T. Cornel. Cępio.

Nero Claud. Cæſ. Aug. Germ. II.

L. Calpurnius Piſo.

209 Imp. Nero Claud. Cæſ. Aug. III.

M. Valerius Meſſalla.

4080 810 C. Vipſanius Poplicola Apronian.

L. Fonteius Capito.

☉ defecit, inter horam 7. & 8 diei. Plin. lib. 2. c. 70. Annus eſt Epochæ Chriſti 59.

☉ tenuit ♉ 6. 20.

Tempus Aprilis d. h.

Mediæ ☍ 30 9. 28.

Veræ ☍ 30 1 55.

Quod tempus notat horam diei inter 7. & 8.

Imp. Nero Claud. Cæſ. Aug. Germ.

Coſſus Corn. Lentulus.

210 C. Cæſonius Paetus. 807 Th. 8 Augu.

C. Petronius Sabinus Turpilian.

P. Marius Celſus.

L. Aſinius Gallus.

L. Meminius Regulus.

815 Paullus Virginius Rufus.

4085 C. Lecanius Baſſus.

M. Licinius Craſſus Frugi.

P. Silius Nerua. 811 Th. 7 Augu.

C. Iulius Atticus Veſtinus.

211 C. Suetonius Paullin.

L. Pontius Teleſinus.

C. Silius Italicus.
M. Galerius Trachalus Turpilian.
Imp. Nero ſeipſe occidit 4. Idus Iun. Galba imperat 7. Menſes d. 7. Occiſus 17. Cal. Februar.
4090 820 Ser. Sulpitius Galba Imp. Cæſ. Aug. II. 815 Th. 6 Aug.
T. Vinius Criſpinus. Otho imperauit menſ. 3. d. 5. Seipſe occidit 12. Cal. Maij. Vitellus Imperare cœpit viuente Galba. occiſus eſt Romæ 9. Cal. Ianuarij. ☽ deficiens dig. 16. 30. atra & ſanguinolenta Maij. d. 5. h. 12. 6. Vitellij exercitum magno terrore affecit dum Cræmonæ aduerſus Veſpaſiam milites noctu pugnaret. Xiphil.. Veſpaſianus, viuente Vitellio, imperare cœpit. Cal. Iulij.
212 Veſpaſianus Auguſt. II.
T. Flauius Veſpaſiam. Aug. f. Cęſar.
Imp. Cæſ. Ti. Flau. Veſpaſianus. Aug. III.
M. Cocceius Nerua. 819
Imp. Cæſ. Flau. Veſpaſianus Aug. IIII. Th. 5
T. Cæſar Auguſti F. Veſpaſianus. II. Aug.
T. Flauius Aug. Cæſ. Domitianus.
M. Valerius Meſſalinus.
4095 213 825 Imp. Cæſ. T. Fla. Veſpaſianus. Aug. V.
T. Cæſar. Auguſti F. Veſpas. III.
Imp. Cæſ. Veſpaſianus Aug. VI.
T. Cæſar. Aug. F. Veſpaſia. IIII.
Imp. Cæſ. Veſpas. Auguſtus. VII.
T. Cęſar. Aug. F. Veſpaſia. V.
Imp. Cęſ. Veſpas. Auguſtus. VIII.
T. Cæſ. Aug. F. Veſpaſianus. VI. 823 Th. 4
214 L. Ceionius Commodus Verus. Augu.
C. Cornel. Priſcus.
4100 830 Imp. Cæſar. T. Fla. Veſpas. Auguſtus.
T. Cæſar. Aug. F. Veſpaſianus.
Imp. Veſpaſianus obijt 8. Cal. Iulij. Titus filius imperat.

Imp. Tit. Cæſar. Veſpaſianus Auguſt. VIII.
T. Fla. D. Veſpaſiam. F. Cæſar. Domitian.
M. Plautius Siluanus. 827 Th.3
M. Annius Verus Pollio. Augu.
Imp. Titus obijt Ibid. Septemb. Domitianus
frater imperat.
215 Imp. Cęſar D. Veſpaſiam. f. Domitian. Aug. VIII.
T. Flauius T. F. Sabinus.
Imp. Cæſ. D. Veſp. F. Domitianus. IX.
T. Virginius Rufus.
4105 835 Imp. Cæſ. Domitianus Aug. X.
Ap. Iunius Sabinus. 831
216 Imp. Cæſ. Domitianus Auguſtus. XI. Th. 2
T. Aurelius Fuluus. Aug.
Imper. Cæſ. Domitius Auguſtus. XII.
Ser. Cornel. Dolabella.
Imp. Cæſ. Domit. Auguſt. German. XIII.
A. Voluſius Saturninus. 835
4110 840 Imp. C. Dom. Aug. German. XIIII. Th. 1 Aug.
L. Minucius Rufus.
217 T. Aurelius Fuluus. II.
A. Sempronius Atratinus.
Imp. Cæſ. Dom. Aug. German. XV.
M. Cocceius Nerua. II.
M. Vlpius Traianus Crinitus.
M. Acilius Glabrio.
Imp. Cæſ. Dom. Aug. German. XVI.
A. Voluſius Saturninus. 839 Th.31
Pompeius conlega. Iulii.
4115 218 845 Cornelius Priſcus.
L. Nonius Aſprenas Torquatus.
M. Arricinius Clemens.
Imp. Cæſ. Aug. Germ. XVII.
T. Flauius Clemens.
C. Antiſtius. Vetus.
C. Fuluius Valens Domitianus Imp. occiſus

eſt Romæ 14.Cal.Octob.Nerua imperat an.1.
m.4.d.9.
Imp.Nerua Cæſar Auguſtus III. 843 Th.30 Iulii.
T.Virginius Rufus III.
219 Imp.Nerua Cæſar Auguſtus IIII.
Nerua Traianus Neruę Aug.f.
Cæſar II.
Nerua obijt 6. Cal.Februarij.
Traianus imperat.
4120 850 C.Soſius Senecio II.
A.Cornelius Palma.

Anno primo Traiani ☽ Spicam ♍ operuit.

Imp.Cæſ.D.Neruæ f. Traianus III.
M.Cornelius Fronto III.
Imp.Cæſ.Nerua Traianus opt. Aug. Germ. IIII. 847 Th.29 Iul.
Ser. Articuleius Pętus.
220 C.Soſius Senecio III.
L.Licinius Sura III.
Imp.Cæſ.Ner.Traianus opt.Aug.V.
Q.Meſſius Max. II.
.... Suranus II.
4125 855 P.Neratius Marcellus.
C.Iulius Candidus.
T. Numidius Quadratus. 851 Th.21 Iul.
221 L.Ceionius Cōmodus Verus.
L.Tutius Cerealis.
C.Soſius Senecio IIII.
L.Licinius Sura III.
Ap.Annius Trebonius Gallus.
M. Atilius Metilius Bradua.
4130 860 A.Cornelius Palma II.
C.Caluiſius Tullus.
C.Clodius Criſpinus. 855 Th.27 Iul.
222 Solenus Orfitus.
L.Calpurnius Piſo.
Vettius Ruſticus Bolanus.
Imp.Cęſ.Ner.Traian.Aug.VI.
C.Iulius Africanus.

L.Publius Celſus. 859
C. Clodius Criſpinus. Th.26
4135 223 865 Q.Ninnius Haſta. Iulij.
P. Manilius Vopiſcus.
M.Valerius Meſſalla.
C.Popilius Carus Pedo.
Æmilius Ælianus.
L.Antiſtius Vetus.
...... Quinctius Niger. 863
Vipſanius Apromanus. Traianus obijt 3. Id. Auguſti. Th.25 Iul.
Adrianus Imp.
224 Imp.Caeſ.Traianus Adrianus Auguſt.II.
T.Claudius Fuſcus Salinator.
4140 870 Imp.Cæſar Traian.Adrianus Auguſt.III.
Q. Iunius Ruſticus.
L.Catilius Seuerus.
T.Aurelius Fuluus.
M.Annius Verus. 867
Augur. Thot.
225 Man.Acilius Amola. 24.Iulij.
C.Cornelius Panſa.
Q. Arrius Pætinus.
C.Ventidius Apronianus.
4145 875 Man.Acilius Glabrio.
C.Bellicus Torquatus.
P.Corn.Scipio Aſiaticus. ☽ defecit digit. 2.
Q.Vettius Aquilinus. Pachon 16. Aprilis 5.ho.8.5. Anno Adriani nono. 871
226 Ælius Veſpronius Candid.Verus. Th.23 Iulij.
Ambiguus Bubulus Pius.
...... Gallicanus.
... Cælius Titianus.
L.Nonius.
M. Annius Libo Aſprenas Torq.II.
4150 880 P.Iuuentius Celſus. 875
Q.Iulius Balbus. Th.22
227 Q.Fabius Catullinus. Iulij.

M.Fla-

M.Flauius Aper.
Ser.Octauius Lænas Pontianus.
M.Antonius Rufinus.
Sentius Augurinus.
Arrius Seuerianus II.
.... Hiberus.
Iulius Silanus Siſenna. 879 Th.21. Iulij.
4151 885 C.Iulius Seruilius Vrſus Seruian.
C.Vibius Iuuentius Verus.
☽ def.digit.14.15. anno Adriani 17.Paum 19. Maij 6.hor.10.42.
..... Pompeianus Rupercus.
L. Iulius Atticus Acilianus.
L.Ceionius Commodus Verus.
Sex.Vetulenus Ciuica Põpeianus.
☽ def.anno Adriani 19.Choiac 2. Octobr.24. hor.10.dig.10.
L.Ælius Adriani Aug.f.Verus Cæſ.II. 883 Th.20 Iulij.
C.Cælius Balbinus Vibullius Pius.
☽ defecit dig.6.anno Adriani 20. Pharmuti 18 Martij 4.hor.15 $\frac{1}{4}$.
229 Sulpic.Camerinus.
Quinctius Niger Magnus.Adrianus obijt 6.Id.Iulij.
Antoninus Pius imperat.
4160 890 Imp.Cæſ.Tit.Ælius Adrianus Anton.Aug. II.
Brutus Præſens.
Imp.Cęſar Adrian.Antonius Aug.Pius III.
M.Aurelius Cæſar poſtea Auguſt.
M.Peduceus Sylloga Priſcinus.
M.Hœmius Seuerus. 887 Th.19 Iulij.
☉ tenuit ſectionem Autumnalem anno Antonini 3. Chriſtianæ Epochæ 140. Athyr die 9.
3970 Septemb.27. ho.1.ab ortu Ptolemæus obſeruauit.
230 L.Cuſpius Ruffinus.
L.Scatius Quadratus.

☉ vernam ſectionem tenuit Pachon 7. Martij

			C. Bellicius Torquatus.	24. h. 1. pomerid. Ptolemæus anno 3. Antonini, de cœlo obſeruauit.	
			T. Claud. Atticus Herodes.		
4165		895	.... T. Lollianus Auitus.		
			C. Gauius C. F. Max.		
			Imp. Cæſ. Antoninus Aug.		
			M. Aurel. Cæſ. II.		
	231		Sex. Erucius Clarus.		891 Th. 18 Iul.
			Cn. Claudius Seuerus.		
			M. Valerius Largus.		
			M. Valerius Meſſalinus.		
			C. Bellicius Torquatus.		
			M. Saluius Iulianus.		
4170		900	Ser. Corn. Scipio Orfitus.		
			Q. Nonius Priſcus.		895 Th. 17 Iulii.
	232		.... Romuſus Gallicanus.		
			...... Antiſtius Vetus.		
			Sex. Quinctilius Gordianus.		
			Sex. Quinctilius Max.		
			Sex. Acilius Glabrio.		
			C. Valerius Omollus Verianus.		
			Brutius Præſens.		
			Antonius Rufinus.		899 Th. 16 Iulij.
4175	233	905	L. Aurelius Cæſ. poſtea Aug.		
			.... Sextilius Lateranus.		
			C. Iulius Seuerus.		
			M. Rufinus Sabinianus.		
			Plautius Siluanus.		
			Sentius Augurinus.		
			.... Barbatus.		
			.... Regulus.		
	234		Q. Flauius Tertullus.		903 Th. 15 Iulii.
			.... Licinius Sacerdos.		
4180		910	Plautius Quinctillus.		
			Statius Priſcus.		
			T. Vibius Varus.		
			App. Annius Bradua.		

M. Aelius Aurel. Auguſti F. Cæſ. III.
L. Aelius Aurel. Auguſt. F. Cæſ. II.
Antoninus obijt nonis Martij. L. Verus cum 907 Th. 14
fratre Marco imperat an. 8. M. 9. Marcus Iul.
Antoninus imperat an. 19. d. 11.
235 Q. Iunius Ruſticus.
.... Vettius Aquilinus.
L. Papirius Aelianus.
.. ... Iunius Paſtor.
4185 915 C. Iulius Macrinus.
L. Cornelius Celſus.
...... Seruilius Pudens.
L. Cornel. Scipio Orfitus. 911 Th. 13
236 ...... Seruilius Prudens. II. Iulii.
T. Vitraſius Pollio.
Imp. Cæſ. L. Aurelius Verus Aug. III.
T. Numidius Quadratus.
T. Iunius Montanus.
L. Vettius Paullus.
Soſius Priſcus. L. Verus Imp. obijt. 915
4150 920 C. Cœlius Apollinaris. Th. 12
M. Aurelius Seuerus Cethegus. Iulij.
237 L. Iunius Clarus.
L. Septimius Seuerus. II.
...... Herennianus.
Claudius Max.
Corn. Scipio Orfitus.
Cn. Claudius Seuerus.
M. Aurel. Claudius Pompeianus. 919 Th. 11
4195 238 925 Ap. Annius Trebonius Gallus. Iulii.
.... Flaccus.
.... Calpurnius Piſo.
M. Saluius Iulianus.
T. Vitraſius Pollio. II.
M. Flauius Aper. II.

Imp. Cæſ. L. Ælius Aurel. Commodus. 923 Th. 10 Iul.
..... Plautius Quinctillus.
.... Vettius Rufus.
239 Cornelius Scipio Orfitus.
4200 930 Imp. Cæſ. L. Ael. Aur. Commodus. II.
Veſpronius Candidus Verus.
.... Arrius Præſens.
Aelius Gordianus
M. Antonius Imp. obijt
16. Cal. April. 927. Th. 9 Iul.
Commodus imperat.
Imp. Cæſar. L. Aur. Commodus Aug. III.
..... Antiſtius Burrus.
240 ...... Petronius Mamertinus.
.... Rufus.
Imp. Cæſ. M. Aur. Commodus. Aug. IIII.
M. Aufidius Victorinus.
935 M. Eggius Marrullus. 931. Th. 8 Iul.
4205 N. Papirius Aelianus.
Triarius Maternus.
M. Atilius Metilius Bradua.
241 Imp. Cæſ. L. Aur. Comm. Anto. V.
S. Acilius Man. Glabrio.
Tullius Criſpinus.
Papirius Aelianus.
C. Allius Fuſcianus. 935 Th. 7. Iul.
Dullius Silanus.
940 Iunius Silanus.
4210 Seruilius Silanus.
242 Imp. Cæſ. M. Aur. Commod. Anton. VI.
Petronius Septinteanus.
Caſſius Apromanus.
M. Atilius Metilius Bradua. II.
Imp. Cæſ. L. Aur. Commod. Anto. Aug. VII.
P. Heluius Pertinax. II.
Commodus à Narciſſo ſtrangulatus prid. Cal. Ianuarij.

Pertinax imperatà Cal. Ianuar. menſ. 2 d. 25. Occiſus 8. Cal. Apr. Iulianus ſuccedit menſ. 6. d. 5. Occiſus 3. Cal. Octob.
Peſcennius Nigerius imperat Antiochiæ in Syria Falcone & Claro Coſſ. ann. I. Seuerus.

Q. Soſius Falco.
C. Iulius Fructus Clarus.
L. Septimius Seuerus imperat in Pannonia Poſt occiſum Iulianum imperauit ann. 17. menſ. 8. d. 3. Albinus imperat in Britannia.

4215 243 945 Imp. Cæſ. L. Septimius Seuerus Aug. II. 993 Th. 6
D. Claudius Seronius Septim. Albinus Cæſ. Imp. Iulij.
Peſcennius occiſus eſt.

Q. Flauius Tertullus.
T. Flauius Clemens.

C. Domitius Dexter. II.
L. Valerius Meſſalla Thraſias Priſcus.

M. Claudius Lateranus. 943 Th. 5
M. Marius Titius Rufinus. Iulij
Imp. Albinus occiſus Cal. Martii.

244 T. Aterius Saturninus.
C. Annius Trebonius Gallus.

4220 950 P. Cornel. Amillinus.
M. Aufidius Fronto.

T. Claudius Seuerus. 947
C. Aufidius Victorinus. Th. 4 Iulij

L. Annius Fabianus.
M. Nonius Mucianus.

245 Imp. Cæſ. L. Septim. Seuer. Aug. III.
Imp. Cæſ. L. Aur. Autonin. Aug.

P. Septimius Geta
L. Septimius Plautianus II.

4225 955 L. Fabius Cilo Septimus. II.
M. Annius Libo.
Imp. Cæſ. M. Aur. Antonin. Aug. II. 951 Th. 3 Iul.
P. Septimius Seuerus Aug. F.
Anto. Cæſ.
246 M. Numnius Ceionius Annius Albinus.
Fuluius Æmilianus.
M. Flauius Aper.
Q. Albius Max.
Imp. Cęſ. M. Aur. Antonin. Aug. III.
P. Septimius Geta Antonin. Cæſ. II. 955 Th. 2 Iul.
4230 960 M. Aurelius Claudius Pompeianus.
... Lollianus Auitus.
Man. Acilius Fauſtinus.
247 C. Cæſonius Macer. Rufinianus.
Q. Epidius Rufus Lollian. Gentian.
Pomponius Baſſus.
Septimius Pertinax obijt prid. non. Feb. Caracalla imperat cum fratre Geta, an. 1. d. 20. Poſt. Getæ cędem ann. 5. menſ. 3. d. 22.
M. Pompeius Aſper.
..... Aſper.
Imp. Cæſ. M. Aur. Antonin. Aug. IIII.
P. Cælius Balbinus. II. 959 Th. 2 Iulii.
4235 248 965 ..... Silius Meſſalla.
Q. Aquilius Sabinus.
...... Aemilius Lætus. II.
Anicius Cerealis.
. Q. Aquilius Sabinus.
Sex. Cornel. Amillinus. 963 Th. 30 Iunij
..... Brutus Præſens.
.... Extucatus.
Caracalla Imp. occiſus 6. Id. April. M. Opelius Macrinus imperat, ex 3 Id. April. an. 1. m. 2. d. 3.

M. Opelius

249 M. Opelius Antonin. Diadumeman. Cæſ.
.... Aduentus.
Macrinus Imp. occiſus Idib. Iun. & Fil.
Diadumemanus paulo poſt eodem an-
no, Macrino viuente Alagabalus imperat
an. 3. m. 9. d. 4.
4240 970 Imp. Cæſ. M. Aurel. Antonin. II.
.... Licinius Sacerdos.
Imp. Cæſ. M. Aur. Anto. Aug. III.
M. Aurelius Eutychianus. 967 Th. 29 Iunii.
Comazon. II.
.... Gratus.
.... Claudius Seleucus.
250 Imp. Cæſ. M. Aur. Antonin. Aug. IIII.
M. Aurel. Seuerus Alexand. Nobilis Cæſ.
Alagabalus Imp. occiſus Romæ 11. Cal.
Martij.
Alexander imperat.
.... Maximus.
Papirius Aelianus.
4245 975 Claudius Iulianus.
.... Claudius Criſpinus.
L. Turpilius Dexter. 971 Th. 28 Iunij.
M. Maetius Rufus.
251 Imp. Cæſ. M. Aur. Seuer. Alexand. Aug. II.
C. Quinctilius Marcellus.
D. Cœlius Balbinus. II.
M. Claudius Pupienus Max.
.... Vettius Modeſtus.
.... Probus. 975 Th. 27 Iunii.
4250 980 Imp. Cæſ. Aur. Seuer. Alexand. Aug. III.
Caſſius Apromani F. Dio. II.
252 .... Calpurnius Agricola.
.... Clementinus.
M. Aurelius Claudius Pompeianus.

.... Felicianus
.... Iulius Lupus
...... Maximus.
...... Maximus II
Ouinius Paternus 973 Thot 26 Iunii.
4255 253 985 .... Maximus.
...... Vrbanus
L. Catilius Seuerus
L. Ragonius Vrinatro Quinctian.
Alexander Imp. occiſus cũ matre Mammæa
4. non. Octob.
C. Iulius Maximinus Imp.
in Gallijs primus ex corpore
militari Imperator ſine
S. C. appellatus.
Impe. Cęſ. C. Iulius Max. Aug.
C. Iulius Africanus. 983
P. Titius Perpetuus Th. 25
L. Ouinius Ruſticus Cornelianus Iunij

Maximinus Imp. occiſus eſt cum filio prope Aquileiam. Eodem anno M. Anto. Gordianus Senior imperat contra Maximinum ex 6. Cal. Iunij Mens. 1. d. 6. Seipſe ſtrangulauit Cal. Iuliis. M. Anto. Gordianus Iunior imperauit cum patre 6. Cal. Iun. Occiſus eſt in præl. Cal. Iulij. Balbinus poſt cædes Gordianorum imperat 1. Id. Iulij, ex S. C. an. 1. cum Pupieno.

254 M. Vlpius Crinitus.
.... Proculus Pontianus
Balbinus Imp. occiſus eſt
Ludis Capitolinis, initio
Iunii, Sic & Pupienus.
his ſuccedit M. Anto. Gordianus an. 6.

4260 990 Imp. Cæſ. M. Antonius Gordianus Aug. Man. Acilius Auiola.

Vettius Sabinus.
.... Venuſtus.
Imp. Cæſ. M. Anto. Gord. Augu. II. 987 Th.24 Iunij.
M. Aurelius Claudius Pompeianus.
255 C. Aufidius Atticus.
C. Aſinius Prætextatus.
C. Iulius Arrianus.
.... Aemilius Papus.
4265 995 ..... Peregrinus.
Fuluius Aemilianus.

M. Anto. Gord. Imp. occiſus Cal. Martij. Tum Marcus à Senatu Imperator appellatus eſt, ſed mox obijt. Deinde Seuerus Hoſtilianus Imp. dictus, paulo poſt exceſſit. M. Iulius Philippus imperat in Perſide cum filio Cal. Mart.

Imp. Cæſ. M. Iulius Philippus Aug. 991 Th.23 Iunij.
T. Fabius Titianus.
256 .... Bruttius Pręſens.
..... Nummius Albinus.
Imp. Cæſ. M. Iul. Philipp. Aug. II.
M. Iulius Aug. F. Philipp. Nobiliſſ. Cæſ.
Imp. Cæſ. M. Iul. Philipp. Auguſt. III.
Imp. Cæſ. M. Iul. Aug. F. Phil. Aug. II.
1000 Fuluius Aemilianus.
4207 Vettius Aquilinus.

Philippus Imp. occ. Veronæ tumultu Militari. Filius Romæ occ. à Prætorianis. Decius imperat contra Philipp. In Illyrico an. 2. m. 6. 995 Th.22 Iunij.

Imp. Cæſ. C. Meſſius Traian. Decius Aug.
275 .... Annius Gratus.
Imp. Cæſ. Cn. M. Q. Traian. Decius Aug.
Q. Herennius Etruſc. Meſſ. Decius.

Decius Imp. palude abſorptus interijt.

Poſt quem M. Perpenna Imperator ex ſe appellatus paulo poſt obijt peſte.

C. Vibius Trebonianus Gallus imperare cœpit cum filio, in Mœſia imperauit ann. 1. menſ. 6

Imp. Cęſ. C. Vibius Trebo. Gall. Aug. II.

Imp. Cæſ. C. Vib. Voluſianus Aug.

Imp. Cæſ. C. Vib. Voluſian. Aug. II. 999 Th. 21 Iunij.

M. Valerius Max.

Trebonianus Imp. occiſus in præl. ab Aemiliano. Poſt quem & Filius interfectus.

C. Iulius Aemilianus Imperat menſib. 4. Aduerſus quem Valerianus cum filio imperat.

4275 258 1005 Imp. Cæſ. P. Aurel. Valerian. Aug. II.

Imp. Cæſ. P. Aurel. Licinius Galien. Aug.

Imp. Cęſ. P. Aur. Licinius Valer. Aug. III. 1003 Th. 20 Iunij.

Imp. Cæſ. P. Aur. Licin. Galien. Aug. II.

M. Valerius Max. II.

Mam. Acilius Glabrio

Imp. Cæſ. P. Aur. Licin. Valer. Aug. IIII.

Imp Cęſ. P. Aur. Lic. Galien. Aug. III.

259 M. Aurelius Memmius Fuſcus.

.... Pomponius Baſſus.

4280 1010 Fuluius Aemilianus.

Pomponius Baſſus. II.

.... Cornelius Cæcularis.

Iunius Donatus.

Valerianus Imp. captus à Sapore Perſarum Rege. Galienus Fil. imperauit cum patre ann. 7. poſt captiuitatem patris annis 8.

Imp. Cæſ. P. Licinius Galienus Aug. IIII. 1007 Thot. 19. Iunij.

.... Petronius Voluſianus.

260 Imp. Cæſ. P. Lic. Galien. Aug. V.

Ap. Pompeius Fauſtinus.

Nummius Ceionius Albinus.

.... Maximus Dexter.
4285 1015 Imp. P. Lic. Galienus Aug. VI.
Aemilius Saturninus..
P. Aurel. Lincin. Valerian. Nobiliſſ. Cæſ.
L. Cæſonius Macer. Lucill. Rufinian. 1011 Th 18 Iunij.
261 Imp. Cæſ. P. Lic. Galienus Aug. VII.
.... Sabinillus.
Ovinius Paternus.
.... Arceſilaus.
Ouinius Paternus.
.... Marinianus.
Galienus occiſus eſt Modiolani. eo imperante 30. Tyranni per diuerſas prouincias imperium Ro. inuaſerunt.
Claudius imperat an. 1. m. 10. $\frac{1}{2}$ 1015 Th. 17 Iunij
4290 1020 Imp. Cæſ. M. Aurel. Claudius Aug. II.
.... Ouinius Paternus.
262 Fl. Antiochianus
Furius Orphitus.
.... Aurelianus.
Pomponius Baſſus.
.... Quintus
.... Voldumianus.

Claudius Imp. obijt Nonis feb. poſt quem Aurelius Quinctillus frater imperat dieb. 17 occ. 10. Cal. Martij. ſuccedit Aurelianus an. 4. m. 11. d. 7.

M. Claudius Tacitus, poſtea Aug.
.... Furius Placidus. 1019 Th. 16 Iunij
4295 263 1025 Imp. Cęſ. L. Domitius Aug.
C. Iulius Capitolinus.
Imp. Cæſ. L. Domitius Aug. III.
T. Nonius Marcellinus.
Aurelianus Imp. occiſus 4. Cal. Feb. Interregnum fuit menſ. 7. d. 28.
Tacitus imperat ex L. C. Cal. Octob.
Aurelianus Gordianus.
Vettius Cornificius Gordianus. 1023 Th. 15 Iunij.
Imp. Cæſ. M. Tacit. Aug. II.

Fuluius Aemilianus.

Tacitus Imp. obijt Idib. April.

Probus imperat 5.non. Iulij.

264 Imp. Cæſ. M. Aure. Probus Auguſt.

Aelius Scorpianus. 1063

4300 109 Imp. Cæſ. M. Aurel. Probus Aug. II. Th. 5. Iunij.

...... Furius Lupus.

Imp. Cæſ. M. Aurel. Prob. Aug. III.

.... Ouinius Paternus.

Iunius Meſſalla.

.... Gratus. 1027

Imp. Cæſ. Aurel. Prob. Aug. IIII. Th. 14 Iunij.

265 C. Iunius Tiberianus.

Imp. Cæſ. M. Aur. Probus Aug. V.

.... Pomponius Victorinus.

Probus Imp. occiſus 4. no. Nouemb. Carus cum Carino & Numeriano filijs imperat.

4305 1035 Imp. Cæſ. M. Aur. Carus Aug. II.

M. Aur. Cari F. Carinus Nobiliſſ. Cæſ. 1031

Imp. Cæſ. M. Aur. Carinus Aug. II. Th. 13 Iunij.

Imp. Cæſ. M. Aurel. Numerianus Aug.

Imp. Cæſ. C. Aurel. Diocletianus Aug.

266 .... Ariſtobulus.

Carus imperauit annum 1. & menſ. aliquot; fulgure tactus obijt. Carinus imperauit ann. 3. cœpit imperare cum patre, occiſus eſt in prælio à Diocletiano. Numerianus biennio tantum regnauit. Diocletianus imperare cœpit 11. Cal. Maij.

M. Iunius Max. II.

.... Vettius Aquilinus.

Maximianus Herculius Imp. appellatus à Diocletiano 11. Cal. Maij. Imperauit annos 18 cum Domitiano.

C. Aurelius Diocletianus. Aug. III.
M. Aurelius Maximianus Aug. II.
4310 1040 M. Aurelius Maximus. 1035
.... Pomponius Ianuarius. Th. 12
267 .... Annius Baſſus. II. Iunij.
L. Ragonius Quinctianus.
C. Aurel. Diocletianus Aug. IIII.
M. Aurelius Maximianus. III.
C. Iunius Tiberianus.
.... Caſſius Dio.
.... Afranius Hannibalianus. 1039
M. Aurelius Aſclepiadotus. Th. 11
4315 268 1045 C. Aurel. Diocletianus Aug. V. Iunij.
M. Aurel. Maximianus Aug. IIII.
Fl. Valerius Conſtantius.
C. Galerius Valer. Maximianus.
Numius Tuſcus.
Annius Cornelius Amillinus.
C. Aurel. Diocletianus Aug. VI. 1043
Fl. Valer. Conſtantius Cæſ. II. Th. 10
M. Aurel. Maximianus Aug. V. Iunij.
269 C. Galerius Maximianus Cæſ. II.
1050 ..... Anicius Fauſtus. II.
4320 .... Gallus.
C. Aurelius Diocletianus Aug. VII.
M. Aurel. Maximianus Aug. VI.
Fl. Valerius Conſtantius Cæſ. III. 1047
C. Galer. Valer. Maximian. Cæſ. III. Th. 9
..... Poſtumius Titianus. Iunij.
270 Fl. Popilius Nepotianus.
Fl. Valer. Conſtantius Cæſ. IIII.
C. Galer. Valer. Maximia. Cæſ.
4325 1055 C. Aurel. Diocletianus Iouius Aug. VIII.
M. Aurel. Maximianus. Aug. VII. 25
C. Aurel. Dioclet. Aug. IX. 1051
M. Aurel. Maximia. Aug. VIII. Th. 8
Iunij.

Diocletianus Imperauit an. 20. hic & Maximianus ſponte abdicarunt 11 Cal. Maij.

Galerius imperat, qui iam imperauerat Cæſar, cum ſenioribus Auguſtis annos 13.

271 Fl. Valerius Conſtantius Aug. V.

C. Galerius Maximianus Aug. V.

Fl. Valer. Conſtan. Aug. VI.

C. Galer. Maximian. Aug. VI.

Conſtantius obijt 8. Cal. Aug. Imperauit Auguſtus cum Galerio an. 2. menſ. 3. d. 5.

Conſtantinus imperat in Britannia an. 30. m. 9.

Maxentius imperat Romæ contra Conſtantinum circa 8. Calend Octob.

Fla. Valer. Conſtantinus Aug.

M. Aurel. Valerius Maximi. Hercul.

4330 1060 C. Galerius Maximianus Aug. VII. 1055 Th. 7

C. Aurel. Valer. Diocletian. Iouius. X. Iunij

272 Poſt conſulatum Maximiani Aug VII.

Et Diocletiani Iouij. X.

II. Poſt. C. Maximiani. Aug. VIII.

Et Diocletiani Iouij.

Licinius imperat. appellatus eſt à Galerio.

C. Gelerius Maximianus Aug. VIII.

C. Aurel. Licinianus Licinius Aug. 1059 Th. 6

Galerius obijt menſ. Septemb. Iunii.

Fl. Valerius Conſtantinus Aug. II.

C. Aurel. Licinian. Licinius Aug. II.

Maxentius prælio victus à Conſtantino 7. Cal. Octob.

4335 273 1065 Fl. Valer. Conſtantin. Aug. III.

C. Aurel. Licinius Aug. III.

C. Ceionius Rufius Voluſianus.

.... Anetanus.

.... Annianus.
Fl. Valer. Conſtantinus Aug. IIII.
C. Aurel. Licinius. Aug. IIII.
.... Sabinus.
Q. Aradius Rufinus Valer. Proculus. 1063
274 P.C. Sabini & Th. 5.
Q. Aradij Val. Proculi. Iunij.
4340 1070 C. Aurelius Licinius Aug. V.
Fl. Valer. Auguſti F. Cæſar.
Fl. Valer. Conſtantinus Aug. V.
C. Valerius Aug. F. Licinius Cæſ.
Fl. Valer. Conſtantinus Aug. VI.
Fl. Valer. Aug. F. Conſtanti. Iun. Cæſ. 1067
Fl. Valer. Aug. F. Criſpus Cæſ. II. Th. 4
275 Fl. Valer Aug. F. Conſtanti. Iun. II. Iunij.
Fl. Petronius Probianus.
.... Anicius Iulianus.
4345 1075 .... Acilius Seuerus.
Fl. Iunius Rufinus.
Fl. Valer. Aug. F. Criſpus Cæſ. III.
Fl. Valer. Aug. F. Conſtanti. Iun. III. 1071 Th. 3
Licinius à Conſtantino victus coactus abdicauit. Iunij.
276 Anicius Fauſtus Paullinus.
P. Publilius Ceionius Iulianus Camoe.
Fl. Valer. Conſtantinus Aug. VII.
Fl. Iulius Aug. F. Conſtantius Cæſ.
Fl. Valer. Conſtantinus.
Fl. Valer. Max. Baſilius.
4350 1080 Fl. Magnus Ianuarius. 1075 Th. 2
.... Fabius Iuſtus. Iunij.
277 Fl. Valer. Conſtantin. Aug. VIII.
Fl. Val. Conſtantin. Iun. Cæſ. IIII.
.... Ouinius Gallicanus.
L. Aurelius Symmachus.
..... Annius Baſſus.
Ablabius Ægyptius.

.... Ouinius Pecatianus.

.... Mecilius Hilarianus. 1079

4355 278 1085 Fl. Valerius Dalmatius. Th.1 Iunij.

M. Aurel. Xenophilus.

L. Ranius Publilius Optatus.

Anicius Paullinus Iunior.

Fl. Valer. Conſtantius.

C. Rufius Ceionius Albinus.

Fl. Popilius Nepotianus. 1083

.... Facundus. Th.13 Maij.

279 T. Fabius Tacianus.

.... Felicianus.

ANNI Mundi tantum deinceps adſcripti.

Conſtantinus obijt 11 Calen. Iunij, poſt quam regnaſſet annis 30. m. 9.d. 27 Succeſſerunt Filij. Fl. Iunius Conſtantius Iunior in Oriente. Fl. Valerius Conſtantinus Iunior in Occidente. Fl. Valerius Conſtans in Italia. Imperio diuiſo, Conſules tum Romæ, tum Conſtantinopoli creati ſunt.

Conſules Conſtantinopolitani.	Conſules Romani.
4360 Polemius.	Vrſus.
Fl. Iulius Conſtantius Aug. II.	Fl. Valerius Conſtans Auguſtus.
Septimius Acyndinus.	L. Aradius Rufinus.
	Valerius Proculus.

Conſtantinus Iunior à Maguentio occiſus eſt, cum regnaſſet annos 3. Obtinuit deinceps totum Occidentis imperium eius frater Valerius Conſtans.

Fl. Antonius Marcellinus.	.... Cœlius Probinus.
Fl. Iulius Conſtantius Aug. III.	Fl. Valerius Conſtans Aug. II.
4365 P. C. Conſtantij Aug. III.	.... Furius Placidius.
	Fl. Piſidius Romulus.
Saluſtius Autor.	Leontius.
Amantius.	Ceionius Rufius Albinus.
P. C. Amantij ex Calend.	P.C. Ceionij ex Cal. Maij Fl. Valer.

Maij Fl. Iulius Conſtantius Aug. IIII. Conſtans Aug. III.

Fl. Euſebius. Fl. Rufinus.

4370 Fl. Philippus Fl. Salleas.

P. C. Philippi Acon. Fab. Catullinus Philomanus.

Vlpius Limenius.

II P. C. Philippi. Sergius.

Nigrimanus.

Conſtans occiſus eſt in Gallijs, ſub Calend. Martij. Imperauit ann. 2. m. 9. d. 5. Magnentius in Gallijs imperat an. 3. ½. Seipſe occidit Lugduni victus à Conſtantio.

III P. C. Philippi. P. C. Sergij & Nigrimani.

Fl. Iul. Conſtantius Aug. V. Fl. Decentius Cæſar.

Fl. Conſtantius Gallus Cæſ. Fl. Paulus Cathena.

Fl. Conſtantius Aug. VI. P. C. Fl. Decentij Cæſ. & Pauli Cath.

4375 Fl. Conſtantius Gallus Cæſ.

Fl. Conſtantius Gall. Cæſ. III. Fl. Iul. Conſtantius Aug. VII.

P. C. Conſtantij Galli Cæſ. III. Arbetio.

Mauortius Lollianus.

Claudius Iulianus, Auguſtus appellatus, 8. Id. Nouemb. Imperauit cum Conſtantio Iuniore. an. 6.

II P. C. Fl. Galli. III. Fl. Iulius Conſtantius Aug. VIII.

Fl. Claudius Iulianus Cæſ.

4380 Fl. Iulius Conſtantius Aug. IX. Fl. Claudius Iulianus Cæſ. II.

P. C. Flauij Iul. Conſt. Aug. IX. T. Fabius Titianus.

Neratius Cerealis.

II P. Conſulatum Fl. Iul. Conſt. IX. Euſebius & Hypatius Fratres.

Fl. Iulius Conſt. Aug. X. Fl. Claud. Iulianus Cæſ. III.

Conſtantio Aug. X. & Fl. Claud. Iuliano III. Coſ. inter hyemem adultam & ver, cœlum apparuiſſe obſcura ſubtextum caligine, & à primo auroræ exortu vſque ad meridiem ſtellas iugiter interluxiſſe, autor eſt Ammianus Marcell. Hiſque terroribus, inquit accedebat, quod cum lux cœleſtis opperiretur è Mundi conſpectu, penitus luce abrepta, defeciſſe diutius Solem pauidæ mentes hominũ æſtimabant.

Ex hac narratione Chronologorum peritiſſimi, Solis eclipſim augurantur. Verum Calculus aſtronomicus, Luminum ſizygian, quę hoc anno prope nodum deuehentem incidit, confert in diem 4. Martij, ho. 4. matus. hoc eſt horis tribus ante Solis ortum. Sol enim ♓ 13 grad. poſſidebat, & finientem Romanum conſcendit, hor. 7. poſt mediam noctem, ex Ptolemæi numeris. Quod tempus Ammiano minimè congruit. Propius accedit Alphonſinus calculus, quo vera ☍ depromitur, Romę ho. 5. 17. & Latitudo ☽ ſer. 17. Auſtrina: cui parallaxis adiuncta Lunam procul in Auſtrum facilè reijciet, vt nihil à Solis corpore delibari poſſit. Sed nec Sol, vel ſi concedamus huius lumen prorſus extinctum fuiſsè, tantum temporis in tenebris latere potuit, quantum ab Ammiano proditum eſt, cum maximum Solaris deliquij tempus, horas duas & beſſem non ſuperet, tantum abeſt vt ab aurora ad meridiem interluxerint ſtellæ in deliquio Solis. Quare perſpicuum eſt prodigium aliquod Ammianum adnotare voluiſse, quod Solis defectioni vulgus temerè tribuiſse diſertè pronunciauit. Hic longè hallucinatur qui temporum emendationem profeſſus, Ammiani prodigium, quod Solis defectum indicare credit, confert in annum Chriſtianum 359. Martij d. 15. Eo enim die incidit quidem in nodum, Luminum coniunctio, ſed horis tribus vel 4. à meridie, Et Sol dimidia tantum ſui parte mutilatus eſt. Peccat præterea in obitu Conſtantij, quem adſcribit anno 360. cum debeatur anno 361. Simili errore narrationem Herodoti de tranſitu Xerxis ita interpretatur, vt his verbis ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕδρην, ἀφανὴς ἦν, ἀντὶ ἡμέρας τε νὺξ ἐγένετο: Solis deliquium deſcribi putet, contra cœli naturæq; leges, huiuſq; falſo creditæ eclipſis occaſione, Xerxis trāſitum anno vno anteuertat. Sic pleriq; omnes in cæde Cæſaris anno 44. ante Chriſtianam epocham, Sic Philippo Salleaque Coſſ. anno termini Chriſtiani 348. & ſæpe alias, Solis lumen oppoſitu ☽ obſcuratum fuiſſe prodiderunt, aduerſante & repugnante cœlo.

Fl. Florentius præf. præt. Illyri. Fl. Taurus prætorio Italię.

Conſtantius obijt Mopſocrenis 3. No. Nouemb. Succedit Claud. Iulianus an. 1. m. 7. d. 27. qui in prælio apud Perſas occiſus eſt, 6. Cal. Iulii. Poſtridie ſalutatus eſt Imperator Fl. Iouianus. Imperauit tantum menſib. 7. d. 21.

Fl. Mamert

Fl. Mamertinus præf. præt. Illyr. P. C. Fl. Tauri
Fl. Neuita.
Fl. Claud. Iulianus Aug. IIII. Secundus Saluſtius præf. præt. Gall.
4385 Fl. Iouianus Auguſtus. P. C. Secundi Saluſtij.
Fl. Varronianus Augu. F.

Iouianus Imp. exceſſit 13. Calen. Martij. Fl. Valentinianus accitus in caſtra venit 7. Cal. martij. Die inſequenti Imperij inſignia non induit, propter Biſſextum. V. Cal. martij omnium acclamatione imperium adeptus eſt, quod adminiſtrauit ann. 11. m. 8. d. 21.

Imperij anno primo Calen. April. Fl. Valenteni. fratrem ſuum Auguſtum adſciuit. Hic imperauit an. 40. m. 4. d. 13.

Fl. Valens pius felix Aug. Fl Valentinianus Aug.
P. C. Fl. Valentis Aug. Fl. Gratianus Augus. F.
Fl. Dagalaiphus
Fl. Lupicinus Fl. Ioninus.

Fl. Valentinianus Iunior & Fl. Gratianus Auguſti à patre Valentiniano appellati, imperarunt cum patre an. 8. mens. 2. d. 28.

4390 Fl. Valen. Augu. II Fl. Valentinianus Augu. II
Sex. Aurelius Victor Felix Valentinianus
Fl. Valens Aug. III Fl. Valentiniauns Aug. III
P. C. Fl. Valentis Aug. III Fl. Gratianus Aug. II
Sex. Anicius Petronius Probus.
Fl. Arintheus Fl. Modeſtus.
4395 Fl. Valens Aug. IIII Fl. Valentinianus Aug. IIII
P. C. Valentis. Aug. IIII Fl. Gratianus Aug. III
Fl. Equitius
11. P. C. Valentis Aug. IIII P. C. Gratiani Aug. & Equitij.

Imp. Valentinianus obiit 13. Cal. Decemb. Succedunt filij Fl. Valentinianus Iunior & Fl. Gratianus in Occid. Hic annis 7. m. 9. d. 9. Ille an. 16. m. 5. d. 24.

Fl. Valens Aug. V Fl. Valentinianus Iunior Aug.
P. C. Fl. Valentis Aug. V Fl. Gratianus Aug. IIII
Fl. Merobaudes V.C.
4400 Fl. Valens Aug. VI Fl. Valentinianus Iun. Aug. II

Imp. Valens occiſus eſt in prælio v. Id. Auguſti.
Fl.Gratianus ſuccedit.

P. C.Diui Valentis VI. D.Auſonius Magnus Pęonius Gallus
Sex. Anicius Hermogenianus Olybrius.

Theodoſius Hiſpanus Honorij F. a Gratiano 17. Cal.Februarij Imperator creatus eſt in Oriente. Imperauit an. 6.

Fl. Theodoſius Auguſtus Fl. Gratianus Aug. V.
Poſtumius Syagrius Fl. Annius Eutherus
Fl. Anthemius V. C. Fl. Annius Euagrius
4405 Fl. Saturninus Fl. Merobaudes V. C. II.

Arcadius à Theodoſio patre 17. Cal. Fębruarij Auguſt. appellatus eſt. Gratianus Imp. occiſus eſt 8. Calen. Septemb. Tum aduerſus Valentinianum Iuniorem & Theodoſium imperauit in Gallijs Magn. Maxim. cum Fl. Victore filio ſuo ann. 5.

Fl. Clearchus Fl. Richimer V.C.
Fl. Arcadius Aug. Fl. Banto
Fl.Honorius Auguſ. F. Fl. Euodius V.C.
Fl. Euthropius V. C. Fl. Valentinianus Iun. Aug. III.
4410 Fl. Cynegius. Imp. Cæſ. Fl. Theodoſius Aug. II.

Fl. Mag. Maximus Imp. occiſus eſt cum Fl. Victore filio VI. Calend. Septemb.

Fl. Thimaſius V. C. Fl.Promotus V. C.
Fl. Neoterius. Imp. Cæſ.Valentinianus Iun.Aug. IIII.
P. C.Fl. Neoterij. L.Aurelius Auianius Symmachus V.C.
T. Fabius Titianus V.C.

Fl.Honorius Cæſar appellatus à Theodoſio patre 17. Cal. Februar. Imperauit Conſtantinopoli Cæſaris nomine an. 2.

Imp. Cæſ. Fl. Arcadius Aug. II. Fl. Rufinus.

Imp. Valentinianus Iunior occiſus eſt Idib. Maij, vigilia Pentecoſtes. Eugenius ſuccedit Imp. in Occid. an. 2. m. 4. d. 13.

4415 Imp. Cæſ. Fl. Theodoſius Aug. III. P. C.Fl. Rufini
Fl.Habundantius V. C.

Fl.Honorius Conſtantinopoli Auguſtus appellatus à patre Theodoſio 4. Id. Ianuar. Imperauit ann. 30. m. 7. d. 6.

Imp. Cæſ. Fl. Arcadius Aug. III. Imp. Cæſ. Fl.Honorus Aug. II.

Fl. Eugenius Imp. Occid. occiſus eſt 8. Id. Septēb. Succedit 17. Cal. Octob.

Octob. Fl. Honorius Theodoſij f. Imperauit in Occid. an. 28. m. 11. d. 10.

P. C. Fl. Arcadij Aug. III. — Q. Clodius Hermogenianus Olybrius Sex. Anicius Probinus. V. C.

Theodoſius Imp. Orientis obijt 16. Calend. Februar. Excepit Imperium Filius Arcadius ann. 13. m. 3. d. 15.

Imp. Cæſ. Fl. Arcadius Aug. IIII. — Imp. Cæſ. Fl. Honorius Aug. III.

4420 P. C. Arcadij Aug. IIII. — Fl. Cæſarius V. C. Pontius Atticus V. C.

Eutychianus. — Imp. Cæſ. Fl. Honorius Aug. IIII.

Fl. Eutropius. — Fl. Manlius Theodorus V. C.

Fl. Aurelianus V. C. — Fl. Stilico V. C. Mag^r. Vtriuſq; Milit.

Fl. Frauitta V. C. — Ragonius Vicentius Celſus V. C.

Imp. Cæſ. Fl. Arcad. Aug. V. — Imp. Cæſ. Fl. Honorius Aug. V.

4425 Fl. Theodoſius Iunior Auguſtus à Patre Theodoſio appellatus 17. Cal. Feb. imperauit cum patre an. 6. m. 2. d. 15.

Imp. Cæſ. Fl. Theodoſius Iunior. Aug. — Fl. Rumoridius V. C.

Fl. Ariſtenetus....... — Imp. Cæſ. Fl. Honorius Aug. VI.

Fl. Anthemius V. C. — Fl. Stilico V. C. Magiſter vtriuſq; militiæ

Imp. Cæſ. Fl. Arcadius Aug. VI. — Sex. Anicius Petronius Probus.

Vandali & Alani prid. Cal. Ianuar. traiecto Rheno, Gallias aggreſſi ſũt

Imp. Cæſ. Fl. Theodoſius Iun. Aug. II. — Imp. Cæſ. Fl. Honori^9 Aug. VII.

4430 P. C. Theodoſij Iun. Aug. II. — Fl. Philippus V. C. Anicius Baſſus V. C.

Arcadius Imp. obijt Cal. Maij. Succeſſit Filius Theodoſius Iunior an. 42 m. 2. d. 28.

Imp. Cæſ. Fl. Theod. Iun. Aug. III. — Imp. Cæſ. Fl. Honorius Aug. VIII

P. C. Imp. Theodoſij Iun. Aug. III. — P. C. Imp. Honorij Aug. VIII.

Imp. Cæſ. Theodoſius Iu. Aug. IIII. — II P. C. Imp. Honorii Aug. VIII.

Roma capta eſt à Gothis 9. Cal. Septemb.

4435 Imp. Cæſ. Theodoſius Iun. Aug. V. — Imp. Cæſ. Honorius Aug. IX.

Fl. Lucianus V. C. — Fl. Herodianus.

Fl. Conſtans. V. C. — Fl. Conſtantius V. C. Magr. vtr. militiæ.

Imp. Cæſ. Theodorus Aug. VI. — Imp. Cæſ. Fl. Honorius Aug. X.

Gothi ad Hiſpanias migrant.

Imp. Cæſ. Theodoſius Iun. Aug. VII. — Iunius Quartus Palladius V. C.

P. C. Theodoſij Iun. Aug. VII. Imp. Cæſ. Fl. Honorius Aug. XI.
Fl. Conſtantius V. C. Mag$_r$. vtr. mil. II.

4440 Imp. Cęſ. Theodoſius Iun. Aug. VIII. Imp. Cæſ. Fl. Honorius Aug. XII.
Fl. Plinta V. C. Fl. Monaxius V. C.
Imp. Cæſ. Theodoſius Iunior Aug. IX. Fl. Cōſtantius Noibliſſ Cæſ. III.
Fl. Agricola. Fl. Euſtathius.
Imp. Cæſ. Theodorus Iu. Aug. X. Imp. Cæſ. Fl. Honorius Aug. XIII.

4445 Fl. Aſclepiodotus. Rufius Prætextatus Marinianus V. C.

Imp. Fl. Honorius Arcadij frater obijt.
Fl. Ioannes ab exercitu Auguſtus appellatus
Imperat in Occidente an. 2. m. 2.

Fl. Victor. V. C. Fl. Caſtinus V. C. Magiſter vtriuſq; militię.

Fl. Placidius Valentinianus, Cæſar à Theodoſio Imp. appellatus eſt.

Imp. Cæſ. Theodoſius Iun. Aug. XI. P. C. Fl. Caſtini V. C.
Fl. Placid. Valentinianus.
Nobiliſſ. Cæſ.

Fl. Placidius Valentinianus à Theodoſio Imp. Auguſtus appellatus, Imperauit in Occid. an. 29. m. 5. d. 23. In exitu Octobris Ioannes Imperator Occidētis occiſus eſt Rauēnę.

Imp. Cæſ. Fl. Theodoſius Aug. XII. Imp. Cæſ. Fl. Placidus Valentinianus II.
Fl. Hierius V. C. Fl. Ardaburius V. C.

4450 Fl. Taurus V. C. Fl. Felix V. C.
Fl. Dionyſius V. C. Fl. Florentius V. C.
Imp. Cæſ. Fl. Theodoſius Aug. XIII. Imp. Cæſ. Fl. Plac. Valētin. Aug. III.
Fl. Antiochus V. C. Anicius Baſſus V. C.
Fl. Valerius V. C. Fl. Aetius V. C. Mag^r. vtriuſq; militiæ.

4455 Imp. Cæſ. Fl. Theod. Aug. XIIII. Fl. Anicius Max. poſt Auguſt. appellatus.
Fl. Aſpar. V. C. Fl. Areobinda V. C.
Imp. Cæſ. Fl. Theod. Aug. XV. Imp. Cæſ. Placid. Valentinianus Aug. IIII.
Iſidorus V. C. Senator V. C.
Fl. Sigeualtes V. C. Fl. Ætius V. C. Mag. vtr. militię.
Imp. Cæſ. Theodoſius Aug. XVI. Anicius Acilius Glabrio Fauſt. V. C.

4460 Imp. Cæſ. Theodoſius Aug. XVIII. Feſtus V. C.

Fl. Anatolius V. C. Imp. Cæſ. Placidius Valent. Aug. V.
Fl. Cyrus Panopolites. V. C. P. V. Imp. Valentiani Aug. V.
Fl. Eudoxius V. C. Fl. Dioſcorus V. C.
Fl. Paternus V. C. Fl. Anicius Max. V. C.
4465 Imp. Cæſ. Theod. Aug. XVIII. Cæcina Decius Albinus V. C.
Fl. Nonius. Imp. æſ. Plac. Valentinian. Aug. VI.
P. C. Fl. Nonij. Fl. Aëtius V. C. Mag^r. vtr. Mil. III.
Q. Aurelius Symmachus. V. C.
4470 Fl. Ardaburius V. C. Faltonius Probus Alypius V. C.
Fl. Zeno V. C. Rufius Prętextatus Poſtumianus V. C.
Fl. Protogenes V. C. Turcius Secundus Aſterius V. C.
P. C. Fl. Protogenis Imp. Cæſ. Plac. Valentinianus Aug. VII
Gennadius Valer. Coruinus Auienus.

Theodoſius Iunior Imp. Orientis obijt V. Calend. Auguſti.
Martianus imperat Conſtantinopolian.

Imp. Cæſ. Fl. Martianus Aug. Clodius Adelphius V. C.
F. Aſporatius V. C. Herculanus V. C.
Fl. Cincomalus V. C. Fl. Opilio Aëtij f. V. C.
Fl. Ltudius V. C. Fl. Aetius Ætij f. V. C.
Fl. Athenius V. C. poſt Aug. Imp. Cæſ. Plac. Valentinianus Aug. VIII.

Placid. Valentinianus Imp. Occid. cæſus eſt 16 Calend April. Succeſſit Fl. Anicius Max. poſt 3. menſ. occiſus. Fl. Auitus imperium Occid. inijt, 6 Id. Iulij, quo potitus eſt menſ. 10. d. 8.

Fl. Varari V. C. Fl. Ioannes V. C.
Fl. Rufus V. C. Fl. Conſtantinus V. C.

Marcianus Imp. Orient. obijt 7. Cal. Feb. Fl. Leo. Imperat ann. 17. Ardaburius à Aleone Cæſar appellatus imperauit cum Leone an. 14. Fl. Iulius Valerius Maiorianus imperat in Occid. à Calend. Aprilis ad annos 4. menſ. 4.

4480 Imp. Cæſ. Fl. Leo. Pius Felix Aug. Imp. Cæſ. Fl. Iul. Cal. Maiorian. Aug.
Patricius V. C. Fl. Ricimer. V. C. Mag^r. vtriuſq; Milit.
Apollonius V. C. Magnus V. C.
Fl. Dagalaiphus V. C. Fl. Seuernius V. C.

Maiorianus Imp. Abdicauit 4. non. Auguſti Fl. vibius Seuerus 13 Cal. Decemb. inijt imperium quod adminiſtrauit ann. 3. m. 4.

Imp. Cæſ. Fl. Leo. Aug. II. Imp. Cęſ. Fl. vibius Seuerus Aug.
Fl. Vrbianus. Cecinna Decius Baſilius felix V.C.
Fl. Ruſticus V.C. Fl. Anicius Olybrius V. C.
Fl. Baſiliſcus V. C. poſt Aug. Fl. Herminercius V.C.

Seuerus Imp. Obijt 18. Cal. Sept. Interregnum in Occid. ann. 1. m. 8.

Imp. Cæſ. Fl. Leo Aug. III. P. C. Fl. Herminerici.
Fl. Puſæus V. C. Fl. Ioannes V. C.

Imp. Cæſ. Fl. Anthemius Auguſtus Imperium Occid. inijt Pridie. Id. April. quod tenuit ann. 5. m. 3.

1490 P. C. Fl. Puſęi. V. C. Imp. Cæſ. Fl. Anthemius Aug. II.
Fl. Zeno Iſauricus poſt Aug. Fl. Marcianus V. C.
Fl. Iordanus V. C. Fl. Seuerus V. C.
Imp. Cæſ. Fl. Leo Auguſt. IIII. Fl. Probiann s V. C.

Ardaburius cum patre Aſpare occiſus eſt.

Fl. Marcianus V. C. Fl. Feſtus V. C. & Inluſtris.

Anicius Olybrius occiſo Anthemio imperat in Occidente ann. 3. d. 24.

Imp. Cæſ. Fl. Leo Aug. V. P. C. Fl. Feſti. V.C. & Inluſtris.

Sub Non. Februar. Leo Iunior à patre Leone Auguſtus appellatus eſt. Imperauit in Oriente an. 1. Fl. Glycerius 3. Non. Mart. imperat in Occid. an. 1. m. 3. d. 21.

Imp. Cæſ. Fl. Leo Iun. Aug. II P. C. Fl. Feſti.

Leo Imp. obijt Idib. Ianuar. Succedit Leo Iunior qui Zenonem patrem Auguſtum in Oriente appellauit, poſtquam Cæſar cum eo imperaſſet aliquot menſes. Imperauit an. 17. m. 2. Fl. Iulius Nepos 8. Cal. Iulij, fugato Glycerio, imperat in Occid. ann. 1. m. 2. d. 4.

P. C. Imp. Cęſ. Leonis Aug. III P. C. Fl. Feſti.

Baſiliſcus, Zenone Fugato, imperium arripit an. 1. m. 5. Fl. Iulius Nepos qui Glycerium regno ſpoliarat, Imperator Romæ Salutatus eſt. eo protinus fugato, Oreſtes Auguſtulum filium ſuum, in ſolio collocat. Nepos abdicauit 5. Calend. Nouemb. Fl. Momillus Auguſtulus prid. Cal. Nouēb. imperium inijt; quo potitus eſt menſ. 9. d. 24.

Imp. Cæſ. Fl. Baſiliſcus Aug. II. IIII. P. C. Fl. Feſti.

Fl. Armatus

	Fl. Armatus V. C.	
	P. C. Baſiliſci Imp. & Fl. Armati.	V. P. C. Fl. Feſti V. C.
	Fl. Illus V. C. ſine Conlega.	VI. P. C. Fl. Feſti.
4500	Imp. Cæſ. Fl. Zeno Iſaur. Aug. III.	VII. P. C. Fl. Feſti.
	P. C. Fl. Zenonis Aug. III.	Fl. Baſilius Iunior V. C.
	II P. C. Fl. Zenonis Aug. III.	Fl. Placidius V. C.
	III P. C. Fl. Zenonis Aug. III.	Fl. Seuerinus V. C.
	Fl. Trocundus V. C.	
	P. C. Fl. Trocundi V. C.	Anicius Fauſtus V. C.
	Fl. Theodoricus Amalus Rex Goth.	Fl. Venantius Decius V. C.
	P. C. Fl. Theodorici R. Goth.	Q. Aurelius Quinti. F. Symmach⁹ V. C
	Fl. Longinus V. C.	Cæcinna Maurus Decius V. C.
	P. C. Fl. Longini.	Anicius Manlius Seuerinus Boetius V. C.
4510	II P. C. Fl. Longini.	Claud. Iulius Ardeſius Dinamus V. C. Fl. Siſidius V. C.
	Euſebius Chrono. V. C.	Anicius Probinus V. C. & inluſtris.
	P. C. Euſebij Chronionis Fl. Longini V. C. II.	Anicius Fauſtus Iunior V. C.
	P. C. Fl. Longini V. C. II.	Fl. Olybrius Iunior V. C.
	Zeno Auguſti Imp. Orientis obijt 7. Id. April. Fl. Anaſtaſius Dicorus imperat in Oriente an. 27 m. 3.	
	Imp. Cæſ. Fl. Anaſtaſius Dicorus.	Fl. Rufinus V. C.
	Aduerſus Anaſtaſium Imp. Longinus frater & Athenodorus tyrannidem occupant, an. 5. poſtea occiſi ſunt.	
	P. C. Imp. Anaſtaſij Aug. Euſebius Chronio V. C. II.	Decius Albinus V. C. & inluſtris.
	P. C. Euſebij Chronionis II.	Turcius Secundus Aſterius V. C. Fl. Præſidius V. C.
	Fl. Aemilius V. C.	Fl. Viator. V. C.
	Fl. Paulus V. C.	P. C. Viatoris V. C.
	Imp. Cæſ. Fl. Anaſtaſius Dicorus. Aug. II.	II P. C. Fl. Viatoris V. C.
		Decius Paullinus V. C.
4520	Fl. Ioannes Scytha V. Sublimis. & C.	P. C. Decij Paullini V. C.
	Fl. Aſclepius V. C. Fl. Ioannes Gibbus V. C.	

	Fl. Patricius V. C.	11 P. C. Decij Paullini.
	Fl. Hypatius V. C.	
4370	Fl. Pompeius V. C.	Rufus Mag. Fauſt. Auienus Senior V. C.
	Fl. Probus V. C.	Rufus Magn. Fauſt. Auienus Iunior V. C.
	Fl. Dexecratus V. C.	Fl. Voluſianus V. C.
	Fl. Cethęus V. C.	P. Fl. C. Voluſiani V. C.
	Sabinianus Vir. Sublimis.	Fl. Manlius Theodorus V. C.
	Fl. Areobinda V. C.	Fl. Meſſala V. C.
	Imp. Cæſ. Fl. Anaſta. Dico. Aug. III.	Venantius Decius V. C.
	Fl. Celer. V. C.	Baſilius Venantius Decius Iun. V. C.
	P. C. Fl. Celeris V. C.	Importunus Decius V. C. & illuſtris.
	Eutharicus V. C.	Anicius Manlius Seuerinus.
	Secundinus V. C.	Boetius II.
	Fl. Paullus V. C.	Felix Gallus Felicis F. V. C.
	Fl. Clementinus V. C.	Fl. Muſchianus V. C.
4375	P. C. Fl. Clementini. V. C.	Anicius Probus V. C
		M. Aurelius Caſſiodorus Senator V. C.
	Fl. Anthemius V. C.	Fl. Florentius V. C.
	P. V. Fl. Anthemii V. C.	Petrus V. C.
	Imp. Cæſ. Fl. Anaſtaſius Dicor. Aug. IIII.	Agapetus V. C.
	Fl. Magnus V. C.	Fl. Florentius V. C.

Anaſtaſius Imp. mortuus eſt 6. Id. Iulij. Fl. Anicius Iuſtinus imperat an. 9. d. 24. hoc tempore Romanum Imperium In Occidente deſijt ſub Clodoueo Francorum rege.

4380	Imp. Cæſ. Fl. Anicius Iuſtinus Aug.	Fl. Eutharicus Illica Amalus V. C.
	Fl. Vitalianus V. C.	Fl. Ruſticus V. C.
	Fl. Anicius Iuſtinianus poſt Aug.	Fl. Valerius V. C.
	P. C. Fl. Anicij Iuſtiniani.	Q. Aurelius Anicius Symmachus V. C.
		Anicius Manl. Seuerinus Bœtius V. C. III.
	11 P. C. Fl. Iuſtiniani.	Fl. Anicius Maximus V. C.
	Imp. Cæſ. Fl. Anic. Iuſtinianus II.	Fl. Opilio V. C.
	Fl. Philoxenus V. C.	Anicius Probus Iunior V. C.
	P. C. Fl. Philoxeni V. C.	Anicius Olybrius Iunior V. C.
	11 P. V. Fl. Philoxeni. V. C.	Fl. Mauortius V. C.

Calend. April. Fl. Anicius Iuſtinianus Cæſar.

Auguſtus appellatus, regnauit cum Iuſtino auunculo menſ. 4. cui fatis perfuncto Cal. Auguſti ſucceſſit an. 38. m. 3. d. 13.

4550 Im.Cæſ.Fl.Anic.Iuſtin.Aug. II. P.C.Fl.Mauortij V.C.
P.C.Imp.Iuſtiniani Aug. II. Cęcinna Maurus Dec.Baſil.Iun.V.C.
II P.C.Imp.Iuſtiniani Aug. II. Poſtumius Lampadius V.C. Fl. Oreſtes V.C.
III P.C.Imp.Iuſtiniani Aug. II. P.C. Poſtumij Lampadij & Oreſtis.
IIII P.C.Imp.Iuſtiniani Aug. III. II Poſtumij Lamp. & Oreſtis.
Imp.Cæſ.Fl.Iuſtinian.Aug. IIII. III P.C. Poſtumii Lamp.& Oreſtis.
Imp.Cęſ.Fl.Iuſtinian.Aug. IIII. Decius Theodorus Paulinus V.C.
Fl.Beliſarius V.C.Mag^r.vtr.mil. P.C. Decij Theodori Paullini V.C.
P.C.Fl. Beliſarii V.C. II P.C.Decii Theodori Paull.V.C.
II P.C.Fl. Baliſarii V.C. III P.C. Decii Theod. Paull. V.C.
Fl. Ioannes V.C. IIII P.C. Decii Theod. Paull.V.C.
4560 Fl. Apio Ægyptius V.C. V. P.C. Decii Theod. Paull. V.C.
Fl. Iuſtinus Germani F. V.C. VI. P.C. Decii Theod. Paull. V.C.
Fl. Baſilius Iunior V.C. Occidentales conſules
P.C. Baſilii Iuni V.C. deſierunt.
II P.C. Baſilii.

4560 Senſim deſierunt Conſules Orientales, Auguſtis ſubinde Conſulatum ſumentibus. Poſt conſulatum primus annus, ſecun dus, tertius & deinceps notabatur, quoad annos Chriſti ex Dionyſii inſtituto vſus adſciuerit. Hic Dionyſius cognomento Exiguus, abbas Romanus, annorum cenſum ab ortu Chriſti deducere primus inſtituit anno. 532. Epochæ Chriſtianæ. Idemque Cyclos enneadecaëtericos orſus eſt ab II. Cal. April. Quibus ferię Paſchales ex Lunę diebus inueſtigantur. Poſt hac annos tantum deſignabimus qui conſules habuerunt Imp. ſucceſſoribus obiter adſcriptis.

4584 XXIIII P.C. Baſilii 562. Epochæ Chriſtianæ Imp.Cęſ.Fl. Anicius Iuſtinianus exceſſit Calend. Nouemb. Succeſſit Fl. Anicius Iuſtinus Iunior an. 10. m. 10. d. 20.

4589 Anno Chriſtiano 567. Imp.Cæſ.Fl. Anicius Iuſtinus Iunior Aug. Conſ.

Anno P.C. Imp. Iuſtini Aug. Chriſtianæ Epochę 568. Longobardi

4590 Italiam inuadunt duce Alboino.

Anno II P.C. Iuſtini Iun. Aug. Chriſt. 569. Exarchatus

4591 Rauennæ inſtitutus eſt, cui præſuit Fl. Longinus Patricius. V.C. Narſe duce Italiæ mortuo.

4598 Anno IX. P.C. Iuſtini Aug. anno Chriſt. 576. 6. Non. Octob.

Idem Iuſtinus Imp. exceſſit. Imperat Tiberius Anicius Conſtantinus defuncti Fil. ann. 6 m. 10. d. 8.

4602 Anno Chriſtiano 580. Tiberius Anicius Conſtantinus Aug. Coſ.
Anno Chriſtiano 583. Imp. Tib. Anic. Conſtant. Aug. obijt 4. Id. Auguſti ſucceſſit Fl. Tiberius Mauricius an. 19 m. 3. d. 11.

4606 Anno Chriſt. 584 Imp. Cæſ. Fl. Tib. Mauricius Aug. Coſ.

4614 Anno Chriſt. 592 Imp. Cæſ. Fl. Tib. Maur. Aug. Coſ. II.

4615 Anno Chriſt. 593 Imp. Cæſ. Fl. Tiber. Mauricius Aug. Coſ. III.

Anno Chr. 594 Imp. Cæſ. Fl. Tib. Mauricius Aug. Coſ. IIII. Et deinceps vſque ad annum 602.

4624 Anno 602. 14. Cal. Decemb. Imp. Mauricius & Theodoſius Filius qui cum patre annos iam 11, m. 7. Imperarat coacti à Phoca abdicarunt. Tum Fl. Phocas imperium adſumſit. & 8. Cal. Decem. Mauricium & Theodoſium occidit. Imperauit Phocas ann. 8. m. 4. d. 9.

4626 Anno Chriſtiano 604. Imp. Cæſ. Fl. Phocas Aug. Coſ.

4633 Anno Chriſtiano 611. 6. Cal. April. Fl. Heraclius occiſo Phoca imperium & conſulatum capeſſit. Imperauit annos 30. Menſ. 2. cuius anno 12. Hieme Febr. d. 2. ☽ defecit.

4663 Anno Chriſt. 641. menſe Maio. Fl. Heraclius Aug. obijt. Succedit Fil. Fl. Heraclius Conſtantinus m. 4. Obijt Auguſto menſe. cui ſuccedit Frater Fl. Heracleonas, Menſ. 2. Hic coactus abdicauit Menſ. Octobri. Succedit Fl. Heraclius Conſtans Heraclij Conſtantini F. an. 27. m. 8. d. 10.

4664 Anno Chriſt. 642 Imp. Cæſ. Fl. Heraclius Conſtans Aug. Coſ.

4689 Anno 667 Imp. Cæſ. Fl. Heraclius Conſtantinus Heraclij Conſtantis F. Auguſt. Coſ.

Anno 669. Id. Iulii Imp. Cæſ. Fl. Conſtans Auguſtus occiſus eſt. Imperat Fl. Heraclius Conſtantinus Pogonatus Auguſtus, vna cum fratribus Tiberio & Flauio Heracliis, an. 16. m. 7.

4707 Anno Chriſt. 685 Imp. Cæſ. Fl. Heraclius Iuſtinianus Aug. Coſ.
Anno 686 Ianuario Menſe. Imp. Fl. Conſtãtinus Pogonatus Auguſtus exceſſit. Imperat eius Filius Fl. Heraclius Iuſtinianus an. 10. m. 5.

Anno 696 Iulio Menſe. Fl. Iuſtinianus Aug. abdicauit. Imperat Fl. Leontius, annis 3.

Anno Chriſt. 699. Fl. Imp. Fl. Leontius Aug. Coſ.

Anno 699. Fl. Leontius Aug. coactus abdicauit Auguſto Menſe. Fl. Tiberius Apſimarus imperat an. 7.

Anno Chriſtiano 700. Imp. Cæſ. Fl. Tiberius Apſimarus Aug. Coſ.

4722 Anno 706 Calen. Auguſti Imp. Fl. Tib. Apſimarus cum abdicaſſet, occiſus eſt. Imperat rurſus Fl. Heraclius Iuſtinianus cum F. Fl. Tiberio Conſtantino an. 6.

Anno Chriſt. 707. Imp. Cæſ. Fl. Heracl. Iuſtinianus Cos. II.

4729 Anno 711. Id. Auguſti Fl. Iuſtinianus Aug. cum filio Tiberio occiſus eſt. Imperat Fl. Philippicus Bardanes an. 2. Menſ. 9.

4734 Anno Chriſtiano 712. Imp. Cæſ. Fl. Philippicus Bardanes Aug. Coſ.

Anno 715. 13. Cal. Iulij imperio abdicauit Fl. Philippicus Bardanes. Imperat Fl. Anthemius Anaſtaſius an 1. m. 3.

Anno Chriſt. 716. Imp. Cæſ. Fl. Anthemius Anaſtaſius Coſ.

4738 Coactus abdicauit 14. Cal. Sept. Imperat Fl. Theodoſius Adramitenus m. 7. d. 6.

4739 Anno 717 Imp. Cæſ. Fl. Theodoſius Adramitenus, & ex Calen. April. Fl. Leo Conon. Coſſ.

Theodoſius coactus imperio abdicauit 8. Cal. April. Succedit Fl. Leo Conon. Iſaurus an. 24. m. 2. d. 25. Anno 741. 14. Cal. Augu. Fl. Leo Conon mortuus eſt. Imperat Fl. Conſtantinus Copronymos ann. 35. m. 2. d. 27.

4764 Anno Chriſt. 742. Imp. Cæſ. Fl. Conſtantinus Copronymos Aug. Coſ.

4791 Anno 769. Imp. Cæſ. Fl. Leo 4. Auguſt. Coſſ.

Anno 775. 17. Cal. Octob. Conſtantinus Copronymus obijt. Succeſſit filius Fl. Leo 4. Aug. Imperauit cum fratribus ann. 4. m. 11. d. 26. Anno. 776. Fl. Conſtantinus Porphyrogenitus Leonis 4. F. & Eudocymus Copronymi F. imperant cum Leone, an. 4. m. 4.

Anno 779. Imp. Cæſ. Fl. Conſtantinus 7. Aug. Coſ.

4801 Anno 780. Id Septemb. Fl. Leo 4. Aug. exceſſit. Succeſſit eius filius Cōſtantinus 6. Porphyrogenitus. Imperat cum Irene matre, an. 10. m. 2. d. 2. Et poſtea ſolus an. 6. menſ. 9. d. 8. Quia anno 790. Irene coacta abdicauit 6. Id. Nouemb.

Anno 797, 17. Cal. Septemb. Conſtantinus 7. Aug. abdicauit, coactus ab Irene Matre. Imperat deinde Fl. Irene Auguſta, ann. 5. m. 2. d. 16. Anno Chriſt. 800. XXI. P.C. Conſtantini 7. Porphyrogeni CAROLVS Magnus ſub anni exitum Romanorum Imperator Auguſtus a Leone 3. Pontif. conſecratus eſt. Annus igitur Imperij Caroli primus concurrit cum anno Chriſtiano 801.

Hic deſierunt Romani conſules, Auguſtis Orientis Occidentali imperio, pontificum Romanorum factione, ſpoliatis.

Tempora ab Epocha Romę conditæ ad Caroli Magni inaugurationem ritè dimenſa fuiſſe, docent cœli phænomena paſſim adnotata. Romam conditam ſtatuimus anno Mundi ineunte 3271. Hinc ad conſulatum L. Corn. Scipionis Africani & C. Lælij Nepotis, Solis inſigni defectu nobilitatum, fluxerunt ann. 562. d. 82. Solis eclipſim Liuius memorat, quam ſupra explicauimus. Defecit dig. 10. Martii d. 14. feria 2. horis ferè 2. ante meridiem. Ab hac ſolari defectione ad Lunarem quæ a Ptolemæo conſpęcta eſt, anno Mundi 4157. Adriani 9. Octob. d. 24. hor. 10. pomerid. labuntur anni 324. d. 225. Inde ad annum 12. Heraclii Imp. quem certiſſimus notis hiſtoria miſcella deſignauit, paſchate, indictione, Lunæq; defectu, & anno Chriſtiano 622. qui fuit Mundi 4644. decurrunt anni 488. d. 100. Heraclius anno Imperii 12. indictione 10. Aprilis d. 4. paſcha celebrauit. Mox feria 2. exercitum in Perſidem duxit; hieme proxima Luna defecit. Conſule omnia temporum ſigna, conſulum & Imperatorum ſeriem, annos Chriſti, Calendarii leges, Romanas indictiones, abacum aſtronomicum, ſingula reperies in annum Heraclii 12. concurrere. Anno enim Chriſtiano 622. quartus dies Aprilis, qui pridie Nonas Romanis dicitur, fuit dominicus; in quem Paſcha incidit, indictione decima decurrente. A Iulio proximo, die 16. annorum Alhigeræ initium Mahumetani ducunt. Hieme inſecuta, indictione 11. Februar d. 2. feria 3. ♂, hora ferè 5. matut. ☽ defecit, digitis 20. Indictiones porro, vt hoc verbi obiter declaremus, vſurparunt Chriſtiani poſt Conſtantinum. Annis quindecim clauduntur. Ineunt a Septembri, anno Chri. 313. decurrente. Ab Annis Chriſtianis aufer 312. Reliquum partire in. 15. Qui ſupererit numerus, indictionem monſtrabit inchoandam à Septembri. Pontifices ab inſequente Ianuario incipiunt. Qua de re doctè diſſeruit Scaliger in Emendatione temporum. Ab anni 12. Heracliani exitu, ſiue Chriſti. 622. ad

622. ad finem anni Chriſtiani 800. quo deſinente Carolus Magnus Romanorum Imperator acclamatus eſt, anni intercedunt 179. Annus autem primus Caroli ex duodecimo ſtabilitur. Quo anno Sol ferè totus obſcuratus eſt. Maij die 14. hor 3. pomerid. autore Rheginone, cui cœli verſiones aſſentiunt. Scribit autem eclipſim ☉ accediſſe anno 811. Idib. Maii, calculum mutuatus à quopiam aſtronomo, qui annos abſolutos aſtronomico more ſubduxerat, & diem à meridie præterita inchoarat. Cadit enim Solare deliquium in annum currentem 812. 14. d. Maii, feria 6. ♀ In cuius meridie dies 15. incipit, quem Romanorum Calendarium idibus ſuis attribuit; eoque modo Solis obſcuratio feriæ 7. ♄ debetur 15. Maij. Itaque ab Vrbe condita ad Caroli Mag. Imperatoris conſecrationem, anni cenſentur 1552. Ab orbe creato, 4822.

Temporum menſura.

Aſſyriorum, Medorum, Chaldæorum, Perſarum, Græcorum, Romanorumque principum tempora, ad annum vſque 812. Epochæ Chriſtianæ, atro Solis defectu nobilem, perſecuti ſumus: Ex quibus perfacile fuerit reliquarum Gentium ætates percipere. Inſequentia tempora obſcura deinceps eſſe non poſſunt, ex Epocha Chriſti, quæ ſtatam in ſerie temporum ſedem obtinet, cœli verſionibus, & omnium populorum, qui Chriſtum agnoſcunt, conſenſu comprobatam. Qua verò menſura tempora metiamur hîc nobis aperiendum eſt. In temporum ordinibus explicandis annum Romanũ veluti menſuram omnibus notiſſimam aſſumſimus, qui à Iulio Cæſare Iulianus appellatur, conſtantem diebus 365. & diei quadrante, paulò quidem pleniorem naturali; ſed qui vniuerſo temporis curriculo ab exortu Mundi, ad Chronologiæ noſtræ metam, quam ſiſtimus anno Chriſti 1580. non adiecerit dies 40. Verumtamen haud defuturos arbitramur qui anni magnitudinem ad calculos reuocent. Annos enim non vnius generis aut eiuſdem longitudinis eſſe prodiderunt autores probatiſſimi, Lunarem à Solari diſtinguentes, & alios fuiſſe menſtruos, trimeſtres, decimeſtres, alios maiores & minores. Sed Ægyptiorum & Iulianorum, quibus in hac temporũ recenſione vſi ſumus, inæqualitas apparet. Atque inde adſtruunt minores annos attribuendos eſſe patribus, qui Diluuium anteceſſerũt, quiq; vixiſſe leguntur annis octingentis & nõgentis. Sed ex hiſtoria ſacra anni veteris menſuram certam didicimus. Scribit Moſes Gen. 7. Noam ingreſſum eſſe Arcam die

H h

17. ſecundi menſis, noctu diuque pluiſſe per dies 40: Arcam è terra ſublatam nataſſe ſuper aquas, auctas ad dies 150. die 17. menſis Septimi Arcam reſediſſe, & aquas decreuiſſe, vſque ad decimum menſem: Tum expectauiſſe Noam 40. dies, deinde dies 7. & 7. Et anno vitæ 601. primo die menſis primi, arefactam fuiſſe terræ ſummitatem, & 27. die ſecundi menſis, exſiccatam fuiſſe terram, egreſſumque Noam ex arca, Deo liberatori ſacrificaſſe. In hac narratione ex ipſius Moſis verbis excripta, videmus dies 150. interceſſiſſe à ſecundo menſe ad ſeptimum. Ex quo efficitur, 150. diebus, quinque menſes impleri, dierum tricenorum. Et poſt initium menſis decimi, exactis diebus 40. memorat 7. & 7. dies, quibus duas ſeptimanas confecit. Itaque peruenit ad 24. diem menſ. vndecimi, cum emiſſa eſt tertiò Columba, ex qua, quia reuerſa non eſt, intellexit aquas valdè imminutas eſſe; non tamen exhauſtas. Anno enim exacto ſola terræ ſummitas deſiccata fuit, quæ ſatis firmitatis non habuit, ad ſuſtinendos greſſus. Quare expectandum fuit quoad ſoliditatem nacta eſſet, nempe ad 27. diem ſecundi menſis, quo die egreſſus eſt Arcam iubente Domino. Ex his liquidò conſtat ab ipſo Mundi principio, certè ante Diluuium, annos, menſes, hebdomadas, in vſu, vt nunc ſunt, hominibus fuiſſe. Nec annos Lunares eſſe potuiſſe, cum menſes tricenis diebus perficerentur, eorumque ſententia meritò explodenda eſt, qui anno Moſis epactas inducunt vndecim dierum. Sanè probabile eſt menſes initio à Lunę cōſpectu ordinatos fuiſſe alternatim dierum 29. & 30. Quod Arabes etiamdum obſeruant, putantq; ſe lunarem annum habere dierum 354. conflatum ex 12. menſib. Quem nihilominus motui Solis ex multis annorum curriculis coaptare coguntur. Sed anni ſignificatione abutuntur Arabes. Dies enim 354 annos 12. Lunares conficiunt, quos Græci μῆνας vocant, à Luna, quę illis μήνη dicitur. Vnde Arabibus Almanach, libellus ſiue tabella Lunæ φαινόμενα proferens. Sed hic Lunaris annus, ſiue menſem appelles, dierum tantū 29 $\frac{1}{2}$ Solis curſui congruere nequit. Non latuit primos homines, Luminaria in cœlo poſita fuiſſe, quæ diſtinguerent diem & noctem, eſſentq; in ſigna & ſtata tempora, in dies & annos. Solem etiam præcipuum luminare deſtinatum fuiſſe diebus & annis. Quare nihil cauſæ eſt, cur putemus primos parētes annum ad ☽æ potius quam ad Solis agitationes direxiſſe. Verum Lunæ circuitu, menſes, anni verò metas, Solis periodo terminarunt. At vero cum progreſſu temporis animaduertiſſent Solis ambitum & reditum, annis fermè 12. Lunaribus peragi, tempus reſtitutionis Solis

in partes 12. diuiſerunt, quas quia menſibus fermè pares eſſent, menſium nomine donauerunt. Sed videndum ne anni Polyſemon nobis imponat. Annus enim circuitum propriè ſignificat. Quare menſis annus erit Lunaris. Luna enim menſtruo ſpatio orbem ſuum abſoluit. Dies, annus erit Solaris diurnius, quia Sol cœli ſuperioris motione delatus, diurna vertigine circulum complet. Tempus verò dierum 365. & quadrantis ferè, annus erit Solaris proprius: quia Sol peculiari corporis agitatione, tanto temporis ſpatio Zodiacum luſtrat, ſic bimatus erit annus Martius, ſic Iouius, ſic Saturnius annus ex Martis, Iouis & Saturni luſtris. Solebāt Scythæ Noæ nepotes, quorum linguam proxime retinuerunt veteres Germani, vt docent Germanicæ linguæ periti, nomina componere rebus conuenientia. Ideoque Anna vocarunt, Solis ambitum. Eadem eſt enim verbi litera prima & poſtrema inſtar circuli, cuiusfinis & initium eodem per medium recurrūt, ſiue dextrorſum, ſiue ſiniſtrorſum moueas, & quoquo verſum legas, Anna reperias. Inde ſumta eſt Romana dictio annus, vt & aliæ multæ à Sythis deriuatę ſunt. Sol igitur, diei & anni metas ab ipſo Mundi exortu ſemper dimenſus eſt. Luna verò menſes, qui ab ipſa Luna nomen ſortiti ſunt. Menſes porrò qui hodie Romano more dicuntur, jam pleniores effecti non ad Lunę, ſed ad Solis motiones referendi ſunt. Menſis Lunaris diebus tantum conſtat 29. $\frac{1}{2}$ Solaris vero 30. $\frac{1}{2}$ ferè, ſi annum in partes 12. æquales partiaris, antiquo ritu, quo Zodiacus in dodecatemoria diuiſus eſt, quæ ſigna 12. vocamus, naturalem menſium menſuram tenentia. Cęſar annum quidem Romanis emendauit, quem contra naturę iura corruperant, ſed menſes nimium inæquales conſtituit, & anni principium non benè collocauit. Ægyptij menſes dierum tricenum melius habent, ſed anno deeſt quadrans ferè diei. Quem tamen anno magno Cynico ſuppleri putant, conflato annis ſuis communibus 1461. æqualibus annis Romanis 1460. Qui trimeſtres & ſemeſtres annos quorundam Populorum nobis adducunt, nihil quidquam agunt. Intelligebant illi populi per ea ſpatia, partes anni diſcretas, veris, æſtatis, autumni, hyemis: vt hodie vulgo ferè alterum ſemeſtre vocamus æſtatem, alterum hyemen, calore & frigore tantum partes anni diſtinguentes. Sic ὥρα Græcis eſt non ſolum diei pars duodecima, Sed ea voce dies & anni pars, & tempus ſignificatur. Nulla profectò Gens vnquam fuit quæ annum ſuum ad Solis motum non expenderit. Hebræi annum Solarem nunquam non habuerunt. Nam licet cum Ægyptum incolerent anno Ægyptio vſos eſſe opporteat, propter commercia quibus vita humana

carere non poteſt: anni tamen veram magnitudinem non ignoraſſe par eſt, quam à Patribus edocti fuerant, & ab egreſſu ex Ægypto Moſes anni ad ſacra pertinentis initium poſuit tempus nouarum frugum: quæ nunquam in anni initium recurrere poſſunt, niſi annuo Solis reditu. Adnūdinationes verò quod attinet rerum venalium, nihil innouauit, ſi Ioſepho credimus. Nec à vero fortaſſe aberrauerit, qui tum temporis Ægyptū anni ſolaris rationem tenuiſſe & ſeruaſſe dixerit. Ideoq; nihil neceſſe fuiſſe Moſi annum ciuilem immutare. Ægyptios certè anni modum non ignoraſſe teſtes ſunt optimi Strabo & Diodorus, hic lib. 2. c. 1. ſcribit Thebanos antiquiſſimos Ægypti populos, tempora non ſecundum Lunam, ſed ſecundum Solem metiri, 30. dierum menſem conficientes. Quinque autem dies & quadrantem, 12 menſibus adiungentes, anni curſum perficere. Strabo verò lib. 17. narrat Platonem & Eudoxum à Sacerdotibus Ægyptijs edoctos eſſe, excurrentes diei particulas quaſdam ſupra 365 dies, in anni complementum. Vnde conijciendum eſt quadrantem diei, qui anno Ægyptio deeſt, non eorum ignoratione, qui annum condiderunt, omiſſum fuiſſe, ſed potius eorum negligentia quibus faſtorum cura mandata fuerat, vel Mathematicorum, qui in Ægypto floruerunt, vſurpatione: qui eo anno licet imperfecto vſi ſunt, quod eorum rationibus & calculo valde accommodus eſſet: & ab illis poſtea deriuatus eſt in vulgus, ad vſum communem. Sic Romani ſacerdotes ob neglectam & omiſſam intercalationem; quæ non alia de cauſa inſtituta fuerat, quam vt annus curſui Solis reſponderet, anni tempora vſque adeo conturbarunt & confuderunt, vt Iulij Cæſaris opera & emendatio expetenda fuerit. Græcorum Olympiades, δεκαεννεαετηρὶς Metonica, Calippica periodus, πενταετηρίδες, ὀκταετηρίδες & ſimilia temporum ſpatia, abundé teſtantur apud Græcoa in neomenijs obſeruendis valide religioſos, annum ad Solis reuerſiones accommodatum fuiſſe. Haud ſecus de alijs populis iudicandum, vt hinc faceſſat fatua Romulidarum iactatio de ſuo Romulo, vrbis & anni conditore. Quaſi verò Gentes Latina, Sabina, Ethruſca, & populi finitimi, ante Romulum nec Solem nec Lunam vnquam fuerint conſpicati, ignari ſcilicet temporum perpetuò ſuis diebus recurrentium, veris, æſtatis, autumni, hiemis. Expectandus illis fuit Romulus, Deo & Veſtali virgine genitus, qui cœli arcana patefaceret, & annum conderet mortalibus. Docuimus antea Romulum nunquam extitiſſe. Concedamus nihilominus Romam condidiſſe, num inde colligemus annum etiam ordinaſſe? Opus nimirum fuit anno proprio & ab indigenarum vſu diſcre-

vſu diſcrepante, paucis numero latronibus, intra foſsas & aggeres, ne à finitimis opprimerentur conſtrictis: qui annis 250. ab ipſorum colluuie vix multo ſanguine fines ſuos ad 20. milliaria proferre potuerunt, vt autor eſt Eutropius. Annus fuit ab ipſo Deo dimenſus, & circumſcriptus orbita ſolis, quàm mortalium nullus interuertere poteſt. Anni principium nonnunquam immutatur, pro monarcharum & populorum libidine: dimenſio nullam inuerſionem patitur. Romanus polyhiſtor Varro, putat Romanos à Latinis menſium nomina habuiſſe, & autores eorum quàm ipſam Romam antiquiores. Licinius quoque Macer & Feneſtella memorię prodiderunt, vt eſt apud Cenſorinum, annum vertentem Romæ ſtatim ab initio fuiſſe 12. menſium. Nec obeſt quod Quintilis. Sextilis & reliqui deinceps ad Decembrem vſque menſes, ordinis numerum præ ſe ferunt Tum enim Martius à verna temperie annum auſpicabatur. Aræ duodecim pro totidem menſibus Iano dicatæ, & Iani ſtatua manibus ita figuratis, vt 300. dextram, 65. ſiniſtram inſignitas haberet, autoribus Plinio, Macrobio, Suida, ecquid aliud portendunt quàm annum primis temporibus in menſes duodecim & in dies 365. fuiſſe diſtributum à Iano Deorum ſuorum antiquiſſimo, quem Noam vel Iapetum nemo fuiſſe ignorat. Quin & ipſa menſium nomina, primæ antiquitatis teſtimonium ferunt. Ianuarius nomen à Iano ſortitus eſt, cui Aſia vxor adiungitur, quæ & Februa dicta eſt, vtraque voce almam terram ſignificante. Martius non à Marte, ſed à Mert vel Maert, quo vocabulo ſignificatur dies fieri longiores. Aprilis ab Opril, quod terram maxime aperiat, Maius à virore. Mai ſiue Mei omnem virorem ſignificat. Iunius à fauore, quod fructibus ſe offerentibus terræ fauorem percipere incipiamus. Hę menſium appellationes à priſca Germanorum & Scytharum lingua deriuatæ, teſtantur & annum & menſes Roma fuiſse multo antiquiores. Annum hunc immutauit Numa, & vanitate magica corrupit: Cęſar reſtituit ab Ægyptijs edoctus. Cæterum annum ab initio eundem qui nunc eſt primis hominibus in vſu & conſuetudine fuiſse, annus Diluuij à Moſe deſcriptus, & hic repræſentatus demonſtrabit. Et in alijs etiam Scripturæ locis præter Moſem, menſes anni 12. memorantur 3. Reg. 4. Habuit Salomo ante annos 250. quàm Romulus vagiret 12. præfectos, qui annonam parabant pro Rege & domo eius, ſinguli ſcilicet ſingulis menſib. Et 4. Reg. 25. factum eſt in 37. anno captiuitatis Iehoiacin regis Iudah, menſe 12. 27. die menſis, vt Euilmerodach. Rex Babylonis educeret Iehoiacin è carcere. Iam igitur ambiguum eſse non poteſt annos in hiſtoria

tum ſacra tum profana, ſolares accipiendos eſse, conſtantes diebus 365.¼ Et hac anni menſura hiſtoricos, poëtas, Chronologos, autores ſacros, profanos, omnia temporum interualla dimetiri. Nouilunia tamen & plenilunia in ſacris ab Hebræis obſeruata fuiſſe par eſt, vt populo ſtati & cogniti dies ſacrificiorum eſsent, quod & Græcis in conſuetudine fuit & alijs ferè Gentibus. Quia ſolet populus potius Lunę quàm Solis viciſſitudines ſuſpicere, verum qui menſes 12. è Lunæ ſpatijs metiebantur, quod anno ſolari deerat, intercalationibus compenſabant.

ANNVS DILVVII.

ANNVS DILVVII
Sexcenteſimus ætatis Noæ.

Men- Dies	Primus.	Secũdus.	3.	4.	5.	6.
1 2 3 4 5			diei illius ingreſſus eſt Noa, & Sẽ,& Ham, & Iaphet, filij eius, vxor illius,			
10			& vxores filiorum eius cum eis, in ar- cam. Fa- ctùmque eſt diluuiũ			
15			quadragin- ta diebus ſupra ter- ram,& mul tiplicatæ ſunt aquę, & eleuaue-			
20		Anno ſex- * centeſimo vitæ Noah menſe ſe- cundo, 17. die menſis rupti ſunt	runt arcam in ſublime à terra, & deleuit De- us omnem ſubſtãtiam quæ erat			
25		omnes fon- tes abyſſi magnæ, & feneſtræ cœli apertę ſunt. & fa- cta eſt plu-	ſuper ter- ram,ab ho- mine vſque ad pecus. Remanſit ſolus Noah & qui cum			
30		uia ſuper terram 40. diebus, & quadragin- ta noctibus In articulo	eo erant in arca.			

7	8.	9.	10	11.	12.	SES.
			* Decimo menſe prima die mẽſis,apparuerunt cacumina montium.		quæ non eſt reuerſa.	
				* Cumque tranſiſſent 40.dies,aperiẽs Noah feneſtrã arcæ, dimiſit coruum,		
Obtinue-* rúntque aquę terram 150.diebus Et decreuerunt poſt 150. dies,				&c.Emiſit quoque columbã,quę reuerſa eſt, Expectans autẽ vltra 7.diebus a-		
requieuitque Arca menſe ſeptimo die 17 menſis. At verò aquæ ibant & de-				lijs,emiſit colũbam. At illa venit ad eum veſperi, portans folium oleæ decer-		
creſcebant vſque ad decimum menſem.				ptum in ore ſuo. Expectauit nihilominus 7.alios dies & emiſit columbam,		
					Quinque dies intercalares.	

Menſ. Dies	Primus.	Secūdus.	3.
1 2 3 4 5	* Itaque ſexcenteſimo primo anno vitę Noę primo mēſe, prima die menſis		
10	deſiccatæ ſunt aquę ſuper terrā, & aperiens Noa tectū arcæ, aſpexit, viditq;		
15	quòd exſiccata eſſet ſuperficies terræ.		
20			
25			
30		Menſe ſecundo, die menſis 27 * arreſacta eſt terra. Locutuſq; eſt Domi-	

nus ad Noah dicens: Egredere de arca, &c. Egreſſus eſt ergo Noah & filij eius cum eo. Sed & omnia animantia, jumenta, & reptilia, egreſſa ſunt de arca. Aedificauit autem Noah altare Domino, & obtulit holocauſta.

Annus emendatus.

Numam Romę Regem, annum veterem deprauaſſe diximus. Qualis enim à Macrobio deſcribitur, nec Solis curſui congruit, nec Lunæ, nec vlli cœli, aut temporis motioni. Totus eſt refertus neomenijs, Nonis, Idibus, Calendis, hoc tantum ex Magica vanitate obſeruato, vt menſes impari dierum numero perficerentur, excepto februario, quem Dijs ſuis inferis deuouit, vnde mox cum naturæ legibus repugnare animaduertiſſet, coactus fuit multis & varijs intercalationum centonibus refercire, vt Solis annua ſpatia conſequeretur. Annus huiuſmodi fragmentis diſparibus conſutus, Romanis in vſu fuit per multas ætates, donec Sacerdotes, quos penes faſtorum cura fuit, tot intercalationibus, vt credibile eſt fatigati, illas neglexerunt & prætermiſerunt, vnde ſecuta eſt ingens temporum confuſio. Nam & æquinoctia Solſtitiaq; retroferebantur, & à ſtatis diebus ſacra feriæq; recedebant. Narrat Liuius pugnam qua Perſeus ad Pidnam ab Aemilio ſuperatus eſt, commiſſam fuiſſe pridie Nonas Septembris; Lunamq; noctu defeciſſe, anno ab V. C. 586. hanc Lunæ defectionem Abacus Aſtronomicus confert in annum 168. ab Epocha Chriſtiana retro numeratum. Iunij 21 hora pomeridiana 8. $\frac{1}{4}$ hic cernere eſt, Septembrem in Iunium retro lapſum fuiſſe. Imo verò videas ęſtatem in hiemem labi. Scribit enim idem Liuius Decad. 4. lib. 7. Per eos dies quibus ad bellum profectus eſt Conſul, Ludis Apollinarib. ad V. Id. Quintil. cœlo ſereno, interdiu obſcuratam eſſe lucem, cum Luna ſub orbem ſolis ſubiſſet, L. Corn. Scipione & C. Lælio Coſſ. Quis non exiſtimaret Conſulem, ſub ipſum Solſtitium æſtiuum vrbe exceſſiſſe, menſe Iulio. At ſolaris illa defectio incidit in diem 14 menſis Martij anni Iuliani. Summa caligo inter octauam & nonam horam à media nocte. Sol tenuit ♓ 20. 27. Latitudo ☽ borea ſcrip. 52. Parallaxis latitud. 50. vnde intelligimus tetram valde & horridam ☉ eclipſim fuiſſe. Annus fuit ante Chriſtianam Epocham 190. Vrbis Ro. 563. Nobonaſ. 558. Mechir. d. 6. feria 2. Qui luminis deliquium conferunt in annum ſuperiorem quo Acilius Glabrio & Corn. Scipio conſules fuerunt, recedũt à cœlo & Liuio, nec animaduertunt Solem eo anno interdiu obſcurari non potuiſſe. Hac ſiderum caligine, depræhenſa & in medio poſita eſt Romanæ ſapientiæ fatuitas in temporibus ordinandis. Ideoq; Cæſaris ſagacitas & ſolertia nō abs re omnibus comprobata eſt. Qui cum eſſet Pōtifex Max. correctionem faſtorum ratus ad ſe pertinere, partim ſuo, partim Socige-

nis Mathematici conſilio, anni metas reſtituit, eiuſq; initium ſtatuit octauum diem ab hyberna trope, quo Sol nonam Capricorni partem ingreſſus, Lunæ mox coniungendus erat. Dies 365. diſtribuit menſibus 12. & anno cuiq; quarto diem vnum inſeri voluit, ſexto Cal. Martij, qui dięs Biſſextus appellatus eſt, & annus Biſſextilis ſiue intercalarius. Hic eſt annus Cęſaris, qui Iulianus dictus eſt, quo nullus plenior aut perfectior hactenus exiſtimatus eſt, & eo huc vſque à condito mundo tempora metiuntur hiſtorici. Numeris tamen omnibus non adeo abſolutus eſt, vt nihil in eo deſiderari poſſit: multis iam certe ſeculis eius emendatiò poſtulatur. Fuit enim ab initio plenior inſtitutus, cum eius principium diebus iam 13. à meta receſſerit. Quantus verò exceſſus ille ſit in ſingulis annis, nondum ab artificibus certo ſtatui potuit, propter Solis vel æquinoctiorum progreſſiones inæquales. Qui inęqualitatem non admittunt, putant artificum indiligentia vel inſtrumentorum vitio, æquinoctiorum tempora non ſatis accuratè notata fuiſſe. Quòd in prioribus Hipparchi obſeruationibus, quæ inter ſe diſſidebant, Ptolemæus notauit. Sed poſteriores accuratius conſideratæ, cum abaco planè conſentientes arguunt Hipparchum in prioribus inſpectionibus nondum ſatis exercitatum fuiſſe. Quare organorum vitio minimè tribuenda eſt annorum inęqualitas, quam φαινόμενα Ptolemęum inſecuta, manifeſtò demonſtrant. Atque vt concedamus organa in cœleſtibus contemplationibus non adeo exquiſitè tractari poſſe, vt cœli quęſitum locum ad vnguem pręfiniant, norunt tamen qui huiuſmodi ſpeculationibus incumbunt, vix vnius aut alterius horæ errorem in æquinoctiorum diſquiſitione obrepere poſſe, quo in tot annorum verſionibus permixto, non magis intumeſcit vel decreſcit exceſſus, quàm Oceanus infuſo hauſtóue aquæ dolio. Sed vt organorum ſuſpicionem vitaremus, in obſeruationibus æquinoctiorum antiquis, his prætermiſſis adſumſimus Lunares defectiones, quæ non procul ab æquatoris ſectionibus contigerunt, vnde verum æquinoctij tempus depromſimus, in annis intercalario proximis, quos ideo ſelegimus, ne quid numeros conturbaret annus biſſextilis Iulianis intermixtus.

Chaldæi, anno primo Mardocempadi, temporibus actis à Nabonaſſare annorum 26. dierum 28. menſis Thot die 29. horis 8.'40. plenilunium Eclipticum obſeruarunt, Sole partem ♓ 24.30. inambulante, defectus fuit digitorum 18. Aberat ſol à ſectione verna partibus 5. 30. quas emenſus eſt diebus 5. hor. 16. vnde haud dubiè intelligimus, ęquinoctium incidiſſe in diem 5.

diem 5. Phaophi, hor. 1. Ferè poſt Meridiem. Annus eſt Mundi decurrens 3302. ante Chriſtianam metam 721. biſsextilis dies Martij 25. Feria 1. ☉. hora 1. pomerid. Igitur anno Mundi 3303. primo ab intercalari, æquinoctium incurrit in diem Martij 25. hora 7. hoc eſt hor. 1. poſt occaſum.

Hipparchus annis à Nabonaſs. tranſactis 547. dieb. 158. Mechir 9. ho. 13. 20. Lunæ defectionem obſeruauit, quę digitorum fuit 15. 30. ☉. ♓. 26. 17. Aberat à ſectione verna part. 3. 43. quas permeauit dieb. 3. hor. 20. Igitur die Martij 23. ♓. 9. ſectionem Sol aſsecutus eſt. Annus fuit Mundi 3823. Chriſtiani limitis 200. primus à biſexto Martij die 23. feria 1. ☉. hor. 9.

Ptolemęus annis à Nabon. pręteritis 886. d. 246. Pachon 7. Aequinoctium de cœlo ſeruauit ho. 1. pomerid. Annus fuit Mundi 4162. Antonini tertius. Chriſtiani loci 140. Biſſextilis dies Martij 22. ho. 1. pomerid. Feria 2. ☽. Ergo anno Mundi 4163. Chriſti 141. Sol tenuit initium ♈. Martij d. 22. h. 7. hoc eſt hora 1. poſt occaſum.

Bernardus Valterus Germanus, anno Mũdi labente 5499. Chriſti 1477. Martij d. 11. Solis altitudinem meridianam accuratè rimatus eſt partium 40. 33. in latitudine 49. 24. Vnde verum æquinoctij tempus intelligimus incidiſſe in diem Martij 11. Feriam 3, ♂. hor. 3. Annus eſt primus à Biſsextili.

Nos quoque cœli templa non ſemel accuratè ſpeculati anno Mundi 5599. Chriſti 1577. Comperimus æquinoctium incidiſſe in diem Martij 10. Feriam 1. ☉. hor. 10. Annus eſt primus ab intercalario. Et hæc quidem de æquinoctiis vernis ſatis ſunto. Autumnalia nunc exequamur.

Chaldæorum monimenta produnt, Lunam defeciſſe anno ſecundo Mardocempadi. Phamenot. d. 15. h. 7. 40. Defectio fuit dig. 5. ☉. ♍. 3. 15. ab æquatoris ſectione diuulſus, partibus 29. 45. quas confecit diebus 26. hor. 22. Quare incidit æquinoctium autumnale in Pharmuthi diem 12. h. 4. Annus eſt Mundi 3303. A Chriſto 720. primus à biſſextili. Septemb. dies 28. Feria 7. ♄ hor. 4.

Hipparchus annis à Nabon. exactis 546. d. 345. Meſori. 16. h. 7. Lunam defeciſſe tradidit. Defecit autem digitis 9. Sol partim 26. 6. ♍. tenebat, diſſitus à ſectione, part. 3. 54. quas emenſus eſt dieb. 3. h. 22. Annus fuit Mundi 3822. Secundæ periodi Calippi, 54. ante Chriſti Epocham 201. biſſextilis, Septemb. d. 22. hor. 7. Sol. igitur ♎. ingreſſus eſt Meſori die 20. hor 5. Septemb. die 26. h. 5. Et anno inſequenti, Mundi 3823. ante Chriſti Statutum locum 200. Libra Solem excepit Septemb. d. 26. Feria 4. ☿ hor. 11. hoc. eſt hora vna ante mediam noctem.

Ptolemæus annis à Nabanaſſ. lapſis 886. d. 68. comperit Solis ingreſſum in Libram, Athyr. d. 9. hor. 1. poſt ortum ☉. Annus eſt Mundi 4161. diſiunctus à Chriſtiano limite 139. tertius Antonini. tertius à Biſſexto. Dies Septemb. 25. ho. 19. Anno itaque Mundi 4159. Chriſti 137. Sol Libram iniit, Septembris die 25. h. 7. ſiue hora 1. poſt occaſum.

Albategnius Arabs Annis Aegyptiis 743. d. 178. hor. 14. elapſis ab eo æquinoctio, quod Ptolemæus anno Antonini tertio memoriæ mandauit, ab obitu Alexandri 1106. cœli volumina ſcrutatus, reperit æquinoctium incurriſſe in diem 9. Elul, ex Romanorum menſibus: qui dies, inquit, octauus eſt Pachon. Annus eſt Mundi 4904. Nabon. 1630. Chriſti 882. Septemb. d. 18. Feria 4. ☿ ho. 14. Quapropter anno Mundi 4903. Chriſti 881. æquinoctium exhibuit Septembris dies 18. Feria 3. ♂ hor. 8.

Bernardus Vualterus Germanus, anno Mundi 5499. Chriſtiani termini 1477. menſe Septembri, ſublimitatem Solis meridianam adnotauit, ex qua venati ſumus æquinoctium die 13. Septembris, Feria 1. ☉. hor. 13.

Nos ſimiliter anno Mundi 5547. Chriſtianæ Epochæ 1577. cœlo exquiſitè conſulto, comperimus æquinoctium Septembris die 12. Feria 3. ♂ ho. 20.

His modo expoſitis iam perfacile eſt ex inſpectionum interuallis, naturalis anni magnitudinem definire, vnde exceſſus anni Iuliani varius & mutabilis patefiet.

Chaldęorum æquinoctium vernum, anni 3303. diſſitum eſt ab Hipparchi æquinoctio verno, annis 520. minus horis 46. Tot horis anni Iuliani 520. ſuperant Naturales totidem. Exceſſus autem horarum 46. in annos 520. diſtributus, profert annuum exceſſum, ſexageſimarum horariarum $5'. 18''. 27'''. 40''''$. Annuus exceſſus ablatus ab anno Iuliano dierum 365. horarum ſex relinquet magnitudinem anni Naturalis d. 365. h. 5. $54'. 41''. 30'''. 20''''$.

Hipparchi vernū æquinoctium abeſt ab æquinoctio verno Ptolemæi, an. Iulianis 340. minus horis 26. Ex quibus annuus exceſſus eruitur. $4'. 35''. 17'''. 4''''$. Et Naturalis anni magnitudo ſupra dies 365. horarum 5. $55'. 24''. 42'''. 56''''$.

A Ptolemęi æquinoctio, ad Vualteri inſpectionem, intercedunt anni 1336. minus dieb. 11. hor 4. vnde elicitur exceſſus $12'. 9''. 9'''. 20''''$. Et anni magnitudo ſupra dies integros, horarum 5. $47''. 57'''. 50''''$.

A Vualteri cōſideratione ad noſtrā anni ſunt 100. minus horis 17. Vnde manat exceſſus $10'. 12''. 0'''. 0''''$. Et anni magnitudo dierum 365. h. 5. $49'. 48''. 0'''. 0''''$.

Rurſus interuallum inter autumnale æquinoctium Chaldęorū, & autumnale Hipparchi, annorum eſt Iulianorū, 520. minus horis 41. quę annuū exceſſum

ceſſum produnt, hor. 0. 4'. 43''. 50'''. 46''''. Et naturalis anni magnitudinem dier. 365. hor. 5. 55'. 16''. 9'''. 14''''. Et hęc quidem anni magnitudo, ſcripulis horę ſecundis ferè 35. illam ſuperat quæ ex vernis inſpectionibus eodẽm temporis interuallo intercurrente eruta eſt. Sed cum obſeruationes ætatum poſteriorum in annuę magnitudinis variatione conſentiant, hoc diſcrimen licet exiguum, ſpeculatorum oſcitantiæ tribuendum eſt.

Hipparchi obſeruatio, diſſidet à Ptolemæi autumnali æquinoctio, annis 336. minus horis 28. Exceſſus annuus 5'. 0''. 0'''. 0''''. Et anni magnitudo ſupra dies 365. horarum 5. 55'. 0''. 0'''. 0''''.

Ptolemęus ab Albategnio diſiungitur annis 744. minus horis 167. hinc exceſſum elicias. 13'. 28''. 3'''. 52''''. Et anni magnitudinem d. 365. h. 5. 46'. 31''. 56'''. 8''''.

Albateginium ſequitur Vualterus interuallo 596. annorum minus horis. 115. quæ annuum exceſſum proferunt hor. 0. 11'. 34''. 37'''. 51''''. Et anni magnitud. d. 365. h. 5. 48'. 25''. 22'''. 9''''.

Vualteri ſpeculationem noſtra inſecuta eſt, annis 100. minus horis 17. ex qua exceſſum agnoſcimus ho. 0. 10'. 12''. 0'''. 0''''. annique magnitudinem dierum 365. ho. 5. 49'. 48''. 0'''. 0''''.

Supra dictarum inſpectionum tabulam digeſſimus, quę liquidò monſtrat anni magnitudinem non vnam perpetuamq; eſſe, ſed per multa ſecula variationem percipi: quæ agnoſci non poteſt niſi multarum ætatum phœnomenis inter ſe collatis.

Tabella variationis Anni.

	Anni mũdi	*Tempus Æquinoctij Verni. Martij.*		*Interualla temporum.*			*Exceſſus anni Iuliani. Sexageſimæ horariæ.*				*Anni naturalis magnitudo ſupra dies 365.*				
		D.	*H.*	*Anni.*	*D.*	*H.*	'	''	'''	''''	*Hora.*	'	''	'''	''''
Chaldæi.	3303	25.	7.												
Hipparchus	3823	23.	9.	520.M.	1.	22	5.	18.	27.	41	5.	54.	41.	32.	19.
Ptolemæus.	4163	22.	7.	340.	1.	2	4.	35.	17.	4	5.	55.	24.	42.	56.
Vualterus.	5499	11.	3.	1336.	11.	4	12.	2.	9.	20	5.	47.	57.	50.	40.
Tẽporarius.	5599	10.	10.	100.	0.	17	12.	10.	0.	0	5.	49.	48.	0.	0.
		Æquinoctij Autumnalis Septembr.													
		D.	*H.*								*H.*	'	''	'''	''''
Chaldæi.	3303	28.	4.												
Hipparchus	3823	26.	11.	520. M.	1.	17	4.	43.	50.	46	5.	55.	19.	9.	14.
Ptolemæus.	4159	25.	7.	336.	1.	4	5.	0.	0.	0	5.	55.	0.	0.	0.
Albategn.	4903	18.	8.	744.	6.	23	13.	28.	3.	52	5.	46.	31.	56.	8.
Vualterus.	5499	13.	13.	596.	4.	9	11.	34.	37.	51	5.	48.	25.	22.	9.
Temporar.	5599	12.	20	100.	0.	17	10.	12.	0.	0	5.	49.	48.	0.	0.

vix id percipientis, dies 20. exhaurientur. Et redibit Solſtitium hiemale ad caput Ianuarij, vt principium capiat Phębus & annus idem. Menſes verò ita reſarciantur, vt Solis inceſſui quàm maximè congruant. Itaque menſes hiberni ſeptem, quibus ſol concitatius fertur, donentur tricenis diebus, nempe September, October, Nouember, December, Ianuarius, Februarius, Martius, quinq; reliqui Aprilis, Maius, Iunius Iulius, Auguſtus, habeāt tricenos ſingulos, præterquam quòd quarto quoque anno qui intercalarius erit, dies accreſcet, Decembri nimirum ſexto Calendas Ianuarij vt biſſexti nomen retineatur.

Nec enim poſtremo diei Decembris commodè ſubiungi poteſt, ne à litera diaria tribus diebus inſeruiat. Supereſt exceſsus emendandus. Nam quæ quarto quoque anno fit intercalatio, Solis curſum naturalem, qui veras anni metas præſcribit, ſuperat aliquot horæ ſexageſimis, quæ minimū excurrunt ad ſexageſimas, 4. 44. plurimùm, ad 13. 30. Ac fortaſſe potuit vltra citraue Albategnij ſeculum horæ quadrantem æquare. Sed ex Phænomenon conſideratione, anni magnitudo ſupra dies 365. comperta eſt maxima, horàrum 5. 5′5. 24″. minima, horarum 5. 46′. 32″. Differentia minimę à maxima eſt horariorum ſcripulorum 8′. 52″. vnde exurgit mediocris & conſentanea anni ciuilis magnitudo, dierum 365. hor. 5. 50′. 58″. & mediocris exceſsus ſupra dies quadrantem, ſcripulorum horariorum, 9″. 2. Quæ in biſsextis ſiue quadriennijs 40. hoc eſt in annis 160. efficiunt diem vnum & horas 0. 5′. 20″. Sed puſillà iſta exuperantia diem explere nequit in annorum 40. millibus, quouſque non eſt cur quiſquam putet ſecula peruētura. Quapropter duodecimam illæ horæ particulam ſupra annos 160. exundantem, meritò negligimus, & conſentaneam facimus annui exceſſus emendationem, ſi quadrageſimum quodque quadriennium agamus ſine intercalatione: nimirum vt anni Chriſtiani 1600. principio in hiberna trope collocato, deinceps ad annum vſque 1759. intercalatio Iuliana anno cuiq; quarto adhibeatur, ſub Decembris extremum. Annus vero 1760 qui in quadriennium quadrageſimum incurrit, diebus 365. peragatur intercalatione ſubmota, eaq; in poſterum prætereatur in annis centeſimis ſexageſimis. Ita fiet vt annus intra ſuas metas coërceatur, certè non amplius vno alteroue die vltra citraque cancellos euagari poterit. Sed bidui proſthaphæreſis (quæ propter æquinoctiorum mobilitatem vitari non poteſt) quia ſenſum in nihilum abit, tanti eſse non debet, vt de ea ſolliciti eſſe debeamus, cum mutabilitas quę inde accidit vix ſit perceptibilis, nec fa-

ctis & analemmatis quidquam detrimenti adferat. Neque enim de naturalis anni menſura hic agimus ad vnguem expolita, quam Mathematicis curandam relinquimus, ſed populorum commodis tantum inſeruimus. Faſtis porrò hoc modo caſtigatis, periodus Solaris annorum 28. ad literas diarias & ferias cognoſcendas inuenta manebit, neque Lunaris periodus annorum 19. epactarumque methodus, ad neomenias inueſtigandas excogitata, quidquam mutabuntur, adhibita tantum leui correctione, propter 20. dies conſumtos, & intercalationis quadrageſimæ præteritionem. Signiferi ſigna 12. totidem menſibus ciuili quodam temperamento reſpondebunt anniuerſariç tempeſtates, Ver, Æſtas, Autumnus, Hiems, ternis ſignis terniſque menſibus aptiſſimè diſtinguentur, quæ etiam analemmatis & horoſcopijs ad vſum publicũ inſculpi facillimè poterunt, incomparabili omnium populorum commodo & voluptate, quibus in promtu fuerit vno atq;altero diagrammate perſpicere cuiuſque diei noctiſque per totius anni decurſum incrementa & decrementa, crepuſculorum etiam initia & exitus, omnibus ſeculis, vbique terrarum. Nec diſſimili modo nouilunia & plenilunia, aliaſque Lunaris luminis accretiones & diminutiones percipientur, abſque vllo aurei numeri vel epactarum tædio. Tanti intereſt annum ritè conſtitutum eſſe.

SEQVITVR ANNVS EMENDATVS.

1			2			3		
IANVARIVS Capricornus ♑ dierum 30.			FEBRVARIVS Aquarius ♒ dierum 30.			MARTIVS Piſces ♓ dierum 30.		
Dies Menſis.	Literæ diariæ.	Dies Anni.	Dies Menſis.	Literæ diariæ.	Dies Anni.	Dies Menſis.	Literæ diariæ.	Dies Anni.
1	A	1	1	c	31	1	e	61
2	b	2	2	d	32	2	f	62
3	c	3	3	e	33	3	g	63
4	d	4	4	f	34	4	A	64
5	e	5	5	g	35	5	b	65
6	f	6	6	A	36	6	c	66
7	g	7	7	b	37	7	d	67
8	A	8	8	c	38	8	e	68
9	b	9	9	d	39	9	f	69
10	c	10	10	e	40	10	g	70
11	d	11	11	f	41	11	A	71
12	e	12	12	g	42	12	b	72
13	f	12	13	A	43	13	c	73
14	g	14	14	b	44	14	d	74
15	A	15	15	c	45	15	e	75
16	b	16	16	d	46	16	f	76
17	c	17	17	e	47	17	g	77
18	d	18	18	f	48	18	A	78
19	e	19	19	g	49	19	b	79
20	f	20	20	A	50	20	c	80
21	g	21	21	b	51	21	d	81
22	A	22	22	c	52	22	e	82
23	b	23	23	d	53	23	f	83
24	c	24	24	e	54	24	g	84
25	d	25	25	f	55	25	A	85
26	e	26	26	g	56	26	b	86
27	f	27	27	A	57	27	c	87
28	g	28	28	b	58	28	d	88
29	A	29	29	c	59	29	e	89
30	b	30	30	d	60	30	f	90

4			5			6		
Aprilis. Aries. ♈ dierum 30.			Maius. Taurus. ♉ dierum 31.			Iunius. Gemini. ♊ dierum 30.		
Dies Menſis.	Literæ diariæ.	Dies Anni.	Dies Menſis.	Literæ diariæ.	Dies Anni.	Dies Menſis.	Literæ diariæ.	Dies Anni.
1	g	91	1	c	122	1	f	153
2	A	92	2	d	123	2	g	154
3	b	93	3	e	124	3	A	155
4	c	94	4	f	125	4	b	156
5	d	95	5	g	126	5	c	157
6	e	96	6	A	127	6	d	158
7	f	97	7	b	128	7	e	159
8	g	98	8	c	129	8	f	160
9	A	99	9	d	130	9	g	161
10	b	100	10	e	131	10	A	162
11	c	101	11	f	132	11	b	163
12	d	102	12	g	133	12	c	164
13	e	103	13	A	134	13	d	165
14	f	104	14	b	135	14	e	166
15	g	105	15	c	136	15	f	167
16	A	106	16	d	137	16	g	168
17	b	107	17	e	138	17	A	169
18	c	108	18	f	139	18	b	170
19	d	109	19	g	140	19	c	171
20	e	110	20	A	141	20	d	172
21	f	111	21	b	142	21	e	173
22	g	112	22	c	143	22	f	174
23	A	113	23	d	144	23	g	175
24	b	114	24	e	145	24	A	176
25	c	115	25	f	146	25	b	177
26	d	116	26	g	147	26	c	178
27	e	117	27	A	148	27	d	179
28	f	118	28	b	149	28	e	180
29	g	119	29	[illegible]	150	29	f	181
30	A	120	30	d	151	30	g	182
31	b	121	31	e	152	31	A	183

7			8					
IVLIVS. Cancer. ♋ dierum 31.			AVGVSTVS. Leo ♌ dierum 31.			SEPTEMBER. Virgo ♍ dierum 30.		
Dies Menſis.	Literæ diariæ.	Dies Anni	Dies Menſis.	Literæ diariæ.	Dies Anni.	Dies Menſis.	Literæ diariæ.	Dies Anni.
1	b	184	1	e	215	1	A	246
2	c	185	2	f	216	2	b	247
3	d	186	3	g	217	3	c	248
4	e	187	4	A	218	4	d	249
5	f	188	5	b	219	5	e	250
6	g	199	6	c	220	6	f	251
7	A	190	7	d	221	7	g	252
8	b	191	8	e	222	8	A	253
9	c	192	9	f	223	9	b	254
10	d	193	10	g	224	10	c	255
11	e	194	11	A	225	11	d	256
12	f	195	12	b	226	12	e	257
13	g	196	13	c	227	13	f	258
14	A	197	14	d	228	14	g	259
15	b	198	15	e	229	15	A	260
16	c	199	16	f	230	16	b	261
17	d	200	17	g	231	17	c	262
18	e	201	18	A	232	18	d	263
19	f	202	19	b	233	19	e	264
20	g	203	20	c	234	20	f	265
21	A	204	21	d	235	21	g	266
22	b	205	22	e	236	22	A	267
23	c	206	23	f	237	23	b	268
24	d	207	24	g	238	24	c	269
25	e	208	25	A	239	25	d	270
26	f	209	26	b	240	26	e	271
27	g	210	27	c	241	27	f	272
28	A	211	28	d	242	28	g	273
29	b	212	29	e	243	29	A	274
30	c	213	30	f	244	30	b	275
31	d	214	31	g	245			

Annus hic politicus obſeruatu facillimus eſt, quia non multum ab vſitato Iuliano recedit. Nonnihil ſanè deflectit ab exquiſita cœli motione, ſed perfectam & omnibus numeris abſolutam ciuilium actionum cum cœleſtibus agitationibus coitionem, populi non percipiunt: ideoque illam mathematicis & οὐρανοσκόποις meritò relinquimus. Nec magis hęc anni ciuilis moderatio reſpuenda eſt, quàm Lunationes politicæ, quas in feriis ſtatuendis vniuerſæ propemodum gentes comprobarunt. Quæ tamen à vera Luminum ſyzygia ſæpe recedunt, & ſtatę ipſę ferię nonnunquam à Luminum vel coitione vel diametro longè diuelluntur. Certè feſtum Paſchale, quod Luna haud ſecus ac Oceani fluxum atque refluxum ſecum ducit, à verno plenilunio plerunque diſiungitur hebdomade tota. Imprimis igitur annum emendent Monarchę: deinde ſanciant vt anni quique centeſimi ſexageſimi, quos edit tabella ſubiecta, ſine intercalatione tranſigantur. Hoc modo anni perpetuo ſibi conſtabunt ſeculis infinitis.

Anni Intercalationis expertes poſt annum Chriſti 1600. emendatum.

Mundi	Chriſti
5782.	1760.
5942.	1920.
6102.	2080.
6262.	2240.
6422.	2400.
6582.	2560.
6742.	2720.
6902.	2880.
7062.	3040.
7222.	3200.

Additione 160. tabella producetur.

Mundi exitium.

De Mundi exitio atque incendio, certa in Sacris & definita ſententia eſt, quę Ethnicos minimè latuit, quorum ſcripta teſtantur de Mundi eluuione, exuſtione & Reuonatione, aliquid percepiſſe. Plato in Timæo, Cicero 2. de Nat. Deor. de ſomnio Scipion. Plin. lib. 7. c. 16. Macrob. c. 10. Somn. Scipion. Sed verbis minus obſcuris Ouid. lib. 1. Metamorph. ſic cecinit.

Eſſe quoque in fatis reminiſcitur affore tempus
Quo mare, quo tellus, correptaque regia cœli
Ardeat, & Mundi moles operoſa laboret.

Et Lucan. lib. 7. Pharſal.

Communis Mundo ſupereſt rogus, oſſibus aſtra
Mixturus.

Tempus autem quo incendium illud futurũ ſit definire conati ſunt Sacrorũ interpretes. Ita enim ſcriptum habetur in lib. Sanhedrini c. Helec. Sex millia annorum erit Mundus, & iterum deſtruetur, Duo millia manitatis, duo millia legis, duo millia dierum Meſſiæ. Fuit ſanè hæc omnium ferè hominum communis ac per multa ſæcula vulgata ſententia, Mundum ſex annorum millibus duraturum. Quam Theodoricus Gothorũ Rex qui anno 500. à Meſſia nato imperabat in Italia, pro comperta videtur habuiſse. Sic enim in Epiſtola ad Boëtium ſcribit. Sex millia denariorũ ſolidum eſse voluerāt, vt radiantis metalli formata rotunditas ætatem Mundi quaſi Sol aureus cōuenienter includeret. Vnde autem hæc annorum circunſcriptio fluxerit, declarat Lactantius lib. 7. c. 14. Sciant, inquit, Philoſophi, qui ab exordio Mundi ſeculorum millia numerant, nondum ſextum milleſimum annum eſſe concluſum, quo numero expleto conſummationem fieri neceſſe eſt, & humanarum rerum ſtatum in melius reformari. Etenim ſex diebus cuncta Dei opera perfecta ſunt. Ideo per ſecula ſex annorum, id eſt ſex millia manere in hoc ſtatu Mundum neceſſe eſt. Quoniam dies Magnus Dei mille annorum circulo terminatur, & ſicut ſex dies illi Dei laboribus dicati ſunt, ita & ſex annorum millia eius Religioni & veritatis laboribus dicantur. Præterea Auguſtinus Epiſt. 78. ad Heſych. Antequam ait, Mundi finis obrepat, oportet Euangelium regni in vniuerſo orbe, in teſtimonium omnibus gentibus prędicari, vt eſt apud Math. c. 24. Marcum c. 13. Atque inde ſciri vtcunque poſſe credidit, quantum ſua ætas à ſeculi fine abeſſet, ſi terrarum orbe peragrato notum eſſet, quot Gentes adhuc Euangelij conciones non audiuiſſent

audiuiſſent. Quod ſi hodie in terris ageret, non dubitaret affirmare pro-foribus adeſſe diem illum. Quia typographia prolata, & Oceano vndiq; ſulcato, iam Euangelium peruaſit ortum, occaſum, Antipodas, auſtrum, & boream. Verum tamen huius diei diſquiſitio temeraria videri poteſt, cum ipſe Dei Filius homo, nos docuerit, Patrem omnipotentem in ſua poteſtate poſuiſſe tempora & articulos temporum, neque horum ſcientiam ad nos ſpectare, & diem illum ne cœleſtibus quidem Angelis notum eſſe. Profectò libenter neſcire debemus, quę nos atq; ipſos Angelos Dominus noluit ſcire, vt meritò fatui habendi ſunt, & elleboro purgandi, qui ex fictitio motu ſphærularum aut circellorum, quos hominum ſolertia ad cœli phœnomena percipienda excogitauit, Mundi ſeculorumque ſpatia meteri non minus audacter quàm impudenter aſſerunt. Cœli materia non conſtat circulis, epicyclis, orbibus, aut rotis ſidera deferentibus. Illa omnino liquida eſt, vt verè prodidit Plinius, qua ſeptem errones aliaq; aſtra vagantur, certis ab ipſo Architecto Deo diſcreta ſpatijs. Cum enim Solis aut Lunæ vertigines deducit Mathematicus ex deferente eccentrico, vel ex anomaliæ aut epicycli motu, non id agit vt orbes, vel circulos in æthere liquido eſſe velit, ſed ijs vtitur tanquam Ariadnes filo, quæ Dædaleum cœleſtium anfractuum labyrinthum permeet, alioqui inexplicabilem. Vagam eſſe ætheris regionem, rationes opticæ perſpicuè docent, vt & Cometæ ſupra Lunam aliaq; ſidera ſublati: atq; hìc elucet ſummi opificis incompræhenſum opus. Sed hæc obiter dicta ſunt. Iam ad inſtitutum redeamus. Daniel Prophetarum ſummus, cùm Angelum de fine & concluſione ſeculi diſſerentē audiuiſſet. Ego audiui, inquit, & non intellexi, & cum de fine rogaſſet ei diſertè reſpondit Angelus, concluſa eſſe conſignataq; verba illa ad tempus præfinitum. Sed Chriſtus ipſe apud Lucam 17. ſic docet, non ita venturum eſt Dei regnum, vt obſeruetur, aut hic illicue eſſe demonſtretur: quemadmodum Noæ temporibus accidit, ſic accidet temporibus Filij hominis, Commedebant, bibebant, canebant, vxores ducebant vſq; ad eum diem, quo ingreſſus eſt in arcam Noa: venit Diluuium quod omnes perdidit. Similiter vt & Loti temporibus accidit, comededant, bibebant, canebant, vendebant, plantabant, ædificabant. Quo verò die exijt Sodoma Lotus, pluit ignis & ſulfur de cœlo quod omnes perdidit. Itidem accidet quo die Filius hominis patifiet. Paulus etiam ad Theſſalonicenſ. Domini diem venturum eſſe ſeribit vt furem noctu. Cùm enim dicent homines pacem & ſecuritatem, tum repentè vt dolor vterum ferenti, ſic eis inſtabit interitus, quem

non effugient. Et Petrus Apo. venturi ſunt, ait, illuſores ſuis cupiditatibus obſequentes, qui dicant, vbi eſt promiſſus eius aduentus? Nam ex quo maiores obdormiuerunt, omnia in eodem ſtatu manent, ab orbe condito. Illud enim eos volentes præterit, cœlos olim terramq; ex aqua, & in aqua, Dei iuſſu conſtitiſſe, quibus rebus illius temporis Mundus aqua inundatus perierit. At qui nunc ſunt cœli & terra, eodem eius iuſſu condita reſeruantur igni, ad Iudicij & impiorum hominum exitij diem. Hoc autem vnum ne lateat vos, chariſſimi, vnum diem perinde eſse ac mille annos, & mille annos perinde ac vnum diem. Non tardat Dominus promiſſum, vt nonnulli tarditatem interpretantur, ſed lentus eſt erga nos, nolens quenquam perire, ſed omnes ad ſanitatem redire. Veniet autem Domini dies, vt fur noctu; in qua cœli perniciter interibunt, elementa ardentia diſſoluentur, & tellus & quæ ſunt in ea res, conflagrabunt, quod cum ſint hæc omnia diſſipanda, quales decet eſse vos in ſanctis moribus ac pietatibus, expectantes properanteſq; diei aduentum Dei, perquam & cœli incendio peribunt, & elementa ardentia conſumentur. Nouos autem cœlos, terramq; nouam, ex eius promiſso expectamus, in quibus habitet iuſtitia: hactenus Petrus. Illius porro temporis indefiniti voluit Deus ſigna quædam pijs patefacere, quæ inique agentes non intelligent, intelligēt autem periti, inquit Daniel. Sic hominis Meſſiæ venturi ſigna, Magi in Oriente agentes, & piorum multi ex Iudæis intellexerunt. At Pontifices & ſacerdotes volentes latuit arcanum patefactum ſacris oraculis, quæ manibus noctu diuq; verſabant. Non autem prius illud futurum eſt tempus quàm venerit defectio, & homo flagitioſus & perditus, qui aduerſabitur, & ſe ſupra quidquid dicitur Deus, aut numen extollet, ad eo vt in Dei Templo tanquam Deus ſedeat, ſeſe Deum eſſe oſtendens. Sed hunc Dominus oris ſui ſpiritu conficiet, aduentuſq; ſui claritate delebit. Cuius Sceleroſi aduentus, Satanæ opera erit, cum omni falſorum prodigiorum, portentorum, miraculorumque genere, cumq; omni ſcelerum fraude coniunctus, apud perituros quidem, quoniam veritatis amorem qua ſalui fierent, non admiſerunt, propterea mittet eis Deus vim erroris tantam, vt credant mandacio, quo damnentur quicunq; veritati non crediderunt, ſed ſceleribus delectati fuerint. Deficient præterea quidam à fide, ſpiritibus addicti fallacibus, dæmoniorumq; doctrinis, inuſtam habentium conſcientiam, vetantium matrimonia contrahere, abſtinere cibis quos Deus creauit, vt eis cum gratiarum actione veſcantur, quippe qui diuinis verbis & ſupplicatione luſtren-

tur. Tantaque tunc erit calamitas, quanta nulla vnquam poſt homines natos ad id tempus fuerit, protinus autem poſt illius temporis calamitatem, Sol obſcurabitur, neque Luna ſuum ſplendorem emittet, & ſtellæ de cœlo cadent, cœliq; poteſtates concutientur. Ac tunc apparebit in cœlo ſignum Filij hominis, tunc verò plangent omnes terrarum nationes, videbuntq; filium hominis venientem in cœleſtibus nubibus, cum multa potentia atq; gloria, qua ſuos nuncios mittet, cum vocaliſſima tuba, qui eius electos à quatuor ventis, ab extremo cœli ad alterum extremum congregabunt. Cæterum viui qui ad Domini aduentum ſupererunt, non anteuertent eos qui obdormiuerunt. Nam ipſe Dominus cum preconio, cum ſummi genij voce, cumq; diuina tuba, deſcendet de cœlo. Et in Chriſto reſurgent mortui primum, deinde viuentes cum eis rapientur in nubibus obuiam Domino, in aërem. Cur autẽ dies ille hominibus fuerit abſconditus ratio ex Mathæo minimè obſcura eſt, qui huius temporis narrationem ſic claudit. Vigilate & orate, neſcitis enim quando tempus futurum ſit. Sic etiam Petrus, quapropter his expectandis date operam vt ei impolluti inculpatiq; cum pace reperiamini, & Domini noſtri lentitudinem pro ſalute ducite. Nihil igitur Chriſtus & Prophetæ tranquillitatis pollicentur electis quoad dies ille aduenerit, ſed aſpera omnia, infauſta, calamitoſa, difficilia. Quare dies ille Iudicij pijs minime extimeſcendus eſt, ſed potius expetendus. Tum enim calamitatum & afflictionum, quæ ad illum vſque diem in hoc Mundo manent electos, finis, & ſemper erimus cum Domino. Ex Daniele, Matheo, Marco, Paulo, Petro.

Tabulam generalem operi adiungimus duplici nomine, tum ut patrum regnorumque tempora, quæ toto ſyntagmate commemorata ſunt, compendio reperiantur: tum ut quæ prætermiſſa ſunt, velut inſtituto noſtro minus neceſſaria, hinc facile depromantur: & qui eorum ſedem in temporum ordinibus habere cupiunt, ſuis locis adſcribant: vel chronologiam condant ſuis rationibus accommodatam.

Patrum ab initio rerum ad Exodum.

	Ortus.	*Interitus*
ADAM.	0.	930.
Seth.	130.	1042.
Enos.	235.	1140.
Kenan.	325.	1235.
Malaleel.	395.	1290.
Iared.	460.	1422.
Henoch.	622.	987.
Methuſalem.	687.	1655.
Lamech.	874.	1650.
Noah.	1056.	2005.
Iaphet	1557.	
Sem.	1559.	2158.
DILVVIVM.		1656.
Arphaxat.	1659.	2097.
Sela.	1694.	2127.
Heber.	1724.	2188.
Phaleg.	1758.	1997.
Reu.	1788.	2027.
Sarug.	1820.	2050.
Nachor.	1850.	1998.
Thare.	1879.	2083.
Abraham.	2009.	2183.
Sara.	2018.	2144.
Iſmaël,	2094.	2231.
Iſaac.	2109.	2288.
Eſau &Iacob.	2169.	2315.
Ioſeph.	2259.	2369.

Aaron	2426	
Moſes.	2429.	2549.
Caleb.	2470.	
EXITVS de Aegypto.		2509.

Ioſue & Iudices.

Moſe mortuo Ioſue regit populum annis 17. 2549.

Othoniel anni 40.		2566.
Aod.	80.	2606.
Debora.	40.	2686.
Gedeon.	40.	2726.
Abimelech.	3.	2766.
Thola.	23.	2769.
Iair.	22.	2792.
Iephthe.	6.	2814.
Abeſan.	7.	2820.
Elon.	10.	2827.
Abdon.	8.	2837.
Samſon.	20.	2845.
Heli.	40.	2865.
Samuel.an.	38.	2905.

Reges Hebræorum

Saul. an.	2.	2943.
Dauid. R. an.	40.	2945.
Salomo. R. an.	40.	2985.

Reges Iudah.			*Reges Iſraël.*		
Roboam.	17.	3025.	Ieroboam.	22.	3025.
Abias.	3.	3042.	Nadab.		3046.
Aſa.	41.	3045.	Baaſa.		3047.
Ioſaphat.	25.	3085.	Ela.	1.	3070.
Ioram	8.	3106.	Zambris.		3071.
Ochoſias.	1.	3113.	Ambris.	12.	3071.
Atalia.	6.	3114.	Achab.		3082.
Ioas.	40.	3120.	Ochoſias.	2.	3101.
Amaſias	18.	3158.	Ioram.	12.	3102.
Interregnũ.	11.	3187.	Iehu.	28.	3114.
Azarias.	52.	3198.	Ioachas.	17.	3142.
Iotham.	16.	3250.	Ioas.	16.	3156.
Achas.	16.	3265.	Ieroboam.	41.	3172.
Ezechias.	28.	3280.	Interregnũ.	22.	
Manaſſe.	55.	3308.	Zacharias.	½.	3235.

Amon. 2. 3362.
Ioſias. 31. 3364.
Ioachas. ¼. 3395.
Ioacin. 11. 3395.
Ioachim. ¼. 3406.
Sedecias. 11 3406.
Vrbem & Templum capit & ſuccendit Nabuchodonoſor anno. 3416.
Stetit Regnum annis. 473.

Sellum. ½. 3235.
Manahem. 10. 3236.
Phaceia. 2. 3247.
Phaca 20. 3249.
Oſea. 16. 3269.
Salmanaſſar regnum Iſraëliticum deleuit. 3285.
Stetit Regnum annis. 260.

Reges Aſſyriorum.

Nembrodus. 1761.
Belus. 65. 1841.
Ninus. 52. 1906.
Semiramis. 42. 1958.
Zameis Ninias. 38. 2000.
Arius 30. 2038.
Aralius 40. 2068.
Xerxes qui & Balaneus. 30. 2108.
Armathrites. 38. 2138.
Belochus Priſc. 35. 2176.
Baleus. 52. 2211.
Altades 32. 2263.
Mamitus. 30. 2295.
Mancaleus. 30. 2325.
Sphærus. 20. 2355.
Mamelus. 30. 2375.
Sparetus. 40. 2405.
Aſcatades. 40. 2445.
Amyntes. 45. 2485.
Belochus. 25. 2530.
Belopares. 30. 2555.
Lamprides. 32. 2585.
Soſares. 20. 2617.
Lampares. 30. 2637.
Paunias. 45. 2667.
Soſarinus. 19. 2712.
Mytreus. 27. 2731.
Teutanius. 32. 2758.
Teutęus. 40. 2790.
Tineus. 30. 2830.
Dercilus. 40. 2860.
Eupales. 38. 2900.
Laoſthenes. 45. 2939.
Pirithiades. 30. 2983
Ophrateus. 20. 3013
Ophragane. 50. 3033
Aſcrazapes. 42. 3083
Sardanapal. 20. 3125
Sardanapalo per vim ſublato putant Aſſyriorum imperium ad Medos tranſlatũ fuiſſe. In ſacris tamen Aſſyriorum hi reges memorantur.
Phul. Qui poſt 100. annos quam Sardanapalus exceſſerit cum Manahem fœdus icit.
Teglat Phalaſſar.
Salmanaſſar. Sennacherib.
Aſſaraddon.

Medorum Reges.

Arbaces Qui Pharnaces dictus Velleio. R. an. 28. 3145.
Mandanes 50. 3173
Soſarmus. 30. 3223
Articarmis. 50. 3253
Arbianes. 22. 3303
Ariſteus. 40. 3325
Attines. 24. 3365
Aſtibaras qui & Cyaxares ſiue Aſſuerus. 40. 3389
Aſtiages. Apanda, Aſſuerus, & Artaxerxes dictus. 35. 3429
Cyaxares, Darius Medus. 26. 3464
Quo mortuo Cyrus Perſa Monarchia potitus eſt, cum iam bieñium imperaſſet, cum Medo ſocero. 3490

Perſarum Reges.

Cyrus R. Perſarum an. 30 3464. Sed annis tãtum

7. imperauit poſt Babylonem captam.
Cambyſes. 7 ÷. 3494
Smerdis. ÷ 3501
Darius Hiſtaſpis f. 3502
Xerxes 3538
Artaxerxes Longimanus annus 47. nempe 7. cum patre Xerxe. Solus. 40. 3550
Xerxes. ÷ 3597
Sogdianus. ÷ 3598
Darius Nothus. 19. 3599.
Artaxerxes Mnemon. 43. 3618
Ochus. 23. 3661
Arſes ſiue Arſamis. 3. 3684
Darius Codomanus. 6. 3687.
Ab Alexandro in Arbelide ſuperat'. 3692

Lydorum reges.

Ardiſus R. an. 36. 3225
Halyattes. 14. 3261
Myles. 12. 3275
Candaules. 17. 3287
Gyges. 38. 3304
Ardys. 49. 3342
Sadiattes 12. 3391
Halyattes. 57. 3403
Croëſus. 14. 3460
Captus à Cyro Perſa. 3474

***Babyloniorum* R. R.**

Nabonaſsar. R. an. 26 3276
Mardocempadus R. ann. 46. 3302
Ben. Merodach. 21. 3348
Nabuchodonoſor qui & Nabolaſſ. an. 29. 3369
Nabuchodonoſor qu & Nabopolaſſar. 44. 3398
Euilmerodach. 18. 3442
Nirighſſoroor 11. 3460
Nabonidus ſiue Baltaſar. 17. 3471
A Cyro & Dario interfectus capta Babylone. 3487

Reges Tyri.

Abibalus R. an...
Hiram an. 36. 2977
Anno huius 12. Salomo templi ædificationem exorſus eſt.
Baleaſtartus an. 17. 3013
Abdaſtartus 9. 3030
Filius nutricis Abdaſtarti. 12. 3039.
Aſtartus. 12. 3051.
Aſtarinus. 11. 3063.
Phelletes. ÷ 3074.
Ithobalus. 32. 3074.
Badeſorus. 9. 3107.
Mettinus. 11 3116.
Pigmalion. 46. 3127.
Anno Pigmalionis 7. Dido Pigmalionis ſoror Carthaginem fundaſse dicitur.
Sed hic regnorum tẽpora ex cõiectura poſita ſunt, vt & Ægyptiorum quę ſequuntur

Ægyptiorum reges.

Timais R. an.
Saltis ann. 19. 1900.
Bęon. 45. 1919.
Apachnas. 38. 1964.
Apachis. 62. 2002.
Ianias. 50. 2064.
Aſſis. 49. 2114.
Themoſis. 26. 2163.
Chebron. 14. 2189.
Amenophis. 28. 2203.
Ameſſes Amenophis ſoror. 25. 2224.
Mephres. 13. 2249.
Mephramuthoſis. 28. 2262.
Thimoſis. 10. 2290.
Amenophis. 32. 2300.
Orus. 36. 2332.
Acencheres Ori filia nupta fortaſſe Simandio. 12. 2368.
Rathotis vel Achoris. 9. 2380.
Acencheres vel Cenchres. 13. 2389.
Cherres. Diodoro fortaſſe Ogdous Vechoreus Gnefacti filius Regnauit ann. 15. 2402.
Armais. 4. 2417.
Armeſis. 3. 2421.
Armeſeſmianũ. 66. 2424.
Amenophis. 19. 2490.

Merſus

Merſus in mari rubro creditur in exitu Iſraëlitarum ex Aegypto, an. Mundi 2509.

Sethon vel Aegyptus, qui & Rameſſes & Cheremon. Tacito Cepheus. Cuius frater Armais qui & Danaus ann. 59. 2509.

Rampſes R. an. 66 2568.

Amerophis. 40. 2634.

Ammeneremes. 24. 2674.

Thuoris. 7. 2698.

Diapolitanorũ Dynaſtia 20. Euſebio. annorũ 164. 2705.

Smendes. 24. 2869

Cheopes, Chommis Diodoro. Pſeuſeuſes Euſebio. 50. 2893.

Chabreas, Cheopis Diodor. Chephrenes Herod. Nephercheres & Vaphres. Euſ. 56. 2943.

Amenophis. 9. 2999.

Ozochor, Aſichis Hero. Saſauchis, Sauchius, Suſachis & Suſac 3. R. 14. Regn. an. 6. 3008.

Spinaces ann. 9. 3014.

Perſuſennes. 35. 3023.

Senchoris vel Seſoſtris. 21. 3058.

Oſorthon. 15. 3079.

Tachelotis. 13. 3094.

Petubaſtis. 25. 3107.

Oſorthon Hercules. 9. 3132.

Pſammis. 20. 3141.

Bocchorus. Vecchores. 45. 3151.

Sabachon. 50. 3196.

Aniſus Sebicus. 12. 3246.

Sua ſiue So. 9. 3258.

Sethon. 24. 3267.

Cum Sennacheribo pugnauit, autore Herod. Huius annos Euſebius tribuit Taracho.

Merrhes. 11. 3291.

Stephinatis. 17. 3302.

Interregnum biennij. 3319.

Ariſtocratia annorum quindecim. Rerum ſumma 12. optimatib. commiſſa eſt. Necus vnus ex duodecim, 6. annos adminiſtrauit. Eo occiſo, Pſammetichus filius cum alijs vndecim præfuit ann. 10. Poſt Monarcha factus, regnauit an. 44. In vniuerſum an. 54. Itaq; Necus & Pſammetichus regni negotia curarũt an. 60. 3327.

Necus qui & Necao dictus & Necheſos ann. 17. 3381.

Pſammis qui & Pſammetichus. 16. 3398.

Vaphres, qui & Apries. 25. 3414.

Amaſis. 55. 3439.

Cambyſes Perſa Cyri filius Ægyptum in ſuã poteſtatem redegit. 3494

Ægyptum Perſæ tenuerunt ad Alexandrum vſque, per annos ſupra 190. Poſt Alexãdrum Lagidę regno potiuntur.

Ptolemæus Lagi fil. ann. 38. 3701.

Ptolem. Philadelphus. 38. 3739.

Euergetes. 26. 3777.

Philopator. 17. 3803.

Epiphanes. 24. 3820.

Philometor. 35. 3844.

Phyſcon. 29. 3878.

Lathyrus 15. 3907.

Alexander. 10. 3922.

Lathyrus iterum. 8. 3932.

Auletes. 30. 3940.

Cleopatra. 22. 3970.

Antonio ſuperato, & Cleopatra extincta Ægyptus in prouinciæ formam redacta paruit Romanis. 3993.

Sycioniorum reges.

Aegialeus R. an. 52. 1907.

Ariſtemides. 35. 3113.
Egemmon. 16. 3148.
Alexander. 25. 3164.
Pheleſteus. 12. 3189.
Automenes. 1. 3201.
Poſt hunc annui principes conſtituti ſunt.

Reges Athenienſium.

Cecrops Ægyptius Biformis appellatus, primus R. Athenienſium regnauit ann. 50. 2413.
Cranaus. 9. 2463.
Amphyction. 10. 2472.
Erichthoni'. 50. 2482.
Pandion. 40. 2532.
Erechtheus. 50. 2572.
Cecrops minor. 40. 2622.
Pandion. minor. 25. 2622.
Ægeus. 48. 2687.
Theſeus. 30. 2735.
Mneſtheus. 24. 2765.
Demophoon. 46. 2789.
Oxyntes. 18. 2835.
Aphidas. 4. 2853.
Timoetes. 12. 2857.
Melanthus. 40. 2869.
Codrus. 24. 2999.
Poſt Codrum Archontes inſtituti ſunt.
Medon Archon primus an. 23. 2933.
Agaſtus. 39. 2956.
Archippus. 21. 2995.
Therſippus. 44. 3016.
Phorbas ann. 34. 3060.
Mecades. 32. 3094.
Diogenetus. 30. 3126.
Pherudus. 21. 3156.
Ariphron. 22. 3177.
Theſpieus. 27. 3199.
Agamneſtor. 20. 3226.
Æſchylus. 23. 3246.
Alcmæon. 2. 3269.

Archontes decennales.

Carops an. 10. 3271.
Æſymedes. 10. 3281.
Elidicus. 10. 3291.
Hippomenes. 10. 3301.
Leocrates. 10. 3311.
Apſander. 10. 3321.
Eryx. 10. 3331.
Hunc ſecuti ſunt Archontes annui.
Creon ann. 1. 3341.
Tleſias. 1. 3342.
Archontum ſeries deinceps aduſque Xerxis tranſitum ſciſſa multis locis & mutilata eſt, amiſſione veteris hiſtoriæ.
Leoſtratus. 3348.
Autoſthenes. 3354.
Miltiades. 3355.
Archimedes. 3359.
Miltiades. 3364.
Damaſias. 3384.
Enochilus. 3408.
Megacles Alcmęonides. 3426.
Philombrotus. 3428.
Solon. 3429.
Archeſtratides. 3450.
Ariſtodemus. 3453.
Comias. 3457.
Hegiſtratus. 3458.
Hercules. 3490.
Miltiades. 3499.
Aceſtorides. 3519.
Myrus.
Hipparchus. 3527.
Themiſtocles. 3529.
Deogenetus. 3531.
Hybilides. 3532.
Phædippus. 3533.
Ariſtides. 3534.
Anchiſes. 3535.
Lacratides. 3536.
Leoſtratus. 3539.
Callias. Xerxis trã- 3543.
Xantippus. (ſitus. 3544.
Timoſthenes. 3545.
Adimantus. 3546.
Phædo. 3547.
Dromoclides. 3548.
Aceſtorides. 3549.
Meno. 3550.
Chares. 3551.
Praxiergus. 3552.
Demotion. 3553.
Aphepſio al. Phędo. 3554.
Theagenidas. 3555.
Lyſiſtratus. 3556.
Lyſanias. 3557.
Lyſitheus. 3558.
Archidemides. 3559.
Tlepolemus. 3560.

Euthydemus. 3596.
Stratocles 3598.
Lyſarchus. 3599.
Aminias. 3600.
Alcæus. 3601.
Ariſto. 3602.
Ariſtophilus. 3603.
Archias. 3604.
Antiphon. 3605.
Euphemus. 3606.
Ariſtomenetus. 3607.
Chabrias. 3608.
Piſander. 3609.
Cleocritus al. Clearchus. 3610.
Callias. 3611.
Theopompus. 3612.
Glaucippus. 3613.
Diocles. 3614.
Euctemo. 3615.
Antigenes. 3616.
Callias. 3617.
Alexius. 3618.
Pythodorus Anar- 3619.
*** (chia. 3620.
Euclides. 3621.
Micion. 3622.
Exænetus, 3623.
Laches. 3624.
Ariſtocrates. 3625.
Ithycles. 3626.
Lyſiades. 3627.
Phormio. 3628.
Diophantus. 3629.
Eubulides. 3630.
Demoſtratus. 3631.

Philocles. 3632.
Nicoteles. 3633.
Demoſtratus. 3634.
Antipater. 3635.
Pyrrhio 3636.
Theodotus 3637
Myſichides. 3638
Dexitheus 3639.
Diotrephes. 3640.
Phanoſtratus. 3641.
Euander. 3642.
Demophilus. 3643.
Pytheus. 3644.
Nico. 3645.
Nauſinicus. 3646.
Chabrias. 3647.
Chariander. 3648.
Hippodamus. 3649.
Socratides. 3650.
Aſteus. 3651.
Alciſthenes. 3652.
Phraſiclides. 3653.
Dyſnicetas. 3654.
Lyſiſtratus. 3655.
Nauſigenes. 3656.
Polyzelus. 3657.
Cephyſodorus. 3658.
Chio. 3659.
Timocrates. 3660.
Chariclides. 3661.
Molo. 3662.
Nicophemus. 3663.
Callimedes. 3664.
Euchariſtus. 3665.
Cephiſodorus. 3666.
Agathocles. 3667.

Elpinus. 3668.
Calliſtratus. 3669.
Diotimus. 3670.
Eudemus. 3671.
Ariſtodemus. 3672.
Theſſalus. 3673.
Apollodorus. 3674.
Callimachus. 3675.
Theophilus. 3676.
Themiſtocles. 3677.
Archias. 3678.
Eubulus. 3679.
Lyciſcus. 3680.
Pythodorus. 3681.
Soſigenes 3682.
Nicomachus. 3683.
Theophraſtus. 3684.
Lyſimachides. 3685.
Charondas. 3686.
Phrynichus. 3687.
Pythodorus al. Pythodemus. 3688.
Euænetus. 3689.
Cteſicles. 3690.
Nicocrates. 3691.
Niceratus al. Anicetus. 3692.
Ariſtophanes. 3693.
Ariſtophon. 3694.
Cephiſophon. 3695.
Euthycritus. 3696.
Chremes. 3997.
Anticles. 3698.
Soſicles.(Alexādri 3699.
Ageſias. obitus) 3700.
Cephiſodorus. 3701.

Philocles. 3702.
Poſt Alexandri interitum nec mediocris Archontum iactura facta eſt.
Apollodorus. 3704.
Archippus. 3705.
Demogenes. 3706.
Domoclides. 3707.
Praxibulus. 3708.
Nicodorus. 3709.
Theophraſtus. 3710.
Polemon. 3711.
Simonides. 3712.
Hieromnemon. 3713.
Demetrius Phale- 3714.
Charinus. (reus. 3715.
Anaxicrates. 3716.
Corybus. 3717.
Xenippus. 3718.
Pherecles. 3719.
Leoſtratus. 3720.
Nicocles. 3721.
Gorgias. 3743.
Anaxicrates. 3744.
Damocles. 3745.
Pytharatus. 3756.
Hactenus Archontes quos reperire potuimus.

Lacedæmoniorum R. R.

Lelex.
Myles.
Eurotas.
Lacedæmon. 2500. *
Amyclas.
Argalus.
Cynortas.
Oebalus..
Hippocoon.
Tyndareus.
Oreſtes. 2797.
Tiſamenus & Penthelus. 2812.
His pulſis Heraclidæ regno potiuntur.
Ariſtodemus. 2869.
Euryſthenes 2886. Procles.
Agis. 2998. Soüs
Ercheſtratus. 3998. Eurypon.
Leobotes. 3043. Prytanis.
Doriſtus 3090. Eunomus
Ageſilaus 3129. Polydectes.
Archelaus 3183. Charilaus.
Teleclus 3243. Nicander.
Alcamenes 3283. Theopompus.
Polydorus 3299.
Eurycrates. 3301. Zeuxidamas.
Anaxander Anaxidam*.
Eurycrates minor Archidamus.
Leon. Agaſicles.
Anaxandricles. Ariſto.
Cleomenes. Demaratus.
Leonidas. Leotychides.
Pliſtarchus. Archidamus
Pliſtonax.
Pauſanias. Agis.
Ageſipolis. Ageſilaus.
Cleombrotus.
Ageſipolis
Cleomenes Archidamus
Areus. Agis.
Acrotatus Eudamidas.
Areus minor. Archidam*
Leonidas Eudamidas.
Cleombrotus. Agis.
Cleomenes. Epiclidas.
Eurydamidas.
Horum tempora minus comperta ſunt.

Macedonum. R. R.

Caranus R. ann.	28.	3210.
Cœnus	12.	3238.
Tyrimas.	38.	3250.
Perdicas.	51.	3288.
Argæus.	38.	3339.
Philippus.	38.	3377.
Æroppus.	26.	3415.
Alcetas.	29.	3441.
Amyntas.	50.	3470.
Alexander.	43.	3520.
Perdicas.	28.	3563.
Archelaus 1.	24.	3591.
Archelaus 2.	7	3615.
Oreſtes paucis diebus.		3615.
Æropus	6.	3622.

Pauſanias. 1. 3628.
Amyntas. 24. 3629.
Alexander. 1. 3653.
Ptolemæus Alorites. 3. 3654.
Perdiccas. 5. 3657.
Philippus. 25. 3662.
Alexander Magnus. 12½. 3687.
Aridæus. 6½. 3700.
Caſander. 18. 3707.
Antipater & Alexander. 4. 3725.
Demetrius R. an. 5. 3729.
Pyrrhus menſ. 7. 3734.
Lyſimachus an. 5. 3735.
Ptol. Ceraunus. 1. 3740.
Meleager. menſ. 2. 3741.
Antipater d. 45. 3741.
Softhenes ann. 1. 3741.
Antigonus Gonatas 36. 3742.
Demetrius. 10. 3778.
Antigonus tutor Philip. 15. 3788.
Philippus. 42. 3803.
Perſeus. 10. 3845.
Quo à Romanis victo & capto, Macedonia Romanorum prouincia facta eſt. 3855.

Syriæ R. R. poſt Alexandrum.

Seleucus Nicanor R. an. 24. 3711.
Antiochus Soter an. 29. 3735.
Antioc. Deus. 15. 3764.
Seleucus Callinicus. 20. 3779.
Seleucus Ceraunus. 2. 3799.
Antiochus Magnus. 36. 3801.
Seleuc. Philopator. 12. 3837.
Antioc. Epiphanes. 11. 3849.
Antioc. Eupator. 3. 3860.
Demetrius Soter. 9. 3863.
Alexāder nobilis. 5. 3872.
Demetrius Nicanor. 4. 3877.
Antioc. Deus Alexandri F. 4. 3881.
Triphon. 3. 3885.
Antioc. Sedetes. 7. 3888.
Nicanor. 4. 3895.
Alexander Zebina an. 2. 3899.
Antiochus Gryphus. 12. 3901.
Ant. Cyzicenus. 18. 3913.
Seleucus F. Gryphi. 3. 3931.
Antioc. Euſebius Cyziceni F. 1. 3934.
Antiochus frater Seleuci. 1. 3935.
Demetrius & Philippus. 1. 3936.
Philippus ſolus. 2. 3937.
Tigranes. 18. 3939.
Captus à Pōpeio. 3957.

Romanorum reges.

Beſtia Romana terrifica, horribilis, dentibus ſuis ferreis omnia regna illa perfregit ac comminuit, & quæ dentibus cōficere nequiuit, contriuit pedibus, ante vltima tempora, quibus Dei Filius homo Chriſtus Deus, natus ex virgine, Dei regnum ſempiternum hominibus patefecit. Romani porrò originis ſuæ ignari genus referūt ad Troianam tragœdiam.
Æneas Troia profugus in Latium migrat, & anno tertio à clade Iliaca regnum Latinorum condit, Regnauit ann. 3. 2792.
Aſcanius. 38. 2795.
Siluius Poſtumus. 29. 2833.
Æneas Siluius. 31.
Latinus Siluius. 50.
Alba Siluius. 39.
Capetus Siluius. 26.
Capis Siluius. 28.

Calpe-

Calpetus Siluius. 13.
Tiberinus Siluius. 8.
Agrippa Siluius. 41.
Alladius Siluius. 19.
Auentinus Siluius. 37.
Procas Siluius. 23.
Amulius Siluius 44.
Numitor. 1.

Latinorũ regibus ſuccedunt Romani reges cõdita Roma. Sed Latinorũ regum originem planè cõmentitiã eſſe inde apparet, quòd à capta Troia an. Mundi 2789. ad Romam conditam, intercipiuntur anni 482. ſed ex regum iſtorum temporibus elicies tantum 432. deſunt ann. 50. quos iniquè ſubreptos eſſe, ex temporum ratione demonſtrauim⁹. Quare hos Latinorum regulos ex eodem fonte hauſtos eſſe exiſtimamus, quo Diocles Peparethius eduxit ſuos geminos Pici Lupæque alumnos. Verũ ſi Latinorum tempora ab Ænea ad Romulum cõnectere cupis, annorũ numeri acceſſione parte ferè octaua maiores faciendi ſunt.

Romulus R. an. 38. 3271.
Numa. 43. 3309.
Tullus Hoſtilius. 32. 3352.
Ancus Martius. 24. 3384.
Tarquinius Priſcus. 38. 3408.
Seruius Tullus. 44. 3446.
Tarquinius Superbus. 25. 3490.
Reges eiecti ſunt. 3514.

Conſules deinde & annui Magiſtratus Remp. gubernarunt, ad Auguſtum vſque, per annos 479. Tum res Romana ad vnius arbitrium recidit.

Octauius Auguſtus Imp. an. 44. 3993.
Tiberius Imp. an. 22. ÷ 4036.
Caligula. 4. 4059.
Claudius. 13. ÷ 4063.
Nero. 14. 4076.
Galba. ÷ 4090.
Otho. ÷ 4089.
Vitellius. ÷ 4090.
Veſpaſianus. 10. 4090.
Titus. 2. 4100.
Domitianus. 15. 4102.
Nerua. ÷ 4117.
Traianus. 19. ÷ 4119.
Adrianus. 21. 3148.
Antonius Pius. 22. ÷ 4159.
M. Antonius Philoſoph. 19. 4182.
M. Commod⁹. 12. ÷ 4201.
Heluius Pertinax. menſ. 3. 4213.
M. Seuerus Iulianus mẽſ. 2. 4213.
L. Septimius Pertinax. an. 17. ÷ 4214.
M. Antonius Caracalla. 6. 4232.
M. Aurelius Seuerus Macrinus. 1. 4238.
M. Antonin. Alagabalus. 4. 4239.
M. Seuerus Alexander. 13. 4243.
C. Iulius Maximinus. 2. 425.
M. Antonius Gordianus m. 1. 4258.
M. Anton. Gordianus Iunior. an. 6. 4259.
M. Iul. Philippus an. 5. 4265.
Traianus Decius. 4270.
C. Trebonius Gall⁹ 4272.
C. Iulius Æmilian⁹. 4274.
P. Aurelius Valerianus. 4281.
P. Aurel. Gallienus. 4281.
M. Aurel. Claudius. 4289.
M. Aurel. Quinctill⁹ 4291.
L. Domitius Aurelianus. 4291.
Interregnum menſ. 8. 4297.

M.Claudius Tacit.4298.
M. Annius Florian.4298.
M. Aurel. Probus. 4298.
M. Aurelius Carus.4304. cum Carino & Numeriano.
M.Aurel.Carinus M.Aurel. Numerianus. 4305.
C. Aurel. Diocletianus. 4307.
Maximianus Herculius Imperator à Diocletiano appellatus, imperat cum Dioclet. an. 18. 4308.
Ambo abdicant.Imperat Fl. Conſtantius Chlarus. 4326.
Cōſtātinus Magn⁹.4328. Eo mortuo 11. Cal.Iunij, an.Chriſti 337.Succedunt tres Filij.4359.
Fl.Iul. Cōſtantius Iunior in Oriente an. 24$\frac{1}{2}$.
Fl. Valerius Conſtātinus junior in Gallijs an.3.
Fl.Valerius Conſtans imperat in Italia an.12$\frac{3}{4}$. Poſt occiſum Conſtantinum fratrem an.4362. totum Occidentis imperium obtinuit.Occiſus menſe Feb. 4372.
Flauius Magnentius imp. m.3.in Occidēte. 4372.
Fl.Iul. Conſtātius imp.in Oriente & Occid.4375
Claudius Iulianus Imp. in Orien.&Occ.an.1$\frac{1}{3}$.
Fl. Iouianus Imp.Orient. & Occid.menſ.8.4385.
Fl.Valentinian.Imp.4386. Adſciuit Valentem fratrem in Oriente,vbi imperat an 14$\frac{1}{2}$. Ac deinceps imperio diuiſo in Oriente & Occidente imperatum eſt.

Sequuntur Impp. Orientis.

Valens. 4386.
Gratianus. 4400.
Theodoſius. 4401.
Arcadius. 4417.
Theodoſius junior.4430.
Marcianus. 4473.
Leo. 4479.
Leo junior. 4495.
Zeno. 4496.
Baſiliſcus. 4497.
Zeno iterum. 4498.
AnaſtaſiusDicorus.4513
Anicius Iuſtinus. 4540.
Anicius Iuſtinianus.4550
Iuſtinus junior. 4588.
Tib. Anicius Conſtantinus. 4599.
Mauricius. 4606.
Phocas. 4625.
Heraclius. 4633.
Heraclius Conſtantinus. 4663
Heracleonas. 4664.
Heraclius Conſtans.4664
Conſtantinus Pogonatus. 4691.
Heracl.Iuſtinianus 4708.
Leontius. 4719.
Tib. Apſimarus. 4722.
Heracl. Iuſtinianus iterum. 4729.
Philippic⁹Bardanes.4735
Artemius. 4737.
Leo Conon Iſauric 4739
Conſtantinus Copronymus. 4763.
Leo. 4798.
Conſtantinus Porphyrogenitus cum Irene matre. 4803.
Idem Conſtantinus ſolus. 4813.
Irene. 4820.
Claudius Nicephorus. 4825.
Fl. Stauratius. 4834.
Michaêl Rāgabes. 4834.
Leo Armenius. 4835.
Michael Balbus. 4843.
Theophilus. 4852.
Fl. Michael. 4864.
Balſilius Macedo. 4889.
Leo Porphyrogen.4908.
Fl. Alexander. 4920.
Conſtantinus 8. Porphyrog. 4931.
Romanus puer Porphyrog. 4982.

Nicephorus Phoc. 4985.
Ioannes Zimiſca. 4991.
Baſili' Prophyrog. 4997.
Cõſtantinus Porphyrog. 5048.
Romanus Argyropolus. 5050.
Michael Paphlagõ. 5056.
Michael Calaphat. 5064
Zoe & Theodora. 5046.
Conſtantinus Monomachus. 5065.
Theodora iterum. 5077.
Michael Stratiotic'. 5079
Iſaaccus Cõnenus. 5080
Cõſtantinus Ducas 5082
Eudocia. 5089.
Roman' Diogenes. 5090
Michael Ducas Parapinacius. 5094.
Nicephorus Botoniates. 5100.
Alexius Comnenus. 5103
Caloioannes Comnenus Porph. 5141.
Manuel Cõnenus. 5165.
Alexius Cõnenus. 5203.
Andronicus Comnenus. 5206.
Iſaacius Angelus. 5208.
Alexius 3. Angelus Comnenus. 5217.
Iſaacius Angelus iterum cum Filio. 5225.
Alexius Ducas. 5226.
Theodorus Laſcaris extra vrbem. 5226.
Contra hũc Balduinus Flandriæ C. in vrbe. 5226.
Henricus Balduin'. 5228
Petrus Antiſſiodorenſis. 5238.
Robertus Antiſſiodorenſis. 5240.
Ioannes 3. Ducas. 5244.
Balduinus. 2. 5250.
Theodor' Laſcaris. 5277.
Ioannes Laſcaris. 5281.
Mich. Palæologus. 5282.
Andronicus Palæolog. 5305.
Andronic' Iunior. 5357.
Ioannes Cantacuzenus. 5360.
Ioannes Palæolog. 5376.
Andronicus Palæologus. 5406.
Manuel Iunior. 5409.
Flauius Ioannes. 5439.
Ioãnes Manuelis f. 5442.
Conſtantinus Palęolog. 5466.

Conſtantinopoli capta anno Chriſti 1452. die Pentecoſtes 28. Maij, Turcæ imperant.

Mahometes. 5474.
Baiazetes. 5503.
Selimus. 5534.
Solimanus. 5542.
Selimus 2. Othomanus. 5588.

Imp. Occidentis.

Fl. Valentinianus. 4386.
Valẽtinian' Iunior. 4398.
Eugenius. 4414.
Honorius. 4417.
Ioannes. 4456.
Placid. Valẽtinian'. 4458.
Anicius Maximus. 4477.
Auitus. 4477.
Interregnũ menſ. 10. 4478
Valeri' Maiorianus. 4479
Vibius Seuerus. 4484
Anthemius. 4487.
Anicius Olybrius. 4494.
Glicerius. 4495.
Iulius Nepos. 4469.
Momillus Auguſtul. 4498

Gothi Occidentem occupãt.

Odoacer Herulus. 4499.
Theodoric' Amalus 4515
Athalaricus Amalus 4549
Theodatus Amal. 4556.
Vitiges. 4558.
Ildoualdus. 4562.
Ararinus Rogus. 4563.
Totilas. 4564.
Theias. 4574.

Gothis exactis adũcta eſt Roma Orientali imperio, & per Exarchos adminiſtrata eſt.

Fl. Narſes. 4575.
Fl. Longinus. 4591.
Smaragdus. 4606.
Romanus. 4609.
Callinicus. 4620.
Ioannes Lemigius. 4633.

Eleutherus. 4638.
Iſaacius. 4641.
Theodor' Calliopa. 4665
Olympius Cubicularius. 4672.
Theod. Calliopa iterum 4675.
Fl. Ioannes Plato. 4709.
Theophylactus. 4724.
Ioannes Tizocopus 4732
Scholaſticus. 4737.
Paullus. 4747.
Eutychius an. 24. 4749.
Rauenna à Longobardis capta, Exarchi deſierunt anno 4773. Poſtmodum Deſiderio Lõgobardorũ rege ſuperato & capto, Carolus Magnus Imperator Auguſtus conſecratus eſt.
Corolus Magnus Imp. an. 13. 4823.
Ludouicus Pius an. 26. ÷ 4863.
Lotharius. 15. ÷ 4863.
Ludouic' 2. Pius 20. 4877.
Carolus Caluus. 2. 4897.
Ludouicus 3. Balbus 1. ÷ 4900.
Carol' Craſſus. 8. ÷ 4991.
Rodolphus in Italia. 38. 4910.
Berengarius in Italia. 36. 4910.
Vuido in Italia. 6. 4910.
Ludouic' in Italia. 5. 4921
Ludouicus Germaniæ Imp. 12. 4922.
Conradus Francogermaniæ. 73. 4978.
Henricus Auceps Germ. 17. 4941.
Hugo C. Arelatenſis Rex Italiæ contra Rodolphum. an. 20. 4949.
Otho Magnus Im. Germ. 37. 4958.
Lothari' Italiæ R. 4. 4969
Berengarius Iunior R. Ital. 14. 4972.
Otto Magnus mortuo Berengario & Alberto eius f. pulſo Monarchia Occidentis potitur.
Otto 2. an. 10. ÷ 4995.
Otto 3. 17. 5006.
Henricus Claudus. 23. ÷ 5023.
Cõradus Saliqu' 15. 5040
Henricus. 2. 17. 5061.
Henricus. 3. 50. 5079.
Henricus. 4. 19. 5129.
Lotharius. 13. 5147.
Conradus. 13. 5161.
Federicus Ahenorbarb. 38. 5174.
Henricus. 5. 8. 5216.
Philippus. 91. 5221.
Contra hunc
Otto. 4. ann. 19. 5221.
Federicus. 2. contra Ottonem. 49. 5233.
Henricus 6. contra Federic. 1. 5268.
Vuillelmus Hollandus, 9. 5269.
Conradus. 2. 3. ÷ 5273.
Interregnum an. 2. 5277.
Richardus Anglus ann. 6. 5280.
Contra hunc Alphonſus Hiſp. 15. 5280.
Rodolphus Habſpurgẽſ. 18. 5296.
Adolphus Naſſau. 6. ÷ 5314.
Albertus D. Auſtriæ. 10. 5321.
Henricus 7. Lucemburgenſ. 5. 5331.
Interregnum an. 1. 5336.
Ludouicus 5. Bauarus. 32. 5337.
Contra hunc Federicus pulcher. 5337.
Carolus 4. an. 33. 5369.
Contra hunc Guntherus 6. 5371.
Vencellaus. 21. ÷ 5401,
Federicus 4. mox occiſus 5423.
Robertus paru' 10. 5423.
Iodocus menſ. 6. 5433.
Sigiſmundis an. 27. 5433.
Albertus. 2. 5460.
Fridericus. 54. 5462.
Maximilianus. 25. ÷ 5516.

Carolus. 38.÷ 5542.
Ferdinandus. 6. 5580.
Maximilianus. 5587.

Longobardi, Gens Scythica, Pannonijs egreſſi, Italiam etiam tenuerunt: eumque inuaſerunt anno Chriſti 568. 4. Non. April. feria 2. Paſchatis.

Albonius R. ann. 3.÷ 4590.
Clephis. 1.÷ 4593.
Interregnum ann. 10. 4595.
Anrhares Clephis f. ann. 5. 4605.
Agilulphus. 23. 4610.
Fl. Adalualdus. 10. 4636.
Arioaldus. 12. 4646
Rotharis Harodius. 15. 4658.
Rodoaldus. 5. 4673.
Fl. Aribertus. 9. 4673.
Gundeberbus cum fratre Pertaritho ann. 1. 4687.
Grimoaldus. 9. 4688.
Garibertus m. 3. 4697.
Pertarithus an. 18. 4697.
Cumbertus. 12. 4715.
Luithbertus m. 8. 4727.
Regimbertus m. 8. 4728.
Aribertus iunior ann. 12. 4728.
Aſprandus. m. 3. 4740.
Liuthprandus. ann. 25.÷ 4740.
Hildebrandus mox eiectus. 4765.
Rachis factus Monachus 5.÷ 4765.
Aiſtulphus an. 7. 4771.
Deſiderius. 18. 4778.

Victus & captus à Carolo Magno. 4796.

Perſarum Reges poſteriores.

Artaxerxes R. an, 15. 4248
Sapores an. 31. 4263.
Ormiſdates. 2. 4294.
Vararanes. 3. 4295.
Vararanes 2. 17. 4299.
Vararanes. 3. menſ. 4. 4316.
Narſes ann. 8. 4316.
Miſdates. 8. 4324.
Saperes 2. 70. 4332.
Anaxerxes. 4 4402.
Sapores 3. 5. 4406.
Vararanes 4. qui & Cermazat. 4411.
Iſdigertes. 21. 4422.
Vararanes 5. 20. 4443.
Vararanes 6. 17. 4463.
Perozes. 20. 4480.
Valens ann. 4. 4500.
Cauares. 11. 4504.
Zambades. 8. 4516.
Cauades. 30. 4525.
Coſroes. 48. 4555.
Hormiſda. 8. 4603.
Coſroes 2. 39. 4619.
Siroes. 1. 4648.
Adheſyr. ÷ 4649.
Sarbaras. ÷ 4650.
Bernarim. ÷ 4651.
Hormiſda. 10. 4651.

Inde Saraceni Perſidem occuparunt.

Arabum Saracenorum Reges.

Mahomet R. ann. 10. 4643.
Eubocara. 1.÷ 4653.
Aomar. 10.÷ 4656.
Odmen. 12. 4667.
Haly. 5. 4983.
Alhatem. ÷ 4683.
Moauui. 19.÷ 4684.
Ezid. ann. 4 4703.
Maruan. menſ. 9. 4707.
Hedimelech anno 22. 4708.
Vlid. an. 9. 4729.
Zukimin. 3. 4738.
Haumar. 2. 4741.
Izedus. 4 4743.
Euelid. 18. 4747.
Vualidus 1. 2765.

Gizid. 1. 4766.
Maruan. 6. 4767.
Muhamad Abubalam an. 5. 4772.
Habdallas. an. 21. 4777.
Mady{ qui & Muhamad. 9. 4799.
Moyſes. 1. 4807.
Aaron. 23. 4809.
Muhamad. 5. 4832.
Habdallas. 17. 4837.
Muhamad. 40. 4859.
Cedreno Mam. Deſijt. 4894.

Deinceps per multa regna graſsati ſunt, in multos reges diuiſi, qui ſcriptoribus caruerunt. Sed horum regna, Turcæ paulatim occuparunt.

Turcarum. R R.

Ottomannus primus R. an. 28. 5323.
Orchanes ann. 22. 5350.
Amurates. 23. 5372.
Baiazetes victus à Tamberlane. 5395.
Cyriſcelebes qui & Calepinus. 6. 5420.
Moyſes paucis diebus. 5426.
Mahometes an. 14. 5426.
Amurates 2. 32. 5440.
Mahometes 2. 32÷ 5472.
Baiazetes 2. 30. 5504.
Selimus. 8 5534.
Solimannus. 46. 5542.
Selimus 2. 5588.

Francorum Reges.

Clodius Crinitus Pharamundi Filius, traiecto Rheno, Gallias ingreſsus eſt, anno Chriſti 428. Fl. Tauro & Fl. Felice Romę Cōſulibus. 4450.
Meroueus R. annis 12. 4468.
Childericus an. 1. 4480.
Ægidius Romanus. 3. 4481.
Childericus iterum. 22. 4484.
Clodoueus. 30. 4506.
Childebertus & fratres. 45. 4536.
Lotharius ann. 5. 4581.
Charibertus. 9. 4586.
Chilpericus. 14. 4595.
Lotharius 2. 44. 4609.
Dagobertus. 14. 4653.
Clodoueus 2. 17. 4667.
Lotharius 4. 4684.
Theodoricus 1. 4688.
Childericus. 12. 4689.
Theodoricus iterum. 14. 4701.
Clodoueus. 4. 4715.
Childebertus. 28. 4719.
Clodoueus vel Dagobertus. 4. 4737.
Lotharius. 7. 4741.
Daniel contra Lothariũ 8. 4741.
Theodoricus Cala. 15. 4748.
Childericus Regno priuatus. 9. 4763.
Pipinus Breuis Rex factus autote Zacharia PP. 17. 4773.
Carolus Magnus Pipini f. 45. 4790.
Ludouicus Pius. 26. ÷ 4836.
Carolus Caluus 37. 4862.
Ludouicus Balbus. 1. ÷ 4899.
Ludouicus 3. Balbi f. 5. 4901.
Carolomannus. 1. 4906.
Ludouicus. 4. Nihilus. 4907.
Carolus Craſsus. 3. 4907.
Carolus Simplex. 1. 4910.
Odo Andegauenſis Simplicis tutor regnum ſibi vendicat. 4611.

Carolus

Carolus Simplex ſolus an. 27. 4921.
Rodolphus Ricardi F. Dux Burgundiæ ann. 2. 4948.
Ludouicus 5. Tranſmarinus. 27. 4950.
Hugo Magnus contra Ludouicum regnum inuadit. 4967.
Lotharius Ludouici F. 31 4977.
Ludouicus 6. ann. 2. 5008.
Carolus Lotharingus. 1. 5009.
Hvgo Capetus ann. 1. 5010.
Robertus Capeti f. 40. 5012.
Henricus. 30. 5052.
Philippus. 49. 5082.
Ludouicus 7. Craſsus. 28 5132.
Ludouicus 8. Craſsus. 45. 5159.
Philippus 2. Deodatus. 42. 5204.
Ludouicus 9. Mitis. 3. 5245.
Ludouicus 10. Diuus. 44 5248.
Philippus 3. 15. 5292.
Philippus 4. Pulcher. 29. 5307.
Ludouicus 11. Hutinus. 1. ÷ 5336.
Ioannes Hutinus dies 20. 5338.
Philippus 5. Longus an. 4. ÷ 5338.
Carolus 7. Pulcher. ann. 7. 5342.
Philippus Valeſius ann. 22. 5349.
Ioannes Valeſius. an. 14. 5371.
Carolus 5. Sapiens. 17. 5385.
Carolus 6. Valeſius ann. 42. 5402.
Carolus 7. R. ann. 38. 5344
Ludouius 11. 23. 5482.
Carolus 8. 15. 5505.
Ludouicus 12. 17. 5520.
Franciſcus Valeſius. 32. 5537.
Henricus 2. 12. 5569.
Franciſcus 2. 1. 5581.
Carolus 9. 5582.
Henricus.

Angliæ R R.

Britannia Romano imperio adiecta eſt à Cæſare an. 60. ante Chriſtianam Epocham. A Cæſare ad Angloſaxonum aduentũà quibus Anglia dicta eſt, numerant annos 503. Ab Anglorum aduentu vſque ad Egbertum ſub quo inſula ferè tota in Monarchiam ceſſit ann. 350. Ab Egberto deinceps qui regnum an. Chriſtiano 801. eodem quo Carolus Magnus imperium iniit, Anglorũ reges ordine recenſemus.

Egbertus R. an. 37. 4823.
Edelphus. 20. 4860.
Ethebaldus. ÷ 4880.
Ethelbertus. 5. 4880.
Ethelredus. 9. 4885.
Aluredus. 28. 4894.
Edoardus. 24. 4922.
Adelſtanus. 16. 4946.
Edmundus. 6. 4962.
Eldredus. 9. 4968.
Eduinus. 4. 4977
Edegarus. R. anno 16. 4981.
Edoardus 2. 3. 4997.
Ethelredus 2. 38. 5000.
Edmundus 2. 1. 5038.

Canutius Dan'. 20. 5038.
Haraldus Danus. 4. 5059.
Canutius 2. 2. 5063.
S. Edoardus. 23. 5063.
Haraldus. 1. 5088.
GVILLIELMVS Nothus. 21. 5089.
Guillelmus Rufus. 13. 5110.
Henricus. 35. 5123.
Stephanus Stephani C. Bleſen. f. an. 19. 5158.
Henricus 2. 35. 5177.
Ricardus. 10. 5212.
Ioannes. 17. 5222.
Henricus 3. 56. 5239.
Edoardus 1. 35. 5295.
Edoardus 2. 19. 5330.
Edoardus 3. 51. 5349.
Ricardus 2. 22. 5400.
Henricus. 4. 14. 5422.
Henricus 5. 9. 5436.
Henricus 6. 38. 5445.
Edoardus 4. 23. 5483.
Edoardus 5. menſ. 2. 5506
Ricardus 3. an. 2. 5506.
Henricus 7. 24. 5508.
Henricus 8. 37. 5532.
Edoardus 6. 6. ½ 5569.
Maria. 5. 5576.
Elizabetha. 5581.

Epiſcopi Romani.

Petrus.
Linius. 4089.
Anacletus. 4100.
Clemens. 4112.
Euareſtus. 4121.
Alexander. 4130.
Xiſtus. 4138.
Teleſphorus. 4148.
Higinius. 4160.
Pius. 4171.
Anicetus. 4175.
Soter. 4184.
Eleutherus. 4192.
Victor. 4207.
Zephyrinus. 4220.
Caliſtus. 4240.
Vrbanus. 4246.
Pontianus. 4253.
Antherus. 4258.
Fabianus. 4258.
Cornelius. 4272.
Lucius. 4275.
Stephanus. 4276.
Xiſtus. 4280.
Dionyſius. 4282.
Felix. 4291.
Eutychianus. 4295.
Cauis. 4305.
Marcellinus. 4317.
Marcellus. 4325.
Euſebius. 4330.
Miltiades. 4333.
Silueſter. 4336.
Marcus. 4357.
Iulius. 4358.
Liberius. 4373.
Felix. 4378.
Vrſicinus. 4389.
Damaſus. 4389.
Sericius. 4405.
Anaſtaſius. 4420.
Innocentius. 4424.
Zoſimus. 4440.
Bonifacius. 4443.
Eulalius. 4443.
Celeſtinus. 4445.
Xiſtus. 4444.
Leo Magnus. 4466.
Hilarius. 4483.
Simplicius. 4489.
Felix. 4594.
Gelaſius. 4516.
Anaſtaſius. 4519.
Laurentius. 4521.
Cœlius Symmach'. 4521
Hormiſda. 4537.
Ioannes. 4546.
Felix. 4548.
Bonifacius. 4553.
Dioſcorus. 4554.
Ioannes Mercurius. 4554.
Agapetus. 4556.
Siluerius. 4557.
Vigilius. 4559.
Pelagius. 4577.
Ioannes 3. 4588.
Benedictus. 4599.
Pelagius. 4603.
GREGORIVS Magnus. 4612.
Sabimanus. 4626.
Bonifacius 3. 4629.

Bonifacius 4.	4630.
Deuſdedit.	4630.
Bonifacius 5.	4641.
Honorius.	4645.
Seuerinus.	4659.
Ioannes 4.	4661.
Theodorus.	4669.
Martinus.	4670.
Eugenius.	4677.
Vitalianus.	4679.
Adeodatus.	4694.
Domnus.	4699.
Agatho.	4701.
Leo 2.	4705.
Benedictus 2.	4706.
Ioannes 5.	4707.
Petrus exactus.	4707.
Theodorus eiectus.	4707
Cuno.	4709.
Theodorus pulſus.	4709.
Paſchalis pulſus.	4709.
Sergius.	4710.
Ioannes 6.	4724.
Ioannes 7.	4727.
Siſimus.	4730.
Conſtantinus.	4730.
Gregorius 2.	4737.
Gregorius 3.	4753.
Zacharias.	4764.
Stephanus.	4773.
Stephanus.	4774.
Paulus.	4779.
Conſtantinus.	3789.
Theophylactus.	4789.
Stephanus 4.	4791.
Adrianus.	4789.
Leo 3.	4818.
Stephanus 5.	4838.
Paſchalis.	4839.
Eugenius 2.	4846.
Zinzinus.	4846.
Valentinus.	4850.
Gregorius 4.	4850.
Sergius 2.	4865.
Leo 4.	4868.
Ioāna, qui Ioānes 8.	4876
Benedictus 3.	4879.
Anaſtaſius 3.	4879.
Nicolaus Magnus.	4880.
Adrianus 2.	4890.
Ioannes 9.	4895.
Marinus.	4905.
Adrianus 3.	4906.
Stephanus 6.	4907.
Formoſus.	4913.
Sergius 3.	4913.
Bonifacius 6.	4919.
Stephanus 7.	4919.
Romanus.	4920.
Theodorus 2.	4921.
Ioannes 10.	4921.
Benedictus 4.	4923.
Leo 5.	4927.
Chriſtoforus.	4927.
Sergius 3.	4928.
Anaſtaſius 3.	4934.
Lando.	4938.
Ioannes 11.	4938.
Ioannes 12.	4952.
Leo 6.	4957.
Stephanus 8.	4958.
Leo 7.	4960.
Stephanus 9.	4962.
Marinus.	4965.
Agapetus.	4968.
Ioannes 13.	4978.
Leo 8.	4986.
Benedictus 5.	4986.
Ioannes 14.	4988.
Benedictus iterum.	4995.
Bonifacius 7.	4995.
Benedictus 6.	4997.
Ioannes 15.	5006.
Bonifacius 7.	5007.
Ioannes 16.	5008.
Ioannes 17.	5017.
Gregorius 5.	5017.
Silueſter 2.	5020.
Ioannes 18.	5025.
Ioannes 19.	5026.
Sergius 4.	5032.
Benedictus 7.	5034.
Ioannes 20.	5046.
Benedictus 8.	5055.
Silueſter 3.	5067.
Benedictus 8. iterum.	5067.
Ioannes 20.	5067.
Gregorius 6.	5067.
Clemens 2.	5069.
Damaſus 2.	5070.
Leo 9.	5071.
Victor 2.	5077.
Stephanus 10.	5080.
Benedictus 9.	5080.
Nicolaus 2.	5081.
Honorius 2.	5083.
Alexander.	5084.

Gregorius.	7.	5095.	
Clemens Antip.		5102.	
Victor.	3.	5108.	
Vrbanus.	2.	5110.	
Paſchalis.	2.	5122.	
Albertus.		5122.	
Silueſter.	3.	5122.	
Maginulphus.		5122.	
Gelaſius.	2.	5140.	
Gregorius.	8.	5140.	
Caliſtus.	2.	5141.	
Honorius.	3.	5147.	
Anacletus.	2.	5152.	
Innoncentius.	2.	5152.	
Victor.	4.	5152.	
Celeſtinus.	2.	5166.	
Lucius.	2.	5166.	
Eugenius.	3.	5167.	
Anaſtaſius.	4.	5175.	
Adrianus.	4.	5177.	
Victor.		5182.	
Alexander.	3.	5182.	
Caliſtus.	3.	5186.	
Paſchalis.	3.	5191.	
Lucius.	3.	5204.	
Vrbanus.	3.	5208.	
Gregorius.	8.	5210.	
Clemens	3.	5210.	
Celeſtinus	3.	5213.	
Innocentius 3.		5220.	
Honorius 3.		5239.	
Gregorius 9.		5249.	
Celeſtinus 4.		5264.	
Innocentius 4.		5265.	
Alexander 4.		5277.	
Vrbanus 4.		5283.	
Clemens 4.		5287.	
Gregorius 10.		5294.	
Innocentius 5.		5298.	
Adrianus 5.		5298.	
Ioannes 21.		5299.	
Nicolaus 3.		5300.	
Martinus 2.		5303.	
Honorius 4.		5307.	
Nicolaus 4.		5310.	
Celeſtinus 5.		3316.	
Bonifacius 8.		5317.	
Benedictus 9.		5326.	
Clemens 5.		5327.	
Ioannes 22.		5339.	
Nicolaus 5.		5349.	
Benedictus 10.		5357.	
Clemens 6.		5364.	
Innocentius 6.		5375.	
Vrbanus 5.		5385.	
Gregorius 11.		5393.	
Vrbanus 6.		5400.	
Clemens 7.		5401.	
Bonifacius 9.		5413.	
Benedictus 11.		5417.	
Innocentius 7.		5427.	
Gregorius 12.		5429.	
Alexander 5.		5431.	
Ioannes 23.		5432.	
Martinus 3.		5440.	
Clemens 8.		5447.	
Eugenius 4.		5453.	
Felix 4.		5462.	
Nicolaus 5.		5469.	
Caliſtus 3.		5477.	
Pius 2.		4481.	
Paulus 2.		5487.	
Xiſtus 4.		5494.	
Innocentius 8.		5507.	
Alexander 6.		5514.	
Pius 3.		5526.	
Iulius 2.		5526.	
Leo 10.		5535.	
Adrianus 6.		5544.	
Clemens 7.		5546.	
Paulus 3.		5557.	
Iulius 3.		5572.	
Marcellus 2.		5577.	
Paulus 4.		5577.	
Pius 4.		5582.	
Pius 5.		5588.	
Gregorius		5594.	

FINIS.

Ad 1469053

Digitized by Google

XXXVI
E 20

Digitized by Google